

بهرگی دووهم

تهفسیری ژبانی ئینسان

منتدی اقرأ الثقافی

بو لیكدانهوهی واتاكانی قورئان

www.iqra.ahlamontada.com

تهفسیری سورمتی (آل عمران / النساء / المائدة)

لهنووسین وئامادهکردنی

مهلا عبدالرحمن ملا طه عبدالعزیز حاجی پیرداود - دزهیی هورمزیاری

پیش نوێژو وتار خوینی ناحیهی دارمقوو لهقهزای بهردمزش

ه ۱۴۳۸
ز ۲۰۱۷

چاپی دووهم
ههولیز / کوردستان

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنۈش پۈتتۈرۈش

(مەسئۇل ئوقۇش ئورنى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەھىپىنى پۈتتۈرۈش:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەھىپىنى پۈتتۈرۈش:

<http://iqra.ahlamontada.com>

تەفسیری ژيانی ئینسان بۆ

لیکدانهوهی واتاكانی قورئان

نووسینی

مهلا عبدالرحمن مهلا طه عزیز دزهیی هورمزیری

به‌رگی دووهم

سوره‌تی (آل عمران - النساء - المائدة)

له‌گه‌ل زانستی قورئان
به‌زمانی گوردی ئاسان
پیشکەش به‌گه‌لی خۆمان
بئی شک ووتە‌ی شیرینه
واتای راست و زۆرینه
گشت نه‌خۆشی و برینه
به‌رنامه‌ی دین و ژینه
وه‌ك قه‌لای پۆلایینه
ژان هیچ واتای نینه
رێ پێشاندەری دینه
سه‌رکه‌وتوووه‌و سه‌ه‌نگینه
گومرایه‌و دژ به‌دینه

ئەوه‌ش تەفسیری ژان
نووسینی عەبدولرەحمان
له‌ناو قه‌لای - دلان
ئەوه‌ تەفسیره‌ دلگه‌یره
هه‌لقولای قورئانی
شیفا و دەرمانی دهردی
ته‌نها هه‌ر ئەوه‌ قورئانه
له‌بۆ خاوه‌ن باوه‌ران
بئی شک بئی ئەم قورئانه
به‌س ئەوه‌ پێی هیدایه‌ت و
ئەوه‌ی کاری - پێکا
ئەوه‌ی کاری پێکه‌کا

١٤٣٨ ک - ٢٠١٧ م

هه‌ولێر - کوردستان

ناسنامه‌ی کتیب

کتیب : تەفسیری ژبانی ئینسان بۆ لیکدانه‌وه‌ی واتاکانی قورئان

بە قەڵەمی : مەلا عبدالرحمن مەلا طە عبدالعزیز

تیراژ : (۵۰۰) دانە

نۆرە‌ی چاپ : چاپی یەكەم / ۲۰۱۷ - هەولێر

بەرگی دووہ - ۲۰۱۷

شوینی چاپ : چاپخانە‌ی رۆژھەلات / هەولێر

لەبەرئێوەبەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتییەکان

ژمارە‌ی سپاردنی (۶۳۷) ی سالی ۲۰۱۶ ی پێدراوە

التقریض

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

الحمد لله الْمُتَفَضَّلَ عَلَى خَلْقِهِ بِبَعْثِهِ خَيْرَ الْبَرِيَّةِ سَيِّدَنَا مُحَمَّدَ الْمُبِينِ
لِكَتَابِهِ الْعَزِيزِ الَّذِي لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ، وَالْهَادِي إِلَى
صِرَاطِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ، فَعَلَيْهِ صَلَاةُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ كُلَّمَا ذَكَرَهُ الذَّاكِرُونَ
وَغُفِّلَ عَنْ ذِكْرِهِ الْغَافِلُونَ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ الْغُرِّ الْمِيَامِينَ وَمَنْ تَبِعَهُمْ
يُحْسِنُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَبَعْدُ:

سو پاسی په روه ردگار ده که م که نه مردم تا چاوم گه ش بوو به
ته فسیریکی تری کوردی که به هویه وه میلله ته که م شه رفمه ندبن و ریگی
راستی ئیسلام وون نه که ن..

ئەم ته فسیره به ناو نیشانی (ته فسیری ژبانی ئینسان بو لیكدانه وهی
واتاكانی قورئان) له نوسینی برای زۆر به پێزم مامۆستا مه لا
(عبدالرحمن) دزهیی هورمزیاری ته فسیریکی نایابه و دانه ر خودای گه وه
ته مه ن درێژی به رموویت توانیویه تی به کوردیه کی په تی رافه ی (ئایه ته)
پیرۆزه کان بکات وه سود وه ربگریست له وه ته فسیره یدا له دهیان
سه رچاوه ی ته فسیری چ عه ره بی و چ کوردی به شیوازیکی ریک و پیک و
مامناوه ندی وهك به نده موشه ره فیان بوو به خویندنه وه ی هه ندیک له
رافه ی هه ندی له سوره ته کانی ، بۆیه ده ستخۆشی لی ده که م و
پیرۆزبایش له کتیبخانه ی کوردی ده که م بو ئەم دیاریه نایابه ی که
به خته وه ری دین و دنیای له سه ره بنده ئه ویش بریتی به له (قورئانی
پیرۆز) که یه که م سه رچاوه ی (شه ریه تی ئیسلامه و پاش ئه و

فهرمووده‌کانی چه زرده‌ته و پاشان (نیجماع و قیاس) و باقی به لگه‌کانی تر
وهک زانایانی ئووصولی فیهی ئیسلامی باسیان کردووه، دووباره خوای
که‌وره پاداشتی مامۆستای به‌پرز بداته‌وه و نمونه‌ی له دنیای ئیسلامدا
زیاد بفرموویت آمین یا مجیب السائلین و صلی الله علی سیدنا محمد
وعلی آله و صحبه أجمعین و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.
که‌مترین به‌نده‌ی خودا

د. حسن الشیخ خالد الشیخ مصطفی المفتی

مه‌ولێر - کوردستان

۲۰۱۶/۵/۲۳

التقریض

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي أنزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجاً، قِيماً لِيُنْذِرَ
باساً شديداً من لدنه وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْراً
حَسَناً، والصلاة والسلام على سيدنا محمد الذي أمرنا الله بالصلاة والسلام
عليه بقوله (إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا
عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيماً) فصلواتُ الله وسلامه عليه وعلى آله وصحبه وأمتِه
والتَّابِعِينَ لَهُمْ بِاحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ أَجْمَعِينَ أما بعد...

حمدو ثناو شكر بۆ خوای گه وره و میهره بان که له ناو بهنده کانی خۆیدا
به رده وام دلسۆزانی که ده بژیڤیت که شه ره فی خزمه ت کردنی ئایینی
به رزی پیروزی ئیسلامیان پی بسپیڤیت به تاییه ت راوه ستان و چۆک
دادان له خزمه ت قورئانی پیروژ که ئه و (ئه مانه ته) قورسو سه نگینه به
نه ئاسمانه کان و نه چیاکان توانای هه لگرتنی نه بوون به لام دلی
دلسۆزانی که ده بیته به هاری قورئان و بۆنی گول و گولزاری به دیاری شنه ی
شه مال و بۆنی خۆشی شه و بۆی بۆ عاشقانی قورئان و هه و دارانی
به جوانترین دیاری ده نیڤیت، له سه ره تایي لاویتی دا شه رف مه ندبووم
به خویندنه وه ی (ته فسیری نامی مه رحوومی مامۆستای کورد جه نابی
مامۆستا مه لا عبدالکریمی مدرسه (اعلی الله مقامه) سودی زۆری پی
به خشییم له م ته مه نه ش دا تفسیرو رافه ی قورئانی پیروژ به زمانی شیرنی
کوردی ئاوه دانیه کی زۆریان له ده وه له مه ند کردنی کتیبخانه ی کوردی
به خشی ئه م ته فسیره ش به ناوی (ته فسیری ژیا نی ئینسان بۆ لیکدانه وه ی
واتاکانی قورئان) له نووسینی و ئاماده کردنی مامۆستا و دلسۆزی

گه که مان جه نابی ماموستا مه لا (عبدالرحمن دزه یی هورمزیاری) به راستی تفسیریکی نایاب و به پیژوو دانسقه یه بؤ عاشقانی قورئانی پیروژ که شه یدایی ده سخستنی بابه تی چرو پر بن وهك سه رچاوه یه کی گرنک ته ماشا بکریت چونکه هر (تفسیر) نییه به ته نها به لکو ده کریت سه ره پای تفسیری ثایه ته کان سه رنجمان بؤ بواری (فقه و سیره و علمی قورئانیش) راده کیشتی سه ره پای ئه و کوردییه جوان و زمانه شیرینه ی که ماموستا نو سه ره و لید او ده تفسیره که ی پی ده وله مه ند بکات ئه گهر چی کوششه کان بی کرچ و کال نابن به لام ئه م گوله له باخی گولزاری بؤن خوش جیگای (فه خرو) شانازی مه مومانه و هه روه ها شه ره فه کی گه وره شه بؤ من بتوانم چاویکی پیداپخشینم و به ئه و په ری ئه ده ب و (تواضع وه) له خرمه ت تفسیره که و جه نابی ماموستا مه لا (عبدالرحمن) دا بلیم خوی گه وره پاداشتی یه که به یه کی پیت و دیره کانی ئه م به ره مه ت بداته وه چونکه ئه م قورئانه پیروژو گه وره یه به لگه یه کی ناشکرای ده سه لاتی پر حکمت و دانانی خوی گه وره یه فه رموویه تی ﴿ وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمٌ بِهِ الْمَوْتُ بَل لَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِسَ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا ﴾ الرعد: ٣١ فَلَهُ الْحَمْدُ وَالْمَنَةُ وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَمَنْ تَبِعَهُمْ يَاحْسَنَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

شیخ مظهر محمد طاهر شیخ محمد الخوراسانی

لیلة الجمعة / ٦ / ربیع الاول ١٤٣٨

التقریض

نم ته فسیره که به ناوی: (ته فسیری ژبانی نینسان بو لیکدانه وی و اتاکانی قورنان)
 به پیز ماموستا (مه لا عبدالرحمن) داره تووی که په نجیکی زوری له م
 ته فسیره یدا داوه، هه ولیکی دلسوزانه ی پیشکه شکر دوه، ته ماشای زوریک له
 سه رچاوه ته فسیری یه کون و نوښه کانی بو کردوه، چ ته فسیره (عهره بییه کان)،
 چ ته فسیره کوردی یه کان، بویه توانیویه تی سودنکی باشیان لی وه رگری و
 شاره زای ناواخن و مه به سته کانیاں بی و زوریکیان لی بگوږیتته وه بو
 ته فسیره که ی خوی، تا به م کاره ی خزمه تنکی شایسته به کتبخانه ی کوردی
 بکات، هه روه که له بواری (سیره تیشدا) کاری جوانی کردوه، هه روه ها هه ندی
 روایت و شتی جوان و به سوودیشی تیدا هیناوه که خوښه ری کورد به هره یان لی
 ودرده گری، نم کاره وه که هه موو کاره کانی تری مروفه کان بی که م و کوپی نیه،
 به تاییه تی له پووی پینووسه وه، که به شیکی ده که پیتته وه بو نه بوونی پینووسیکی
 یه کگرتووی کوردی...

گرنگ نه وه یه ماموستای به پیز هه ولیکی باشی داوه و خزمه تنکی جوانی
 پیشکه شکر دوه، خوا قبوولی بفهرمو و (موفه قی) بکات بو کاری که وره تر و
 به هیژتر، به پراستی ماموستا پیاویکی به هیمه مت و ماندوو نه ناسه و نه رکی
 سه رشانی خوی نه نجامداوه و خیری خوی کردوه، جا فهرموو کی نازایه با
 نه ویش نه سپی خوی تاویدات و له م باشتر بنوسیّت!
 خوا خه لگانی هیمه مت به رز و چالاکمان بو زور تر زیاتر بکات و خزمه تکارانی
 نیسلام و قورنان و میلله تمان شادو ناسوده بکات!

د. احمد سید عبدالوهاب پینجوینی

هه ولیر - هه قالان

۱۴ رمضان المبارک ۱۴۳۷ هـ

۲۰۱۶/۶/۱۹ م

التقریض

به ناوی خوای گه وره و میهره بان

سو پاس و ستایش بۆ خواوهندی جیهان، درود و سهلام له سهر
پیغه مبهрман و له سهر یار و یاوه رانی.

قورئانی پیروژ په رتوکی خودایه که ناردویه تی بۆ ئه وهی ببیته
دهستوری ژیان، بیرو باوه پی راستی تیا به، هه روه ها شه ریه تی
لیبوردی و به زهیی و به های بهرز، هه ر که سیك دهستی پیوه بگری و
کاری پیبکات له هه ردو و دنیا سهر فراز ده بیت، به لام کارکردن به قورئان
له دوا ی تیگه یشتن لی و ناگاداربوون له مه به سته کانی و هه لوه سته کردن
له سهر ئاموزگاریه کانی و نهینه کانی دیت، ئه مه ش ته نها له ریگای
زانستی ته فسیر وه چه نگ ده که ویت، له م سۆنگه وه لیگۆلینه وهی زۆر
له سهر قورئان کراون و لق و پۆپی زۆری لی بۆ ته وه به دریزایی
چه رخه کان و گه لی کوردیش رۆلی به رچاوی هه بووه له و بواره دا، چه ندین
زانا و دانای لی هه لکه و توون که هه لساون به رافه کردنی قورئانی پیروژ و
دانانه په رتوک له زانسته جیا جیا کان، به لام زانا پایه به رزه کانمان له بهر
خۆشه و یستیان بۆ زمانی قورئان زۆریه ی دانراوه کانیان به زمانی عه ره بی
بوون، بایه خیکی ئه و تو یان به زمانی دایک نه داوه ته نها له بواریکی ته سک
و چه ند لایه نیکی دیاریکرا و نه بیت، به لام دواتر زانایان هه ستیان کرد که
پیویسته نووسین و دانراوه کانیان به زمانی کوردی بیت، چونکه
به شیکی زۆر له هاو زمانه کانیان به ته واوی شاره زای زمانی عه ره بی
نه بوون و توانای لیگدانه وهی ده قه عه ره بییه کانیان نه بوو، بۆیه بزاقی
رافه کردنی قورئانی پیروژ به زمانی کوردی له دهی دووه می سه دهی
بیسته م دهستی پیکرد و زانا پایه به رزه کان هه ولیاندا پیداو یستی

کۆمه‌لگه‌که‌ی خۆیان پریکه‌نه‌وه و چه‌ندین په‌رتوکی پر به‌هayan به‌ زمانی دایک به‌ره‌م هینا له‌ بواری ته‌فسیر و له‌ بواره‌کانی تری زانسته ئیسلامیه‌کان.

له‌ سه‌رده‌می ئیستامانیشتا ئه‌م بزافه‌ به‌رده‌وامی هه‌یه و به‌پرز مامۆستا (مه‌لا عبدالرحمن دزه‌یی هورمزیاری) به‌کێکه‌ له‌و زانایانه‌ که‌ خزمه‌تیکی زۆریان له‌و بواره‌دا کردووه‌ که‌ چه‌ند په‌رتوکیکی نایابی پر به‌های به‌ زمانی دایک داناوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ئیستا و داهاتوو کۆمه‌لگه‌ی کوردی سوودی ئی وه‌ر بگرن، له‌ دوایین کاره‌کانی به‌پرزیان هه‌لساوه‌ به‌ پافه‌کردنی قورئانی پیرۆز به‌ شیوازیکی زانستی و به‌ زمانی شیرینی کوردی، مامۆستا له‌م کاره‌یاندا پشتی به‌ستوو به‌ چه‌ندین سه‌رچاوه‌ی باوه‌پیکراو له‌ زانستی ته‌فسیرو ماندووبونکی زۆری بینیه‌، سه‌رته‌نجام توانیه‌تی ته‌فسیریکی سوودبه‌خش و پر بایه‌خ و نایاب به‌ره‌م بێنی که‌ ناوی ناوه‌ (ته‌فسیر ژیانی ئینسان بۆ لیکدانه‌وه‌ی واتاکانی قورئان).

له‌ کۆتاییدا هیوادارین خوای گه‌وره‌ جه‌زای به‌ خیری مامۆستای به‌پرز بداته‌وه‌ و ئه‌م شه‌وخنویه‌ و ماندووبونه‌ی ئی قه‌بول بکات و له‌ ته‌رازووی چاکه‌کانی دابنی.

دکتۆر محمد شاکر محمد صالح چاربۆتی

راگری کۆلیژی زانسته‌ ئیسلامیه‌کان

زانکۆی سه‌لاحه‌ددین

هه‌ولێر: ۲۰۱۶/۶/۱۱

((مقدمة - وَاَتَا يَتَشَهَّدُ))

الحمد لله الذي أنارَ قلوب عباده المتقين بنور كتابه المبين وجعل القرآن شفاءً لما في الصدور وهدىً ورحمةً - للمؤمنين والصلاة والسلام على خاتم الأنبياء وأشرف المرسلين سيدنا مُحَمَّد النَّبِي الْأُمِّي الطاهر الزكي - الأمين الذي فتح الله به أعيناً عمياً وأذاناً صماً وقلوباً غلفاً وأخرج به الناس من الظلمات إلى النور صلاةً وسلاماً دائمين إلى يوم البعث والنشور وعلى آله الطيبين الأطهار وأصحابه الهادين الأبرار ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين (وبعد): فلا يزال القرآن الكريم بَحْراً زاخراً بأنواع العلوم والمعارف يحتاج من يرغب الحصول على لآئِهِ ودُرَرِهِ أن يغوصَ في أعماقه ولا يزال - القرآن يتحدَّى أساطين البلغاء ومصاقيع العلماء من أهل الفصاحة بآثِهِ الكتاب المعجز المنزل على النبي الْأُمِّي شاهداً بصدقهِ يحمل - بين دَفَّتَيْهِ برهان كماله وأية إعجازه ودليل تنزيله من الحكيم - الخبير ﴿ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١١٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١١٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١١٥﴾ ﴾ (سورة الشعراء: ١٩٣ - ١٩٥).

والصلاة والسلام على سيدنا مُحَمَّد الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وأدى الأمانة وهزم جُندَ الشُّرْكِ وأهل الخيانة وهزم البلغاء والفصحَاءَ بِبِلَاغَةِ الْقُرْآنِ الَّذِي بَلَغَ أَوْجُهَ البلاغة والذي لم يكن بمقدورِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ أَنْ يَأْتُوا - بمثلِ القرآن

الکريم ولو كان بعضهم لبعضٍ ظهيراً لافى الأزمان الماضية ولا فى الأزمان
الحاضرة والآتية- ثم الرضا عن آله وأصحابه المتأدبين بأدابه والمهتدين
بهديه والتمسكين بسنته والحاكمين بكتاب الله- وسنة رسوله (صلى الله
وسلم عليه وعلى آله وصحبه ومن تبعهم بأحسان الى يوم الدين) .

فهذا خلاصة تفسير وبيان وفقني الله في انجازه فسرت فيه القرآن الكريم
باللغة الكردية لبني جلدتي الكرد لأرجو أن يكون مفيداً وأناال به رضا
الباري تعالى وماتوفيقي إلا بالله عليه توكلت واليه أنيب وصلى الله عليه
على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين.

كتبه العبد الفقير

عبدالرحمن ملا طه حاجى پيرداود الدزهى الهرمزيارى

أمام وخطيب ناحية دارهتو قضاء بهرده رهش

محافظة دهوك - ٢٠١٠/ ميلادية/ كوردستان - عراق

تہواو کہری جزئی سیئیم

سورہ تی (ثالی عیمران)
مہدہ نییہو (۲۰۰) ثایہ تہ
(سورۃ آل عمران)
مدنیۃ و آیاتہا مآتا آیۃ

بسم الله الرحمن الرحيم

واته به ناوی خوی به خشندهو میهره بان - سوپاسی بی پایان بو خودای
 هه موو بونه وهران و دروودی بی ژماره بو پیغه مبهرو یارو یا وهران
 (چهند ناگادارییهك) ^(۱).

(یه کهم): هوی (نازناوی) ئەم سوورده ته ناو نراوه به سوورده تی (ئالی
 عیمران) چونکه بیگومان داستان و چیرۆکی (خیزانی-عیمرانی)
 تێدایه که باوکی خاتوو (مهریه مهی) دایکی هه زه تی (عیسا) یه
 (سهلامی خوی لی بی) هه روه ها سه رگوزشته ی په روه رده کردنی
 (خاتوو مهریه م) که دایکی بو خودا په رستی ئەنجامی دابوو-
 هه روه ها باسی خوارده مه نی بو خاتوو مهریه م له لایه ن
 په روه ردگار هه، وه بیگومان سه ره پای مزگینی پیدانی به وه که
 مندالیکێ پیرۆزی ئەبی به ناوی هه زه تی عیسایه و (خاوه نی) گه لی
 (موعجیزاتی) زۆر ده بی.

(دووهم): سوورده تی (ئالی عیمران) یه کێکه له سوورده ته درژیه کانی
 (قورئان) له دوا ی سوورده تی (بقره) هه روه ها باسی دوو خالی
 گرنگیش ده کات، یه کهم - به راستی و حه قیقی خودا به رستی و
 شیرک و هاوه لی بو دانه نی و، باوه پ بکهیت به پیغه مبهرو (ﷺ)
 به راستی بزانی.

(۱) واته بهر له وهی دهست به پافه وشی کردنه وهی ئەم سوورده ته بکهین چهند
 ناگادارییهك نه خهینه بهرچاوی خوێنهره به پێژه کان.

(سیدم): باسی حج و جیهاد و پیبا، واته سوود خواردن و زهکات نه دان و.....هتد.

(چوارم): سوورہتی (ثالی عیمران) باسی جہنگی (بہدر) و (نوحود) دہکات، جا بیگومان (موفہ سیرہکان) ئہلین ئہم سوورہتہ لہ سہرہ تاکہ یہوہ ہتا ئایہتی (۸۳) واتہ ہہشتاوی سالی لہ سہر شاندی نہجران ہاتوتہ خوار ہاتنیشی لہ سالی نۆی کۆچی دابوہ، و ہک بہو زووانہ لہ تہفسیری ئایہتی نہفرین کردن (المباہلۃ) باسی دیت (إنشاء اللہ) واتہ ئہگہر خودا حہز بکات.

(پینجہم): ہوی نازل بوونی ئہم سوورہتہ ئہمہ بوو، لہ سالی تۆہمی کۆچی لہ مہدینہدا سہبارہت بہ شاندہکەئ خەلکی (نہجران) کہ ہاتبوون بۆلای حہزرت (علیہ السلام) کہ ئہوانیش پیکہاتبوون لہ (۶۰) سواری ہہلبژێردراوی دہم پاسی ہۆزہکەیان، ہاتنہ لای پیغہمبہر (علیہ السلام) تا لہ بارہی حہزرتی (عیسا) و ہ قسہو باس بکەن و ہرودہا بہ پیغہمبہری (بسہلمینن) کہ گواہہ عیسا (خواہہ - یا کورپی خواہہ - العیاذ باللہ). ہرودہکو سوورہتی (البقرۃ) لہ پیئشہوہ بہ دریزی باسی (جوولہکەکانی) کرد.

(شہشہم): سوورہتی (البقرۃ) و (آل عمران) پیئشیان دہگوتری (الزہراوین) واتہ دوو چرای پوون و تیشکدہر، ہرودہا لہم پووہوہیہ کہ ہہردوو سوورہتہکە ہاوبہشن لہوہدا کہ (ئیسمی ئہعظہمیان) لہ خو گرتوہ، چونکہ (ئہبو داوود) و (ابن ماجہ) لہ ئہسمای کچی یہزیدہوہ ئہگیرنہوہ کہوا پیغہمبہر (علیہ السلام)

فه رمويه تي: (إن الإسم الأعظم في هاتين الآيتين: ﴿وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَحْدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَرْحَمَنُ الرَّحِيمِ﴾ ﴿وَالسَّيِّئَاتِي فِي آلِ عِمْرَانَ: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ٢ .

(جهوتهم): پيشهوا (موسليم) له نه وواسی کورې سه معان (خوا لتي رازی بیت) ده گيرته وهو ده لى له پيغه مبهرم (عليه السلام) بيست نه يفه رموو (يوتي بالقرآن يوم القيامة وأهله الذين كانوا يعملون به تقدمه سورة البقرة وآل عمران) واته پوڅى دوايى قورئان و نه هلى قورئان نه وانه ي که کاريان پيگردوه ده هيتريئ سوورده تي به قه روه نالى عيمران به پيشيان ده که ون، واته به قه روه نالى عيمران له پيش قورئان و نه هلى قورئانه وه دين).

(باسيک له (ته وحيد)

واته يه کتاپه رستي و نازلکردنى قورئان

جا نا بهو شيوه يه ده ست پيده کاو ده فه رموي (بسم الله الرحمن الرحيم) ﴿الْم﴾ ١ واته: (موفه سپره کان) نه فه رموون نه م پيتانه و سه رجه م پيته (پچر پچره کاني) تريش که ده که ونه سه رده تاي هه نديک له سوورده ته کاني (قورئان) بؤ وريا کردنه وهو (سه رنج) پاکي شانه، بؤ نه وه ي به جواني (زهين) و (فکر) بدري ته نه و فه رمايش تانه ي که له دوايانه وه دين، هه نديکي ديکه له (موفه سپره کان) نه فه رموون (نه م وشانه سه ربه خو ن به ناوه کانيان ده خوي تري ته وه پييان ده و تري ت (الحروف مقطعة) واته حروفو پيته جياکان که چواره پيترو (آلم، الر، ص، ق، ن، طه، يسن، حم، طسم، المص، كهيهص، حم، عسق).

جا هه رووه کو له پيشه وه له نه وو ده لی سووره تی (البقرة) دا ئاماژه مان بۆ
کرد نه و سه ره تاي بيست و نو سووره تی قورئان داهاتوون جا بيگومان
هه ندی له زانایانی (ته فسیر له سه ر) مانای نه م (پیتانه) قسه یان کردووه و
زۆر شتیان باس کردووه ئینجا بۆ نمونه هه ندی (موففسیره کان)
وتویانه (لِکُلِّ کِتَابٍ سِرٌّ وَسِرٌّ لِلّٰهِ فِي الْقُرْآنِ)، هه ه الحروف المقطعة، وَعِنْدَ
قَوْمٍ اَنْهَا مَفَاتِيحُ اَسْمَائِهِ الْمُعْظَمَةِ، وَقِيلَ الْاَلْفُ اِشَارَةٌ اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰمُ اِلَى
جِبْرِيلَ. وَالْمِيمُ اِلَى مُحَمَّدٍ (ﷺ) اَيْ هَذَا الْكَلَامُ نَزَلَ مِنَ اللّٰهِ الْمَلِكِ عَلَى
لِسَانِ جِبْرِيلَ اِلَى مُحَمَّدٍ (عليهما السلام) ^(۱). واقه: هه موو نامه و کیتابییک
نه ئینه یه کی هه یه، نه ئینی نه م قورئانه پیروزه نه م پیت و وشه
بچرچرانه یه ^(۲).

به لای هندیکی دیکه وه ئه لّین بیگومان ئه وانه کلیلی ناوه جوان و
پیرۆزه کانی خودای مه زنی، مه روه ها هندیکی دیکه ئه لّین و وتیانه
که (ألف) به ماناو واتایی (الله) یه، وه لام به واتایی (جبرائیل) وه،
وه (میم) به واتایی (محمد) ه (ﷺ).

جا به پاستی (ئەم قورئانە) هەناردراووتە خوارەو لەلایەن خواپەکی
 زۆر زاناو مەزن و گەورەپە لەسەر زاروو زوبانی حەزەرەتی جوهرائیل بۆ
 حەزەرەتی (محمد) (سەلامی خویان لی بیّت). (هەزار رەحمەت لەو
 کەسە ی کە فەرموویەتی قورئان لە هەمووان اشرف أمجد نازل بووتە سەر
 دَلّی مُحَمَّد).

(۱) بېوانه: تفسير الملا على القاري المسمى (انوار القرآن واسرار الفرقان) له نوسيني به ريز (نورالدين علي بن سلطان الهروي) به رگي (۱) ۳۲ل، چاپي دار الكتب العلمية.

(۲) به لام قسے راست نہ وہیہ کہ نہ و(پیتانہ) ناماژن بؤ نہ وہی کہ (قورٹان) موعجزہ یہ و هیچ کہ سیکیش ناتوانی نمونہ ی تہ نہا سوورہ تیکیش لی بئنی.

جا خوی گه وره نه فهرمووی ﴿اللّٰهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ۲ .
 واته: خوا خوابه کی نه وتویه که له خوی به ولاره هیچ خوی تر نه
 شایانی نه وه بی به رستری و نه مه ش شایه دی خوابه بوخوی تا کو هه موو
 که س بیناسی که هر خوی خوابه، چونکه بیگومان خوابه کی نه وتوشه
 ﴿الْحَيُّ﴾ واته زیندووه و به رده وامه له و ده سه لاته ی که هه یه تی و قه ت
 لی جیانا بیته وه، چونکه ﴿الْقَيُّومُ﴾ واته به لای هه ندی له
 (موفه سیره کان) نه مه پیی ده لئین (صفة المبالغة) واته به رده وام توانای
 هه یه سه ره رشتی هه موو کاره کان نه کات که خواش نه و داوایه نه کات
 تا کو نیستاکه ش که س نه یتوانیوه نه و داوایه بکات و وه به ریه ره کانئی
 خوا بکات و، خوابه کی تر هه بیث و داوای خوابه تی بکات.

جا خوی گه وره نه فهرمووی: ﴿زَلَّ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ نه م
 کتیبه (به راست) که بوتوم ناردووه، واته ناردنی قورئان بو تو (نه ی
 پیغه مبه ر ^{مذکور}) به راستی واته هیچ گومان و دوو دلییه کی تیدانیوه به لکو
 له لایه ن خوداوه هاتووه، به ناگاداری خوی په وانه کراوه (هه روه ها
 فریشته کانیش شایه تی نه دن، خودا خوی به سه شایه تی بی ﴿مُصَدِّقًا
 لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ واته: نه و (کتیبانه ی) که پیش قورئان هاتوونه و
 له به رده ستیانه شایه دی نه دن نه و (قورئانه) به راستی له لای خوا
 هاتووه چونکه نه و (کتیبانه) باسی هاتنی پیغه مبه ریان تیدابوو،
 ﴿وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ ۲ . واته: ته وراتی بو موسای کوپی

عیمران ناردو ئینجیلیشی بۆ عیسای کوری مریه م نارد (سه لات و سه لامی خویان لی بی) ﴿مَنْ قَبْلُ هَذِهِ لِلنَّاسِ﴾ واته له پیش نه م قورئانه وه، له سه رده می خویاندا پینومایی بوون بۆ خه لکی ﴿وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ﴾ فورقانیشیانی (قورئانیشی له وه ودوا) نارد که پئی پاستی له پئی (گومپایی) و هه قی له به تالّ جیا کرده وه و خه لکی له سه رلیشیویه وه به ره و بیداری و ووشیاری برد به هوی هه موو نه و به لگه و نیشانه پوون و ناشکرانه وه که بوی باس کردوون و پوونی کردوته وه بویان^(۱). جا نه فه رموی ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ واته: نه وانه ی بی بروا بوون به (ثایه ته کان) و ووتیان پاست نین و به شتی (پرو پووچ) به رپه رچیان دانه وه، نه وه له پوژی قیامهت به هوی نه و (کوفر) و سه رپیچی کردنه یان سزای به ئیشیان بۆ ئاماده کراوه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾.

واته: خودا خاوهن ده سه لاتی تۆله سینه واته ده رباره ی نه وانه ی بروایان به (نیشانه کانی) نه و دژیاته تی و سه رپیچی پیغه مبه ره مه زنه که ی ده که ن جا ((موفه سیره کان)یش) نه لّین خوی مه زن خاوهن هیژیکی وایه که س توانای به سه ر دانیه و تۆله ده ستینیته وه و که س ناتوانی پئی لی بگری هه روه ک و خوی له قورئاندا ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ

(۱) فورقان: واته جیا که ره وه، نه ویش له (فرق) هوه هاتوه وه، چونکه بۆ له یه ک جیا کرده وه ی هه ق و نا هه ق به کاردی.

لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥﴾ .

واټه: به پراستی خودا هیچ شتیکې لى وون نابیت چ له زهوى دابیت یاخود له ناسماندا ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ واته به پراستی هر نه و خوايه به که نه خشه و یتنه ی (مندال) ده کیشته له (ره حمى) دایکیدا، هر چوڼى چه ز بکا (نه خشه ی سه رو سیمماو بچمتان بکیشی) به کى پرهش و به کى سپى و به کى نیرو به کى مى و به کى بالا به رز و به کى کورته بالا).

(ناگاداریه کی گړنگ).

جا بیگومان هندی له (موفه سیره کان) له بهر تیشکی نه م ټایه ته نه فهرمون (سه رسامیش له وه دایه که کهس ویتنه ی وه کو به کی تر نیه و ، وه هه مه جوړیشه هندیکی پیاوه و هندیکی (ژنه) و یان نه پیاوه و نه ژنه (خنثی) به و وه هیچیشیان نه له ویتنه و نه له به ژن پیک ناچن) و له هه مووی سه رسوپه یتنه رتر نه دنامه کانی له شیان وه ک یه ک نییه و هه تاکو قسه کردنیشیان وه ک یه ک نییه ، هه روه ها له (نه خلاق) و پره و شتیشا جیاوازیه کی زوریان هه به و نه مانهش وا ده که به نن توانای خواى که وړه بى سنوړده ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ﴿٦﴾ . واټه: له خودا زیاتر هیچ که سیکی تر نییه شایه نی په رستن بیت و خاوه نی تواناو ده سه لات بیت و داناو (حه کیم) و کار جوان و قه شهنگ بیت شیوازی خولقاندن و که شه ی (مندال) له مندال دانی دایکیدا که وړه ترین (شاهیده) له سه ربوون و ده سه لاتی خودای په روه ردگار).

(باسيک له نايه ته (موحکمه) و (موتہ شایهه) کانی قورئانی پیرۆز)

کاتی نوینه ری گاورد کان و فه له کانی (نهجران) هاتنه لای پیغه مبه ر
(موانات علی راسه) پییانگوت باشه توش سه بارهت به (عیسا) هر وهك ئیمه نالییت
که (ووشه و رۆحی) خواجه؟ مه به سستیان ئه وه بوو که بیروباوه پی ئه وان
عیسا ئاده می نییه و به لکو (خواجه) یا کوپی خواجه (العیاذ بالله)
هه روه کو له پیشه وه ئاماره مان بۆکرد ئینجا خوا ئه م نایه ته ی هه نارد
خواری و فه رموی ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ واته هه ر ئه و
خواجه ئه م کتیبه (قورئان) ی دابه زانده سهرت ﴿مِنْهُ ءَايَاتٌ تُحْكَمَتُ هُنَّ
أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَبِهَاتٌ﴾ واته بیگومان ئه و قورئانه ی که به شیکی
زۆدی ماناو مه به سته کانی پوون و ناشکران و واته به بی (ته م و مژ) و
ماندوبوون مه به ست ده گه یه نی و هه موو که س لی یان حالی ده بی و هیچ
گومان و سهر لی تی که چونی بۆ په یدا نابی ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ
فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾ واته هه ندیکی
تریشی ماناکانی به ئاسانی نازانریت و مانای جوراوجور هه لده گریت، یان
چه ند ماناو مه به سته کی له یه کچوو له خو ی ده گریت، ئه و جا ئه و که سانه ی
که (دلایان پاک) نیه و دل نه خوشن و له ریگای راست لاده دن ئه وانه
پوو له نایه ته کان ده که ن و بۆ ئه وه ی سهر له خه لکی بشیوینن و بۆ
لادانی نایه ته کان له ماناو مه به سته راسته کانی خو یان به پیی هه و او

ناره زوی خوځان مانای ئایه ته کان ده کهن، ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ
وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا
الْأَلْبَابِ﴾ ﴿٧﴾

واژه: ماناو مه به سستی راسته قینه ی ئه و ئایه تانه ش جگه له خودا هیچ
که سیکی تر نایزانیټ، چونکه له کاتیځدا (ته فسیر) و لیځدانه وهی مانا
راستیه کان خوا نه بی که سیکی تر نایزانی^(۱). به لام ئه و ئایه تانه ش
ئه وانه که باسی شیوه ی بوون و سیفه ته کانی خوداو چۆنیه تی
(فریشته کان و جنۆکو و لیپرسینه وه له قیامه تدا و چۆنیه تی به هه شت و
دۆزه خ و باسی (روح) و زیندوو بوونه وه و دروستکردنی هه زره تی عیساو
له دنیا ده رچوونی .. هتد)

(۱) که وایوو ئیمه هه ر ته سلیم بوون و ملکه چیمان له سه ره به لام نه گه ر شتیکی وا
هه بوو نه بی له ژیر رووناکی ئایه ته کانی تردا (ته فسیر بکړیته وه)، جا هه روه ها نه گه ر
خوا هه ز بکات دواپی به دریزی له جیځای خوی باسی ده که یښ.

(بَاسِیْکَ لَہِ هُوَی نَازِلِیوونی نَایہ تہ کان)

نُورِہِی (موفہ سیرہ کان) تہ فہ رمون هُوَی ہاتنہ خوارہ وہی سہ رہ تای
 تہم سوورہ تہ وہ کو پِیشہ وایان (الطبری - القرطبي - الرازي -
 الزحيلي)^(۱)، لہ تہ فسیرہ کانیان باسیان کردو وہ تہ لَین (صَدْرُ هَذِهِ
 السُّورَةِ نَزَلَ بِسَبَبِ وَفَدِ نَجْرَانَ فِيمَا ذَكَرَ (اصحاب السيرة) وکانوا نصاری
 وفدوا علی رسول اللہ ﷺ) بالمدينة فی ستین راکباً فیہم من اشرافہم
 اربعة عَشَرَ رَجُلًا فی الأربعة عَشَرَ ثَلَاثَةَ نَفَرٍ إِلَيْهِمْ يُرْجِعُ أَمْرَهُمُ (العَاقِبُ أَمِيرُ
 الْقَوْمِ وَذُو أَرَائِهِمْ وَاسْمُهُ (عَبْدُ الْمَسِيحِ) وَالسَّيِّدُ (ثَمَالُهُمْ) وَصَاحِبُ مَجْتَمَعِهِمْ
 وَاسْمُهُ (الْأَيُّمُ) وَأَبُو حَارِثَةَ بْنِ عَلْقَمَةَ أَخُو بَكْرِ بْنِ وَائِلٍ، أَسْقَفَهُمْ وَعَمَّالَهُمْ
 فَدَخَلُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) إِنْزِلَ صَلَاةَ الْعَصْرِ عَلَيْهِمْ ثِيَابَ الْحَبَرَاتِ حُبًّا
 وَأُرْدِيَةً، فَقَالَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ) مَا رَأَيْنَا وَقَدْ أَمْنُومُنْهُمْ حَمَالًا وَجَلَّالَةً،
 وَحَانَتْ صَلَاتُهُمْ فَقَامُوا فِي مَسْجِدِ النَّبِيِّ ﷺ) إِلَى الْمَشْرِقِ فَقَالَ النَّبِيُّ
 ﷺ) دَعُوهُمْ ثُمَّ أَقَامُوا بِهَا أَيَّامًا يُنَاطِرُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) فِي عِيسَى
 (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وَيَزْعُمُونَ أَنَّهُ (ابْنُ اللَّهِ) إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ مِنْ أَقْوَالٍ شَنِيعَةٍ
 مُضْطَرِيَّةٍ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ) يُرَدُّ عَلَيْهِمُ بِالْبَرَاهِينِ السَّاطِعَةِ، وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ
 ، وَنَزَلَ فِيهِمْ صَدْرُ هَذِهِ السُّورَةِ إِلَى (نِيفٍ وَثَمَانِينَ) آيَةً إِلَى أَنْ آلَ أَمْرُهُمْ إِلَى
 أَنْ دَعَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) إِلَى الْمُبَاهَلَةِ، حَسْبَمَا هُوَ مَذْكَورٌ فِي سِيرَةِ ابْنِ

(۱) بنوہ: (جامع البیان) تفسیری، ج ۲، لاہرہ ۱۸۵) والجامع لأحكام القرآن،

القرطبي، ج ۴، لاہرہ ۷۰۴) التفسير الكبير للإمام (فخر الدين الرازي) ج ۳، لاہرہ

۱۲۷، (التفسير المنير في العقيدة و الشريعة والمنهج) الدكتور (وهبة الزحيلي) ج ۲،

لاہرہ ۱۴۵).

إِسْحَاقَ وَسِيرَةَ إِبْنِ هِشَامٍ وَغَيْرِهِمْ) واقع: سہرہ تائی تہم سوورہ تہ بہ ہوی (شانندو وہ فدیکی) نہ جرانہ کانہ وہ ہاتہ لای پیغہ مبر (ﷺ) کہ نہ جرائی بوون لہ مہ دینہ (شہست) سوار بوون لہ وانہ ی کہ خہ لکی بہر پرس و دیار بوون، چوارہہ پایویان لہ گہل بوون لہ و چوار دانہ سیانیان قسہ بہدہستی ہموویان بوون، یہ کیکیان لہ و سیانیہ ناوی (العاقب) بوو کہ فرماندہ یان بوو۔

وہ لہ تہ سلدا ناوی (عبدال مسیح) بوو، ہر وہا یہ کیکی دیکہ یان ناوی (سید) بوو کہ تہ ویش خاوہنی کوکرنہ وہو پاویژ پیگردنیان بوو، تہوی دیکہ یان ناوی (أبو حارث بن علقمة) بوو کہ تہ ویش زاناکہ یان بوو، تہ وانہ ہاتنہ لای پیغہ مبر (ﷺ) لہ دوائ نوژی (عہ صر) بہرگی جوانیان لہ بہر بوو، بہرگ و پوشاکی وا خہ لک پی سی سہ رسام بی، تینجا ہاوہ لانی پیغہ مبر (ﷺ) گوتیان ہیچ (شانندیکمان) وک تہ وانہ لہ رووی جوانی و لہ پووی شکوہ نہ بینوہ لہ (بہرگ و پوشاکدا) کہ کاتی نوژی خویان ہات لہ مزگہ وتی پیغہ مبردا (ﷺ) بہرہ و رورہ لات نوژی خویان کرد۔

تہ وسا پیغہ مبر (ﷺ) فہرموی لییان بگہرین با نوژہ کہ یان بکہن دوائی چہند روریک لہ مزگہ وتی پیغہ مبردا (ﷺ) مانہ وہو نوژیان لہ گہل حہ زرہت (ﷺ) کرد، وہ ہر وہا (مونا قہ شہ یان) لہ بارہی حہ زرہتی عیساوہ (سہ لامی خوائ لی بیت) کرد کہ پییان وابوو (عیسا) کوپی خواہہ بیجگہ لہ و ہش ہندی ناخاوتن و قسہ ی بی سہرہ بہرہ نارپکیان دہ کرد۔

پیغہ مبریش (ﷺ) بہ دہلیل و بہ لگہ ی پوون، ووتوویژی لہ گہل

ده کردن، به لام ئه وان دانیان پیدا نه ده هینا و به فه رموده کانی پیغه مبهری خودا (ﷺ) ئیدی سه ره نجام له م سووره ته ، تا کو هه شتا و نه وه نده ئایه ته به و بۆنه یه وه هاتنه خواره وه ئیتر سه ره نجام پیغه مبهری خوا بانگی کردن بۆ (موبا هله) واته (مُلاعنة) هه روه کو له (کته) سیره کان باس کرا وه ئایه تی (موبا هله ش) ئه مه ده قه که یه تی واته: پێیان بلی (ئه ی محمه د) نه گه ر ئیوه له بیرو با وه پری خۆتاندا راست ده که ن وه رن با هه موومان کۆببینه وه مندالی ئیمه و مندالانی ئیوه ئافره تانی ئیمه و ئافره تانی ئیوه، خۆمان و خۆتان پاشان داوا له خودا بکهین که (له عنه تی) خۆی له و لایه نه بکات که درۆزنه، جا پیغه مبه ر (ﷺ) پێی فه رموون نه گه ر با وه پرتان (قایمه) له سه ر ئه وه ی ده یلێن وه رن با (موبا هله) بکهین به لام وه فده که نه یانویرا و گه رانه وه، جا نه گه ر خوا حه ز بکات له جیگایی خۆی به درێژی باسی ده کهین.

(چهند تییینیهك):

جا بێگومان ئه وه ی راستی بیّت لیّره دا چهند شتێك هه یه پێویسته بزانی که (متشابه) دوو جۆره:

۱- ئه وه یه که وشه که مانایه ك بگه یه نی و عه قل به پێچه وانه وه په ی پی به ری مه به سه که نه زانی چۆنه و چۆن نیه وه کو ئایه تی ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ سورته تی (طه) ئایه تی ۵.

۲- ئه وه یه که په روه ردگار زانی نی ئه و شتانه و چۆنیه تیانی تایبه ت کردبێ به خۆیه وه که سی تر حه قیقه ت و کرۆکی نه زانی وه کو (حال) و

چونہ تی پوڑی (قیامت) یان حال و چونہ تی فریشتہ و جنوکہ ... ھہ روا
باقی شتہ (غریبہ کان) بہ لام (موحکہ مہ کان) وہ کو ئایہ تی : ﴿قُلْ
تَمَّا لَوْ أَتَلَّ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ سورہ تی
(الانعام ئایہ تی ۱۵۱)، وینہ تی ٲو، ... یان فہ رموودہ تی خودا دہ ربارہ تی
حہ زہہ تی (عیسا) سہ لامی خوی لی بی، دہ فہ رموی: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ
أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ سورہ تی الزخرف
ئایہ تی ۵۹.

سہ رنجیک

جا بیگومان ٲو ئایہ تانہ وینہ یان زوربہ تی (قورئانیان) لی پیک ھاتوہ
بویہ بہ یانکردنی (ٲہ حکامہ کانی - ئیسلامی و) بنہ مای (عہ قیدہ و
فہ رمان و نہ ہی و حہ لال و حہ رام... ھتد...) ھہ موویان ماناکہ یان ئاشکراو
دیارہ و، ماناو مہ بہ ست دہ گہ یہ نن و مانای تر ھہ ئناگرن.

ٲہ جوره (ئایہ تہ - موحکہ مانہ) ٲہ صل و بنہ مای قورئانن و برپرہ تی
ٲو (کہ لامہ) پیرورن و ئایہ تہ کانی تر (لق و پوپی ٲہ وانن) کہ وابی
ٲہ گہر شتیگمان لی ئیشکال بوو ئایہ تیکی (متشابہ) مان ھاتہ بہ رو لہ
مہ بہ ستہ کہ تی حالی نہ دہ بووین پیویستہ بہ راوردی بکہ ین لہ گہ ل ئایہ تہ
(موحکہ مہ کاندراو) بہ گویرہ تی مانای ٲہ وان ٲافہ تی ئایہ تہ مو تہ شاببہ کہ
بکہ ین.

(تیبینیہ کی گرنگ)

ثیمام (طبری) له ته فسیره کهیدا ئه لیت (أرجح الأقوال في معنى المحكم والمتشابه به دون خلقه) کوکت خروج عیسی وقت طلوع الشمس في مغربها وقيام الساعة وفناء الدنيا...)، واته قسه ی په سندو گونجاو و شیاو بۆ مانای (موحکم و موته شابیه) ئه وه بوو نه ک وه کو (نسارا) و (خوارج) هکان به ئاره زووی خوین ته فسیری ئایه ته کانیاں ده کردو بۆ نمونه له ئایه تی ﴿وَرُوحٌ مِّنْهُ ۖ ۱۷۱/۴﴾ نه سارا سه ریان له خوین شیواندو ووتیان ئه مه مانای ئه وه یه که (عیسا) کوپی خوی هه قبوو له بهر رووناکی ئه م ئایه ته دا ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ ۖ وَهَكَاه پێشه وه ئامازه کراوه، وه یان له ئایه تی ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾^(۱).

جا هه روه ها ته فسیری ئایه تی ﴿وَرُوحٌ مِّنْهُ﴾ بکه نه وه، ئه و جا بۆیان ده رکه وت که عیسا خوا نییه (العیاذ بالله) به لکو بهنده ی خویه (خه واریج) یش له ئایه تی ﴿إِنَّ الْحَكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ دا خوین سه رلی شیواو کرد به تایبته له روداوه که ی نیوان هه زده تی (عه لی کوپی ئه بی تالب) و

(۱) **واته:** نمونه ی عیسا (له لای خودا) له چه شنی نمونه ی (ئاده مه) هه ره له گه ل دروستی کرد، پاشان پتی ووت ببه به ئاده م ئه ویش بوو، جا بێگومان چه ندین ئایه تی پۆشن و پته وی تر هاتوه که (عیسا) ش دروستکراوی که له دروستکراوه کانی خودا و بهنده و پێغه مبه ریکه له پێغه مبه ره کانی خودا، بپوانه: ته فسیری (الواضع المیسر) له نووسینی شیخ (محمد علی صابونی) لاپه ره/ ۱۱۲.

(موعاویە) دا ئەو ھەبوو، ئیمامی (عەلی) یان (کافر) کرد (نعوذ باللہ) بە تاییبەتی لەو دەمەدا کە (ئەبو موسای ئەشعەری) کردبوو (حەکەم) بۆ کۆتایی بریاری کۆژاندنەوێ فیتنەو کێشەکەیان).

(پاشکۆ)

ئیمامی (أحمد) لە خاتوو عائیشەو (رەزای خوای لی بیّت) ئەگێرپیتەو کەوا (پیوایەتی) کردوو لە پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی (فَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُلْئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ فَحَذَرُهُمْ) رواه أحمد. واته: ئەگەر ئەوانەتان بینی کە (مشتومریان) لەسەر ئەو ئایەتانە دەکرد کە (مانای جۆراوجۆر) ھەڵدەگرن خودا مەبەستی ئەوانەییە خۆتانی لی پیاریزن) ئیمامی بوخاری و موسلمیش، ئەم فەرمودەیان ھێناوێ لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا).

(ناگادارییەکی گەرنگ)

خوێنەرە ئازیزەکانم، زۆربەیی (موفەسیرەکان) ئەفەرموون ئەم قورئانە بێ شک و تەھی خودای مەزن و بە توانایەو، دای بەزاندوو، بۆسەر پیغەمبەری ئیسلام، و جا ئەو قورئانە پیروژە ھەمووی یەک کوتلەییەو حەزەتی (جوبرا ئیل) ھێناویەتی لەلایەن خودای پەروردگارەو، (قورئان) ھەمووی چۆن یەک نیە لە گە یاندن و ھەرگرتنی مەبەستەکانیدا، بە لکو ھەندیککی مەبەستەکی پوونەو جیتی سەرلیکردنەو ھەرکەردنەو نیەو، ھەندیکیان ماناکانی پوون نین و جیگای دووبەرە کین و بەم جۆرەییە کە عەبدوللای کۆپی ئیمام عەباس (خوایان لی پازی بیّت) ئەفەرموێ: قورئان چوار بەشە، بەشیکی ھەموو کەس تێی ئەگات و

مه به سته که ی به پوونی وه رنه گری به لام به شیکی پیویستی هیه به ناسین و زانینی زمانی (عه ره بی) هیه و وه به شیکی هر زانای دامه زراو ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ واته: قولبونه و هیان له زانیاریدا - لینی نه زانن، وه به شیکی هر خوا خوی نه یزانی، دووانه پیشووه که پیی نه ووتری (محکم) نه و دووانه ی تر (متشابه) که واته به کورتی قورئان دوو به شه (محکم و متشابه) هه روه کو له پیشه وه باسما ن کرد.

جا بیگومان نه وانه ی که نه زانن (قورئان) دوو به شه و بریویان به هه ردوو به شه که هیه و دلایان لاری و لادانی تیانیه نه زانن (متشابه) یش هه ر پاسته و لای خواوه هاتووه و (تفسیر و ته ئویلیان) ناکه نه وه به جوریکی ناشایسته، هر نه وانه ن خاوه ن نه قل و ژیری پاک و ته واون، ئینجا با بزانی نه وانه ی که نه فه رموون، زانا دامه زراوه کانیش (متشابه) نه زانن مه به سستیان نه وه نییه که هه موو (متشابه) نه زانن چونکه به پیی (پای) هه مووان زانینی هه ندی له (متشابه) تاییه ته به خواوه نه و زانا دامه زراوانه و تیگه یشتوانه باشتر نرخی پینموونی نه زانن و مه ترسی نه که ن له لادان له پی ی پاست وه ترسیان له پوژی دواپی زورتره، له بهر نه وه، نه م نزاو پارانه وه یه نه که ن و نه لئین: ﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ

هَدَيْتَنَا﴾ واته خوابه دل و ده روونمان له سه ر خوداپه رستی و بیرو باوه پی راسته قینه بهر (قه رار) بکه و، یان دوا ی نه وه ی (هیدایه تت) داینی و واته رینمایی کردنی دله کانمان له ری هه قی خو ت لامه ده هه تا بکه وینه شوینی فیتنه که ران و به تایه تی نه وانه ی له قورئاندا شوینی

ثایه ته (لیکچو) واته نادیاره کان که وتوون، به لکو، دامه زراومان بکه
له سه ر یگه راسته که ت و ثاینه به نرخه که ت ﴿وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (۸) واته: ره حمه ت و به زه بی خوتمان پی ببه خشه
له سوزو ره حمه تی خوت بی به شمان مه که، هه روه ها یارمه تیمان بده
له سه ر خیرو بو پښگای راست (موه فقمان) بکهو، بیگومان تو ی
په روه ردگاری به خشنده و هه موو خیرو بیړیک له تودایه).
(سوودیک)

ئه گپړنه وه له دایکی ئیماندارانه وه خاتوو (عائیشه) و (نوم
سه له موه) (خوایان لی پازی بیّت) که هه ردوکیان ئه و فه موده یان له
پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام) وهرگرتووه که وتوویانه پیغه مبه ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) زور جار
ئه م نزایه ی ده کرد (يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ) جا ووتمان
ئه ی پیغه مبه ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) بوچی هینده ئه م دوعایه ده که یت؟ ئه ویش
له وه لامدا فه رمووی: (هیچ دلّیک نیه له نیوانی دوو په نجه له په نجه کانی
خوای میهره بان و په روه ردگاردا ئه گهر ویستی به رقه راری بکا ئه وه له
ئیمان و بیرو باوه ردا (پای ده گری ئه گهر ویستی لای بدا - لای ده دا) (۱).
(فَنَسَأَلُ اللَّهَ رَبَّنَا أَنْ لَا يُزَيِّغَ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا وَنَسْأَلُهُ أَنْ يُهَبَّ لَنَا مِنْ
لَدُنْهُ رَحْمَةً إِنَّهُ هُوَ الْوَهَّابُ)

(۱) هذا الحديث حسن، أخرجه أحمد، ۳۰۲/۶، والطبري ۶۶۴۸، برواه: (تفسير القرآن العظيم) تفسير ابن كثير، تحقيق (عبد الرزاق المهدي) ج ۲، لا په ره ۱۱.

﴿ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّكَ اللَّهُ لَا يُخْلَفُ ﴾

اَلِیَمَکَادَ (۱) واته: ئه ی په روه ردگارمان بیگومان تو ه موو
 ناده میزاده کان له روژیکدا کوډه که یته وه، نه و روژه روژیکه که هیچ
 گومانیکي تیدانیه، به راستی تو له هینانه دی نه و پوژه دوانا که ویت و
 به لاین و (وه عده کانی) خوت ده هینیته دی.

(مال و منال به هانات نایی له دواړزا)

له پاش نه وه ی پی و پیبازی (بپوادارانی) پوښ کرده وه، نینجا له م
 چهند نایه تی داهاتوودا چاره نووسی دواړوژي بی (باوه په کان) دیاری
 نه کات به تاییه ت هه په شه نه کات له بی بپواکانی نامه دار که نه و
 هه لویسته نارپه وایه یان هه یه به رامبه ر نه م ئایینی ئیسلامه فه رمان نه دا
 به پیغه مبه ر (ﷺ) که بیان ترسیښی وه بیریان بخاته وه، نه وه ی که
 به چاوی خو یان بینیان له غه زای به در دا که به و شیوه یه خوا شکاندنی
 به پيسوايي و سهرشوپی له سهر دهستی تا قمیکی که م له بپواداران ﴿إِنَّ﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ﴿﴾

واته: نه و که سانه ی که به پیغه مبه ر (ﷺ) بی باوه پو (کافرن) له روژي
 قیامه تدا هه رگیز نه مالیان نه مندالیان له سزای خوا بی نیازیان ناکه ن و
 فرا یایان ناکه ون، هه رچه نده نه مپو خو یانی پی هه نه کیشن و شانازی
 پیوه نه که ن ﴿وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ﴾ (۱۰) واته: نه و بی بپوایانه
 سوته مه نی و هه لگیسیښه ری ناگری دوزه خن له روژي دوايي دا، باوی نه م

بی بروایانه له برپا نه هیټان و دوچار بوونیان به سزای خوا
 ﴿كَذَّابٌ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ واته: وهك باوی دهسته و
 بهسته كه ی (فیرعون) و نه وانه ی كه له پیش نه واندابوون وایه ، نه وان
 ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ واته: بروایان نه هیټاو به نایهت و نیشانه و
 (موعجزه کانی) نئمه یان به درو داناو ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ واته:
 نینجا خوایش به هو ی گوناخ و تاوانی خو یانه وه گرتنی و له ناوی بردن
 ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ۱۱ واته: بزائن و دلنیا بن خوا توله سینکی
 زور توندو به زه بره و ، واته: سه رنه نجام (قوره ی شیش) هه روهك نه وان
 تیاچوون و جیگه شیان بووه دوزه خ و، نه وسا مال و سامان و
 مندالبشیان هیچ كه لکیان پی ناگه به نن ﴿قُلْ لِلَّزِيزِ كَفَرُوا﴾ واته:
 خوی گه وره ده فهرموویت، نه ی (موحه مه د) به بی باوه ران بلی:
 ﴿سُتْغَلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيُنْفَسُ الْمِهَادُ﴾ ۱۲ واته: كه
 به م زووانه، هه ر له دنیا دا تیکده شكین و ژیر نه كه ون، وه له دوا پوژیشدا
 به ره و (دوزه خ) كو نه کرینه وه و پاده پیچرین، كه ناخو شترین شوینی
 نیشته جی بوونه، جا بیگومان شایه نی باسکردنه زوری پی نه چوو ، نه م
 فهرمایشته ی خودا هاته دی و موسلمانان هه ركه وتن به سه ر بی
 باوه په كان و ، وه جووله كه كانی هوژی (به نی قوره یظه) و (به نی
 نه ضیرو) و جووله كه كانی (خه بیهر) دا.

(بی باوہران ھقہ لہ رۆزی (بہ در دا پەند وەر بگرن)

لہ پەرتوکە (سیرەکان) وا دەرنەکەوی یەک چین و یەک تاقم کە ئەم ھەپەشەیان ئاراستە کرا، جوولە کەکانی مەدینە بوون، چونکە ئەو ھێ پاستی بێت لہ (ئیب و عەبیاسە) وە (خوایان لی پازی بێت) ئەگێرنەو ھە جوولە کەکانی مەدینە کاتی بینیان پیغەمبەر (ﷺ) ھاوہ لانی زال بوون بە سەر بی باوہ پەکان لہ جەنگی بە درداو ووتیان (واللہ) ھی ئەم ھە پیغەمبەر ھە کە ھەزەرەتی (موسا - علیہ السلام) موژدە ھاوہ پی و لہ (تەوراتدا) ناو نیشانی ھاوہ، (خەریک بوون) موسلمان ببن، ئینجا ھە ندیکیان ووتیان (پە لہ مە کەن) ھە تا جەنگ و پوداویکی تر، ئینجا کاتی پوداوی جەنگی (أحد) ھات کە و تەنە گومان و بپوایان نە ھیتا و ئەو پەیمانە ھە کە دابویان بە پیغەمبەر (ﷺ) شکاندیان و ھە روہا (کە عی کورپی أشرف) بە (٦٠) کە سەوہ چوو بۆ مە ککە و پەیمانە بە ست لہ سەر جەنگ کردن لہ گەل پیغەمبەر (ﷺ)، ئینجا ئەم (ئایە تە) ھا تە خوارەوہ (ھە روہ کو (موفە سیرەکان)) ئەگێرنەو لہ تەفسیرە کانیا نداو، بە لام لہ (ریوایە تیکی) تر دا ئە لئ: کە لہ پاش گە پانەوہ لہ (بە در) پیغەمبەر (ﷺ) جوولە کانی کو کردەو و ترساندنە بەو ھە کە دوو چار بن بە وینە ھە و ھە کە دوو چاری (قوپە یش) بوو، ئەو انیش و تیان (ئە ھە محمد) بەوہ ھە لئە خە لہ تییە کە پیت کەوت لہ تاقمیک کە بی ناگابوون لہ جەنگ بە ھۆی ئەوہوہ، ئەو ھە لئە ت بۆ ھە لکەوت، ئە گەر بجەنگی لہ گەل ئیمە دا ئەوہ تینە گەیت کە سەرکەوتوو ئیمە ین و تۆ سەرناکەوی لہ گەل ئیمە داو، چونکە تۆ ھاو سەری ئیمە نیت، ئینجا ئەم ئایە تە ھا تە خوارەوہ.

(سهرنجیکی گرنګ)

هه ندی له (موفه سیره کان) نه فهرموون نه وهی پاستی بیت هه وال دانی
 قورئان شتیکی نهینی و غه بیی بوو چونکه (موعجیزه یه کی) گه وره بوو
 به دی هات به و نزیکانه دهر باره ی نه و (جووله کانه) نه وه بوو به هوی
 تاوانی گه وره ی خو یانه وه تا قمی (دهر کران و - تا قمی کوژان) و
 سو پاس بو خودا، ئینجا پاش نه وان هه روا هات په یتا - په یتا تا قمی بی
 بر وایان هه ر ژیر که وت و شکینرا هه تا موسلمانان لایاندا له په وشتی
 پاکی پیغه مبه ره که یان (ﷺ) ده ست به رداری هوی سهر که وتنی خو یان
 بوون که تی کوژان و (فیدا کاریه) له پئی خودادا نه و جووله کانه وه که له
 قسه و ناخاوتنی خو یانه وه دهر که وت، زور نه نازن به خو یانه وه و، چونکه
 هه لڅه له تابوون به زوری خو یان و (چه ک و مال و سامانیان) جا بیگومان
 نه و نه دا له و خو هه لکیشان و له خو باییه یان سهر کی شیه یان، به لگه و
 نیشانه ی ژیر که وتنیان نه خاته پیش چاو، دهر ی نه خات که (سهر که وتن و
 ژیر که وتن به ده ست خودایه) به زور که می نیه، وه که قورئان نه فهرموئ
 ﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا﴾ واته به پاستی له و دوو کومه له
 دا له جهنگی (به در) دا پو به پووی به کتر وه ستان دهرس و (عیبره ت)
 هه بوو بو ئیوه نه ی جووله که کان ﴿فِئَةٌ تَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 واته: تا قمی کیان بر واداران که جهنگی نه کرد له پئی ی خودادا بو

به رزگردنه وهی ووشه ی خوا، که واته به رزترین پله ی بپوایان بوو^(۱).

﴿وَأَخْرَجَ كَافِرَةٌ﴾ واته تاقمی تریان که بی باوه پ بوون ، واته: بت په رسته کانی (قورده یش) بوون که ژماره یان نزیکه ی هزار که س ده بوون له گه ل سه روکه کانیانه وه هاتبوون بی گومان ئه و دوو تاقمه هاوسه رو هاوتای یه ک نه بوون، به لکو زور دوور بوون له یه که وه (چونکه بی باوه پان سی چه ندانه ی ئه وان ده بوون) وه له گه ل ئه مه شدا موسلمانان کان به لکو به نیازی کاروانه که ی (ئه بو سوفیان) هاتبوون ﴿يَرَوْنَهُمْ مَثَلَهُمْ رَأَى الْعَيْنِ﴾ واته: به چای خویان کومه له بپواداره که یان به دوو ئه وه نده ی خویان ده بیینی ، ئه وساش خوا ترسی خسته دلایانه وه و تیکشکان ﴿وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ واته: دیاره خوی گوره پشتگیری هر که سیک که خوی بیهوی و به شیایوی بزانی ده کات بویه پشتگیری له خه لکی (به در) کردو به سه ری خستن.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ واته: به راستی ئه و سه رکه وتنه ی موسلمانان له گه ل ئه وه ی که که ژماره ش بوون جیگه ی په ندو عیبره ته بو ئه و که سانه ی که خاوه ن بیرو هوشن و تیفکرینن).

(۱) سیره ت نووسان ئه فهرموون، واته پیغه مبه ر ﴿﴾ له گه ل ئه و هاوه لانه ی که پای به هیز له سه ر ئه وه یه (۲۱۲) که س بوون (۷۷) که سیان له کچ که ران و (۲۳۶) که سیان له مه دینه ییه کان بوون، واته ئه نصاره کان (خوا له هه موویان پازی بیت) بپوانه پرتوکی (سیره ت) و ژیا ننامه ی زاتی ره هبه ر له ره وشت و (ئه خلاق و غه زه واتی پیغه مبه ر ﴿﴾ له گه ل ژیا ننامه ی خه لیفه کانی و عه شه ره ی موبه شه ره) له نووسنی (عبدالرحمن مه لاطه عبدالعزیز) به رگی یه که م، لاپه ره / ۵۵۸.

(به زهرق و به رقی خویشی و ژینی دنیا هه لمه فریوین)

ئینجا پاش ئه وهی خوی مه زن ئه وهی پوون کرده وه که بی
 باوه په کان هه میشه له ناو تاوان و هه له و گیری مال و مندالن و روویان له
 هه ق و راستی و هر گپراوه و گیرۆدهی خراپه و خراپه کاری هاتوون ئیت له
 خۆبایی بوونه که یان پوون ده کاته وه و ئه فه رمووی: ﴿زُیْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ
 الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ﴾ واته: خوا ئاره زووی جوان و شیرین و
 خوشه ویست کردوه بۆ خه لک به رامبه ر ژن و مندال به لایاندا ده شکیته وه
 وا له مروۆ ده کات که ئاره زووی بۆیان بجوێ به لام مروۆی خاوهن هۆش و
 گوشت هه لئه خه له تیی و له سه ر پئی ناچی و به لکو به لی کۆلینه وه بۆیان
 بجی و ته ماشایان بکات، وه به ته واوی بیر له که لک و بی که لکیان
 بکاته وه، چونکه ئه و که سانه ی که له پئی راستی لئه دهن به و شتانه
 هه لئه خه له تین و خۆیان له ناودا (نقوم) ئه که ن، خوا ئافره تی له به ر
 چاوی (پیاوان) جوان و شیرین کردوه، ئاره زوویان ئه که ن ئه و جا
 پیویسته به شیوه یه کی و ئاره زووی بکه ن که کار نه کاته سه ر
 ته ندرووستی بی (شه رمی) که مروۆ هه ر خه ریکه (ژن) بی و چونکه
 (نایه ته که) له پیشا باسی ژنان ده کات، چونکه به لای ژنان له هه موو
 به لایه ک گه وره تره، وه ک له فه رمووده ی (سه حیدا) هاتوه که
 پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی (مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً اَضُرُّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ
 النِّسَاءِ)^(۱) واته: له دوا ی خۆم فیتنه و ئاشوبیکم جی نه هیشتوه

(۱) أخرجه البخاري، رقم الحديث: ۵۰۶۶، ومسلم برقم (۲۷۴۰).

(فیتنہ کہی لہ سہر پیاوان لہ فیتنہی ئافرہ تان سہ ختر بیّت) جا بیگومان (موفہ سیرہ کان) ئہ فہرموون (ئہ گہر مہ بہ ست بہ ئافرہ تان پاک راگرتنی (داوین) و زورکردنی (مندال) بیّت ئہ وہ شتیکی باش و پہ سہ ندہ و وہ کہ چہ ندین فہرموودہ ہاتوہ کہ ہانی خاودن باوہ پان ئدہن بۆ ژن ہینان کہ سوننہ تی پیغہ مہبری (ﷺ) خودایہ ہہ روہ کو ئہ فہرموی (تَزَوُّجُ الْوَدُودِ فَإِنِّي مَكَاثِرُ بِكُمْ الْأُمَمِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ^(۱). **واتہ:** (ئافرہ تانی میہرہ بان و سک کہر بخوازن چونکہ من لہ روژی قیامہ تدا بہ ئیوہ (ئوممہ تہ کہم) لہ بہ رامہر ئوممہ تہ کانی تردا زیاد دہ کہم) ہہ روہا لہ فہرمودہ یہ کی تردا (الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِهَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ، إِنْ نَظَرَ إِلَيْهَا سُرَّتْهُ وَإِنْ أَمَرَهَا أَطَاعَتْهُ وَإِنْ غَابَ عَنْهَا حَفَظَتْهُ فِي نَفْسِهَا وَمَالِهَا) ^(۲). **واتہ:** (دونیا خوشی و تام و چیژہ باشتین خوشیہ کانی ہاوسہ ریکی چاکہ، ئہ گہر ببوی پوانی دلی خوش بکات و ئہ گہر فہرمانی پیکرد گویرایہ لی بکات و ئہ گہر لہ مال نہ بوو داوینسی خوئی و مالی و ہاوسہ رہ کہی بپاریزیت).

لہ فہرمودہ یہ کی تردا ئہ فہرمویّت (حُبَّبَ إِلَى النِّسَاءِ وَالطَّيِّبِ وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ) ^(۳). **واتہ:** ئافرہ ت و بونی خوشم لہ لا خوشہ ویست کراوہ، چاوپونیشم خراوہ تہ نیو نویژہ وہ واتہ تروسکایی روناکی چاوہ کانم نویژکردنہ کہ (ئارامیم بۆ دیننی) خاتوو عائیشہ (خوای لی پازی

(۱) حدیث حسن أخرجه أحمد، ج ۳، لا پەرہ ۱۵۸.

(۲) صحيح أخرجه البخاري، رقم الحديث (۵۰۹۰) و مسلم (۱۴۶۶).

(۳) رواه أحمد برقم (۱۲۳۱۵) والنسائي برقم (۳۹۳۹).

بیت) وتوویه تی هیچ شتیک له لای پیغه مبهری خوا له ئافرهت
خۆشه ویست تر نه بوو جگه له ئه سڤ نه بیت^(۱).

بابیننه وه سهر (ته فسیر) و راقه ی ئایه ته که ی پیشوو (جا هه روه ها
بیگومان بو مندالیش چ کوڤ و کچ خوا له بهر چاوی (باوکانی) جوان و
خۆشه ویست کردوونه و دلسۆزی و جگه رسۆزی له دلدایا چه سپاندوونه
مروڤ مندالی خوی له هه موو شت خۆشتر ئه وی، به لام نابی مندال و له
مروڤ بکات له فه رمانی خوا دوابکه وی و له فه رمانه کانی خوا ئه رکه کانی
ئیسلام).

﴿وَالْقَنْطَرِ الْمَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ﴾ هه روه ها چه ز به
(زیر) و (زیو) و مال و سامانی زۆر ئه که ن که له سهر یه کی دائه نین، خوا
وای کردوه شیرین و جوان بی له لایه ن، ئه و جا به ژماردن یا وه ک جاران
که به کۆتک و ته نه که که ئه یان پیواو ژماره یان ئه کرد، به لام پیش
ئیسلام و که ئیسلامیش هات له پیسته ی گوێره که یان ئه کرد و هه لیان
ئه گرت پر به پیستی (گوێره که یه ک) پییان ده گووت (قینطار). ئه مه ش
بو ژماره یه کی زۆر به کار ئه هات وه ک ئیمرو که ده لێن (ملیۆن و ملیار و
تریلیۆن) هه ر له ناوه که ی خوی دووچه ندانه و زیاده یان بو دائه نا وه ک
(قانتیر مقنطرة) یان (ظل ظلیل) واته سیبه ریکی تیر ﴿وَالْخَيْلِ﴾

(۱) بپوانه: ته فسیری قورتانی پیروژ، له نووسینی و دانانی ماموستا مه لا (عبدالکریم

مه ده پس) به رگی ۴، لاپه ره ۲۰۳.

الْمُسَوَّمَةِ ﴿۱۰﴾ واتہ لہ گہلّ حز کردن بہ (نہ سپ) و ماینی نیشانہ دارو
فیہ کراو، خوا لہ بہر چاوی خہ لکی جوان کردوونہ ﴿وَالْأَنْعَامِ﴾ واتہ
جوار پیکان لہ حوشترو مہو بزن و پدہ شہ و لاخ.

ہندی (مفسیر) نہ لّین پہ لہ وہ پش نہ گریتہ وہ، نہ وانہ خوا جوانی
کردوونہ و نارہ زوی نینسان رائہ کیشن)، مرؤف کہ لکیان لی وہ نہ گری و
پی نہ ژین، وہ کہ بہرگ و خواردہ مہنی و پی نہ ژین، ﴿ذَٰلِكَ مَتَعُ

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْبُ الْمَآبِ ﴿۱۱﴾ واتہ بیگو مان
نہ وانہ ی باسکران لہ پارہ و مال و، ولاخ و ناژہل و کشت و کال گشتی
خویشہ و کہل و پہلن، تہ نیا بؤ کاتی ژیانہ، کہ کاتی ژیان کورتہ و ہتا
سہر نییہ، نہ گہر کہ سیّک بہ گویرہ فہرمانی خوا بہ کاریان نہ یہ نی
تووشی (تاوان) نہ بی چونکہ بہ راستی زور کہس بہ مال و سامان و پارہ
سہر خوش دہن و کاریان تی نہ کات و ہموو شتیّک لہ پینا و نہ و مالہ
دائہ نی، بہ لام پوختہ ی پافہ کان نہ وہ یہ (لای خوا ہ یہ شوینی
گہر پانہ وہ ی خوشی لہ پوژی دواپی دا کہ نہ وہ ش بہ ہہ شتہ، خوا
بہ شدارمان بکات لیّی) ہر کہ سیّکی بیہ وی بگاتہ باشتین شوینی
پاداشتی نہ و کہ سہ یہ، کہ خوا بہ پیغہ مبہر (صلوات) دہ فہرمووی: ﴿قُلْ

اَوْنِیْشْکُمْ بِخَیْرِ مِّنْ ذَٰلِکُمْ﴾ واتہ پینان بلّی ئایہ لہ پارہ و مال و ولاغ
و ناژہل و زہوی چاکرتان پی بلّیم کہ بؤ نیوہ کہ لکی مہ بی ﴿لِلَّذِیْنَ
اَتَقَوْا عِنْدَ رَبِّہِمۡ جَنَّاتٌ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِہَا الْاَنْہٰرُ خٰلِدِیْنَ فِیْہَا﴾ واتہ:
نہ ویش بؤ نہ و کہ سانہ ی کہ خویمان بہ ہوی مال و پارہ و ژن و ولاغ و

مالات و زهوی له خوا بی ناگا ناکه‌ن و ناگاداری ره‌وشتی خویان ئه‌بن،
 بۆ که‌ل و په‌لی ژیا‌نی دنیا بی فه‌رمانی خوا ناکه‌ن، وه پاداشتیان لای
 په‌روه‌ردگاریان چه‌ندین باخاتی به‌هشتیان بۆ هه‌یه که چه‌ندان چۆم و
 ئاوو پووباره، له‌بن داره‌کانیا‌نه‌وه ده‌پۆن، وه به‌ ژیا‌نی ئیجگاری و
 هه‌میشه‌یی له‌وی ده‌بن ﴿وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ چه‌ندین هاوسه‌رو ژنی
 (خو‌ری) خاوین و جوانی ئه‌ده‌نی ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ بیجگه
 له‌وانه‌ش هه‌موو ره‌زامه‌ندی خویان پی ده‌گا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ
 بِالْعَبَادِ﴾ ۱۵ واته به‌پاستی خودا بینایه به‌کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانی و
 ئه‌وانه‌ی که به‌پاستی به‌ندایه‌تی ده‌که‌ن خودا پووی که‌رم و لوتف و
 په‌حمه‌تی خویان تی ده‌کات).

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ

النَّارِ﴾ ۱۶ واته: ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌ر ئه‌و شادی و ره‌حمه‌تی خودا
 ده‌که‌ون کین؟ ئه‌وانه ئه‌و که‌سانه‌ن که له خودا ده‌پا‌رینه‌وه‌و ده‌لین:
 خودایه ئیمه باوه‌رمان هیناوه‌و ملکه‌چین بۆ هه‌موو بپیارو فه‌رمایه‌شتی‌کت
 سا خودایه له گونا‌هه‌کانمان خوشببه‌و له ناگری دۆزه‌خ بمانپا‌ریزه‌).

(هه‌ندی له (صیفا ته) ئیمانداره به‌ریزه‌کان)

خوای گه‌وره ئه‌فه‌رموویت ﴿الْصَّادِقِينَ وَالْمُنْفِقِينَ﴾ واته ئیمانداران ئه‌مانه سیفاتیان خۆپاگرن شان ئه‌ده‌نه به‌ر فه‌رمانه‌کانی خودا، پاسته نه‌بی له‌زاریان ده‌رنایی (پاستگۆن) به‌جۆرێك كه هه‌موو گیان بووه‌ته پاستی ملکه‌چ و گوێزپایه‌لن هه‌رده‌م خه‌ریکی نوێژو خواپه‌رستین، مال و سامان به‌خشن، واته له هه‌موو خێرو چاكه‌یه‌كدا ده‌ستیان له‌ خێردایه‌و ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ﴾ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾ واته هه‌موو پۆژێكیش به‌ره‌به‌یان له‌ خوای گه‌وره ده‌پاڕینه‌وه‌و، داوا له‌ په‌روه‌ردگاریان ئه‌كه‌ن لێیان خۆش بی‌ت، واته به‌ر له‌ نوێژی به‌یانی خه‌ریکی (صلاه‌ التهجده) و واته شه‌و نوێژو پا‌رانه‌وه‌ی لی‌بورده‌ن و لی‌خۆشبوون ئه‌كه‌ن).

(شایه‌تیدان له‌سه‌ر ناسینی خودای تاك و ته‌نیا)

جا بی‌گومان خوای گه‌وره شایه‌تی داوه، چونكه خودایش به‌سه‌ بۆ شایه‌تی چونكه خودا چا‌کترین دادپه‌روه‌رو پاستگۆیه، ئه‌وجا ئه‌فه‌رموویت: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ﴾ واته: خودای مه‌زن (شه‌هادته) ئه‌داو فریشته ناسکه پا‌که (رۆحانیه‌کانیش) (شه‌هادته) ئه‌ده‌ن، وه‌ خاوه‌ن (عیلم و زانسته) به‌رزه‌کانیش هه‌موو هه‌ر (شه‌هادته) ئه‌ده‌ن، كه كه‌س عیباده‌تی بۆ نا‌کری و بۆ خودایی ناشی مه‌گه‌ر ئه‌و نه‌بی و خودا یه‌کیکه ئیتر ئه‌بی

له سر چی (نه ساسی) گاورد کان (عیسا) به خودای دووه م و دایکی به خودای سیه م دائه نین، وه ئه و خودایه که یه یگه حالّی وایه ﴿قَالِمًا بِالْقِسْطِ﴾ أي حال کونه مُقِيمًا لِلْعَدْلِ، واته به رده وام داد به روه ری و به هه موو کاریک هه لده سستی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱۸) واته: ئه و خوایه تاک و ته نیایه له خوی به ولاره هیچ خوی تر نیه و ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ واته: ئایینی ته و اوو په سند لای خودا هه ر ئایینی ئیسلامه که بریتیه له پوو کردنه خوداو (یه کتاپه رستی و، باوه ر هینان و نه نجادانی گشت فه رمایشته کانی خودا، چونکه بیگومان ئه و ئایینه ئایینی هه موو پیغه مبه ران بووه و، هه روه ها ووشه ی (ئیسلام) هه موو (مه عناکانی) ئه وه ئه به خشی که مروؤ بی زیان بی، یان بلین سه لامهت بی له خراپه و پیسی و به دره وشتی دوورت ده کاته وه^(۱).

(چه ند ئاگادارییه کی گرنگ)

(۱) خوینه رانی ئازیزم ئه مه چه ند ئاگادارییه کی زور گرنگه، که له لایه ن خوداوو بریار دراوه و که هیچ ئایینی له لای ئه و له هیچ که سی

(۱) هه ندی له زانایان نه فه رموون (ئیسلام ته نها لاف و قسه ی پووت نییه، ته نها بۆچون و بیرویاوه پێکی ده روونی نییه، ته نها (نیوؤو پڤڤوؤو زه کات و حه ج نییه) نه خیر هه چکام له وانه (به ته نها) ئه و ئیسلامه نیه که پێی پازیوه و بیجگه له و هیچ ئاینیکی تر وه رناگری، به لکو ئیسلام (مل که چی) و فه رمان به ر به ره زامه ندی دل وه بۆ هه موو فه رمانه کانی خودا)، بنۆره: (ته قسیری قورتانی پیرۆز، له لیکدانه وه ی مامۆستا مه لا عثمان عبدالعزیز) به رگی (۱) لاپه ره ۵۷۸.

(قبول) ناکریت جگہ لہ (ٹایینی ٹیسلام) ٹوش شوین کہ وتنی بہرنامہ ی
 ٹو (پیغہ مہرانہ) یہ لہ ہموو کاتیکدا ہتا دواہین پیغہ مہریان کہ
 (محمد) ہ (ﷺ) کہ خوا گشت پیگہ کانی تری داخستوہ تہنیا لہ لای
 (محہ مد) ہوہ (ﷺ) پیگای داوہ، ٹینجا ہر کہ سی گہیشٹہ لای خودا
 دوا ی پہوانہ کردنی ٹو بہ ہر ٹایتیکہوہ جگہ لہ (شہریعہ کہ ی)
 موہ مد (ﷺ) ٹو ٹایینہ ی لی وہرناگیری (چونکہ بیگومان) تہنہا ٹم
 دینی (ٹیسلامہ یہ) پہسہ ندو قبولہ لہ لای خودا، ہر وہ کو لہ جیگاہہ کی
 تر خوا ی مہ زن ٹہ فہرموویت: ﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ
 مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴾ سورہ تی (آل عمران)
 ٹایہ تی/ ۸۵. واتہ ہر کہ سی جگہ لہ ٹایینی (ٹیسلام) ہر (دین و
 ٹایینیکی) تری ہہ بی لی (قبول) ناکری و وہرناگیری .

۲) ٹو ٹایینہ ی کہ ہات بو (موسا) و (عیسا) سہلامی خواہان لی بی،
 ہر ٹایینی ٹیسلام بوو ٹایینی تاک و تہنیا یی خودا بوو بہ پاک و خاوینی
 لہ نامہ کانیا ندا موژدہ درابوو بہ ہاتنی حہزرتی محمد (ﷺ) و ٹم ٹایینہ
 پاکہ ی کہ ہاتہ سہری کہ واتہ چوٹ ٹو (نامہ دارانہ) دوو بہرہ کی بوون
 لہو ٹایینہ پاکہ ی (موسا و عیسا) ٹیتر بہم پہنگہ (بت پہرستی) و چہند
 شتی پپو پوچیان ٹیکہ ل کرد لہ ناو خو یاندا بوون بہ چہند ناقم و
 کوہ لیک و چہند جہنگ و کوشتار لہ ناویاندا پہیدا بوو، چوٹ ٹیکرایی و
 بی گبرو گرفت ہموو بپوایان نہ ہینا کاتی ٹم (قورٹانہ) و پیغہ مہ بہرہ
 (ﷺ) ہات؟).

۳) جا هه روه ها بېگومان خواي گه وره هوى ئه و دووبه ره كيهى
ئه وانمان بو ده رته خات و پوونده كاته وه، هه روه كو قورئان ئه فه رموى:

﴿وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ﴾ واته: ئه واننه ش كه (كتيب) و

نامه يان پيڊرا، واته (جووله كه و گاور) له ناو خوياندا پيك نه هاتن و له

هه ق لاياندا، ﴿اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ واته پاش ئه وه بوو كه

به لگه و زانيارى ته واويان بو هات ده ربارهى راستى ئه و ئايينهى

موحه مه د ﴿هَيْتَا﴾ هيناي ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ واته: ئه ويش هه ر له بهر

(عينادى) و (ته كه بورى) و (حه سووڊيهه ك) بوو له ناوياندا هه بوو چونكه

ده يانزاني به هاتنى (دينى ئيسلام) سه رو كايه تى ئه وان له كيس ئه چيټ،

بوئه له باوه ره ينان به ئيينى ئيسلام دواكه وتون و باوه رپيان به پيغه مبه ر

﴿هَيْتَا﴾ نه هيتا، بوو به هه راو كي شه يان ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَتَّخِذِ اللَّهُ فَاتًا

اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ ١١ واته: ئه وهى باوه رپى به ريگا راستى ئاييني

پيروزي ئيسلام نه بيت، ئه وه له پوژى (قيامة تدا) به سزاي خوى ده گات

بيگومان ليپرسينه وهى خودا زور زوو ديته جي و وه كو ئه لين (كُلُّ آتٍ

قريب) واته هه رچى بيت نزيكه، دوور ئه وه يه كه به دى نه يه ت).

﴿فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابَ وَالْأُمِّيَّةَ: أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا

عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ﴾ ١٢ واته: ئه ي پيغه مبه ر نه گه ر بى

باوه‌پان له‌گه‌لتدا که‌وتنه (موجاده‌له) و ململانی وه تو پئیان بلی (من و نه‌و که‌سانه‌ی که شوینم که‌وتوون، پرومان کردوته خوداو هر نه‌و ده‌په‌رستین، وه به جووله‌که‌و گاوران و بی پروایان (قوره‌یش) بلی پاش نه‌وه‌ی پیگای خوداتان پیشان درا ئایا موسلمان ده‌بن؟! خو نه‌گه‌ر موسلمان بوون نه‌وه‌ پرو له (هیدایه‌تن) و رینمای کران نه‌گه‌ر پشتیش هه‌ل‌بکه‌ن یاخی ببین نه‌وه‌ هیچ زیان و زهره‌ریک به‌تو ناگات تو ته‌نها (تبلیغ) و پاگیاندن و پیگا پیشاندانت له‌سهره).

(جووله‌که‌ زور له پیغه‌مبه‌ران و پیاو چاکانیان شه‌هید کردووه)

جا بیگومان خودای که‌وره به شیوه‌یه‌کی گشتی هه‌ره‌شه‌یه‌کی سه‌خت و سامناک ده‌کات له بی پرواکان و جووله‌که‌کان و چاره‌نووس و پاشه‌پوژی به‌دبه‌ختیان دیاری نه‌کات و نه‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ واته: بیگومان نه‌و جووله‌که‌و گاورانه که به باوه‌پیان به (ثایه‌ت) و نیشانه‌کانی خا نییه ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ واته: نه‌و بی باوه‌پانه به ناحق پیغه‌مبه‌ران نه‌کوژن (شه‌هید)یان نه‌که‌ن بی نه‌وه‌ی هیچ مافی کوشتنیان له‌سهریان هه‌بی، هه‌رچه‌نده پیغه‌مبه‌رانیش له‌سهر په‌یامی پیغه‌مبه‌ره‌کانی پیش خویان نه‌پوژن، هه‌ندی له (موفه‌سیره‌کان) نه‌لین (جووله‌که‌) ته‌نها له نیوه‌ پوژیک

(سیّ سهد) پیغهمبه ریان (شهید) کردو کوشت ﴿وَيَقْتُلُونَ

الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ﴾ واته: نه وانه شده کوژن که فرمانی چاکه و دادپه روه ران و و ناموژگاری به خه لکان ده کن و هر له و ده مه دا بیجگه له پیغهمبه ران و (سهد و دوازه هه زار پیاو چاک و

خواپه رستیشیان (شهید) کرد ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ (۱۱)

واته: موژده یان به سزایه کی به ئازار پیّ بده، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقِطْتَ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ واته: نه وانه که له دنیاو

قیامه تدا کارو کرده وه کانیان به فیرویه ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ

﴾ (۱۲) واته: هیچ یارو یارمه تیده ریکیشیان بو نییه .

(پاشکو)

کوشتنی بانگه وازانی دینی ئیسلام و پیغهمبه ران وه کو به کن لای خوا (ئیبُن جهریری ته به ری) له (ئه با عوبه یدوه) ده لی: له پیغهمبه ران (ﷺ)

پرسی ده بیّ چ که سیّ له روژی قیامه تا سزای زور سه ختی هه بیّ؟ فرمانوی نه و که سانه که پیغهمبه ران و بانگبه رانی دینی خوا ده کوژن

پاشان ئایه تی ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ ی خوینده وه، دواپی فرمانوی (قهومی جووله که) له ماوه ی ته نیا پوژیکا سهر له به یانییه که ی (چل و سیّ) پیغهمبه ریان (شهید) کرد، جا ۱۷۰ که سیّ (به نی ئیسرائیل) پووبه پوویان وه ستان و لومه و سهرزه نشتیان کردن که چی بو

(نیواره کهش) ئه وانیشیان کوشت، ئیتر له و پۆژه وه ناسراون (موشریک و هاوبهش) دانهران خوا کارو کرده و هیان به فیڕۆ دهبا ئه وهی خوا هاوکاری نه کا هیچ کهسی ناتوانی سهری بخا^(۱).

(باسی زه می نه هلی کتاب له سهر رازی نه بوونیان به بهرنامه ی خودا)

جا (موفه سیره کان) پرسیارێک ئاراسته ئه کهن بۆ سهرسوڕهینان له کرده وهی بی ئابرووانه ی هه ندی له نامه داره کان که رازی نه بوون به و نامه ی خوا بکهن به (حه کهم) و دهم پاس و به قسه ی بکهن ئیتر ئه و نامه یه مه به ست (ته ورات) بیّت وه ک له چه ند رپویه تی کدا هه یه که مه به ست پیی (قورئانه) و وه ک له ئیبن عه باس و حه سه ن و قه تاده هاتوو وه کو ئه فه رمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾ واته: ئایه سهرنجیکت نه داوه ئاوپی تان بۆلای ئه وانه ی که به شیخ له نامه ی خویان پی دراوه، وه ک (ته ورات) بیّت که به دوایی (ئینجیله) هات بۆ ئیسرا ئیلیه کان که ئه و دووانه به شیخن له نامه ی خودا، ﴿يَدْعُونَ﴾ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ واته: که هه ر بانگ ئه کران بۆلای (کتیب) و نامه که ی خوا (ته ورات) و (ئینجیل) هاته ئه و کتیبه بریاری راسته قینه

(۱) بپوانه: ته فسیری راما ن له مانا و مه به ستی قورئان، له نووسینی مامۆستا (احمد

بدا له نئوانیاندا و داوایان لی بکا ﴿ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ

﴿٣٣﴾ بیگومان که چی دهسته یه کیان پوو وهرده گنځن و پی پازی نابن هه ره سه ریچی ده که ن، ده بی خوینده وار په پره وی هه ره له راستی بکات نه که رچی زیانی خوشی تیا بییت، ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ﴾ واته: نه و پوو وهر گنځن و پشت تیکردنه به هوی نه وده یه که نه یان ووت، هه رگیز ناگری دوزه خ له له شمان ناکه وی مه گه ر چند پوژیک نه بی و مه به ستیان له وه هه ره (٤٠) پوژ بوو که (گویره که یان) تیا په رست ﴿وَعَزَّزْهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ ﴿٣٤﴾

﴿واته: به و درویه بو ئایینی خویان هه لیان به ست خویان پی خه له تاندووه که به ناگر سزا نادرین چند پوژیک نه بی، نه م قسه یه هه ره خویان هه لیان به ستووه، خودا هیچ به لنینکی پی نه داو، به لکو هه ره شه یان لی ده کاو نه فهرموویت: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ

فِيهِ﴾ واته: جا نه بی نه و پوژده حالیان چون بییت که بیگومان هه ره (واده ی) دیت و هه موویان کو ده که یه وه بولیکولینه وه و لیپرسینه وه ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ واته: هه موو که سیش به سزاو

توله ی کارو کرده وه ی خوی نه کا ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ﴿٣٥﴾ واته: هیچ سته میکیشیان لی ناگری، هه ره که سیک به نه ندازه ی (زه پره یه که) واته که ردیله یه که چاکه ی کردبی یان خراپه ی کردبی بوی دیته پی شه وه (حیسابی) له گه ل ده که ن.

(ناگاداریهك)

ئەلەن له كتیبی (تەورات) و (ئینجیل) دا باسکراپوو كه هەركات (محمد ﷺ) هات دەبێ خاوەن نامەكان ئیمان و باوەپی پێ بێنن و پەپرهوی بكەن، بەلام ئەوان ئەیانگوت شتی وانیه له (تەورات) و (ئینجیل) دا ئەوجا له وهلامدا پێیان ئەگوترا، باشه ئەو كتیپانه بێنن با پێكهوه سهیریان بكەین بزانی وانییه، دەپۆشتن و هەڵدەهاتن گویشیان له سزاو ناخۆشی نهبوو.

(چۆن سوپاس و شوكرانهی خوا ئەنجام بدهین؟)

(نیسابوری و ، واحیدی و، بهغوی) ڕیوایه تیان کردوو له ئیبن و عەباسهوه (پرهزای خویان لی بی) فەرموویهتی کاتی که پێغه مبهـر (ﷺ) شاری (مهککه) ی (موکه پره مهی) گرت (وه عدهی) دا واته به ئینی دا به (ئومه ته که ی) که وولاتی (فارس و رومیش) بگری و جا (مونا فقه کانی - قوریش) جووله که کان ووتیان (هیهات - هیهات) (موحه مهـد) چۆن ئەتوانی ئەو (مهمله کهت) و وولاتانه بگری؟! ئایه تیر ناخوا به مهککه و مه دینه؟! ^(۱)، ئینجا خوی پهره ردار ئەم ئایه تانه ی هه ناردە خواری هه روه کو به پێغه مبهـر (ﷺ) ئەفەر مووی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوتِي

(۱) ئەمەش ده قه که یه تی به عه ره بی هه روه کو ئەفەر موئی: (لما افْتَتَحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) مَكَّةَ وَوَعَدَ أُمَّتُهُ مَلِكُ الرُّومِ قَالَ الْمُؤْمِنُونَ وَالْيَهُودُ، هِيَا هِيَا، مِنْ أَيْنَ لِحَمَمٍ مَلِكُ فَارِسَ وَالرُّومِ هُمْ أَغْنَوُ وَ أَمْنَعُ مِنْ ذَلِكَ أَلَمْ يَكْفِ مُحَمَّدًا (مَكَّةَ وَالْمَدِينَةَ) حَتَّى طَمَعَ فِي مُلْكِهِ فَارِسَ وَالرُّومِ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ) بېوانه: (الجامع لأحكام القرآن) له نووسینی پێشهوا (قرطبي) ج ۴، ل ۵۰.

شتاء وصيفا) **واته:** شهو ئه به يته ناو پوژ، پوژيش ئه به يته ناو شهو (له م زنده ئه كه يت و له ویش كه م ئه كه يت) واته له وه رزی هاویندا به شیک له شهو ده خه يته سهر پوژ، وه هه روه ها پوژيش دريژ ده كه يته وه شهو كورت ده كه يته وه، وه له وه رزی زستانيشدا به شیک له روژ ده خه يته سهر شهو ئه میان دريژ ده كه يته وه ئه ویشيان كورت ده كه يته وه ^(۱). به پیتی ئه و ياسا وورده ی كه له م (كه ردونه دا) دات مه زرانده وه ئه نجامت داوه، ﴿وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ (أي تخرج الزرع من الحب والحب من الزرع والنخلة من النواة والنواة من النخلة والبيضة من الدجاجة والدجاجة من البيضة) **واته:** زيندوو له مردوو دهرده يتی و مردووش له زيندوو دهرده خه ی، جا ئه م دهره يتیانی زيندوو له مردوو یان مردوو له زيندوو به شیوه یه کی (ماددی) وه کو دهره يتیانی خورما له دنكه کی و وه هه موو دانه ویله یه كیش له توو دنكه كه یداو، هه روه ها ئاده میش و ئاژده لیش له دلۆپی (ئاوی مه نی) و هه روه ها (په له وه پ له هیلکه و) یان به شیوه یه کی (مه عنه وی) ئه فه رمووی: ئه مه ش ده قه كه یه تی به عه ره بی (والمؤمن من الكافر، والكافر من المؤمن، والجاهل من العالم، والعالم من الجاهل وهكذا) **واته:** ئیماندار له بی باوه پو بی

(۱) به لām نه و کاته ی که شهو پوژ یه کسانن هه ریه که ی ۱۲ سه عاتن. به لām دوا یی جاری وا هه یه شه وگار دريژ ده بی و هه تا (۱۶) سه عات ده پوا به لکو سه رووی دونه هه تا زیاتریش ده پوا... هتد.

باوهر له ئيماندارو نه زان له زاناو .. هاتد... ^(۱) ﴿وَتَرْزُقْ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ

حِسَابٍ﴾ ^(۲۷) واته: خودايه ئه وهى بتويست رزق و روزى و خير و بهر هكته به بى ژماره نه يده يتى.

(موشريك و بى باوهران مه كه نه دوست و هاوړى)

كومه ليك له (سیرهت) نووسان ده لىن هه ندى كه س كه موسلمان ده بوون دارايى و هيزو تواناي (كافره كان) سه رنجى پاده كي شان پييان خوش بوو لىيان دانه برين و دوستايه تيان بكن و خويان پيوه هه لبواسن و تيكه لاييان بكن و، واز له دوستايه تيان نه هينن، جا ئه م ثابته به م بونه يوه هاته خوارى هه روه كو ئه فرموى: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ^(۱) واته: نابى بروداران جكه له بروداران كه س بگرن به دوست و به يارمه تيده رو پشت و په ناي خويان،

(۱) بپروانه: (صفوة التفاسير) له نووسينى: (محمد على الصابونى) بهرگى ۱، ل ۱۹۵.

(۲) هه ندى له موفه سیره كان نه لىن ئه و ثابته به بونه ي ئه وه دابه زى (عوباده ي كوپى صامت) به كيك بووه له جهنگاوه ره (موجاهيده كانى) شه پى به درو ، هه روه ها پياويكى نذر ره شيد و نازابوو ، جا ئه و كاته ي پيغه مبه ر ﴿﴾ كه خوى بۆ جهنگى خه نده ق ريگخست و پى ي ووت ئه ي پيغه مبه رى خوا ﴿﴾ (پينج سه د كه س) جوله كه ي براده رم هه يه و هاوپه يمان و دوستمن و، ئه گه ر مؤلتم بده ي با له گه ل خوم بيان هينم بۆ ئه و جهنگه و هاو كاريمان بكن ، به لام خواى گه وړه داواكه ي قبول نه كړو، جا ئه م ثابته خاته خواره وه) بپروانه ته فسپرى (زاد المسير فى علم التفسير)

لأبى (فرج) الجوزى، ج ۱، ل ۲۷۲.

چونکه نهو بئى باوه پانه هيچ شتيك ره چاو ناكهن و كارى دوزمنايه تى
خويان هر نه كهن، وه به زه بيان به كه سدا نايه ته وه، ته نيا به رژه وه ندى
خويان ره چاو نه كهن و زور دپندان به رامبه ر به موسلمانان نه جولينه وه،
هه روهك نميرؤكه نه بينين به چاوى خومان له هه موو شويئاني دونيا چ به
موسلمانان نه كهن و به تاييه تى موسلمانان (فه له ستين) و (شيشان) و
(نه فغانستان) و هند.... وه به زه بيان پييان نايه ته وه، ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ

ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ واته: هه كه سيك له فرمانى خودا
دهرچى و (كافران) واته بئى باوه پان بكاته دوستى خوى، نه وه هيچ
به شيكى په يوه ندى ئيماني به خواوه نيبه، به لئى په يوه ندى دوستايه تى
كردن له گهل (كافراندا) دروست و په وا نيبه، به لام په يمان به ستن كاتى
به رژه وه ندى ئيسلامى تيا په چاو بكرت نه مه (شهرعن) په وايه و^(۱)
دروسته، وه كو پيغه مبه ر (ﷺ) له گهل كافراندا كردويه تى، ﴿إِلَّا أَنْ
تَكْفُرُوا مِنْهُمْ تَقْلَةً﴾ ئيلا وته يه كى (استسنايه) واته مه گه ر لييان
بترسن و بتانه وئى له شهريان خوتان قوتار بكه ن و خو بپاريژن، نه وه له و

(۱) په يمان به ستن و دوستايه تى و يارمه تى وه رگرتن، يارمه تيدانى بئى باوه پان به و
مه رجه ي زيانى موسلمانان تيدا نه بئى و مايه ي سوود بيت بويان كارى كى به سووده و
په سنده، چونكه پيغه مبه ر (ﷺ) په يمانى له گهل هوزى (خوزاعه) دا به ست كه
بتپه رست بوون، هه روه ها له گهل كافره كانى مه ككه دا په يمانى (حوده يبييه) ي
به ست، بپوانه (صفوة التفاسير) له نووسينى شيخ (محمد على الصابونى)، ج ۱،
لاپه ره ۱۹۶.

کاته دا چاک وایه دوزمنایه تی و دژایه تیان له گه ل نه کری و
﴿وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ (۲۸) واته: خواتان
ترسینی له خوی و واته له توله و سزای خوی، چونکه هر بولای خوابه
که پانه وه تان له پوژی دواپی دا، ﴿قُلْ إِنْ تَحْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ
تُبْدُوهُ يَعْلَمَهُ اللَّهُ﴾ واته: بلی ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه وه ی له سنگ و
دل تانایه نه گه ر بیشارنه وه، یان ناشکرای بکه ن و یان ده ری بخه ن و خوا
مه مو ی ئه زانی، واته به هر شیوه یه ک دوستایه تی و هاوکاری بی
باوه پان بکه ن به ناشکراو به نهینی لای خوا یه کسانه و ناشکرایه،
﴿وَعَلَّمَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۲۹)
﴿واته: ناگاداری مه موو شتی که چ له ناسمانه کاندای بیت یان له زه ویدا
بیت و، وه به سر مه موو شتی که دا ده سه لاتدارو به توانایه.

(مه موو که سی کرده وه ی خوی نه بی نی له قیامه تدا)

خوای که وره ئه فهرموی: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ
مُتَحَضِّرًا﴾ واته: پوژیک دادی (مه به ست له و پوژده ش پوژی قیامه ته) هر
که سی که کرده وه ی چاکه و خراپه ی خوی له پیش چاوی ناماده یه و
حازده، ﴿وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا﴾
واته: هر کاری که خراپیشی نه نجام دابی دیسان ده بی نی ئا واته خوازه

که له نښان خوږ و کاره خرابه کانیډا (مه وداو- ماوه یه کی) زږد (دور)
 ببوایه و هر چاوی پی نه که و تبايه و ناگادار نه کرابایه وه ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ
 اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ (۳۰) واته: خوا زیډه به زه یی و
 خوښه ویستی هه یه به رامبه به نډه کانی خواپه رست (قال الحسن البصري
 (رحمة الله تعالى عنه) مَنْ رَأَفْتَهُ بِهِمْ حَذَرَهُمْ نَفْسَهُ) واته: حه سه نی به سری
 فهرموویه تی: له سوزو به زه یی خودایه که عه بده کانی ده ترسینی) وَقَالَ
 غَيْرُهُ (أَي رَحِيمٍ بَخْلَقِهِ) واته هه نډیکی تریش له زانایان هه روایان
 وتوه (۱).

(خوښه ویستی خودا له شوین که وتنی

پیغه مبه ره که یه تی)

جا بیگومان خوای گه وره چه ند و ته یه کی کورت و پر مانا بو
 نیمانداران پوون نه کاته وه، ئایینی راسته قینه پون نه کاته وه،
 هه روه ها جیای نه کاته وه له بی بپوایی به جوړی هیچ ته م و تاریکی
 ناهیلی، هه روه کو نه فهرموئی ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ
 اللَّهُ﴾ (أَي قُلْ لَكُمْ يَا مُحَمَّدُ إِنَّ حَقّاً تَحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي لِأَنِّي رَسُولُ
 يُحِبُّكُمْ اللَّهُ) واته: پټیان بلای نه ی خوښه ویست (ﷺ) نه گه ر ئیوه خواتان
 خوښ نه وی و نه تانه وی لای نزیك بینه وه (نه بی په پره وی شه ریه ت و
 به رنامه که ی نه و بکه ن) و (یانی وهرن شوینی من بکه ون و په پره وی

(۱) بپوانه هه مان سه رچاوه لاپه ره.

له سوننه ته ګاڼی من بګن) واته: نه و ګاڼه خوی ګه ورده ش ئیوهی خوش ئه وی و ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ واته: خواش ئیوهی خوش ئه وی و لیټان نه بورئ و له کرده وهی خراپتان چاو پوښی نه کات، چونکه به پاستی خوی ګه ورده بو ئیوه خواوهن به زه بیه (.....).

(تیبینییه کی ګرنگ)

زانای به ناویانګ (ابن کثیر) له ته فسیره که یدا^(۱). نه فه رموی: (هذه الآية الكريمة حاکمة على كُلِّ مَنْ ادَّعى مَحَبَّةَ اللَّهِ وَلَيْسَ هُوَ على الطريقة المحمدية فإنه كاذِبٌ في دعواه في نفس الأمر حتى يتبع الشرع المحمدي والدين النبوي في جميع أقواله وأفعاله وأحواله... كما ثبت في الصحيح عن رسول الله ﷺ) أَنَّهُ قَالَ (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ) واته: نه م ئایه ته پیروزه دادوهری ده کات دهر باره ی نه وانه ی که ده لئین خودایان خوش ده وی به لام له سر نه م پیړه وهی حه زده تی موحه مه د (ﷺ) به پیړه ناچن و ناپوڼ، نه و ګاڼه نه فه رموی که نه وانه ی که پاست ناپوڼ له و قسه یه دا ده یکن هه تا شوین شه ریه تی (محمد) (ﷺ) نه که ون که ئایینی پیروزی ئیسلام و نه و پیڼغه مبه ریه له (ګوفتارو ګشت هه لسوکه وته کانیدا) به پیړه نه چی و نه وه لیی وهر ناگیرئ و وه که نه فه رموی له (سه حیحا) هاتووه له پیڼغه مبه ری خوداوه (ﷺ) که

(۱) بېوانه (تفسیر القرآن العظیم) واته (تفسیر ابن کثیر) له نووسینی پیښه وا (ابن کثیر

ده فہرمووی: (ہر کہ سی ہار کاری بکات (ئہ مر) و فہرمانی ئیمہ ی
 لہ سر نہ بیئہ و ئہ و کارو کردہ وہیہ ی لی و ہرناگیری و، یا و ہرنہ گیرا وہ)
 و ہ ہرودہا ئہ فہرموویت ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ واتہ:
 گویراہ ل و فہرمانبہری خواو پیغہ مبر بن ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْكَافِرِينَ﴾ (۳۳) واتہ: ئہ گہر بہ فہرمان ہلئہستان و بؤ خواو پیغہ مبر
 (مل کہ چ نہ بوون و پوویان و ہرگیرا و، ئہ وہ ئہ وانہ دینہ پیزی
 (کافران) واتہ بی باوہ پان و (کافر) ئہ بن و بزائن خواش (کافر) و بی
 باوہ پی خوش ناوی.

(باسیکی گنگ لہ ہہ لبراردنی پیغہ مبران و نہ وہ کانیان)

جا بی گومان دوا یئہ وہی خوا ی گہ ورہ ئہ وہی پوون کردہ وہ کہ
 (خوشہ ویستی ئہ و پہ یوہ ستہ بہ خوشہ ویستی پیغہ مبرہ کہ یہ وہ) ئینجا
 کہ سیئک داوا ی خوشہ ویستی (خودا) بکا شوین کہ وتوی پیغہ مبرہ کہ ی
 بکہ وی و ئہ بیئہ لہ سر (رپیازی) پیغہ مبرہ کہ ی بی و ئہ و جا دی باسی
 ئہ وانہ دہ کا کہ ہہ لبرتیردرا و خوشہ ویستن لہ پیغہ مبران و نہ وہ کانیان،
 ئہ وانہ ی کہ پیگای خوشہ ویستی خودایسان بؤ (ئادہ میزادان)
 پوونکردو تہ وہ کہ بریتہ لہ برپوا بہ خودا و فہرمانبہرداری فہرمانہ کانی و
 پہ پرہوی پیغہ مبرانی بہ پیزی و نہ وہ کانی خواون باوہ پانی ئہ وان
 (دروودی خویان لہ سر) جا چیرۆک و داستانہ کان دہ ست پیئہ کات بہ
 باسی ئہ وانہ ی کہ خوا ہل بژاردن بؤ ہہ لگرتنی یہ ک پہ یام و یہ ک

تایینی و هر له یه که م جاری ئەم ئاده میه وه بۆ ئەوهی (ببن) به
 سه رده سته و پیش پره وی کۆمه لهی (بروادار) له هه موو چه رخ و چینه کاندای
 هه روه کو (قورئان) ده رباره یان ئەفه رمووی ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا
 وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (ای اختیار للنبوة
 والرسالة صفوة خلقه آدم أبا البشر ونوحاً شيخ المرسلين وذرية ابراهيم
 الخليل منهم (اسحاق واسماعيل) ومن تناسل منهم من الأنبياء (كموسى
 وعيسى ومحمد خاتم النبيين لأنه من ذرية اسماعيل بن إبراهيم إختارهم
 على جميع الخلق) واته: به راستی (خوای په روه ردگار) به فه زل و
 گه وره یی خوی چه زره تی ئاده م و نوح و خانه واده ی چه زره تی ئیبراهیم
 و خانه واده ی عیمرانی هه لێژارد - به سه ر جیهاندا - واته هه ر کام به سه ر
 جیهانیانی چه رخی خۆیاندا، زاناکانی (ته فسیر) ئەفه رموون به ئاده م
 ده سته پی کردووه، چونکه یه که می ئەم (تیره یه) باوکی هه مووانه،
 ئینجا چه زره تی (نوحی) کردووه به دووه م، چونکه باوکی (دووه مه) بۆ
 هه موو ئاده میان ی پاش خۆی.

(ناگادارییه ک)

هه ندیکی تر له زاناکانی (ته فسیر) ئەلێن مه به س له (ئالی ئیبراهیم)
 ئیسماعیل و ئیسحاق و چه زره تی (محمد المصطفی) و یه عقوب و
 (هه سباتن) واته کوپو نه وه کانی، هه روه ها مه به س له (ئالی عیمران)

حه زره تی (مہریم) و حہ زره تی عیسیایہ خاوه نی تہ فسیری نامی^(۱) ئہ لّی
جا بینا لہ سہر ئہ م (تہ فسیرہ) ہر چہ ندہ (ئالی ئبراہیم ہہ موو
(زوریہ تی) ئہ و ئہ گریتہ و ہ (وہ ئالی عیمرانیش) داخلّی ئہ وانن، بہ لام
لہ ہر ئہ و ہ ی کہ حہ زره تی (عیسا) ہر لہ (جانیبی) دایکہ وہ ئہ گات بہ
حہ زره تی (ابراہیم) (ﷺ) چونکہ حہ زره تی عیسا ((الصلیّ)) باوکی نہ بووہ
بہ تاییہ تی باسی کردووہ بۆ (ئیسباتی) شہرہ فی ئہ و، وہ ہندی تر لہ
زانایانی (تہ فسیر) فہرموویانہ مہ بہ ست لہ عیمران باوکی حہ زره تی
(موسا و ہارونہ) و نہ تہ و ہ ی ئہ مانہ یہ لہ (صالحان) و پیاو و ژنہ
باشہ کانیان، بہ ہر حالّ ئہ م زاتانہ ہہ لّبرّی راوی خودان لہ ناو ئادہ میزادی
زہمانی خویندا بہ میہرہ بانی خوئی...، چونکہ پایہ ی (نبوہت و
ریسالہت) لہ مہ و اہیب و بہ خششی خودایہ و نہ بہ سراوہ بہ تیّکوشینی
بہ ندہ و (قابلیاتی) زاتیہ وہ .

(۱) بپوانہ (تہ فسیری نامی بۆ قورئانی پیروژ، لہ دانانی ماموستا (عبدالکریم مدرس)

(چند مہ سہ لہ یہ کی گنگ لہ بارہی)

سی کہس لہ پیغہ مہ رانہ وہ)

پیشہ وا (قرطبی) لہ (الجامع لأحكام القرآن) ^(۱) دا ئہ لیت: خودا
نیختیاری حہ زہ تی ئادہ می (سہ لامی خوی لی بی) کردوہ بہ پینج
شت:

- ۱- بہ دہستی (قودرہ تی) خوی بہ بی باوک و دایک درووستی کردوہ.
- ۲- ئہ سمای واتہ ناوی ہہ موو شتیکی نیشان داوہ.
- ۳- فہرمانی کردوہ بہ ہہ موو فریشتہ کان (سوجدہ ی تہ شریف)
ئیحترامی واتہ پیژی بۆ بینن.
- ۴- لہ بہ ہہ شتا دایناو دایکہ حہ وای بۆ خہ لق کردوہ.
- ۵- ہہ روہا کردی بہ باوکی ہہ موو ئادہ میزادو مروفاہ تی.
ہہ روہا حہ زہ تی نوحیسی بہ پینج شت نیختیار کردوہ:
۱- کردی بہ باوکی دووہ می ہہ موو ئادہ میزاد.
- ۲- تہ مہ نی دریژ کردوہ و ہہ ندی ئہ لئن ہہ زار سال تہ مہ نی کردوہ،
چونکہ عومری دریژ لہ گہ ل کردہ وہ ی باش مایہ ی پیروزی ئادہ میزادہ.
- ۳- ئہ و دوعاہ ی کردوہ لہ (کافران) و خوا گپڑای کردوہ.
- ۴- وہ ہہ روہا (کافرہ کانی) ہہ موو لہ ناویرد بہ ئاوی (توفان) وہ

(۱) بروانہ (الجامع لأحكام القرآن، تفسیر القرطبی) لہ نووسینی (محمد بن احمد
الانصاری) بہرگی دووہ، ل ۵۱۶.

نډه دى له ناو كې شتى بوو پاراستى.

۵- نه م زاته يه كه م كه س بووه كه (شهریعتی) پيشووی (نه سځ) كړدوه، چونكه له پيش زه مانى نه ودا ماره برينى پلك و پور دروست بوو له ثابني نه ودا قه ده غه كرا.

مه روه ها (نيختياري) حه زره تي ئيبراهيمي كرد به پينج شت:

۱- كړدى به باوكي پيغه مبه راني پاش خوى، چونكى ريوايه ت كراوه، مه روه كو نه فهرمويت (اَنَّهُ خَرَجَ مِنْ صُلْبِ اَلْفِ نَبِيٍّ مِنْ زَمَانِهِ اِلَى زَمَنِ النَّبِيِّ ﷺ). واته: به پاستى له پشتي ئيبراهيم (عليه السلام) هه زار پيغه مبه رى لى به باشكه تووه و هه تا كات و زه مانى پيغه مبه رى ئيمه داو (ﷺ).

۲- كړدى به (خه ليل) واته دؤستى خوى.

۳- پزگارى كرد له ناگرى (مه نجه نيق).

۴- كړدى به ئيمام و پيشه وای ئاده ميزاد و نوټكه ره ودى ئابيني پيرؤز.

۵- خدا به راوردى كرد به چهند (كه ليمات) واته ووته يه كى پيرؤزا و هه تا ته واوى كردن، وه نه گهر مه به ست له (عيمراني) باوكي حه زره تي (موسا و هارون) بى نه وه خدا نيختياري كړدوون به باراندنى (من) و (سلوى) واته (كه زق) و په له وه پى (شه لاقه) وه نه مه نه بوو بؤ هيچ پيغه مبه رى، وه نه گهر مه به ست باوكي خاتوو مه ريم^(۱) بى نه وه نيختياري

(۱) مه ريم: واته به ماناي خواپه رست (عابیده) ديت.

مهریه می کردوه بۆ ئەوێ که حەزەرتی عیسیای کۆری خولقاند بەبێ
باوک، وە ئەمیش لە پاش حەزەرتی ئادەم بۆ کەس نەبووه و نەکراوه .

(تییینیەکی گەنگ)

پێویستە بزانی هەر وەک (موفەسیرەکان) و (سیرەت) نووس و مێژوو
نووسانی کۆن و تازە^(١) ئەلێن کە حەزەرتی (عیمران) باوکی حەزەرتی
مووسا پێغەمبەر (ﷺ) کۆری (یصهر) ی کۆری (قاهت) کۆری (لاوی)
کۆری (یعقوب) ه سەلامی خۆی لی بێ بەلام (عیمران) باوکی خاتوو
(مریم) کۆری (ماتان) ه کۆری (معارار) کۆری (أبی یرد) کۆری (یوزن)
کۆری (زبابل) کۆری (سالیان) کۆری (یوحنا) کۆری (أوشیا) کۆری
(آمون) کۆری (منشکن) کۆری (حازقا) کۆری (ئاخار) کۆری (یوتام)
کۆری (عوزیا) کۆری (بورام) کۆری (ساقط) کۆری (أیشا) کۆری
(راجحیم) کۆری (سولهیمان) کۆری (داوود) کۆری (إیشی) کۆری (عوبد)
کۆری (سلمون) کۆری (یاعز) کۆری (نخشون) کۆری (عیماد) کۆری
(حصروم) کۆری (فارص) کۆری (یهودا) کۆری (یعقوب) ه (سەلامی
خوایان لی بێ) و هەر وەها مێژوو نووسان ئەلێن لە بەینی ئەو دوو
(عیمرانەدا) هەزارو هەشت سال بوو^(٢) ﴿ذُرِّيَّةٌ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ واته:
ئەوانە هەندیکیان وەچەیی هەندیکیان، دیارە هەمووشیان دەچنەو

(١) سەرچاوەکان، تاریخ الامام الطبري، البداية والنهاية لابن الأثير، الكامل في التاريخ،
تاريخ الاسلام الامام الذهبي، و تۆرانی تریش ئەم نەژادەیان بۆ ژماردووه .

(٢) هەر وەکو مامۆستا مەلا (عبدالکریم ی مودەرس) لە (تەقسیرەکەیدا) باسی
کردووه، بپوانە بەرگی ٢/ لاپەرە ٤٧.

سەر ئادەم، چونکه ئەمانە چەند خانەوادە و چەند نەو و یەکن هەندیکیان
لە هەندیکیان کەوتونەتەو، ﴿وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (٣٤) واتە: خودا
گوێدەرە بەهەموو قسەیهك و گفتوگۆیهك، جا بێگومان ئەوان هەرچی
بڵێن خوا ئەبیبیسی و هەر شتێکی ش لە دڵیاندا بێت هەر پێدەزانی، وه
خوای گەوره پازی هەمووانی بیستوه و نیازی هەمووانی زانیوه.

(پوختهیهك له به سه رهاتى له دايك بوونى مه ريه م)

(موفه سیره کان) ئەفەرموون لە پاش جاردانی ئەو هەلبژاردنە، ئینجا
دێتە سەرباسی خانەوادەى (عیمران) و پەیدا بوونی (خاتوو مەریەم)
دایکی حەزەرەتى عیسا و چۆنیەتى هەلبژاردنی ئەم خانەوادەیه، چونکه
خوای گەوره ئیختیاری (ئالی عیمرانی) کرد، هەروەکو (قورئان) بۆمان
ئەگێڕێتەو ئەفەرمووی ﴿إِذْ قَالَتِ أَمْرَأْتُ عِمْرَانَ﴾ واتە: ئەى
پێغه مبه ر (ﷺ) باسی روداوی ئەو کاتە بکە که ژنە کەى عیمران نزای
کرده لای خواى خۆى بەم پەنگە ووتی: ﴿رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي

مُحَرَّرًا﴾ (١) واتە: ئەى پەروەردگارم بەپاستی من (نەزرم) کرد بۆ تۆ
ئەوێ که له سکم دایه مه به ست ئەم کۆرپه له ی که واکیه تی (کاتیك
گه و ره بوو ئازاد کراو بێت له هه موو ئەرک و ئیشوو کاریک هه تا ده ست
به تال بێت)، واتە به ته رخا ن کراو بۆ خزمه تکردنی (بیت المقدس) وه به

(١) مُحَرَّرًا، واتە ئازادکراو، چونکه (حَزَرَه) واتە ئازادی کرد (نَذَرْتُ) واتە نەزرم کردووه
له سەر خۆم پێویست کردووه.

نیازو ته مای نه وه بوو که (کوپړی) ببی چونکه هر کوپړ نه کړا به (خادم) و
 مجبوری نه و جیکا پیوږده، ﴿فَتَقَبَّلَ مِنْهُ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (۳۵)
 ټینجا نه ی خوايه نه و نه زده م لی وه ریگړه و (قه بوولی) بکه و چونکه تو
 ه موو نزیاه ک ده بیسی و زاناو ټاگاداری به (نییه تی) من و (نیخلاصم)
 ده زانی که من له ناخه وه پیم خوښه هم کاره م بیتهدی و نه نجامی
 بده م، نه وکاته خیزانی (عیمران) نهیده زانی نه و مندالهی له زگیدایه
 کوپړه یان کچه و!! (موفه سیره کان) نه لټن هم ژنه ی عیمران دایکی
 مه ریهم (سه لامی خوی لی بی) ناوی (حه ننه ی) ^(۱) کچی (قاقوز) ببوه
 ټینجا میژوونووسی به ناوبانگ (موحه مه دی کوپړی نیسحاق) نه لټت:
 (دایکی مه ریهم ژنیک بوو مندالی نه ده بوو، نه و جا پوژیک (بالنده یه کی)
 بینی به دهنوکی خواردنی نه دا به (فه رخه و بیچوه که ی) ټینجا له وکاته وه
 (نه فسی حه ننه) که وته ټاره زوی نه وه وه که مندالی ببی و جا به سوژی
 دل پاپایه وه له خودا که مندالیک پی بداو نه و جا له گهل نه وه شدا
 به ته مه ن پیر بوو بوو، جا هاوسه ره که ی چووه سهر جیگا که ی و له گه لی
 کوږووه، ټینجا سگی بوو به (نه مرو) فه رمانی خوا (حامیله) بوو نه و
 (نه زده ی) کردو به جیی هیئا (چونکه له وکات و زه مانده له شریعت) و
 یاسای واندا دروست بوو به کی نه زری (نه ولادی) نیږینه بکا بو خزمه تی
 مزگه وتی (بیت المقدس) نه و مندالاش له کاتی (ته میزه وه) تا بالغ ده بوو
 خزمه تی نه کردو له پاش بالغ بوون به ټاره زوی خوی نه بوو مه یلی
 له سهر دهرچوون بوايي و دهرنه چوو، وه مه یلی له سهر نه وه بوايي

(۱) وه هه روه ما (حه ننه) خوشکیکي مه بووه به ناوی (اشاع) بوو شوی کردبوو به
 حه زده تی (زه که ریا) پیغه مبر (ﷺ).

بمِئِنَّتِه وه نه مایه وه وه روه ما (کور) بوو ﴿ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّی
 وَضَعْتُهَا اُنْثٰی ﴾ واته: نه وسا که مناله که ی دانا و دیتی کچه و دیاره
 نه ویش به ته مای (کور) بوو ، ووتی ئه ی په روه ردگارم، داوای لیبور دنت
 لی نه که م و نه وا من کچم بووه و به که لکی مجبوری نایه ت ﴿ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ
 بِمَا وَضَعْتَ ﴾ واته: خو خواش خو ی ده زانی و چاکتر خه به رداره
 له وه ی که بوومه و، واته ئه و کچه ی بووی له کور باشت و به فه پتره
 (نه وه تا له پاشه پوژدا ئه بی به دایکی (عیسا) و نه بن به نیشانه و
 موعجیزه ی) خوا بو به جیهینان نه و جا ئامازه ئه کات و نه م مه به سته
 پونتر نه کاته وه و نه فه رموی: ﴿ وَلَیْسَ الَّذِکَ کَالْاُنْثٰی ﴾ دیاره کچیش وه ک
 کور نییه ؟ واتا له هیزو توانادا بو خوا په رستی و خزمه تکردنی (قودسی
 پیرو) و ﴿ وَاِنِّی سَمِیْتُهَا مَرْیَمَ ﴾ واته: من ناوم نا مریه م (نه م ئایه ته
 به لگه یه له سهر دروستی ناوانان له پوژی له دایک بوندا) جا به راستی
 له سهر (وه فا) به نه زره که ی خو م ناوم نا (مریه م) واته (عابیده) یا
 (خادیمه) ی جیگای موباره ک. ﴿ وَاِنِّی اُعِیْذُهَا بِکَ وَذُرِّتَهَا مِنْ
 الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ ﴾ واته: نه و کچه و نه وه ی لی ی پاش نه که وی
 به تو یان نه پاریزم له خراپه ی شه ی تانی دوور خراوه له (په حمه تی) تو،
 خودایه داوات لی ده که م که خو ی و نه وه که ی (عیسای) کور ی بیان پاریزی
 و (شه ی تان) هیچ ده سه لاتیکی نه بی به سه ریان داو خوداش (دوعا) و
 نزا که ی لی وه رگرت و پارانه وه که ی قبول کرد، پیشه وا (بوخاری و موسلیم)
 له نه بو هو په ی ره وه (خوا لی ی پازی بیت) فه رموده یه ک ده گپ نه وه که
 چه زره ت (ﷺ) فه رموویه تی: (کلّ بنی آدم یمسه الشیطان یوم ولدته اُمّه

إِلَّا مَرِيْمَ وَابْنَهَا) واته: هه موو ئاده میزادیك كه له دایك ئه بی شه یان دهستی لی ده وه شینی جگه له مریه م و (عیسا) ی کوری نه بی، ئه و جا له پاشان (ئهو هورهیره) ده لی: ئه گه ر ده تانه وی ئه و ئایه ته بخوینه وه ﴿وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. هت...﴾ كه رافه كراوه ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ﴾ واته: خودایش (نه زره كه ی) لی وه رگرت و نۆر به چاکی پیی گه یاندو به و په پی داوین پاکی یه وه گه وری کرد، واته په روه ردگار له سه ر میهره بانی خو ی و زانایی به (نیخلاص) و سوژی دلی (حه نه) مریه می وه رگرت و به وه رگرت نیکی جوان و کردی به نمونه بو توانایی و (قودرته ی) خو یی و کردی به دایکی یه کی له پیغه مبه ره (أولو العزم) هکان و كه (عیسا) به بی ئه وه ی (عیلاقه ی زه واج) و تیکه لی پیاو دهستی بیی له بوونی ئه و کوپه ناوداره سه ربه رزه به ختیاره دا).

(باسیتك له به هره و كه راهه تی)

مهریه م و ریزو قه دری له لای خوداوه)

خوای مه زن و په روه ردگار ئه وه راده گهینی كه ئه و مندا له (نه زركراوه ی) له دایك وهك نه زركراویك وه رگرت و، وه دوعاو پارانه وه كه ی (قه بوول) كردوو، وه نۆر ریزی له (مهریه می - دایکی) عیسا پیغه مبه ر ﴿﴾ گرت و به جوړی چهنده ها كه راهه ت و به هره ی بو نواندو، هه روهك و قورئان له م باره یه وه ئه فه رموویت: ﴿وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا﴾ واته: شینی کردو پواندی به پواندنێ جوان، یه عنی ته ربیه ی باش چ هی

له ش چ هی روح^(۱) وه له ته فسیری (الواضح) دا ئه فه رموویت (أی ربّاه
 تربیة کامله و نشأها تنشئة صالحة) واته: به خوی کرد نۆر به چاکی
 په روه رده ی کردو، نۆر به چاکی پئی گه یاندو شوینیکی به رزی له
 کومه ل پیداو، نزیکي کرده وه له بهنده چاکه کانی خوی وه کو (زه که ریا)
 پیغه مبه رو، وینه ی ئه و، هه روه کو قورئان ئاماژه ی بو ئه کاو
 ئه فه رمووی: ﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾ واته: خوا سه ره رشتی مه ریه می خسته
 ئه ستوی ئه و، زه که ریا له بهر ئه وه ی که پیغه مبه ری (ﷺ) ئه و زه مانه بوو
 (وه خزمی مه ریه میش) بوو، و (ئیشاع) ی خوشکی (حه ننه) پووری
 مه ریه م ی حه رمه ی زه که ریا بوو خودا مه ریه می دایه ده ستی (زه که ریا)
 هه تا له بهر چاوی ئه م (ره هبه ردا) و له بهر چاودیری پووری خویا به
 پاکی و دل پووناکی مه ریه م ده وام بکا.

(تییینه ک)

(ریوایه ت) کراوه پاش ئه وه مه ریه م گه یشته هه ددی (موراهه قه)
 ئینجا هه زه ته ی زه که ریا (میحرا بیک) دروست کرد له (بیت المقدس) دا
 بو مه ریه م (میحرا ب و هۆبه ی تایبه ته ی عیباده ت خانه یه) که له پاش
 ئه وه له خزمه ته ی (بیت المقدس) پزگار ئه بوو ئه پۆیشه ناو
 (میحرا به که ی) خۆیه وه، (مه شغول) ئه بوو به عیباده تکردن و هه زه ته ی
 زه که ریاش، جار جار ئه پۆیشه هۆده که وه له (ئه حوالی) ئه پرسى و
 چاک و چۆنی ژیا نی (مه عیشه ته ی) و وه کو خودا فه رموویه تی: ﴿كَلَّمَا

(۱) بپوانه: (ته فسیری کوردی له که لامی خودا وه ندی) له دانانی (مه لای گه وره مه لا

مه مه دی کلویی، به رگی ۱، ل ۳۷۰.

دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ﴿٢٦﴾ قَالَ الْمُسَرُّونَ: أَيُّ كَلِمَا
 دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا حُجْرَتَهَا وَمَكَانَ عِبَادَتِهَا وَجَدَ عِنْدَهَا فَاكِهَةً وَطَعَامًا ﴿٢٧﴾ وَاتَّهَمُوا
 هُوَ جَارِيٌّ زَهَكَرِيَّا بِرُؤُوسِهَا بِوَلَايَ (خاتوو مەریەم) لە شوێنی خوا
 پەرستەکیدا (بێزق و بۆزی) لە لای ئەبینی، چونکە ئەو بۆی نەبردبوو،
 لەو زۆرسەرسام بوو، هەندێ لە (موفەسیرەکان) ئەلێن (وَجَدَ عِنْدَهَا
 فَاكِهَةً الصَّيْفِ فِي الشَّتَاءِ ، وَفَاكِهَةً الشَّتَاءِ فِي الصَّيْفِ) واتە میوەی هاوینان
 لە لا دەبینی لە زستانداو، وە میوەی زستانیان لە هاویندا لە لا ئەبینی و ،
 ئەوجا کاتی حەزەتی زەکەریا ئەوەی دی لە لای خاتوو مەریەم چەند
 جۆرە (میوەیەك) پێی ووت ﴿٢٨﴾ قَالَ يَتَرَمُّمُ أَنِّي لَأَبْ هَذَا ﴿٢٩﴾ وَاتَّهَمُوا
 حەزەتی (زەکەریا) لێی دەپرسی باشە ئەمەت لەکۆی بوو؟! یان
 ئەمەت لەکۆی بە دەست کەوتووە ﴿٣٠﴾ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ
 يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣١﴾ وَاتَّهَمُوا مەریەم دەیگوت ئەو لە لایەن خوداو
 بۆم هاتوو، ئەو خودایەکی (بێزق و بۆزی) هەموو کەسێک دەداو،
 چونکە بێگومان خودا بێزق و بۆزی دەدا بە هەر کەسێک بێهۆی بەبی
 ژمارەو حیساب.

(باسیك له پارانه وهی زه که ریا و مژده پیدانی به حه زه تی به حیا)

(موفه سیره کان) ئە فەرموون: ئە وکاتە ی که هه زه تی زه که ریا (سه لامی خوای لی بی) بینی خودا (پزق و پۆزی) مەریەم ئە داو، میوه ی زستانی پیئە دا له هاوین و، میوه ی هاوینیشی له زستاندا بو دە نیئری ئینجا له وکاتە دا ئاره زوی مندالی کرد چونکه خوی پیاویکی گه وده و به ته مه ن بوو ، ئیسکی به ره و لاوازی ده چوو سه ریشی سپی بوو بوو، هاو سه ره که یشی ته مه نی زۆر بوو (مندالی نه ده بوو) له گه ل ئە وه یشا هه موو داوای له په ره ردگاری کردو به نزمی و له سه رخۆ هاواری لیکرد، وه ک خوای مه زن ده فەرمویت: ﴿هٰذَا لَكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبِّهٖ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَا ۝۳۸﴾ واته: هه ره له وی دا (زه که ریا) سه لامی خوای لی بیّت بانگی په ره ردگاری کردو ووتی ئە ی په ره ردگارم مندالیکی پاک و چاکم پی ببه خشه و چونکه بیگومان ده زانم تو پارانه وه و (دوعایی) من ده بیسی ﴿فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾ واته: ئینجا فریشته که ی ئیمه ی (حه زه تی جو برائیل) بانگی لیکرد که ئە وکاتە له (میحرا به که یدا) وه ستابوو نوێژی ئە کردو واته فریشته قسه ی له گه لا کرد به شیوه یه ک که گوئی لی بوو کاتی (له میحرا به که یدا) که جیگای شوینی خه لوه ت و نوێژو پارانه وه ی بوو ئە وجا له پاشان خودای مه زن باسی مژده ی فریشته ده کات پیی به یه حیا و هه ره کو ئە فەرمویت ﴿اِنَّ اللّٰهَ يَبْشُرُكَ بِحَسَنٍ﴾ واته خوا

مزگینیت پی ئه دا کوریکت به ناوی (یه حیا) ده بی، واته: مندالیکت پی ده به خشی له پشتی خۆت ناوی (یه حیا به) هه ندی له (موفه سیره کان) ووتویانه بویه ناو نراوه به (یه حیا) چونکه خودا به (بپواوه بوژاندویه ته وه) ^(۱)، ﴿مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ واته: دان به گشت فه رموده و وشه یه کی خوا دا ده نی، واته: باوه پی به هه زه تی (عیسا) یش هه یه که به و جوړه به بی باوک له دایک بووه ﴿وَسَيِّدًا وَحْصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ ^(۲)، تا بلی می مروفیک می ماقول و گه و ره (پیزداره) له ناو گه له که یدا هه روه ها زوړیش خو پاگرو، دووره په ریزه، له ئاره زووی (نه فسی) و کاری نابه جیدا له گه ل تواناو (قابلیه تی) به ده نیشدا وه له ئاینده دا- ئه بیته پیغه مبه رو له ریزی چا کاندایه، ﴿قَالَ رَبِّ اَنْیَ یَکُونُ لِیْ عَلَمٌ وَقَدْ بَلَغَنِی الْکِبَرُ وَامْرَاَتِیْ عَاقِرٌ قَالَ کَذٰلَکَ اَللّٰهُ یَفْعَلُ مَا یَشَآءُ﴾ ^(۳) هه زه تی (زه که ریا) زوړ سه ری سوړما ووتی: خودایه پیری کاری لیکردووم خیزانه که شم نه زوکه و سک ناکه چونکه (عاقره) واته نه زوکه تا ئیستا مندالی نه بووه، ئینجا (فریشته کان) ووتیان خودا چی ئاره زووی بی واده کات ئه وه فه رمانی خودای مه زنه و هیچ شتی نابیته پیگرو به ربه ست له بریاردا هه موو شتی به لایه وه ئاسانه.

(۱) بپوانه: (ته فسیری الکبیر) له نوو سینی (ابن ابی حاتم) به رگی ۲/، لاپه ره ۲۳۵.

(ناگاداریہ کی گرنگ)

خوای گہ ورہ لہ کوتایی نایہ تی (۳۹) بہ سیّ پلہ باسی حہ زہ تی
 (یحیا) ئہ کاو ئہ فہ رموویت ﴿وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾
 ھہ رچہ ندہ پیشتریش (تہ فسرمان) کردوہ، جا ووشہ ی (سید) یش واتہ
 سہ رۆک و بہ پیز (حصور) یش واتہ خو دورگر لہ ٹافرہ تان ﴿وَنَبِيًّا مِّنَ
 الصَّالِحِينَ﴾ واتہ ئہ بیتہ پیغہ مہرئک لہ ریزی چاکان و چاک کردارہ کاندہ
 ، واتہ: ئہ مہش مژدہ یہ کی ترہ بہ وہ کہ ئہ و کوپہ ھہ ر بہ مندالیہ وہ
 ئہ کریتہ پیغہ مہرہ رو خوا نیگای بو دہ نیڑی و ھہ ندیکی تر لہ
 (موفہ سیرہ کان)، ئہ فہ رموون بیڑہ ی (سہید) بہ کہ سیّ دہ لئین، ھہ لسی بہ
 چاکہ سازی حالی خہ لک لہ کاروباری دونیاو ٹاخیرہ تیاندہ چونکہ
 پیغہ مہریش ئہ فہ رموی (أنا سَيِّدٌ وَلَدَ آدَمَ وَلَا فَخْرَ) واتہ: من گہ ورہ ی
 نہ وہ ی ٹادہ مم بہ بیّ خو ھہ لکیشان و شانازیہ وہ) وہ یان سہ بارہ ت بہ
 (حہ سہن) ی کچہ زای فہ رموویہ تی: (إِن ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ وَلَعَلَّ اللَّهَ يَصْلَحَ بِهِ
 بَيْنَ فِتْنَتَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ) رواہ البخاری، واتہ: بہ راستی ئہ و
 کوپہ م (حہ سہن) پیاویکی ماقول و خاوەن پیزہ، ئومیدہ ببیتہ مایہ ی
 ٹاشتی نیوان دوو دہستہ ی گہ ورہ لہ موسلمانان، بہ لی ھہ روایش بوو
 چونکہ ھہ رکہ حہ زہ تی (عہ لی) باوکی (شہید) بوو کوژرا - پتر لہ
 (چل) سال ھہ زار کہس ہاتن (پہیمانیاں) بہ م دا ئہ وکاتہ نزیکہ ی (۷)
 مانینگ لہ (عیراق) و خوراسان مایہ وہ، بہ لام کاتی لہ گہل دہستہ و
 بہستہ ی (موعاویہ) دا خہ ریک بوو تی کبچن لہ شاری (ئہ نبار) ی عیراقدا ،

پيشهوا (حه سەن) خوا لىي پازى بىت، ئەو شەپو شۆپەى زۆر پى ناخۆش بوو، چونكە زۆر دەترسا لە پشتنى خويىنى موسلمانان لە ھەردوولا، بۆيە لەگەل (موعاويە) دا لەسەر چەند (مەرجىك) پىكھاتن و (فتىلە) ى جەنگە كەى كوزاندەو ھەو بە ھۆى ئاشتى نىوان ھەردوولا ، كەوابوو پاستە (سەيد) بوو، ھەروەھا دىن دۆست بوو، دنيا نەويست بوو زۆر (موصلىح) بوو ئاشتى خواز بوو خوا پاداشتى بداتەو ھە .

(سەرنجىك)

جا بىگومان ھەزەرەتى (زەكەريا) پاش ئەو موزدە پىدانە بەخۆى داجو ھەو تەماشای كرد بەخۆى پىرو بەسالاچو ھەروەھا خىزانەكەشى پىرەژنىكى بەسالاچو ھەو ، بە سروشت ئەو ى لى چاوەپوان ناكړى تازە مندالى بىي، بۆيە بە سەرسامى يەو ھەو، پووى كرده قاپى و بارەگای پەروەردگارو پىرسىارى كرد ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ واتە: ووتى ئەى پەروەردگارى من خۆت نىشانەيەكم بۆ دىارى بكە كە ببىتە بەلگە لەسەر ئەو ى كم من مندالم دەبى، ﴿قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا﴾ واتە: خواى مەزنىش فەرمووى نىشانەكەت ئەو ى بى كە تا سى پۆژو سى شەو تو ناتوانىت لەگەل خەلكا قسە بكەى مەگەر بە (نىشارەت) نەبى و بە ھىماو ئاماژە بەسەريان بە دەست خەلكى پىي نى بگا، ﴿وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالنَّسِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾ (٥١) واتە: لەو ماو ى شەدا يادى پەروەردگارت زۆر بكە لەكاتى ئىوارەو

به یانیاندا، ههروه‌ها په‌روه‌ردگاری خۆت پاک و خاویڼ راگره‌و به‌ته‌واوی
پوو بکه‌ره خوداو نویژی بۆ بکه.

(باسیک له ریزنانی خاتوو مه‌ریه‌م له‌لایه‌ن خوداوه)

هه‌ندی له (موفه‌سرین) نه‌فه‌رموون پاش ئه‌وه‌ی که خودای
په‌روه‌ردگار باسی پارانه‌وه‌ی هه‌زده‌تی زه‌که‌ریای کرد (سه‌لامی خوای
له‌سه‌ر بیته) له‌ده‌رکی (که‌رامه‌تی) مه‌ریه‌م (علیها السلام) ئینجا
که‌پایه‌وه بۆ باسی خاتوو مه‌ریه‌م و فه‌رموی ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَأِکَةُ
یَمْرَئِمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰکَ وَطَهَّرَکَ﴾ واته: نه‌وکاته وه‌بیر بیته که
(فریشته‌کان یانی جو‌برائیل) به‌فه‌رمانی خودا به‌مه‌ریه‌می گوت: واته
به‌راستی خوای په‌روه‌ردگار تۆی هه‌ل‌بژارد بۆ خزمه‌تی (بیت المقدس) وه
پاک‌ی کردیته‌وه له‌هه‌موو په‌ه‌شت و خویه‌کی ناشرین ﴿وَاصْطَفٰکَ عَلٰی
نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ﴾ (١٢) واته: هه‌لی بژاردیت به‌سه‌ر هه‌موو (ژنانی
جیهاندا) هه‌روه‌ک هه‌لی بژاردیت بۆ دایکی‌تی پتغه‌مبه‌ریکی وه‌ک (عیسا -
علیه السلام) بی ئه‌وه‌ی که پیاو بیته لات، ﴿یَمْرَئِمُ اقْنِیْ لِرَبِّکَ
وَاسْجُدْیْ وَارْکَعْیْ مَعَ الرَّاكِعِیْنَ﴾ (١٣) واته: ئه‌ی مه‌ریه‌م تۆش به‌دل
خوداناسی بکه بۆ په‌روه‌ردگارت له‌نویژ کردن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی
نویژده‌که‌ن وه (رکوع) و (سوجه‌ه) واته کپنوش بۆ خودا ببه ﴿ذٰلَکَ
مِّنْ اَنْبِیَآءِ الْغَیْبِ تُوحِیْهِ اِلَیْکَ﴾ واته: ئه‌وه باسکرا له‌داستانی (زه‌که‌ریا
و یه‌حیا و مه‌ریه‌م) له‌هه‌واله‌ شاراووه نادیاره‌کانه که تۆ ناگات لی‌نه‌بوو

نیمه به (وه حى) واته نیگا پیت راده گه یه نین، چونکه پیشتر نه دبیسنبون و نه تخویندووتن، به لام به (جوبره نیل) نه مینا گه یاندان به تو بو ناگاداریت له سهر راستیدا، ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَهِمْ أَیُّهُمْ یَكْفُلُ مَرِیمَ﴾ واته: نه وکاته یش نه وان (قه له مه کانیان) واته پینووسه کانیان ده هاویشته ناو ده ریای نوردنه وه، هه تا بزانن کامیان سه ره رشتی چاودیری مهربه می بو ده بیت، تو له لایاندا نه بویت (نه ی خوشه ویست) دیاره له ناو خویاندا له سهر چاودیری کردنی (مهربه م) هه رکه سه بوخوی ده یویست (شهره فی) به خیکردنی مهربه می پی ببری^(۱) سه ره نه نجام (قورعه یان) به کارهینا، (وه ک تیرو پشک هاویشتن) نه وعا له نه نجامدا بو چه زره تی (زه که ریا) پیغه مبه ر (ﷺ) ده رچوو، (خاتوو مهربه م) درایه دهستی نه وزاته، ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ یَقْضِیْمُونَ﴾ واته: نه وکاته ش تو له وی نه بویت که بوو به (مشتومر) له نیوانیانداو هه ریه که وه ده یویست خوی سه ره رشتی (مهربه م) بکات و نیمه نه و راستیانته به (وه حى) پی ده گه یه نین و بووت روون ده که یه وه تا ببیت به لکه یه کی تر له سهر پیغه مبه ریه تیه که ت.

(۱) واته نه مهش هه مووی له بهر نه وه بوو که (عیمرانی) باوکی خاتوو مهربه م سه روکی (دینی) قه شه کان بووه، وه پیاویکی نذر چاک بووه نه یان ویست خزمه تی که که ی بکن تا به وه پاداشتی باوکی بده نه وه.

(مژده دان به خاتوو مهريه م كه خوای گه وره عيسای پي ئه به خشي)

ئه مه به شارهت و مژده يه كه له فرشته وه كه ه زره تي (جوبره ئيله)
بو خاتوو مهريه م (سه لامي خوای لي بي) كه به م زووانه خوای مه زن
مندالكي زور به ريزو پايه داري پي ئه به خشي كه ه زره تي عيسايه
(سه لات و سه لامي خوای لي بي) وه كو ئايه ته كه ئه فه رموويت: ﴿إِذْ
قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا۟ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ﴾ واته: (جوبرائيل)
پي گوت ئه ي (مهريه م) خوا به يه ك وشه مژده ت پي ئه دات ئه مه ش
چونكه خوا مه موو كاريك به يه ك وشه ئه كات و ئه ويش وشه ي (كن
فيكون) ه، واته: (ببه) مژده كه ش ئه وه بوو گوتي خوا مژده ت ئه دات يان
كو ريك ت ئه داتي بي باوك جا بيگومان (موفه سيرين) ئه فه رموون
به كارهي تاني (كلمه) ي به مانا (ووته) به سه ر ه زره تي (عيسادا) له به ر
ئه وه يه كه عيسا له سه ر ده ستوري ئاده ميزاد له داك نه بووه .

(ئاگاداريه ك)

مه ندي له (موفه سي ره كان) ئه لين خوای گه وره له ئايه تيكي تر دا
ئه فه رمووي: ﴿اِنَّ مَثَلَ عِيسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ
قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٥٩﴾﴾ سوره تي (آل عمران، ئايه تي ٥٩) واته
بيگومان حالي (عيسا) لاي خوا وه ك حالي ئاده م وايه دروستي كرد له
(خول) و خاك له پاشان پي ووت (ببه) و بوو، جا زوريه ي

(موفه سیره کان) ئه لّین: ئاده م که به بی دایک و باوک بووه پیی ناووتری
 کوپی خوا (العیاذ بالله) به لام که حه زره تی (عیسا) له دایک بوو به بی
 (باوک) چون پی ی نه ووتری (کوپی خوا...؟) جا نه فه رموی ﴿أَسْمُهُ
 الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ ١٥ واته:
 ناوی عیسی کوپی مریه مهو (چونکه نان ناوی (مه سیحه) ^(۱) مه سیح:
 واته له زوبانی نه واندا نازناویکی پیوژده وه ندی له
 ((موفه سیره کان) یش) ئه لّین ئه م نازناوه (عیبری یه) واته به رده وامه
 له سر ته قواو خواپه رستی، وه به پیزه له هه ردوو (دنیا) واته هه ردوو
 جیهانا وه خواوه نی پایه ی به رزه، وه یه کیکیشه له نزیکه کانی خوی
 مه زن، ﴿وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ﴾ ١٦ واته:
 به مندالی و له ناو (لانتک) و بییشه که له گه ل خه لکیدا قسه ده کات،
 وه کو له کاتی ته مه نی (سی سالییدا) قسه یان له گه لدا ده کات و، هه روه ها
 ده بیته یه کی که له و پیاو چا کانه ی که فه رمانه کانی خودا به جوانی
 جیبه جی ده کات.

(سه رنجیکی گرنک)

هه ندی له زانایانی (ته فسیر) ئه لّین له (ئینجیل) دا، باسی قسه کردنی

(۱) هه ندی له (موفه سیره کان) ئه لّین (مه سیح) چونکه زور (سه فه ر) و گه شت ده کات،
 به لام هه ندیکی تر ئه لّین مه به سستی نه وه یه نه گه ر ده سستی به سه ر هه ر نه خوشیکدا
 هینابیت له وه نه خوشیه ی و ناته واویه ی چاک بوته وه، به فه رمانی په روه ردگار نه مه ش
 بو نه وه به (موعجیزه ی) پیغه مبه ران دانه نری.

ناو بیشکه ناکات، چونکه بیگومان قسه کردنی حه زره تی (عیسا پیغه مبه) سه لامی خوی لی بی، خزمه تی بیروباوه پی (مه سیحیه کان) ناکات، چونکه نه وان ده لّین (عیسا) کوپی خویه (العیاذ بالله) به لام حه زره تی عیسا ((العلیه السلام)) یه که م ووشه که له زاری ده رچوو ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ سووره تی (مهریه م)، ثایه تی/۳۰، واته: (من به نده ی خوام) جا بیگومان به م ووشه یه (بیرو باوه پی مه سیحیه کان له ره گ و ریشه وه مه لئه ته کیئی).

ئيجاد کردنی عیسا (سه لامی خوی لی بی) بی باوک

ئینجا بیگومان کاتی که (مهریه م) مژده ی فریشته کانی بیست له و باره یه وه له لایه ن خوداوه له په رستگا که یدا ﴿قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ﴾ واته: (مهریه م) له وه لاما ووتی: ئه ی په روه ردگارم من چۆن کوپم ده بی هیچ مرؤفیک ئیستا توخونم نه که وتووه ﴿قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ﴿١٧﴾ واته: خوا وه لامی دایه وه، فه رمووی: هه روه کو گوت وایه، کوپت ئه بی، به بی ئه وه ی که س دهستی پیت بگا، چونکه ئه وه ی خوا بیه وی دروستی ئه کات و (چ به باوک و چ بی باوک و چ به دایک و بی دایک) هه روه ک حه زره تی ئاده می به بی دایک و باوک دروست کرد، هه روه ها حه وای بی دایک له ئاده م دروست کرد، عیسا یشی به بی باوک له ژنیک دروست کرد

(که خاتوو مەریە مە) ھەروەھا خەڵکی تەریشی لە دایک و باوک دروست کردو چی بیهوئ ئەیکات، چونکە ئەگەر خوا ھەرمان لە سەر کارێک بدات و بیهوئ ببی تەنیا ئە ھەرموئ ببە، کارەکە دەبی^(۱).

﴿وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ (۱۸) واتە:

خوا فێری نامەی ئاسمانی ئەکات لە (تەورات و لە ئینجیل) و ھیکمەت و کار جوانی و کار دروستی، واتە فێری (ئەسراری شەریعەتی) ئەکات، ئینجا بۆ ئەوێ نیشانی بدا کە مەبەس لە (کتاب) تەورات و ئینجیلە تەورات ئەو (کتیبە) کە خوا ناردی بۆ (موسای کوپی عیمران) وە ئینجیلێش ئەو (کتیبە) کە خودا ناردی بۆ عیسا (سەلات و سەلامی خۆی لە سەر بی) کە (تەورات) و ئینجیلی ھەموو لە بەر بوو، بەلام بەداخووە لەدوای ئەو گوپییان و (تەحریفییان) کرد.

(باسیگی گەنگ)

(خۆ ئەو ئینجیلە ئەو ھەر ھێچ) چونکە گوپییان (تەحریفییان) کرد ھەر وەك خاوەنی پەرتووکی (المنجد) کە پەرتووکیکی زۆر گەنگە لەبارە (لۆغەت) ئیعلامووە کە خۆی (مەسیحی) یە ئەلێ ئەم ئینجیلە نووسراوی (متی) و (مرقس) و (لوقا) و (یوحنا) ن کە وەختی خۆی

(۱) لە ئایەتێک دەلێت و ئە ھەرموئیت ﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجْدَةٌ لِّمَنَّا﴾ (۵۰) واتە:

سورەتی (القمر) ئایەتی ۵۰، واتە: ئێمە تەنھا بەک ھەرمان دەرنەکەین و دووبارە ی ناکەینەو، لەگەڵ دەکردنی ھەرمانەکەدا، وەك چا و تروکان بەخێرای شتەک پوونەدات.

نووسي وٽان له ميٽرووي حه زره تي عيسادا، ئه ئي ئينجيله راسته قينه كه ي
 كه به سروس هاتوته خواره وه بو (عيسا) له كوي به؟ كه ئه وه
 نه گونجي ئينجيلي (به رنابا) بي كه پيٽج شتي زور گرنكي تيدايه و له سهر
 ريگه ي (قورٿان) هو دڙي (ئينجيله ڪاني) تره: زاناياني ئايني زور
 به راستيان داناهه.

يه ڪه م- ئه ئي حه زره تي عيسا (ئينڪاري) ئه وه ئه ڪا كه خوا بي يا ڪوپي
 خوا بي (العيان بالله) له (ئينجيله ڪاني) تره وا نالي.

دووه م- ئه ئي: (مه سيحي) چاوه پوانڪراو، واته خاتمي (انبيا) عيسا ني به
 به لڪو (محمد) ه (ﷺ) وه ناوي پيروي حه زره تي (محمد) له زور شوينا
 نه با.

سيهه م- ئه ئي عيسا پيغه مبر (ﷺ) هه ٿنه واسراوه، وه ئه وه ي
 هه لواسراوه (يه هوڏاي) ي ناپاڪه كه خوا ويٺه ي عيساي به سهر ڪيڻا.

چواره م- ئه ئي ئه و ڪوپه ي كه حه زره تي ئيبراهيم (ﷺ) برياري دا كه
 بيڪا به قورياني (ئيسماعيل) بوو نه ڪ (ئيسحاق) وه ڪو قورٿان
 نه فهرموي نه ڪ (ئيسحاقه) وه ڪو (ئينجيله ڪاني) تره ٿين ئيسحاق بووه
 كه چي به پيڇه وانه وه.

پيٽجه م- له ئينجيلي (به رنابادا) ئه ٿيٽ (خه ته نه) پيويستي ناچاري به
 بو (مه سيحي) كه نه مه له ئينجيله ڪاني تره نيه به لام ئينجيلي به رنابا
 به زوري (ياساڪاني) له گه ل شهريه تي ئيسلامداو (موافيقه).

(موعجيزه کانی هه زره تی عیسا (علیه السلام))

خودای گه وره باسی مژده ی ته واوی (فریشته کان) ده کات به پیدانی خاتوو مەریەم^(۱). به و کوپه ی که عیسا یه، وه چەند (موعجیزه ی) که وره ی نه داتی هه روه کوو (قورئان) نه فهرمووی ﴿وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ واته: ده شیکا به پیغه مبه ریک بۆلای (به نی ئیسرا ئیل) واته، نه وه کانی هه زره تی یعقوب (علیه السلام) وه پێیان ده لئ من پیغه مبه ریکم بۆلای ئیوه ره وانه کراوم به فهرمانی خودا)، ﴿أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ واته: له لایه ن په روه ردگار تانه وه به م (عه لامه ت) و نیشانه و به لگه به که وه هاتوو به بۆ لاتان ﴿أَنِّي أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ واته: هه ره له قوڤ (شکلی) په له وه دروست نه که م به ئیزنی خوا قوی پیدای ده که م ده بیته بالداریکی ته واو، هه ر وایشی ده کرد به (ئیزنی خوی گه وره) که کردبووی به

(۱) به پاستی خوی گه وره گه لئ پێزی له خاتوو مەریەم ناوه و، هه رچه نده له پێشه وه، که وا نه و فهرمودانه ی هه زره ت ﴿ص﴾ له (فه زائیلی) خاتوو مەریەم دا باسی کردوه نه مان هیتاون له به ر درێژی ته فسیره که به لام له (گێڕانه وه به کی پێشه و بوخاری) دا به م شێوه به هاتوو: وه کو پیغه مبه ر ﴿ص﴾ نه فهرموویت: (له پیاوان زۆریان (کامل) بوو به لام له ئافره تان جگه له ئاسیه ی خیزانی فیرعه ون و مەریه می کچی عیمران که سی تریان لئ (کامل) نه بووه، وه پێزو پله ی (عائیشه) به سه ر ئافره تاندا وه ک پێزو پله ی تشریبی (گوشت) ه به سه ر هه موو خواردنه کاندا.

(موعجیزه یهك) له سه ر ئه وه كه خودا په وانه ی كردووه، ﴿وَأُتِرِثُ﴾

الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَمَ وَأَخِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ ﴿۱۸﴾ واته: كویری زكما كیش

چاك ده كه مه وه، هه روه ها پښت به له كیش چاك ده كه مه وه و مردووان

زیندوو ئه كه مه وه به فه رمان و ئیزنی خودا (چونكه بښگومان نه و دوو

نه خوشیبه له گه ل زیندوو كړدنه وه ی مردوو كه س توانای به سه ردا

نه بووه)، ﴿وَأُنِثْكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَايَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۹﴾ واته: خه به رتان نه ده می به وه ی كه

له مالی خوتانا نه یخون، وه خه به رتان نه ده می به وه ی كه دای نه نین و

به (زه خیره) هه لی نه گرن و ده به ښلنه وه پښتان نه لیم و ناگادارتان

نه كه مه وه، جا بښگومان نه مانه به لگه و نیشانه ن بۆتان نه گه ر بپرواتان ببی

به پاستگویی من به وه ی بۆم هیناون).

﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ واته: هه روه ها هاتووم

بۆ باوه ره ښان به و (ته وراته ی) كه له بهر ده ستمدايه يان نه وه ی من

هیناومه رڼكه له گه ل نه وه ی كه له (ته ورات) هاتووه و باسكراوه، چونكه

ته ورات له بهر ده ستيان بوو پښ نه وه ی هه زره تی عيسا بښت،

﴿وَلَا حِلَّ لَكُمْ بِغَضِّ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ﴾ واته: هاتووم تاكو

هه ندی شت كه له (شه ريعه تی) مووسادا لييان قه ده غه كراوه من بۆتان

(حلال) بکه م که لیتان (حرام) کراوه ^(۱) ﴿وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ ۵۰ ﴿وَاتِهِ﴾ به لکه و نیشانه به کم بو هیناون له لایه ن په روه ردگار تانه وه که به لکه به له سهر پاستگویی من له وه دا که ده یلیم، ده سا نیوه ش هر له خوا بترسن و بپوا به و به لگانه بینن فرمانم به جی بینن کاتی بانگتان نه که م بو خوا په رستی، ﴿إِنَّ اللَّهَ رَفِیٌّ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِیْمٌ﴾ ۵۱ ﴿وَاتِهِ﴾ بیگومان بن په روه ردگاری من و په روه ردگاری نیوه هر نه و خودایه به که منی به و شیوه به دروستکرد، که وابوو هر نه و په رستن له فرمانی لامه دهن، نه وه ی من پیتان پاده که به نم پښای پاستی خودایه پیویسته نیوه ش شوینی بکه ون ولئی لانه دهن.

(بَاسِیْکَ لَهْ حَهْ وَاړیَهْ کانی^(۲) حَهْ زَرَهْ تی عیسا (علیه السلام))

زوربه ی زانا (موفه سپره کان) و میژوونووسان نه لاین جوله که کان بپوایان به حَهْ زَرَهْ تی عیسا (علیه السلام) نه هیناو به قسه یان نه کرد چونکه زور نامورگاریانی کردن و بی سوود بوو، وه له گه ل هندی شدا گالته یان پی نه کردو، ینجا له پاشا هاتنه سهر نه وه ی که بیکوژن، وه حَهْ زَرَهْ تی عیسا (علیه السلام) ترساو دهستی به خو شاردنه وه له گه ل دایکیا کرد جا

(۱) وه ک گوشتی ماسی و حوشترو چه وری و نیش کردن بی له روژی شه مه واند او .هتد.

(۲) حه واری: له (حوورده وه) هاتووه واته سپی یا خولاصه ی سپی چونکه به رگیانیش

سپی بووه و ۱۲ که س بوون.

له وکاته دا چه زره تی عیسا (ﷺ) هیچ گومانیکى نه ما له وهى که جووله که کان ئه یکوژن و ئه وجا شه ویک هاته لای (قوتابی و فه قیکانی) که (دوانزه کهس) بوون به دزیه وه کوی کردنه وه که یه کیکیان ناوی (یه هوذا) بوو، وه له گه ل چه زره تی عیسا (ﷺ) دا به دل ناپاک بوو، ئینجا چه زره تی عیسا (ﷺ) ویستی ئاموژگاری یه کیان بکاو، له پاشان فه رموی: یه کیکتان له م دوازه یه به من بئ بپوایه^(۱). وه کو قورئان ئه فه رموی: ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ﴾ واته: کاتی عیسا ههستی کرد به بئ بپوایی که له که ی ﴿قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ واته: فه رموی کئ یارمه تی ده ری من بو بانگکردنی خه لک بو لای خودا ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ غَمَّنْ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ واته: قوتابی یه یاوه په کانی گو تیان ئیمه یارمه تی ده ری ئاینی خواین ﴿عَامِنًا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَا مُسْلِمُونَ﴾ واته: باوه پی دامه زراومان به خوا هیناوه و توش شایسته ی ئه ی عیسا که به پاستی ئیمه موسلمان و ملکه چی فه رمانی خواین... ئینجا پوو یان کرده خواو به ئینه که ی خویان نوئ کرده وه له گه ل چه زره تی عیسا داو، گو تیان: ﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ واته: چه واریه کانی چه زره تی عیسا ووتیان په روه ردگاری ئیمه، ئیمه باوه پمان هیناوه

(۱) ئه م یه هوذایه (خائین) بوو به رامبه ر به چه زره تی عیسا (ﷺ) ئینجا ئه و پوژده ی که هاتن عیسا پیغه مبه ر بکوژن خوا وینه ی (عیسای) خسته سه ر وینه ی ئه و، جا کوشتیان و ایان زانی که عیسایه (شوبه اندیان) به چه زره تی (عیسا) و کوشتیان.

به وهی که ناردووته خواره وه، مه به ست (ئینجیله) وه که وتوینه ته شوینی پیغه مبه رکه ت که حه زره تی (عیسا) یه خودا له سه ره لدانی ئه و پیغه مبه رت له گه ل (قه ومه که یدا) به شایه ت له قه لمان بده و بماننو سه .

(جووله که کان پیلان ئه گێرن بو)

له ناوبردنی عیسا (علیه السلام)

باسی فروفیلی جووله که کان ئه کا له بابته هه ولدانیان بو کوشتنی حه زره تی عیسا (سه لامی خوای لیبت) جا بو ئه م باسه (ابن کثیر) له ته فسیره که یدا^(۱) ئه لیت جووله که کان که بی باوه پ بوون باوه پریان به عیسا (علیه السلام) نه هینا و ئینجا ویستیان حه زره تی عیسا بکوژن چونکه ده ستیان دایه فیل و ته له که نانه وه بو ئه وه ی په لاماری بده ن و یا (سه لبی) بکه ن، واته له خاچی بده ن، ئینجا ده ستیان دایه پیلان نانه وه و هه ولیان دا به (پاشای) ئه و کاته که بی باوه پو خوا نه تاس بوو هه روه ها تییان گه یاند که پیاویک لیتره په یدا بووه مه به ستیان عیسا به خه لکی گومرا ده کات و هه ولیاندا دژایه تی (حه زره تی عیسا) بکه ن و خه لک هه لده خه له تیئی کوپو باوک له یه کتری جیا ده کاته وه، جگه له مانه ش له (ته فسیری حدائق الروح و الریحان) دا^(۲) ئه لیت له عه بدوللای

(۱) بنقوه: (تفسیر القرآن العظیم، تفسیر ابن کثیر) له نووسینی: (عماد الدین ابن

کثیر)، لیکۆلینه وه ی (عبدالرزاق المهدي)، ج ۱، لاپه ره / ۲۸.

(۲) بنقوه: (تفسیر حدائق الروح و الریحان فی روابی علوم القرآن) له نووسینی: (محمد

امین الهادی الشافعی)، ج ۴، لاپه ره / ۳۳۱.

دهكەى (یەهوذايت) كوانى (عیسا)؟ یەهوذاش ووتى: ئەى ئەگەر من (عیسام) كوانى یەهوذا؟ ئینجا سەرۆك گوێى نەدایە قسەكەى، وه (یەهوذايان) بردو كوشتیان و له سیدارهیان داو (شوبهاندیان) به حەزەرتى عیسا (ﷺ) جا بیگومان پاداشتی خراپە لەمە باشتر چۆن ئەدریته وه (یەهوذا) یەك خۆى بكا به (قوتابى) و حەوارى یوونى عیساوه (جاسوسى) جووله كه كان بى به سەریه وه، له وشە وه دا كه (عیسا) (ﷺ) له گەڵ قوتابى یەكانیا كۆمه لێ و له خزمەتیا ئەخوینن، یەهوذا بچى دەستە یەك پیاو خراپ و سەرباز له جووله كه كان بینیتە سەریان، ئینجا له و حەلە دا كه یەهوذا ئەچیتە ژووره وه حەزەرتى (عیسا) بكوژى، به لام خوا (عیسای) دەرباز كرد له م پیلانە دا، وه خوائ گەوره دەنگ و (سورەت) و وینەى (عیسای) دا به سەر دوژمنە كه یا وه ئەم بگرن و هەلیواسن و له سیداره ی بدن ئەوهش كاری خودایه، وه كو گوترايه (مَنْ حَفَرَ بُئْرًا لِأَخِيهِ فَقَدْ وَقَعَ فِيهِ) واتە: هەركەسى بیری لە بۆ براى خۆى هەلکەنى خۆى ئەكەویتە ناوى و جا ئەمەش دەقى ئایەتە كه یه، كه خوائ گەوره له قورئاندا ئەفەرموى: ﴿وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ﴾ (أَيُّ أَرَادُوا قَتْلَهُ فَنَجَاهُ اللَّهُ مِنْ شَرِّهِمْ وَرَفَعَهُ إِلَى السَّمَاءِ دُونَ أَنْ يَمَسَّ بِأَذَى وَأَلْقَى شَبْهَهُ عَلَى ذَلِكَ الْخَائِنِ (يهوذا) قال المفسرون وسمى ذلك مكرأعلى سبيل المقابلة لمكرهم حيث أحبط مؤامرتهم وردكيدهم في نحورهم ولهذا قال (والله خير الماكيرين) أي اقواهم مكرأ فقد رفع عيسى حياً إليه وألقى شبهه على رجل خائن) واتە: له ویشە وه دوژمنانى دینى خوا فیلیان كرد بۆ كوشتنى (عیسا) به لام خوا

فروغیلہ کہ یانی پوچہ ل کرده وه و به ربوونه گیانی نه و که سه که ناردبویان
 بو کوشتنی عیساو نهویان کوشت و جا ئایه ته که نه فه رموی ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ
 الْمَكْرِيْنَ ۝۵۱﴾ واته: بیگومان خوا باشتر چاره کاره بو
 مه لوه شاندنه وهی فیل و پیلانه کانیان، چونکه به راستی خوا چاکتر له
 مه موو فیلبازان توله له فیلبازان و درده گریته^(۱).

(پاشکو)

شیخ (محمد) ی خال نه فه رموی له ته فسیره که بیدا نه م دربارزکردنه ی
 حه زه تی عیسیاه وه که نه و دربارزکردنی حه زه تی (مه مه د) وایه که له
 شه وی کوجیا بو (مه دینه) سه د شیر به ده ست له گه نج و لاوانی
 (قورپه یش) ده وری مالی پیغه مبهریان دا ، له ئیواره یه وه تا به یانی ، وه
 له نیوه شه ودا پیغه مبه ر ﴿وَاللَّهُ﴾ له مال بیته دره وه ، وه له بهرچاوی نه م
 زه لامانه بجی بو مالی نه بو به کره وه ، له ویوه برۆن وه که س پیی نه زانی
 له ویشا به ره و غاری (شور) له گه ل حه زه تی نه بو به کری سه د دیقداو

(۱) (پوخته ی) واته: نه وهی راستی بیت دوژمنان و ناحه زان پیلانیا گنپا مه ولی
 شه مید کردنی حه زه تی عیسیان داو خوایش پیلانه که ی پوچه ل کرده وه و سه ری
 لیشیواندن و به کیکیان له خویان کوشت و که (یهوودا) بوو چونکه خیانه تی له
 حه زه تی عیسا کردو جا بیگومان خوی گه وره چاکترین و به ده سته لاترین زاتیکه
 له مه لوه شاندنه وه و تیشکاندن پیلان و نه خشی دوژمنان و ناحه زانی (ئاینه که بیدا)
 چونکه نه وان فپو فیلی خویانیا کردو به لام خوی گه وره به شیوه ی فپو
 فیله که یان سه ری لیتی تیکدان و (پیلانه که یان) فه شه لی میتاووو حه زه تی عیسیایی
 رزگار کردو به رزی کرده وه بو ئاسمان..

سى رۆژان له ناو ئه شكه و ته وه مانه وه و چه ند (كافره كان) به دوايى
گه پان و نه ياند و زيه وه و هه تا خوا نه جاتى دان و به ره و مه دينه دا چون
رزگاريان بوو.

خوا عيساي نه جات دا له ده ستى پيلانگيراندا

خوای گه و ره نه فه رموو: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ
إِلَيَّ﴾ واته: ئه ی (محمد) يادی ئه وه بکه ره وه که په ره رډگار به
(عيسای) فه رموو ئه ی عيسا ئه من له کاتى ديارى کراودا گيانت ده کيشم و
به رزت ده که مه وه بۆلای خۆم.
(تیبينى يه کی گرنگ)

جا بىگومان (رافه کارانى قورئان) بىرو پايان جياوازه له ته فسیرى
﴿إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ هه ندئ له (موفه سیره كان) ووتوو يانه:
(متوفيك) و (رافعك) پاش و پيش خراون (رافعك) پيش (متوفيك) خراوه،
واته خۆى به و شيوه يه، كه به رزت ده که مه وه و دواتر ده تمرينم به لام له
پاش و پيش کردنى کرداره كاندا وا هاتوو كه ده تمرينم، هه نديكى تر
پييان وايه كه خواى گه و ره له سه ره تاي پۆژدا (سى سه عات)
مراندوو يه تى دواتر به رزى کردۆته وه به لام (ئيبين ئيسحاق) و توييه تى
هه ندئ (گاواره كان - بپروايان) وايه كه خواى گه و ره (حه وت) سه عات
مراندوو يه تى پاشان زيندوى کردۆته وه^(١).

(١) بئۆره ته فسیرى (من روائع التفسير) النكت والعيون - تفسيرى الماوردى، له
نووسينى: (على بن حبيب الماوردى) ج ١، لاپه ره / ٣٩٧.

(پوخته‌ی ووته‌کان)

خوینره نازیزه‌کانم پیشه‌وا (الطبري) ناودار به ئیبن و جه‌ریری ته‌بری له ته‌فسیره‌که‌یدا^(۱) نه‌ئیت مه‌به‌ست له‌م (مه‌سه‌له‌دا) نه‌وه‌یه که خوا عیسای به زیندوویی بۆلای خو‌ی به‌رزکردۆته‌وه، چونکه نه‌و فرمودانه‌شی که به‌کده‌نگن بۆ که‌پانه‌وه‌و هاتنه‌وه‌ی چه‌زهره‌تی عیسا (علیه‌السلام) له ئاخ‌زه‌ماندا بۆ سه‌ر زه‌وی و جارێکی تر چونکه بیگومان گشت نه‌و فرمودانه (متواتر) ن و زۆر مه‌شه‌وون.

جا بیگومان نه‌وه‌ی راستی بی‌ت (عه‌قیده‌ی) (ئه‌هلی سوننه‌ت) و (جه‌ماعه‌ت) نه‌وه‌یه که چه‌زهره‌تی عیسا (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی) هه‌ر به زیندوویی (به‌فرمانی خوا) به‌رز کراوه‌ته‌وه بۆ (ئاسمان) بۆلای خو‌ی، جا بیگومان بۆ دوایی پیش هاتنی روژی (قیامه‌ت) دیته‌ خواری و، هه‌روه‌ها به‌شه‌ریعه‌تی (محمد) (ﷺ) حوکم نه‌کاو برپیار ده‌داو کار ده‌کا وه له پاشان (ده‌جال) نه‌کوژی و ئینجا پووی سه‌ر زه‌وی پر نه‌بی له (عه‌داله‌ت) واته‌ دادگه‌ری و خێره‌به‌ره‌که‌ت و خو‌شی، جا له‌کو‌تایی ئایه‌ته‌که‌دا نه‌فرموی: ﴿وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ای مُخْلَصُكَ مِنْ شَرِّ الْأَشْرَارِ أَرَادُوا قَتْلَكَ. واته‌: دوورت ده‌خه‌مه‌وه‌و خه‌لاصه‌ت نه‌که‌م و نه‌جانت نه‌ده‌م له‌ ئیش و ئازاری نه‌وانه‌ی بی‌پروابوون به‌تو، واته‌ پزگارت ده‌بی و ناهێلم زه‌ره‌رو زیانت پیبکه‌یه‌نن بته‌کوژن ﴿وَجَاعِلٌ

(۱) بېوانه (جامع البيان عن تأويل آي القرآن) مه‌شه‌هور به ته‌فسیری (الطبري) له

نووسینی (ابن جریر الطبري) ج ۳، لایه‌په‌ ۱۸۷۶.

الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿٥٦﴾ و پہرہ وانی توں

بہر زکردن تہ وہ بہ سہر بی (بروایانتا) واتہ ئہ وانہ ی کہ توبہ (بہندہ ی خوا و پیغہ مہری خوا ئہ زانن) و، ئہ وانہ م (بہر زکردن تہ وہ) بہ سہر ئہ وانہ ی کہ تو بہ کوپی خوا ئہ زانن (العیاذ باللہ) تا پوڈی (قیامت) واتہ دوائی بہرزم کردن تہ وہ و، واتہ ئہ وانہ ی کہ دوائی تو ئہ کون و لہ سہر پڑی تو ئہ پون بہرزم کردن تہ وہ بہ سہر ئہ وانہ ی کہ لہ پڑی تو لایاند اوہ، بہ بہر زکردن تہ وہ یہ کی (روحی) واتہ گیانی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ

بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٧﴾ واتہ: بیگومان لہ پاشان گشتان ہر بولای من دہ گہ پڑنہ وہ ئینجا منیش بہ راست و دروست گیرہ و کیشہ ی نیوانتان سہ بارہت بہ کاروباری حہ زرتہ تی عیسا (علیہ السلام)

بہ دادپہ وہر انہ چارہ سہر ئہ کہم و ئہ پرمہ وہ، ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاَعِزُّهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَالُهُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٥٨﴾

﴿واتہ: ئہ وانہ ی کہ بی باوہ پو (کافر) بوون لہ ژیانیان لہ دونیا و دوائی دونیا ش نازاریکی زور بہ تینیان ئہ دہم ہر وہا ہیچ یارمہ تیدہ ریکیان نیہ کہ نازاریان لہ سہر کہم بکاتہ وہ و، یا لہ سہریان لابیات ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ واتہ ئہ وانہ ی کہ باوہ پیان ہیٹا وہ و چاکہ کیان کردوہ، خودا پاداشتی چاکہ کانیان دہ داتہ وہ، جا بیگومان خودا ستہ مکارانی

خوش ناویت و مه رگیز رووی (رحمه تیان) تى ناکات ﴿ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ﴾ ﴿٥٨﴾ یانی ئه وهی باسما نکرد ده باره ی - حه زره تی عیسا به سه ر تودا ئه ی پیغه مبه ر (الصلوة) که ده یخوینده وه له به لگه و نیشانه ی (قورئانی پیروژ) دا که له (لوح المحفوظ) دانوسراوه واته ئه وانه ی له و نیشانه ی له پیشا پیمان راگه یاندی که جیگای سه رسامی بوون له چیرۆکی خیزانی (عیمران) و بوونی مه ریه مه و ، به خوگرتنی له لای زه که ریا (الصلوة) وه داوای زه که ریا بۆ کوپێک و بوونی حه زره تی عیسا و یا له باره ی عیسا و په وشتی جووله که کان له گه لیدا، ئه مانه گشتی نیشانه و جیگای سه رسوپمان و ئینجا ئه وه (وه حی) به له لایه نی منه وه بۆ تو ئه ی پیغه مبه ر ﴿ذَلِكَ﴾ خۆت ئه مانه ت (نه ده زانی) و زانینه که ت له م قورئانه وه یه که بۆ تیگه یاندن و هوشیار کردنه وه، مه موو باس و مه به ستنیکی تیدا یه .

(بى گومان خه لقی ئاده م و عیسا له یه ك ده چی)

خوای گه وره ده رمووئ: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ﴿٥٩﴾ واته: نمونه ی له دایک بوونی عیسا به بى باوک ، وه کو درووستکردنی (ئاده مه) که خودا به بى دایک و باوک و له خۆل درووستی کرد، دوا یی پیی فه رموو: ببه و ده بى (کن فیکون) ببی و ، جا مه به ست له م فه رمان و بریاره وه نه بیّت به قسه بووبیّت به لکو مه به ست (ئیراده ی) خودای به رزی بى وینه یه .

كە ھەر شتىكى بویت يەكسەر دیتە دى، جا ئايا پەيدا بوونى ھەزەرەتى
عیسا لە دایك و بەبى باوك زەحمەت ترە...؟ یان دروستکردنى
ھەزەرەتى (ئادەم) بەبى باوك و دایك؟ بەلكو لە خاك خولقاندوبەتى،
ھەروەھا زانستى نویش ئەمەى سەلماندوو، دەرى خستو، كە ئەو
(ماددانە) ى لەشى ئادەمیزادى لى دروستكراوھ نزىكەى (۲۰) ماددەن
كە ھەموویان لەناو خاكدا ھەن، ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

﴿۶۰﴾ واتە: ئەى پىغەمبەر (ﷺ) ئەوھى بۆمان پوون كر دیتەوھ
سەبارەت بە دروستکردنى عیسا (ﷺ) بەبى باوك، ئەوھ ھەقىقەتتىكەو
، لەلایەن خوداوھو، نەك وەك ئەوھى جوولەكەكان دەلێن لە داوین
پىسى دایكیوھ پەیدا بوو، ھەروەھا نەك وەك دیان و گاوردەكانیش كە
دەلێن عیسا كۆپى خوايە.... ئەوجا ئەى پىغەمبەر (ﷺ) لەم پووھو،
تەواو دلتیابە و ھیچ گومانىك پووت تى نەكات و بۆچوونەكانت نەكۆریت
جا تۆ لەگوماندارەكان مەبە.

(باسيک له بانگ کردن بؤ موباهه له کردن)^(۱)

دهرباره ی عیسا (علیه السلام)

(موفه سیره کان) نه لاین له نایه تی پیشوو ده رکوت که چه زره تی عیسا کوپی خاتوو (مهریه مه) به بی (زینا) و داوین پیسی خوا خه لقی کردوو، هه روه ها نه خواجه و نه کوپی خواجه (العیاذ بالله) وه عه بدی خواجه، هه روه ها نه فهرموون نه م نایه تانه ی پیشوو له گه ل نه م نایه ته دابه زیون به هو ی (وه فدی نه جرانه وه) که (ئینکاری) فهرمووده ی چه زره تیان (ﷺ) کرد کاتی فهرمووی، (عیسا - عه بدی) خودایه و به نه مری (کن فیکون) خوادرووستی کردوو، ووتیان ده باشه نه گهر (عه بدی) خوادایه ده عه بدیکمان نیشان بده که به بی (باوک و دایک) دروستکرا بیت، نه و جا چه زره ت (ﷺ) فهرمووی (چۆن سه رتان سوپنه مینی له وه ی که خودا عیسا ی به بی باوک دروستکردوو، نه دی نه وه نیه که خوا ی ته عالا چه زره تی (ئاده می) به بی باوک و دایک دروست کردوو، جا نه م نایه ته (نازل) بوو هاته خواره وه، هه روه ها دیسان (ریوايه ت) کراوه کاتی

(۱) نه م نایه ته پیرۆزه ی که له دوا یی دیت پیی ده و تری ت (نایه تی موباهه له) چونکه نه گتیرنه وه، هه روه کو له دوا ییدا باسی نه که یین... ده گتیرنه وه (وه فدیک) له مه سیحیه کانی (نه جران) له وه لاتی (یه مه نه وه) هاتن بؤ لای پیغه مبه ر (ﷺ) بؤ (مونا قه شه و گفتوگو) له سه ر نه وه ی که عیسا (ﷺ) کوپی خودایه، پیغه مبه ری خودا (ﷺ) پیی فهرموون نه گهر باوه پتان (قائیمه) به هیزه، له سه ر نه وه ی ده یلین، وه رن (موباهه له) بکه یین به لام وه فده که نه یانویزاو (موقابه له ی) پیغه مبه رو ها وه له کانی ببنه وه، پاشه کشه یان کرد.

۱۱۱) حضرت (ﷺ) بانگی کردن بُو (نیسلامیت) ووتیان نئمه موسلمانین
 حضرت (ﷺ) فہرموی دروئے کہن چونکہ سی شت (مہنعی) نئوہ ئہکا
 لہ راستی ئہم (دہعوہ تہ) واتہ ئہم داوایہ، ۱- ئہمہی کہ ئہلین (خودا
 کوپی ہہیہو عیسا کوپی ئہوہ). ۲- نئوہ سہجدہو کپنوش بُو سہلیب
 ئہبہن، ۳- نئوہ گوشتی بہراز ئہخون و پیتان وایہ (حہلالہ) و ئینجا
 پاشی ئہوہ، ئہم ئایہ تہ (نازل) بوو لہ گہل ئایہ تی (موباہلہ) دا کہ
 لہ پاش ئہمہ دیت ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ واتہ:
 دوای ئہو ہہموو زانینی راستیانہ کہ لہ بارہی عیساوہ ہاتہ لات و کہ سی
 ویستی دہمہ قالئی لہ گہل کردبیت وہ کیشت بُو بنیتہ وہ ﴿فَقُلْ تَعَالَوْا
 نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ﴾ واتہ: ئہی
 پیغہ مہر پییان بلی ئہ گہر راست ئہ کہن دہوہرن با گشت پیکہوہ،
 بانگی (کوہان و ژنانمان بکہین لہ جیگاہ کدا کوہینہوہ، ئہوجا بُو بہیانی
 حضرت (ﷺ) حہسن و حسین و فاتیمہی کچی لہ مال بردہ دہری و
 پیی فہرموون (إِنْ أَنَا دَعَوْتُ فَأَمْتُوا) واتہ ہر کہ من دوعاو نزام کرد
 نئوہش (ئامین) بکہن^(۱)، ﴿ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى
 الْكَذِبِينَ﴾ واتہ: ئہوجا پیکہوہ دہستکہینہ دوعاو
 پارانہوہ (لہعنہت) و نہفرینی خوا بکہین لہوانہی کہ دروزن، ئہوجا

(۱) قال المفسرون والمباهلة هي الدعاء باللعنة الكاذب المفترى ولهذا ختم الآية.

خوای گه وره نه فهرمووی: ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ﴾ واته:

به راستی نه وهی بۆمان گنپایته وه ، ده رباره ی چه زره تی (عیساو دایکی)
راستیه که ی هر نه مه یه و، به هیچ شیوه یه ک گومانی تیدا نییه نه ک نه وهی
جووله که کان یا خود گاوو دیانه کان ده یلین، ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَاتَّ

اللَّهُ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱۲) واته: به راستی خودای گه وره بی وینه یه،

وه له و زیاتر خودایه کی تر نیه و هیچ په رستراوینکی حق جگه له خودا
نییه و نابی به رستری چونکه (غیری) نه و که سی دی نیه شیاوی
په رستن بی، وه هه موو کرده وه یه کی مه به سستی به رزی تیدایه و بی
(حکمت) نییه، ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ﴾ (۱۳) واته:

نه گهر نه وان پووین وه رگنپراو پشتیان تیکرد و (موباها له یان) نه کردو،
هر له سهر بیرو باورده ی پوچه لی خوین مانه وه، نه و خودا بی باکه و
ناگای له خراپه کارانه و ئینجا سزای ته و اوین ده داته وه، چونکه بیگومان
هر که سیکیش له (حق) لایداو پوو بکاته به تال نه وه (موفسیدو)
ئاژاوه گنپه خوداش به تواناو ده سه لاته و هیچی له ژیر ده سه لات
ده رناچی.

(پاشکو)

زۆربه ی (موفسیره کان) نه گنپنه وه (هو ی هاتنه خواره وهی) نه م
نایه ته نه مه بوو وه فدیکی (نه جرائی) له فه له و گاواره کانه وه له وه لاتی
یه مه نه وه هاتن بۆ لای پیغه مبه ر (الطیفة) نه ویش بانگی کردن بۆ ئیسلام

بوون و كه چى ئه وان گوتيان ئيمه پيش تو موسلمان بووين،
پيغه مبريش (عليه السلام) فەرمووی (بروانا که م) ئه گەر ده تانه وی پیتان بلیم
بوچی موسلمان نابن...؟ ئه وانیش گوتیان فەرموو پیمان بلی
حه زه تیش فەرمووی (ئیوه خوشه ویستی (سه لیب) وخاچ په رستن و
عاره ق خواردنه وه و خواردنی گوشتی به راز، ئیوه ی سه رخوشکردوه و
...ئینجا له پاشان بانگی کردن.

بو (مه جلیس) و کوپکی (نه فرین - کردن) ئه وانیش (وه عده) و
به لئینیان پيدا که سه ر له به یانی بینه وه ، ئینجا پيغه مبريش (عليه السلام)
بانگی خزمه نزیکه کانی خوی کردوو.. هه روه کو ئه فەرموو له (صحیحی
موسلیم) ئه لی: (لما نزلت هذه الآية دَعَا رَسُولُ اللَّهِ (عليه السلام) عَلِيّاً وَفَاطِمَةَ
وَحُسَيْناً وَحُسَيْناً وَقَالَ اللَّهُمَّ هَؤُلَاءِ أَهْلِي) وَالْآيَةُ نَزَلَتْ فِي نَصَارَى نَجْرَانَ،
فَلَمَّا دَعَاهُمْ (عليه السلام) لِلْمُبَاهَلَةِ أَمْتَنَعُوا وَقَبَلُوا دَفْعَ الْجَزِيَةِ) واته: بانگی
حه زه تی عه لی فاتیمه و حه سه ن و حوسینی کردوو فەرمووی (خوایه تو
شاهیدی ئه مانه ئالو به یتمن) له خزمه هه ر نزیکه کانمن و ئنجا ناردی.

به شیوین فله و گاواره کاندای ، به لام نه هاتن و ئه و جا گوتیان قه یناکا
ئیمه (باج) و سه رانه ئه ده یین و رازین به وه ی که ئایینی ئیسلام بۆمان
دائه نی.

ئەوێ راستی بێت خواپەرستی بەتەنیا لەلای هەمووان ئاشکرایە

جا بێگومان دواى ئەوێ باسی داستانێ حەزەرەتێ عیسا (ﷺ) کردو، ئەو (ئەحوالەى) کە لەگەڵ خواپەرستی دا دژن و کۆناپەرستە، ئەوجا بانگەوازى گشت (ئەهلێ کیتاب) ئەکا، بەتایبەتێ لە جوولەکە و گاور و (مەسیحیەکان) ئەکا بە تێکپاری بۆ خواپەرستی بە (تاک) و تەنیاى، هەرەو کە ئەفرەمۆ ﴿قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعٰلَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوٰىمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ (ئێ قەل یا ئەهەل الرّسول لەوڵاء الیھود والنصارى هلمّوا اى کەلمە عادلە مستقیمە فیهە انصاف بَعْضُنَا لِبَعْضٍ وَهِيَ اَنْ نَقْرَدَ اللّٰهَ وَحْدَهُ بِالْعِبَادَةِ وَلَا نَجْعَلَ لَهُ شَرِيكًَا مِنْ خَلْقِهِ اَوِ الْاَوْثَانِ) واتە: ئەوێ خۆشەویست مەبەستى پێغەمبەرە (ﷺ) بەخاوەن نامەکان بێ ئەمەمووتان وەرن و بکە ئەوە بەرنامە لە خواپەرستی دا، کە موسلمان و گاور و فەلەکان و جوولەکەى تیا بەکسانن (وہ ہر وہا ہموو پێغەمبەرانیشت ھاودەنگ بوون لەسەرى و واز لەو (تەفرەقە) و ناکوکیە بێنن و (وەرن بێنە براى یەك) و ﴿اَلَا نَعْبُدُ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا﴾ واتە: وەرن با جگە لە خوا کە سێکى تر نەپەرستین و هیچ شتێکى نەکەینە (شەرىک) و ھاوبەشى نە (بت) و سەنەم و ، نە ئەستێرە، نە فریشتە، نە ئاگرو نە شتى تر ﴿وَلَا يَتَّخِذْ بَعْضُنَا اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ﴾ واتە: مەندیکمان، مەندیکى ترمان بە خواپەرستەردگار نەزانى، بەم شیوەیە، نە جوولەکە (عوزەیر) بە کوپى خوا، نە گاور حەزەرەتێ

عیسا به کوری خوا بزانی، تا ئه وان له گه ل موسلمانان یه کسان بوینه وه،
ئهو موسلمانانه ی که که سیان به خواو په روه ردگارتی خویان نازانن، ئه م
به رنامه ی تاک و ته نیایی خواجه، هه ر قورئان داوای ئه کاو، ته ورات و
ئینجیلش وه ختی خوی داویان کردووه، پیش ئه وه ی تیک بدرین و
ده ستکاری بکرین ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْاْ فَقُولُواْ اَشْهَدُوْاْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ﴾ (١٤)

﴿واته: ئه گه ر ئه وان پشتیان هه لکردو له سه ر بیرو باوه پی هه له ی
خویان مانه وه، ئه وکاته پێیان بلێ ئیوه شایه ت بن ئیمه باوه پو ئیمانمان
به و شتانه هه یه که ووتمان و هه روه ها ملکه چ و گوێپایه ئین و له خودا
زیاتر هیچ شتیکی دیکه ناپه رستین، چونکه ئیمه موسلمان و
خواپه رستین و، وه سووریشین له سه ر دین و ئاینی خومان.

(باسیک له کیشه نانه وه ی ئه هلی کیتاب له باره ی

دینی ئیبراهیم (علیه السلام))

خوای گه وه بیزاری خوی ده رده بری له جووله که و گاوووه فه له کان
که کیشه و ده مه قالی ئه که ن له باره ی چه زره تی ئیبراهیم (علیه السلام) که
هه ردوو تا قم ده لێن ئیبراهیم خه لیل (سه لامی خوای لی بی) له ئیمه یه و
(ئیبین ئیسحاق) ریوایه تی کردووه له عه بدوللای کوری عه باسه وه
(خوایان لی پازی بیست) ووتی مه سیحی و فه له کانی نه جرائی و، وه
زانا کانی جووله که و له لای پیغه مبه ر (ﷺ) کۆبوونه وه و ئینجا له ناو خویاندا
بووه مشت و مپو ده مه قالی و کیشه کیش، زانا جووله که کان ده یان ووت

ئبراهیم له ئیمهیه و له سهر دینی ئیمهیه و جووله که بووه، ههروه ها (مهسیحیه کانیش) دهیان گووت ئبراهیم له سهر دینی ئیمهیه و مهسیحی بووه، واته (فهله) بووه ئینجا خوی گه وره بو پیغمبر (ﷺ) ئه م

چهند ئایه تهی دابه زاندوو فهرمووی ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَةُ إِلَّا نَجِيلٌ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ﴾ واته: ئه ی

خاوه ن نامه کان ئیوه بوچی له باره ی ئبراهیمه وه به ناهه ق ده دوین و هه ره کتان له کن خویانه وه قسه ده که ن، جووله که کان ده یانگو ت ئبراهیم جووله که بوو، وه مه سیحیه کانیش ئه یان گووت (مهسیحی) بوو خو ئیوه هیچ زانیاریه کتان له سهر ئبراهیم نه بوو، تاکو ته وپات و ئینجیل هه ناردرا ئه و دوو (کتیبه) پاش هه زه ته ی ئبراهیم هاتن، واته هه زه ته ی ئبراهیم (سه لامی خوی لی بی) نه جووله که بووه نه مه سیحیش بووه زانیانی میژوو ئه لێن له نێوان هه زه ته ی ئبراهیم و هه زه ته ی (مووسا) (هه زار سال بووه)، ههروه ها ماوه ش له نێوان هه زه ته ی مووسا و

هه زه ته ی عیسا هه زار سال بووه، ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (١٥) واته: نابی هۆشتان هه بی و هۆش به کارینن و تی بفکرن و بیرکه نه وه له خۆتان وه قسه نه که ن ﴿هَكَانَتْ هَؤُلَاءِ حُجَجَتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ

فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (١٦) واته: ئیوه ئه و که سانه ن که مشتومر ده که ن و چه ندو چونتان له سهر هه زه ته ی عیسا هه یه (به م په نگه هه ندیکتان له ((ئیفرات و بیبه ختیدا) پیتان لی هه لبری ووتان خوایه، هه ندیکی ترتان گووتان ئه ولادی زینایه) وه له که ل

حہ زہتی پیغہ مہر (ﷺ) دہمہ قالیتان ئہ کردو بہ پیغہ مہرتان نہ ئہ زانی،
و بہ لام ئہی لہ سہر شتیک کہ ہیچ زانیارہ کتان لہ سہری نیہ کہ باسی
ثانیی ئیبراہیمہ چۆن مشتومر دہ کەن؟! ئہمہ ہر خودا دہیزانیت و
ئیوہ نایزانن ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا﴾ واتہ: بیگو مان
دلنیابن کہ حہ زہتی ئیبراہیم نہ جوولہ کہ بوو، نہ مہ سیحیش بوو
﴿وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱۷) واتہ: بہ لکو
پاک و تہ میزو موسلمان بوو، پشت ہلکەر بوو لہ دینی بہ تال وہ
تہ سلیمی خوا بوو بہ تہ واوی و لہ هاوبہشی پەیدا کەر ان نہ بوو.
(سہر نجیکی گرنگ)

(موفہ سیرہ کان) ئہ فہرموون ئہمہ ئاماژہ بوو بۆ خواوہن نامہ کان کہ
بوون بہ هاوبہش پەیدا کەر بہ ہۆی بپوایان بہ خواہتہی (عیساو عوزیر)
پیغہ مہر (سہلامی خویان لہ سہر بیت) ہہ روہ ک ئاماژہ بوو بۆ (قورہیش
یہ کانی) مہ ککەو ہہ روہا ئہو (عہرہ بانہی) کہ لہ سہر بیرو پای ئہوان
بوون، وہ چہند جوّرہ (بت) و سہ نہ میان پەرستووہ، وہ ئہو قسہیان
ئہ باتہ دواوہ کہ ئہیان ووت ئیمہ لہ سہر دین و ئایینی (ئیبراہیمن) واتہ
بہ راستی خواوہن نامہ کان و عہرہ بہ کانی قورہیش ہہ موو هاوبہش
پەیدا کەر بوون، بہ لام حہ زہتی ئیبراہیم بہ راستی خواپہرست بوو
(ہہ روہ کو لہ پیشہوہ باس کراو) وہ ہہ روہا وہ ک حہ زہتی محمد
(ﷺ) خوی بہ خوا (تہ سلیم) کرد بہ تہ واوی کہ واتہ لہ ہہ موو کہ س
نزیکتر بہ حہ زہتی ئیبراہیم پیغہ مہری ئیسلام و ئوممہ تہ کە ی

خویه تی، وه کو قورئان نه فهرموی ﴿إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ﴾ واته: به راستی نه وانه ی که له هه موو که سی له ئیبراهیمه وه
نزیکتین نه وانه ن که شوین که وتوی ئایینه که ی نه ون، وه له سهر دینی
نه ون، ﴿وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (٦٨) واته: نه م
پیغه مبه ره وه وانه شی که باوه پریان پی هیناوه، نه ک ئیوه ی جووله که و
گاور که وابوو خوشه ویستی و په پیره وی کردن به سهری زارو زویان نابی
وه بیگومان نه وه ی راستی بیت خوا دوستی بپوادارانه، وه پاریزه رو یارو
یاوه ری گشت ئیماندارانه.

(خاوهن نامه کان ده یانه وی نیوه)

له دین وه رگیرن و گومرا بکه ن)

دیسان (موفه سیره کان) نه فهرموون: دوا ی نه وه ی که فهرموی
(خاوهن نامه کان) لایاندا له پئی ی راست و پوویان وه رگیرا له نیشانه و
به لگه ی خوا، له سهر پیغه مبه ریستی پیغه مبه ر (ﷺ) نه و جا نه لیت زیاد
له وه ش خاوهن نامه کان (هه ول) نه دهن بو گومرا کردنی نه وانه ی که
تازه بپوایان هیناوه به چه زده ت (ﷺ) جا نه فهرموی: ﴿وَدَّتْ طَائِفَةٌ
مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ﴾ واته: ده سته به ک له خاوهن نامه کان
چه زیان ده کرد ئیوه ی موسلمان گومرا بکه ن و له سهر ریتان ببن و
﴿وَمَا يُضِلُّوكَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ (٦٩) واته: بیگومان
نه وه ی راستی بیت، نه وانه هه ر خویان (گومرا ن) و سهر له خویان

دہ شیونین بہ لام فام ناکہن و تیناگہن، ﴿يَتَّاهِلَ الْكِتَابِ لِمَ

تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَسْهَدُونَ﴾ ﴿٧٠﴾ واتہ: ئہی خاوەن

نامہ کان بۆ ئیوہ پوو دہ کەنہ بۆ باوہ پێ و باوہ پ بہ پیغہ مہریتی

(محمد) ناکہن لہ حالیکدا کە ئیوہ دہ زانن لہ (تہورات و ئینجیل) و لہ

(قورئاندا) زۆر شت ھەبە (شایەتہ) لہ سەر پیغہ مہریتہ کە ی (درودی

خوای لہ سەر بیت) ﴿يَتَّاهِلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْسُوتُ الْحَقَّ بِالْبُطْلِ وَتَكْفُرُونَ

الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٧١﴾ واتہ: ئہی خاوەن کتیبینہ (مہبەست

دیانہ کان و جوولہ کە کانہ) ئیوہ بۆچی (حەق و ناحەق) تیکە لاو دہ کەن و

پاست و پەوا دہ شارنەوہ، خوشتان دہ زانن چی دہ کەن، واتہ: ئہی

شتانہ ی دہ بارہ ی پیغہ مہر (ﷺ) لہ کتیبہ کانتاندا یە لہ سیفہ تەکانی ئہم

زاتە دا بە یشارنەوہ و ئہوہ ی لہ تہورات و ئینجیلیشدا بۆتان ھاتوہ.

(تیبیینیہک)

جا بیگومان خوای گەورہ وینہ یەکیان بۆ ئہ ھینیتەوہ لہ وینہ ی

گومراکردنی موسلمانەکان لہ لایەن خاوەن نامە کانەوہ ئہ فەرمووی:

﴿وَقَالَتْ طَافِيَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا

وَجَهَ النَّهَارِ وَآكْفُرُوا ءَاخِرُهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ﴿٧٢﴾ واتہ: تاقم و

دەستە یەک لہ و خاوەن (کتیبانہ) ھەر وہا مہبەست (جوولہ کە کانہ) بہ

یە کتریان دہ گۆت ئیوہ سەر لہ بە یانیان لای موسلمانەکان بہ (درۆوہ)

باوہ پ بہ (قورئان) بێنن کە لہ لایەن خوداوہ نێردراوہ، بە لام کاتیک کە

پوڙ، واته خور نزيكى ئاوابوون بووه وه ئيوه له ئيمان و باوه په كه تان په شيمان ببنه وه و بلين وانیه و (قورئان) له لايه نى خواتوه دان به زيوه و نه هاتوته خوارى و به دروى بخه نه وه، به لكو موسلمان ه كانيش تووشى دوو دلى ببن و بگه پينه وه و واز له موحه مه د (ﷺ) بينن و بلين جا نه گه ر ئيسلام راست بووبايى نه وانه (نه هلى كيتاب) چو ن لى په شيمان نه بوونه وه له كاتيكدا خوينده وارن و (كتيبان) بو هاتووه؟ ﴿وَلَا

تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ﴾ واته: جووله كه له ناو به كتريدا گووتيان: ته نها به و كه سانه باوه پ بكن كه له سهر (دينى) خو تانن و هه روه ها پازو نيازى خو شتان ته نها لاي خو تان باس بكن و متمان به كه سى تر مه كن وه ته نيا دين و ئاينى خو تان به راست بزانن و باوه پتان پى هه بى ﴿قُلْ إِنْ أَلْهَدَىٰ هَدَىٰ اللَّهُ﴾ واته: ئه ي محمه د (ﷺ) پييان بلى ريگاي راست ئه و ريگه يه كه خوا ديارى نه كات، نه ك ئه و ريگه يه بى كه ئيوه گرتوتانه به يانيان باوه پ دينن و ئيواران پاشگه ز نه بنه وه، نه مه ريگه ي خوا نيه كه ئيوه نه يگرن، ﴿أَنْ يُؤْفَ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ

بِعَاثُوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ واته: جووله كه كان ده لين ئه و زانياريانى هه تانه بو موسلمان ه كانى ناشكرا مه كن، تاكو ليتانه وه فير نه بن، چونكه ئه وكاته له گه ل ئيوه دا يه كسان ده بن له زانياريدا، وه يان لاي په روه ردگارتان فير ده بن و به و به لگانه (موجاده له تان) له گه ل نه كهن، مه به ستيان ئه وه يه نيشانه كانى هاتنى پيغه مبه ر (ﷺ) كه له كتيبى ته وراتدا هه ن لاي

موسلمانہ کان نہ درکنین، ﴿قُلْ إِنْ أَلْفُ ضَلَّ بِإِذِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (۷۳) **واته:** بلیٰ بہ راستی ریزو فہ زل و پیغہ مہ رایہ تی بہ دست نیوہ نیبہ بہ لکوو ہر بہ دہستی خوا یہ کیٰ حہ ز لیبکات و ئوہ فہ زلی دہ داتی و چونکہ بہ خششی زور فراوان و بیٰ ئہ ندازہ یہ ... ہر بویہ پیغہ مہ رایہ تی لہ زنجیرہ ی ئیسحاقہ وہ گواستہ وہ بؤ زنجیرہ ی ئیسماعیل و (محمد) ^(صلی اللہ علیہ وسلم) ی ہ لبرارد تابیتہ ریزدارترین پیغہ مہر ^(صلی اللہ علیہ وسلم) چونکہ بہ راستی شایستہ یہ ﴿يَخْضُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (۷۶) **واته:** ہر کہ سیک ئو و بیہ ویٰ بہ (رہ حمہت) و میہرہ بانی خوی دہ خات وہ پیغہ مہ رایہ تی دہ داتی، جا بہ راستی خوا خاوہ نی چاکو کہ رہم و فہ زل و بہ ہرہ ی زور گہ ورہ یہ .

(باسیک لہ خاوہن نامہ کان و ہہ لگرتنی ئہ مانہت واتہ سپاردہ)

جا بیگومان دیسان باسی دہستہ یہ کی تر ئہ کات لہ خاوہن نامہ کان کہ دہست پیسی ئہ کەن لہ ئہ مانہت واتہ سپاردہ، وہ خواردنی مالی خہ لکی بہ (حہ لال) ئہ زانن ہر بہ مہرجیک کہ جوولہ کہ نہ بیٰ، جا ئہ فہ رمویٰ: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنُهُ بِقِطَارٍ يُودِعَهُ إِلَيْكَ﴾ **واته:** خوا ئہ فہ رمویٰ ہندیٰ لہ و خاوہن نامانہ ، یانی (جوولہ کہ و مہ سیحبہ کان) ئہ گہر پارہ یہ کی بہ (ئہ مانہت) لہ لا دابنیٰ ئہ گہر بہ قہر (قینطار یکیش) بیٹ واتہ گہ لی زور بیٹ و نہ یداتہ وہو، یہ کیٰ لہ وانہ

(عبدالله) ي كوپى (سه لام) هه زار (ئوقيهه) ئالتونيان له لا دانابوو ئينجا
 كه خاوه نه كه ي داواي كردو ئه ويش به كسه ر دايه وه خاوه نه كه ي
 ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بَدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ﴾ واته: بيگومان هي
 واشيان هه به ته نها ديناريكي له لا دانيتت به (سپارده) له لاي و گلي
 نه داته وه ده يخوات و له ناوي نه باو نايداته وه، ده يخوات به ره واو حه لاي
 نه زاني، ﴿إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمْنِ
 سَكِيلٌ﴾ واته: مه گه ر خوت له سه ري راوه ستيت و داواي بكه يته وه و
 به خه ي بگريت چونكه نه مانه لايان وايه مالي (غه يري) خويان بو نه وان
 هيچ گونا هيكي تيدانيه (مه به ستيان خواردني مال و ساماني نه و
 نه خوينده واران هه (عه ره به موسلمان هه كان) هيچ گونا ح نيه ^(۱) ﴿وَيَقُولُونَ
 عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واته: درو بو خواي كه و ره
 هه لده به ستن و (ده لئين خوا مالي نه م و نه وي بو حه لال كردوين) بو
 نه مه خوشيان نه زانن كه درو نه كهن ﴿بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ
 يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ واته: باش بزنان خواردني مالي خه لك ي تر بو كه س
 (حه لال) نيه نه وانه ي كه (وه عده) و په يمان ي خويان ديننه دي و خويان
 له خيانه تكاري ده پاريزن، نه وه بيگومان خودا نه و كه سه پاريزكارانه ي
 خوش ده و يت.

(۱) له ناييني پيريزي ئيسلام دا هاتووه نه گه ر هه ر كه سيك (فلسيكي) هه ر كه سيكي
 بكه ويته لاو نه يداته وه گونا هي نه گاتي و (قه رزان) نه بي و مه گه ر خاوه نه كه ي
 گه ردي نازا بكاو چاوپوشي ليبيكات و (عه فوي) بكات.

(هەر که سیک په یمان شکین بى له دواړوڅا بى به شه)

ئو جا باسى تولى ئو که سانه ئه کات که زور (ظلم) و سته م ئه که ن له خه لکى و به تايبه تى مالى موسلمانان ئه خون به ناره وا جا هه روه کو خوى گه وره له قورئاندا ئه فرموويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ واته: بيگومان ئه وانه به په یمانی خواو به سوینده کانیان نرخیکى که م ده کپن ، واته په یمانی که له گه ل خوا ده یبه ستن ده یشکین و له به رامبه ر به هایه کی که مداو ، له به ر ده سکه وت و نرخیکى که م ده فروشن، واته په شیمان ده بنه وه له و به لاین و په یمانه که به خودایان دابو که شوینی موحه مه د (ﷺ) و باسى (سیفه ته کانی) و ئو فرمانه ی که پپی کراوه پوون بکه نه وه بو خه لکى و سویندى خویان شکاندو، درویان کردو، به نرخیکى زور که م (دنیا) ی فانی فروشتیان، ﴿أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ واته: ئه وانه له پوڅى قیامت هېچ به شیان نیه، ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ واته: خوى گه وره له روڅى قیامه تدا نایان دوینی و سه یریان ناکات، واته به چاوى (لوطف) و به زه یی ته ماشایان ناکات، ﴿وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ واته: له گونا هو تاوان پاکیان ناکاته وهو، فرمان ده کات به ره و ټاگرو دوزه خ بیان به ن، وه ټازاریکی به ئیشیان هه یه، خوینه رانی ټازیزم فرمووده یه کی زور هاتووه په یوه ندى به م ټایه ته وه هه یه یه کی له م فرموودانه ئه خه ینه به رچاو، پیښه وا (احمد) له

(عبداللہ) ی کوری عومہ روه (خوایان لی رازی بیت) ریوایه تی کردوه و
 گوتوویه تی پیغه مبه ری خدا (ﷺ) فہرموویہ تی (مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ هُوَ
 فِيهَا فَاجِرٌ لِيَقْتَعَ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضْبَانٌ)
 واتہ: ہر کہ سی سویندی بخوات لہو سویندہ دا (درو بکات) بوئوہی
 (مالی) کہ سیکی موسلمانن پی داگیر بکات دیتہ لای خودای گہورہ ،
 خودا لئی تورہو (حیجزہ) و زویرہ ، (نینجا ئہ شعہ س خوا لئی رازی بی)
 ووتی سویند بہ خودا ئوہ لہ بارہی منہوہ بوو، واتہ لہ نیوان من و
 پیاویکی جوولہ کہ دا (زہویہ ک) ہہ بوو، بووہ بہ کیشہ مان و، چونکہ ئو
 جوولہ کہ یہ دہیویست حاشا لہ مافی من بکات و زہویہ کہ م لہ دہست
 دہرینی و مالہ کہ م بخوات، ئہ و جا منیش بردم بولای پیغه مبه ری خودا
 (ﷺ) جا پیغه مبه ریش فہرمووی (شایہ تت) ہہ یہ؟ منیش ووتم نہ خیر،
 فہرمووی: بہ (جوولہ کہ کہ) تو سویند دہخوی کہ ئو (زہویہ) ہی
 توہی؟ ووتی بہ لی، منیش ووتم ئہ ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) ئہ دی نہ م
 گووت ئہ م سویند دوخواو (مالہ کہ م) لہ دہست ئہ چی، نینجا خوای
 گہورہ ش ئہ م ئایہ تہ ی دابہ زاندو ہاتہ خوارہوہ، ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ
 بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾^(۱).

(۱) واتہ: ئہوانی بہیمانہ کہ یان لہ گہل خوداو سویندی خوایان بہ نرخیکی کہ م

دہ فروشن، ئہ م (حہ دیسہ) پیشہوا بوخاری ریوایہ تی کردوه.

(جوله که به زمان نامه کان و کتبی خوا ده گورن)^(۱)

مه ندی له (موفه سیره کان) نه لئین له کاتی پیغه مبهردا (ﷺ) کومه لیک له جوله که خرابه کان^(۲) که زور دووژمنی خواو پیغه مبهردا بوون، نه م کومه له جوله که یه له نزیك شاری (مه دینه) دانه نیشتن و ئینجا دهستکاری (ته وراتیان) ده کرد، وه سیفه ته کانی پیغه مبهردا (ﷺ) که له ته وراتا باس کرابوو تیکیان نه داو نه یان گورپی، نه و جا نه و شوینه تیکدراوانه یان نه خوینده وه، زبانی خو یانیان پی با نه داو نه یان پیچایه وه، وه کو خوی گه وره له قورئاندا نه فهرمووی: ﴿وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤْنَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ﴾ واته: به راستی له خاوه نامه کان دهسته که مه ن له پوی ناراستیه وه، زبانی خو یان با نه دهن و نه ی پیچنه وه به خوینده وه نامه کان یان ﴿لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ واته: بو نه وه ی ئیوه بزائن گوایه نه وه ی نه وان ده خوینن (ته وراته یان ئینجیله) و، نه وه ی بیانه ویت له ئینجیلدا ده یگورن و که چی نه له ته وراتدا و نه له ئینجیلیشدا وانییه، به لکو ته نها

(۱) جا بیگومان جوله که (متعانه ی) پی ناکری و (عهده) و په یمان نابه نه سر و مه میسه گزی (خیانت) پیشه یانه.

(۲) به کی له زانایانی جوله که کان (که عبی کوپی نه شرف) بوو (حیی بن أخطب) له کاتی خوینده وه ی (ته وراتدا) جوریک زمانیان به یه کدا ده دهن به مه بهستی و نکردن و شاردنه وه ی سیفه ته کانی حه زره ت (ﷺ).

پنچراوه، دروستکراویکی خوځانه، ﴿وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ واته: ده شلین نه وهی که نه یخوینن خوا گووتوبه تی و ناردوویه تی^(۱) به لام دلنیاش بن له لایه ن خواوه نییه ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واته: درو نه که ن به دهم خواوه، وه نه وان خوشیان ده زانن که درو نه که ن به دهم خواوه.

(هیچ پیغه مېرېک نه هاتووه بلی بمپه رستن)

(عبدالله) ی کوپی عه باس (خوایان لی پازی بیټ) نه فهرمووی (جوله که و گاوه) خوینده واره کانی (نهجران) کوپونه وه لای پیغه مېرېک (ﷺ) وه داوای لی کردن موسلمان بن و بیننه سر دینی (حق) ئینجا یه کی که له نهجرانییه کان^(۲) به پیغه مېرېک ووت: تو وات نه وی که (عیباده تی) تو بکهین و بت په رستین، وه که په رستنی گاوه کان بو عیسا (ﷺ) نه و جا چه زرهت (ﷺ) فهرمووی (معاذ الله) واته: په نا نه گرم

(۱) به داخه وه نه م (کاره) ناشیرینه هاتوته ناو موسلمانان، زور جار هندی که س به ناوی (مه لا و زانایان) نایینی فهرمایشته کانی خدا له پیناو به رژه وه ندیه کی که می (دنیا پیدا) به پیتی (چه زو ویستی) سته مکاران لیکنده دهنه وه، مانای نایه ته پیروزه کان ده شیوینن، جا بیگومان نه ویش تاوانی کی زور گه ورده یه، بپوانه (تفسیری گولشن) به رگی، ۱، لاپه ره / ۱۲۸.

(۲) نه م جوله که یه ناوی (نه بو رافیع) بوو مه روه ما جوله که یه کی (قوره یظی) یان (به نی قوره یزه) بوو.

به خوا له په رستنی (غیری) خوا یا له فرماندان به په رستنی غیری
خوا، ئینجا به م بونه یه وه، ئه م دوو ئایه ته هاته خواره وه، هره وه کو
ئه فـــــرموی: ﴿مَا كَانَ لِشَيْءٍ أَنْ يُوتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ

وَالنُّبُوَّةَ﴾ (ای لا یصح ولا ینبغي لأحد من البشر إعطاء الله الكتاب
والحكمة والنبوة) واته: قهت نه بووه و نابی یه کیك (خوا کتیبی) بو بنیری
که وه حیو (په یامه) و فرمانی پتی بدات به خه لکی پابگه یه نی و کاری
پی بکن و بیکاته پیغه مبه رو یان پله ی پیغه مبه رایه تی بداتی وه کوو
هه رزه تی عیسا ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾

(ای ثم يقول للناس أعبدوني من دون الله) واته: پاشان به خه لکی بلیت
وه رن له باتی خوا ببنه به نده ی من و، من بپه رستن، هه رگیز ئه وه پووی

نه داوه و نابی ﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَكَ﴾ (ای ولكن الرسول يقول لهم إني
أدعوكم إلى طاعة الله وعبادته إلى تكونوا ربابين علماء حكماء حلماء
والمعنى لا أدعوكم إلى أن تكونوا عباداً لي ولكن أدعوكم أن تكونوا علماء

فقهاء مطيعين لله) واته: به لکو به خه لکیان هه ر ئه مه گو تووه ، ببنه
پیاوی خوا بی، و خوا په رست و زاناو پی پيشانده ر بو خه لك و هه رچی
خوا هه رموویه تی ئه وها بکن و فرمان له خوا وهه ربگرن و به دوا ی
قسه و یاسای خه لك مه که ون و، خواو سیفه تی خوا بی وهه ربگرن په پره وی

ئو وهه ربگرن و ببنه شه رع زان، ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا

كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٦﴾ واته: به هو ی ئه وه ی که هه میشه ده رسی نامه ی

ئاسمانی ئەلینە وەو خوشتان بە دەرس ئە یخوینن و، بە واتایەکی تر...
 ئیوێه که فیڕی (کتیب) و خویندەنە وە بوون، واتە فیڕی (قورئان) خویندن
 بوون لە سەر تانە شارە زاش بێن تێیدا و ووتە کانیشتی لە بەر بکەن، وە
 هەروەها ئە فرمووی: ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ
 أَرْبَابًا﴾ واتە: بێگومان خوا فرمانتان پێ نادا که فریشتە و، پێغه مبه ران
 بکەن بە خوای خۆتان ﴿أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (٨٠)
 واتە: ئایە ئە و پێغه مبه ره ، فرمانتان پێ ئە دات که له ئایین وەربگه پێن
 و (کافر) واتە بێ باوەر بێن و ، خوای تاک ته نیا نه ناسن، پاش ئە وە ی
 موسلمان بوون و باو و پتان به خوا و به پێغه مبه رو (قورئان) هینا و ئیتر
 که و تنه سه ر ڕیگای راستی؟

(پاشکو)

جا ھەندى لە (موففسىرەكان) ئەلەين بەم شىۋە بىروو باوھەرى بت
پەرستان و جوولەكە و گاۋرەكان ھەلدەوھ شىننەتەوھ چونكە بىگومان
بەشىكىيان فرىشتەكانيان ئەپەرست و جوولەكەكانىش عوزىر پىغەمبەريان
ئەپەرست و گاۋروو (فەلەكانىش) ھەزەرەتى عىسايان ئەپەرست.

(باسيڪ له وه رگرتنى په يمان له گشت پيغه مبه ران) ^(۱)

زږبه ي (موفه سپره کان) نه فهرموون خواي گه وړه (عهده) و په يمانى له هه موو پيغه مبه ره کان (سهلامى خوايان له سهر بى) وه رگرتووه که هر چنده پيغه مبه ريک په وانه کړا که بړواى به پيغه مبه ره کاني پيشوو بى به خوايان و نامه يانه وه، به خيږايى بړواى پى بينن، وه هه روه ها يارمه تى بدن، وه نه وانيش هم په يمانه يان (قبول) کړو، هه روه کو نه فهرموى: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا ءَاتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ

وَحِكْمَةٍ ۖ وَاتَّه: نه و کاته يان به بير بينه وه که خوا په يمانى بته وو به هيږى له (يه که - يه که) ي پيغه مبه ران وه رگرت که هر چنده (کتىب) و نامه ي زانستى و (حیکمه تم) پى دايه ﴿ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ﴾ واته: له پاشان هر پيغه مبه ريک هاته ناوتان و نه وه ي نيوه يشى به پاست زانى خوا هر نه و کاته، په يمانى لى وه رگرتن، ﴿لَتُؤْمِنُنَّ بِهِۦ وَلَتَنْصُرُنَّهُۥ﴾ واته: نه بى به (ته نکيد) نيمان و باوه پى پى بينن و وه هاوکارى يارمه تيشى بدن وه ده بى سهريشى بخن.

(ناگادريه کى گرنگ)

عه بدوللاى کوپى عه باس (ره زاي خوايان لى بيت) نه فهرموى: (خوا هر پيغه مبه ريکى نارديت په يمانى لى وه رگرتووه، که سهره پاي خوشى

(۱) (سهلات و سهلامى) خوايان له سهر بى، که بړوا بينن به تايبه تى به (فهخرى عالم) حه زده تى (محمد) ﷺ چونکه بيگومان هه ريوو (دنيا) سهرکه وتوونه بن.

دهبی هوزو گه له که شی ناگادار بکات که باوهر به و پیغه مبه ره (بیّنن) و جا بیگومان دیاره (موفه سیرانی - قورئان) لیره دا ده لّین مه به ست له مه ئه وه یه خوا هیچ پیغه مبه ریکی نه ناردوو له حه زره تی ئاده مه وه، بگره هه تا حه زره تی عیسا (سه لات سه لامی خویان له سه ربی)، مه گهر (عه هد) و په یمانی لی وه رگرتوو، که دهبی بپوا به پیغه مبه ری دواي خوی بیّنیت، چونکه ئه و پیغه مبه ره که دوايی دی، دیاره ئه وه ی پیشیان کۆچی دوايی ده کات؟ واته فه رمان به شیونکه وتوانی خوی ده کات و که له دواي من پیغه مبه ریک دی و بپوای (بی بیّنن)، جا بیینه وه سه ر ئایه ته که، که خوی مه زن ئه فه رموی: ﴿قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي﴾ (أي هل اعترفتم وأقررتم بهذا الميثاق...؟ وأخذتم عليه إصري أي عهدي قالوا أَعترفنا) واته: فه رموی ئایه دانتان پيدا هیناوه په یمانی منتان له سه ر ئه وه وه رگرتوو، ﴿قَالُوا أَقْرَرْنَا﴾ واته: پیغه مبه ران (سه لامه ی خویان له سه ر) گوتیان دانمان پيدا هینا ﴿قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (۸۱) واته: فه رموی، ده شایه د بن وه منیش له گه ل ئیوه دا شایه دی ده دم، که په یمانم له ئیوه وه رگرتوو، منیش ناگادارم و، وه به خه لکی پاده گه یه نم که ئیوه راستان کردوو وه فه رمانی منتان به جی هیناوه.

(پاشکو)

خولاسه پوخته ی ئه م (ثایه ته) ئه وه یه که خوا په یمانی له هه موو
(پیغه مبه ران) وه رگرتووه که هه موو باوه پ به یه کتری بکه ن و پشتیوانی
یه کتری بن، وه ئاموژگاری بکه ن بو دوا ی خو یان که هه ر ده می
پیغه مبه ریکی وا هات که بر وای به هه موو پیغه مبه رانی پیشوو بوو بر وای
پی بینن چونکه (دینی) هه موو پیغه مبه ران (سه لامی خویان لی بی)
یه که.

(سه رنجیک)

ئه و جا با بگه پینه وه سه ر ئایه ته که ی ترو جا به م پییه هه رچی
(جوله که و - مه سیحیه کانی) کاتی پیغه مبه ر بوو ئه بوو هه موو بر وایان
په یه نایه، به سه زره تی محمد (ﷺ) به بی (گیرو گرفت) به پیی ئه و
په یمانه ی له گه ل پیغه مبه ره کانیا نا کراوه، جا ئه فه رمووی: ﴿فَمَنْ تَوَلَّىٰ
بَعْدَ ذَلِكَ﴾ واته: ئه وه ی پشتی هه لکردوو بر وای وه رگیترا له و
په یمانه ئه و دان پیا نانه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۸۲) واته: ئه و
کومه له ی پوو وه رگیترا نه هه ر ئه وانن (فاسق) واته له سنوور ده رچووانی
ده سته ی به دکاران، ئه وه له فه رمانی خودا ده رچوون و به (کافر) واته:
بی باوه پ ئه ژمیردرین.

چونکه بیگومان له کاتی هاتنی پیغه مبه ری له پیغه مبه ره کانا (سه لامی
خویان لی بیت) یاخی بوو لییان و (عینادی) کردوو دوژمنایه تی له گه ل
کردن و (ئیمان) و باوه رپان نه هیتا و ئه وه له فه رمانی خودا وه ده رچوون و
هه روه ها به (کافر) ئه ژمیردرین (خوا بمانپاریزی) و له شیرک و کوفردا.

(هه ره که سی له ئیسلام به ده ربی هیج دینی قبول نییه)

(موفه سیره کان) نه فه رموون دواى نه وهى که گه یاندنى (دین و ئایینی) هه موو له (بنه پره تا) یه کن و، وه هیج جیاوازییه که نییه له ئیوانیانان نه له تاك و ته نیایی خواو، نه له زیندوو بوونه وهو، پرسیارو به هه شت و دۆزه خا وه پیغه مبه ران هه موو یه کسانن له بپوا به مانه دا، ئینجا باسی ئه وانه ده کا که بپوایان به پیغه مبه ریتی، پیغه مبه ری ئیسلام نی یه، وه کو نه فه رمویت: ﴿أَفَكَيْرَ دِينَ اللَّهِ يَجْعُونَ﴾ (أي أیطلب أهل الكتاب لهم دیناً غیر دین الاسلام الحق الذي أرسل الله به جميع أنبیاءه ورسوله؟) واته: ئایه ئه وانه که باوه پ به پیغه مبه ری دواى پیغه مبه ری خویان ناهیتن ئایه ئاینیکی تریان ئه وئ که خوا داینه ناوه، له جیاتی ئایینی خوا ئه ویش ئایینی ئیسلامه که هه موو پیغه مبه رانی بو ئه وه مه ناردوو، ﴿وَلَهُۥٓ اسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ (۸۲) واته: له کاتیکا که هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه موو که ردن که چی فه رمانی ئه ون بیان هوی یان نه یانه وئ موسلمانن و ملکه چی فه رمانی ئه ون و هیج که سیک ناتوانی له ژئیر ده سه لاتی خوا خوی لابات، وه هه مووانیش ته نها هه ر بۆلای ئه و ده که رینه وه، وه ئه چنه وه به رده ستی ئه و، وه پرسیاریان لی ئه کات له م یاخی که ریته تی و بی بپواییه یان.

پاشکو

(عیکرمه و قه تاده) فهرموویانه موسلمانبون دوو جوړن: (موسلمان) بوون به خوشی دل بو موسلمانیکه داوای به لگه و (ده لیلی) نه کردبی و... به چاو پیکردنی پیغمبر (ﷺ) بروایی هینابی و موسلمان بوونی به کوته ک و زورداری بو (موسلمانیکه) که به هوئی به لگه و ده لیلوه ناچار بووبی و بو (نیسلامیه ت) و موسلمان بووبی .

باسیکی گرنګ له باره ی

بیرو باوه ږی پیغمبرانه وه (ﷺ)

دوای نه وه ی که فهرمووی، خوا په یمانی له هه موو پیغمبرانه ره کان وهرگرت که بروا بیښن به و پیغمبرانه ی که به دوايان دادین، ښجا فرمان نه دا به پیغمبره ی نیسلام که خوئی و نوممه ته که ی بروا بیښن به هرچی پیغمبرانه ی پیش خوئی هیه، وه نه مه بلاو بکاته وه به هه موو جیهاناو نه فهرمووی: ﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ﴾ واته: بلئی نه ی (محمد) خویم هرچی دوام که وتوون بروامان هینا به خوا ی تاك و ته نیاو بی هاوتایه له سـ یفاتیا ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرٰهیمَ وَلَا سَمْعِیلَ وَإِسْحٰقَ وَیَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ﴾ واته: به و کتیب و په راوانه ش که بو نیبراهیم و نیسماعیل و نیسحاق و یه عقوب و نه وه کانی نه و، واته (یوسف و براکانی یوسف) هاتبوو، هه ندی له زانایانی (تفسیر) ده لاین مه به ست به (اسباط) نه ته وه و گه لی (به نی نیسرائیل) ه، نه ک نه وه کانی

به عقوب پیغمبر، ﴿وَمَا أَوْقَىٰ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ﴾
 واته: به‌وهی که دراوه به (موسا- که ته‌وراته) وه به‌وهی که دراوه به
 عیسا که ئینجیله وه به‌وهی که دراوه به پیغمبره‌کانی تر، له
 حه‌زرتی شیت و (ادریس) و (داوود) و (سلیمان) و (ایوب) و (شعیب) و
 نه‌وانه‌ی تریان.. هتد.

که خوا ناوی نه‌بردونه و که هه‌موو نامه‌یان بۆ هاتوو، له
 په‌روه‌دگاریانه‌وه ﴿لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ واته: جیاوازی ناکه‌ین
 له نیوان هیچ کامیک له پیغمبره‌راند، واته به هه‌موویان بپوا نه‌هینن نه‌ک
 به هه‌ندیکیان وه‌ک جووله‌که و دیان و گاواره‌کان، ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾
 واته: ئیمه بۆ خودای گه‌وره ملکه‌چین بۆ به‌جی هینانی هه‌موو
 فه‌رمانیک و گوێرایه‌لی ئه‌وین، وه سه‌رپێچی له هیچ بپیاریکی ناکه‌ین.

(تییینی)

جا بێگومان ئه‌م (ئایه‌ته) که ته‌فسیر کرا سه‌ره‌تا که‌ی به ئیمان و بپوا
 دامه‌زراو، به‌لام دوا‌یی یه‌که‌ی به ئیسلامیه‌تی و گه‌ردن که‌چی دوا‌یی
 هات، ئه‌وجا بزانه خوای گه‌وره بۆ هه‌ر (ئوممه‌تیک) رابه‌ریکی هه‌نارد بۆ
 ئه‌وه‌ی دین و ئایینه‌که‌یان پارێزراوبی و که ئه‌مه به‌ری هه‌موو دینیکه که
 خوا به پیغمبره‌ریکا نه‌ینیرئ بۆ ئه‌وه‌ی په‌وشتی به‌رزنی ئیسلامیان پی
 رابگه‌یه‌نی، چونکه بێگومان هه‌ر که‌سی داوای (دینیکی) غه‌یری (ئیسلاام)
 بکا که دینی (ته‌وحید)ه واته خودا به‌یه‌ک زانینه ئه‌وه به (قطعی) لیی

قبول ناکړی هره کو خدا له قورئاندا نه فرموي: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ
 الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (آي
 ۸۵) وَمَنْ يَطْلُبْ لَهُ دِينًا غَيْرَ دِينِ الْإِسْلَامِ بَعْدَ بَعَثَةِ مُحَمَّدٍ (عليه السلام) فَلَنْ
 يَتَقَبَّلَ اللَّهُ مِنْهُ ذَلِكَ وَطَاعَتُهُ وَعِبَادَتُهُ مُرَدَّةٌ وَهُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْأَشْقِيَاءِ
 الْخَاسِرِينَ) واته: هر که سيک جگه له ناييني نيسلام که ناييني سرجه م
 (پيغه مبرانه) شوين هر نايينيکی تر بکه ويټ و هه ليريريت نه وه لير
 وهرناگيريت و له پوژي دوايي له ريزي زهره مهندانيه و بهره و دوزه خ
 راپيچ نه کريت، چونکه بيگومان نه و جوړه که سانه له روژي دوايي دا له
 (خه سارهت) مهندوو زهره مهندان.

(خودا هيچ که سي شاره زاناکات دواي برواهيتان نينجا بووبيتته وه بي باوهر مه گهر ته و به يه کی راسته قينه بکات)

ريوايت کراوه^(۱) له چهند که ساني باوهر پيکراو که ووتويانه چهند
 که سيک له خاوه نامه کان له (جووله که و گاووره و فله کان) ته نانه ت
 پياويکيش له (نه نصار) نينجا کاتي که ناو نيشاني هه زره تي (محمد) يان
 (ﷺ) خوینده وه له ته ورات و له نينجیلدا بروايان پي هينا له پيش

(۱) هره ها ريوايه تکراوه له (عبدالله) ي کوي عه باس و، (عبدی کوي حميد)،
 نه گيريتته وه له (هه سني به صري) و هره ها مواهيدو قه تاده، نه بولعاليه و زقراني
 تریش، له يارو ياوه ران و (تابيعيه کان) واته جي نشينه کان.

بینینیا. (شه هاده تیان) دا له سهر پیغه مبه ریه تیه که ی کاتی که حه زده تی
(محمد) هات و چاویان که وت به خوی و قورئانه که ی دووباره برپایان
هینا به لام له پاش ئه وه که زانیان که پیغه مبه ر (عه ره به) و ئیسرائیلی
نی یه، ئه و جا په شیمان بوونه وه چونکه لایان و ابو که پیغه مبه ر (ﷺ)
ده بی هه ره له (نه وه ی ئیسرائیل) بی، جا له پاشا له مهش په شیمان
بوونه وه، وه هاتنه وه سهر ئه وه ی که موسلمان ببن و ئینجا کاغه زیان
نووسی بۆ که س و کاریان له (مه دینه) که ئه گهر ببینه وه به (موسلمان)
ته و به مان لی قه بول ئه کری؟ هه روه هاش ئیب و عه باسیش (خوایان لی
پازی بیت) ئه لی پیاویک له (ئه نصار) واته یارمه تیده رانی مه دینه، ئیمان
و برپایان هینا وه له پاشا وهرگه پایه وه، په یوه ندی کرده وه، به هاو بهش
دانه ره کان و، دوا یی ناردی بۆلای خزمه کانی خوی که بینیرنه لای
پیغه مبه ر (ﷺ) به لکو (عه فوی) بکاو ته و به ی لی وهر بگری؟ ئینجا به م
بۆنه یه وه ئه م چه ند ئایه ته هاته خواره وه و فه رمووی: ﴿كَيْفَ يَهْدِي

اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ

الْبَيِّنَاتُ﴾^(۱) واته: چۆن خوا پئی نمونی که لیک ئه کات دوا ی ئه وه ی
باوهرپیان هینا و شایه دیاندا، که ئه م پیغه مبه ره راسته و هه قه و هه روه ها
چه ندین نیشانه و به لگه و (موعجیزه یان) بۆ هاتبوو که چی سهر له نو ی بی

(۱) قال بعض المفسرين، هذه الآية نزلت في اثني عشر رجلاً ارتدوا عن الاسلام وخرجوا من المدينة و أتو مكة كفاراً (منهم الحارث بن سويد الانصاري) و طعنة بن ابريق، و حجوج بن الأسلت (بپوانه ته فسیری (حدائق الروح والريحان) به رگی ۴، لاپه ره ۴۱۱.

نیمان و بی باوه پوونه وه؟ ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۸۶)

واته: نه وانه سته مكارن و كخواس يارمه تی سته مكاران نادات، پاش نه وهی كه زانیشیان و بۆیان پۆن بۆوه كه نه وه پیغه مبه ره، بۆیه خوی كه وده ریگه یان بۆ پوون ناكاته وه و پینماییان ناكات، ﴿أُولَئِكَ

جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (۸۷)

واته: سزای نه مانه هر نه فرینی خوايه و نه فرینی فریشته یه و نه فرینی ته واوی خه لکی نه م دنیا یه یه، چونكه نه و كه سانه ی له پیش هاتنی پیغه مبه ر باوه پایان پی هینا و ئینجا پاش هاتنی په شیمان بوونه وه، سزای نه وانه دوورن له (ره حمه تی) خواو فریشته و هه مو ئاده میزاد به گشتی، چونكه خویان و نه و كه سانه یان تووشی بی باوه پی كرد، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ (۸۸) واته:

نه وانه هه تا هه تایه به نه فرین لیکراو ده مینینه وه، یان هه تا هه تایه، له سزای دۆزه خدا ده مینینه وه، ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۸۹) واته: نه گه ر نه وانه نه بی كه

دوای (كافر) بوون و خودا نه ناسی (تۆبه) بكن و بگه پینه وه بۆلای خوا به ته واوی، وه كرده وه یان باش بكن و له كردارو هه لۆیستی پابردوویان په شیمان ببه وه، نه وه بیگومان خودا ده ره ق نه وانه لیخو شبووه و له گوناھی پابردوویان خو ش ده بی (چونكه زۆریش دلۆقان و میهره بانه) هه روه ها (ره حمیان) پی ده كا.

(تیبینیه کی گرنگ)

زانایانی (تہ فسیر) دہ لَئِن تا تُیْسِتَا باسی دہ ستہ یہ کی کہ بیّ بپوا بیّ، وہ فہ رموی ئہ و دہ ستہ یہ شایستہ ی (لَعْنَةُ) واتہ نہ فرینہ مہ گہر بہ تہ واوی (تہ وبہ) بکاو بگہر پتہ وہ و کردہ وہ ی باش بکاو ئہ مجارہ باسی ئہ وہ ئہ کا، ئہ گہر ئہ و بیّ بپوا یہ، دوا ی (موسلمان) بوونہ وہ ی، جار یکی تر بیّ بپوا بوہ وہ ئہ مہ تہ وبہ کہ ی پیشووی ئہ بیّ بہ ہیچ، و وہ کو قورٹان ئہ فہ رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا﴾ واتہ: ئہ و کہ سانہ ی کہ دوا ی باوہر ہینان (کافر) واتہ بیّ باوہر بوونہ وہ ئینجا ہہ روا مانہ وہ لہ بیّ باوہر پیدا ہہ تا مردن، مہ بہ ست (جوولہ کہ کانہ) دوا ی باوہر ہینانیاں بہ (موسا) ئینجا پشتیان لہ

(عیسا) یش ہہ لکرد، کاتی کہ پیغہ مہ ریش (ﷺ) ہات پوویان لہ ویش وہر گنہرا ﴿لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ﴾ واتہ: مہ تا ئاوا بن ہہر گیز تہ وبہ یان لی وہر ناگیر ی، ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ۝۹۰﴾ واتہ: لہ پپرہ و پپرہ گرامی حق و راستی بہرہ و پپگہ ی گومپایی دہر چوون، ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ واتہ: بہ راستی ئہ وانہ ی بیّ بپوا بوون، وہ بیّ بپوا یی مردن، ﴿فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ﴾ واتہ: (فدیہ ی) لی وہر ناگیر ی لہ ہیچ کامیان ئہ گہر پپر بہ مہ موو زہ ویش (زپّ) بیّ، واتہ بیّ ئیمان و بیّ بپوا، ئہ گہر پپر بہ زہوی بدا بہ (فدیہ ی) خو ی لہ دنیا دا بؤ رزگار بوونی لی ی وہر ناگیر ی، ہہر وہ ک

له پوڙی دواپی دا (فدیہی) لی وەرناگیری و قه بول ناکری ئه گەر له (فه رزا بی) و بیدا چونکه بی بروایی دهستی لی ساندوه و هرچی چاکه ی هه یه هه مووی به (فیرو) ده پوات و پوچ ئه بیته وه، ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ تَنْصِرٍ ۝۱۱﴾ واته: ئه وانه ی له ناو ناگری دوزه خ نازاری به ئیشیان هه یه و له سه ره، وه که سیش یاره مه تیان نادات و به که لکیان ناییت و به هانا یانه وه نایه و رزگاریان کات له و (عه زابه).

(مه سه له یه کی گرنگ)

(موفه سیره کان) ئه فه رموون (لیره دا دوو پرسیار هه یه:

یه که م- ثابت بووه به (نه صوو) ده قی ئایه تی ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾ (سوره تی الشوری، ئایه تی/ ۲۵)، واته هه رکه سیی ته وبه بکاو خوا ته وبه ی لی قه بول ئه کا و وه له تاوان و گوناچه کانی ئه بووری، که وایی چو ن له ئایه تی پيشوودا فه رموویه تی ﴿لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ﴾ (سوره تی (آل عمران، ئایه تی / ۹۰)، وه لام و جوابی ئه م پرسیاره ئه مه یه؟ جا بیگومان ئه و ته وبه یه که قه بول ناکری ئه وه یه له کاتی (مردندا) بی وله و ئه نجامه دا که نا ئومید بی له زیان ئه گەر نا هه موو ته وبه یی قه بول ئه کری.

دوه م- پرسیار ئه مه یه که (فدیہ) دان له پوڙی قیامه تا چو ن ئه بی؟ له گه ل ئه مه دا که پوڙی (قیامه ت) تۆله دانه وه یه و به س، وه قیامه ت چو ن ئه بی به شوینی پاره ته سلیم کردن بۆ رزگار بوون له سزای

قیامت، وہ لامی ئہمەش بە دوو جوړه:

۱- مانای ئایەتە کە وایە کە بۆ رزگار یوون لە (عەزابی (کوفر)) لە قیامتە ئاگەر لە دنیا دا پەر بەم (ئەرزە) زیو ئالتون بدا بە خیر بە هەژاران خودا قەبول ناکاو وە هەرچی کردوو لە دنیا دا بێ نرخە.

۲- وە لام ئەمە یە ئەم عیباده تە بۆ تە ئکیدە لە سەر رزگار نە بوون چونکە بە شتو وە یاسای (دنیا) لە قسە کردنا خە لک وائە لئ، واتە لە دنیا دا بۆ کە سێ کە رزگار یوونی لە سزای خودا مە حال بێت خە لک ئە لئین (پەر بە دنیا ئالتون بدا پزگار) نابێ ئەم ئایە تەش لە سەر ئەو (سیاقە و یاسایە) هاتوو ئیتر مە بەست ئەو وە نیه کە لە (قیامتە) پارە هە یەو، وە بە پارە خە لک خۆیان رزگار ئە کەن، تأمل).

ئە و جا بە پاستی خوای مە زن ئە فە رمووی (ئە گەر کافرە کان) پیری (دنیا) زیو ئالتون خە رج بکەن رزگار نابن لە سزای خودا، چونکە بێ گومان (سەر فکردنی) مال و سامان ئە بێ سوودی هە بێ بۆ موسلمانان و فە قیر و هە ژاران، چونکە بێ گومان نیشانە ی ئیمان و بپواداری ئە وە یە کە دارایی بە خت کردنە لە پێی خوا دا، وە کو خوا لە قورئاندا ئە فە رمووی:

﴿لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ (أَي لَنْ تَبْلُغُوا حَقِيقَةَ الْبِرِّ الَّذِي هُوَ جَمَاعُ فِعْلِ الْخَيْرِ حَتَّى تُنْفِقُوا مِنْ أَفْضَلِ أَمْوَالِكُمْ مِمَّا تُحِبُّونَهُ وَتَشْتَهُونَهُ لِأَنْفُسِكُمْ) واتە: ناگەن بە پلە یە کێ چاکە و پلە یە کێ زۆر باش مە تا لە وە ی کە خوشتان دەوی نە بە خشن ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ

بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ واتە: بشاران هەر شتێک لە پێی خوا ببێە خشن ئە وە

خوا پیتی ناگادارو زانایه پاداشتی ئەداتەو، ئەو بە ییگومان لای خوا
ناشکرایە، خوا زۆر بە چاکی لێی ناگادارەو پیتی دەزانیت.

(پاشکۆ)

باسیک له به خشینى خوڤوستانى مال و سامان

(موفه سیره کان) ئەفەرموون هەر که (ئەسحابە کان) گوتیان لەو ئایەتە
بوو زۆریان باتشتەین مالى خوڤان بۆ خوا بە هەژاران بە خشی کۆیلەو
کەنیزەو ئینجا (جاریه) یان ئازاد کرد هەروەها زەوی و باغیان دایە
هەژاران و بێ نه وایان، هەروەها دەلێن کاتیکیش کە ئەم ئایەتەى ﴿لَنْ
تَنَالُوا الْبِرَّ هَتَدَ.....﴾ هاتە خوارەو هەواوە لانی چەسپانیان کرد بۆ
بە خشینى مال و سامان هەروەکو ئیمامى (بوخارى و موسلیم) هیناویانە
لە (صەحیحا) ئەفەرموون لە پاش هاتنى ئەم ئایەتە، ئیمامى (عومەرى
کۆپى خەتاب) (رەزای خۆای لى بێت) ویستى بە شەکەى (خەببەر) ى کە
لە هەموو شتێ لای خوڤەویستەر بوو ئینجا ویستى لە پیتی خوا بیبە خشی
پێغەمبەرىش (ﷺ) فەرمووی: (وامەکە بە لکو باخەکە بەیڵەو بۆ خۆت و
بەرەکەى ببە خشە بە هەژاران)، بەلام کەنیزەیه کى هەبوو زۆرىشى خوڤ
دەویست ئینجا لە پیتی خوا، ئازادى کرد، هەروەها ئیمام (ئەحمەد)
هیناویەتى (ئەبو تەلحە) ش (خوا لێی پازى بێت)، لە دواى ئەو ئایەتەى
پیشوو کە خوڤەویستەین مال و سامانى بوو (باخەکەى بەیرەحە) ى ئەو
ئەببە خشم بە خۆدای گەورە، بە هیواى ئەوەى چاکەو پاداشتم لای
خۆدای مەزن بۆ تۆمار بکریت، جا تۆ ئەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) چى لى

ده‌ک‌ه‌ی تاره‌زووی خۆته، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی (به‌خ به‌خ) به‌پاستی سامانیکی به‌قازانجه به‌پاستی سامانیکی به‌سووده، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: (من پیم باشه دابه‌شی بکه‌ی به‌سه‌ر خزمه‌کانتا، ئه‌ویش دابه‌شی کرد به‌سه‌ر خزم و ئاموزاکانیا، هه‌روه‌ها (زه‌یدی کوپی حاریسه) ش باشت‌ترین ئه‌سپی سواری هه‌بوو هه‌ر له‌پێگای خودا دا کردیبه (سه‌ده‌قه) و خیر، خودا (له‌هه‌موویان پازی بی) ده‌ستیان هه‌ر له‌خیر دابوو^(۱). هیچ درێغیان نه‌کرد له‌خیر و خیرات.

کُوتایی جزمی سیّهم، سوپاسی خوا‌ی مه‌زن ئه‌که‌م، که یارمه‌تی دام بو ته‌واوکردنی

(۱) کُوتایی جزمی سیّهم، (والله الحمد والشکر والمِنَّة، والله ولي التوفيق). وصلى الله على سيدنا محمد وآله أصحابه أجمعين.

جزئی چوارم

**(جووله که کان پرسیار له پیغه مبهەر (ﷺ) ده کهن
له باره ی خوارده مه نیه وه)**

پیشه و (واحید)ی (سیوطی) له (أسباب النزول) دا (ریوایه تیان)
کردوه، کاتی چه زرهت (ﷺ) فه رموی به جووله که کان من له سه
(میلله تی) چه زرهتی ئیبراهیم (ﷺ) ئینجا جووله که کان ووتیان چلۆن
تو له سه (میلله تی) ئیبراهیمی له بهر نه وه ی تو گوشتی ووشتر نه خویت
و شیر ی نه خویته وه؟ چه زرهت (ﷺ) له وه لامدا فه رموی نه م گوشته و
نه م شیر (هه لال) و په وایه بو چه زرهتی ئیبراهیم و ئیمهش به په وای
هه لالیان ده زانین نه و جا جووله که کان له (موعاره زه دا) ووتیان هه رچی
ئیمه ئیمرو ئه یخوین و (هه رامی بکهین) نه وه (هه رام) بووه له زه مانی
نوح و ئیبراهیم و ئیسرائیل دا هه تا ئیمرو ئینجا خوای گه وره نه م
ئایه ته ی ناره خواره وه، بو به دروخستنه وه ی جووله که کان و فه رموی
﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّنَبِيِّ إِسْرَءِیْلَ﴾ واته: بیکومان هه موو
خوارك و خوارده مه نیه ك پاك و (هه لاله) بو نه وه کانی چه زرهتی

(یہ عقوب) حە لال و پەوا بوو، واتە جوړه شتیکى وایان لى (حەرام) نه بوو ﴿إِلَّا مَا حَرَّمَ إِمْرَأُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنْزَلَ التَّوْرَةُ﴾^(۱) واتە: ئەو نه بێت که (یہ عقوب) پېش هاتنى تەورات بوخوى پاريزى لى کردوو، بوخوى قەدەغەى کرد، ئەویش یا لەبەر (نەخوشى) بوو یا دەبویست خوى به خواردنى (چەورو قورسە) وه (خەرىک) بکات و خەرىکى وورگ پرکردن بېت و هەروەها سستى به خوا پەرستى بکات ئەویش پېش ئەوێ که خوا تەورات بنیترتە خوارووه، بەلام جووله که کان گووتیان ئیستاش پاش (تەوراتیش) هەر (حەرامە) و ئەوێ ئیمە (حەرامى) بکەین و حەلالی بکەین ئەو پاستە، بەلام به پینچەوانەوه، جا ئەوێ پاستى بېت قسەى جووله که کان جیى (موتمانە) نیو چونکه حەزەتى (یہ عقوب) پزیشکەکان لییان قەدەغە کردوو هەروەکو چەند فەرموودەیه کی پیغه مەبریش لەم بارەیه وه هاتوو (ئیمامى ئەحمەد) لەم بارەیه وه فەرموودەیه کی دوورو دریز (ریوایەت) دەکاو، بەلام پوخته که ی ئەمەیه، وه کو ئەفەرموى ئەللى (حەزەتى یہ عقوب) (عليه السلام) نەخوشییه کی سەختى گرت^(۱). وه لە پاشان نەزى

(۱) ئیبن و عەباس (رەزای خوائ لیبت) ئەفەرموویت، (حەزەتى یہ عقوب) گێردوێ دەردى (عرق النساء) بوو که ئیشیکە وا لە رەگى سى بەندەى ئینسانا و ئو ئیشە جار جار، بەهوى رەگەوه لەلای راستا دیتە خواری و جار بەجاریش بەلای چەپدا و تا ئەگاتە پەنجەى پى ئەوجا حەزەتى (یہ عقوب) لە بەروە (دکتۆرەکان) لەو پۆژەدا (مەنعى) ئەو گوته یان لى کرد ئەویش (حەرامى) کرد لەسەرخوى، بنۆرە تەفسیری نامى بۆ قورئانى پیرۆز، لە دانانى ماموستا مەلا (عبدالکریمی مدرس) بەرگی دووهم، لاپەرە ۱۰.

کرد نه گهر خوا (شیفای) بدات جاریکی تر گوشت و شیر و ووشتر
 نه خواو پاریزی لی بکا نه گهرچی (هزیشی) لیبکا و ئینجا خوا
 (نه زره که ی) لیوه رگتن و شیفای نه خوشییه که ی دا، ئیتر له مه وه
 (جوله که کانیش) چاویان له و کردو (گوشت و شیر) و ووشتریان له
 خویان (هه رام) کرد، چونکه بیگومان (هه ق) نه بوو نه وان نه و گوشته
 له خویان (هه رام) بکن چونکه نه وه ته نها بوخوی پاریزی لی کردوو به
 قسه ی پزیشکه کان، که پئیان راگه یان دبوو نه م گوشت و شیر به بو تو
 زیانی هه یه و جا نه وه ی راستی بیت (موفه سیره کان) نه لئین خواردنی نه م
 گوشته (هه رام) نه بووه له سه ر غه یری (یه عقوب) به لام قسه ی
 (جوله که کان) که نه لئین هه ر له پیش یه عقوبا (هه رام) بوو، هه ر به و
 جوړه ماوه ته وه له (تووراتا) نه لی (هه رامه) نه وه قسه یه کی ناراسته و،
 وانیه جوله که هه لیان به ستاوه، ﴿قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ

صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾ واته: نه ی پیغه مبه ر ﴿﴾ تو بلی به (جوله که کان)
 ئیوه ته ورات بیئن و بیخویننه وه تا هه ق ده ریکه وی نه گهر راست نه لئین و
 راست نه که ن، ﴿فَمَنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ واته: جا بیگوه مان هه ر که سی درو هه لبه ستی به سه ر
 خوادا بلیت فلان شتی (هه رام) کردوو و فلان شتی حه لال کردوو به
 درو نه وه نه و که سانه زالم و سته مکارن، ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ

إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ واته: نه ی پیغه مبه ر ﴿﴾

به و جووله کانه بلیّ ئه وهی خودا له قورئاندا ده یفه رمویتی ته واو راسته که هیچ خواردنیکی چاک و پاک پیش هاتنه خواره وهی (ته ورات) حه رام نه کراوه .

ئینجا وه رن ، خۆتان له ڕیگای چهوت لابدهن و شوینی بیروبواوه پی به رنامه ی حه زره تی ئیبراهیم بکه ون چونکه خودا ناسیکی ته واو راست بووه ، ده ئیوه ش هه ر له ئایینی ئیبراهیم په یره وی بکه ن نه ک له ئایینیک (جووله که و گاوور) بۆ خۆیان دایانه ئیناوه ، جا بیگومان حه زره تی ئیبراهیم هه رگیز هاوه لی بۆ خودا (ئه نجام نه داوه) نه وه کو قوپه یشیه کان بته رستی کردووه ، نه وه کو جووله که و مه سیحیه کان خۆی به (کوپی) خودا زانیوه .

(یه که مین مال له سه ر ڕووی زه وی دا بۆ خواپه رستی دروستکراوه و که عبه ی پیروژ بووه)

(موفه سی ره کان) ئه فه رموون هۆی هاتنه خواره وهی ئه م ئایه تانه ئه وه یه که جووله که کان ووتیان به موسلمانه کان (بیت المقدس) گه وره تره له (کعبه الله) چونکه شوینی کۆبوونه وهی پیغه مبه ره کان بووه و، وه قیبله ی واته: ڕووگه ی ئه وانه و، له عیبادهت و خواپه رستیا، ڕوویان له وی کردووه ، وه زۆربه ی پیغه مبه ره کان که کۆچیان ئه کرد بۆ ئه و شوینه و وه زۆریان له وی وه فاتیان کردووه ، وه خاکی زۆر پیروژه و وا له ناو ئه رزی پیروژو (مه حشه رگادایه) وه هه روه ها ئه م قسانه گه یشته پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و جا به م بۆ نه یه وه ئه م (ئایه تانه) نازل بوون واته:

هاتنه خواره وه وه کو ئه فه رمووی: ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي

بَبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ (أَيَّ إِنَّ أَوَّلَ مَسْجِدٍ بُنِيَ فِي الْأَرْضِ لِعِبَادَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ (الْمَسْجِدُ الْحَرَامِ) الَّذِي هُوَ بِمَكَّةَ الْمُكَرَّمَةِ بَنَاهُ أَبُو الْأَنْبِيَاءِ إِبْرَاهِيمَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بُنِيَ (مُبَارَكًا) أَيَّ كَثِيرَ الْخَيْرِ وَالنَّفْعِ (وَهَدًى لِلْعَالَمِينَ) أَيَّ سَعَادَةٍ وَهُدَايَةٍ وَنَجَاةٍ لِمَنْ حَجَّهَ وَأَعْتَمَرَهُ) **واته:** به راسِتی یه که مین مال بۆ خه لَک دانراوه ^(۱). له پووی زه ویدا، تا له خوا په رستیدا پووی تی بکه ن نه و ماله یه له مه کهکه دایه **واته:** (کعبه) ی پیروژ جیگایه کی زور پیروژو پر له خیرو بیړه و نیشانگه ی خواناسیه بۆ هه موو خه لکی دنیا **واته:** (جیهان)، به تاییه تی رینماییه بۆ نه و که سانه ی که حه ج و عومره نه که ن، جا به م بۆ نه وه یه نه م فرمایشته (صحیحه) هاتووه له پیغه مبه ر (ﷺ) هه روه کو نه فه رمویتی: (عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ مَسْجِدٍ وَضِعَ فِي الْأَرْضِ أَوَّلُ؟ قَالَ: الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ، قُلْتُ ثُمَّ أَيُّ قَالَ (الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى) قُلْتُ كَمْ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: أَرْبَعُونَ سَنَةً ثُمَّ جُعِلَتِ الْأَرْضُ لَكَ مَسْجِدًا فَحَيْثُمَا أَدْرَكَتْكَ الصَّلَاةُ فَصَلِّ) متفق علیه، **واته:** نه بو زه پی غه فاری (ره زای خوای لی بیت) ده لیت گوتم نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) چ مزگه وتیک یه که م مزگه وت بوو، له سه ر زه وی دروستکرا؟ فه رمووی: مزگه وتی (حه رام واته نه وه ی له مه کهکه یه) ووتم دوا ی وی کامه یه؟ فه رمووی: مزگه وتی (نه قصا) **واته:** مزگه وتی (قودس) گوتم

(۱) چونکه هه زده تی ئاده مېش به خه لک دا نه ندري و وه له پيش ئاده مېش بۆ فريشته کان بووه نه وان بناغه یان دانراوه به فه رمانی خودا.

چه نده ماوه یان که وتۆته نیتوانی؟ فه رمووی: چل سال^(۱). جا بۆ دواویی
فه رمووی (پووی زه وی گشت بۆتۆ کراوه ته مزگه وت نه وسا له هر
جیگایه کدا بوویت و کاتی نوێژ هات له وی نوێژه که ت بکه.

(تییینییه کی گرنگ)

ئه و جا زانا یان ئه لێن ئه و فه رمووده ی چه زره ت (ﷺ) به (مشکل)
دانراوه، چونکه (بیت المقدس) بنیاتی چه زره تی داوود و سوله یمانی
کوپی بوونه (سه لامی خویان لی بی) ئینجا له به ینی ئه وان چه زره تی
ئیهراهم دا (موده تیکی) زۆر هه یه، به لام له راستی دا ئه وان دروستیان
نه کردوه، به لکو (نۆژه نیان) کردۆته وه، چونکه ئه گهر له نیتوانی
دروستکرانی مزگه وتی (چه پام و مزگه وتی نه قصا) دا چل سال بووبی
ئه وه ناگونجی له گه ل (واقیعداو) چونکه ئه گهر (داوود) و (سوله یمان)
(ﷺ) بنیاتنه ری مزگه وتی (نه قصا) بووبن ئه وه به لای که مه وه (داوود و
سلیمان) له گه ل چه زره تی ئیهراهم دا (سه لامی خویان لی بی) که
دروستکه ری مزگه وتی (چه رامه) هه زار سالیان به ینه به لای که می که واته
له راستیدا مزگه وتی (چه رامیش) به ماوه یه کی کورت که (چل ساله)
دروستکراوه که ئه ویش وه ک میژوو نووسان و (موفه سیره کان) ده لێن
(چه زره تی به عقوب) دروستی کردوه که (به عقوبیش کوپی ئیسحاقه)
ئیسحاقیش کوپی چه زره تی (ئیهراهمه)، به لام دیاره (جووله که)

(۱) وه لامی ئه و (ئیشکاله ی) که له دوایدا دیت (چل سال) ماوه که به تی له به ینیاندان
به که م چه زره تی ئیهراهم (ﷺ) پاش ئه وه که خانووی (که عبه تولایی) کرده وه
به ماوه ی (چل سال) به یتولمه قدسیشی کرده وه.

شوینّه که یان داگیر کردووه هه روه ها شه پو شوپیان تیدا کردووه و
تیكچووه، وه دوایی له سه رده می هه زه تی داوود و سوله یمانی کوپی
(الکلیلا) که پادشاو ده سه لاتدار بوون هه م پیغه مبه ریش بوونه و نه و جا
(نۆزه نیان) کردۆته وه (والله أعلم) خواش زانایه.

(پروونکردنه وه یه ك)

(هۆی ناوانانی (مه ككه) به (به ككه) و وه ناوه پیروژه کانی)

له پیش ئیستاوه ئایه ته که تیپه پی که خوای گه وره ئه فه رمووی:
﴿لَلَّذِي بِكَاةٍ﴾ واته: زۆربه ی زانایانی (ته فسیر) ئه فه رموون مه به ست
لئی (مه ككه ی پیروژه).

(چه ند ناگادارییه ك)

۱- موجهیدی (تابعین ره حمه تی خویان لی بیّت) ئه فه رموویّت:
(بکّه) بریتیه له مه ككه ی پیروژ چونکه (میم) تیدا گوپاوه به (باو) وه ك
چۆن ده خوینیتته وه ده لئیت (طین) لازب واته (لازم) سوره تی (الصفات)
ئایه تی ۱۱.

۲- له ته فسیری (الهدایه الی بلوغ النهایه) ^(۱) دا ئه لئیت (موفه سرین)
ده فه رموون (بکّه) ئه و شوینّه یه که که عبه ی پیروزی تیدا یه به لام مه ككه
شاره که یه تی.

(۱) بهوانه ته فسیری (الهدایه الی بلوغ النهایه) له نووسینی (محمد المکی بن ابی طالب
القیسی) به رگی ۲، لاپه ره ۱۰۷۶.

۳- هه ندىكى تر له (موفه سیره كان) نه فهرموون (بكه) مزگه وته كه يه و مه ككه هه موو شاره كه يه، به لام له زوبانى عهره بيدا (بكه) به واتاى (ئيزديحام) وقهره بالغى ديت، چونكه ده لئين (يتباكون فيها) واته: قهره بالغيان تيدا به دى كردوه، واتا به ماناى (يزدحمون) ش ديت، هه روه ها (بكه) به ماناى وورد كردن دى و، واته ئه و شوينه ي كه مالى (زالم و سته مكار) و بى دينانى تيا وورد ده كرى واته ملهان پى شوپ ده كات بو راستى و هه قيقهت ئه وه ش شتىكى پوون و ئاشكرابه و (موفه سیره كان) زور به قولى چونه ته ناويه وه.

۴- مه ككه ش ناوى زورى هه بووه، هه ندى له م ناوانه كه ئه مانه ن: (مكة، بكة، البيت العتيق، البيت الحرام، البلد الامين، و أم القرى، و أم رحم، والبلدة، والبينة، والكعبة... هتد.) جا بيگومان ئيمام (محي الدين النوى) (ره حمه تى خاوى لى بيت)، ئه لئيت: (من هيج شارىكم نه ديوه به قه د شارى (مه ككه) و (مه ددينه) ناوى زورتر بى^(۱)).

(۱) بپوانه په پتووكى (مه وسوعه ي فيقه ي حه ج و عومره) له نووسين و كوكردنه وه ي (عبدالرحمن مه لاطه عبدالعزيز)، لاپه ره/ ۷۴.

باسيک له شويته واري مه قامی

هه زره تی ئیبراهیم (علیه السلام)

﴿ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ﴾ (أَي فِيهِ عِلَامَات وَاضِحَةٌ كَثِيرَةٌ تَدُلُّ عَلَى شَرْفِهِ وَفَضْلِهِ عَلَى سَائِرِ مَسَاجِدِ الدُّنْيَا مِنْهَا (مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ) وَهُوَ الْحَجَرُ الَّذِي وَقَفَ عَلَيْهِ إِبْرَاهِيمُ حِينَ يُبْنِي الْكَعْبَةَ الْمَشْرُفَةَ..)

واته: بیگومان چه ند به لگه و نیشانه یه کی پوونی تیدایه ، واته له (که عبه دا) چونکه به راستی دهیسه لمیئی که هه زره تی ئیبراهیم دروستی کردوه ، خوی گه ورهش قه درو پیزی لیئاوه ، وه له ویدا شوینه واری هه زره تی ئیبراهیم هیه ، واته: نهو شوینه ی که ئیبراهیم (سه لامی خوی لیبت) له سه ری وه ستاوه که بریتیه له (هه جهر) و به ردیکی گه وره ی هیئاوه و ئینجا ته شریفی چوته سه ر نهو به رده گه وره یه دهستی نه گه یوه تی دیواری (که عبه) ته واو بکاو نه و جا چوته سه ر نهو به رده (ئیسماعیلی) کوپی یارمه تی داوه و به ردی بو هیئاوه ، نهویش به ریک و پیکی دایان و هه روه ها یه کی له (موعجیزاتی) خودا که پیی داوه به (ئیبراهیم (علیه السلام)) که له سه ر به رده که وه ستاوه ، وه شوین پییه کانی هه زره تی ئیبراهیم له سه ر نهو به رده ده رچوون وه ک چۆن ئینسان له سه ر قوو لمیک راوهستی ئاوا پییه کانی پییدا قول بوونه ته وه ، وه کو به رده جوئی شوینی هه ردوو پیی پیروزی دیارن به لام ئیستا که (قه فه زیکی) له (مه عده نی) زه رد بو کراوه و ، وه کو زیپی زه رد (قوبه یه کی) بو هه لدراره و چه ند (مه تریک) له دیواری که عبه دوور خراوه ته وه ، چونکه نهو شوینه واره ی که پیی نه لئین (مقام) ی هه زره تی ئیبراهیم پیشتر پالی

دابوو به دیواری (که عبه ی پیروزه وه، هه تا ئه وکاته ئیمام عومه ری کوپی خه تاب (ره زای خوای لی بی) له (خیلافه تی) خۆیدا خسته یه دواوه بۆ پووی (خۆره لات) بۆ ئه وه ی بتوانی ئه وه یه (ته واف) بکری و خه لک تووشی (مه شه قه ت) و شپزه یی بۆ نوێژکه ران درووست نه کات دوا ی (ته واف) کردن له ویدا، چونکه له بهر ئه وه ی ری له (ته واف که ران) ی ده گرت، وه بۆ ئه وه ش که له (مه قامی) ئیبراهیم دوو رکعه ت نوێژی سوننه ت بکه ن، چونکه خوای گه وره له سورده تی (البقره) دا فه رموویه تی^(۱) ﴿وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ واته: شوینی لی وه ستاندنی ئیبراهیم بکه نه جیگای نوێژ ئه وجا له پشت ئه و به رده وه نوێژ بکه ن تا کو پوو به (که عبه) بن .

(پاشکو)

له (عبدالله) ی کوپی (عه باس) وه (ره زای خویان لی بیت) له م ئایه ته دا ئه لی ﴿فِيهِ ءَايَاتٌ يَبَيِّنُ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ﴾ له و نیشانه ئاشکرانه شوینه واری ئیبراهیم، به کی له و نیشانه نه شوینی پاوه ستانی ئیبراهیمه تییدا ﴿مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ﴾ که بۆ نوێژ لی پاوه ستاوه وه له خودا پاراوه ته وه، وه کو (موعجیزه یه کی) میژوویش شوینی قاچی پیروزی له سهر تاته به رده که ماوه، هه روه کو له پیشه وه ئاماژه مان بۆ کرد، ئه وجا زۆر له زانا به رزه کانی جی نشینی و (تابعین) وه کو (موجاهید)

(۱) جا هه روه ها له جیگای خوی به تیرو ته سه لی باس مان کردووه .

راوی هر شتيكه له ناويداييت يان بچيته ئه وي، هه روه ها (حه رامه) و
قه ده غه يه بريني دارو دره خت و هه لكيشاني گژو گياكاني ئه وي.

باسی واجب و فهرز بوونی حه جی مالی خوا)

خودای گه وره ئه فه رمویت: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ (أي فرض لازم على المستطيع حج بيت الله العتيق)
واته: له لايه ن خدای مه زنه وه حه جی مالی خوا (فه رن) كراوه له سه ر ئه و
خاوه ن باوه پانه ن كه توانای مالی و لاشه بیا ن هه يه و ترسی رڭگیا ن
نییه، ئی زجا ئه فه رموئ: ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (١٧)
(أي من ترك الحج فإن الله مُسْتغْنٍ عن عبادته وعن الخلق أجمعين) واته:
هه ركه سيك باوه پ نه كا به (فه رن بوونی) حه ج (یا بلی حه ج فه رن) نییه
هه روه ها تواناشی هه بی و به لام به ئه نه قه ست حه ج نه كات ئه وه با بزانی ت
به راستی خدای گه وره و په روه ردگار ده وه مه ند و بی نیازه له هه موو
خه لكی جیهان واته پښو یستی به په رستنی كه س نییه ..

ئاگادارییهك

قال ابن عباس (رضي الله عنهما) مَنْ جَحَدَ فَرِيضَةَ الْحَجِّ فَقَدْ كَفَرَ وَاللَّهُ
غَنِيٌّ عَنْهُ) واته: ئیبنو عه بباس (په زای خودایان لی بیت) فه رمو یه تی
هه ركه سی (ئینکاری) فه رزی حه ج بكات ئه وه بی باوه په و خوا نه ناسه و
هه روه ها خواش بی نیازه و بی باكه لی.

حهج پیویست کراوه له سه ر ئیماندار سائی یه کجار

(الحجُّ أَحَدُ أَرْكَانِ الْإِسْلَامِ الْخَمْسَةِ شَرَعَهُ اللَّهُ لِعِبَادِهِ) واته: حهج بیگومان (روکنی پینجه می ئیسلامه فه رمانیکی خواییه وه ره وه کو پیغه مبه ریش (ﷺ) نه فه رمویت: (بُني الإسلام عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَصَوْمُ رَمَضَانَ وَالْحَجُّ) متفق عليه، واته: به راستی ئایینی پیروزی ئیسلام له سه ر پینج پایه (رکن) دامه زراوه:

۱- شه هاده هینان . ۲- نوێژکردن . ۳- زه کات دان . ۴- پوژی مانگی په مه زان . ۵- حهج کردنی مائی خوا.

جا بیگومان نه بو هورهیره (خوا لئی پازی بی) ئه لئی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) ووتاریکی تیرو ته سه لی بو داین فه رمووی (أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ فَحُجُّوا) واته: ئه ی خه لکینه به راستی خوای گه وره حه جی له سه ر ئیوه دا فه رز کردوه جا پیویسته حه ج بکه ن ئینجا پیاویک ووتی: هه موو سالیك ئه ی پیغه مبه ری خودا؟ (ﷺ) هه زه تیش (ﷺ) بی ده نگ بوو تا کابرا پرسیاره که ی سی جار تیکرار کرده وه نه و جا له پاشان پیغه مبه ری خودا (ﷺ) له وه لامدا فه رمووی (لَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجَبَتْ وَلَٰمَّا اسْتَطَعْتُمْ) ^(۱) واته: نه گه ر بلیم به لئی نه وه پیویست ده بییت و نه و کاته ش ئیوه نه تان ده توانی جی به جی ی بکه ن و پیی هه لستن و (ئه دائی) بکه ن.

(۱) رواه مسلم وأحمد والنسائي وابن حبان.

ههروهه ها چه زرهت (ﷺ) له فه رموده یه کی ترده ئه فه رمویت: (حَجُّوا
قَبْلَ أَنْ لَا تُحْجُوا) ^(۱) واته: سه فه ری چه ج بکن پیش ئه وه ی رینگاتان لی
بگیریت ^(۲)، وه ببیته (حوجهت) له سه رتان.

(مانای (الاستطاعة) واتا توانا)

ههروهه ها زانایانی ئایینی له سه ر ئه وه ن که پێویسته له سه ر هه موو
موسلمانان به گویره ی توانا یه کجار له ماوه ی ته مه نیان بجی بۆلای مالی
خوا که عبه ی پیروژ، ههروهه ها (تواناشی به م جوړه یه) ئینجا لای
(شافیعه کان) کاتی پێویسته ئه وه نده دارایی هه بی به شی خواردنی
خوی و کرئی ئه و شته ی هه لی ئه گری بکا بۆ خوی و خیزانی و جیگه ی
حه سانه وه بۆ چوونی و هاتنه وه ی هه تا ئه گه ریته وه، ههروهه ها شه رعا
(ئه مین) بی له کوشتنی خوی و تالان کردنی درایی خوی و ترسی
رینگاشی نه بی بۆ (ژنانیش) پێویسته له سه ریان (مه حره میان) له گه ل بی
و یا میرده که ی یا که سی ده ست نویژی لی نه شک ی یا چه ند ژنی تری
گومان لی نه کراوی له گه ل بی بۆ ئه م سه رو ئه و سه ری رینگه ی، تا
حه جه که ی جی به جی ئه کاوو ئه گه ریته وه بۆ شوینی خۆیداو.

(۱) رواه الحاكم والبيهقي.

(۲) به لی خاوه ن باوه ران ئه مه ش (موعجیزه یه کی) پتفه مبه ره (ﷺ) که له زووه وه
(خه به ری) داوه و ئه مپۆکه هاتۆته جی، هه ج گومانی تیدا نییه ئیستا که ش چه ج
هه نده گران بووه له توانای ئیستان نه ماوه، زۆر به (زه حمه ت) که وتوه و (خوا په نمانی)

(پاشکۆ)

نه نه سی کوړی مالیک (خوای لی رازی بی) ئه لی پیغه مبه ر (ﷺ)
 پرسپاری لی کرا له باره ی ئه م ئایه ته وه ﴿مَنْ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾
 پیوستی ریگه چیه؟ فرمووی: (تیشوو هه لگرتن و ولاغی سواری^(۱)) ،
 واته ئه و که سه ی که ئه چی بو (حه ج) توانای پویشتنی هه بی پیشه وا
 (ترمزی) ریوایه تی کردوو له ئیبنو عومه ره وه (خوایان لی رازی بی)
 ووتی پیاوی هه لسا چوو خزمه تی پیغه مبه ر (ﷺ) ووتی حاجی کییه؟
 ئه ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) ئه مه یش له وه لامداو فرمووی حاجی ئه وه یه
 که قزگز و چلکنه و یه کیکی تر هه لسا ووتی کام حاجی چاکتره، ئه ی
 پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمووی ئه وه ی دهنگی به رز ده کاته وه خوینی
 قوربانی ده پژی یه کیکی تر هات و هه لسا ووتی ئه ی ریگه چیه؟ ئه ی
 پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمووی تیشوو هه لگرتن و ووشتری سواری^(۲) .

(۱) حاکم و ئیبن و ماجه، هیناویانه، هه ندی له زانا یانی (حه دیس) ئه لئین حه دیسه که
 (حه سه نه).

(۲) بنوړه په رتوکی (مه وسوعه ی فیه ی حه ج و عومره) له نووسین و ناماده کردنی
 (عبدالرحمن مه لاطه عزین لاپه ره/ ۱۰۸).

ٺههلي ڪيتاب لايانداوه له نائيني ئيسلام

خوينه وارانئ ئازيزم، به و نايه تهئ پيشوو بؤمان روون بؤوه كه
(حه جي مائي خوا) پئويسته له سهر موسلمانان له ماوهئ ته مه ندا (يهك
جار) هه روه ها ئه بي بزنانين (حه ج) موئته مه ريكي ئيسلاميه وه
كؤبون وه يه كي گشتي باوه پدارانه له لاي (كهبه الله) بؤ ئه وه هه موويان له
گيرو گرفتئ يه كترئ بگه ن، وه هه ر كه م كورپه كي نائينيان هه بي و
چاره سه ري بگه ن) هه روه ها له پاش ئه و فه رموده ئ پيشوو خواي مه زن
فه رماني پئ دا به پئغه مبه ر (ﷺ) ئه فه رموي: (جاري تر روو بكه وه
خاوه ن نامه كان وه په شه يان لي بكه له سهر هه لؤيستيان ده رباره ئه و
پاو ستيانه ئه يزانن و خوياني لي گيل ئه كه ن و وازي لي ئه هئتن و
خويان ئه زانن راستن به لام (حه سادته) به ديني ئيسلام ئه به ن بؤيه خوا
ئه فه رموي: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهِ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا

تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ واته: ئه ئي پئغه مبه ر (ﷺ) بلئ به ئه هلي كتئيب يا
به خاوه ن نامه كان بلئ بؤچي ئئوه به نايه ته كاني خوا (كه به لگه ئي
راستي) پئغه مبه رن، (كافر) و بي باوه پن؟ واته خوا له سهر هه موو كارو
كرده وه يه كتان شايه ده و ناگاداره له وه ئه يكه ن و ئه نجامي ئه ده ن و
راستي هه كان ئه شارنه وه، دوايي خوا توئه تان لي ئه سئني و به سزاي
خوتان ئه گه ن، ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللّٰهِ مَن
ءَامَنَ تَبَغُّوهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شٰهَدَآءُ﴾ واته: ئه ئي خاوه ن كتئيبينه (ئه ئي
جووله كه و مه سيحيينه) بؤچي خه لك له ريگه ئي خودا ئه گيرنه وه و نايه لن

موسلمان بین، وه ئه وانه ی موسلمانیش بووینه، ئه تانه وی سهریان لی بشیوینن وه ده تانه وی ئایه ته کانی خوارو لار بکه ن بو ئه وه ی خه ک له به رچاوی بکه وی (وه موسلمانان تووشی دوو دلی و بی باوه پری بکه ن، چونکه ده لئین ئه و (مه حه مه ده) ئه وه نییه که ده بیته پیغه مبه ر (ﷺ) له گه ل ئه وه شدا خو تان شایه دن و شایه دیتان داوه که ئه تانگووت به م زووانه پیغه مبه ریک په یدا ئه بی و نیشانه وره وشته کانی ئه زانن مه روه ها که ئیسلامه تی راسته و پیغه مبه ر له خواوه مه ناردراره ده بی بشزانن ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (۱۱) واته: دلتیا بنن مه رگیز خوا (غافل) و بی ئاگا نییه له و کاره چه وتانه ی که ئیوه ده یکه ن.

موسلمانان نابی به قسه ی ئه هلی کیتاب هه لبخه له تین

ئه گێر نه وه (شه ماسی کوپی قه یس) ی (یه هوودی) مه رکه موسلمانانه کانی (ئه وس) و (خه زره ج) ی دیت زۆر ته بانه و پیکه وه ئه ژین ئینجا خه ریک بوو له به ر (حه ساده ت) دلی بته قی، بۆیه به مه به سستی تیکدانی نیتوانیان، جووله که یه کی نارده لایان و، رووداوه کۆنه که ی (زه مانی) جه نگی نیتوانی پیشووی هینایه وه ناویان جا ئه وانیش له مال ده رچوون و مه ردوو تا قم ده ست به (سیلاح) به رامبه ر یه کتری راوه ستان، ئینجا حه زره ت (ﷺ) چوو به ینیا ن و ئامۆزگارییه کی زۆری کردن و فه رمووی (أَبْدَعُوا الْجَاهِلِيَّةَ وَأَنَا أَظْهَرُكُمْ بَعْدَ أَنْ هَدَاكُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ..هتد). ئه و جا له پاشان ئه و ئایه ته هاته خواره وه و نازل بوو

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ

إِيمَانِكُمْ كَفَرِينَ﴾ ۱۰۰ **واته:** نهی نه و که سانهی که به دل باوه پتان به

خواو به پیغه مبه و فرمانه کانیاں هیئاوه نه گه ر به قسهی (کومه لیک)

له خاوه ن (کتیبانه) له جووله که و مه سیحیه کان واته گاورد کان بکن، له

پاش باوه رهینان به نیسلامه تی نه تان گپنه وه بو سهر بی باوه پی و

(کافر) بوون، هه روه ها له دینی نیسلام لاتان دده ن

(موفه سیره کان) نه لئین (نه مه هه رچه نده له و کاته دا له گه ل (نه وس) و

(خه زره ج) ی بوو به لام نه وه ی پاستی بیّت تا پوژی قیامت هه موو

موسلمانیک ده گریت ه وه ﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ

وَفِيكُمْ رَسُولُهُ﴾ **واته:** بی باوه پی دووره له نیوه و نیوه ش دوون له

بی باوه پی چونکه نایته کانی په روه ردگار به شه وو به پوژ داده به زنه

سه ر پیغه مبه ره که ی، نه ویش بو نیوه ی ده خوینیته وه و نیوه ی پی

ناگا دارده کاته وه خویشی هه ر له ناوتاندا یه ﴿وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ

إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ۱۰۱ **واته:** هه ر که سیک ده ست به خواوه بگری واه

ده ست به دین و نایینی خواوه بگری، نه وه هه رگیز پیکای پاستی لی وون

نابیت و رینمایی ده کریت بو سه ر ریبازی پاست.

(باسيکي گرنگ)

خوينه راني ئازيزم خوالېخوشبوو ماموستا مه لا (عه بدولعه زيز
عه لانه ديني کوښي) له ته فسیره که یدا^(۱)، له بن سيېه ري ئه م نايه ته
پيروزه دا ، باسيکي گرنگي نووسيوه له باره ي جووله که کاني زه ماني
پيش هاتني پيغه مبه ر (ﷺ) وه جووله که کاني ئيستاکه ، ئه لیت هيچ
جياوازيه کی ئه وها نييه له نيوانياندا، جا ئه فه رموي: (ئو که سه
ريگه يه کی راستي پيشان دراوه وگوتوويه تي: ئه گه ر ئيمه له بوو
هه لکه وتي ئه وکاتي پيش هاتني پيغه مبه ر (ﷺ) سه رنج بده ين له گه ل
کاتي ئيمړوکه به راوردی بکه ين، ده بينين هيچ جياوازيه ک نييه له
نيوانيان چونکه جووله که کان له وکاتي پيش پيغه مبه ر (ﷺ) بيته مه دينه
توانايه کی زور باشيان به سهر (عه ره به کاندا) هه بوو، جاري له لايه ن بيو
باوه پ ، ئه وان (کتیبيان) هه بوو، خوینده وارش بوون له زانياري له پيشدا
بوون، ئه گه رچی له فه رماني (کتیبه کانيان) ده رچووبوون، به لام له
پيشه سازيش زانا بوون و پيشه ي خوځيان بوو، به تاييه تي زيرنگري له
شه پرکدنیش له (عه ره به کان) به توانا تر بوون.

هه روه ها سه ره پای ئه وان هه سهرمايه دار بوون و، بازار له ده ست
خوځيان بوو، پاره له ژير چاوديري ئه وان هات و چو ي ئه کرد چونکه
(عه ره به کان) به ئاژه ل و مالات به خيوکردن و کشت و کال ئه ژيان، بويه

(۱) بروانه: (ته فسيري قورثاني پيرو ز به زوياني کوردان) له نويسي ني ماموستا مه لا
عه بدولعه زيز عه نه دين موسته فا کوښي، به رگی يه که م، لاپه ره/ ٤٨٥، له گه ل
ده ستکاري و ده ست لي داني خوم.

جوله که کان خاوهن پایه و قسه بوون له هه مویشی گرنکتر نه وه بوو
 دووبه ره کی و ناخویشان له نیوان دانیشتوانی (مه دینه) بلاو نه کرده وه،
 به گزیه کیاندا نه بردن و تووشی شه پی خویناویان نه کردن له گهل
 یه کتری، بویه تیره ی (نه وس) و (خه زه ج) که نه و دوو تیره زۆریه ی
 هه ره زۆری دانیشتوانی مه دینه بوون پیوئیستیان به پاره نه بوو له
 جوله که کانی وه ربگرن تاکو چهک و ئازووقه ی شه پی پی بکین، به لام که
 ئیسلام هاته (مه دینه) نه و دوو به ره کیه ی تیره ی (نه وس) و (خه زه ج)
 نه ماو پیوئیستیان به پاره قهرز کردن نه ما، جوله که ش نه و
 ده سه لاتیه یان نه ما، بویه که وتنه (پیلان گیپان) و ته له که بازی و
 به ره ره کانی له دژی ئیسلام و یارمه تی (عه ره به بت په رسته کان) له
 دژی موسلمانان، نه و جا ئیمپۆکه ش چونکه موسلمان و کاربه ده ستان له
 فه رمانی خوا بی ئاگابوون و کاری پی ناکه ن بویه (جوله که و
 مه سیحیه کان) ی نه وروپا و نه مه ریکا هه ره هه مان توانای پیش هاتنی
 ئیسلامیان هه یه، به لکو بالاتر و به ده سه لات ترن، به تایبه تی له زانیاری
 و دروستکردنی چهک سه رمایه ی هه موو زه ویان به ده سه ته، واش چوینه
 ناو چینه کانی میله تانی موسلمانان، (تۆکه ر و یاریده ده ری) وایان هه یه
 له قسه یان ده رناچن بویه ده توانن گهل جۆره پیلان و ته له که بازی له
 نیوان میله تانی سه ر نه م زه وویه بنینه وه به شه ریان بینن شه پی واکه
 به (ملیۆن) که سانی تیدا نه چی و نه فه وتی، وهک شه پی (ئیران و عیراق)
 و شه پی عیراق و کویت و شه پی جینگای تریش، وهکو شه ره کانی سالانی
 (۱۹۶۱ تا کو سالی ۱۹۹۱) له نیوان کوردان و حکومه تی عیراق، له گهل

شہری کوردو حکومتی تورک، ھروہا شہرہ کانی نیوان میللہ تانی (ئەفریقا) و شہری نیوان میللہ تانی (جہ زائرو ئہ فغان و شیشان و نیوان میللہ تانی خواروی ئاسیا و کہ مبودیا و سیریلانکا و مالیزہ کان) لە نیوان خویان، واشیان لە و تۆکەرانیان کردووہ کہ (خەتای) ئەوان نەگرن، بە لکو خەتای میللہ تەکانیان بگرن و کہ خویان و نەگەن^(۱)، جا لە ھەمووان دژوارتر شہرہ کانی (عەرەب) و جوولہ کەکانہ لە دەولەتی (فەلەستین) دا، ئەم شہرہ دژوارہ لە سالی ۱۹۴۸ زدەستی پیکردوو، ھەتا کو ئیستاکەش شہر بەردەوامو (ملیونہا) لە موسلمانان قوربانیان داوہ، جا بیگومان و تیبگەم ئەم شہرہ کوتایی پی نایو تا پۆژی دوایی (واللہ اعلم) خواش زانیہ چونکہ چەند جار شہر پراگیراوہ و لە پاش ماوہیہ کی کہم دەستی پی کردۆتەوہ، (عەرەب) لە سەر ئەم ھەموو دەولەتیان دەرہ قەتی جوولہ کە نایەن، چونکہ کاربە دەستەکانیان لایەنگیری جوولہ کەکانن، ھیشتا خواخوایانہ جوولہ کە گفتوگۆیان لە گەل نەپسینی، چونکہ بیگومان جوولہ کە توانایہ کی وای ھەیہ کہ ھیچ ریکخستنی و کۆمەلێک نییہ نەچیتە ناوی، ھەتا کو لە گەل (مەسیحیہ کان) لە بیرو باوہ پدا (دورژمن) توانیان کہ بچنە ناو پیزی

(۱) مامۆستای خوالیخۆشیوو عەبدولعەزیز عەلانەدین کۆبی، لە سالی ۱۹۳۱ لە دایک بووہ وە لە سالی ۲۰۰۵ کۆچی دوایی کردووہ، جا مامۆستای (رەحمەتی) زۆر شارەزای ھەبووہ لە ھەموو (عیلمەکان) بە تاییہ تی سیرو و میژوودا، ئیمەش ژیا ننامە مان نووسیوہ تەوہ لە پەرتوکی ژیا ننامە ی (ئەھلی عیرقان) دا، لە گەل زانیانداو جا بە پاستی ئەم زاتە خزمەتیکی زۆری کردووہ بە تەفسیری قورتان.

سه رکردایه تی (که نسیه ی کاسولیکی) ده لّین یه ک له جووله که کانی
 (هۆله ندی) بووه که وایارمه تیان داوه و، ئینجا به رز بووه و تاهه کو بووه
 به (پاپا) و ئه وجا فه رمانی ده رکرد که (جووله که) بی تاوانن له کوشتنی
 (مسیح) ئه و پاپا یه ناوی (پولص ی شازده هه مه)، ئه مه ش له
 گفتوگویه کی نیوان دوو زانای مه سیحی ئاشکرا بوو که له ته له فزیونی
 جه زیره له رۆژی (۲۷/۸/۲۰۰۲) زایینی پیشانی دا، یه ک له (قه شه کانی)
 قه ته ری به ته له فۆن له گه لّیان به شداری کردو ئاشکرای کرد نه ک هه ر ئه و
 (پاپا) یه ریزی که نسیه ی کاسولیکی بری و به لکو زۆران له جووله که کان
 چووینه ناو ریزی (مه سیحیه کان) چونکه بیگومان هه ر ریزیکی بیانیه وی
 ئه ییپن و ئه چنه ناوی ئه وجا ئه گه ر موسلمانان بیانیه وی (ببنه خاوه ن
 کارو) فه رمانی خۆیان ده بی بگه پینه وه بۆلای فه رمانی خوای گه وده و
 سه ر (قورئانه پیروژه که ی) که لامی خوداوه ندو سه ر (شه ریه ته ی
 حه زره ته ی پیغه مبه ر (ﷺ)) وه جووله که و مه سیحیه کان ئیمپۆکه به
 دووژمن دابنن چاویان له سوودو قازانجیکی (دنیا یی - فانی) نه بی که
 به هۆی ئه وانه وه پی یان ئه گات، وه (نیستیقامه یان) هه بی له سه ر ئایینی
 پیروزی ئیسلام و موسلمانانه تیه که یان، وه ک خوای گه وده و مه زن
 ئه فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ
 مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) معناه یا ایها الذّین آمنوا اتّقوا الله بحقّ تقاته و القرآن اَطیعوا
 الله حق طاعته و اثبتوا علی الاسلام حتّی لا یدرکم الموتُ إلا و انتم

مُسْلِمُونَ^(۱)، **وااته:** نهی نهو که سانهی که به دل باوه پی ته واوتان هیناوه به خواو به پیغه مبر (ﷺ) و به قورئانه که ی وه پهیره وی خودا بکه ن چونکه (حه قه) و به رده وام بن له سه ر ئاینی پیروزی ئیسلام، وه به موسلمانیه تیش نه بی مه مرن، واته به دوا ی غهیری ئیسلام مه که ون، ههروه ها (پوخته ی ماناکان) نه وه یه، نهی نهو که سانه ی خاوه ن باوه پ ن و ئیمان تان هیناوه (ته قوا ی) خودا بکه ن و حه ق و مافی ته قوا نه وه یه له خوا که چو ن نه مرتان پی نه کا و ابکه ن به گویره ی توانا (واجیات) نه نجام بده ن، ئینجا خوینه رانی ئازیم (موفه سیره کان) زور به قولی رافه ی نهو ئایه ته یان کردو وه (عه بدوللای کوپی مه سعود) نه لی خوا نه فهرمو ی ﴿اَتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ هُوَ اَنْ يُطَاعَ فَلَا يُعْصَى، اَنْ يُذَكَّرَ فَلَا يُنْسَى اَنْ يُشْكَرَ فَلَا يُكْفَرُ^(۲)، **وااته:** ته قوا نه وه یه که گویره یان ل بکری ت و سه ریچی نه کری ت، وه له بیر نه کری ت و سوپاس بکری ت، و به دنمه کی نه کری ت واته سوپاس بکری ت و کوفرانی خوا نه کری ت.

جا ههروه ها (ریوایه ت) کراوه له نه سه وه (خوا لی پازی بی ت) فهرمو یه تی (عه بدو و به نده ی خوا چو ن پیویسته له خوا نه ترسی هه تا

(۱) سه عدی کوپی جوبهیر نه فهرمو ی: کاتی نه م ئایه ته بق موسلمانان دابه زی ئینجا که وتنه ته نگ ی، نه وه نده نه وه ستان له نو یژدا تا پئیان ده ئاوسا، ههروه ها نه وه نده سوژده یان نه برد تا ته وتلیان زامدار نه بوو، ئینجا خوا نه رکی سوک کردن، نه م ئایه ته هاته خواره وه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ **وااته:** ته قوا ی خودا بکه ن به قه دهر توانا تان.

(۲) بهوانه: (التفسیر الکبیر) له نویسنی پیشه و الطبرانی، بهرگی ۲، لاپه ره ۹۸.

زمانی به ند نه کات و نه بیبهستی وه له پاشان ئه و ئایه تهی خوینده وه که
 خوی گه وره ئه فره موویت ﴿وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ واته: هه رده بی
 به موسلمانیه تی بمرن، خو ئینسان مردنه که ی به دهستی خوئی نییه،
 به دهست خواجه، به لام مه بهست ئه وه یه که به شیوه یه ک بژین که کوتایی
 ژیا نه که ی به دهست خوئی تهی که بریتیه له مل که چی و گوێرایه لی بو
 خواو په پیره وی کردنی بو به رنامه که ی خوی مه زن.

(پاشکو)

جا بیگومان ئه م ئایه ته پیروژه مانایه کی زوری لی کۆبوته وه له باره ی
 بیرو باوه پی ئیسلامه تی و گوێرایه لی و فره مانبه ری و ته قواو پارێزگاری
 و هه ر له بهر ئه م هۆیه ش هه زه رت (ﷺ) له پیشه کی زۆربه ی ووتاره کانی
 ئه م ئایه ته ی ئه خسته پوو، هه روه ها زۆربه ی ووتار خوینانیش هه ر وا
 ئه که ن به تاییه تی زۆرانی ئه وانیه ی په رتوکیش ئه نووسن و دانه نین
 ئه یکه ن به ووتاری سه ره تایه ی خویان و ئه ی نووسن.

(فرماندان به دهس گرتن به دینی)

(خواوه به بی جیاوازی)

ئینجا دووباره خوی گه وره فره مان به ئیمانداران نه کات و
 نه فره موویت: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ ای
 تمسکوا بدین الله و کتابه جمیعاً وَلَا تَفَرَّقُوا عَنْهُ وَلَا تَخْتَلِفُوا فِي الدِّینِ کما

اِخْتَلَفَ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى^(۱)، **واٲه:** ئیوہ بہ تیٲکرا گشتان دہست بہ ئایینی خواوہ بہ قورئانہ کہ یوہ بگرن و پاہندی ئوہ پیمانہ بن کہ لہ و قورئانہ دا بوی ناردوون و، ہر وہا لہ نیوان خوتاندا ناکوک مہ بن و وہ پارچہ پارچہ مہ بن و ہر یہ کتان بیروباوہ پیکی جیاوارتان مہ بی، ہر وہ کو ئوانہ ی جیاوازیان کرد لہ ئاین و دینہ کہ یان لہ پیش ئیوہ دا، وہ ک و (جوولہ کہ و مہ سیحیہ کان)، جا بیگومان ئایینی ئیسلام بہ وینہ ی گوریسیکہ ہر کہ سی دہستی پی بگری بہ ئاواتی ئہ گہ یہ نی و، ہندی لہ (موفہ سیرہ کان) ئہ لئن (بحبل اللہ) واتہ بہ (پیمانہ) خواوہ، بہ لام ئوہ ی پاستی بیت (بحبل اللہ) واتہ قورئانہ، ہر وہ کو لہ چہ ند حہ دیسیکدا ئہ فہرموی، لہ یہ کی لہ وانہ (حہ دیسی) ئہ بو سہ عیدی خدری یہ (خوا لیٰ پازی بیت) کہ ئہ لیٰ پیغہ مہر (ﷺ) فہرموی: (کتاب اللہ هُوَ حَبْلُ الْمَمْدُودِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) **واٲه:** نامہ ی خوا (حہ بلہ) بہ ردراوہ کہ ی خوا یہ لہ نیوان ئاسمان و زہوی دایہ).

پاشان خودای گہ ورہ ئہ فہرمویٲ: ﴿وَاذْكُرُوا اَللّٰهُ عَلَیْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاءَ فَالَفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ اِخْوَانًا﴾ (وتذكروا نعمة الله علیکم حین کنتم قبل الإسلام اعداء یقتل بعضکم بعضاً فالف بین قلوبکم بالمحبۃ وجمعکم علی الایمان فأصبحتم إخوة متحابین فی الله بفضل الله وإنعامه) **واٲه:** بیگومان چاکہ ی خدا بیننہ وہ بہر چاوی

(۱) بپوانہ: (صفوہ التفاسیر) لہ نووسینی (دکتور محمد علی الصابونی) بہرگی،

خوتان و له بیرتان بیت که پیش نه وهی (موسلمان) ببن هه مووتان (دوژمنی) یه کتر بوون (شهرتان له گه له یه کتر نه کرد) هه روه ها شه پی خویناوی و هه ردهم له هه له گه پان که یه کتری بپرنه وه، که چی خودا به هوی نه م نایینه وه دلّانی له یه کتر نزیک کرده وه، هه مووتان بوونه برای یه کتری، چونکه برایه تی (باوه پو ئیمان) له برایه تی خوین به تینتره، جا بیگومان نه گهر خوا نه و چاکه یه ی له گه له نه کرد بونایه:

﴿وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ

آيَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾﴾ (ای وکنتم علی طرف حُفرة من نار جهنم بسبب کفرکم فَأَنْقَذَکُمْ رَبُّ العزة والجلال بأن هداکم للإسلام ومثل هذا البیان البدیع یبیین الله شرائع الدّین لکی تهتدوا وتفوزوا بسعادة الدارین) **واته:** ئیوه له کاتی کدا له سه ر لیواری چالکی ئاگردا بوون، واته نه گهر موسلمان نه بوونایی و به (کافری) نه مردن و نه چوونه دۆزه خ خوی مه زن له و ئاگره پزگاری کردن، ئینجا خودا به و شیوه یه پیگای راستان بو ئاشکرا ده کات و بوّتان پوون ده کاته وه، به لکوو پیی راست بدۆزنه وه و پینوین ببن و خوا پوونی نه کاته وه (نایه ته کانی) نامه ی خوی و به لگه له سه ر یه کتایی خوا، بو نه وه ی ئیوه پینموینی وه ریگرن بو (نایینی ئیسلام) شاره زای شه ریهت و یاساو ده ستوره کانی ببن، هه تاکوو سه رکه وتوو سه ربه رزی هه ردوو جیهان ده بن.

(چەند ئاگاھدارىيەك)

۱- ھەندى لە (موفەسىرەكان) ئەفەرموون: ماناى ئەو ئايەتە ئەمەيە، بەراستى مۇسلمانان پەيپەوى ئايىنى تەنھاي ئىسلام بىكەن، يەك خواو يەك پېغەمبەر (ﷺ) يەك ئاينىيان ھەبى ئەمە سەركە وتوونە لە ھەردو جىھاندا.

۲- ئەم ئايەتە پېرۋانە ئاراستەى ھەموو مۇسلماننىكە لە ھەموو (سەردەمەكانداو) لە ھەر كۆي بن بەلام بەداخەوہ ئەمپۇ بەخۆى خراپى ھەندى دەسە لاتدارەكانەوہ لە ولاتانى ئىسلامىدا ئەو گىيانى خۇشويستىن و براپەتەى نىوان مۇسلمانەكان زۆر كىز بووہ چۈنكە (عەزەت و شەپەف) ى مۇسلمانانىش بەستراوہ تەوہ بە پەيوەندى بەھىزى براپەتى نىوانيان و يەك پىزىيان^(۱).

(۱) تەبايى و يەك رىزى لە ئىسلامدا زۆر پىويستە ، چۈنكە جىياوازى (ئىختلاف) شرعاً (ھارامە) ئەگەرچى ئەمپۇكە بەداخەوہ مۇسلمانان بەشىۋەيەكى وا لىك تىرازاون و (پەرت و بلاو بوونە) ئەو فەرموودەى پېغەمبەرىشيان (ﷺ) خىستۇتە پىشت كۆي ھەروەكو ئەفەرموئىت (تَفَرَّقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً وَالنَّصَارَى مِثْلَ ذَلِكَ وَتَفَرَّقَتِ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً) رواء الترمذى وقال حديث صحيح، واتە جوولەكەكان بوونە بە (۷۱) تاقم و دەستە، ھەروەھا مەسىھىيەكانش بوونە بە (۷۱) تاقم و دەستە بەلام ئەو ئوممەتەى منىش دەبنە (۷۲) تاقم و دەستە ، وە لە ھەندى رىوايەتى تردا ئەللى ھەموويان لەنىۋ ئاگردان جگە لە يەككىيان ھەبى بە پېغەمبەريان (ﷺ) ووت ئەو (تاقمە) كىن فەرمووى ئەوانەن پەيپەوى كىردەوہى من و ھاوہلەكانم ئەكەن، يانى ئەوانەى لەسەر (شەرىعەتى) خواو پېغەمبەر (ﷺ) ياروۋ ياوہرەكان ئەپۇن، لەسەر رىبازوۋ سوننەتى پېغەمبەرن (ﷺ).

۳- جا ههروهه (موفه سیره کان) ئه لێن ئه م دهقه ی پیشوو ده رباره ی هۆزی (ئه وس و خه زه ج) ه چونکه شه پێکی زۆر گه وره و به رده وام له نێوانیادا پوویدا بوو له چه رخه نه فامیدا و دوزمنایه تی و رق و کینه یه کی ئیجگار زۆر که وتبووه نێوانیان که بوبوه هۆی شه رو کوشتاری به رده وام به لام کاتی که خودا ئیسلامی بو هێنان، ئه وه ی ویستی موسلمان بی موسلمان بوو، ئینجا له گه ل یه کا بوونه برای یه ک، و له بهر خودا یه کتریان خوش ده ویست و پشستی یه کتریان ده گرت و یارمه تی یه کتریان ئه دا و هاوکاری یه کتریان ده کرد له سه ر چاکه و له خواترسی بوونه یه ک پارچه و کوتله .

۴- جا بیگومان هه ر (میلله تیک) ئه وه په وشتی بوو ، هه موویان خواناس بوون و یه ک پێگه یان گرته به رو، یه ک (بیرو باوه رو) یه ک ئامانجیان هه بوو، ئه ویش په زامه ندی خوای گه وره یه ، به لام له هه مان کاتیش ده بی گشتیان ئاگاداری به رژه وه ندی گشتی ببن و ژانیان به پێکی به رنه سه رو، ئه ویش به وه ئه کری یه کپیز و ته با بن و (ئه مر) به (مه عروف) و (نه هی) له (مونکه ر) بکه ن.

(پیوسته کومه لی هه بن فه رمان به چاکه و نه هی له خراپه بکه ن)

خوای گه وره له م باره یه وه نه فه رموویت: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ

إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

﴿١٠٤﴾ **واته:** ده بی له ناو ئیوه دا کومه له و ده سته یه ک هه بی فه رمان به چاکه بده ن و پئی له خراپه بگرن، جا به راستی هه ر ئه وانه ش پزگار ده بن و وه له هه ردوو ژیا نا سه رفراز و به خته وه رن.

له ته فسیری (جامع البیان) ^(١) دا ئه لی: (قال الضحاک) هُم خاصّة الصّحابة وَ خاصّة الرّواة، یعنی المجاهدين والعلماء، واته زانای به ناویانگ (زه حاک) ووتی: ئه وانه ها وه له به پزیه کان و به تاییه تی (مواجهیدان) و زاناکانی ئیسلامن، خوینه رانی به پزیم له باره ی (ئه مر) به (مه عرف) و (نه هی) له (مونکه ر) زۆر فه رمووده له پیغه مبه ره وه ها تو وه به لام ئیمه ئه و (حه دیسه) ئه خه یه به رچاوی خوینده واران: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ) و فی روایه (وَأَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ) ^(٢). واته ئه بو هورهیره (ره زای خوای لی بیّت) ووتی پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: هه ر که سیك له ئیوه خراپه یه کی بینی با به ده ست بیکوړی وه ئه گه ر نه ی توانی با به زمان، وه

(١) به وانه ته فسیری الطبری، به رگی ٧، لاپه ره/٩٢.

(٢) رواه الخمسة إلا البخاري، به وانه په رتوکی (تاج الاصول) به رگی ٥، لاپه ره/٢٠٢.

نه گه نه يتوانی با به دل پئی ناخوش بیت، به لام نه وه لاوازترین پله ی
بروایه، هه روه ها له ريوایه تیکی تر دا هاتوه نه فهرمووی: له دواى نه وه به
نه ندازه ی ده نکه هه ره ووردیله ی بچوک بروای نییه.

(په رت و بلا و مه بنه وه و لیك جیا جیایی)

خوای مه زن ده فهرموویت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۰۵) واته: ئیوه وهك
نهو (جووله كه و گاورانه) مه بن كه دواى چه ندین به لگه و نیشانه ی پوون و
ناشكرا بۆیان هات ئینجا په رت بوون و ناكۆكى كه وته به ینیانه وهو
هه روه ها دژى یكدی وه ستان و كه هه ریه كه یان بوونه چه ند تا قمیكى
دووژمن به یهك، بۆ نه وانه هه یه له دواپوژدا سزایه كى زۆر سه ختیان بۆ
ته رخاڼ كراوه، خوای كه وده نه فهرموویت: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (۱۰۶) واته: له پوژیکدا كه هه ندی كه س پووی سپی
ده بی و هه ندیکیش پوو په ش ده بن، هه روه ها (عبدالله) ی كوپى عه بباس
(خوایان لی پازی بیت) نه لیت له روژى قیامه تدا (پووی نه هلی سوننه و
جه ماعه پوویان سپیه و نه هلی (بیدعه) و خه رافات، پوویان په شه.

(سورہ نوح)

ہندی (موفہ سیرہ کان) نہ لائن سپی و پرسی (قیامت) وہ کی
 دنیایہ کہ خواہندی کی رنگ پش و ہندی کی رنگ سپی دروست
 کردوہ، چونکہ نہ پنگانہ بہ ہوی دہ وریہ وہ کاری کردوہ سہ
 پیستہ ی ئینسان، نہ کہ بہر کردہ وہی چاک و خراپیان وایان لی ہاتبی
 بہ لکو خوا وای کردوہ لہ شی ہمو ئینسانیک ہیژیکی وای تیدایہ کہ
 پنگیکی وای دروست بکات لہ گہل نہ شوینہ ریک بکوی کہ لی لئی نہ زی،
 بہ لام لہ پوژی (قیامت) کار نہ گوپی پنگی پش نابیتہ سہر دہم و
 چای مرقہ لہ بہر دہ وریہ، بہ لکو بہ ہوی کردہ وہیان لہ زیان پنگی
 دہم و چایان نہ گوپی، جا بیگومان پایا چاکانی پنگ پش لہ دنیا
 دہم و چایان لہ پوژی قیامت وہ کی مانگی چوارہ روشنایی نہ دات،
 ہر وہا پایا و زنی رنگ سپی لہ دنیا دا لہ بہر کردہ وہی (خراپیان) لہ
 پوژی قیامت، دہ بیندین پویان وہ کی تہنی مہجہل پش داگہ پاوہ و
 نہ و جا بیتہ وہ سہر دہقی (تہفسیرہ کہ) و جا نہ وانہی کہ پویان پش
 بوہ، پویان تی نہ کن و پییان دہ لائن، نایہ پاش باوہ پھینان (کافر)
 بوہ نہ وہ؟ دہ نہ مپو بہ ہوی بی باوہ پیتانہ وہ نہم سزایہ بجینن ﴿وَأَمَّا

الَّذِينَ ابْتَغَتْ وُجُوهُهُمْ فَنِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ واتہ:
 نہ وانہ شیان کہ روخسارو رویان سپی و گش و جوانہ، بہ ہتا ہتایی
 لہ ناو میہرہ بانی و بہ ہشتی خودان، ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ
 بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾ واتہ: نہ مانہ کہ بہ پاستی و
 دروستی بوٹ دہ خوینینہ وہ گشت نایہ تی خوان بوٹی پوون

دهكهينه وه، وه نه بئت خودا (ظلم) و سته می بۆ جیهانیان بووئت و بیانچه وسینینه وه، چونکه بریاره کانی گشت پښ له خیرو چاکه بۆیان و مه به ستیشی رینمایانه، نه ک سته م).

جا بیکومان ئه نجامی گشت کاروباریکی دونیاو قیامت هه ره مووی لای خودایه، هه ردو ئاسمان له بن (ته سه روفاتی) ئه وه، وه کو ئه فه رمووی: ﴿وَلِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَاِلٰی اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ

﴿١٩﴾ واته: به راستی هه رچی له ئاسمانه کان و زهوی دایه گشتی هه ره مووی مولکی خودایه، چۆن بیهوی (ته سه روفاتیان) تیدا ئه کاو، جا هه موو کاره کان هه ر بۆلای خودا ده که رپته وه، واته هه موو به نده (مولکی) ئه وه، هه ر خودا کار به ده ست و فه رمان په وایه له دونیاو له قیامه تداو به واتایه کی تر (موفه سیره کان) ئه فه رموون (بۆ خودایه به ته نها شتی له نیو ئاسمانه کاندایه ئه ستیره وه، فره شته وه، ئه وانه ی ئیمه نایزانین و شتی له نیو زه ویدایه له ئاده میزاد و جنۆکه و ئاژهل و بالنده وه، زۆرانی تریش.

(نیماندارانی ئه م نایینه

له هه مووان چاکترو به ریز ترن)

خوای گه وره و بالا ده ست باسی ئه م (ئومه ته ی) پیغه مبه ر ده کات ﴿ﷺ﴾ که چاکترین و به ریزترین ئومه تن له ناو خه لکی دونیادا هه لبزێرداون، جا هه ره وه کو ئه فه رموئت: ﴿کُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ﴾

واته: به پاستی چاکترین (نوممت) و کومه لن له ناو خه لکی دنیادا
 هینراونه ته سهر ئه م سهر زهویه بۆ قازانج و که لک گه یاندن بۆ مروّقایه تی
 و پینومایی کردنیان چونکه بۆیه (ئه مر) واته فه رمان به چاکه کردن پئی
 له کاری خراپه (شرک) ده گرن، وه باوه پیشان به خودا هه یه، وه له بهر
 خودا ئه و ئیشه نه که ن، ﴿وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا
 لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۱۱۰) واته: نه گهر
 خاوه ن نامه کانیش باوه پئی پاسته قینه یان به خوشه ویست (ﷺ) هینابا
 ئه وه یان زۆر باش به لای خواوه له باوه پئی چه وت و ناراست به لام
 ئه وانه هه ندیکیان بیروباوه پئی ریک و پیکیان هه یه وه کو (عه بدوللای
 کوپی سه لام) و هاوه لانی، وه کو (نه جاشی) و جه ماعه ته که ی که له گه لیا
 بوون، که ئه مانه بیروباوه پئی پته ویان به پیغه مبه ر (ﷺ) هیناوه، جا
 بیگومان له میژووی ئیسلامدا ئه مانه رۆلئیکی پیروزیان گیراوه، به لام
 زۆریه ی ئه و خاوه ن نامانه بی دین و (فاسق) و گومراو له خودا
 هه لگه راوه ن، وه هه ندیکیان چونه وه ناو (کوفر) وه وه (خوا په نامان
 بدات).

مزگینی دان به موسلمانان که سهرنه کهون به سهر خاوهن نامه کاندای به تایبه تی به سهر جووله که کان

ئه و جا له پاشان خوای گه و ره باسی به نده خاوهن باوه په کانی ده کات
که موژده ی سهر که وتن و زال بوونیان پیده دات به سهر ئه هلی کیتاب و
خاوهن نامه کان جا هه روه کو ده فهرمووی: ﴿لَنْ يَصْرُوَكُمْ إِلَّا أَدَىٰ
وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْلُوكُمْ إِلَّا ذَبَارًا ثُمَّ لَا يُصْرُونَ﴾ ﴿١٣١﴾ واته: نه و جووله که
و مه سیحییانه زیانتان پی ناگه یه نن ته نیا ئازاریک ئه گهر شه پریان له گهل
بکن خویان ناگرن و پشتتان تی ئه کهن و ئه به زن و هه لدین خوا ژیریان
ئه خات و یارمه تی نادرین و که سیش به هانا یانه وه نایه ت.

(تییینییه ک)

جا بیگومان وهک (ئایه ته که) له پی شدا ئاماژه ی بو کرد هه ر به م
شیوه په ش بوو، هه روه کو له شه په کانیان ده رکه وت هه ر خویان
به رامبه ر (موسلمانان) پشتیان داو خویان به ده سته وه دا، به مه رجیک
پیغه مبه ر (ﷺ) له شه پی به در ی پیروژ به سهر بت په رسته کاندای سهر که وت
و جووله که کان وه خت بوو شق به رن و ئینجا جووله که کان به
پیغه مبه ریان گووت (ئهی موحه مه د) تو له خوت بایی مه به و، تو
به رهن گاری میله تیکی نه زان له شه پ بوویت و شه پت له گهل کردن، به لام
ئه گهر له گهل ئیمه بکه ویه شه پ ئه زانی ئیمه شه پرکه رو پیاوین، که چی که
شه پریان له نیتوان قه و ما هیچیان خویان پی پانه گیراو ئه وه بوو که له
پوژی (خه بیبه ردا) خوای گه و ره سهر شوپی کردن و هه روه ها (لووتی)

شكاندن و به هه مان شێوه له پێش خه بهر هه مان شكست و سه رشۆری به سه ر (جووله كه كانی) به نی قه ینوقاع و به نو (نه زیر) و به نو (قوره یزه دا) هات، ئینجا خوای گه وره هه موویانی سه رشۆرکرد، ئینجا به هه مان شێوه گا وره کانیش له شام له زیاد له جیگه یه کدا له لایه ن هاو له لانه وه تێك شكێنران (مولك) و ده سه لاتی (شامیان) بۆ هه تا هه تایی لی سه نه رایه وه تا ئه مپۆش دلسۆزانی ئیسلام له شام پاوه ستاوو ئاماده ن تا ئه و کاته ی (عیسای کوپی مه ریهم) (عليه السلام) داده به زیته خواره وه ئه وکاته فه رمان به (شه ریعه تی) ئیسلام ده که ن و وه شوینی ریبازی (محمد) پیغه مبه ر (ﷺ) ده که ون و ئه و جا ده شکێنریت و به راز ده کوژریت و سه رانه هه لده گیریت و جگه له ئیسلام هه یج ئاینیکی تر وه رناگیریت، خوای گه وره ئه فه رموویت: ﴿صُرِيتَ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةُ اَيْنَ مَا تُقِفُوا اِلَّا بِحَبْلِ مِنْ اَللّٰهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ﴾ واته: دراوه به سه ر جووله كه كانا بی نرخی و سه رشۆری و له ناوچونی خۆیان و سامانیان له هه ر جیگه یه کدا بن له وانه جیا نابیته وه مه گه ر ده ست بگرن به نامه ی خواو به و به لێنانه ی خۆیان داویانه که موسلمان بن و به لێنیشیان داوه به موسلمان که سه رانه یان پیی بده ن بۆ پاراستنی گیان و دارایی خۆیان ئه وکاته سه رشۆری له سه ریان لانه چی.

(نَاكَادَارِيهِكَ)

قَالَ الشَّعْرَاوِي^(۱) فِي تَفْسِيرِ هَذِهِ الْآيَةِ ﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ﴾ (أَيِ لَزِمَتْهُمْ الذَّلَّةُ لَا يَسْتَطِيعُونَ الْإِنْفَكَكَ عَنْهَا أَبَدًا)

هه ندی له (موفه سیره کان) ته فسیری ﴿يَجْبِلِ مِنَ اللَّهِ﴾ یان کردووه ته به قه بولکردنی دینی ئیسلام و و (موفه سیره کان) وینه ی (بییشه و - فه خیری) رازی و خاوه نی (روح المعانی) و هندیکی تر ﴿يَجْبِلِ مِنَ اللَّهِ﴾ یان به عه قدی جزیه وه زانیوه، وه ﴿وَجِبِلٍ مِنَ النَّاسِ﴾ به (نیجتهادی سه لاطین) ئیسلام داناوه^(۲).

(والحاصل) (موفه سیره کان) کۆن و تازه، (ئهم دوو جومله یه ی) پیشوویان به گه لی مانا ته فسیر کردووه و لیکیان داوه ته وه، جا بیینه وه سه ر ده قی ثایه ته که، هه روه کو خوی گه وره ده فه رموویت ﴿وَبَاءُوْ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ﴾ (أَيِ رَجَعُوا مُسْتَوْجِبِينَ لِلْغَضَبِ الشَّدِيدِ مِنَ اللَّهِ أَيِ لَزِمَتْهُمْ الْفَاقَةُ وَالْخُشُوعُ فَهِيَ مُحِيطَةٌ مِنْ جَمِيعِ جَوَانِبِهِمْ) واته: بیگومان جووله که کان گه رانه وه به خه شمی خواو

(۱) بپوانه: تفسیر (خواطر ایمانیة) له نووسینی (محمد متولی شعرای) ج ۳، ل ۳۹۵.

(۲) هه ندیکی تر له زانا یان ده لئین: مه به ست به (بجبل من الناس) نه وه به که له ژیر رکئی په ناده ریکا بن، وه ک ئیستا که هه رچی رازو نیازبانه به دهستی حکومه ته کانی (لادینن) وینه ی نه مه ریکاو نه وانی تر، هه روه ها سه رشو پو ریسوای نه ون، بپوانه ته فسیری پامان، له نووسینی (أحمد کاکه مه حمود) لاپه ره/ ۱۱۷.

له پوڙی دواييدا شايه نی ئه و خه شمه یشن له و پوڙه دا که دراوه به سه ريانا
 هه ژاری و بی نرخى و هه ر چوار لای لی گرتوون، هه رگیز توانای
 رزگار بوونیان نابى چونکه دلیان پره له بوغزو کینه، دژی هه موو
 (ئاده میزاد) به تایبه تی موسلمانان ئه و جا به پراستی ئه و بی نرخى و
 هه ژاری و خه شمه به و هویه وه بوو، باوه پریان نه هیئا به نامه و
 (کتیبه کانی) خوا، هه روه ها ده ستکاریان کردو نامه ی خویان گوپی،
 ئینجا هه تا باوه پ به پیغه مبه ر (ﷺ) نه هیئن سه رکه و توو نابن و له گه ل
 هه ندی—شدا، ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِعَايَتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
 الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ (أَيِ ذَٰلِكَ الذَّلَّ
 والصغار والغضب والدمار بسبب كفرهم وجحودهم بآيات الله وقتلهم الأنبياء
 والعلماء ظلماً وعدواناً وتمردهم وعصيانهم لأوامر الله) واقه: ئه وانه به هوی
 ئه وه ی که بی باوه پ بوون و چه ند پیغه مبه ریکی خویان به بی گونا ه
 کوشتووه، وه له گه ل هه ندی شدا، زور جارن هه ر زانیه ک ناموژگاری
 چاکه ی بکردنایه ئه یان کوشت یان نازاریان ئه دان، ئه و جا بیگومان ئه و
 جووله کانه، به رده وام هه ر نافه رمانی و سه ریچییان ده کرد له سنوور
 ده رده چوون به تایبه ت له سنووری خودای مه زن.

(رِیزو حورمه تی نه وانه ی موسلمان بوون له خاوهن نامه و کتیب)

زور له (موفه سیره کان) نه گێر نه وه له (ئیبین و عه باسه وه) (خوایان لی
پازی بیت) که (عه بدوللای کوپی سه لام) و هاوه له کانی له تیره و
سه روکی جووله که کان^(۱) که موسلمان بوون وه ئیسلامیه ته که یان راست
بوو دامه ززان له سه ری ئینجا (نه حبار) و (عالمه یه هودییه کان) ووتیان
ئه وه ی له ئیمه که ئیمانیا ن هینا به محمد (ﷺ) له قه وم و گه لی ئیمه دا
ئه وانه به راستی پیاوی باش نه بوون وه له پیاوه خراپه کانمان بوون، جا
گووتیان ئه م (شه خسانه) نه گه ر پیاوی باش بوونا یه دینه که ی خو یان
نده گۆریه وه به (دینیکی) تر وه کو دینی موحه مه د (ﷺ) جا به م
بۆنه وه ئه م چهند ئایه ته ها ته خواره وه هه روه کو ئه فه رموویت: ﴿لَیْسُوا

سَوَاءٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ﴾ (أَي لَیْسَ أَهْلُ الْكِتَابِ مُسْتَوْنَ
فِي الْمَسَاوِی أی مِنْهُمْ طَائِفَةٌ مُّسْتَقِیْمَةٌ عَلَى دِیْنِ اللَّهِ وَشَرْعِهِ فَفِیهِم
الْمُؤْمِنُ وَالْكَافِرُ وَالْبَرُّ وَالْفَاجِرُ) واته: خاوهن نامه کان هه موویان وه ک یه ک
نین واته هه ر مرقفی خراپ نین به لکو هه ندیکیان پیاو چاکن و هه روه کو
ئه فه رموویت: ﴿يَتَلَوْنَ ءَايَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ الْاَیْلِ وَهُمْ یَسْجُدُونَ﴾ (ای

(۱) وه ک عه بدوللای کوپی سه لام و ئه سه دی کوپی عوبه ید و، سه عله به ی کوپی سه عبید
و، نوسه یدی کوپی سه میه و که سانی تریش له ئه هلی نامه و کیتاب، بپوانه: (تفسیر
القرآن العظیم) له نووسینی (الحافظ ابن کثیر الدمشقی) تحقیق (عبدالرزاق المهدي)
ج/۲، لایه په /۸۶.

يَتَهَجَّدُونَ فِي اللَّيْلِ بِتِلَاوَةِ آيَاتِ الْقُرْآنِ فِي صَلَاتِهِمْ وَيَكْثُرُونَ مِنَ السَّجُودِ فِي طَاعَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْآيَةُ نَزَلَتْ فِيهِمْ أَسْلَمَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ أَحْبَارِ الْيَهُودِ وَعِلْمَاءِ النَّصَارَى) بە لكو كۆمه لێكیان لە سەر پێگای (حق) و راستن، وه به شه و شه ونویژ ئەكەن (قورئان) ئە خوینن و كړنووش ئە به ن بۆ خوداو هه روه ها به ملكه چى به وه شوژده ده به ن و په یره وى خواى گه وړه ئەكەن ئەم ئایه ته دابه زى دهره ق ئە وكه سانه ی كه ئیسلام بوون له زاناكانى جووله كه و مه سیحیه كانى عیسه وى .

(سەر نەجىك)

هەندى له (موفه سیره كان)) ئە لێن مه به ست له خویندنه وه ی ئایه ته كه ی قورئان له نوێژى عیشادا چونكه ئە هلى (كىتاب) نوێژى عیشا ناكەن وه ئینجا بۆ به لگه له سەر ئەم قسانه (رېوايه ت) كراوه له حه زره ت (ﷺ) جارێك نوێژى عیشای دواخست وه كاتى له مال دەرچوو بۆ نوێژى عیشا ته ماشای كرد خه لكه كه وان له مزگه وتا چاوه پوانى نوێژى عیشا ئەكەن پێغه مبه ریش (درودى خواى له سەر بى) فه رموى بزائن كه س نیه له (ئه هلى كىتاب) ئە و نوێژى جى به جى بكاو له ئیوه زیاتر ئینجا نوێژى به كۆمه لى بۆ كردن، ﴿يَوْمُنُوبَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ

الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ واته: ئە وانه باوه رپان به خواو به پۆژى دواى هه يه، فه رمان به چاكه ده گرن و به په له و به په رۆشه وه به ره و هه موو كارێكى خێرو چاكه ده پۆن، و ئە و تاقمانه ئە و كاره چاكانه ئەكەن و ئە نجامى

ئەدەن، ئەوان لە ریزی پیاو چاكانن لای خواو شایستەى رەزامەندى
 خوان) وە دواتر ئەفەرموى: ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ
 وَاللَّهُ عَلَيْهِ بِالْمُتَّقِينَ﴾ (۱۱۵) واتە: ئەوانە ھەر چاكانەك بكن بى
 بەھرە نامىنىتەو، واتە رەنجیان بىز نابىت و، پاداشتەكەى
 وەردەگرەو، خودا زاناو ئاگادارە، بەوانەى كە دەپەرستن و خۆیان لە
 خراپەو (كوفرانەى نازو نىعمەتى) خودا دەپاریزن واتە ھەر كاریكى چاكانە
 دەكەن لەلای خودا نافەوتى و پاداشتى زۆر چاكانان دەداتەو، و كاری
 ھىچ كەسى لى وون نابى و بۆى ھەلەدەگرى^(۱).

(وَيْتَنِيهِكَ لَهُ وَشَتَانِي كَيْ بَيِّبَاوَهُرَانَ تَيْبِيهَ خَشَن)

جا بىگومان دواى ئەو، خوا باسى ئەو جوولەكانە دەكات كە باوهریان
 بە پىغەمبەر (ﷺ) و (تایبەنەكەى) خوشیان نەھىناو، لەگەڵ (بەت)
 پەرسبەكانیش) پاشان خوداى گەورە نمونەى كە ھىناو، تەو، بۆ ئەو
 خواناسانەى كە مال دەبەخشن لە ژيانى دنیادا ھىچ جىگایەك ناگرى
 چونكە مەبەستیان بۆ خوداى گەورە نەبوو، جا ئەفەرموى: ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
 وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۱۱۶) واتە: ئەوانەى باوهریان

(۱) جا بىگومان زۆرەى (موفەسىرەكان) پرايان وایە مەبەست لەم ئایەتانە ئەو خواو
 (كتیبانەن) واتە نامەكان كە لەكاتى خۆیدا موسلمان بوون و بەچاكانى پەپەرەوى
 تایینى پەرەزیاان كردوو.

نه هینا (کافر) بوون واته بی باوه پ بوون و دوزمنایه تیان له گه ل پیغه مبه ر
(ﷺ) و هاوه لانیادا کردووه وه کو (جووله که کانی ناو شاری مه دینه و
ده روپشتی) و هه روه ها دوو پووه کانی ناو شاری مه دینه و
بتپه رسته کانی ناو شاری مه ککه و ئه وانه سه روه ت و سامان و مال و
منداله کانیان له سزای خودا قوتاریان ناکات و هیچیان به که لکیان ناییت
و له سزای خودا دهریازیان ناکات جا به پاستی ئه وانه هاوپی ی ئاگرن
واته ده چته ناو ئاگری دۆزه خ، هه تا هه تایی، له ناوی دهرناچن و
ده مینینه وه وه له دواایدا (موفه سیره کان) ئه لئین خودای مه زن
نمونه یه کیان بو ئه هینیتته وه و ئه فهرمووی: ﴿مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ

الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ

فَأَهْلَكَتْهُ﴾ واته: وینه ی ئه وه له ژیا نی (دنیا دا) خه رچی ده که ن به
(پیاو) به رچاوی ده بیه خشن، بو ئه وه ی خه لکی باسیان بکاو (ناو
شوورته دهر بکه ن) وه کو بایه کی به هیزی وینه ی گه رده لوولیکی
ووشکه رو سووتینه ر وایه به توندیش دیت له کیلگه و له کشتوکالی
کو مه لئیک خه لک ده دات که زو لم و سته میان له خویان کردووه، له به ی نی
ده باو له به ر کرده وه ی خراپی خویان گشتی بفه وتیت ئه و جا بیگومان
خوا ی گه وره هه مووره نجیکی ئه وانه به م شیوه یه به فیرو ده دات و
به هوی (کوفر) و تا وانه کانیانه وه، هه رچی بکه ن بی سووده بو یان ﴿وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ (۱۱۷) واته: خواش زو لمی لی
نه کردوون، چونکه بیگومان خوا زو لم له هیچ کهس نه کات و به لام خویان
(زو لم) و سته م له خویان ئه که ن.

(جگہ له موسلمانان كه س مه كه نه)

دوست و براده‌ری خوتان)

(موفه سیره‌كان) نه‌لین نه‌وجا خوای گه‌وره دیته سهر باسی نه‌وه‌ی كه موسلمانان له غه‌یری خویان نه‌كه‌نه جیگای متمانه‌و باوه‌پی و دوستایه‌تی پشت پی‌ قایم‌کردمن بۆ نه‌وه‌ی كه نه‌پینه‌كاني خویانیان له‌لا باس بكه‌ن و، وه شتی په‌نهانی خویانیان له‌لا ناشكرا بكه‌ن ئینجا مه‌روه‌كو نه‌فرمویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخِذُوا بِطَانَةً^(۱) مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ ۗ وَآتِهِمْ نَافِلَةً ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِسُونَ﴾ واته: ئه‌ی نه‌وانه‌ی كه باوه‌پتان هیناوه، له‌خوتان زیاتر كه‌سی‌کی دیکه به‌دوست و براده‌رو یاوه‌ری خوتان مه‌زانن نه‌پیتی خوتان و موسلمانان له‌لا باس بكه‌ن و پینان بلین، چونكه نه‌وانه مه‌رچییه‌کیان پی‌ بکریت بۆ زیان گه‌یاندن به‌ ئیوه‌ دریقی ناكه‌ن و حه‌ز ده‌كه‌ن مه‌میشه له‌ زه‌حمه‌ت و نازارو ناپه‌حه‌تی دابن، ﴿قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ

(۱) روشه‌ی ﴿بِطَانَةً﴾ به‌مانای دوست و براده‌ر دیت، چونكه (واردیش) بووه له‌ فرموده‌ی (صه‌حیحا) كه‌ حه‌زه‌ت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخِذُوا بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ﴾ (مَا بَقِيَ اللَّهُ مِنْ نَّبِيٍّ وَلَا اسْتَخْلَفَ مِنْ خَلِيفَةٍ إِلَّا كَانَتْ لَهُ بِطَانَتَانِ... هتد) واته: خوا مه‌ر پیغه‌مبه‌ری‌کی نارده‌ی یان مه‌ر (خه‌لیفه‌یه‌کی) دانابی دوو پازی بۆ داناوه‌و یانی دوو براده‌ری بۆ داناوه‌ پازنکیان فرمانی چا‌که‌ی پیده‌گا‌و (ته‌رغیبی) نه‌دا له‌سه‌ری نه‌وی تریشیان کاری خراپه‌ی خست‌وته به‌رده‌می و هان نه‌دا له‌سه‌ری ئیتیر مه‌گه‌ر خودا موقوفه‌ی پاریزی).

اکبر واته: جگه له وهش به ئاشکرا دژایه تیتان نه کهن و ئه و پق و قینه یهش که له دلایانه ده یشارنه وه، فره ترو که وره تر له وهی که به زاریاندا دی پپه له پیلان و فروفیل به رامبه رتان ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (۱۱۸) واته: ئه ی موسلمانینه ئه وه ئه و شته ی که ئیوه ئاگاداری نه بوون و نه تانده زانی بۆمان پوون کردنه وه، تا تیبگه و بزانه و ئاگادار بن لی.

(ئاگادارییه ک)

(موفه سیره کان) ئه لێن پێویسته له سه ر برپاداران زۆر هه شیار بن له باره ی دووژمنی نه یاره وه تی بفکرن و ده رکێ پاستیه کان بکه ن وه په چاوی ئه م خالانه بکه ن:

۱- زۆر گرنگه بۆ موسلمانان دۆست و نه یاری خۆیان بناسن.

۲- زۆریش پێویسته کاروباری خۆیان نه خه نه به رده سته دووژمنانی دینی خوا.

۳- هه روه ها ئه مه ش پێویسته نه ینی خۆتیان له لا ئاشکرا نه که ی.

بابیننه وه سه ر خزمه تی ئایه ته که و، هه روه کو خوای گه وه ئه فـه رموویت: ﴿هَآئَنتُمْ أَوْلَآءُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمُ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ

کله واته: باش بزانه ئیوه ئه وانتان خوش ده وی به لام ئه وان ئیوه یان خوش ناوی، واته ئیوه ی موسلمانان (منافقه کانتان) واته دوو پوه کانتان خوش ده ویت که خۆیان لای ئیوه به موسلمان پیشان ده دن و به لام ئه وان به ئاشکراو نه ینی پق و قینیان له ئیوه یه، واته ئیوه باوه رتان به

(کتبه‌کە‌ی) خۆتان و، به کتیبه‌کە‌ی ئەوانیش هه‌یه که‌چی ئەوان وانینه و به پێچه‌وانه‌وه (خولاس الکلام) واته پوخته‌ی ووتە‌کان ئەوه‌یه : ئە‌ی ئیمانداران ئێ‌وه بپرواتان به‌هه‌موو (کتیبه‌کانی) خوا هه‌یه که‌چی ئەوان بپروا به کتیبه‌کانی ئێ‌وه ناهێ‌نن چونکه بێ‌گومان دیاره‌ خاوه‌ن کتیبه‌کانیان (مونا‌فقه‌کانیش) ئە‌گەر بێ‌ن (ئیمانمان) هێ‌ناوه‌و، راست ناکه‌ن و درۆ ئە‌که‌ن ﴿وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَٰلَتَكُمْ﴾^(۱) **الْأَنَامِلُ مِنَ الْعَظِیْطِ** **واته:** کاتی‌کیش پێ‌تان بگه‌ن به‌دوو پوویی و (نی‌فاقی) **واته:** ناپاکی خۆیان ده‌لێ‌ن ئێ‌مه‌ باوه‌رمان هێ‌ناوه‌و^(۱) به‌لام هه‌ر که‌ لێ‌تان جیا ده‌بنه‌وه، دوور ئە‌که‌ونه‌وه (له‌وړک و کینه‌ی که‌ هه‌یانه) سه‌رپه‌نجی خۆیان ده‌گه‌زن و ده‌کروژن وه‌ک کورد ده‌لێ‌: (فلان که‌س په‌نجی خۆی ده‌کروژێ‌ له‌ پ‌قی فلان که‌س)، ﴿قُلْ مُوتُوا بِغِیْطَتِکُمْ إِنَّ اللّٰهَ عَلِیْمٌ بِذٰتِ الصُّدُوْرِ﴾^(۱۳) **واته:** ئە‌ی پێ‌غه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (ﷺ) به‌و دوو پ‌وانه‌ بلی‌ به‌و داخه‌تانه‌وه (بمرن) واته هه‌تا‌کو ده‌مرن ئە‌و خه‌فه‌ته‌تان له‌ناو دلتان دایه‌و دای ئە‌پۆشن و ده‌ری نابن، چونکه به‌راستی خ‌وای گه‌وره‌ به‌و (نه‌یینه‌ی) ناو دلیان زۆر زانیه‌و، ئە‌زانێ‌ چ پیلانی‌ک به‌رامبه‌ر به‌ پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) و به‌ موسلمانان له‌ دلتان دایه‌و جا له

(۱) خ‌وینه‌رانی تازیزم، (موفه‌سیره) به‌پێ‌ژه‌کان به‌ دوورده‌ریژی پ‌افه‌ی ئە‌و چه‌ند ئایه‌ته‌یان ک‌ری‌وه به‌لام من نامه‌وه‌ی مانای (ئایه‌ته‌کان) درێژ بێ‌ت، ده‌مه‌وی‌ مام ناوه‌ند بێ‌ت هه‌روه‌کو گوتراوه (خَیْرُ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا) جا هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌کانی ئە‌م سووره‌ته‌ زۆریه‌ی له‌سه‌ر (که‌له) په‌قی جووله‌که‌کان دابه‌زی‌وه چونکه به‌رامبه‌ر موسلمانان زۆر (هه‌سود) بوونه‌و، هه‌رچه‌نده ئە‌وان (هه‌سود) بوونه به‌رامبه‌ر به‌ پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) و موسلمانان، وه‌ ئە‌بێ‌ چاک بزانه‌ که‌ خودای گه‌وره‌ ئە‌و چا‌کانه‌ی خ‌وای ته‌واو ده‌کات بۆ (به‌نده) بپ‌و‌اداره‌کانی خ‌وای و (ئایینه‌کە‌ی) به‌ ته‌واوی به‌رز ده‌کاته‌وه، وه‌ سه‌ری ده‌خات به‌بێ‌ شک و گومان.

پاشان خودای گه وره ده فەر موویت: ﴿إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا﴾ واته: به راستی نه گهر چاکه به کتان بیته پئی (وه کو سه رکه وتنی جه نگی) یان سه رکه وتوویی و سه روه ریه که تان به ده ست هیناوه وه کو نه وه به سه ر دوژمنان زال بین یان خه لک پووبکاته تایینی پیروزی ئیسلام و یان هه رزانی و خیرو چاکه تان له ناو بلاو بیته وه، نه وان پئی (ناپه حهت) ده بن و خه م و خه فهت دایان ده گری و به لام نه گهر ناخوشیه کتان بیته پیش، وه کو تیکشکانیک له شه ردا، یان هاتنی به لایه که به سه رتاندا نه وه نه وان پئی که یف خوش ده بن و (فه ره حی) دایان نه گری، ﴿وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ واته: نه گهر ئیوه نه ی موسلمانان (صابرو) واته: خوڤاگر و پاریزگار بن له (شکاندن سئوره کانی) خودیانی (تجاوز) نه که ن، نه وه بیگومان فریفته که یان هیچ زهره رو زیانی کتان پئی ناگه یه نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ ۱۲۰ واته: بیگومان خوی گه وره (نیحاطه ی) واته ده وره ده ری داوه و، به هیچ شیوه یه که (ده ربان) نابن له بن (حوکمی) خودای مه زن، نه گهر که می که ده وری شتیکی دابی مانای نه وه یه له ده ستی قوتار نابی، واته خوی گه وره ته بارک و ته عالا، ده وری نه وانی داوه، وه فریفته ل و پیلانه کانی نه وان هه مووی پووجه ل نه کاته وه و، هه روه ها فیل و ته له که بازی و داخی نه وان هیچ زیانی کتان پئی ناگه یه نی، نه وه ی نه وانه نه یکه ن له زانایی (خوا) ده ربان نابی و لی ی بزد نییه و نابی هه مووی لی دیاره و ناشارد ریته وه.

(باسی جهنگی نوحد)^(۱)

جا بیگومان نه و دوو نایه ته ی پیش نیستا که (تفسیر) کراو، وه له گه ل چه ند نایه تیکی^(۲) تری پیروژ که له مه و دوا باسی ده که یین و تهفسیری نه که یین (إنشاوا الله) ده باره ی جهنگه (نوحد) دا هاتوونه ته خواری و دابه زیون نه و جا بویه به پیویستی ده زانم لیتره دا به (کورتی) ده باره ی نه و (جهنگه) بدویین و له سه ری برپوین، جا بیگومان، بته رسته کانی قورپه ششی مه که له سالی (دوه می) کوچی دا له (غه زای به دردا) خراپیان به سه رها ت و تیکشکان، چونکه بی گومان (۷۰)

(۱) نوحد: کیویکه زور (مه شهوره) له مه دینه ی منه و ره، چونکه پینچ (میل) دوو له بهر نه و هس پئی ده لاین (نوحد) چونکه نه م کیوه به ته نیایه و چ کیویکی تر له ده ووبه ری دانیه، یا به قه د نه و نابیت، جا مهروه اش هندی (سیره ت نووسان) ده لاین (گوپی) چه زه تی (هارونی) برای چه زه تی موسا پیغه مبریش له وی نیژاوه بیگومان چه زه تیش فرموویته له فرموده یه کا (إِنَّ أَحَدًا جَبَلٌ يُحْبِنَا وَنَحْبُهُ) واته به راستی (نوحد) کیویکه نیغه خوشمان ده ویت و نه ویش نیغه ی خوش ده ویت، بنپوه په رتوکی (سیره ت و زیاننامه ی زاتی ره بهر له ره وشت و نه خلاق و غه زه واتی پیغه مبه ر (ﷺ) له نووسینی (عبدالرحمن مه لاطه عبدالعزیز) بهرگی ۲، لاپه ره/ ۵۹.

(۲) جا (موفه سیره کان) له نایه تی (۱۲۱) وه مه تا ده گاته نایه تی (۱۸۰) ی نه م سوره ته واته (۶۰) نایه تی ته واه سه باره ت به جهنگی (نوحد هاتوون، نیجا شیاوی ناماژه بۆکردنه که جهنگی (نوحد) له ریکه وتی رۆژی (شه ممه ی) هه وتی شه شه لانی که ده کاته رۆژی مانگی (شه والی سالی سی هه می کوچی، له نیوان موسلمانان و بته رسته کانی مه که دا روویدا و نه ویش شه پیکی خویناوی بوو، بهروانه هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

کہ سیان لیٰ کوڑاؤ، وہ ہر وہا (۷۰) کہ سیشیان لیٰ بہ (دیل) گیرا،
 ئینجا لہ تولہی ہندی (ئہبو سوفیانی کوپی حرب) ئہوکاتہ سہرؤکی
 قورہیشیہکانی مہککہ بوو (لہشکریکی) سیٰ ہزار کہسی کوکردهوہو
 (سیرت نووسان) ئہلین دووسہد کہسیان (ئہسپ) سوار بوون ہر وہا
 زورہشیان (ژنہکانیان) لہگہل خویاندا ہیئا بۆ ئہوہی باش (غیرت) و
 (شہجاعت) بیانگریٹ ئہوجا لہشکرہکہ بہرہو (مہدینہ) بہرپیکہوت و
 لہلایہکی کیوی (ئوحود) ہوہ سہنگہریان دامہزاندو، پیغہمبہری
 خوداش (ﷺ) موشاوہرہی یارو و یاوہرہکانی کردو (پائی) وانی وەرگرت
 ئایا لہناو شاری (مہدینہدا) شہر بکہن یان بچن بۆ کیوی (ئوحود؟)
 ئینجا زورہی ہاوہلان گہنجی خوین گہرم بوون (پایان) لہسہر ئہوہبوو
 کہ بچنہ دہرہوہی (شاری مہدینہ) شہر بکہن لہبہر ئہوہ حہزرت (ﷺ)
 بریاریدا بچنہ دہرہوہی شار شہر بکہن ئہوجا پیغہمبہر (ﷺ) لہشکریکی
 (ہزار) کہسی پیکہینا کہ (پہنجایان) ئہسپ سوار بوون، ئہوجا لہ
 رینگادا تووشی ہندی (جوولہکہ) بوون بۆ یارمہتی موسلمانان ہاتبوون
 ئینجا پیغہمبہر (ﷺ) فہرموی ئہری ئیوہ موسلمان بوون گوتیان
 نہخیر، جا فہرموی (ثُمَّ قَالَ مَرُّهُمْ فَلْيَرْجِعُوا فَاِنَّا لَا نَسْتَعِينُ بِالْمُشْرِكِينَ
 عَلَى الْمُشْرِكِينَ) واتہ: لہ پاشان فہرمانی پیدان با بگہرینہوہ چونکہ
 ئیمہ داوای ہاریکاری و یارمہتی لہ (بیٰ باوہپان ناکہین بۆ سہر بیٰ
 باوہپان) ئینجا جوولہکہکان گہرانہوہو، ئہوجا لہ رینگای خویان بہ
 (عہدوللای کوپی ثوبہیان) گوت تو ئاموزگاری (موحہمہدت) کرد کہ بہ
 قسہی باوو باپیران بکات بہلام ئہویش نہیکردو بہ قسہی مندالہکانی

کرد ئینجا ئه و قسه ی جووله که کان کاری کرده سهر (عه بدوللای کوری
 ئوبه ی کوری سه لول) ئه ویش به خۆ به (سیسه د) که سه وه گه پایه وه،
 کوتی ئیمه بۆچی خۆمان به کوشت بدهین له پیناوی کی...؟ ئه و جا
 به ره وه مه دینه گه پانه وه، به هه نجه تی ئه وه ی که هه زهت (ﷺ) به قسه ی
 ئه وانی نه کردوه که گووتیان با له (ناو مه دینه) دا بمینینه وه و شه ر
 بکه ین، جا هه رواش به ره ی (سه له مه) و به ره ی (حاریسه) یش ویستیان
 جیا بینه وه، به لام خودا دلّی نه رم کردن و له گه لّ له شکره که ی پیغه مبه ر
 (ﷺ) دامه زرانه وه.

(راویژ کردنی پیغه مبه ر (ﷺ) به موسلمانان)

جا بیگومان پیغه مبه ری خودا (ﷺ) هه موو موسلمانانی خاوه ن (رای)
 کو کرده وه به تایبه تی یارو یاوه ره کانی تا به شوینه دووره کانی
 مه دینه شی نارد هه موو که وتنه ووتویژ و پاویژ که له کوی به ره نگاری
 سوپاکه ی (قوره یش) ببیته وه شاره که بکه ن به قه لاو سپیژ ئه گه ر
 (قوره یش) هیرشیان هیئا ده توانن ژن و مندالیش له سه ربان (به رد
 بارانیان) بکه ن و شپه زه یان بکه ن، جا پیغه مبه ر (ﷺ) رای وابوو که له ناو
 شاری مه دینه بمیننه وه وه پیاوه گه وره کانیش له (کوچه ری و
 یاریده ده ر هه ر له سه ر ئه م پایه بوون، هه ره ها سه روکی (دوو
 پوهه کانیش) عه بدوللای کوری اُبی سلول، هه ر ئه ویش ئه م پایه ی
 هه بوو، به لام ئه وانه ی که (رای) چوونه ده ره وه یان هه بوو زۆربه ی

(گه ڇهه کان) ٻوڻ ، يهڪ لهه دواي يهڪ كه وٽنه ووتار دان^(۱) ٿه وڃا پيڻه مبهريش (ﷺ) كه ته ماشاي كرد زور بهي هر زوري خه لکه که، ده يانه وي ٻو (دوڙمن) ده رڇن ٿينجا فه رموي (ده ترسيم تووشي هه لائن بين) به لام ٿه وان هر (موکي) ٻوڻ له سه ده رڇوڻ، ٿه ویش چاره ي نه ماو هاته سه (پاي) وان كه ده رڇن و ٿينجا دواي نوڙي (عه سر) ته شريفی چوهه مال هوه له گهل ٿه ٻو به کري سديق و عومهری کوري خه تاب (ره زاي خوابان لي بيت) خوي ٿاماده کرد ٿينجا دوو زري له سه ريڪ له بهر کردو شمشيره که ي له شاني کرد، جا له وکاته ي له ٿوره وهه ٻو، خه لکه که كه وٽنه ده مه قالی و چرپه چرپ له گهل يه کتری ٿينجا (سه عدي کوري مه عز) كه بيرو باوه پي وابو له سه ر قسه ي پيڻه مبهري (ﷺ) ده رنه چن و له ناو شاري مه دينه بميننه وه، ووتي ٿه و قسانه ي ٿي وه به پيڻه مبهريتان ووت زوري پي ناخوش ٻو، ٿي وه پيويسته پيڻه مبهري (ﷺ) چيتان پي بلي به قسه ي بکه ن، ٿه وانيش بيريان کرده وه كه دڙ به پيڻه مبهري (ﷺ) وه ستاون و قسه ي ٿه ويان شکاندوهه جا كه پيڻه مبهري (ﷺ) هاته ده ره وه ديتيان زريپوشي به ستوهه (شمشيري به شان وه يه ٿه وڃا پييان گووت ٿه ي پيڻه مبهري خوا ٿيمه په شيمانين نه ده بوايه له (قسه ي) تو ده رڇين ٿيستا که ش چونت پي باشه وابکه و، ٿينجا پيڻه مبهري (ﷺ) فه رموي ٿه وه ي من پيم گوتن ٿي وه

(۱) جا به تاييه تي ٿه (گه ڇانه) ٻوڻ كه له کاتي خويده به شداري جهنگي (به دريان) نه کردبو چونکه به پاستي ٿه مانه زور خوين گهرم ٻوڻ، بهوانه: (سپره ت و ٿياننامه ي ذاتي ره مبهري) به رگي دوهم، لاپه ره/ ۶۲.

قه بولتان نه کردوه به لَام (هر پیغه مبه ریکیش که دهستی دایه چه ک و
خوی ناماده کرد نابی چه که که دابنی و یا (زری) جهنگی پوшы، واته
به رگی جهنگی پوшы، زریکه ی دابنی مه تاکو جهنگ نه کات^(۱) نیستاش
من چیتان پی ده لیم نه و ریگه یه بگرن و (خوگرین) سه رکه وتن بو
نیوه یه، لیله ده ده رنه که وی پیغه مبه ر (ﷺ) مه زنده ی شه رکه ی باش
کردبوو، بویه هنده ی دووباره کرده وه (خوگر) بن و له قسه ی دهرنه چن
جگه له وهش خه ونیکی سه رسورپنی دیبوو، وه ک خوی نه یگپرته وه و
نه فهرموویت: (وَاللّٰهُ اِنِّیْ قَدْ رَاِیْتُ خَیْرًا رَاِیْتُ بَقْرًا وَرَاِیْتُ دُبَابَ سَیْفِیْ
(طَرَفَةً) ثَلَمًا وَرَاِیْتُ اِنِّیْ دَخَلْتُ یَدِیْ فِیْ دَرْعٍ حَصِیْنَةٍ فَاَمَّا مَا الْبَقْرُ فَنَاسٌ
مِّنْ اَصْحَابِیْ یَقْتُلُوْنَ وَاَمَّا الثَّلَمُ الَّذِیْ رَاِیْتُ فِیْ سَیْفِیْ فَهُوَ رَجُلٌ مِّنْ اَهْلِیْ
بِیْتِیْ یَقْتُلُ وَاَوَّلْتُ الدَّرْعَ الْحَصَنَةَ الْمَدِیْنَةَ)، واته: سویند به خوی گه وره
من خه یویکی خیرو باشم دیبوو جا له خه وه که دیبووم مانگایه ک
(سه ربپرو) بوو، وه له خه وه که مدا دیبووم که (شمشیره که م) که ل
بوو بوو، وه له خه وه که م دیتم که ده ستیشم خستبوه ناو (زریه که قایم)
کردبوو نه و جا بیگومان هه زره ت (ﷺ) خه ونه که ی نه وها لیک دابووه،
سه ربپرنی مانگایه که به کوشتنی چه ند که سیك له هاوه لانی لیک دابووه،
واته که ل بوونی (شمشیره که م) به کوشتنی پیاویکی خزمی نزیک ی لیک

(۱) نه مهش دهقی فهرموده که یه (مَا یَنْبَغِیْ لِنَبِیٍّ اِذَا لَبَسَ لَآمَنَهُ اَنْ یَضَحَّهَا حَتّٰی
یُقَاتِلَ) رواه احمد.

دابووه، ههروه ها زینیه کهش به شاری مه دینه لیک دابووه^(۱) نه و جا پیغه مبهه (ﷺ) فه رمانی داو له شکر به پێ کەوت و وه (عه بدوللای کوی مه کتومی) له سه مرگه وت داناو فه رموی (پیش نویژی) بو موسلمانان بکه و نه ویش فه رمانی به جی هیناو نه و جا بیگومان (ژماره ی له شکری) موسلمانان نزیکه ی (هه زار کهس) ده بوو.

ههروه کو له پیشه وه ئاماژه مان بو کرد، نه و جا پیغه مبهه (ﷺ) له گه له شکری موسلمانان به ره و کتوی دۆلی (ئوحد) پویشن و تاگه یشتنه شوینیک له و کتوه که پێ ده لێن (شعه یب) ئینجا هه زهت و یاوه ره کانی به ره و نه و دۆله هه لکشان و ئینجا پیغه مبهه (ﷺ) له و ی ده ستی کرد به ریکه ستنی ریزی له شکری موسلمانان ههروه ها (په نجا) که سی تیر نه ندازه ی به سه رکردایه تی (عه بدوللای کوی جوبه یی) ی له سه ر کتوه که دامه زاندو (فه رموی ئیوه لی ره) بن له دواوه پشتیان بپارین، چونکه ده ترسم له دواوه بو ماه بین، نه و جا له و حاله ته شدا ئیوه تیر بارانیان بکه ن و وولاغ خوی له بهر تیر ناگری و ده گه پێته وه، به لام نه گه ر دیتان ئیمه ش شکاین یان کوژاین وه یا سه رکه وتین نه که ن کتوه که به جی بیلن فه رمانیشی به وانی تر دا که واکه س شه پ نه کات تا کو خوی پێیان نه لی ئینجا هه زهت (ﷺ) که وته هه لبژاردنی پیاوانی ئازاو چالاک و به تین و شه پکه ره له نیوانیانداو خه ستینه ی پیشه وه ی له شکره که وه

(۱) خاوه نی په رتوکی (الفقه السیره) له نیام (نه حمه د) و (حاکم) ده گێڕێته وه و بپوانه هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

(شہر دہستی پی کرد)

ئەوجا ھەروەھا ھەردوو (سوپاکە) لێک نزیک بوونەو، یەکەم کەسی
 کە ھەرای دامەزاند (ئەبو عامری فاسق بوو) کە ۱۵ کەس لە
 ئەوسێبەکانی خزمی بەلێنیان داوویی کە لە قسەیی دەرئەچن و ئەوجا
 (ئەبو عامر) بانگی قورەیشیەکانی کرد کە بێنە گۆرەپانی شەپەرەو، ئێتر
 (عیکرەمی کوپی ئەبو جەھل) و کۆمەلێک بەدوای کەوتن ویستیان لەلای
 چەپەو ھەلەت بەرنە سەر موسلمانان بەلام موسلمانەکان بەرد بارانیان
 کردن و گەپانەو، ئینجا لەوکاتەو (عەبدولعوزای تەلحە کوپی باوکی
 تەلحە) بەیداغ ھەلگری قورەیش خۆی دەرخواست و (زوبەیری کوپی
 عەوام) بۆی دەرچوو خۆی ھەلدا بە سەر حوشتەرەکی و بەزەوی دادا،
 کەوتە سەری و بە شمشیرەکی سەری بپری، ئینجا قورەیشە بێ
 باوەرەکان ھێرشیان ھێنا بە گۆرەپانی شەپەرەو بەلام ھاوێ لانی
 پیغەمبەر (ﷺ) دەرگوت (گورگن) پوو لە (میگەلی) مەر دەرەکن، دووژمن
 بەو زۆریەیی خۆیەو موسلمانەکانیش بەو ژمارە کەمەیی خۆیانەو،
 درپان دان و کەلێنیان تیخستن و بریانکردن، جا قورەیشیەکان دووبارە
 ھێرشیان دەست پیکردەو، ھاتنەو مەیدانی شەپەر، ئەنجا لەم کاتەدا
 ئیمامی (ھەمزەو) ھەزەرەتی عەلی (خوایان لی پازی بێت) ھاتنە گۆرەپانی
 شەپەرەو دەرگوت شیریی مەیدان، وەکو ھەوری بەھاری ئەیان نرکاندو
 ئەیان گرماند، دەنگی جەنگ بەرز بوو، ئیمام وەک شیر ھێرشیی
 ئەبردە سەریان و (ئیمام ھەمزە) ئەیفەرموو و ھاواری ئەکرد (أُمْتُ
 واتە بمرینە بمرینە، وە لە (ریوایەتێکی) تردا ئەفەرموو: (بکوژە

بکوزه) خوی هه لده دایه ناو گوشندوی جهنگه وه و ئینجا له و لاشه وه (ئه بو دوجانه) به خو و ده سمالی (سوری) نیوچه وانی خوی به ده رخست و هه روه ها ئه گه یشته هه ر بت په رستی ئه یکوشت (که عبی کوپی مالیک) ده گپرتیه وه ده لی، دیتم به کیک له (بت په رسته کان) که وتبوه سه ر موسلمانان برینداره کان، ته وایان بکات، به کیک له موسلمانان کان هه لمه تی بو برد که لی ووردبوومه وه دیتم (بت په رسته که) گه لیک پوشته ترو گورج تر بوو، ئینجا که موسلمانان که گه یشته سه ری (شمشیریکی) له ناوشانی دا تاکو ناوقه دی داو تاکو ناوقه دی چوو، (پوشت و کردیه دوو که رت) ئه وجا ده م و چاوی خوی ده رخست گوتی چۆن ده بینی ئه ی (که عب؟) من (ابو دوجانه) م دیسان (ئه بو دوجانه) که وته ناو بت په رستان و ریزه کانی شه ق ئه کرد، دیتی به کیک خه ریکی لاشه ی موسلمانان (شه هیده کانه)، ئینجا هه لمه تی برده سه ری و هاواری کرد (ابو دوجانه) دیتی (هندی ژنی ئه بو سوفیانه) ئه وجا ده لی شه رمم به خو بوو (شمشیری) پیغه مبه ر (ﷺ) له ژنان بیه خمه کارو لیان بده م، جا بیگومان ئه بو دوجانه که شمشیره که ی پیغه مبه ری به ده سته وه بوو که س له به ری خوی پانه ده گرت.

(ئاگادارییه کی گرنگ)

هه روه کو له پیشه وه ئاماژه مان بو کرد، هه لگری ئالای (قوپه یش) که (ته لحه ی کوپی ته لحه) بوو ئینجا زوبه یر په لاماری دایی و کوشتی، هه ندیکی تریش له زانایانی (سیره) ئه لئین (عه لی کوپی ئه بی تالب) کوشتی له مه یدانی گۆره پانی شه ره که دا تا پمه که ی به ربووه و ئالا که

له ده ستي كه و ته خواره وه و پيغه مبه ر (ﷺ) فه رموي (الله اكبر) ئينجا
 نه سحابه كانيش گوتيان (الله اكبر) نه مجاره له دواي (ته لحه) عوسمانى
 برآي ئالاكهي هه لگرت و ئيمامى (حه مزه) ش (خوا لىي پازى بيت)
 په لامارى داو كوشتى، دوايى ئه و (سه عدى) برايان ئالاكهي هه لگرت و
 ئينجا (سه عدى كوپى ئه بى وه قاص) په لامارى دايى و كوشتى و ئينجا
 به م پييه يه ك له دواي يه ك به رهي (عه بدولدار) ئالاكهيان هه لگرت يه ك
 له دواي يه ك هه ليان نه گرت و نه كوژران هه تا (نو) كه سيان يه ك يه ك
 نه كوژران و تا (نو كه سيان كوژراو) جا دوايى ئه و تو كه سه پياويك هه لى
 گرت به ناوى (صوابى حه به شى) كه به نده ي عه بدولدار بوو، ئه و يش
 (قه زمان) شمشيرىكى لى داو كوشتى جا بيگومان به راستى ئيمامى
 هه مزه (ره زاي خواي لى بيت)، له سه ره تاي ئه م جه نكه وه كو شيرى
 بيشه لان په لامارى ناو جه رگه ي دوژمنى ئه داو (كافره كان) ي شهت و
 پهت ئه كرد، وه له م جه نكه دا كه جه نكي (نو حده) شمشيرى بوړنده ي
 خوا بوو زور له (كافره) قورپه يشيه كانى كوشت^(۱) بويه كافره بى
 باوه په كان پيلانىكيان بو ئه نجامدا ئه و يش ئه وه بوو به نده يه كى
 (جوبه يري كوپى مونعيم) كه ناوى (وه حشى حه به شى) بوو ئينجا پيى
 گوتبو ئه گه ر تو (هه مزه) بكورنى (نازادت) ده كه م منيش هه ر ده مويست
 له (هه مزه) نزيك بيمه وه كاتيك لىي نزيك بوومه وه (رمه كه م) هه لته كاند،
 ته واو له نكه رم بو پاكرت و هاو يشتم له شانى (هه مزه) م دا چووه

(۱) سيرهت نووسان نه لىن (ئيمام هه مزه) زياتر له (۳۰) كه سى كوشتبوو ته نكي پى
 مه لچنبوون، (كافى) ببباوه په كان له به رامبه رى خويان رانه نه گرت و وه كوو شير
 هيرشى نه كرده سه ريان.

خواره وه له نيوان قاچي دهرچوو، نه و جا هه ولې دا بمگاتې به لام نه يتواني و له وي (ته واو بوو) منيش چوومه سهرى و رمه كه م دهرهيناو پريشتم جا بيگومان (قورپه شيه كان) كه ليك به تين شهريان ده كرد، به لام له گه ل نه وهى نيمامى (همزه) ش (شه هيد) بوو ده ست هر ده ستى موسلمانان بوو، چونكه زور به جواميرانه و مهرانه شهريان نه كړو دووژمندان شپړزه نه كړد و هيندهى نه خاياند له شكرى خوا نه ناسان شكان و هه لاتن، نينجا (نه صحابه كانى) پيغه مبه ر (ﷺ) پايان نان و كه وتنه دوايان و سهر كه وتن بوو به شى موسلمانان كان چونكه (حه فتايان) كوشت و هفتاشيان به دليل گرتن و سوپا كه وره كه يان شكا، بى باوه رپه كان له گه ل ژنه كانيان كه وتنه پاكردن به ره و دواوه كشانه وه، موسلمانان كان كه وتنه دوايان و گرمه ي (الله اكبر) و (لا اله الا الله) و بكوزه بكوزه و ناسمانى پر كړد بوو تا سوپا كه يان دووړ خسته وه، ليړه دا به داخه وه زور له موسلمانان كه وتنه (كو كړدنه وهى) تالان و جا نه م زال بوونه سهر خو شى كردن و نينجا په نجا كه سه كه ي سهر (كيوه كه) كه نه وه يان بينى چل كه سيان به بى په زامه ندى (فرمانده كه يان) جيگه كه ي خويان به جى هيشتم و هاتنه خواره وه و فرمانه كه ي پيغه مبه ريان شكاند و به په له خويان گه يانده مه يدانى (شه رپه كه) بو كو كړدنه وهى نه و (غه نيمه ته) ي كه له له شكرى (كافره كان) به جيمابوو، نه و جا (خاليدى كوپى وه ليد) كه نه و كاته هيشتم موسلمان نه بوو بوو، كاتيك بينى سهر چپا كه چوله و مه گر چند كه سيكي كه مى لي يو دايانه بهر تيرو شيان (قائيده كه) به ناوى (عبداللّاي كوپى جوبه ير) شه هيد كراو له گه ل نو كه سى تر نينجا كه سهرى كيوى (نوحوديان) گرت، (خاليد) و

جہ ماعہ تہ کہی تیر بارانی موسلمانہ کانیاں کردو بہ شیوہ یہ کی وا
 موسلمانہ کان شیرزہ بوون، ئینجا کہ لہ شکری بی باوہ پان بہ میان زانی
 گہ پانہ وہو لہ ہموو لایہ کہ وہ (ہیرشیان) کردہ سہر پیغہ مہر (ﷺ) و
 ئہ سحابہ کان ئہ و جا لہ ئہ نجامدا لہ شکری موسلمانان شکان و نزیکہ ی
 (۷۰) کہ سیان لی (شہید) بوو کہ یہ کیکیان (حہ مزہی) مامی
 پیغہ مہر (ﷺ) بوو، ہر وہا پیغہ مہری خوداش بریندار کراو تووشی
 ئازاریکی زور بوو، دوو ددانی پیشہ وہی (شہید) کراو پرومہ تی
 موبارہ کی زامدار بوو واتہ بریندار بوو، جگہ لہ وہش (ابن قنیمہ) چالیکی
 ہلکہ ندبوو ہندی پووش و پہ لاش بہ سہر وہو کردبوو (حہ زرت) کہ و تہ
 ناوی و زور ئازاری خوارد، وہ ہر وہا (توبہ ی کوپی خہ لہ ف) لہ پیشدا
 برپاری دابوو کہ پیغہ مہر (ﷺ) بکوژی ئہ و جا بہ (ئہ سپہ کہ یہ وہ) لہ
 پیغہ مہر (ﷺ) نزیک بوو وہو ویستی رمیکی تی بگریت، بہ لام پیغہ مہر
 (ﷺ) پیش ئہ وہی ئہ و کاری خو ی بکاو حہ زرت (ﷺ) رمہ کہی لہ
 (حارسی، کوپی حہ میمیہ) وەرگرت و تی گرت و دای لہ ملی و برینداری
 کردو و کو گاجوت ئہ ییووراند تا نزیک بوو لہ سوپاکہ ی داو ئینجا
 لہ سہر ئہ سپہ کہ کہ و تہ خواری و مرد (ئہ ہلی سیرت) ئہ لین پیغہ مہر
 (ﷺ) نہ زانراوہ کہ سی کوشتبئی لہ غہیری (توبہ ی کوپی خہ لہ ف) چونکہ
 پیغہ مہر (ﷺ) لہ ہموو (غہ زاوہ تہ کان) ئیش و کاری ہر ریکخستنی
 (لہ شکرو سوپاکانی) بوہو، ئہ وہ بوو بہ کورتی باسی جہ نگی ئوحد^(۱)
 چونکہ ئہ وہ (دہرس) و (عیبرہ تیکی) گہ ورہ بوو بو موسلمانان ، وہ

(۱) بپوانہ پەرتووکی (سیرت و ژیا ننامہ ی زاتی رەھبەر لہ رەوشت و ئەخلاقی
 پیغہ مہر (ﷺ) لہ نووسینی (عبدالرحمن ملا طہ عبدالعزیز) بەرگی/ ۲، لاپەرہ/ ۷۰.

شایه نی باسه ئه و شکست و (نه هامة تیه) هوی ئه وه بوو له نافه رمانی خوداو پیغه مبه ره وه یه (سوره)، وه هه روه ها ئه مه ش پیویسته بزانی جگه له جهنگی ئوحد و وه له هیچ جهنگیکی تر دا (له شکری) موسلمانان به و شیوه یه خراپه نه شکاوه، ((موفه سیره کان) ئه فه رموون): (۹ ئایه تی) ئه م سوورده ته واته سوورده تی (آل عمران) خوی گه وره باسی سه ره تای ده ست پیکردنی جهنگی (ئوحد) مان بو ده کات.

پاشان یادکردنه وه ی جهنگی (به در) وه سه رکه وتنی گه وره و پشتیوانی گه وره ی خوی مه زن، وه زال بوون بو موسلمانان له جهنگی (به در) وه پاشان باسی پشتگیری کردنی سوپای ئیسلام به پینج هه زار (مه لائیکه) واته فریشته له لایه ن خوی گه وره وه، که بو یارمه تی موسلمانانی هه نارد له جهنگی به در، وه باسی ئه وه ده کات که سه رکه وتن ته نها به ده ست خودایه ، وه پاشان خودای گه وره دیته سه رباسی به سه ره تای (جهنگی ئوحد) و ئه و تاقیکردنه وه ی تووشی خاوه ن باوه ران دیت تیداو جیاکردنه وه ی (خاوه ن باوه ران) له (دوو پوهه کان) و باسی (صه بر) و خوڤاگری خاوه ن باوه ران ئه کا له جهنگی (ئوحد) دا وه کو ئه فه رموی: ﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ

مَقْعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾﴾ (آی اذکر یا محمد حین خرجت إلى غزوة أحد من منزل أهلك لتنزل المؤمنین وتهیئ لهم مواقف وأماکن للقتال والله سمیع لأقوالکم علیم بأحوالکم) واته: کاتی که تو ئه ی

موحه مه د (ﷺ) سەرلەبەيانى ^(۱) لە مال دەرچووى بۆ ئەوھى (موسلمانان) لە شوينى شەر لە كىوى (ئوحد) دابمە زرينى واتە جىگايان بۆ ديارى بكەى كە لىى بوەستن و شەرى لى بكەن، وە خودا ئاگادارى ھەموو قسە و كرده وە (مشورەتيكتان) بوو، واتە ئەوان چىيان پىدەگوتى ئەوجا بە پاستى خودا بيسەر و زانايە و ئاگادارى ھەموو گفتوگويە كانتانە، وە ئەفەرموى: ﴿إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (أي حين كادت جماعتان كبيرتان من الأنصار وهما (بنو سلمة) و(بنو حارثة) وهمتا بالرجوع وعدم القتال والله ناصرهما ومتولي أمرهما وعلى الله وحده فليعتمد المؤمنان في جميع أمورهم وأحوالهم) واتە: خوا ئاگادارە بە (ختورات) و نيازى ناو دلى ھۆزى (بەرەى سەلەمە) و (بەرەى حاريسە) یش بوو كە ترس دايگرتن و ويستيان ليتان جيا ببەو بەلام خودا ترسەكەى لا بردو پەواندییەو، وە لەگەلتاندا مانەو، با ئيمانداران ھەمیشە پشت بە خودای مەزن ببەستن جا بىگومان خوا ھەلسوپنەرى گشت كارەكانە و پشتیوانى باوہ پدارانە.

(۱) تيبينى: (موفەسیرەكان) ئەلین پىغەمبەر (ﷺ) دواى نيوەپۆى رۆژى ھەينى دەرچوو، ئەوجا لىرەدا يەكى بۆى ھەيە بلى باشە ئەدى بۆ خوا لىرەدا فەرموویەتى ﴿وَإِذْ عَدَوْتَ﴾ واتە كە بەرەبەيان دەرچووى؟ ئىنجا زانايان ئاوا تەفسىريان كرىو، ئەلین پىغەمبەر (ﷺ) لە بەرەبەيانەو دەرچوو لە مال بەلام دواى نيوەپۆى رۆژى ھەينى بۆ شەپەكە دەرچوو، وە جەنگەكەش پۆزى (شەمە) دەستى پىكرىو، ھەروەھا پىش نيوەپۆ، رۆزبەى (موفەسیرەكان) وا ئەلین.

(پاشکو)

جابری کوپی عہ بدوللا (خوا لئی رازی بیت) ده لیت ئم ئایه تهی ﴿اِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا﴾ له باره ی ئیمه (دوو تیره که) کوپانی حاریسه و کوپانی (سه له مه وه هات) وه له بهر ئه وه که خوا پیما نی فره مو ﴿وَاللّٰهُ وَلِيُّهَا﴾ خوا دوست و سه ره رشتیاریانه، ئم (ه دیسه) پیشه و بوخاری و موسلیم (روایه تیان) کردو وه و هیناویانه له په رتو وکی (الصیحه) یندا و له ریوایه تیکی دیکه دا جابیر (خوای لی رازی بیت)، ئه فره مووی (ئه وه ی راستی بیت) ه زم نه ده کرد ئم ئایه ته به اتبایه ته خواره وه چونکه له بهر ئه وه (سرریات) ونه ینییه کانی ئیمه ده رنه خاته روو^(۱).

(۱) برهوانه (التفسیر الوضع المیسر) وله نووسینی (الشیخ محمد علی الصابونی)،

لایه په ۱۴۶، زۆریه ی تهفسیره کانی تریش وایان فره مووه.

به درتان له بیر نه چیته وه که ژماره تان زۆر کهم بوو خواش سه ری خستن

جهنگی (توحد) له دوای جهنگی به در بوو^(۱) موسلمانان شکان و هه لاتن و ئه مهش هۆی ئه مه بوو که فهرمانی پیغه مبهریان شکاندو له قسهی ده رچوون، وه پیغه مبه ریشیان به جی هیشت و مه گهر ژماره یه کی که میان نه بی و که له ده وری مانه وه، ئه وجا بت په رسته قوره یشیه کان ژماره یان زۆر بوو (۱۲۲) که سیان لی کوژرا، به لام (موسلمانان کان) هه فتا که سیان لی شه هید بوو، ئینجا به راستی جهنگی (توحد) تاقی کردنه وه یه کی زۆر گرنگ بوو که موسلمانان جاریکی تر له قسه و فهرموده ی پیغه مبه ر (ﷺ) ده رنه چن، پاش ئه وه ی موسلمانان له جهنگی (توحد) شکان خوای مه زن جهنگی به دریان بیر ئه خاته وه، که له و جهنگه دا (سه رکه و توو بوون) هه تا موسلمانان بۆیان ده رکه وت، هۆیه کانی (سه رکه وتن و شکان) چین و چ شتیکن؟ هه روه ها ته می خوار بن (خۆیان هه لئه کیشتن) و بزائن هه موو شتی به دهستی خوای په روه ردگاره، جا ئه فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

(۱) به در شویتیکه له نۆوان مه ککه و مه دینه دا، جا هه روه ها نزیکه ی (۱۵۵) کیلومه تر له شاری مه دینه وه دووره و ئیستا که ئه و جیگه یه بووته شاریکی گه وده. ناو نراوه به ناوی بیریکه وه یا کانیاییکه له و جیگه یه دا که به دری کوپه که لده لیتداوه و یان بدر بن جبیل لیتداوه و بپوانه په رتووکی (إعلام المكان في القرآن الكريم) له نووسینی (یوسف أحمد علي) ل ۹۱..

فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣٣﴾ (أي أذكروا يا معشر المؤمنين نعمة الله الجليلة عليكم حين نصركم يوم بدر مع قلة العدد والسلاح لتعلموا أن النصر من عند الله لا بكثرة العدد فاشكروا ربكم على ما من به عليكم من النصر قال المفسرون والمراد من قوله تعالى ﴿وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ قلة العدد وضعف الحال فقد كان عدد المسلمين في بدر (٣١٢) أو (٣١٥) وعدد المشركين قرابة (١٠٠٠) ألف فأنتصر المسلمون عليهم مع عددهم وعددهم) **واته:** بیریکه نه وه که به پاستی خوای مه زن (نه صرته) و یارمه تی ئیوه ی دا، ئه ی ئیمانداره کان له جهنگی به دردا و سه ری خستن، هه رچه نده ژماره تان که م و بی هیزیش بوون ژماره ی هاو لانی پیغه مبه ر (ﷺ) (٣١٢) یان (٣١٥) به لام بیباوه ره کان ژماره یان نزیکه ی (١٠٠٠) که س بوونه، چونکه پیویسته موسلمانان به ته مای ژماره و چه ک له خویان نه که پین به لکو پشت به خوای که وره بیهستن و یارمه تی خوا بو ئه و که سانه دیت که پشت به خوا ده بهستن و ئه و جا ئیوه ئه ی موسلمانان له خوا بترسن و ئه وه ی خوا و پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویانه به جیی بینن و، رجا وایه سوپاسی خوا بکه ن له سه ر ئه و (سه رکه و تنه ی) که سه ری خستن و هه تا خوداش (نیعمه تی) یارمه تیتان زیاد بکا.

باسيک له يارمه تيدان به فرشته کان)

خوای گه وره نه فرموویت: ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ﴾ (أي حين تقول لأصحابك أما يكفيكم ذلك أن يعينكم ربكم بإنزال ثلاثة آلاف من الملائكة لنصرتكم وتثبيتكم؟) واته: نه وکاته ی ووره ی موسلمانانت به رز کرده وه که بیت گووتن ثایه به ستان نییه که په روه ردگارتان به (سی هزار) مه لائیکه واته فرشته بنیرتته خواری بۆ کومه کی پی کردنتان؟ یان یارمه تیتان بدات و بکات هه روه ها بۆتان ره وانه بکات له ناسمانه وه دابه زی (پوخته ی ووته کان)

واته: نه و دهمه وه بیرخوتان بینه وه نه ی خوشه ویست (ﷺ) یانی (پوژی به در یان نوحه) که به باوه ر داره کانت ده گووت نه ری نه و نده تان به س نه بی که خوای گه وره له فرشته کانی خوی (سی هزار) په وانه ی خواری بکات بۆ جهنگ^(۱) بۆ هاوکاریتان چونکه نه وکاته له بهر (کزو بی ژماره و بی مایه و که م چهک) بوون، وره تان نه مابوو.

(۱) خوالیخوشبوو ماموستا مه لا (عبدالکریمی مدرس) له ته فسیره که یداو نه فرموویت (فرشته کان له باره گای به رزی خوداوه نیر رانه خواره وه بۆ ناوتان، هه زاران له پیشا هاتنه خواره وه بوون به هاوپیستان له جهنگ کردنا به و شیوه که خودا سپارد بووی پییان، پاش نه وه دوو هزار مه لائیکه ی تریشی به دوا ی نه وانا ره وانه کرد بۆ خواره وه بۆ (دل نه ستور کردنی) نئیه نهک بۆ جهنگ کردن بپوانه ته فسیری نامی، بهرگی دووهم، ل ۱۳۹.

(سورہ نوح)

نوحی (موفہ سپرہ کان) له وه دا هاوده نكن كه خواى گه وره له و روزه دا
فریشته ی هه ناردو جه نگیشیان كرد هه روه ها له (ئه سه رو) فه رموده یه کی
نوحی ها تووه كه فریشته ی سوار چاك به جل و به رگی سپی و پش و
زه ردو سه وز تا بیگومان میزه ره كه شیان به ویتانه بوو، یه کی له
هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) به ناوی (ئه بو داوودی مازنی) ئه لیت له جه نگی
به دردا پامكرد به دواى مروفیک تا له سه ری بدهم جا پیش ئه وه ی له سه ری
بدهم من خوم بیگه می دیم سه ری په ری و هیچ كه سیكیش له پیشه وه
نه بوو، ئه مه ش گه وره ترین به لگه یه كه خواى گه وره فریشته ی ره وانیه
به ره كانی جه نك كردوه، به تاییه تی له جه نگی به درى پیروزدا ئه مه
شتیكه گومانی تیدانیه.

(تییینه کی گرنگ)

خواى گه وره له م ئایه ته دا ئه فه رموویت: ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ
يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزِلِينَ﴾ (١٣) له م
ئایه ته دا خودا، فه رمایشتیكى هه زره تمان ئه خاته پیش چاو كه له
ده ستپكردنی غه زای به در، پیغه مبه ر (ﷺ) به ئیماندارانی فه رموو (ئه ی
ئیماندارینه) ئیوه پشت به خوداتان بیه ستن و به بی (خه وف) و ترس
به ره نگاری دوژمنانی خودا ببه وه، ئایه به ستن نیه كه خودا سی هه زار
فریشته بو ئیوه بنیترته خواره وه، ببیته یارمه تیتان به ستن نیه؟
ئینجا زانایانی (ته فسر ئیختلافیان) واتا جیاوازیان هه یه له م (موژده و

به لینه) دا ئایا نه مه له روژی به درابوو یان له روژی (ئوحودا) بووه؟ بو
 نه م (مه سه له یه) دوو (ره ئی) هه یه:

(پای یه که م) - خوای گه وره نه فه رموویت ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾
 په یوه ندی هه یه به و ئایه ته وه که خوای گه وره نه فه رموویت ﴿وَلَقَدْ
 نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ﴾ نه م (پایه) رپوایه ت کراوه ^(۱) جا بیگوه مان (عه بادی
 کوپی مه نسور) ووتی له سه سه نه وه له م ئایه ته دا ﴿تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ
 يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ﴾ ووتی نه مه له
 روژی به دردا بووه و نه وه ئیختیاری پێشه واته به ریه ^(۲)، جا هه روه ها
 ئیبن و حاته میش (رپوایه تی) کردووه، پاشان رپوایه ت کراوه له (عامری
 شه عبیه وه) ووتی موسلمانان کان هه و ئالیان پێ گه یشت که (کوژی کوپی
 جابر) هاوکاری له گه ل کومه ئیکی زۆر بت په رسته کان ده کات، ئینجا
 زۆریان به لاوه گران بوو، خودای گه وره نه م ئایه ته ی نارد ه خواره وه که
 نه فه رموویت: ﴿أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ﴾

(۱) نه م (رپوایه ته) له م زاته به پێزاننه وه گرپاوه وه کو شیخ (حه سه نی به سری) و
 (عامری شه عبی) و (ره بیعی کوپی نه نه سه وه) هه روه ها زۆرانی تریشه
 (موفه سیره کان)، هه روه ها (ئیبن و جهرین) یش هه ر نه م رایه ی هه لێژاردووه، بپوانه
 ته فسیری ابن کثیر، به رگی ۸، لاپه ره/ ۷۲.

(۲) بپوانه: (جامع البیان عن تأویل آی القرآن) له نووسینی (ابن جریر الطبری) به رگی
 ۳، لاپه ره/ ۲۰۴۴.

مُزَلِّينَ ﴿١٦٤﴾ بَلَىٰ إِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ

بِحَمْسَةِ أَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٦٥﴾ ﴿﴾ جا ووتی کورز تووشی شکست هات و هاوکاری (بت په رستانی نه کرد) خوداش پینج هزار فریشته که ی نارد بو یارمه تیان نه و جا (ره بیعی کوپی نه نه س) ووتی خوای گه وره به (هزار فریشته) هاوکاری موسلمانانی کرد پاشان بوو به سی هزار، دوی نه ویش بوو به پینج هزار نه م فهرموده یه ش به لگه یه بو نه م پروداوه، له و باره یه وه نه لیت (أَخْرَجَ عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ وَابْنُ جَرِيرٍ وَابْنُ الْمُنْذِرِ) عَنْ قَتَادَةَ فِي الْآيَةِ قَالَ (أُمِدُوا بِأَلْفٍ ثُمَّ صَارُوا ثَلَاثَةَ أَلْفٍ ثُمَّ صَارُوا خَمْسَةَ أَلْفٍ وَذَلِكَ يَوْمَ بَدْرٍ) ^(١)، واته (عه بدی کوپی حومه یدو ئیین و جهریو ئیینو لمونزین) له قه تاده ده گنپنه وه که له (ته فسیری) نه م نایه تدا کوتویه تی: پیشتر به هزار فریشته پشتگیری کران دواپی بوونه سی هزار دواپی بوونه پینج هزار نه وه ش هه مووی له جهنگی (به در) دابوو.

(پای دووهم) - نه م به لینه په یوه ندی هیه به م نایه ته وه که خودای گه وره نه فهرموویت: ﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ الْقِتَالِ﴾ نه مه له پوژی (توحدا) بووه به لام له و روزه دا یارمه تی فریشته کان رووی نه داوه، به پیی نه م نایه ته که خودای گه وره

(١) بپوانه (فتح القدير الجامع بين فن الرواية والدرایه من علم التفسیر) له نووسینی (محمد بن علی الشوکانی) ج ١، لاپه ره/٦٥٥.

دهكات، واته دابه زینراوه كان، به لام پینج هه زاره كه به ﴿مُسَوِّمِينَ﴾ وه سف دهكات، واته (خۆنیشاندهر) یاخود به ﴿مُسَوِّمِينَ﴾ واته نیشانه کراو؟ ئینجا ئه گهر بگوتری مه به ست پیتی جهنگی (به دره) خو له جهنگی به دره به دهقی ثایه تهنیا (ههزار) فریشته به شداریان کردوه، وهك خوای گه وره ده فهرموویت ﴿أَنِّي مُدْكُم بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ

مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ سورەتی الانفال ثایه تی/٨، واته: من ئیمدادتان ده کهم به ههزار له فریشتان؟ له وه لامدا ده لێین، مه به ست لهو به شدارییهی فریشتان جهنگی (به دره) بۆچی چونکه له جهنگی (ئوحدوا) ئه گهر فریشته کان به شدار بوونایه ههروه ها (تیکنه دهشکان) چونکه بێگومان ههروه ها له جهنگی ئوحدو دا مه رجه که یان نه هینایه دی خوا (سبحانه و تعالی) ده فهرمووی: ﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا﴾ واته: ئه گهر خوڤاگرین و پارێزکار بن، ئه وانه نه خوڤاگر بوون له سهرفهرمانی پیغه مبه ر ﴿﴾ وه نه پارێزکاریش بوون، ئه وه بوو له بهر (غه نیمهت) و ده ستهکوت فهرمانی پیغه مبه ر ﴿﴾ یان شکاندو مه رجه کان نه هاتنه دی. (پاشکۆ)

وه تهفسیری ووشه ی ﴿مُرْدِفِينَ﴾ به شوین یه کدا، واته: به شوین ئه واند فریشته ی تر ده نیڤی و به دوا ی ئه وانیشا هی تر ده نیڤی به واتایه کی تر ﴿مُرْدِفِينَ﴾ یش واته هیزی دیکه یان به دوا دادی، دوا ی ئه و (هه زاره) بوونه سی هه زار، خوا ی په روه ردگار دوو هه زاری

دیکه شی ناردووه، دواى ئه و سى هه زاره ش بوونه پینج هه زار (حیکمهت) جیبه؟ به لى (حیکمه ته که ی) ئه وه به که ئه گهر هیزیک پووبه پوو بیتته وه له گه ل دوزمندا ئه گهر پینشی هیزیکی بووبى دواىی هیزیکی دیکه بووبى، دواىی ئیدیکه بووبى، ورده ورده زیاتر هه ست به (مه عنه ویات) ده کات، نه ک به هه موو هیزیکه وه بجیته مه یدان.

﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُم

بِحَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ ((بلى) تصدیق للوعد أي بلى يكفيكم ذلك وإن صبرتم في المعركة واتقيتم ربكم وأطعتم أمره وجاءكم الأعداء من ساعتهم هذه فسوف يمدكم الله بخمسة آلاف من الملائكة (مسومين) أي معلمين على السلاح ومدرّبين على القتال) واته: به لى ئه گهر ئیوه به چاکى خوتان پابگرن و له (له زه حمه تی جه ننگردنا) وه پشت به خودا ببه ستن و (ته قواى) خواتان ببى هه ر له بهر بهرزکردنه وهى (که لیمه ی حق) غه زاو جیهاد بکه ن ئه وه خودا کتوپر (پینج هه زار) فریشته ی نیشاندهری شیوه تایبه تی^(۱) بو ناردونه ته خواره وه داده به زن، ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ﴾

(۱) هه ندی (موفه سیره کان) ئه لێن ﴿مُسَوِّمِينَ﴾ به واتای به دروشم و ناویشانی دیاریکراوه دینه لاتان میزهرو (عه مامه یان) زه رده و لوفکه ی به نێو شانیاندا شوپر بوته وه، ئه مه ش ده قى ته فسیره که یه به (عه ره بی) (أي مُعَلِّمِينَ بعلامة قال عروة بن الزبير كانت الملائكة على خيل بلق عليهم عمام بيض قد أرسلوها بين أكتافهم).

وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٦٦﴾ (ای و ما جمع — اللہ
 امدادکم بالملائکۃ الابشارۃ لکم لتزدادوا ایماناً وثباتاً ولا تخافوا أعداءکم فلا
 تنوهموا أن النصر بکثرة العدَدِ ووفرة السِّلَاحِ إِنَّمَا هُوَ بِعَوْنِ اللَّهِ وَحْدَهُ
 لیس من عند الملائکۃ ولا غیرهم) وَاَتَهُ: ئہی موسلمانان بہ راستی ناردنی
 (فریشتہ) بَوّ یارمہ تیتان یاخود موژدہ دانی پیغہ مبہر (ﷺ) بہ ہوی ئہ وہی
 کہ دلتان دابہ زریّ لہ بیم و ترسی (کافرہ کان) وَاَتَهُ بَوّ باوہ پرہ کان
 پرگار بیّ و ئہ گینا خو سہرکہ و تن تہ نہا بہ دہستی خوی گہ ورہیہ کہ
 بَوّ تان دیت.

نہ کہ بہ زوری ژمارہی ئہ وان یانی بَوّ باوہ پرہ کان پیویستہ لہ وان
 نہ ترسن بزائن سہرکہ و تن بہ نازایہ تی ئیوہ و نہ خشہ و پیلانتان نییہ و
 بہ یارمہ تی دانی فریشتہ کانیش نییہ و بہ لکو قووت و ہیژیکی خواہیہ کی
 ئہ و توہیہ کہ ہیچ کہ س دہ سہ لاتیکی تری بہ سہردانیہ لہ گہ ل ئہ و ہش
 ہہ موو نیش و کاریکی بہ ریکی لہ شوین خوی ئہ کات جا بیگومان ئہ و
 سہرکہ و تنہ ش خوا بوی ہینان لہ شہ پی بہ دردا تا کو ﴿لِیَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ

الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتُمُهُمْ فَتَنَقِّلُوا خَافِينَ﴾ (ای ذلك التدبیر الإلهی من
 أجل أن یُهلک طائفةً مِنْهُمْ بالقتل أو الأسر و یهدم رکناً مِنْ أركانِ الشِّرْکِ
 (أو یکتبُہم) أي یُخزِیہم و یُہنیہم فیرجعوا أذلاء مخذولین وَقَدْ حَقَّقَ اللَّهُ ذَلِكَ
 فقتل فی بدر سَبْعُونَ مِنْ صنادیدِ الْکُفْرِ وَأُسِرَ مِنْهُمْ سَبْعُونَ وَقَرَّ الْباقُونَ
 یجرون ثیاب الذلّ و الهزیمۃ) وَاَتَهُ: بہ شیک لہ وانہی کہ بَوّ باوہ پرہ

بەكۈشتىن بچن يا بەدىل بگىرىن^(۱) ياخود توۋشى سەرشۆپى ئابرو چوون
 بىن و تا لە دىناۋ قىيامەت رىسۋايان بكا ئەگەر نەكوژان، ئەوجا تاكو بە
 ئائومىدى و خەجالەتەۋە بگەرپىنەۋە، (موفەسىرەكان) ئەفەرموون:
 ھەزەت (ﷺ) ھەزى نەدەكرد قوپەيشىيەكان بە شەپو (كوشتار)
 موسلمان بىن بەلكوۋاى ھەز ئەكرد بەخۇشى و بى دەردى سەر
 موسلمان بووبان، بۆيە خوا لەگەلى شۆپىنان لە قورئان (ئاگادارى) ئەكات
 كە ئەتۇ بەس راگەياندىنت لەسەرە ۋە ھىچى تىرت بەدەست نىيە
 ھەروەكو لەم ئايەتەش ئامازەى بۆ ئەكات و ئەفەرموۋى: ﴿لَيْسَ لَكَ
 مِنْ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ (أَي لَيْسَ لَكَ يَا مُحَمَّدٌ مِنْ أَمْرِ هَؤُلَاءِ شَيْءٌ فَأَنْتَ لَا تَقْدِرُ
 عَلَى إِجْبَارِهِمْ عَلَى الْإِيمَانِ وَلَا عَلَى التَّوْبَةِ) ۋاقە: ئەى موحەمەد لەبارەى
 موسلمانان و ئيمان نەھىنانى ئەو ئادەمىزادانە ئەتۇ ھىچت بەدەستەۋە
 نىيە و چ سەرکەۋتن ياخود شكان بە ئاشكرائى و پەنھانى جا بىگومان
 لەسەر تۇ پىۋىستە فەرمانى پەرۋەردىگارت جى بەجى بگەى و ملكەچى
 فەرمانى ئىمە بى، تۇ تەنھا راگەياندىنت لەسەرە ، ئىمە خۇمان (ھىساب)
 بۆ ئەۋانە دەكەين و تۆلەيان لى دەسىنن بە زولم و ستەميان سەرگران
 مەبەۋ، دوعاى لەناۋچونيان لى مەكە بەلكوۋى وايان ھەيە بگەرپىتەۋە و
 (تەۋبە) بكاو موسلمان بىي، ھەروەكو خۋاى گەۋرە ئەفەرموۋىت: ﴿أَوْ
 يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ (۱۲۸) (أَي فَاللَّهُ مَالِكُ أَمْرِهِمْ

(۱) ئەۋەبوو (۷۰) كەسيان كوژدان و ھەندىكىان لەۋانە (قائد) و سەركە بوون، ۋە
 ھەروەھا (۷۰) كەسيشيان بەدىل گىرا.

فَإِمَّا أَنْ يَهْلِكُمْ أَوْ يُهْزِمَهُمْ أَوْ يُتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ أَسْلَمُوا أَوْ يُعَذِّبَهُمْ إِنْ
 أَصْرُوا عَلَى الْكُفْرِ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ يَسْتَحَقُّونَ الْعَذَابَ) **واته:** یا تهویه یان لی
 وهرده گیری و موسلمان دهن یا خود نازاریان نه دات و دلت دابین نه بی
 به و خرابه یه ی که له شه پری (توحود) له گه لیان کردی، موسلمانان یان
 شپرزده کردو، زور غه درو زولمیان له پیغه مبهرو نه سحابه کانی کرد به
 تایبه تی له دواپی (شه هید) بوونی ئیمام حه مزه وه که جه رگی ئیمام
 حه مزه یان بری و دهریانه ئینا و بی خیریان کرد، چونکه به پاستی نه وانه
 (زالم) و سته مکارن و شایانی سزان، ئیمام (موسلیم) و ئیمام (احمد)
 ریوایه تیان کردوه له نه نه سی کوپی مالیکه وه (خوا لئی پازی بیت) که
 پیغه مبهر (ﷺ) یه کی له ددانه پیروزه کانی (چارینه) ی شکاو زامدار کراو
 له روژی (توحودا) هه روه ها دهم و چاوی پیروزی بریندار بوو هه تا
 خوینی به نیو چاوانیا هاته خواره وه، جا پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رموی:
 (كَيْفَ يُلْقِ قَوْمٌ فَعَلُوا هَذَا بِنَبِيِّهِمْ وَهُوَ يَدْعُوهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ) چون
 که لی زرگاریان ده بی نا نه مه یان به سه ر پیغه مبه ره که یان هینا، که نه و
 بانگی ده کردن بولای په روه ردگاری گه وره یان، ئینجا خوای گه وره نه م
 نایه ته ی نارد خواره وه خوای گه وره نه فه رموی: ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ **واته:** به پاستی هه رچی له ئاسمانه کان و له زه ویدایه هه ر
 هه موو (مولکی) خوای مه زنه و ئینجا حه ز بکا له هه ر که سیك بیوری
 ده بیوری و (عه فوی) ده کاو، وه له هه ر که سیکیش حه ز بکا (عه زاب) و
 سزای نه داو، وه خوای گه وره زور لیبوره و میهره بانه .

(سوو خواردن (ریبا) حه رامه و قه ده غه یه)

خوینره نازیزه کانم دواى نه وهى خودا له باسى شه پى (ئوحد) دیته سه ریباى (ریبا) واته سوو خواردن، نه مهش له بهر نه وهیه چونکه هه ر خراپه یه ک و نه گبه تیه کی موسلمانان که تووشی نه بن هه ر له سه ر ماله و بو مال پهیدا کردنه، جا بیگومان نه وهى له جهنگی (ئوحد) یش تووشی بوون هه ر بو مال پهیدا کردن بوو، بو خاتری مال، فه رمانی پیغه مبه ریان شکاند.

(ریبا) خواردنیش مالتیکی به لاشه به ده سستی هه ندی که س نه که وى و تووشی ته مبه لى و چاوچنۆکیان نه کات، هه روه ها پیاوه تی و مروفایه تیان له لا نامینى وایان لی نه کات که له سه ر شانى خه لکی بژین، خه لک بجه و سیننه وه و زیاده وه نه گری، بو نمونه (۱۰۰) دینار نه دا به (۳۰۰) دینار نه مه له بنه په تدا (ریبا) واته سوو به هه موو جوړی شتیکی (حه رامکراوه)، ژماردراوه له تاوانه که وره کان^(۱) خواى که وره نه فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا

مُضَاعَفَةً ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۳۰﴾ واته: ئه ی نه وانیه باوه پتان هیناوه، واز له سوو خواردن بینن و چین له سه ر چین وه ری مه گرن نه و جا له خوا بترسن له نافه رمانی خوتان بپاریزن و واته له سوو وه رگرتن بپاریزن به لکو سه رکه و توو بن و به ختیار بن و سه رفرازی

(۱) بپوانه (تاوانه که وره کان له پوانگی نیسلامه وه) له نووسین و ناماده کردنی (عبدالرحمن مه لاطه عبدالعزیز) چاپی دوهم، لاپه ره/ ۷۴.

(دونیوا قیامت) بین، له دنیا دا تووشی کیشو (عه داوت) بین و وه له قیامتیشدا تووشی سزای سهخت نه بین و وه کو ئاگری دۆزهخ، وه مه روه ها نه فهرموویت: ﴿وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ (۱۳) **واته:** له و ئاگره ی بۆ بی باوه پان ئاماده کراوه، ده سا ئیوه ش خو بیارین، ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (۱۴) **واته:** فرمانبهری خوداو پیغه مبهری خودا بکه ن (مامه له و سه ودا ی) ربیا مه که ن واته سوو مه خون به گویره ی په یامی پیروزی خدا رهفتار بکه ن و به لکو خوی گه وره (ره حمتان) پی بکا و لیلتان خوش بی.

(په له بکه ن بۆ کاری چاکه و به ده ستهینانی

به هه شتیکی فراوان)

جا بیگومان خوی گه وره هانی موسلامانی (خاوه ن باوه پان) نه داتن که هه ولی چاکه کردن بدن و، په له بکه ن بۆ خو له خوا نزیک کردنه وه و بۆ به ده ستهینانی به هه شتیکی پان و به رین مه روه کو نه فهرموویت:

﴿وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ

وَالْأَرْضُ﴾ **واته:** په له بکه ن و خیرا که ن واته خوتان (دوا مه خه ن) بۆ به جیهینانی فرمانی خواو هه رچی خوی گه وره فهرموویه تی به بی دریغی و که م ته رخه می به جی بینن بۆ نه و (به هه شته ی که پاناییه که ی به نه ندازه ی ئاسمانه کان و زه مینه (هینده فراوانه و خوشه) سازکراوه بۆ

نهوانه‌ی له خوا ترسن و پاریزگارن^(۱) هه‌روه‌کو له سوره‌تی (الحدید) ی‌ش دا له نایه‌تی ۲۱ دا نه‌فه‌رموویت: ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ ئیمام نه‌حمه‌د نه‌گێڕینه‌وه له سوننه‌دا نه‌لێت (کُتِبَ هِرْقُلُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ) إِنَّكَ دَعَوْتَنِي إِلَىٰ جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَأَيْنَ النَّارُ؟ فقال (عليه السلام) سُبْحَانَ اللَّهِ أَتَيْنَ اللَّيْلَ إِذَا جَاءَ النَّهَارُ) واته : نه‌گێڕنه‌وه نوینه‌ری (هیره‌قل) به‌نامه‌یه‌که‌وه هاته لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له نامه‌که‌یدا نووسرا بو ئه‌ی محمد (ﷺ) تۆ له کاغه‌زو نامه‌که‌تا بانگ کر دین بۆ به‌هه‌شتیک ده‌لێت هه‌ر پانتاییه‌که‌ی به‌ نه‌ندازه‌ی پانتایی (ئاسمان و زه‌وییه) جا نه‌گه‌ر ئه‌مه و ابی ئه‌دی (دۆزه‌خ) له کوێه؟ پیغه‌مبه‌ریش فه‌رموی: (جا بیگومان که پۆژ هات شه‌و ده‌بی له‌کوێ بی چی لیبت؟ جا خوای گه‌وره نه‌فه‌رموویت ﴿أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ۱۳۲) واته: ئاماده‌کراوه ئه‌م به‌هه‌شته بۆ پاریزکاران که حازو ئاماده‌کراوه بۆ ئه‌و که‌سانه، که خاوه‌ن ته‌قوان و خۆیان پاراستوه له (کوفر) و له تاوانی گه‌وره.

(۱) جا بیگومان (زانایانی ته‌فسیر) نه‌لێن، نه‌م نایه‌ته به‌لگه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی که ئیستا به‌هه‌شت ئاماده‌کراوه هه‌یه، وه نه‌م به‌هه‌شته ئیستا (هه‌جوده) خودا دروستی کردوه و ئاماده‌ی کردوه بۆ نه‌وانه‌ی که (موسه‌حه‌قی) به‌هه‌شتن، وه له رۆژی دوا‌ی نه‌چه ناوی به‌ ته‌قسیماتی خودای مه‌زن به‌پێی (عیلمی) خودا، هه‌روه‌ها (دۆزه‌خیش) نه‌ویش مه‌خلوقه و ئاماده‌کراوه بۆ نه‌وانه‌ی (موسه‌حه‌قی) سزای نه‌وان له‌و شوێنه‌دا که خودا بپاری داه، بپوانه (ته‌فسیری نامی) له دانانی ماموستا مه‌لا (عبد‌الکریمی مدرس) به‌رگی دووه‌م، لاپه‌ره/ ۱۵۲، له‌گه‌ڵ ده‌ستکاری.

(هه‌ندی له سیفاتی به‌هه‌شتیه پارێزکاره‌کان)

جا بێگومان خوای مه‌زن هه‌ندی له سیفاتی به‌هه‌شتیه پارێزکاره‌کان بۆمان باس ئەکات و به‌تایبه‌تی ئەوانه‌ی خۆیان له تاوانه‌ گه‌وره‌کان ئەپارێزن ئەگه‌ر خوانه‌ خواسته‌ گوناھو تاوانی‌کیشیان ئەنجامدا به‌زوترین کات په‌شیمان ئەبنه‌وه‌و (ته‌وبه‌ی) لێ ئەکەن و ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌بۆ لای خواجه‌کی لێخۆشبوو و میهره‌بان، وه‌ ئەوانه‌ی مال و دارایی خۆیان ده‌به‌خشن له‌خۆشی و ناخۆشی دا، هه‌روه‌کو ئەفهرموویت: ﴿الَّذِينَ

يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْفَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ

النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣١﴾ واته: ئەوانه‌ی مال و سامان و دارایی خۆیان ده‌به‌خشن له‌ پێی خودا له‌خۆشی و ناخۆشیدا، وه‌ له‌ هه‌رزانی و گرانیدا، هه‌روه‌ها له‌ ساغی و نه‌خۆشیدا، وه‌ له‌ بوون و نه‌بوونیدا، مالی، خۆیان بۆ هه‌زارو نه‌دارو به‌لنگاسه‌کان ئەبه‌خشنه‌وه‌، وه‌ بق و غه‌زه‌بی خۆیان له‌ کاتی (تورپه‌بووندا) ده‌خۆنه‌وه‌، به‌رامبه‌ر ئەو خه‌لکانه‌ی که‌ خراپه‌یان له‌گه‌ڵ کردوونه‌ و لێیان خۆش ده‌بن و خوداش چاکه‌کارانی خۆش ده‌وێ، ئەوانه‌ی خێر خوازن و به‌تایبه‌تی ئەو که‌سانه‌ی به‌چاکه‌ وه‌لامی خراپه‌ی خه‌ڵک ده‌ده‌نه‌وه‌، پاشان خوای گه‌وره‌ ئەفهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ

ذَكَرُوا اللَّهَ ﴿٣٢﴾ واته: ئەو که‌سانه‌ی که‌ کاریکی ناشیرین و خراپیان کرد (وه‌کو زینا و دزی) واته‌ هه‌ر گوناھێکی گه‌وره‌ ئەنجام بده‌ن یاخود (ظلم) و سته‌میان له‌ خۆیان کردوو، به‌دوای ئاره‌زووی ناپه‌وای خۆیان نه‌کەن، ﴿فَاسْتَغْفِرُوا لَذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ ﴿٣٣﴾ واته:

له و تاوانانه ی کردوویانه داوای لیبوردن له خوا ئەکەن، چونکە بێ گومان دەزانن ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (١٧٥) واتە: جگە لەخوا کێ هەیه بێوانی لییان بپۆشی و ببوری مەگەر خوا نەبێ؟ جا ئەوانە لەسەر تاوان و گوناخی زانیویانە هەڵەیه بەردەوام نەبوونە واتە پەشیمان بوونەتەو له گوناھەکانیان بە زوویی گەپانەوہ بۆ لای خواو (تەوبەیان) ئی کردووه، وه دەشزانن هەركەسێك (تەوبە) بكات خوا لیبی وەردەگریت هەروەها لەسەر گوناھو تاوانیان بەردەوام نابن له کاتیگدا دەزانن (ئەو تەوانە) جا پێغەمبەریش (ﷺ) لەو بارەیهوہ ئەفەرموویت: (مَا أَصْرَمَ مَنِ اسْتَغْفَرَ وَإِنْ عَادَ سَبْعِينَ مَرَّةً) ^(١)، واتە: ئەو کەسە ی بەردەوام داوای لیخۆشبوون دەکات ئەوہ لەسەر تاوان بەردەوام نییە ئەگەر لـ پۆژیکدا هەفتا جار بگەپیتەوہ سەری)، ﴿أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ (١٧٦) واتە: بەراستی ئەوانە کە باس کران و لەو (موسلمانانە ی کە ئەو پەوہشتانەیان تیدا هەیهو، بەو شیوہیه هەلس و کەوت دەکەن) خودا پاداشتیان دەداتەوہ بەوہی دلایان خوش دەبیت و دەیانخەنە ئەو بەهەشتەوہ کە چەندین پووبارو کاریزی بەژیریدا تیدەپەریت و هەتا هەتایە بە (شادی) و خوشی تیددا دەمینێنەوہ، ئەوانە ی کە چاکەکارن و بە ئیخلاسی کاریان بۆ خودا کردووه، پاداشتیکی گەلی خوشی و شادیان هەیه، چونکە کریکار لەسەر کردەوہ کری وەرئەگری.

(١) (ئەبو داوود و ترمزی و بەزان) هیناویانە لە مەسنەدەکانیاندا.

(تیبینی)

زاناو (موفه سیره کان) نه لَین (ئیسٹیفار) له و ئایه ته دا به نیسبه تی ئه و گونا هانه ی که هه ره هق و مافی خودان (تهوبه) و په شیمان بوونه وه یه، که به دل جاریکی تر نه گه پیتته وه سهر ئه و تاوانه، به لام ئه گه ر تاوانه که هق و مافی خه لکی تیدابوو، وه کو ئه وه ی که سی بکوژی یان مالی خواردبی، و یاداگیری کردبی ئه وه به (نیسبه تی) ئه وانه وه (ئیسٹیفار) بی سووده چونکه ئه بی هق و مافی بداته وه و بوی بژمی پیتته وه یا گهر دنی پی ئازاد بکات، یا داوای (عهفو) ی لی بکات به هه ر جوړیک بیت ئه بی خاوه ن هق پازی بکات.

پاشکو:

(ریوایه ت کراوه له ئه نه سی کوپی مالیکه وه (خوای لی رازی بیت) نه فهرمووی بیگومان پیم گه یشتوو کاتی که (شهیتان) ئه م ئایه ته ی که زانی و پیگه یشت هاتووته خواره وه ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ آل عمران: ۱۳۵، ئینجا (شهیتان) دهستی کردبه گریان و .. چونکه خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَمَنْ يَغْفِرَ الذُّنُوبَ﴾ واته جگه له خودا کی له گونا هه کان ده بووری؟^(۱)

(۱) رواه (عبدالرزاق فی مصنفه) بهرگی (۱) لاپه ره ۱۳۲ بپوانه (تفسیر القرآن العظیم) له نووسینی (ابن کثیر الدمشقی)

لیکولینه وه ی (عبدالرزاق المهدي) بهرگی ۲، لاپه ره ۱۰۰.

جہنگی ئوحد زور عیبرت و حکمہتی لی وہرئہگیری

ئەم (ئایەتە) جاریکی تر باسی جەنگی (ئوحد) دەکات و، ئەویش وا دەگەینێ و دیتە بەرچاوە بفرمووێت (سەیری میژووی گەلان و ئەحوالی رابردوو بکەن) تا بزائن کە (ئیرادەی) خودا بۆ سەرکەوتن یا خود شکان لە (شەردا) بەپێی یاسایەکی تایبەتی دیتەدی جا ئەو پەیرەوی بکەن و پێداویستییەکانی بۆ دابین بکەن ئەوکاتە خودا سەرکەوتنتان پێ دەبەخشێت، ئەگەرنا شکست پووتان تێدەکات، جا بێگومان شکانی لەشکری موسڵمانان لە جەنگی ئوحددا بەهۆی لادانی هەندیک لە موسڵمانەکان لەجیاتی سەرکەوتن شکان، ئەویش ئەوەبوو، هەرۆکەو پیشتر باسمان کرد، ئەو کەسانە ی کە پیغەمبەر (ﷺ) ناردبوونە سەر شاخی (ئوحد) بۆ پشت (قایمی) موسڵمانان بمێننەو، کەچی ئەوان بۆ دەستکەوتنی مال و (غەنیمەت) فرمانەکی پیغەمبەریان (ﷺ) شکاند و سەر شاخەکیان بەجێ هێشت و هاتنە خوارەو، جا پوختە ی روتەکان ئەوێە لەمەوبەر خوای گەرە باسی جەنگی (ئوحدی) کرد بۆ موسڵمانان کە لەو جەنگەدا (شکان) چونکە بە فرمانی پیغەمبەر (ﷺ) هەلنەسان و پشی پیغەمبەریان چۆل کرد ئیستاش باسی بەسەرھاتی گەلانی رابردوومان بۆ ئەکاوە کە ستەمکار بوون و لەناوچوون، هەرۆکە میژووش لاپەرە ی پەشی ئەوانی نووسیوە و تۆماری کردووە پێویستە هاوڕێکان و پەیرەوانی پیغەمبەر (ﷺ) بۆ جاریکی تر بێ فرمانی پیغەمبەر (ﷺ) نەکەن، هەرچۆنێ بێ ئەگەر بێ فرمانی پیغەمبەر (ﷺ)

بکه ن پاشه پوژیان وه ک له لانی پیښوو له ناو ده چن یا نه شکین و لاواز

نه بن خوی گه وره نه فهرموویت: ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَمَسِيرُوا فِي

الْأَرْضِ فَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ (آی قد مضت

قبلکم یا معشر الکفار وقائع وعقوبات سنّها الله في الأمم المکذبة قبلکم

فتنقلبوا في الارض لتروا ما حلّ بهم من الهلاك والدمار فتتعضوا بما ترونه

من آثار هلاکهم) واته: نه وهی به سر نیوه هاتوه و ناخوښتان تیدا

چیشتهوه (وهک شهړی نوحود) له پیښ نیوهش نه و ناخوښیانه

(قهومان) و خه لک چیشتهوویانه، جا بیگومان نیوه ته نیا (نین) له وه

مه بهس نه وه یه، که په ند وه ربگرن له و خه لکانه ی پیښ خوټان که

ناپاستی له گه ل پاستی هر دژ به یه ک بووه، هه موو کاتیکیښ هه ندی

کهس سوودیان له ناپاستی و سته مکارانه هر له ناو چووینه، جا

بیگومان پاستی هر سرکه وتووه و به لام ده رنه نجام خوا سر یخستن

به سر (کافره کاند) نه و جا (مژده بیټ) نیوهش سر ده که ون، نه و جا بچن

به سر زه ویدا بنوین پاشه پوژي دروژنان و بی باوه پان چوون بوو؟

﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (واته: بیگومان

نه و قورئانه پیروزه روونکه ره وه یه ک و ناشکرا کردنیټک و پړگا

پیشانده ریک و ناموژگاریه که پړکی ته واوه بو خه لک، چونکه هه موو

شتیکیان بو پوون نه کاته وه، هه روه ها چاکه و خراپه یان بو دیاری

نه کات، تا کو خو یان له بی فهرمانی بپاریزن.

(سهرنجیکی گرنګ)

جا بېګومان نه وهی پاستی بیت خوی گه وره پوو له ئیمانداران نه کات
که نه وهی له شه پو جه نگی (نوحود) به سهرتان هاتووه هر له نه نجامی
بی فره رمانی هه ندیکتان بوو که کردیان و نه نجامیان دا، نه مهش ئیش و
کاریکی وانیه که ببیته هوئی (ووره) به ردان و پوو خان و ناو میدیان،
بویه خوی مه زن نه فره رموئی: ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (أي لَا تَضَعُوا عَنِ الْجِهَادِ وَلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا
أَصَابَكُمْ مِنْ قَتْلِ أَوْ هَزِيمَةٍ أَيْ وَأَنْتُمْ الْغَالِبُونَ لَهُمِ الْمُتَّفَقُونَ عَلَيْهِمْ فَإِنْ
كَانُوا قَدْ أَصَابُوكُمْ يَوْمٌ أُحَدِّثُ فَقَدْ أَبْلَيْتُمْ فِيهِمْ يَوْمَ بَدْرٍ أَيْ إِنْ كُنْتُمْ حَقًّا
مُؤْمِنِينَ فَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا) واته: نهی موسلمانینه له (جیهاد) سست و
کزو بی هیز مه بن و هه روه ها خه م و خه فه ت بو (کوژراوان) مه خوڼ،
نه وانه (نه مرن) و میوانی خودان، ئیوه سهر به رزو سهر فرازن و دواپوژ
سهر که وتن هر بو ئیوه یه، نه و (شه هیدانه) به خوی خویان گه یشتن، جا
بېګومان (شه هید) بوونیش نه وپه پری ئاواتی هه موو موسلمانیکه، هه ر
ئیوه به سهر نه و بی باوه پانه سهر نه که ون، هه روه کو له پیشداو له جه نگی
به دردا سهر که وتن و هه روه هاش له دوا پیدا سهر نه که ون. به مه رجیک
باوه پری ته واوتان به (خوداو) فره مانه کانی مه بیت و کرده وه تان
به گویره ی فره رمانی خوا بیت، ﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ

قَرْحٌ مِثْلُهُ﴾ (أي إِنْ كَانَ أَصَابَكُمْ قَتْلٌ أَوْ جَرَأٌ فَقَدْ أَصَابَ الْمُشْرِكِينَ
مِثْلَ مَا أَصَابَكُمْ وَالْإِيَّامُ لَا تَدُومُ عَلَى حَالٍ يَوْمَ لَكَ وَيَوْمَ عَلَيْكَ) واته: نه گه ر

له و جهنگه دا ناره چه تیه کتان تووش بوویی، یا لیتان بریندار بوبوون یان
 کوژراو بن و پئی دلگیر مه بن، چونکه دوژمنان و کافره کانی (قورپه‌یش)
 هه مان زه‌برو زه‌نگیان به‌رکه‌وتوو، ئه‌وانیش لییان کوژراوه‌و لییان
 بریندار بووه، به‌لکو زیاتریش، ئا ئه‌وته له جهنگی به‌دردا زیاتریان لی
 کوژراوه‌و هه‌روه‌ها زۆریشیان لی به‌دیل گیرا، هه‌روه‌ها خراپ تیکشکان و
 له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا کۆلیان نه‌داو خۆیان بۆ شه‌پیکی تر ئاماده‌کرده‌وه، جا
 بیگومان که ئیوه له شه‌پی ئوحد تیکشکان ئه‌وه له پێشدا له جهنگی
 به‌در ئیوه سه‌رکه‌وتوو بوون، پۆژگاریش وه‌هایه، هه‌ر رۆژه‌و سه‌رکه‌وتن
 بۆ ده‌سته‌یه‌که، پۆژیک بۆ ئیوه‌یه‌و پۆژیک بۆ ئه‌وانه هه‌مووشی له‌به‌ر
 (حیکمه‌تیکی) خوداییه ﴿وَتِلْكَ الْآيَاتُ نُذَوُّهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ واته:
 ئه‌و پۆژانه له نیوان خه‌لک ئالوگۆر ئه‌که‌ین، واته ئه‌یه‌تین و ئه‌یه‌ین،
 ده‌می ئه‌م لایه سه‌رئه‌که‌ون و ده‌می لایه‌که‌ی تر سه‌رئه‌که‌وی، به‌مه‌رجیک
 هه‌رکاتیک موسلمانان بی فه‌رمانی خودا بکه‌ن، وه‌ک ئه‌وانی تریان لی دیت
 و هیچ جیاوازیه‌کیان نامینی له‌گه‌ل بی باوه‌ران، ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ واته: بۆ
 ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار (عه‌دل) و دادپه‌روه‌ری خۆی ده‌ربخات و، بۆ ئه‌وه‌ی
 په‌روه‌ردگار زانیاری خۆی بۆ موسلمانان بزانی و به‌وه‌ی که ئاگاداری
 چۆنیه‌تی بپوای بپوادارانه، بۆ ئه‌وه‌ی (خۆپاگران) له‌به‌رامبه‌ر دوژمناندا
 ده‌ربخاو به‌خه‌لکیان بناسینی و باوه‌ریان هیتاو چونکه له تاقیکردنه‌وه‌دا
 ده‌رچوون و درێژه‌یان به‌کاری خۆیانداو هه‌رگیزیش بیران له‌گه‌رانه‌وه‌و

خَو دزینہ وہ نہ کردوہ له نوحود^(۱)، چہند (شہیدیکیان) لیوہرگری واتہ
له پئی خودا بکوژدین و (پیرتان) لی بنی به (شہیدی) و بو دوایش پتر
(دیفاع) و بہرہ وانی له دینہ کہی خوا بکن، خوا خہ لکانی ستہ مکاری
خوش ناوی، ﴿وَلِيُمَخِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمَحَقَ الْكَافِرِينَ﴾

﴿۱۴۱﴾ (أي ليطهرهم ويصفهم من الذنوب بسبب الإشتهاد في سبيل الله
ويسحق ويهلك الكافرين بقتلهم بأيد المؤمنين) واتہ: تا کو ئو کہ سانہی کہ
باوہ پی تہ اوایان ہہیہ، لہ گہ ل ئو کہ سانہی کہ بی باوہ پین لہ ناو بیات و
بہری، واتہ کاتی کہ خوانہ ناسان سہرکہ و تنیان بہ دہست ہینا (یاخی)
دہن دہست تہ دہنہ خراپہ کاری و لہ خو بایی دہن، ئو کارہ یان دہ بیتہ
ہوی قریبون و لہ ناو چوون و (بنبر بوونیان) بہ دہستی ئیماندارہ کان.

(بہشت بی عہدہل نابی)

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿۱۴۲﴾ (الاستفهام للإنكار والإستغراب أي هل تظنون
يا معشر المؤمنين أن تفوزوا بالجنة بدون إبتلاء وتمحيص؟ أي ولما
تجاهدوا في سبيله فيعلم الله جهادكم وصبركم على الشدائد) واتہ: ئایہ

(۱) نہوہک (عبداللہ) ی کوپی ثوبہی کوپی سہلول) ی ناپاک و دووہو کہ بہ خوی و
۳۰۰ کہ سہوہ پاشہ کشہی کرد بو مہ دینہ، ہر ئو کارہی ئویش بوو (بہنی
حاریسہ) و (بہنی سہلہ مہ) ی تووشی دووولی کردو خہریک بوون کہ لہم جہنگہ دا
بگہ پینہوہ، بہ لام خوی گہورہ ہوگری پی بہ خشین و نارام بوونہوہ.

ئیوه و دوزانن به سانایی ده‌چنه به‌هشت بیّ ئه‌وه‌ی بزانریت کامتان بیّ ترس و دلیرانه پووی کردوته غه‌زاو له پیناوی خوادا (جیهادی) کردووه و له شه‌پدا کۆلنه‌ده‌رانه خۆی پاگرتووه^(۱)، سه‌برو (ته‌حه‌مملی) بووه له‌سه‌ر ناخۆشی و نا‌په‌حه‌تیدا.

(پوختی و ته‌کان)

واته به‌هشت به‌ده‌ست ناهینن هه‌تا تا‌قی نه‌کرینه‌وه و خودا خه‌باتکاران و خۆپاگران له‌ریگه‌ی خۆیدا نه‌کات و پووبه‌پووی دووژمنیان نه‌کاته‌وه، وه‌له‌پیشتر ئه‌م ئایه‌ته‌ماناکراوه، که‌خوای گه‌وره‌له‌سوره‌تی به‌قه‌رده‌له‌ئایه‌تی (۲۱۴) ئه‌فه‌رموویت: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَكْمِلِينَ﴾

وَالضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا ﴿واته: ئایه ئیوه لاتان وایه هه‌روا ده‌چنه به‌هشت؟ که‌چی هه‌شتا ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر پێش‌تانا و پێش‌ینان له‌کاتی (پێغه‌مبه‌ره‌کان‌تانا) هاتووه، به‌سه‌ر ئیوه‌دا نه‌هاتووه، ئه‌وان تووشی که‌لی ته‌نگانه و ناخۆشی و ئازارو نه‌داری و چه‌وسانه‌وه بوون، پاشان خوای مه‌زن ئه‌فه‌رموویت ﴿وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ نَظَرُونَ﴾ (۱۴۳) ﴿واته: به‌پاستی ئیوه ئاواتنان ده‌خواست که (غه‌زای کافره بیّ باوه‌په‌کان) ببیت و پووبه‌پووی

(۱) ئه‌م ئایه‌ته‌پێڕژه‌نامازییه‌پوو ئه‌کاته ئه‌و موسلمانانه‌ی که‌به‌شداری جه‌نگی ئوحدوبیان کردبوو، که‌تووشی ناخۆشی و ئه‌زیه‌تیکی زۆر هاتبوون له‌لایه‌ن کافره‌کانه‌وه

(دوژمن) ببنه وه ئاره زووی مردنتان ده کرد که (پلهی شه هادهت) وه ربگرن پیش ئه وهی که تووشی ببن^(۱)، جا بیگومان ئه وهی ده تان ویست به ئاشکرا بینیتان به چاوی خوتان چاوتان پیکه وت له کاتی کدا چاره پوانی مه رگتان ده کرد.

(پووختهی درێژهی وته کان)

زۆربهی (موفه سیره کان) ئه لێن ئه و ئایه ته ده ربارهی جهنگ وه رانی جهنگی (ئوحد) دابهزی و ئینجا خوای گه وره فهرمووی بیگومان ئیوه بوون، ئاواته خوازی (شه هید) بوو بوون له پیش ئه وه دا که (شه په که) ببینن و به رپا ببیت و ئینجا کاتیک (جهنگ) به رپا بوو له گه ل دوژمنی (هارو کوفار) و له کتوی (ئوحد) ئه و جا چاوتان به لیکدان و تیک پژان که وت، هه روه ها بریقه و بروسکه ی شمشیرو سه ر په کانتان بینی و هه روه ها ریزی خۆپاگری و پاوه ستاوی جهنگاوه رانتان بینی، ئه و جا ترسان و دله له رزه تان پی که وت و پیغه مبه رتان له کاتیکی زۆر ناسکدا به جی هیشت و هه لاتن، ئینجا بی باوه په کان له هه موو لایه که وه پیغه مبه ر (ﷺ) تیر باران ده کراو هه روه ها به ردی بو ده هاوێژا

(۱) واته به راستی هۆیه کانی مردنتان بینی و سه یرتان ده کرد براکانتان ده کوژین و نزیک بوو ئیوه ش بکوژین ده ئیوه ش جهنگ بکه ن وه تیبکوژن هه روه کو پیغه مبه ر (ﷺ) ئه فهرموویت: (لَا تَتَمَنَوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَسَلُّوْا الْعَافِيَةَ فَاِذَا لَقِيتُمْهُمْ فَاَصْبِرُوْا وَاعْلَمُوْا اَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السَّيْفِ) رواه البخاري ومسلم، واته خۆزگه مه خوانن بوو به پوو بوونه وهی (دوژمن) به لام داوا له خوا بکه ن سه لامهت و پارێزراو بن، وه نه گه ر رووبه پووشیان بوونه وه، خۆپاگرین، جا بیگومان ئیوه ش بزائن که به هه شت له ژیر سینه ری شمشیره کاندایه.

(کافره کان) له هه موو لایه که وه ده وره یان دابوو، ئا لیږه وه له و کاته ناسکه دا پشتان به رداو ده ورتان چۆل کرد و هه لاتن جا حه زره ت (ﷺ) بانگی ئیوه ی کرد که بجه نگین و شه پ بکه ن و خوڤاگر بن و دل قایم و خاوه ن باوه پ بن... هتد.

(دهنگ و باسی کوژرانی پیغه مبه ر (ﷺ) له جهنگی ئوحوود دا بلاو بوه وه)

(موفه سیره کان) ئه لاین له هه موو شت ناخوشت و سامناکتر ئه وه بوو له لای هاوه له کان یه کێ به دهنگی به رز (جاری دا) واته بانگی رایشته و، ووتی ئاگادار بن که بیگومان (محمد) کوژا، هه ندی ئه لاین له زانایان ئه م بانگه وازه (شه یان) بوو گووتی ئه وسا بزانه که (موحه مه د) کوژاوه، هه روه ها (ئه هلی سیره) ئه گێڤنه وه که (ئیبی و قهیمی) موشریک له ئوحوودا به ردیکی گه وره ی بۆ پیغه مبه ر (ﷺ) هه لداو ددانی پیروزی شکاند و، هاته پیشه وه ش بیکوژی به لام (مصعبی کوپی عومه ی) په لاماری دایه و نه یه یشت که چی له پال ئه وه دا (موصعب) ی (شه هید) کرد^(۱) (ره زاو ره حمه تی خوی لی بیت) چونکه (مصعب) خوی کرده (فیدای) حه زره تی پیغه مبه ر (ﷺ) وه له گه ل هه ندیشدا ئالا هه لگری موسلمانان

(۱) ئه هنی سیره ت ئه لاین (موصعب) رهنگ و روخساری زۆر به پیغه مبه ر (ﷺ) نه چوو هه ر له به ر ئه م هۆیه ش بوو (کافره کان) گوتیان (محمد مان کوشتوه و نه مه یان بلاو کرده وه

بوو^(۱)، ههروهه ها پهنگ و پيوى زۆر به پيغه مبهه (ﷺ) دهچوو بۆيه بلاوى كردهوه (ئيبن وقه مينه) گهراوه ناو (بت په رسته كاني قوپه يش) و ووتى من (محمد)م كوشتووه، ههروهه كو له پيشه وه ئاماژه مان بۆكره ئينجا بهم ههواله بت په رسته كان زۆر (مه سرور) بوون، به لام موسلمان هه كان زۆر كز بوون و تاقت و هيژيان لى براو ئه ژنويان شكا، ئى واش هه بوو، ئه ي ووت مادام پيغه مبهه (ﷺ) كوژرا (شه هيد) بوو ئيتير ئيمه له سه رچى بجه نكين بپۆن با بچين بۆ ناو خزمه كانمان و ئه وان ئه مان پاريزن، ههروهه ها هه نديكيان گه رانه وه بۆ مه دينه، به لام (پيوايهت) كراوه له عومهرى كوڤى خهتابه وه (په زاي خواى لى بى) فه رمويه تى له پۆزى غه زاي (توحد) ئيمه هه نديكمان بلاوه مان كرده بوو، وه دووركه وتبوينه وه له چه زهت (ﷺ) و من خۆم سه ركه وتم به كيوه كه، له و كاته دا بيستم له ناو (كافر) و بى باوه په كانه وه، دهنگه كه بهم شيويه هات (محمد) كوژراوه، منيش بانگم كرد هه ركه سى بلى (محمد) كوژراوه بهم شمشيره ئه دهم له گه ردى، ئينجا كه پوانيم چاوم كهوت به چه زهت (ﷺ) له گه ل هه ندى له (ئه صاحبه كان) زۆر شپزه بوو بوون چه زهت (ﷺ) بريندار بوو خويى به دهم و چاوى پيروزى ئه هاته خواروه، هه ندى له ياره كاني له دورى كۆبوو بوونه وه، ئينجا له و كاته دا يه كى له بى

(۱) بپوانه (سیرهت و ژياننامه ی زاتی رهه بهر له ئه خلاق و غه زه واتى پيغه مبهه (ﷺ))

له گه ل ژياننامه ی خهليفه كاني عه شره ی موبه سه ره)، له نووسين و ئاماده كردنى (عبدالرحمن ملا طه عبدالعزيز)، ئيمام و ووتار خويى ناحيه ی داره توو، به رگى ۲،

باوه په کان، بانگی نه کړدو نه ی ووت (أَلَا أَنْ مُحَمَّدًا قَدْ قُتِلَ فَارْجِعُوا إِلَى دِينِكُمُ الْأَوَّلِ) ^(۱)، ټینجا زوږبه ی (موفه سیره کان) نه لټن نه م ټایه ته ی که له دوا پیدا رافه ی نه که ین به م بونه یه وه هاتوته خواره وه، هه روه ها هه ندیک ی تر له (موفه سیره کان) و (نه هلی سیره) نه لټن کومه لیک له یاران ی پیغه مبه ر (ﷺ) که بیستیان چه زره ت (ﷺ) شه هید کراوه.

نه وجا پوویان کړده کټوه که و خویان به زه وی داداو هه روه ها هیزیان له بهر بړاو دهستیان دایه بهر نه ژتویان و غم و په ژاره دایانی گرت و ټینجا له وکاته دا (نه نه سی کوپ ی نه زیر) مامی نه نه سی کوپ ی مالیک (په زای خویان لی بیت) به لایاندا تیپه پی و گووتی نه وه بوچی و لیږده دا دانیشتون؟ گووتیان ده لټن پیغه مبه ر (ﷺ) کوژراوه.

نه ویش فهرمووی هه ستن ده ست دهنه وه چه که کانتان له و پیته دا (شه هید بن) که نه و له سه ری (شه هید) بووه و گیانی خوی تیډا به خت کړدوه، نه مه ش ده قه که یه تی به عه ره بی (فَقَالَ أَنَسُ بْنُ النَّضِيرِ عَمَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا):

يَا قَوْمُ إِنْ كَانَ قَدْ قُتِلَ مُحَمَّدًا، فَإِنَّ رَبَّ مُحَمَّدٍ حَيٌّ لَا يَمُوتُ وَمَا تَصْنَعُونَ بِالْحَيَاةِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَاتِلُوا عَلَى مَا قَاتَلَ عَلَيْهِ وَمُوتُوا عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِمَّا يَقُولُ هَؤُلَاءِ ثُمَّ سَلَّ

(۱) رواه الترمذي وابن ماجه، بېروانه: (سیره ت و ژياننامه ی زاتی ره هبه ر.. له نوو سینی (عبد الرحمن مه لا ته ها عبد العزيز)، بهرگی ۲، لاپه په ۲۶۲..

سَيْفُهُ فَقَاتِلْ^(۱)، حَتَّى قُتِلَ^(۲)، ههروهه ديسان (ريوايهت) كراوه له (ئه بى نه جيحه وه) ههروهه كه ده قه كه يه تى و ئه لى (قَالَ ابْنُ أَبِي نَجِيحٍ عَنْ أَبِيهِ) إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ مَرَّ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، وَهُوَ يَتَشَحَّطُ فِي دَمِهِ فَقَالَ يَا فُلَانُ أَشَعَرْتُ أَنْ مُحَمَّدًا (ﷺ) قَدْ قُتِلَ؟ فَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: إِنْ كَانَ مُحَمَّدًا قَدْ قُتِلَ فَقَدْ بَلَغَ فَقَاتِلُوا عَنْ دِينِكُمْ^(۳)، واته: (ئيبى و ئه بى نه جيح) ده گيرپيته وه له باوكيه وه كه ووتويه تى پياويكى (كوچه رى) ده روات به لای پياويكى نه نصاريدا و له ناو خويى خوكيدا كه وتبوو، ئينجا پيى ووت: ئه ي فلان ئايه ده زانى محمد (ﷺ) كوژراوه نه و جا نه نصاريه كه پيى ووت: نه گهر محمد (ﷺ) كوژراوه خو ئه و (په يامى) خوى كه ياند و ئيوهش بجهنگن بو پاريزگارى له ئايه كه تداو، جا بيگومان نه م ئايه ته هاته خواره وه كه نه فه رموويت: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾ (أَي لَيْسَ مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ مَضَتْ

(۱) واته: شمشيره كه ي هه لكيشاو خستيه كارو شه پركى ميترخاسانه ي كرد.

(۲) ئينجا له پيتناوى خودا جهنگاو تا (شه هيد) كراو (ره حه مت و ره زاي خواى لى بيت) جا ههروهه ها له (ريوايه تيكي ديكه دا نه فه رمووي: نه نه سى برازاي نه گيرپيته وه و ئه لى (سه عدى كوپى معان) خوايان لى پازى بيت) پيى كه يشت گووتى ها (نه نه س) بو كوى ده چى؟ فه رمووي من بؤنى (به ههشت ده كه م) له لاي كئوى نوحود، ئيدي چوو به جهنگاو (شه هيد) كراو حه فتا ههشتا برينى پتوه بوو، برينى (شيو تير) نه لين خوشكه كه ي به په نه كاني ناسيه وه.

(۳) بهوانه سه رچاوه ي پيشوو، وه له گه ل په رتووكى (السيرة النبوية) له نووسينى (ابن هشام) به رگى ۳، لاپه ره ۲۷.

قَبْلَهُ رُسُلٌ وَالرَّسُلُ مِنْهُمْ مَنْ مَاتَ وَمِنْهُمْ مَنْ قُتِلَ) **واته:** بیگومان
 موحه مه د (﴿﴾ ته نها ره وانه کراویکی خوایه و له پیش نه ویشدا
 ره وانه کراوانیکی دیکه هه بوون، چونکه پیغه مبه رانی تریش هاتوون و
 پویشتون و هیچیان نه ماون تاوه کوئه و زاته بمینیتته وه، واته
 موحه مه دیش (﴿﴾ هه روه ک به کیک له و پیغه مبه رانه وایه چوئن ئه وان
 (هه ندیکیان کوژدان) و ئه وانی تریش کوچی دوا بیان کرد (موحه مه دیش)
 ته نها هه پیغه مبه ریکه و چیت ر نیه، بهر له ویش گه لی پیغه مبه رانی تر
 هاتوون و پویشتون و وه فاتیان کردوه، دینه که شیان دوی خویان
 هه رماوه ته وه، نه ویش هه ر وه ک ئه وان وایه، جا نه فه رمووی: ﴿أَفَأَنْ

مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾ (أَفَأِنْ أَمَاتَهُ اللَّهُ أَوْ قَتَلَهُ الْكُفَّارُ
 ارْتَدَدْتُمْ كُفَّارًا بَعْدَ إِيمَانِكُمْ؟) **واته:** ئایه نه گه ر بوخوی مرد و وه فاتی کرد
 یا کوژدا نه و جا له سه ر پاژنه ی پییه کانتان هه لده گه پینه وه؟ واته نه گه ر
 نه ویش له واده ی خویدا ژیا نی ته واو ده بیت، نابیت ئیوه سارد ببنه وه و
 پشت له دین بکه ن و هه ل بگه پینه وه و پشت له ئاینه که تان بکه ن وه
 نه فه رمووی: ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنِ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي

اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ (أَيُّ وَمَنْ يَرْجِعْ عَنْ دِينِهِ فَلَا يَضُرُّ اللَّهَ تَعَالَى
 إِنَّمَا يَضُرُّنَفْسَهُ لَأَنَّهُ يَعْرِضُهَا لِلسُّخْطِ وَالْعَذَابِ وَاللَّهُ تَعَالَى كَرِيمٌ يَثِيبُ
 الْمُطْعِينَ الَّذِينَ يُثْبِتُونَ فِي الْمِيدَانِ) **واته:** هه ر که سی بگه پینه وه بولای
 بیروباوه پی پیشووی (جاهلیه ت) واته نه فامی و، واز له ئایینی پیروزی
 ئیسلام بهینی دوا یی وه رگه رانی نه و که سانه زیان له خودا ناده ن له هیچ

شتی، به لکوزیان به خویان نه گه یین جا بی گومان خوا پاداشتی سوپاس که رانی نه و چاکه و به هره یه نه داته وه، نه وانه خودا په نجیان به فیرو نادات و پاداشتیان به چاکه ده داته وه^(۱).

(ناگاداریه کی گرنگ)

خوینه رانی نازیزم، نه وه ی پاستی بیت (نه هلی سیره و میژوونووسان) نه لّین پیغه مبه رمان چه زده تی (محمد) پوژی (دووشه ممه) کچی کرد بو شاری (مه دینه) و هه روه ها روژی دووشه ممه ش بوو کچی به کجاری کردو بو هه تا هه تایّ گه رایه وه وه فاتی کرد بو لای (خودای مه زن و میهره بان) هه روه ها پوژی (سیّ شه ممه) و شه وی (چوارشه ممه بوو) به خاک ته سلیم کرا، جا بیگومان کاتی هه والّی کچی وه فاتی پیغه مبه ر (ﷺ) بلاوبووه دونیا له پیش چاوی (نه صحابه کانی) تاریک بوو، هه روه کو (نه نه سی کوپی مالیک) (خوا لیّی پازی بیت) نه فه رموویت: (لَمَّا كَانَ الْيَوْمَ الَّذِي دَخَلَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) الْمَدِينَةَ أَضَاءَ مِنْهَا كُلُّ شَيْءٍ فَلَمَّا كَانَ الْيَوْمَ الَّذِي مَاتَ فِيهِ أَظْلَمَ مِنْهَا كُلُّ شَيْءٍ^(۲)، واته: نه و پوژده ی که پیغه مبه ر (ﷺ) ته شریفی هاته ناو شاری (مه دینه) وه هه موو شتیکی

(۱) قال المفسرین نزلت هذه الآية لما قال المشركون إنّ محمداً ﷺ قد قُتِلَ ودُبّ الضّعْفَ والخوفَ في نفوس بعض المسلمين فقال المنافقون إنّ كان محمداً قد قُتِلَ فتعالوا ترجع إلى ديننا الأول) واته: مفسیره کان نه فه رموون نه م نایه ته هاته خواره وه که نه و کاته ی بیباوه ره کان گوئیان محمه د کوژراوه و ئینجا بیّی هیزی و ترس له رز که وته ناو دلی هه ندیّ له موسلمان هه کانه وه و جا دوو پوهه کان گوئیان به موسلمان هه کان مادام (محمد) کوژراوه ده نئیوه ش وهرن بگه پینه وه سه ر دینی پیشووتان.

(۲) نه م فه رموده یه پیشه وا (ترمذی) و ئینوو ماچه هیناویانه.

شار (پووناك) بووه و پېشنگذار بوو له بهر چاومان به لَام ئه و پوژده ی که
 (کوچ و وه فاتی) کرد تاریکایی و خه م و خه فەت به جاری جیهانی
 (مه دینه ی) داپووشی و داگرت، هه روه ها سه رمان لی شیواو تیكچوو
 (دنیا) تاریك بوو له بهر چاومان و هه روه ها خوْمان نه ده ناسیه وه، هه ر
 بویه هه زه تی عومهری کوپی خه تاب (خوا لیی پازی بیّت) ووتی (إِنَّ
 الرَّسُولَ لَمْ يَمُتْ وَلَنْ يَمُوتَ) واته بیگومان که پیغه مبه ر (ﷺ) نه مردووه
 هه روه ها ناشمری، له (ریوایه تیکی) تر دا گووتی هه رکه سی بلی مردووه
 به م (شمشیره) له ملی ئه ده م، به لَام پیشه وا (بوخاری) ریوایه تی له
 دایکی ئیمانداران خاتوو (عائیشه) کردووه (خوا لیی پازی بیّت) که
 هه زه تی (ئه بو به کر) خوا لیی پازی بیّت) به سواری و لاغه که ی له مالی
 خوْیه وه له (سونج) هات و دابه زی و چوو ناو مزگه وت و قسه ی له گه ل
 که س نه کرد و هه تا چوو له ای (عائیشه) ی کچی، جا بیگومان پیغه مبه ر
 (ﷺ) کوچی دواپی کردبوو، به پوْشاکیکی (حبرانی) داپوْشرا بوو، ئینجا
 پوْشا که ی لا بردو، ده می برد بۆ سه ر چاوی و ماچی کردو، ده سستی به
 گریان کردو له پاشان ووتی (بأبي أُنْتُ وَأُمي وَاللهِ لَا يَجْمَعُ اللهَ عَلَيْكَ
 مَوْتَيْنِ) واته دایک و باوکم به قوربانت بی قه سه م به خودا دوو جار خودا
 تو نامرینی، وه ئه و مردنه ش که له سه رت نوو سرا بوو تووشی هاتی وه
 له (ریوایه تی) عه بدوللای کوپی عه باسه وه (په زای خوی لی بیّت) ووتی:
 هه زه تی ئه بوبه کر هاته ده ره وه له (مال) هه زه تی عومه ر قسه ی بۆ
 خه لکی ده کرد ووتی ئه ی (عومه ر) دانیشه ئینجا دانیش ت و خه لکه که
 (پوویان) له م کردوو، وازیان له (عومه ر) هیئاو ئه و جا هه زه تی
 (ئه بوبه کر) چوو سه ر (مینبه ر) واته: دوانگه و فه رمووی (أما بَعْدُ مَنْ

كَانَ يَعْبُدُ مُحَمَّدًا فَإِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ مَاتَ وَمَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا
يَمُوتُ) **واژه:** له دوابی هندی به (تأکید) بزائن هر که سیّک (موحه مه د)
بپه رستی نه وا (موحه مه د) مردوه وه فاتی کرد هر که سیّکیش خوی
گوره بپه رستیت، نه وا خودا زیدندوه و هرگیز نامریت ئینجا له پاشان
نم ئایه ته ی خوینده وه: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
ی بُوَ خَوْنِدَه وه جا بیگومان (جه ماوهره که) هیواش و هیور
بوویه وه، وه شایانی باسه چه زه تی عومر (خوا لیّی پازی بیت)
نه فهرمووی: (سویند بوخوا وه که نه وه ی نه و خه لکه نه یزانیبی نه م ئایه ته
هاتوته خواره وه، هه تا چه زه تی (نه بوبه کر) خویندیه وه، هه مو
خه لکه که لیّیان و هرگرت و هرکه سیّ که گوئی لیّده بوو ده یخوینده وه،
هه روه ها له سه عیدی کوپی موسه یه به وه (ره حمه تی خوی لیّ بیت)
نه لیّت: چه زه تی عومر (خوا لیّی پازی بیت) ووتی: سویند به خوا هه ر
نه وه نده بوو که گویم له نه بو به کر بوو ئایه ته که ی خوینده وه هوشم
له لای خوم نه ماو پییه کانم زور بیّ هیز بوون له دوام نه نه هاتن و که و تمه
سه ر زه وی و نه و جا زانیم پیغه مبر (ﷺ) وه فاتی کردوه ^(۱).

(۱) بروانه، ته فسیری (الدّر المنثور) له نووسینی پیشه وا (سیوطی) به رگی/۲،
لاپه ره/۳۲۷، وه پیشه وا (بوخاریش) له (صهیحدا) هیناویه تی، ژماره ی
فه رموده که (۳۶۶۷) نه وه نده یه.

(به فہرمانی خوا نہ بی ہیج کہ سیٹ نامری)

جا خوی گہ ورہ ئہ فہرموی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُوَجَلًّا﴾ (ای کتب لکل نفسی أجلها کتاباً مؤقتاً بوقت معلوم لایتقدم ولا يتأخر) واتہ: ہیج کہ سیٹ (چ پیغہ مہ رو چ خہ لکی تر) بہ ویست و فہرمانی خوا نہ بی نامری، چونکہ بیگومان ہتا ئہ و ماوہ بہ بوی دانراوہ، تہ واوی نہ کا لہ ژیان دہرناچی دہ بی خوا (ئیزن) بدا ویست و ئیرادہی لہ سہر مردنہ کہی ہہ بی ئہ مجار دہ مری، ﴿وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا

وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ﴾ (۱۶۵) واتہ: ہہر کہ سیٹ لہ ہہ ولہ کانی دا تہ نیا پاداشتی ئہ م دنیاہی بوی و حہ زی لی بکا، ئہ وہ بیگومان ئیمہ دنیاہی دہدہین و بہ لام لہ (قیامت) بی بہ شہ، وہ ہہر کہ سیٹ کیش ہہ ول و تیگوشینی بو دواپوڈ بدا (غایہ و) مہ بہ ست و ئامانجی پلہ و پایہی (قیامت) بی ئہ وہ بیگومان ئیمہ بی بہ شی ناکہین، واتہ بیگومان لہ دنیا و قیامتہ تدا پاداشتی شوکرانہ و سوپاسگوزاران دہدہینہ وہ، بہ تاییہ تی ئہ وانہی کہ خویان پاگرت لہ گورہ پانی جہ نگدا).

(بَاسِيكَ لَه دَلْدَانَه وَهِي مُوسْلَمَانَه كَان لَه جِهَنگِي نُوحُود)

خوای گه وره نه فهرموویت: ﴿وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ

فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (أي وكثير من الأنبياء قاتلوا

لإعلاء كلمة الله وقاتل معهم جموع كثيرة علماء ربانيون فلم يَضَعُفُوا لما

أصابهم القتل والجرح في سبيل الله) واته: پیغه مبه رانیکی زور له پری

خوادا (جیهادیان) کردووه واته جهنگاون و کومه لیکي زور له زانایانی^(۱)

خوا په رست و پیاو چاکان و په پیره وکه رانیشیان شان به شانی نه وان له

پیتناو به زکردنه وهی (شیعاری لا إله إلا الله) دا شهریان کردووه، وه

تووشی نیش و نازاریکی زوربوون و هندیکیان کوژدان و (وهکو

جهنگاوه رانی) نوحود، نه و پیاوه (خواییانه هیچ ووره یان به رنه داوه و

نه پوخان تا دوا هه ناسه یان، ﴿وَمَا ضَعُفُوا وَمَا أَسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ

الصَّابِرِينَ﴾ (۱۶۱) ﴿وَلَمْ يُذَلُّوا وَيَخْضَعُوا لِأَعْدَائِهِمْ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ يُحِبُّ

الصَّابِرِينَ عَلَى مَقَاسَةِ الشَّدَائِدِ وَالْأَحْوَالِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) واته: بی تین و

سستی ش نه بوون له غه زاکردن و سه ریشان بو دووژمن دانه خست و

پشتیان له (جیهاد) هه لته کرد بی هیژ نه بوون و کولیان نه دا به وهی که

له (شه) به سه ریان نه هات له (کاره سات) و برینداریوون و شکست

نیوهش وهك نه وان (صه بر) و نارامتان هه بی و خوگرین، نه وجا بزنان

(۱) قَالَ بَعْضُ الْمَفْسُورِينَ (الرَّبِّيُّونَ هُمُ الْعُلَمَاءُ الْفُقَهَاءُ وَالصَّبْرَاءُ) بِرَوَاةٍ: التفسير الكبير،

خوای گه‌وره‌ مرۆفی به ئارام خۆپاگرو له‌سه‌ر بیرو باوه‌پری ته‌واو که شه‌پری دژ به (کافران) واته‌ بێ باوه‌پان بکات خوای مه‌زن ئه‌وانی خوش نه‌وی، ﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي

أَمْرِنَا وَتُبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (١٥٧) واته: نه‌و

پیاوچاكانه له‌وه‌دا په‌په‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا بوون و له‌ پووبه‌پوو بوونه‌وه‌ی دوژمناندا مه‌به‌ستێکی دونه‌یا بیان نه‌بوو به‌لكو تاكه مه‌به‌ستیان سه‌ركه‌وتنی ئایینی پیرۆزی ئیسلامه‌و، وه‌ دوعاو نزاو پارانه‌وه‌شیان نه‌وه‌بوو ئه‌یانگوت په‌روه‌ردگاره‌که‌مان له‌ تاوان و گونا‌هه‌کانمان خۆشبه‌وه‌، وه‌ له‌ زیاده‌په‌ویشمان بپۆشه‌وه‌، هه‌روه‌ها هه‌یزی دلمان (قایم) بکه‌ تا خۆپاگریین وه‌ له‌ قاچه‌کانمان داچه‌قینه‌ له‌ گۆره‌پانی جه‌نگدا، وه‌ یارمه‌تیمان بده‌و، سه‌رمان بخه‌ به‌سه‌ر (قه‌ومی) بێ باوه‌پاندا، ﴿فَكَانَتْهُمْ

اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (١٥٨) واته:

به‌پاستی ئه‌وانه‌ی که نه‌وه‌ په‌وشتیان بوو، جا بێگومان له‌به‌ر نه‌وه‌ خوداش پاداشتی (دنیا) و قیامه‌تی پێدان هه‌روه‌ها له‌ دنیا سه‌ری خستن و (به‌سه‌ر نه‌یاران و دوژمنانیاندا) و پاداشتی دواپۆژی پێدان که (به‌هه‌شتی پان و به‌رینه‌) خودا ئه‌و که‌سانه‌ی خوش ده‌وێت که هه‌میشه له‌ گشت کاره‌کانیاندا پوویان له‌ باشه‌و چاکه‌یه‌.

(به گویی درو ده له سهی خوانه ناسان مه کهن)

(موفه سیره کان) نه لێن له وکاته ی (مونا فیه کان) واته دوو پوه کان له (ئو حود) گه پانه وه، ده ستیان به پر و پا گه نده و درو ده له سه کرد له موسلمان ه کان و، ووتیان نه گه ر پاست بوو (مه مه د) ﴿١٩٩﴾ پیغه مبه ره و ئیوه تووشی نه و حاله نه ده هاتن و (نه و شکسته نه ده هاته ریتان) و جا بیگومان خوای گه وره بو نه و موسلمانانه ی که له جهنگی ئو حود به شداریان کرد بوو له جهنگ ئاگا دارییان ده کاته وه، ئیوه هیچ کات گوێ پاره لی و به فه رمانی نه و دوژمنه وبی باوه پانه نه بن، جا خوای گه وره ده فه رموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا

يَرُدُّوْكُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٩٩﴾ واته: نه ی نه وانه ی ئیمان و باوه رتان هینا وه، نه گه ر ئیوه گوێ پاره لی (کافر) و بی باوه پوه دوو پوهان بکه ن، نه وه به ره و دوا وه ده تانگه ریتنه وه له ئاینه پیروژه که تان په شیمان تان ده که نه وه، چونکه نه و که م تیشکانه ی ئیوه داو پئی تووشی دوو دلی ده که ن^(١)، ئینجا خوای گه وره نه فه رموی:

﴿بَلِ اللّٰهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿٢٠٠﴾﴾ واته: بزانی بیگومان گه وره ی ئیوه هه ر په ره ردگاره و خودایه که دۆست و یار مه تیده ری ئیوه یه و نه و زاته چاکترین یاریده ده رو پشتیوان تانه، جا (موفه سیره کان) نه لێن له پاشان (مژده یان) ده داتی که ترسی نه وان

(١) وه کو وینه ی (نه بو سوفیان و هاوه لانی) عه بدولای کوپی نوبه ی سه رۆکی دوو پوه کان و شوین که وتوانی، هه ره ها هه ندی له گا وره کان به وایان به ئاینی ئیوه نیه و هه ره ها به وایان به هاتنی پیغه مبه ر ﴿﴾ که په وانه کراوی خودایه نیه هتد.

ده خاته دلی دوو پوه کان و هه موو دوو ژمنانی ئیسلام و زه لیلیان نه کات به هوی نه و خوا نه ناسیانه وه، وه له گه له نه و سزایه ی که له دوا پوژدا بوی ئاماده کردوون، نه و جا بیگومان خوی گه وړه نه فه رموویت: ﴿سَكُنْ لِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبُ﴾ (ای سَنَقْذِفُ فِي قُلُوبِهِمُ الْخَوْفَ وَالْفَزَعَ) واته: بیگومان ترس و له رز ده خهینه دل و دهروونی (کافران) و بی باوه پان و خوانه ناسان و گومپایان، چونکه نه وان (شهریک) و هاوه له بۆ خودا داده نین نه و جا خودا ده یان شکین، به لی نه مه یاساو (حوکمی) خودای مه زنه، هه رکاتی بی باوه پره کان ده گه نه موسلمانانی راسته قینه ترس و بیمی بپواداره کان ده چیتته ناو دلایانه وه و له مه یدان و گوپه پانی جه نگدا پاده کهن و هه لدین، هه روه ها پیغه مبه ریش (ﷺ) نه فه رموویت: (أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ أَيِ الْخَوْفِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يَبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً) ^(۱)، واته: پینج شتم پیدراوه که له پیش مندا به هیچ پیغه مبه ریک نه دراون: ۱- به هوی ترس و بیم و خه وف خرا نه دلی دوو ژمنه وه هه روه ها مانگه رپیه ک خوی گه وړه سه رکه وتووی کردووم ^(۲)،

(۱) صحیح، أخرجه البخاري برقم (۲۳۵) و مسلم (۵۲۴) و النسائي (۲۰۹/۱)، و أحمد ۲/۳۰۴، و ابن حبان في صحيحه برقم (۶۳۹۸).

(۲) جا بیگومان دیاره نه وه بۆ پیغه مبه ر (ﷺ) بووه له وه ختی خوی به لام بۆ نومه ته که شی نه بی له دوی خوی نه گه ر نومه ته که ی شوین که وتوی بی.

۲- هه روه ها زه ویم بۆ کراوه به مزگه وت و به پاککه ره وه^(۱)، ۳- وه (غه نائم) واته ده سته که ته کانی جه نگم بۆ چه لال واته په وا کراوه که بۆ ئوممه ته کانی پیش ئیمه (چه لال) نه کرابوون، ۴- وه شه فاعه تم پیدراوه، واته تکا کاریشم پی دراوه، ۵- وه پیغه مبه ران (سه لامی خویان لیبیت) ره وانه کراون بۆ هۆزه کانی خویان به تایبه تی، به لام من ره وانه کراوم بۆ هه موو خه لکی، جا بیینه وه سه ر ئایه ته که که خوی گه وره نه فه رموویت:

﴿بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَهُمُ النَّارُ

وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ﴾ (آی بسبب إشراکهم بالله وعبادتهم معه آلهة أخرى من غير حجة ولا برهان أي مُستقرهم الظالمين نار أي بُئسَ مقام الظالمين جهنم فهم في الدنيا مَرْعوبون وفي الآخرة مُهْذَبون) واته: له بهر نه وه که به بی به لگه و (ده لیلیک) هاوبه شیان بۆ خودا نه نجامدا، چونکه نه وانه هاوه لیان بۆ خودا داناوه له (حالیکیدا) هه رگیز خودا (برپاری له سه ره وه نه داوه و پی پازی نیه، وه هیه ده سه لاتیکی نه داوه ته بته کانیان، جیگه ی نه وانه ئاگری به تینی دۆزه خه، به هوی سته مکاریان له خوی خویان و، به هوی (کوفر) و بی دینی و سه رپیچی کردنیانه وه، جا بیگومان دۆزه خ خرابترین شوینی هه وانه وه ی سته مکارانه که ناتوانن لیی ده ریجن.

(۱) جگه له و شوینانه ی که به (شه ریعه تی) ئیسلام قه ده غه ن وه کو (حه مام و سه ر کوفه ک و زیلدان و ته ویله ی و لاخ و .. هتد) چونکه نه و شوینانه دروست نیه به لام (غه بری) هه مووی دروسته و (جائیزه) مزگه وتی لی ناوا بکریت و بکریته شوینی نوژیش (والله أعلم) واتا خواش زانایه.

هه رکاتیڤ رهوتان له تالان ته ماح کرد

نیه فیهل دههینن

خوینه رانی نازیم، وه له سهره تای باسه که وه (موفه سیره کان) ناماژیهان بو کرد که موسلماننه کان له یه که مجاره وه (زال بوون) و کوشتاریکی زوریان کرد، بی بپواکان هه تا شکان و پایان کرد ئیتر چهک و شتومه که کانیهان به جیهیشت و ئالا که یان کهوت و هیچ کهس نه یتهوانی راستی بکاته وه، هندی له (سیرهت) نووسان ئه لاین له پاشان ئافره تیڤ بوایانی راست کردنه وه، ئینجا کاره که یان هه ر به و جوړه رویش و شکان رووی تی نه کردن هه تا کاتی تیره نه ندازه کان که میکیان نه بی نه و شته یان به جی هیشت که پیغه مبهه (ﷺ) بوی دیاری کردن ئینجا دووبه ره کی کهوته نیوانیهان له سهر نه وه، نه و تاقمه له بهر ده ستهکوت و (غهنیمه) گرتن فهرمانه که ی پیغه مبهه یان (ﷺ) شکاند، به هووی نه وه وه زال بونه که یان وهر که را به ره و نه م تیکشکانه دل ته زینه، جا لیږه دا (قورئان) نه و هه لویست و به سهره اتانیهان نه خاته وه بهر چاوو هندی هه له و بوچوونی ناراستیهان راست نه کاته وه، له پاشان خوی گه و ره و میهره بان و به خشنده که لیبورونی یه کجار زوره به رامبه به بنده کانی خوی که په شیمان نه بنه وه له گونا هه کانیهان به ته وای و ناچنه وه سهری، وه دان نه نین به نه زانی خویان، جا هه روه کو نه فهرمویت ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَسِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّا بَعَدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا

تُحِبُّونَ ﴿١٥٦﴾ (أَيُّ وَلَقَدْ وَفَى لَكُمْ سُبْحَانَهُ مَا وَعَدَكُمْ بِهِ مِنَ النَّصْرِ عَلَى
 عَدُوِّكُمْ فَانْتَصَرْتُمْ عَلَيْهِمْ وَهَزَمْتُمُوهُمْ وَقَتَ كُنْتُمْ تَحْصِدُونَهُمْ بِسُيُوفِكُمْ
 وَتَقْتُلُونَهُمْ قِتْلًا ذَرِيعًا بِإِرَادَةِ اللَّهِ وَحُكْمِهِ أَيُّ حَتَّى إِذَا جَبِيتُمْ وَضَعَفَ رَأْيُكُمْ
 وَاخْتَلَفْتُمْ فِي أَمْرِ الْمَقَامِ فِي الْجَبَلِ وَعَصَيْتُمْ أَمْرَ الرَّسُولِ ﴿١٥٧﴾ مِنْ بَعْدِ أَنْ
 كَانَ النَّصْرَ حَلِيفَكُمْ) وَاقِه: به پاستی خوا به لینی به نیوه دا (که سهرتان
 بخات) نه ویش نه وه بوو تاقی به یانیه که ی نیوه زور به دلسوزانه هاتنه
 گوړه پانه وه، وه غه زاتان نه کرد خواش یارمه تی دان و له سهره تاوه
 سهری خستن، نه وکاته که به فهرمانی خودا دوزمنتان ده کوشت و
 هیرشتان نه بردنه سهریان هتا نه وه نده به جوانی ده جهنگان و
 پیغه مبریش ﴿١٥٨﴾ (دهرهم قیان فهرموی (هتا به سه برو نارام بن
 سهرکه وتوو ده بن) نه وجا به لی و ابوو هر له سهرکه وتندا بوون، هتا
 نه وکاته ی واتان لیها ت له ناوه خوتان تی کچوون و ریک نه که وتن و
 کیشه تان لی په ید ابوو فهرمانتان شکاند و له سهر هندی ده سته کوت و
 تالانکه ری که به ته مای بوون لاتانداو سهر پیچی فهرمانه کانی
 پیغه مبرتان کرد و بوسه و که مینی سهر شاخه که تان چول کرد نه وجا
 سهر نه نجام هه موو تی کشکان، ﴿١٥٩﴾ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
 مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِبَبَائِكُمْ وَلَقَدْ عَفَا
 عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٠﴾ (أَيُّ مِنْكُمْ مَنْ يَرِيدُ
 الدُّنْيَا أَيُّ (الغنیمه) ومنکم من یریدُ الآخرة أَيُّ (ثواب الله) وأجره العظیم
 أی ردکم عن الکفار بالهزیمه الّتی اصابتکم لیمتحنکم ویمتحن إیمانکم ثُمَّ

صَفَحَ عَنْكُمْ مَعَ الْعَصِيَانِ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ ذُو مَنِّ وَفَضْلٍ عَظِيمٍ عَلَى عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِذَلِكَ لَمْ يُعَاقِبْكُمْ) **واته:** هه تان بوو مه بهستی به ربوبومی دونیایی بوو، وه ده دیویست ده سته کوت و (غه نیمه تی) ده ست بکه وی، به تاییه تی که له سهره تاوه (کافره کان) شکان و چاوتان بریه که ل و په له کانیان، عه بدوللای کوری مه سعود (ره زای خوای لی بیت) ئه لیت هیچ که س له یارانی حه زره ت (ﷺ) ههستی به وه نه ده کرد که دنیا ویستیان تیدابی تا پوژی (جهنگی ئوحد) هات ئه وانه ئه و که سانه بوون که له کیوی ئوحد سه نگره کانی خویان چول کرد به هیوای ده سته کوت هاتنه خواری بۆ (غه نیمه ت)^(۱) هه شتان بوو، پاداشتی پوژی قیامه تی ده ویست، هه روه ها پابه ندی فه رمانی پیغه مبه ر (ﷺ) بوون و شوینی خویان به جی نه هیشت و له گه ل سه رکرده که یان (عبداللای کوری جوبه یر) مانه وه، به لام (خالیدی کوری وه لید و عه کریمه ی کوری نه بو جهل) که ئه وکاته (کافر) بوون ئه وجا هه لمه تیان بۆ بردن و ده وریان گرتن، ئه وانه ی مابوون له سه ر کیوی ئوحد (شه هیدیان) کردن، ئه وجا (لومه که) پوو ده کاته ئه وانه ی سه ربیچیان کردووه و شوینی خویان به جیهیشت و هه لاتن، جا خوای گه وره پوو ئه کاته ئه وانه ی که له شوینی خویان مانه وه تا (شه هید) بوون تا (ئاخیر) هه تاسه به رگرییان

(۱) نه مه ش ده قه که یتی به (عه ره بی) و (قال عبدالله بن مسعود (رضی الله عنه) ما شعرنا أن أحداً أصحاب النبي (ﷺ) يريد الدنيا وعرضها حتى كان يوم آخر وهؤلاءهم الذين تركوا أماكنهم على الجبل طلباً للغنيمة) بروانه (التفسير المنير في العقيدة الشريعة والمنهج) له نووسینی (د. وهبه الزحيلي)، به رگی ۲، لاپه ره ۴۵۶.

کرد، ئەوان جیگایان بەهەشتی پان و بەرینه، جا بێگومان خوا وای کرد، ئەوکارەتان بوو هۆی ئەوەی ئێوە واز لە قورەیشییەکان بێنن و قورەیشییەکان بۆتان بگەڕێنەو، ئەمەش بۆ ئەوە بوو کە خوا (تاقیتان) بکاتەو کە ببیتە پەند بۆ جاریکی تر تاوەکو تووشی بەزین و شکان نەبن^(۱)، واتە لەگەڵ ئەوەشدا دلتیابن خودا لەو تاوانەتان خۆش بوو، بەو ژیرکەوتن و تاقیکردنەو تان شوینەواری تاوانەکانتان سڕیەو تۆبە ی لێ قەبول کردن، پەشیمانیتان وەرگیرا، جا بەراستی خوا خاوەنی فەزل و پێزە بۆ باوەپداران.

(سەرئەجیکی گەرنگ)

جا بێگومان ئەوەی راستی بێت شکانی (موسڵمانەکان) لە جەنگی (ئوحود) دا بوو برینییکی گەورە لە دلی هەمووتان بەتایبەتی لە دلی کەسوکار و بنەمالە ی ئەو حەفتا موسڵمانە ی کە (شەهید) کران،

(۱) زانایانی (تەفسیر و سیرە) ئەگێرنەو: لەوکاتە ی موسڵمانان تووشی شکست بوون (خالیدی کوپی وەلید) ویستی سەری کێوکان بگرن و ئینجا لەوکاتە دا پێشەمبەر (ﷺ) پاراپیەو لە خودا، ووتی: (خوایە بێ باوەپان سەرنەخە ی، خوایە خۆت ناگاداری ئەگەر ئەم باوەپدارانە بکوژن ئەم شارە دا جگە لەوان کەسی تر نۆ ناپەرستی، ئینجا کتوپر هەندێ لەو تیر هاوێژانە ماپوونەو و ئینجا گەڕانەو بۆ سەر لوتکە ی کێوکان و بێ باوەپەکانیان شکاند، بۆیە خوای گەورە ئەفەرمووی ﴿وَأَنْتُمْ أَلَعَلَّوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۱۳) ئەم (تایەتە) لە پێشەو تەفسیر کراو، پێویست بە دووبارە ناکاتەو، بپوانە تەفسیری زمانکۆ، لە نووسینی (مەلا سەعید زمانکۆیی) لەگەڵ دەستکاری، بەرگی ۴، لاپەرە ۵.

له لایه کی تریشه وه، بوو به هوی دلخوش بوونی بی باوه پان و دوو پوه کان و جووله که کانی (مه دینه) له م ئایه تانه شدا جاریکی تر خودای مه زن له لایه ک دلی موسلمانان کان ده داته وه و دلنه وایان ده کات، له لایه کی تریشه وه (لومه یان) ده کات، هه روه ها له لایه کی تریش به لینی سه رکه و تنیکی تریان پیده دات، نه گه ر به ک ریزن بن و به پیک و پیکی پووه پووی دووژمن ببه وه.

شیوهی هه ندی له و موسلمانانای له تیکشانه کی جه نگی ئوحود دا تووشی بوون

(موفه سیره کان) نه فه رموون: خوی گه وره یادی نه و که سانه نه خاته وه له جه نگی ئوحودا (شکان) چۆن ترسان له بی باوه پان و هه له اتن و ئاوپیان له کهس نه دایه وه، وه لایمی جاری واته بانگه وازی پیغه مبه ریان (ﷺ) نه دایه وه کاتی به ته نها له جیگه ی خویدا مایه وه که نه یفه رموو (من فروستاده ی خوام و یانی پیغه مبه ری خوام نه کوژراوم و بگه رینه وه و مه ترسن و پامه کهن، ئینجا به م شیوه یه خوی مه زن پوو نه کاته هه له اتووه کان و نه فه رموی: ﴿إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَكُونُوا عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجِكُمْ﴾ (أي أذكروا حينَ وَلَيْتُمْ الْأَدْبَارَ وَأَنْتُمْ تُمْعِنُونَ فِي الْفِرَارِ صَاعِدِينَ فِي الْجِبَالِ مُنْهَزِمِينَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ لَا يَلْتَفَتُ أَحَدٌ إِلَىٰ أَحَدٍ مِنْ شِدَّةِ الْخَوْفِ وَالرُّعْبِ وَمُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ يَدْعُوكُمْ مِنْ ورائكم) واته: یادی نه وه بکه نه وه که (کافره کان) واته بی

باوه په کان بۆ سه ر کتوی ئو خود هه لیان برین و پاویان نان، ئیوه به شکاوی پاتان ده کرد، جا بیگومان ئاو پتان له کهس نه ده دایه وه، له بهر ترس و بیم و له رز و په شوکاوی خۆتان ده تان قوچاند و پیغه مبه رتان (ﷺ) به جی هیشت بوو له دواوه بانگی ده کردو ده یفه رموو: (إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ، إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ، أَنَا رَسُولُ اللَّهِ مَنْ يَكْرِفْ لَهُ الْجَنَّةُ) ^(۱)، واته: ئه وکاته که شکان و په رت بوون و ده سته یه ک به ره و (مه دینه) گه پانه وه، ده سته یه کیش چوونه پشت به رده گه وره کانی (ئو خود) خۆشه ویست واته پیغه مبه ر (ﷺ) هه ر ده یفه رموو (بگه پینه وه، وه رنه وه لای من بگه پینه وه، وه رنه وه لای من، ئه ی به نده کانی خوا هه ر که سی ک بگه پینه وه، مسۆگه ر به هه شتی بۆ هه یه) که چی ئیوه هه ر ملتان ناو ئاو پتان نه دایه وه و به لام ئیوه گویتان پینه داو نه گه پانه وه بۆلای پیغه مبه ر (ﷺ). ﴿فَأَثْبِكُمْ عَلَيْكُمْ عَمَّا يُعْمِرُ﴾ واته: خوا سزای دان (به خه م له سه ر خه م) که تووشتان بوو، به وه ی هه لئاتن و لیتان کوژراو بریندار بوون، جگه له مانه ش مالتان که وته ده سستی قو په یشییه کان، به لام ئه وه ی راستی بیت خه م و خه فه تان خسته دلی پیغه مبه ر وه (ﷺ) که قسه تان شکاند و تیکه وتن، هه ندی له (موفه سیره کان) ئه لێن

(۱) بېروانه (صفوه التفاسیر) له نووسینی مامۆستا (محمد علی الصّابونی) ج/ ۱، لاپه ره

﴿عَمَّا يَفْعُرُ﴾^(۱)، یہ کہم: تیکشکان، دووہم: خہمی ئہ وہ کہ
 بہ گویتان نہ کردو، وہ لہ گہل ئہ وہ شدا ہہ وال بلاوبوہ وہ کہ ووتیان
 پیغہ مہر ﴿﴾ کوژراوہ، ﴿لَکَیْلًا تَحْزَنُوا عَلٰی مَا فَاتَکُمْ
 وَلَا مَا أَصَابَکُمْ وَاللّٰهُ خَبِیْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ﴾^(۱۳۳) واہ: خہفت
 بو ئہ وہ نہ خوّن کہ لہ دہستتان چوہ لہ سوود و تالانی جہنگ، وہ
 ہہ روہا خہفت مہ خوّن بو ئہ و زہرہ روو زیانہی تووشتان بوہ، وہ کو
 ئہ و ئیش و ئازارہی پیتان گہ یشتوہ لہ دووژمنہ وہ، وہ کو کوژران و
 برینداری و ماندووبوون و کارہ ساتی جہنگ و شتی تر، جا ئہ فہ رموی
 خودا زور ناگادارہ بہ وہی دہیکہن، واہ: کی لہ کردہ وہ کانیدا مہ بہ سستی
 مالی دنیاو خوشیہ کانی دنیاہ، ہہ روہا کیّش پہ زامہندی خودای
 مہ بہ سستہ، جا بیگو مان خودا بہ ہہ مووی ناگادارو شارہ زایہ.

(۱) خوی گہرہ ئہ فہ رموی ﴿فَاتَبَکُمْ عَمَّا يَفْعُرُ﴾ جا خودا پاداشتی خہمی
 ہہر بہ خہم دانہ وہ، وہ ئیین و عہاس (خوایان پازی بیت) دہ لیت: خہمی یہ کہم
 بہ موی تیکشکانہ کہ یانہ وہ بوو، وہ لہ وکاتہ دا کہ ووترا پیغہ مہر ﴿﴾ کوژراوہ،
 ئہ مہ بہ لایانہ و لہ تیکشکانہ کہ گہرہ تر بوو، وہ ہہ روہا مواہید و قہ تادہ
 (رہ حمہ تی خویان لیبت) ووتیان (خہمی یہ کہم بیستنی کوژرانی پیغہ مہر ﴿﴾
 بوو وہ خہمی دووہ میش ئہ و کوشتارو برینداریہ بوو کہ تووشیان ہات).

(چەند فەرموودەيەك لە بارەى ئەنساڕ و

كۆچەرييەكانەووە كە بەرگريان لە ھەزرت (ﷺ) كردووە

(وَرَدَ فِي الصَّحِيحَيْنِ عَنْ سَعْدِ بْنِ وَقَاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ (رَأَيْتُ
يَوْمَ عَنْ يَمِينِ النَّبِيِّ (ﷺ) وَعَنْ يَسَارِهِ رَجُلَيْنِ عَلَيْهِمَا ثِيَابٌ بَيْضُ يُقَاتِلَانِ
عَنْهُ أَشَدَّ الْقِتَالِ مَا رَأَيْتُهُمَا قَبْلَ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَا بَعْدَهُ) يَعْنِي جُبْرِيلَ
وَمِيكَائِيلَ (عَلَيْهِمَا السَّلَام) وَاتَّه: لَهُ هَرْدَوُ صَحِيحُهُ كَذَا لَهُ سَهْ عَدَى
كُورَى نَهَبُو وَهَقَاسَهُو (خَوَا لَيْتِي رَازَى بَيْت) وَوَتَى مِنْ خَوْمِ دَوُو پِياوَم لَه
پۆژى ئوحوڤا لَه لای پاست و لَه لای چەپی پێغەمبەر (ﷺ) بێنى كە
دوو بەرگی سپیان لَه بەردابوو لَه باتى پێغەمبەر (ﷺ) شەپكى زۆر
تونديان دەکرد، جا بێگومان نە لَه پێش ئەو پۆژە دا چاوَم پێيان
كە وتوو نە لَه دواى ئەو پۆژە، واتە (جوبەرئەیل و ميكايل) بوون ئەو
دووانە.

(دریژەى ووتەكان)

(ئەهلى سیره) و میژوونووسان^(۱) ئەلێن بى باوەرەكان زۆر موکوپ
بوون (لە جەنگى ئوحوڤا) لەسەر كوشتنى پێغەمبەر (ﷺ) ھەرچەندە
بلاوبۆووە كە (محمد) مان كوشتوو بەلام ھەندێکیان باوەریان نەدەکرد
بۆیە (ئەبو سوفيان) لەناو كوژراوەكاندا بۆى ئەگەر، بەلام ھەندێك لَه
دوو پووەكان بەم ھەوالە زۆر شادمان بوون بەوھى كە (محەمەد)

(۱) بېوانە: پەرتوکی (سیرەت و ژياننامەى زاتى رەھبەر...) لە نووسین و ئامادەکردنى
(عبدالرحمن ملا طه عبدالعزیز) بەرگی ۲/، لاپەرە ۷۲/.

کوژراوه، چونکه پیغه مبهَر (ﷺ) په ننگ و روخساری زور به (موسعه بی کوپی عومه یی) نه چوو، چونکه نه و له هه وه له وه کوژرابوو ئینجا پیغه مبهریان به وه وه (شوبهاند) به لام له لایه ن موسلمانان کانه وه نه هه واله به درو خرایه وه، چونکه (که عبی کوپی مالیک) به لایه وه چاوی به پیغه مبهَر (ﷺ) که وت له خوشیان هاواری کرد نه ی موسلمانان مزگینیتان لیبی به دهنگی به رزبانگی نه کرد که پیغه مبهَر (ﷺ) ماوه، به لام چه زرهت (ﷺ) دهستی لی هه لوه شان دو فهرمووی بی دهنگ به با (کافره کان) نه زانن (ئینجا یاره کانی پیغه مبهَر (ﷺ) (خوا لییان پازی بیت) زانیا ن ماوه نه وه ی گوپی له هه واله بوو زور که یف خوش بوو نه و جا به دوایدا که پان تا دوزیانه وه له دولتی کی کیوی (نوحود) که نزیکه ی ۳۰ که س له خزمه تیا گردبوونه وه له و به ریزانه (سه عدی کوپی نه بی وه قاص) و (سه عدی کوپی عوباده) و ته لحه ی کوپی عوبه یدوللا و چه زره تی نه بوبه کری سدیق و عومه ر و علی و (زوبه یری کوپی عوام) و (نه با عوبه یده ی کوپی جه راح) و (حارسی کوپی چه سمه) و هه روه ها (نه بو دوجانه و) هتد. (خوا له هه موویان پازی بیت).

نه و جا که (کافره کان) گوپیان له (که عب) بوو که پیغه مبهَر (ﷺ) ماوه، جا به دوا ی دا که پان تا بیدوزنه وه، ئینجا له هه مو لایه که وه هیرشیان بو هیئا، له و کاته دا (عوسمانی کوپی عه بدوللا ی کوپی موغیره) پووی تیگردن و پیغه مبهری دیت به چاوی خو ی نه مجا هیرشی کرده سه رو گووتی (محمد) بو کو ی نه پو ی هه ر ئیستا له ناوت نه به م، به لام نه و ووته یه ی ته واو نه کردبوو، یه کسه ر ولاغه که ی خسته ی

خواره وه و كه و ته ناو چالتيك ئينجا (حارسی كوپى حه سمه) چوو كوشتى
 و به دۆزه خى شاد كرد، هه روه ها زۆر له (موفه سیره كان) و (سیره ت)
 نووسان ئه گێر نه وه له (عوروه ی كوپى زوبه يره وه) ووتى (ئوبه ی كوپى
 خه له ف) له (مه ككه) دا سویندى خواردبوو كه ده بى پێغه مبه رى
 خودا (ﷺ) بكورئى كاتى هه والى سوینده كه ی گه یشت به حه زره ت (ﷺ)
 فه رموى (إنشاء الله) من خۆم ئه و ده كوژم، ئينجا كاتى كه پۆڤى
 (ئوحد) هات به (زریپۆش) ده مامكى خۆى دابوو وه لیباسى (حه ربى)
 پۆشى بوو، ئينجا كه پێغه مبه رى (ﷺ) دۆزییه وه هێرشى كرده سه رى و
 گووتى كێوه قوتار ئه بى له ده ستم مه گه ر خوا قوتارت كات ئينجا
 په لامارى پێغه مبه رى (خودا) دا ئه سحابه كانى پێغه مبه ر (ﷺ) ويستيان
 هێرشى ببه نه سه ر ئينجا حه زره ت (ﷺ) فه رموى لى گه پێن با بى ت
 ئه وجا پێغه مبه ر (ﷺ) خودى خۆى پمىكى له (يه كيك له ئه صحابه كانى)
 وه رگرت و هه روه ها (رمىكى) ئاراسته كردو پىكای و لىیداو له ئه سه په كه ی
 كه وت، هاوه له كانى هاتن هه لى ان گرت ه وه، به لام به برى ندارى هاوارى
 ئه كرد وهك (گا) ده بپۆراند تا مرد^(۱) ئينجا بى باوه ر په كان به چه ند جار يك
 هێرشيان بو پێغه مبه ر (ﷺ) و يارو ياوه ره كانى (خوا لىيان رازى بى)
 ئه برد به لام هاوه له كانى پێغه مبه ر (ﷺ) وهك په روانه له ده ورى ئه گه پان
 و ئه سوورپانه وه و پاريزگار ييان لى ئه كرد به هه موو هيزيكه وه، هه روه ها
 (ئهبو دوجانه) خۆى كردبوو به كى وىك له پىش پێغه مبه ر (ﷺ) چه قى
 به سته بوو، واته خۆى كردبوو به (فیدای) حه زره ت (ﷺ) هه روه ها ئه وه ی

(۱) زۆر له زانایانى (سیره) ئه لىن پێغه مبه رى خودا (ﷺ) جگه له (ئوبه ی) كه سى تری
 نه كوشتوه نه له (ئوحد) و نه له جهنگه كانى تردا.

له دهوری چه زرهت بوو (ﷺ) ته لحهی کوپی عوبه یدوللا (خوا لئی پازی بی) فیدای پیغه مبه (ﷺ) نه ویش وه کوو په روانه به دهوری چه زرهت (ﷺ) نه سوورایه وه تا دهستیکی (شه لال) بوو، واته گوجه بوو، وه په نجه کانی پښ و) هه روه ها (قه تادهش) په زای خوی لی بی، له نزیك پیغه مبه (ﷺ) تیریکی به چاوی کهوت و چاوه کهی کهوته سهر زهوی وه چه زرهت (ﷺ) چاوه کهی به دهستی پیروزی خوی هاویشته وه جیگای خوی و له جاران چاکتر پیی دیت و پښ تر بوو (نه مهش په کیکه) له موعجیزه کانی پیغه مبه (ﷺ) جا بیگومان هاوه لان به رگریه کی باشیان لی کرد، خویان کردبوو به (فیدای) تا کو (۱۰) ده که سیان لی (شه هید) کراو (سه عدی کوپی نه بی وه قاص) له ته ک پیغه مبه بوو (ﷺ) تیر بارانی قورپه یشیه کانی ده کردو پیغه مبه (ﷺ) پیی فهرموو (إِرم فِدَاکَ اَبی وَاُمّی یا سَعْد) ^(۱) واته: دایک و باوکم به قوریانت بی تیر بارانیان بکه نهی سه عد

نازاردانی چه زرهت (ﷺ) له لایه ن

کافره کانه وه، واته بی باورانه وه

جا بیگومان له دواي زامدارکردنی پیغه مبه ری نازدار (ﷺ) وه شکاندنی ددانه موباره که کانی وه له سهر نه هم حالهش (نه بو عامری)

(۱) (نه هلی سیره) نه فهرموون، چه زرهت (ﷺ) نه مهی بهس به (سه عد) گوتووه، بپوانه په رتوکی (محمد رسول الله) له نووسینی (محمد رضا) ل/۱۹۷، وه له گه لی (سیره ی) تریش نه هم فهرمووده په باسکراوه.

فاسیق چەند چالۆکی هەلکەندبوو سەرەکانیانی بە پووش و پەلاش
 داپۆشیبوو، تا پیڤەمبەر و موسڵمانەکان بکەونە ناوی، ئینجا
 پیڤەمبەریش (ﷺ) کەوتە ناویەو وە زۆر ئازاری چەشت و پی گەیی،
 هەروەها هەردوو (ئەژنوی) پیروزی بریندار بوون، وە دلی پیروزی
 لەسەر خۆ چوو، ئینجا بی باوەرەکان حەزەرەتیان (ﷺ) تیر باران کردوو^(۱)
 هەروەها لە پەرتووکی هەردوو (سەحیحە کەدا) هاتوو لە (سەهلی کوپی
 سەعدەو) پرساری لە بارە ی برینەکانی پیڤەمبەر (ﷺ) لی کرا، ووتی
 پیڤەمبەر (ﷺ) بریندار کرا (روبەعی) شکێنراو زئی و قەلغانە کە ی شکا
 بەسەریدا چەند پارچە یەك چوو پوومەتی موبارەکی تا سەریشی شکاو
 زامدار بوو، ئینجا (فاتیمە ی) کچی خۆینە کە ی دەشۆری حەزەرەتی
 عەلیش (رەزای خوای لیبت) بە قەلغانە کە ی ئاوی بەسەر دەکرد، کاتی
 (فاتیمە ی) کچی بینی ئاوە کە خۆینە کە زیاتر دەکات ئەوجا پارچە
 (حەسیریکی) هەلگرت و سوتاندی و وەك خۆلەمیشی لی کردو لە
 برینە کە ی داو ئەوجا خۆینە کە راوەستا، جا بیگومان ئەو ی راستی بیت
 موسڵمانەکانی دەوری پیڤەمبەر (ﷺ) توانیان قورپەیشە بپەرسەکان لە

(۱) جگە لە تیر بارانی پیڤەمبەر (ﷺ) عوتبە ی کوپی ئەبی وە قاص، بەردیکی
 راوەشاندە پیڤەمبەر (ﷺ) پوومەتی پیروزی بە کوشندە یی بریندار کرد، هەروەها
 چەند بی باوەرێکی تریش حەزەرەتیان بەرد باران کردو چەند بەردیک کەوت بە سەری
 موبارەکی رومەتی دوو ئەلقە ی زئیە کە ی بە رومەتی داچوو خوارو تا (ئەبا
 عوبەیدە ی کوپی جەرج) ئەلقە ی زئیە کە ی بە ددان دەرھیناو لە پیتاوی ئەمەدا دوو
 ددانی شکان و کەوتن).

پيغه مېر (ﷺ) دوورېځه نه وه، ئينجا له گڼ پيغه مېر څه شيان بڼه سره
 كيڼه څه سره څو تن و له گڼ هندی له يارو ياوه پره کاني (خودا ليان
 رازي بېت) به زوری لي کڼوونه وه، به لام (خاليدي کوي وه ليد)
 ده بويست پشتيان لي بگري به لام څه زړه تي (عومر) له گڼ څه ند
 هاوه ليكي تر گه پانديانه وه تير بارانيان کرد نه و جا موسلمانان هه مويان
 له ده وري پيغه مېر (ﷺ) کڼوونه وه، به لام نه وه نده (هياک) و ماندو و
 بوون پيغه مېر (ﷺ) له بهر ماندوويي و ئيشي برينه کاني نويسي به
 دانيشته وه کرد، قورپه يشيه کان له موسلمانان کانيش ماندووتر بوون
 چونکه زور شپزه بوون، وه چيتر نه ويران بچنه وه سهریان، هر
 به وه نده وازيان هينا، نه وه نده دلخوش بوون، وایان زانی نه وه يه
 سره څو تن، وایان دانا که ټوله ي ژير که و تنه که ي شه پي (به دريان)
 کردو ته وه، به لام ژنه قورپه يشيه کان به تاييه تي (هند) ي ژني (نه بو
 سوفيان) دلي به کوشتنی (نيمامي څه مزه) دانه که و ت^(۱) و ژنه کاني
 تريش که و تنه ناو لاشه ي کورواوني موسلمانان و لووت و گوښان ده بپړين
 و به ملي خويانه وه ده کرد، پاش نه وه ي قورپه يش وازي له شه پ هينا و
 کورواوه کانيان شارده وه، به خاکيان سپاردن و ئينجا که و تنه خو
 کړکړنه وه بڼه پوښتن، ئينجا (نه بو سوفيان) پيش نه وه ي بپوات چووه
 سره گردو به رزاييه که به ده نگی به رز گوټي: (نه ي څه لکينه تايه (محمد)

(۱) چونکه له پيشدا زگی نيمامي څه مزه ي بپي و پارچه يه کی له جهرگی کرده وه
 هاويشته ده مي و جوي به لام څه ند هه وليدا پي قوت نه درا، ئينجا فرني دا
 له پاش نه کاره ساته ي (جهنگي نوحد) و ئينجا له دواتر (هنده) موسلمانانو .

تان له ناوايه؟)، پيغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی وه لامی نه دهنه وه، جا دوایی گوتی کوپی (قوحافه تان) له ناو ماوه، مه بهستی (ئه بوبه کری سدیق) بوو، دیسان فهرمووی: وه لامی مه دهنه وه، ئینجا گوتی کوپی (خه تابتان) له ناو ماوه دیسان کهس بۆ ئه مه ییش وه لامی نه دایه وه ئه و جا بویه گووتی ئه گهر کهسیان مابایه وه لامیان ئه دایه وه ئه وه رزگاریان بووه له و سی کهسه، جا چه زرده تی (عومه ر) خۆی پی نه گیراو فهرمووی (درۆت کرد ئه ی دوزمنی خوا) ئه وه ی تو چه زی پی ناکه ی خوا هیشتویه تیه وه، ئه و گوئیان له توه که قسه ئه که ی، ئیتر به وه لامه که ی (عومه ر) زۆرغه م باربوو.

(پاشکۆ)

ئه و جا ئه بو (سوفیان ووتی) تو ئه و خودایه (عومه ر) پیم بلی (موجه مه دمان) کوشتوه یان نا؟ چه زرده تی (عومه ر) گوتی نا به و خوايه ئیستا گوئی له ده نگته، (ئه بو سوفیان) گوتی (تو پاستگۆ تری له این قمیه) ئه و ده لی کوشتومانه، ئینجا پیش ئه وه ی له سه ر کیوی (نوحود) برۆا گوتی (کوژاوتان) خراپه یان له گه ل کراوه به فهرمانی من نه بووه، نه پیشم ناخۆش بووه، ئینجا له پاشان به هه موو هیزه وه قیراندی و گووتی: (يَوْمَ بِيَوْمِ الْحَرْبِ سَجَال) واته ئه و پۆژه مان به و پۆژه، یانی ئیمپۆکه له جیاتی پۆژی (به در)، واته جه نگ به تۆره یه وه هروه ها به لێنمان سالیکی تر بی (شه ریش) هه روایه جاری وا هه یه سه رکه وتنه جاری واش هه یه ژیر که وتنه، پيغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی (بلین باشه وه عده که مان) ببی و پۆژه کانمان وه ک یه ک نین، هه روه ها پیی بلین با

ئەوێش بزانی (كوژراوی ئیمه له بههشتاناو كوژراوی ئیوه له ئاگری دۆزهخان، ئینجا له داخان چی پی نهماو گوتی (بلند) به (هبل) و (عزی)^(۱) پیغه مبه (ﷺ) فهرمووی ئه ی (عومەر) وهلامی بده ره وه، جا گوتی چی بلیم و فهرمووی بلی (الله اعلی و اجل) واته واته خوا بلندو مه زن و گه وه تره له هه موو شت و له هه موو کهس) ئینجا (ئهبو سوفیان) گووتی (إن لنا العزی ولا عزی لکم) واته ئیمه (عوزامان) هه یه و ئیوه (عوزاتان) نیه، پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی ئایا وهلامی ناده نه وه، ئەوانیش ووتیان به چی بیدهینه وه، فهرمووی بلین (الله مولانا ولا مولى لکم) واته: خوی مه زن پشتیوان و دوست و یارمه تی ده ری ئیمه یه و ئیوه یارمه تیده رو پشتیوانتان نییه^(۲).

(باسیک له دابه زینی خه ولی کهوتن بۆ سه ر موسلمان ه کانی ئو حود دا)

خودای گه وه باسی ئه و چاکه ی خۆی ده کات به سه ر به نده کانی ه وه که ئه و (سه بر) و ئارامی بۆ ناردن که ئه ویش بریتی بوو له خه ویک که

(۱) هوبه ل و عزی، که دوو بت و سه نه می قو په ی شیه کان بوو، له پێشدا له زه مان ی (جاهلیه ت) هینا بویانه مه ککه و قو په ی شیه کان ئه یان په رستن.

(۲) ئه مه بوو به کورتی باسی شه پی (ئو حود مان) کرد، ئه گه ر ئه ته وی به تیرو ته سه لی لئی تی بگه ی بپوانه په پتووک ی (سیره ت و ژیا ننامه ی زاتی ره هبه ر، له ئه خلاق و غه زه وات ی پیغه مبه ر (ﷺ) له گه ل ژیا ننامه ی خه لیفه کانی و عه شه ری مو به شه ره له نوو سین ی و ئاماده کردنی (عبد الرحمن ملا طه عبد العزیز) به رگی په که م و دو وه م.

خودا دای به زانده سهریان به شیوه یه کی نه وتو که چه که کانیان له ده ست ده که وته خواره وه له بهر خه م و خه فته و ماندوو بوون و نه و ئیش و نازاره ی که هاتبوو به سهریاندا، ههروه ها (موفه سیره کان) نه لئین نه و که سانه ی له جهنگی ئوحودا له خزمته پیغه مبه ر (ع) دابوون دوو تا قم بوون:

یه که م - نه و که سانه بوون باوه پرداری راستی بوون چونکه بیگومان برپویان وابوو ئیسلام سه رته که وی به سه ر هه موو ئایینه کاندای چونکه پیغه مبه ر (ع) هه والی پیدابوون، به لام شکانی جاریک یا زیاتر نابیته هوی (بنه برپوونی) ئیسلام و نه مانی موسلمانان له باره ی نه و تا قمه ی خوای گه وره پوویان تی نه کاو نه فه رموی: ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ

الْفِغْرِ أَمْنَةً نُعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ﴾ (أی ثم أرسل تعالى عليكم بَعْدَ الْغَمِّ الشَّدِيدِ النَّعَاسَ لِلسَّكِينَةِ وَالطَّمَأْنِينَةِ لِتَأْمِنُوا مِنْ عَدُوِّكُمْ وَهَذِهِ مِنَ الْآيَاتِ الْبَاهِرَةِ إِذْ وَقْتُ الْحَرْبِ لَا يَكَادُ يَنَامُ الْإِنْسَانُ وَالسَّهْرِيُّ وَجِبَ الضَّعْفَ وَالنَّوْمُ يُعِيدُ الْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ) واته: به راستی خوای میهره بان پاش نه و هه موو (میحنه ت) و خه م و خه فته قورسه ی به سه رتان داهتوو تووشتان بوو (سه بر) و ئاسوده یی ئارامیه کی باشی بو ناردن، وه نه وز سووکه خه ویکی لیخستن تا خه فته ته که تان له بیر بجیته وه و نه مینی و نه و ناره حه تیه تان له بیر بجیته وه و برپوات، جا بیگوومان خه وه نووچکه که هه ندیکتانی گرته وه و له و خه م و خه فته ته حه وانه وه (۱).

(۱) قال ابو طلحة: كُنْتُ مِمَّنْ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّعَاسَ يَوْمَئِذٍ وَكَانَ يَسْقُطُ مِنْ يَدَيِ السَّيْفِ ثُمَّ أَخَذَهُ ثُمَّ يَسْقُطُ مِنْ يَدَيِ ثُمَّ أَخَذَهُ (رواه البخاري، واته نه بو ته لحه ووتی من یه کیك

(ناگاداریہ ک)

(قَالَ بَعْضُ الْمُفْسِّرِينَ وَهَذَا النَّوْمُ كَانَ لِأَهْلِ الْإِيمَانِ وَالْإِخْلَاصِ) هندی
 له (موفہ سیرہ کان) نہ لَینِ نہ و (طائفہ) واتہ نہ و تاقمہ بریتی بوون له و
 کہ سانہی کہ چاویان بہ ئیمان و باوہ پوہ و کرابوہ و، و ہ کہ زہدی
 (نہ بوبہ کرو، عومہر و، علی و، تہ لحو و، سہ عدی کوپی نہ بی و ہ قاس و،
 ... ہند) نہ وانہ له کوچکہ ران بوون، ہر وہا حاریسہی کوپی سہ مہر
 و، سوہیلی کوپی حہ نیف له یاریدہ دہ ران بوون ... ہند .

دوہم - نہ و کہ سانہ بوون له جہنگی ئو خودا پایان کردو نہ گہ پانہ وہ
 بولای پیغہ مبہر (ﷺ) و ہ کہ دو پوہ وہ کان .. نہ وانیش بریتی بوون له
 (عہ بدوللای کوپی ئوبہی و، مہ تعہی کوپی قوشہ یرو، کومہ لہ کہ یان و
 ... ہند)، جا لہ بارہ یانہ وہ ہر وہ کو (موفہ سیرہ کان) نہ لَینِ : (أَمَّا
 الْمُنَافِقُونَ فَقَدْ طَارَ النَّوْمُ مِنْ أَعْيُنِهِمْ مِنْ شِدَّةِ الْخَوْفِ وَالْجَزَعِ) و ہ کو
 نہ فہرموئیت : ﴿ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
 ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ

لِلَّهِ ﴾ واتہ : دہستہ و تاقمیکی تر بیگومان ہر خو یان مہ بہست بوو، ہر
 غہ می خو یان نہ خوارد، چونکہ نہ وانہ دو پوہ وہ کان بوون، نہ وان خوا
 خہوی بہ بہردا نہ ہیٹان و ہر اسانیان لی ہر گبراو ہر لاتن کہ سیان لہ بیر

بووم لہ وانہ، و نہ ویزو خہ وہ کوتکہ بردمیہ وہ چہ ند جارنک شمشیرہ کہ م لہ دہست
 بہروبویہ وہ ہر لمکرتہ وہ) .

نه بوو ترسیکی وایان به سهر هات خوا خویان بوو بگه نه وه ماله کانیان،
 نه وانه گومانی ناهه قیان به خودا ده برد، وه کو گومانی سهرده می
 (جاهلیه ت) واته نه فامی، وه نه یانوت ثایا نیمه له م کاره هیچمان بو
 هه یه؟ واته نیمه چیمان له و ناوچه دایه، هیچ کارو فه رمانیک له ده ست
 نیمه نیه، نینجا خوا فه رموی به پیغه مبه ر (ﷺ) پییان بلی: نه ی
 پیغه مبه ر (ﷺ) که بی گومان گشت کاری به دهستی خودایه، واته
 سه رکه وتن و سه رنه که وتن، جا خوی گه وره فه رموی: ﴿يُخْفُونَ فِي

أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا

هَهُنَا﴾ واته: نه یشارنه وه له دهرونی خویاندا نه وه ی که ده ری نابین
 بو ت واته قسه ی ناو دلایان جیایه له گه ل قسه ی سه ر زاریان، واته ده لین
 نه گه ر نیمه شتی کمان به ده ست بویه هه رگیز نه ده هاتین بو ده ره وه ی
 (مه دینه) و لیره ش به کوشت نه ده چوین ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ

لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ﴾ واته: بلی نه ی
 (موحه مه د) نیوه نه گه ر له مالی خوشتان بوان نه و که سانه ی که
 کوشتنیان له سه ر نوو سراوه ده هاتنه وه جیگه ی کوژرانیان، واته بیگومان
 نه وه شتی که و له لای خوداوه برپاوه ته وه و دیاری کراوه و هیچ که س
 ناتوانی خوی لی لایداو پزگاری بکات، وه نه فه رموی: ﴿وَلَيَبْتَليَ اللَّهُ مَا

فِي صُدُورِكُمْ وَلَيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

﴿۱۰۴﴾ واته: به راستی خودا ده یه وی دلایان تا قی بکاته وه و هه رچی له

دلایان دا هیه دهی بخت، واته تاقیان بکاته وه به هوی ئه وه ی
 به سرتان هاتوو، وه ده شیوی هه رچی له دلتاندا به له بیژنگی بداو
 دهی بخا، وه چاک به خراب جیا بکریته وه، هه روه کو له یه کهم هه نگاو
 (دوو پوه کان) به سه روکایه تی (عه بدوللای کوپی ئوبه ی) گه پانه وه،
 (دووهم) ئه وه بوو که تیره نه ندازه کان فه رمانی هه زه تیان (ﷺ) شکاند
 له کتیه که هاتنه خواروه بو (غه نیمه ت) به لام موسلمانانی دلسوز و
 خاوه ن باوه ر گووتیان تا دوا (تنوکی) خوینمان ئه چه نگین،
 هه ندیکیشیان گوتمان ئه چینه وه لای (عه بدوللای کوپی ئوبه ی) تا کو
 په نمان بداو، تکامان بو بکه لای (ئهبو سوفیان) و، هه ندیکیشیان
 گوتمان وه رن با بکه پئینه وه سهر (دینی) پیشووی خومان، واته بیگومان
 خوی گه وره له پازی دله کانتان ناگاداره و له و شتانه ی که نهینی و
 ناشکرا نییه له دل و ده پوونتان دایه.

(هه ندی له موسلمانانه کان له جهنگی ئو خودا رایان کرد، دواپی خودا عه فویانی کرد)

خوی گه وره پوو ئه کاته ئه و که سانه ی بی فه رمانی خو شه ویستیان
 کردوو و قسه یان شکاند به تاییه تی تیر هاوێژه کان جیگه ی خویان
 به رداو وه چۆلیان کرد و وایان زانی که (کافره کان) تووشی شکانی
 یه کجاری بوون، جا بیگومان خوی مه زن ئه فه رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا

كَسَبُوا ۝ **واته:** نه‌وانه‌ی که پشتیان هه‌لکرد، له‌و پۆژده‌دا که دوو کۆمه‌ل گه‌یشته‌یه‌ک، شه‌یتان له‌سه‌ر پێیانی بردوو هه‌لی خلیسکاندن و، ده‌بوایه‌ خۆیان پابگرتایه‌ و ده‌رفه‌تیان نه‌دابایه‌ (دووژمن) سه‌ریکه‌وێت^(۱) ئینجا خوای گه‌وره‌ نه‌فه‌رمووێت: **﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ**

حَلِيمٌ ۝۱۰۰﴾ **واته:** خودا له‌وانه‌ خوش بوو چونکه‌ به‌پاستی خودا زۆر لیخۆش بووه‌ له‌ گوناوه‌کانتان و زۆریه‌ (حه‌لیمه‌) و نه‌رمه‌ له‌گه‌لتاندا زۆر له‌سه‌رخۆیه‌.

(تَبیینیه‌ک)

پێشه‌وا (احمد) رێوایه‌تی کردووه‌ له‌ (شه‌قیقه‌وه‌) ووتی عه‌بدولره‌حمانی کوپی عه‌وف (خوا لێی پازی بێت) گه‌یشته‌ به‌ وه‌لیدی کوپی (عوقبه‌)، ئینجا وه‌لید پێی گووت، نه‌وه‌ چی یه‌ و ده‌بینم لالووتی له‌ (عوسمانی کوپی عه‌فان) گه‌وره‌ی موسلمانان؟ ئینجا عه‌بدولره‌حمان پێی گووت: پێی بلێ من له‌ پۆژی (نوحودا) هه‌لنه‌هاتووم چۆن (لۆمه‌م) واته‌ سه‌رزه‌نشتم ده‌کات به‌ تاوانی که‌ خوای مه‌زن (لی بوراوه‌) و عه‌فوی کردوونه‌، جا بێگومان بۆ زانیینی ئه‌و ئایه‌ته‌ تیر هاوێژان و جینگه‌ی نه‌وانیش ئه‌گرێته‌وه‌ که‌ پایان کردو هه‌لاتن له‌ باوه‌پداران، وه‌ ئه‌و که‌ سانه‌

(۱) به‌لام زۆریه‌ی (موفه‌سیره‌کان) ئه‌لێن مه‌به‌ست له‌و ئایه‌ته‌ ئه‌و (سه‌حابانه‌) ده‌گرێته‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سه‌ر کتیی (نوحودی) دانان و فه‌رموی جینگای خۆتان به‌رمه‌ده‌ن و که‌چی ئه‌وان به‌ریاندان بۆ کۆکردنه‌وه‌ی (غه‌نیمه‌ت) تا شان و خراپیان به‌سه‌ره‌ات هه‌روه‌کو له‌ پێشه‌وه‌ باسما‌ن کرد.

ناگریته وه، به رده وام بن له سهر (نیفاق) و دوپووی، چونکه (مه حاله) له و دوپووانه خوشبی و (عه فویان) کات، ئینجا پاش ئه و شتانه ی باسکران خوی گه وره قه ده غه ی ئه کا له باوه پداران چاو له گفتوگوو کرده وه ی (دوپووه کان) نه که ن گوئیان بۆ نه گرن و، نه یان که ن به پیشه وای خویان، جا ئه فه رمووی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ

كَفَرُوْا وَقَالُوْا لَاخَوْنٰهُمْ اِذَا ضَرَبُوْا فِى الْاَرْضِ اَوْ كَانُوْا غُرٰى لَوْ كَانُوْا

عِنْدَنَا مَا مَاتُوْا وَمَا قُتِلُوْا﴾ واته: ئه ی ئه و که سانه ی که به پاستی باوه پتان هیناوه، وه کو ئه و بی باوه پانه مه بن که هاوپییه کانی وه ک خویان (دوپوو) ئه گهر بچن بۆ گه شت و سه فه ر یا بۆ کاسبی یا خود له گه ل هاوه له کانی پیغه مبه ر (ﷺ) بچن بۆ جه نگ له دژی (بت په رستان) و ئه کوژدین ده لێن ئه وانه ئه گهر نه چوبان له لای ئیمه له مال بوونایه نه ده مردن و نه ده کوژران، جا ئه فه رموویت: ﴿لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً

فِى قُلُوْبِهِمْ وَاللّٰهُ يَخْبِىْ وَيُمِيتُ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ﴾ (١٦٦) واته: خواش وا ئه کات ده بیته داخ له سهر دلایان که هه رچه ند جارێ به یادو بیرویان دیته وه ده بیته که سهر له هه ناویان چونکه بیگومان (مردن) و کوشتن به شه پو گه شت و سه فه ر نیه و به لکو هه ر خوا گیان ده به خشی و ده یژینی هه ر خوشی گیان ده باته وه و ده یمرینی، وه خواش به هه ر کارو کرده وه یه کی ئیوه که ئه نجامی ده دن بیناو به ناگایه، ﴿وَلٰیْن قُتِلْتُمْ

فِى سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ﴾ (١٧٧)

﴿ **واته:** ئه گهر ئیوه له ریگای خودا بکوژرین یا بمرن، ئه وه بیگومان لیخۆش بوونی خودا به ده ست دینن چونکه لیخۆشبوونی خودا و (رهحمهت) واته به زهیی ئه و باشتره له مال و سامان و دارایی (کافرهکان) واته بی باوره کان که تییدا پاده بوین و کۆی ده که نه وه، چونکه مال و دارایی بۆ هیچ کهس نامینێته وه، پاشان خوای مه زن ئه فهرمووی: ﴿ **وَلٰیْنِ مُتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَآلِی اللّٰهِ تُحْسِرُوْنَ** ﴾ (۱۵۸) **واته:** به راستی ئه گهر ئیوه بمرن یا خود بکوژرین له دوا پۆژدا (زیندوو) ده کرینه وه چونکه بیگومان ده گه پینه وه بۆلای خودای مه زن کۆ ئه کرینه وه، بۆ ئه وهی هه ره کهک له ئیوه پاداشتی خۆی وه ربگریته وه، جا زانایانی ته فسیر (حدیث) ئه فهرموون، وه نه بیئت (مردن) و کوشتن کوتایی به موو شتی که بپرینه وه، هه ره کو بی ئیمان و بی باوه په کان وه ها تیگه یشتوون، چونکه بۆیش (دلایان) زۆر به ستراره ته وه به م ژیا نه کورته ی دنیا یی فانیه وه.

(**باسیکی گرنگ له نه رم و نیانی هه زه رت**) (ﷺ)

جا بیگومان به راستی خوای دلۆقان و میهره بان پووی (مه رحه مه تی) خۆی ده کاته پیغه مبه ره خۆشه ویسته که ی (ﷺ) هه ره ها (منه ت) ئه کاو به سه ریداو به سه ر ئیماندارانی ش که (چه نده نه رم و نیانه) به تایبه تی به رامبه ر (ئومه ته که ی) وه ئه وانه ی که شوین که وتووی (فه رمانه کانی) ده که ون و توندوتیژ نییه له گه لیان و زۆر به چاکی له گه لیان ره فتار ئه کاو

ئەدویت و ئەیانلاوینیتەو، وەك خۆی گەورە ئەفەرموویت: ﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ إِنَّتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾
 (أي فبسبب الرحمة التي أو دعها الله في قلبك يا محمد كُنْتَ هَيِّنًا لِّين الجانب مع أصحابك مع أَنَّهُمْ خَالَفُوا أَمْرَكَ وَعَصَوْكَ وَلَوْ كُنْتَ جَانِي الطبع قاسي القلبِ تعاملهم بالغلظة والجفا لتفرَّقوا عَنْكَ وَنَفَرُوا مِنْكَ) **واته:** بەهۆی پەحمەت و بەزەیی و میهرەبانی خواوێه تۆ ئەی پێغەمبەر (ﷺ) ئەوەندە نەرم و نیاں بووی لەگەڵیان چونکە سەرەپای ئەو هەموو گۆی پێ نەدان و نەفەرمانیەیان لە (ئوحد) دا کردیان، ئەگەر تۆ مەروڤیکی دڵپەق و توندو توپە بەی لەگەڵیان خەڵکە کە لە دەورت دەکشانەو و دەورووبەریان چۆڵ دەکردی و لێت دوور دەکەوتنەو، ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ (أي فاعف عما صدر مِنْهُمْ مِنْ خَطَاٍ كَمَا عَفَى اللَّهُ عَنْهُمْ وَاطْلُبْ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ الْمَغْفِرَةَ إِكْمَالًا لِلْبِرِّبِهِمْ وَإِتِمَامًا لِلشَّفَقَةِ عَلَيْهِمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي أَمْرِ الْحَرْبِ وَفِي جَمِيعِ الْأُمُورِ الْهَامَةِ لِيَقْتَدِيَ بِكَ الْمُسْلِمُونَ) **واته:** ئەی پێغەمبەر (ﷺ) لێیان خۆش ببەو، لە هەلە هاپێکانت لە پۆژی ئوحد دا وە داوای لێ بووردن بکە بۆ ئەوان لە خودا کە لای تۆیان چۆڵ کرد ئەوکاتە تۆ بریندار بووی هەروەها (پاویژو مەشورەتیاں) پێ بکەو لە کاروباری جیهانیان، بەپێی پاو تەدبیری ئەوان بپار بدە، هەتا کو خەڵک هۆگرت بن و لە هەموو کارو فرمانیک دا (اقتیداد) پێی بکەن.

باسی پشت به خوا به ستن دواى راویژ کردن

﴿فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ (۱۵۹) ﴿فَإِذَا صَمَّمْتَ عَلَى أَمْرٍ بَعْدَ الْاِشْتِشَارَةِ فَتَوَكَّلْ عَلَى رَبِّكَ فَإِنَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى يُحِبُّ الْمُعْتَمِدِينَ عَلَيْهِ الْمَفُوضِينَ أُمُورَهُمْ إِلَيْهِ﴾ واته: دواى ته دبیرو راویژ کردنه که ت یا راو مه شوره ت جا نه گهر له سهر شتیک برپارتاندا ئیتر پشت به خودا بیه سته و (ته وه کولت) به وه بهی و واته پشت به وه بیه سته و پروو بکهره نه وه به ته مای نه وه به، جا بیگومان خودا نه وه که سانه ی خوش دهویت که پشتی پی ده به ستن و هر له و داواى کومه ک و یارمه تی ده کن (موفسیره کان) نه فه رموویت نه مه ش دواى پیشهاتی (غه زای - نوحود) نه و کاره ساته ی که به سهر پیغه مبه ر (ﷺ) نه صاحابه کانی داهات^(۱).

(۱) جا بیگومان هندی له موفسیره کان نه فه رموون نه م نایه تی که نه خلاق و ره وه شتی حه رزه تی (محمد) ه (ﷺ) که خودا ناردوویه تی و ره وانه ی کربوه بق سهر ناده میزاد چونکه نه م نایه ته پیروزه له نایه ته نه چی که خواى گهره ده رباره ی پیغه مبه ر (ﷺ) نه فه رمووی: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَجِيمٌ﴾ (سوره تی التوبه ، نایه تی ۱۲۸) بپوانه تفسیری (حدائق الروح والریحان) به رگی ۵، لایه په ۲۲۷.

باسیکی گرنگ له باره ی نهرم و

نیانی و راویژکردنی چه زرهت (ﷺ)

جا بیگومان نهو پیغه مبه ره نازداره (ﷺ) له ئه خلاق و په وشتا بی وینه بوو، وه به هوی نهو خووپه وشته به رزو شیرینه وه نهو موسلمانانه کو ئه بونه وه له دهوری فیداکاری بوون، ئه گهر بهو جوړه نه بوايه ئه وانیش بهو جوړه نه ئه بوون، وه له گهل هندی شدا زور به (رهحم) و به زهیی بووه و نهرم و نیان بووه، وه قسه ی خوش و رهوشتی شیرین و دل نهرم بووو (عهفو) و لیبوردنی بی (حیساب) بووه و هه رگیز خه شم و قینی له گهل که سدا نه بووه، ئیش و کاری هه موو (مهشورته) بووه، جا هه روه ها بق نمونه ده مانه وی چه ند فه رموده یه کی بخه ی نه بهرچاوی خوینه رانی ئازیزم، جا چه زرهت (ﷺ) فه رمویه تی: (لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ وَلَكِنَّ الشَّدِيدَ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ) ^(۱)، واته: به هیزو ئازا نهو که سه نییه زورانبازیکی ئازاو به هیزه، به لکو ئازاو به هیز نه وه یه له کاتی تووپه بوندا زال ده بیئت به سهر (نه فسی) خویدا، وه هه روه ها نیمام نه حمه دیش، نه م فه رموده یه ی پی هیئاوه، که وا چه زرهت (ﷺ) فه رمویه تی (هه ر که سیک تووپه بییه کی زوری خوی بخواته وه له حالیکدا که بشتوانی جیه جیی بکات، له ناو هه موو خه لکدا خوا بانگی ده کات هه ر خوړیه کت ده ویئت بوخوت هه لی بژیره، وه له په رتوکی (صه حیحا) هاتووه، وه که له (توراتیش) دا هاتووه (انه ﷺ) لیس بفظ ولا غلیظ ولا سخاب فی الأسواق ولا یجزئ السیئة ولكن یعفو ویصفح ^(۲)، واته پیغه مبه ر

(۱) رواه الشيخان عن أبي هريرة (رضي الله عنه).

(۲) رواه البخاری.

(ﷺ) ھەرگیز قسه رھق و دلرھق و گالته باز نہ بووه، وه کاری خراپیشی به کاری خراب وه لّام نہ داوه ته وه، ھه میشه (عهفو) و لیبووردنی به کجار زۆربوه و کاروو پیشه ی ئه و بووه، ھه ربۆیه به رامبهر به ھه لاتووه کانی (توحد) یش زۆر نهرم و نیان بووه، وه (ته ساموعی) به کجار زۆر بووه، (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ النَّبِيِّ ﷺ) أَنَّهُ قَالَ (وَهُوَ عَلَى الْمَنْبَرِ) أَرْحَمُوا تُرَحَّمُوا، وَأَغْفِرُوا يُغْفَرْ لَكُمْ وَيَلْ لَأَقْمَاعِ الْقَوْلِ^(۱)، وَيَلْ لِلْمُصْرِّينَ الَّذِينَ يُصِرُّونَ عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ^(۲)، وه له عه بدوللای کوی عومه ره وه (خوا لئی پازی بیّت) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) که له سهر (مینبهر) واته دووانگه فهرمویه تی (به به زه یی بن، وه به زه بیتان پیدایته وه لیبوورده بن لیّتان ده بوردری، هاوار بۆ ئه وانهش پیّ داده گرن و به رده وامن له سهر ئه و کارانه ی که کردوویانه و زانیویانه ھه له یه، ھه روه ها له باره ی پاو ته دبیر زۆر ووته و فهرمایشتی له سهره، پیشینان گوتوویانه) پیاوی پرس و پاکه ره رگیز په شیمان نابی، چونکه ھه رکه سیکیش (مه شوورته) نه کا ئه و سهری لی ده شیوی و کاره که شی له ده ست ده چی، وه پیغه مبه ریش (ﷺ) له م باره یه وه ده فهرمووی: (مَا خَابَ مَنْ اسْتَخَارَ^(۳)، وَلَا نَدِمَ مَنْ اسْتَشَارَ) رواه الطبرانی، واته ئه و که سه ی (نیستیخاره) بکا

(۱) (وَالْمَرَادُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ وَلَا يَعْمَلُونَ بِهِ)، واته ئه ویه که گوئی بیستی ووته کان نه بن و که چی کاری پیّ ناکن.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَقَالَ الْبَيْهَقِيُّ وَرَجَالُهُ رَجَالُ الصَّحِيحِ.

(۳) ھه روه کو پاویژکردن به هوشیاران سوننه ته له ناینداو نوژیی نیستیخاره ش ھه روا (سوننه ته) و ئه م نوژی به بریتیه له دوو رکات نیه تی (نیستیخاره) یا داوای خیر له خوای مه زن، ئه ویش چند دوعاو پارانه وه یه که که له په پتوکه شه ریمه تیه کان به جوانی پونکراوه ته وه.

ناثومید نابیٰ له میهره بانی خودا، وه نهو کهسهی (پاویژن) بکا له ئیشی خویدا په شیمان نابیتته وه، ههروه ها فهرمووده زوره له سهر (پاویژکردن) چه زرهت (ﷺ) له فهرمووده یه کی تر دا نه فهرمویت: (الْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ) ^(۱)، واته نهو کهسهی راویژی پی نه کری به (ئه مین) دانراوه وهق وایه له گهل خاوهن مه بهسته که دا (خیانه ت نه کا).

جا بیینه وه سهر ئایه ته که ی دواپی، ئینجا دهست نیشانی ئه کات بو هوی نهو پشت به ستن به (خواو فهرمان) پیدانی و پیویست کردنی ههروه کو نه فهرمووی: ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ^(۱۶۷) واته: نه گهر خوا یارمه تی ئیوه بدا، وهک یارمه تی ئیوهی دا، له جهنگی به در دا یارمه تی دان نه وه هیچ که سیکی تر ناتوانی به سهرتاندا زال بیی خو نه گهر بیهوی پيسواتان بکاو بتان شکیننی و یارمه تی خوی ببری لیتان به هوی سه ریچی کردنی خوتان و دوویه ره کی نیتوانتان و به گوی نه کردنتان بو پیشه واکه تان، وهکو له پوژی (توحد) دا به سهرتان داهات نه وه هیچ کهس له ئاده میزاد ناتوانی سه رکه وتنتان بو دهسته بهر بکا، دهبا (باوه پداران) ته نها پشت به خوا ببه ستن که وابوو، سه رکه وتن و تیکشکان هه مووی به دهستی خوایه.

پیغمبران (سلامی خویان لیبت) خه یانه ت له گهل کهس ناکهن چ جای له غه نیمه ت

(چهنه ناگادارییه کی گرنگ)

به ره وهی دهست به تهفسیری نایته که بکهین چهنه باس و
ریوایه تیک ده خهینه بهرچاوی خوینهران:

۱- ریوایهت کراوه له ئیبن و عهباسه وه (رهزای خودایان لیبت)
ئهفه رمووی: ئه م نایه ته دابهزی له باسی (سه رچه فیکی) سورد، کهون
بووبو له ناو (غه نیمه ت) دا له (پوژی بهدر) دا جا بیگومان ، ئه وسا زور
بی شهرمانه (دوو پوهه کان) کوتیان (موحه مه د) بوخوی گلی ده داته وه .
مه ره کو به عه ره بیه که ی ئه فه رمووی ئه مه ش ده قه که ی تی و (فقدت قطیفه
حمراء من الغنائم يوم بدر فقال بعض المنافقين لعلى النبى ﷺ) أخذها
منزلت الایه) رواه الترمیذی.

۲- به (ریوایه تیکی) تر ئه گێر نه وه که هه ندی له هاوه لان (خویان لی
پازی بیت) خه ته ره یه کیان به دل دا هاتوو که نایه ده بی پیغه مبه ری
خوا (ﷺ) له ده سته کوت (غه نیمه ت) ی جهنگی (ئوحد) ئه وان بیبه ش
نه کات؟ به تاییه تی ئه و تیر هاویژانه ی که له سه ر کیوی ئوحد
داینا بوون^(۱) کوتیان په نگه ئیمه له (غه نیمه ت) و ده سته کوت به شمان

(۱) جا هه روه ها پیشتر باسی ئه وه مان کرد پیغه مبه ری خوا (ﷺ) په نجا که سی له سه ر
لایه کی کیوی (ئوحد) دانا بو ئه وه ی نه هیلئ دووژمن له پشته وه بیت بویان،
ئه وه بوو (۴۰) چل که سیان له وانه هه ستیان کرد بی باوه په کان شکان ئه و جا
ئه وانیش هاتنه خواره وه بو کوکردنه وه ی (غه نیمه ت) واته ده سته کوت.

نه درئ بویه فهرمانی پیغه مبهریان (ﷺ) شکاندو ، بو کز کردنه وهی
(غهنیمهت) هاتنه خواری و جا بیگومان گومانیکی خراپیان برد.

۳- (موفه سیره کان) زۆریه یان ئەلّین لە سەر ئەم ووشەی (غَلَّ) یا (یغل
فلان) یا (إِغْلَال) واته: ئەو کە سەیی شت لادەدات بە نەینیی و دەییات
بوخوی و هەکو دزی و شاردنەوه، جا لیڤه دا مەبەست لادانی ئەو شتانه یه
کە بە (غهنیمهت) له دوورژمنه وه دەستیان کەوتبوو، پیش ئەوهی دابەش
بکریت بە سەر موسلمانەکاندا، جا بیگومان بەو بۆنە یه وه ئەوا لیڤه دا بە
شیۆه یه کی گشتی هەموو پیغه مبهریان دوور ئەخاتە وه له وهی کە جیگه ی
ئەوه بن گومانی وایان پی بیری پاکی و دەست پاکیان ئاشکرا دەکات و
ئەفهرمووی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ

الْقِيَمَةِ﴾ (والمعنى ماصح لنبي ولا إستقام أن يخون الغنائم فإن
النبوة تنافي الخيانة فهذا لا يتصور اصلاً فضلاً عن أن يقع ويحصل
ومن يخن من غنائم المسلمين شيئاً يأتي حاملاً له على عنقه يوم
القيامة فضيحة له رؤوس الشهداء ثم تُعطي كل نفس جزاءها كاملاً
غير مقوص) واته: هیچ پیغه مبهریکی خودا نه بووه شتیک له (غهنیمهت)
و دەستکە و ته کانی دوورژمن جیا بکاته وه و به په نهانی بیخاته لاوه،
هەرگیزاو هەرگیز پیغه مبهر (ﷺ) کاری له و شیۆه یه ناکات، چونکه هەر
کە سیکیش (خیانهت) و کزی و ناپاکی و دزی بکات له مالی (غهنیمهت)
و دەستکە و تی جهنگی ئەوه له روژی قیامه تا له گەل خوی ئەیهینیی و له
گۆره پانی (مه حشر) دا ده یگری ههروه کو پیغه مبهر (ﷺ) له
فهرمووده یه کی دوور و درێژدا ئەلّیت به لام ئیمه پوخته ی فهرمووده کە

ئەخەینە بەرچاوی خوینەوارە ئازیزەکانم وەکو ئەفەرمووی: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ذَاتَ يَوْمٍ فَذَكَرَ الْقَوْلَ فَعَظَّمَهُ وَعَظَّمَ أَمْرَهُ ثُمَّ قَالَ لَا أَلْفِينِ أَحَدُكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ بَعِيرٌ لَهُ رُغَاءٌ وَبِقِرَّةٍ لَهَا خَوَارٌ وَبِشَاةٍ لَهَا ثَغَاءٌ... ثُمَّ يَقُولُ يَا مُحَمَّدُ لَا أَغْنَى عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقَدْ بَلَغْتُ^(۱) وَاتِه: ئەبو مۆرەیرە (خوا لای پازی بیت) دەلێت پۆژیک پیغه مەبر (ﷺ) لە نێو ئیمەدا هەلسا و قسە ی بۆ کردین هەروەها باسی (غلول) ی واتە خیانتە و کزی و دزی کردنی غەنیمەت و دەستکەوتی جەنگی کردو باسی سزاکی کردو چۆنە ئەوجا لە پاشان فەرمووی: (یەکیکتان نەبینم لە پۆژی دوایدا یان با کەستان نەبینم لە پۆژی قیامەت حوشتریکی هیناوە، حوشتەرە کە دەنەپێتی، یا مانگایەکی هیناوە، دەبۆپێتی، یا مەپێکی هیناوە دەباعینی، ئەوانە (خیانەت) و دزی ئەکەن لە (غەنیمەت)، واتە دەستکەوت ئینجا کابرا هاوار دەکات و دەلێ ئەی (موحەمەد) تاکو بە هاواریەو بەج، ئەوکات لە خوا بەولاوە کەس بە هانای نایەت، ئەوا پێم پراگە یاندن... هتد^(۲).

جا خوای گەرە ئەفەرمویت: ﴿ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾^(۳) واتە: هەموو کەسێک بە پێی کارو کردەو هی خۆی پاداشت دەدرێتەو بەبێ ئەو هی ستەمی لێ بکریت.

(۱) رواه البخاري ومسلم.

(۲) بروانه تاوانه گەرەکان لەروانگی ئیسلامەو لەنووسینی (عبدالرحمن ملا طه

عزین) لاپەرە ۱۰۹.

(سەر نڅیک)

میژوونووسان ئەلێن لە پاش جەنگی (قادیسیه) غەنیمەتمان
 کوکێردەووە و هێنایان بۆ خزمەت (أمیر المؤمنین) خەلیفە عومەری کوپی
 خەتاب (رەزای خوای لیبیت) کە سەرنجی دا (تاج و زیڕ و زیوو جل و
 بەرگی) کیسرای تێدا بوو، کە نرخ و قیمەتی ئەوەندە زۆر بوو نە ئەزانرا
 لەبەر زۆری، ئینجا خەلیفە زۆر دلشاد بوو بە شادمانیە و فەرمووی
 (بە پاستی ئەمانە) کە ئەمەیان هێناوە پاک و دەست پاکن خوا وێنەیان
 زۆر بکات.

(مەرووفی ئەمین و خیانهتکار وەك یەك نین)

خوای گەورە ئە فەرمویت: ﴿أَفَمِنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانُ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ
 بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ واتە: ئایە ئەوێ بە ئاگاداری چاکە و رەزامەندی
 خودا ئەنجامی ئەدا (مەبەستی رەزامەندی ئەو بێ) واتە هەرگیز گزی و
 خیانهتی لە کەس نەکردبێ، وەکو کە سێک وایە بە خشم و پق و قینی
 خواوە گەرابێتەو، یانی فرت و فیلێ لە خەلکی کردبێ، ئەو وەکو یەك
 نین؟ جا خوای گەورە دە فەرموێ: ﴿وَمَا أَوْنَهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
 ١٦٦﴾ واتە: شوین و جیگای ئەو کەسە لە پێی (هەق و پاستی)
 لائە داوێزەخە، جا بێگومان (دۆزەخیش) جیگایەکی زۆر خراپ و
 ناخۆشە^(١) (خودا پەنامان بێت) پاشان خوای گەورە ئە فەرمویت:

(١) موفەسیرەکان، ئەلێن ئەم ئایەتە هاو شیوەی زۆرە لە قورئانی پێرێزداو.

﴿ هُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴾ (۱۳۳) **واقہ:** ہر کہ سہ پلو پایہی خوی مہیہ لہ لای خوی گہ ورہ ئویش بہ گویرہی (کردہ وہی) خوی و پلو پایہی پی ئو درئ ہر لہ سہرہ وہ بہ ہشتہ، مہیہ لہ خوارترین و نرم ترین دوزخہ، ہشتہ لہ تہ نکاوی ئاگرہ، جا بیگومان خوا بہ مہ موو کردہ وہیان بینایہ، ہیچ شتیکی لی بزد نابی واقہ وون نابی .

(پہوانہ کردنی پیغہ مبہر (ﷺ) شہرہ فیکی زور گہ ورہیہ بو ہر دوو جیہان)

خوینہ رانی ئازیزم (موفہ سیرہ کان) ئو فہ رموون لہ پاش دہم کوت کردن و بہ درو خستہ وہی ئوانہی کہ گومانی ستم و حہ شاردنہ وہی غہ نیمہ تیان برد بہ پیغہ مبہر (ﷺ) لہ پاش ئوہ ئو جا زیاتر دلئیای ئوکات لہ سہر دہست پاکی و راستی خاوینی ئو زاتہ پاکہ و بی غہش و خیانہ تہ وہ، بہ لکو پہوانہ کردنی و ہہ ناردنی ئم زاتہ چاکہ و پاکہ بہرہی گہ ورہ و منہتی خوی پہرہ ردگارہ بو ہہ موو خہ لکی جیہان (خواہہ گیان لیٹ بہ زیاد بیٹ بہ پہوانہ کردنی ئم زاتہ پیورہ)

جا بہ راستی خودای گہ ورہ نیعمہ تیکی زور گہ ورہی داوہ بہ موسلمانان بہ پہوانہ کردنی ئم زاتہ بہرہ کہ مایہی ہر دوو جیہانیانہ وہ کو ئو فہ رمووی: ﴿ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ ﴾ (لقد أنعم الله على المؤمنين بأعظم النعم وأحسن إليهم وأكرمهم ببعثة خاتم الأنبياء والمرسلين بعثه من العرب من أنفسهم) **واقہ:** بہ راستی

خوداي مەزن نازو نىعمە تىكى زۆر گەۋرەى داۋە بە (خاۋەن باۋە پاندا) چونكە بىگومان ھەر لە خۇياندا پىغەمبەرىكى زۆر بە (پەھم) و بەزەبى بۆ ناردن تا بە ئاسانى وتوۋىژى لەگەل بكن و لىي تىبگەن جا ھەر ھەروەا خۋاي مەزن بە (رەھمەتى) خۋى و بە (لوتف) و كەرەمى خۋى شادمانى كردوون، بەۋەى كە پىغەمبەرىكى لە خۇيانەۋە بۆ ناردوون و فروستادەو نىبراۋىكە لە نەفسى خۇيانە، واتە لە تىرەى خۇيانە بەم پەنگە عەرەبە^(۱) ۋەك ئەوان، يان ئادەمىزادىكە ۋەك ئەوان كە واتە ھۆگرى يەكن^(۲) بەلى بەراستى مەنە تىكى زۆر گەۋرەى ھەر لە دەرياي بى پايانى بەخششى خوا دىت چاكە و بە ھەرى ئاۋا بىرژى بەسەر بەندەكانى دا ئەۋجا بىگومان ئەو بە ھەرە (مەنە) گەۋرەى ئاشكرا تر دەكات بەم چەند پستە ووتەىە كە ئەفەرموۋىت: ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (أى يقرأ عليهم آيات الذكر الحكيم ويظهرهم عن دنس الذنوب والاثام ويعلمهم القرآن والسنة النبوية المطهرة) واتە: بۆ ئەۋەى ئايەتەكانى خودايان بەسەردا بخوینىتەۋەو (رىگای ژيانيان) بۆ پووناك بكاتەۋەو، لە ھەموو گوناھو خراپەىەك پاكيان بكاتەۋەو، رىگای خویندن

(۱) مەبەست پىي گەلى (عەرەبە) واتە خوا چاكەى لەگەل گەلى عەرەبى مۇسلمان كىدوۋە كە پىغەمبەرىكى لە خۇياندا بۆ ناردوون ھەندىكىش دەلىن ماناكەى گشتى يە واتە خوا چاكەى لەگەل ئيمانداراندا كىدوۋە، كورد بن، فارس بان تورك بن، ھتە، بېۋانە تەفسىرى قورئانى بەرزو بەپىز بەرگى/۲، لاپەرە/۵۴۷.

(۲) بەلام نەك فرىشتە، يان جىنۇكە بىت كە ئەۋكاتە سل ئەكرا لە يەكتەر، بەزەھمەت ھۆگرى يەك نەبوون.

و خوینده واریان پیشان بدات و، نایه ته کانی خویان به سهر
ده خوینته وه، واته فیتری خویندنه وهی قورئانیان بکات و، وه فیتری
(قورئان) و (حیکمهت) و فهرموده کانیشیان ده کات، ﴿وَإِنْ كَانُوا
مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (وقد كانوا قبل بعثته عليه السلام)
یتخبطون فی ظلمات الشّرک والضلال) واته: بیگومان بهر له هاتنی نه
پیغه مبهره (﴿﴾ له سه رلیشیواویه کی ته واو دابوون و (جهل) و نه قامی
په ره ی سه ندبوو، هیچ شتیکیان نه ده زانی و جا بیگومان هر چه نده
پیشتر له تاریکی شیرک و گومراییه ک ناشکرادا گیریان خواردبوو.

سهرنجیکی گرنګ

خوینواره نازیزه کانم زۆربه ی (مفسیره کان)^(۱) له بن سیبهری نه م
نایه ته ی پیشوودا نه فهرموون بیباوه پرووموشریکه بت په رسته کان زور
بی دین بوون هه موو جوړه بتیکیان نه په رست و هه روه ها مانګ و
نه سستیره دارو به ردیان ده په رست، مال و مالاتی یه کتریان به تالان
ده بردو، له نیوانیاندا (زینا) و کاری (فاحیشه) یان نه نجام ده دارو
نیریازیان نه کرد بی سنووریش (عهره ق) و مه یان نه خوارده وه، جګه
له مانهش کچیان زینده به چال ده کرد، هه روه ها به ژنانیش سوکایه تیان
نه کرد، هه روه ها بیگومان گوشتی مرداره بوویان ده خوارد، هه روه کو نه و
کاته ی که هه زره ت (﴿﴾ هاوه لانی هه ناردبوو بو ولاتی (حه به شه)

(۱) وه کوو پیشه وا (طبری) و (فخری رازی) و (قورطبی) و (تالوسی) و بیضاوی و
(به غوی) و (ابن کثیر) .. هتد.

به سه روکایه تی جه عفری کوری نه بو تالب (پره زای خوی لیبت).

قسه که ر بوو له ناویاناو (فهرمووی: نهی پادشا نیمه گه لیکی نه فام
بووین دارو به ردو بتمان ده په رست، گوشتی مردار بوومان نه خوارد، کاری
پیس و داوین پیسیمان نه کرد، بیّ په حم و به زهی بووین
ده وله مهنده کان (فهرقیر) و هه ژاره کانیاں ده خوارد، واته (ظلم) و سته میان
له هه ژاره کان نه کرد.

تا خوا له خومان پیغه مبه ریکی بو ناردین خوی و نه سب و نه ژادی
نه ناسین به سه رپاستی و پاک و خاوینی و په وشتی شیرین ئینجا نه م
زاته بانگمان نه کات بو (پهرستن) خوا به تاک و ته نیایی، وازهینان له
هه موو کاریکی خراب، هه روه ها فه رمانمان پیّ نه کات به پاستگویی و
سپارده دانه وه و (سیلهی ره حم) و به چاکه کردن له گه ل دراوسی و
دوورکه و تنه وه له خواردنی (حرام) و مالی یتیم، وه بوختان کردن به
نافرته تی بیّ تاوان، هه روه ها فه رمانمان پیّ نه کات که دوورکه و نه وه له
دروو کاری پیسی و، وه فه رمانمان پیّ نه کات به نویژو پۆژوو زه کات
دان^(۱).

(۱) هه روه هاش بروهانه په رتووی (سیرهت) و ژیا ننامه ی زاتی په مبه ره ره وشت و
نه خلاق و غه زه واتی پیغه مبه ره (ﷺ) له گه ل ژیا ننامه ی خه لیفه کان و عه شره ی
مویه شره، له نووسین و ناماده کردنی (عبدالرحمن ملا طه عبدالعزیز) به رگی په که م،
لایه په ۲۶۷.

(ناگاداریه کی گرنګ)

جا بېګومان نه وهی پاستی بیت به کورتی نه گهر خودا (موحه مه دی)
 نه کردایه پیغه مبه ر (ﷺ) گه لی عه رب نه خاوه نی مرؤفایه تی نه بوون و نه
 ده ولت، نه شارستانی و نه میژوویه کی وایان نه بوو باسی بکری جا له
 روناکی نه و بابه ته وه باسکران نه توانین ژماره ی (نه ته وه ی) هه موو
 هه ریمه کانی موسلمانان به گشتی و (عه رب) به تایبته تی بکه یت هه تا
 بومان پون بیت ه وه که ژوربه ی کاربه ده ستانی نه مړو په یوه نندیان به
 پیغه مبه ر (ﷺ) نیه به ته واوه تی له سهر ری بازوو شه ریمه ته که ی نه وین،
 مه گهر که میکیان نه بی له م سهر ده مه دا ری که وتی سالی (۱۴۳۶) ی کوچی
 به رامبه ر به سالی ۲۰۱۴ ی زایینی^(۱)، جا هه روه ها موسلمان له هه موو
 پووی سهر زه ویدا (۶۵) ده ولته تی موسلمان هه ن، (۲۱) یان عه ره بن
 ژماره ی هه موو موسلمانان له جیهاندا له ملیاری^(۲) ژورتین. سوپاس بۆ
 خودای مه زن.

(۱) من له م ساله دا نه م ته فسیرم نووسیوه و ده ستم پی کردوه، داوا له خوای مه زن
 نه که م یارمه یتیم بدات بۆ ته واو کردنی.

(۲) ملیار: واته هه زار (ملیون) ه له خوای به زیاد بیت.

(باسيک له حیکمه ته کانی ټيکشکانه کې)

(جهنگي نوحود)^(۱)

زوریک له (موفه سیره کان) له ټیپن و نه بی حاته میان ریوایت کردوه ،
 نه ویش له حه زره تی عومری کوپی خه تابه وه (خوا لیلی پازی بیت)
 وهری گرتوه ، کاتی له سالی ټایینده ی پاش پوودای جهنگي به درا
 خودا ویست و ئیراده ی کرد که بی باوه پره کان ټوله ی نه وه بسیننه وه
 که کردبوویان له سالی به درا و حه فتا که سیان لی کوژراو هاوه له کانی
 حه زره ت (ﷺ) پایان کردو شکان ، له جهنگي نوحود او هه روه ها پیغه مبه ر
 (ﷺ) به سه ختی بریندار کراو زور بی تاقه ت بوو ، ئینجا خوی گه وره نه م
 ټایه ته ی هه نارده خواره وه و هه رموی: ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً قَدْ
 أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا﴾ (والمعنى أحينَ أصابكم أيها المؤمنین
 كارثة يوم أحد فقتل منكم سبعون قد أصبتم مثلها في غزوة بدر حين
 قتلهم منهم سبعين وأسرت سبعين قلتم أننى هذا ؟ أي من جاءنا هذا
 البلاء ؟ وكيف هُزمتنا وقد وعدنا بالنصر...؟) واته : هه ر که تووشی
 جهنگي کاره ساتی (نوحود) هاتن زیانتان پی گه یشته له ټيکشکانه کې
 (غه زای نوحودا) به ده ست بی باورانه وه (دوو قاتی نه وان) واته دوو
 چه ندانه ی نه وه تان به وان کرد ، نه ویش نه وه بوو حه فتا که ستان لی
 کوشتن و ، حه فتا که سیشتان لی به دلیل گرتن ، ئینجا سه رتان سورماو

(۱) به کی له حیکمه ته کانی ټيکشکانی جهنگي (نوحود) نه مه بوو قسه ی پیغه مبه ریان

(ﷺ) شکاندو له فرمانه کانی ده رچوون.

ده لئن ئم به لایه مان له کوئوه بۆ هات؟ ﴿قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آی قُلْ لَهم یا محمد اِنَّ سبب المصیبة منکم بمَعْصیتکم امر الرسول ﷺ) وحرصکم علی الغنیمه وهم السبب لها؟ أي يفعل مايشاء لا مُعَقَّبَ لحكمه ولا رادَّ لقضائه) واته: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) پێیان بلێ ئه وه هه ر له خۆتانه وه بوو، توشتان بوو هوی سه ره کی له خۆتانه وه بوو، چونکه ئیوه فه رمانی پیغه مبه ره که ی خۆتان شکاند و له فه رمانی ده رچوون، به راستی خوا توانایی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه و یارمه تی که سی ئه کاو ئه دا په ی ره وی خوا بکاو واز له یارمه تی که سی ئه هیئی په ی ره وی خواو پیغه مبه ر (ﷺ) نه کات، وه له پاشان خودای که وره ئه فه رموویت: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَيَاذَنِ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (آی وما أصابکم يوم أحد من القتل والهزيمة حين التقى جمع المؤمنین وجمعُ المُشْرِکِینَ فبقضاءِ الله وقدره وبارادتهِ الأزلية وتقديره الحکیم لِیتمیزَ الْمُؤْمِنُونَ عَنِ الْمُنَافِقِینَ) واته: ئه وه ی به سه ر ئیوه داهات له و پۆژه دا به یه که گه یشتنی هه ردوو (تاقمی کافرو بئ باوه په کانی قو په یش) و (موسلمان ه موهاجیرو ئه نصاره کانی) مه دینه له جه نگی (ئو حود) دا به یه ک گه یشتن، ئه وه به (ئیراده و خواستی) خودا بوو، بۆ ئه وه ی موسلمان ه به هیزو دامه زراوه کان بناسرین و به ده رکه ون، وه خوای که وره ئه فه رموویت: ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَنَنْتَهِزْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ اذْهَبُوا﴾ (ای ولیمیز الله المنافقین الذین

أَتَّخِذْ لَهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمَ احْدَ وَرَجَعُوا مِنَ الطَّرِيقِ وَهُمْ (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سُلُولٍ) وَجَمَاعَتُهُ وَكَانُوا نَحْوًا مِنْ ثَلَاثِمِائَةِ رَجُلٍ) **وَاتِهِ:** ئەوانەى دوو پوویان کرد دەبى بزانی ئەوکاتەى کە بە سەرۆکایەتى (عبداللای کورپى ئوبەى) سیسەد کەس بوون گەپانەو بە (مەدینە) ئینجا موسلمانان چوونە پیشیان و پیشیان گووتن وەرن مەگەپینەو بە لە پێگەى خوا بجهنگن و شەپ بکەن، یان ئەگەر شەپیش ناکەن پارێزگارى لە ژن و مندال و موسلمانان بکەن لە دەست درێژى (قورپەیشیەکان)، ﴿قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَبْعَنَكُمُ﴾ (وقالوا متعللين بأعذار كاذبة لئن علم قتالاً لمضينا معكم ولكن لانظن أنه سيكون قتال) **وَاتِهِ:** لەو لەمدا ووتیان ئەگەر بزانی ئیو تووشى شەپو جەنگ و کوشتار دەبن ئیمەش لەگەڵتان ئەهاتین، بەلام ئیمە دلتیان کە تووشى شەپ نابن کەوابوو بۆچى خۆمان ماندوو بکەین؟ ئەم هەلوێستەیان بەلگەى لەسەر (نیفاق) و دوو پوویان چونکە مەبەستیان چەواشەکردنى راستیە و فیل و تەلەکە بازىو، وونکردنى راستیەکانە، ئەوجا بێگومان خوای گەورە وەلامیکى ئەمەیان دەداتەو و پى یان ئەفەرمووی: ﴿هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ﴾ (اي باظهارهم هذا القول صاروا أقرب إلى الكفر منهم إلى الايمان) **وَاتِهِ:** بێگومان ئەوانەى کە ئەو پۆژە ئەو قسەیان کردو هەلبەستا و ئەو لە (کوفر) هەو نيزکتر بوون تا لە (ئيمان) و باوەرپەو، چونکە بەپاستى یارمەتى و هاوکارى موسلمانان یان نەداو (حەزەدەکەن

زیر کهن) به لام نه و بیانوه شیان به فریو فیل هیناوه ﴿يَقُولُونَ﴾
 بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿٣٧﴾ (ای یظهرون
 خلاف مایطنون ای بما یخفون من النفاق والشرك) واته: نه وهی به زار
 نه یلین به پیچه وانهی نه وهی له دلیداندایه، واته بیگومان نه وان چاک
 ده زانن توش ده بن و به لام هاوکاریتان ناکهن و پوخته که ی نه مهیه،
 نه وهی نه وانه به زبان نه یلین له دلیداندا نییه به لام خوا چاک شاره زاو
 ناگاداره به وهی له ناو دلیداندایه وه ده یشارنه وه.

ئینجا نه وهی راستی بیت له سهریان نه پواو هه لو یستی ناپه وای
 ده رته خات له باره ی هه ولدانیان بو تیک دانی ریژی موسلمانان و تیک
 دانی ده روونیان ﴿الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا﴾
 واته: نه که سانه که بوخویان دانیشتبوون و، نه چوو بوونه جهنگ و،
 نه وجا به براو که س و کاری شه هیدانیشیان نه گووت نه گهر به گوئی
 ئیمه یان بگردایه، واته نه پویشتبانا به شه پو جهنگ نه ده کوژدان و وه کو
 ئیمه نه چووین و نه کوژراین، ﴿قُلْ فَأَدْرَأُ عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ﴿٣٨﴾ واته: نه ی پیغه مبه ر ﴿﴾ پییان بلای نه گهر
 ئیوه پاست ده که ن (مردن) و مهرگ له خوتان دور بخه نه وه، واتا له
 خوتانی لابه دن، به لام بیگومان (أجل) و کاتی هه ر که سیك هات ئیتر
 ده بییت بمریت نه وجا له شه پ دابییت یان له ناو ماله که ی خوی دابییت و وه
 له هه ر جیگایه ک بیت هه ندی له (موفه سیره کان) نه فه رموون: هه ر له و

پژده دا دوو پووه کان گه پانه وه (۷۰) واته هفتا که سیان لی مرد، جا بیگومان مردن شتیکی (ه تمییه) ههروه کو گوتراوه (الْمَوْتُ سَبِيلُ السَّلَوكِ) واته مردن ریگه یه کی (عامه) و کهس له دهستی پژگاری نابی و، فه رموون ئیوه له ماله وه دانیشن و بزنان داخوا نامرن، ئینجا به هه رهویه ک بی (به نه خوشی) بی به (زگ ئیشه) بی و به (سه کته ی قهلبی) واته دل پاوهستان بی، مردن ته نیا به جهنگ نییه.

(پله و پایه ی شهید لای خودای مهزن)

پیشه وا (قورطبی) له تهفسیره کهیدا^(۱) بهر له وه ی رافه ی (تهفسیری) نایه ته که بکات ئه م فه رمووده (صحیحه) ی باس کردووه له عهبدو لای کوپی عه باسه وه (په زای خویان لی بی) وه کو ئه فه رموویت: (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) لَمَّا أُصِيبَ إِخْوَانُكُمْ بِأَحَدٍ جَعَلَ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرٍ تُرَدُّ أَتْهَارَ الْجَنَّةِ تَأْكُلُ مِنْ ثَمَارِهَا وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلَ مِنْ ذَهَبٍ مُعَقَّلَةٍ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَاكَلِهِمْ وَمَشْرَبِهِمْ وَقَالُوا (مَنْ يَبْلُغُ إِخْوَانَنَا عَنَّا أَنَا أَحْيَاءُ فِي الْجَنَّةِ نُزْنَقُ؟ لئلا يَزْهَدُوا فِي الْجِهَادِ وَلَا يَنْكَلُوا أَيْ يَجْبُنُوا عِنْدَ الْحَرْبِ، فَقَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ أَنَا أُبَلِّغُهُمْ عَنْكُمْ، قَالَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي

(۱) بپروانه (الجامع لإحكام القرآن - تفسير القرطبي) له نووسینی (ئەبی عبدالله محمد

بن أحمد الأنصاري)، ج/۳، لایه په/۱۵۲.

سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١١٩﴾ ^(۱) واته: پیغمبر (ﷺ) به (نه صاحبه کانی) واته هاوه لانی فہرموو: کہ براکانتان له (جہنگی) نوحود (شہید کران) خوی مہ زن (رؤحہ کانیانی) کردہ وہ بہ ناو سکی چہند (تہیریک) واتہ چہند بالندہ یہ کی سہوز دا و دہ پوئہ سہر پووبارہ کانی بہ ہشت و لہ میوہی جؤراوجؤری بہ ہشت دہ خون پاشان دہ گہ پٹنہ وہ بؤ سہر چہند (قہندیلی) واتہ گلوپیک (زیپرین) لہ بن سیبہری عہرشد، ئینجا کہ پاشان کہ دامہ زران لہ (خوشی) و ئاسایشدا و (لہ زہتی) خواردن و خواردنہ وہو، ئہو گشت خوشی و بہرہ یانہ دہ بینن ئہ لئن ئہی خورگہ براو کہ س و کارہ کانی شمان بہ مہ یان زانیبا لہ تا لہ غہ زاو (جیہاد) دوانہ کہ وتبان و ہہرگیز (تہرکی جیہادیان نہ کردبا) و ہہر وہا (زیر) نہ بوئیانی لہ حالی ئیمہ و بیان زانیبا (خودا چ فہر لیک لہ گہ ل ئیمہ دا کردوہ) و لہ ریوایہ تیکی تردا ئہ فہرمووی: (ئہ بی کئی بی خہ بہرئی بدا بہ براکانمان کہ ئیمہ (زیندوین) و لہ بہ ہشتا (پنق) و پوزیمان ہہیہ؟ جا بیگومان لہ پاشان خوا فہرمووی: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا﴾ (ای لا تظننَّ الَّذِينَ سَقُطُوا شَهِدَاءَ فِي الْمَعْرَكَةِ (غزوہ اُحد) أَمْوَاتًا لَا يُحْسَوْنَ وَلَا يَأْكُلُونَ وَلَا يَتَنَعَّمُونَ بَلْ أَحْيَاءُ حَيَاةَ بَرَزَخِيَّةٍ يَتَنَعَّمُونَ فِي جَنَّاتِ الْخُلْدِ بِأَنْوَاعِ النَّعِيمِ وَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ) واتہ: بیگومان وا ئیمہ گہن و مہ زانن ئہو کہ سانہی

(۱) نیعمی ئہ حمہد و ترمزی و (حاکم) ریوایہ تیان کردوہو لہ ابن عہباس، (رہزای خودایان لی بیت).

له پئی خوادا کوژداون مردوون ﴿بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾^(۱)
 (ای بل هم اَحیاء مُتَنَعِمُونَ فی جَنانِ الْخُلْدِ يُرْزَقُونَ مِنْ نَعیمِها غَدَوًا
 وَعَشِیًّا) واته: به لکو زیندوون و لای په روه ردگاریان بزئیوی وهرده گرن و
 راده بوئین چونکه بیگومان نه وانه زیندوون و له (جیهانیکی) تر دان وه له
 خودا نزیکن و (رزق) و رۆزیان وهرده گرن و به یانیان و ئیواران چۆن
 زیندووی دنیا خواردن خواردنه و هیان هیه، لای خودای خوئیانن و له
 خوشی دان.

(چه ند سه رنجیکی گرنګ)

(یه که م): خوینه رانی ئازیزم زۆریه ی (موفه سیره کان) نه فهرموون
 خودای گه وره له گه لی ئایه ته کانی (قورئان) دا باسی پله و پایه ی
 (شهید) مان بو نه کاو، که چ فه زلیکی هیه له هه ردو جیهانداو؟ نه گه ر
 له ژبانی دنیا دا (شهید) کران گیانه کانیان زیندووه و قهت نامری،
 هه روه ها (رزق) و رۆزی نه درین له ته ره ف په روه ردگاریاندا، هه روه کو
 پیغه مبه ر (ﷺ) له گه لی فهرمووده کانی خویدا ئاماژه ی فه زلی شه هیدی
 ده ستنیشان کردووه که چ پله و پایه کی به رزی هیه، یه کی له م
 فهرموودانه نه وه یه: (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
 (ﷺ) قَالَ: مَا مِنْ نَفْسٍ تَمُوتَ لَهَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ يَسْرُهَا أَنْ تَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا
 إِلَّا الشَّهيدَ يَسْرُهُ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا فَيَقْتَلَ مَرَّةً أُخْرَى لَمَّا يَرَى مِنْ فَضْلِ
 الشَّهَادَةِ^(۱) واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه (ره زای خوی لیبت)

(۱) رواه الامام البخاري، ومسلم، واحمد، وابو يعلي.

ئەللىٰ بەپراستی پىڭەمبەرى خودا(ﷺ) فەرموویەتى: هیچ گیانى نىه که دەمرى چاکەیهکی لە لای خودا هەبى پىی خوش بى بگەرێتەو هەو (دنیا) جگە لە (شەهید) چونکە شەهید پىی خوشە بگەرێتەو تا جارىکی تر بکوژى کاتى که ریزی شەهید دەبینیت.

(دووهەم) رىوايەت کراوە لە جابرى کورپى عەبدوللّوه (خوایان لى رازى بىت) ووتى پىڭەمبەرى خودا (ﷺ) رۆژى سەیری کردم و فەرموى (ئەى جابر چى یە دەبینم غەمگىنى؟ ووتە ئەى پىڭەمبەرى خودا (ﷺ) باوکم (شەهید) بوو قەرزو مال و مندالىکی زۆرى بەجێهێشتو، ئىنجا ووتى پىڭەمبەر (ﷺ) فەرموى: ئایە (خەبەرت) بەدەمى که خوا هەرگیز قسەى لەگەل که سا نەکردوو لە پىشتى پەردەو نەبى بەلام پوو بەپوو قسەى لەگەل باوکت کردوو، خواى گەورە فەرموویەتى، داوا بکە تا پىت ببەخشم، ووتى داوات لى دەکەم جارىکی تر بگەرێمەو هەو (دنیاو) جارىکی تر بکوژىم جا خواى گەورەش ئەفەرموویت بىگومان من لە پىشا بریارم داوێ که جارىکی تر ناگەرێنەو بوى، ئەى پەرورەدگارم مادام رجا کارم ئاگادارى ئەوانەى لەدوامەو دین بکە خودای گەورە ئەم ئایەتەى هەناردە خواریو: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا﴾^١ واته: ئەوانەى لە پىی خوداوە دەکوژىن نابى بە مردوویان بزانی.

(سى ٥٥٥) هەندى لە زانایانى (تەفسیر): ئەلین شەهید زیندوو و قەت

(١) أخرجه الترمذي في الجامع أبواب تفسير القرآن، وابن ماجه في السنن، والبيهقي في

دلائل النبوة، ج ٢، لا پەرە/٢٩٩.

نامری وه ناپزی له ناو گۆردا به ده لیل و به لگهی نه م فه رموده یه که
(عه بدوللای کوی عه بدولپه حمان) ئه یگپیتته وه که وا به پاستی (عه مری
کوی جموع) و عه بدوللای کوی حه رام (خوایان لی پازی بیئت) که
هه ردوکیان (ئه نصار بوون) له جهنگی ئوحو دا (شه هید) کران و له
پاشان هه ردوکیان له گۆرپکا نیژرابوون، له شیویکی کیوی ئوحو دا،
به مه رجیک ئه گه ر بارانیک به هاتبا یه و گۆره کانی ئه گرت ه وه ئیتر سالیکی
به باران گۆره که یانی هه لدری و تا ته رمه کانیان به دیار که وت و گۆره کان
په ناو بوون، ئینجا خه لکه که چون بو گواستنه وه یان و بینیان (فوجدوا
فی قبریها لم یثغیرا کائما ماتا بالأمس) واته دیتیان هه ردوکیان هیچ
نه گۆرابوون و نه شیوا بوون هه روه کو ئه وه ی دوینیکه مردین
(ماوه که شیان ۴۶) چل وشه ش سالی پی چوو بوو، ئینجا (نه قلیان) کردن
بو گۆرستانیکی تر^(۱) به لام گیانی (شه هید) وه که له پیشه وه ئاماره مان
بو کرد، له سکی بالنده یه کی سه وز دایه خوی به ئاره زوی خوی ده فپیت،
جا با بیننه وه سه ر ئایه ته که ی دواتر هه روه کو خوی گه وره
نه فه رموویت: ﴿فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

(أي مسرورين بما هم فيه من النعيم والسرور مما أكرمهم الله به من فضله
ويفرحون لأخوانهم الذين لم يقتلوا في الحرب بما سيكونون عليه من

(۱) بروانه: (التفسير الكبير- تفسير القرآن العظيم) له نووسین و دانانی پیشه و

(الطبراني) لیکولینه وه ی (هیشام البدرانی) ج/۲، لاپه ره/۱۶۱.

النَّعِيمِ وَالسَّرُورِ إِذَا اسْتَعْدُّوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَانَتْ لَهُمْ نِيلُ الشَّهَادَةِ لِيَحْصُلُوا عَلَى النَّعِيمِ الْخَالِدِ فِي حَيَاةٍ هَنِيئَةٍ لَا يَكْدرُهَا خَوْفٌ وَلَا حُزْنٌ) **واته:** دلیان خوْشه به و چاکه یه ی که خودا دهریاره ی کردوون، شادن به وهش که نه وانه ی و نه گه یشتونه ته نه مان و به جی ماون هیچ ترسیکیان له سه ر نابی و هیچ خه میکیان له بهر نابی، **واته:** نه و (شه هیدانه ی) که له پیی خودا کوژراون له لای خودا زیندوون و دلخوْشن به و به هره ی که خودا پیی داون، هه روه ها زور خوْشحالن به حال ی نه و برا موسلمانانه ی که له دوا ی نه وانه وه دین و له پیگای خودادا غه زا ده کهن و هیشتا نه گه یشتونه ته پله ی (شه هیدی) و موژده یان دده نه ی که هیچ ترس و خه میک پوو یان تی ناکات ﴿يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ

الْمُؤْمِنِينَ﴾ **واته:** زور دلخوْشن به و نازو نیعمه ت و چاکه ی که خوا له گه لی کردوونه که (وه عده) و به لینی خودا گه یشته جی و به وهش که یف خوْشن که خوا ی گه وره پاداشتی باوه پداران له ناو ناباو (به خه سار) نادات و به فیرۆ ناچی.

(پاشکو)

زانایانی (ته فسیر) نه فره موون: (شه هید)، مزگینی به (موجاهیده کانی) پاش خوْیان دده دن، که نه وانیش وه کو نه مان پاداشتیان بو هه یه، هه روه ها میقدادی کوپی یکر ب (خوا لی پازی بیت) نه لی پیغه مبه ر ﴿فَهُرْمُوهِي تِ﴾: (للشَهِيدِ سِتَّةُ خِصَالٍ يُغْفَرُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ: (أَي مِنْ دَمِهِ) وَيَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَيَجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَيَأْمَنُ

مِنَ الْفَرْعِ الْأَكْبَرِ، وَيَوْضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجَ الْوَقَارِ الْيَاقُوتَةَ مِنْهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا وَيُزَوِّجُ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ زَوْجَةً مِنَ الْحُورِ الْعِينِ وَيَشْفَعُ فِي سَبْعِينَ مِنْ أَقَارِبِهِ ^(۱) واته: شهید لای خوا شہ ش خہ سلہ تی بؤ ہ یہ لہ گہ ل یہ کہ مین دہرچوونی دلّوپہ خوینی خوا لہ گوناہہ کانی خوش دہبیت و شوینی خوی لہ بہہشت دہبینی وہ لہ سزاو (عہ زابی) گور دہپاریزیت، لہ ترسہ گہ ورہ کہ ی پورّی قیامت نہ مین دہبیت، وہ تاجی (پیزو شہرہ فی) لہ سہر دادہ نری و کہ یہ ک گہ و ہ رو مرواری لہ و (تاجہ دا) لہ دنیاو (ما فیہا) باشترہ، وہ حہ فتاو دوو ہاوسہری لہ (الحرور العین) لی مارہ دہ کری، وہ تکاو (شہ فاعہ ت) بؤ (۷۰) کہ س لہ خزمانی دہ کات، وہ ہہ روہا لہ بہر (شہرہ ف) و (فہ زیلہ تی) شہ ہیدہ کہ زوربہ ی (زانایانی ئیسلام) نہ لّین شہ ہیدی (گورہ پانی جہنگی) نیو (کافرو) موسلمانان نہ دہ شورئ و نہ (صلّٰۃ الجنّازہ شی) لہ سہر نہ کری ہہ روہ کو لہ کیتابہ (شہرعیہ کان) پوون کراوہ تہ وہ، وہ ہہ روہا یہ کی تریش لہ (حوکمہ شہرعیہ کانیش) نہ مہ یہ کہ ئیمامی (بوخاری) ریوایہ تی کردوہ نہ م فہرمودہ یہ شی ہیناوہ نہ لی پیغہ مہر (ﷺ) فہرموویہ تی: (وَأَدْفِنُوهُمْ بِدِمَائِهِمْ) واته حہ زہت (ﷺ) برپاری دا کہ (شہ ہیدانی) ئوحد ہہر بہ خوینہ کہ یانہ وہ نہ شوردرین و بنیژرین، چونکہ نہ و خوینہ پیروزہ لہ روز قیامت (شاہیدہ) بویان.

(۱) حدیث (صحیح) رواہ الترمذی برقم (۱۶۶۳) وابن ماجہ برقم (۲۷۹۹).

(باسی غه زای (حمراء الأسد)

(سیرهت) نووسه کان ئه لّین بی باوه په کان له سه ره تای (جهنگه که ی نوحود) وه تیشکان و هه لاتن له گوپه پانی (جهنگ) و به لام که دیتیان موسلمانان کان سه ر شاخه که یان چۆل کرد خیرا به په له گه پانه وه سه ریان و شکاندنیان ئه وساش پاش تیکشکان بو ئه وه به ته وای زالّ بین به سه ریاندا ویستیان دویان بکه ون، به لام هه ر که ئه م هه واله گه یشته پیغه مبه ر (ﷺ) له گه لّ (حه فتا) که سدا له هاوه له کانی خوی ئاماده کرد بو یان و فه رموی (جگه له وانه ی پیشوو له گه لم بوون که سی ترم له گه لّ نه یه، ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) له گه لّ ئه و کومه له چوونه پیشیان بو به رگری کردن له (بت په رستان) که گه یشته (حمراء الأسد) ^(۱) خوی و هاوه له کانی خویانیان پاگرت بو ئه و مه به سته هه رچه نده برینداریش بوون بو ئه وه ی پاداشتیان له (کیس) نه چی ئارامیان گرت و ئه و جا که بی باوه په کان زانیان ترسیان لی نیش و هه له اتن ئینجا ئه م ئایه ته له ده ستخۆشی و ئافه رینی ئیمانداره کانداهاته خواره وه و دابه زی و جا فه رموی: (الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ) (ای الَّذِينَ اطاعوا الله و اطاعوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا نَالَهُمُ الْجُرَاحُ يَوْمَ اُحَدٍ) واته: ئه و که سانه ی که بریندار بوون له جهنگی نوحود وه لامی خواو پیغه مبه ریان دایه وه و فه رمانیان به جی گه یاند ﴿لِلَّذِينَ احْسَنُوا مِنْهُمْ

(۱) حمراء الأسد، هه شت میل له مه دینه وه دووره، بروهانه (ته فسیری جامع البیان عن تاویل القرآن)، له دانانی پیشه و (ابن جریر الطبری) به رگی ۲/، لایه په ۲۱۶۹.

وَأَتَّقُوا أَجْرَ عَظِيمٍ ﴿١٧٣﴾ (أي لمن أطاع منهم أمر الرسول وأجابه إلى الغزو على ما به من جراح وشدائد الأجر العظيم والثواب الجزيل) **واټه:** نهوانه يان که ناکاری چاکیان کردو ، دواى حه زره تی پیغه مبه ر (ﷺ) که وتن له (حمراء الأسد) داو پاریزگاری سنووره کانی خوابوون پاداشتیکی گه وره و فراوانیان بۆ هه یه .

(قه سه م به خوا نه گه ر به ته نیاش بم راویان نه نیم)

(موفه سیره کان) نه لّین له کاتی خۆی (نه بو سوفیان) له دواى جهنگی ئوحوود نارديه دواى (نه عیمی کوپی مه سعودی نه شجه عی) وه چه ند که سانیکی تر که (نه بو سوفیان) به کری گرتن و داواى لى کردن بچه مه دینه (محمد) و هاوه له کانی په شیمان بکه نه وه له نیازی جهنگ کردن، وه بیان ترسینن و ، پییان بلّی نه وا (نه بو سوفیان) و جه ماعه ته که ی له شکریان له ئیوه کۆکردۆته وه و ده یانه وئ له ناوتان به رن، هه روه ها لییان بترسن و شه ریان له گه ل مه که ن خۆتان تووشی فه وتان و له ناوچوون مه که ن مه چنه دهره وه بۆیان ئینجا له وه لامدا نه و ئایه ته دابه زی هه روه کو خواى گه وره نه فه رمووی: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ

النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ﴾ (قال لهم بعض المرجفين من أنصار المشركين لا دخال الرعب في أنفسهم إن قريشاً قد جمعت لكم الجموع فخافوا على أنفسهم ولا تخرجوا للقتالهم فما زادهم هذا التخويف إلا إيماناً بالله وثقةً بنصره تعالى) **واټه:** نه و که سانه ی که پرپو پاگه نده یان

هه لئه سست و بلاوكرده وه و گووتيان قورپه يش به هيزنكي گه وره بۆتان ده گه پينه وه، ئيوه له خۆتان بترسن كه واته مه چوونه جهنگ له گه ليانداو

پييان ناوه ستن ﴿فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾

﴿١٧٣﴾ (وقالوا حَسْبُنَا اللَّهُ أَي كَافِينَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَنَعْمَ الْمُلْجَاءُ

وَالنَّصِيرُ لِمَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ) واته: بيگومان ئه وان له باتى ترسان و وره يان

به رزتر بوو هه روه ها (حه ماسيان) هه سستاو بپرو باوه پريان به هيزتر بوو

خوپاگرو به (صه بر) و ئارام تريوون و، وه له گه ل هه نديشدا پيغه مبه ر

﴿١٧٤﴾ هه ر ئه و (زيكره ي) هه زره تي ئيبراهيم ي (خه ليلي) ئه خوئينده وه و

ئه يفه رموو: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ^(١) ئه گوته وه و

ئه و جاده يفه رموو قه سه م به خدا ئه گه ر به ته نها خوشم مايم هه ر ده چم

به دواياندا كه چي به هه ر شه كه ي (نوعه يم) بپروا و ره يان به هيزتر بوو،

ووتيان ئيمه هه ر خوامان به سه و، هيچ باكمان به زوري له شكري دووژمن

نيه چونكه پشتمان به خدا قايمه و چاكترين يارمه تيده رمانه، جا له

پاشان خواي گه وره ئه فه رموويت: ﴿فَأَنقَلِبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ

يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ واته: ﴿١٧٥﴾

(١) فائدة: واته سووديك، قوله تعالى ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ هي الكلمة التي

قالها إبراهيم (عليه السلام) حين ألقى في النار، قال السيوطي في الإكليل (يُسْتَجَبُ قَوْلُ هَذِهِ

الكلمة عند الغم والأمور العظيمة). واته: چاك وايه ئه م وشانه به كارينتن له كاتي غه م و

په ژاراو به تاييه تي له هه ر ئيش و كارنكي گرنгда.

دوایی موسلمانان گه پانه وه بۆ مه دینه به فه زل و چاکه یه کی گه وده له لایه ن خواوه و نیعمه تیکی فراوانی خواوه، هه روه ها به چاکه ی خواو به به خششی خواوه^(۱) وه تووشی هیچ ناخوش و ناره حه تیه کیش نه بوون له وه ره شانه ی ده یانکرد، وه په یه وه ی په زامه ندی خویان کرد به هوی نازیی و ده رچوونیان بۆ (پێگه) گرتن له دوزمنانی خواو، خوا خواوه نی چاکه ی زۆر گه وده یه که ترسی خسته دلی بت په رستان و گه پانه وه و موسلمانانی سه رسه خت ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُ فَلَا

تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آی لاتهابوا أعداءكم آتيا المؤمنون فالشیطان^(۲) إِنَّمَا يَخُوفُكُمْ أَغْوَانُهُ وَأَنْصَارُهُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَلَا تَرْهَبُوهُمْ فَإِنِّي مُتَكَفِّلٌ لَكُمْ بِالنَّصْرِ عَلَيْهِمْ إِن أَطَعْتُمْ أَمْرِي) **واته:** به پاستی ئه وه ی که پیی گووتن (قورپه شیه کان) خویان بۆ ئاماده کردوونه و ئه گه پێنه وه سه رتان ئه وه (شه یتان) فیریان ئه کات و به لایه نگرانی خوی ئیوه ئه ترسینی له بهر ئه وه، ئیوه له و بی باوه پانه

(۱) جا بێگومان (موفه سپره کان) ئه لێن و باسیان کردووه که (نیعمه ته که) ئه وه یه که به سه لامه تی گه پانه وه و (فه زله کهش) ئه وه یه که له وی خیریکی باشیان گه یشتی نه ویش ئه وه بوو، وه کو (نیین عه باس) ئه لی له و سه ره وه کاروانیک تیه پ ئه کات و پیغه مبه ر ﴿﴾ نه یکرێ و قازانج ئه کاو ئه ویش دابه شی ئه کات به سه ر یارو یاره رکهانی و سوودو قازانجه که به م جۆره بوو، ئه م فه رموده یه (به یه قی) روابه تی کردووه.

(۲) والهدا بالشیطان هنا (نعیم الاشجعی) الذی أرسله أبو سفیان لیُکِیْبَ العزائم ونُسب إلى الشیطان لآته بوسوسته واغوائه.

مەترسن لە من بترسن ئەگەر ئۆیە باوەری تەواوتان بە من هەیه.

(تییینی)

لە تەفسیری (قاضی) بە یزای و (کەشاف) و (بحر المحيط) و تەفسیرە (عیلمییه کاندە) ئە فەرموون لێرەدا (حەرفی) جەڕ لابرەو و راستیە کە ئەو یە (إِنَّمَا الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُكُمْ بِأَوَّلِيَانِهِ) هَذَا هُوَ الصَّوَابُ.

(چەند ناگادارییەك)

۱- پێزو فەزلی هاو لەانی پێغەمبەر (ﷺ) لە لای خەو و خۆشەویستەو و جێگە ی پێزو قەدر (حورمەتە) بە تاییەتی (قەدر) نرخی بە لای خواوە یە کجاری زۆرە، هەرە کو خۆی گەرە لە بارەیانەو ئە فەرموویت ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ (سورەتی البینە ئایەتی/۸)، واتە ئەوانە خەو لێیان پازیه چونکە بێگومان ئەوان لە ژیا نی دۆنیایاندا پابەندی فەرمانی خەو بوون، بە گوێرە ی (شەریعەت) و یاسای ئەو هەلس و کەوتیان کردووە، خەو لێیان پازی و خۆشنوودە، ئەوانیش لە خەو پازین.

۲- زانایانی (تەفسیر) ئە فەرموون گەوری و (بەرە کەتی) ووتنی ووشە ی پێرۆزی ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ لە کاتی تەنگانەدا بە تاییەت پێغەمبەرەن حەزەرەتی (ئێبراهیم) و حەزەرەتی (مەحمەد) (سەلامی خەو گەرەیان لی بی) لە قۆناغە تال و تفتەکانی ژیا نییدا کردبوویانە

(باسيک له سهره خوښي و دلدانه وهی جه زړهت (ﷺ))

(۱) جا بېگومان نهمه (نه سه که به تی) به (عه ره بی) له پېشه وه نووسراوه و نهمه ش وانا که به تی به کوردی واته: خوابه سه بۆ ئیمه وه نه و باشتیرین بشتیوانه.

ئىوه (ئەيەنەوى) بەرەبەستى يا بەرەهەستى ئايىنى خوا بکەن) واتە دىنەكەى (زەعیف) بکەن، ئەوانە بەو کردەوہیان کە ئەنجامى ئەدەن هیچ زیانیک لە خوا نادەن و ناتوان زەرەر و زیانى پى بگەيەنن مەگەر زەرەر و زیان بەخۆیان بگەيەنن، ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي

الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (ئەي يەريد اللہ أن یتکھم فی دنسەم فلا ینالون من رَحْمَةِ اللَّهِ شَيْئًا وَلَهُمْ فَوْقَ الْحَرَمَانِ مِنَ الثَّوَابِ عَذَابٌ عَظِيمٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ) واتە: خوا دەيەوى لە دواڕۆژدا هیچ بەشیکیان نەبى، چونکە بوخۆیان لەم ژيانەدا بە خواست و ئارەزووی خۆیان ڕێگەى خوارو خێچ و چەوت هەلدەبژێرن و بۆيە لە جیاتی پاداشتی چاک و سزاو ئازاریکی زۆر گەورەیان بو ئامادەکراوە وە لە پۆژی قیامەتدا بەتایبەت لەدۆزەخداو

﴿إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ﴾ (ئەي واتە: بەراستی ئەوانەى کە بى بپوایان کړى لەم جیہانەدا بە بپوا، ئیمانیان گۆرپەوہ بە (کوفر) بى دینی، جا بیکومان ئەوانە زیان بە خودا ناگەيەنن، بەلکو زیان بە خۆیان دەگەيەنن، وە ناتوانن موسلمانان لە ئاینی خوا بگێرنەوہ، ئەوانە بۆیان ھەيە سزایەکی بە ئیش و ئازاردەر، وە ئەفەرمووی: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّيْ لَهُمْ

خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ﴾ (ئەي واتە: بەئەو (کافرانە) وائەزانن کە ئیمە مۆلەتیان دەدەین و تەمەنیان درێژ دەبى بەلام با وایى نەگەن کە ئەو (نیعمەتانە) پێیان دەبەخشین قازانج و خێرە بۆیان بەلکو ﴿إِنَّمَا نُمَلِّيْ لَهُمْ لِيَزْدَادُوا

إِسْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ واته: بیگومان هر له بهر نه وه به ته مه نیاں دريژ ده که ين و (مه جاليان) واته ماوه و مؤله تيان نه ده ين که باری (گوناحيان) زیاتر بی وه له دواپوژيشدا شایسته ی سزاو توله ی زیاتر ده بن، وه کو (نیهانه) کردنیاں و چاوشوپریان دیته سه ر.
(سهرنجیک)

پیشه وا (الطبري) نه قلی کردوه له (موجاهید) که وا ووتی له پوژی (نوحودا) خودا ناپاکانی له پاكان هه لاویرا هه روه ها (قه تاده) ش ووتی به (جیهاد) و کوچ کردن له یه کتری جیای کردنه وه^(۱).

جا بیگومان (موفه سیره کان) نه لّین خوی مه ن به ویستی خوی باوه پداران و دوپوه کان له یه ک جیا نه کاته وه، که به بیانویه کی ناره وا خویانیان له ریزی موسلمانان ده کرد، نه ویش نه وه بوو که باوه پداران له جه نگی نوحودا تووشی (نازاربوون) به هوی بی فه رمانی پیغه مبه ر (ﷺ) بو نه وه له ریگادا پاک و پیسی جیا بکاته وه بو نه وه ویش قورپه یشیه کان روتیان (موحه مه د) نه لّی هه ر که سی دژی من بی نه چیته دۆزه خه وه، وه خودا لی توپه یه و به خه شمه، وه هه ر که سی له گه ل من بی نه چیته به هه شت و خوی گه وره خووشی نه وی، نه گه ر وایه بو (موحه مه د) هه والمان ناداتی هه تا بزانی چ که سی بی باوه په^(۲)، خوی گه وره

(۱) بروانه تهفسیری (جامع البیان) له نووسینی ئیعام (الطبري) ج/۷، لاپه ره/۴۲۴.

(۲) ئیبن و جه ریرو ئیبن ئبی حاتم (ریوایه تیان) کردوه له زانای به ناویانگ (سدی) نه لّیت (دوپوه کانی) شاری (مه دینه) روتیان نه گه ر (محمد) له داوی پیغه مبه ران راست نه کا با بیّت بلی ئیمه کام که س له ناو ئیمه دا (ئیمان) دینی وچ که سی ئیمان و باوه ناھیتی؟ جا خودا له وه لامیاندئا نه م ئایه ته ی هه نارد ه خواره وه.

نہ فرموی: ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ

الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ (المعنی لن یرک اللہ المؤمنین مختلطین بالمنافقین
حتی یتلیہم فیفصل بین هؤلاء وهؤلاء كما فعل في غزوة أُحُدٍ حَيْثُ ظَهَرَ
أهل الإيمان وأهل النِّفاقِ) واہ: خودای گہورہ بریاری تہ وہی نہ داوہ کہ
تہ وانہی موسلمانن ہر وا بہم شیوہیہ کہ تیکہ لی (کافر) و (مونا فکہ کان)
واتہ دو پو وہ کان بیان ہیلتہ وہ، کہ کہ س نازانی (موخلیس) کیہ و
(مونا فک) کیہ؟ بہ لام تہ وہی راستی بیت پیس و پاکی لیك جیا کردہ وہ و
وہ کوو روودا وہ کہی جہنگی (توحد) یش چاکترین تاقی کردنہ وہ بوو؟۔

چونکہ بیگومان تہ بی ہر لیکیان جیا بکاتہ وہ لہ یہ ک نیجا چ بہ ہوی
نیگا و (وہ حی) بی کہ بو پیغہ مہر (ﷺ) دیت وہ یا بہ ہوی تووشی نیس
و نازارہ وہ (زہ حمہ ت) و ناخوشی کہ دیتہ پریان کہ موسلمانن کان
سہ برو نارام تہ گرن و وہ دو پو وہ کان (تہ حہ مولی) ناکن، واتہ بیگومان
تہم پاک و پیسیہ لہ یہ کتر جیا تہ کاتہ وہ، ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَىٰ

الْفَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ﴾ (أي وما كان الله ليطلعكم
على قلوب عباده فتعرفوا المؤمن من المنافق والكافر ولكنه يميز بينهم
بالمحن والابتلاء كما ميز بينهم (يوم أحد) بالباساء وجهاد عدوه أي
يختار من رسله من يشاء فيطلعهم على غيبه كما اطلع النبي ﷺ على
حال المنافقين بالوحي الذي يوحيه إليهم) واہ: خودا تیوہ لہ (غہ یب)
واتہ لہ شتی نادیار ناگادار ناکات و بہ لکو خودا تادہ میزادی
دروو ستر کردہ ریگای چاک و خرابی بو دیاری کردوہ، (عہ قل) و ہوشی

پیداوہ بۆ ئوہی ھول بدو تی بکۆشی و ئامانجی خۆی بە دەست بێنی،
 ئوسا پەرہردگار لە (پیغەمبەرانی) خۆی ھەندیکیان ھەلدەبژیری بۆ
 ئەم کارەو بە (وحی) واتە: نیگا ئەو جوۆرۆ ھەنێیانەیان پی پادەگە یەنی و
 بۆیان روون دەکاتەوہ و ئاشکرادەکات، ﴿فَآمِنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦٓ وَاِنْ
 تَوَمَّنْٓوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ﴾ (۱۷۱) واتە: ئەگەر ئێوہ باوہ پ بە
 خواو پیغەمبەری بێنن و بزائن ئوہ خوا بە سەرتان دینی بۆ چاکە ی
 ئێوہ یەو پاستە کاری بزیش ھەر خوا ئەیزانی و بە پیغەمبەری
 پائەگە یەنی، پیس و پاکژ لیک جیا ئەکاتەوہ، ئەوجا ئەگەر باوہ پ بە
 خواو پیغەمبەر (ﷺ) بەینن و بە پاستی بزائن خۆتان لە خراپە بیاریزن
 پاداشتی زۆر گەورەتان ھە یە (۱).

(باسیک لە زەمی بە خیلی و

پوژدی و ھەرەشەکردن لە سەری)

خوینەرانی ئازیزم، ئەم ئایەتە پیروژە موسلمانان ھەلدەنیت بۆ
 بەخشین و بەختکردنی مال و سامان و دارایی لە ڕیگە ی خوادا جا
 ھەرەکو ئەفەر موویت: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخُلُوْنَ بِمَاۤءَاتَتْهُمْ اللّٰهُ مِنْ
 فَضْلِهٖٓ هُوَ خَيْرًا لّٰهُمْ﴾ (والمعنى لا يحسبن البخيل أن جمعه المال وبخله
 ينافقه ينفعه بل هو مضرّة عليه في دينه و دنياه) واتە: با ئەو کە سەنە کە

(۱) موفەسیرەکان ئەلین خودای گەورە بەم ئایەتە پیروژە کوتایی بە باسی شەپی
 نوحود دەھینیت.

خوای گه وره له فه زل و گه وره یی و میهره بانی خوئی مال و سامان و دارایی پی به خشبون و پژدوو چروکی و به خیلی تیدا نه کهن و (یا زه کاتی مالی خوا نادهن)، جا بیگومان با وانه زانن که نه وه په زیلییه و چاوچنوکیه و قازانچ و باشه بویان، ﴿بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا يَخْلَوْنَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (ای لیس کما یظنون بل ذلك البخل شر لهم أي سيجعل الله ما بخلوا به طوقاً في أعناقهم يُعَذِّبُونَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) واته: به لکو نه وه خراپه و (شه پیکي) گه وره یه بویان^(۱) چونکه له پوژی قیامه تدا به و مال و سامانه ی که پژدوو چروکیان تیدا کردوو نه بیته (توق) و ده کړیته ملیان، هه روه کو نه بو هوره یره (په زای خوای لیبیت) نه گنړیته وه له پیغه مبه ر (ﷺ) که فهرموویه تی: (مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالاً فَلَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ مِثْلَ لَهُ مَالَهُ شُجَاعاً أَفْرَعُ) (أي نُعْبَانًا عَظِيماً) لَهُ رَبِيبَتَانِ يُطَوَّقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَأْخُذُ بِهِ زِمَّتِيهِ (یعني بشدقيه) يَقُولُ أَنَا مَالِكٌ أَنَا كَنْزُكَ^(۲)، ئینجا ئه م نایه ته ی خوینده وه ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ﴾ واته: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی هر که سیک خوا مال و سامانیکی پی بدات و (زه کاته که ی) لی نه دات نه وه له روژی دوا پیدا نه و مال و سامانه ی که زه کاتی لی نه داوه بو ی ده بیته (نه ژدیه ایه کی) سه پووتاویکی که چهل دوو خالی رهش به سر چاویه وه یه نه وکاته هه ردوو چه ناگه که ی ده گریت

(۱) زه روه رو زیانی دنیاو قیامه ت تیدایه و بویان

(۲) رواه الخمسة إلا أبا داود.

و پئی ده لئ (من ماله که ی توّم و که نجینه که ی توّم) ^(۱) ، ﴿وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ﴾ ﴿۱۸﴾ واته: به پاستی که ناسمانه کان و زهوی هه ربو خوا ده میننه وه و هی ئه ون که وا بوو ببه خشن و پرډی و چروکی مه که ن واته ئه گهر نه شبه خشن هه ربه بیتته (میراتان) له ژیر (مولکیه تی) دا نامینی و ده چیتته ژیر دهستی به کیکی دیکه (به لام) له ئه سلدا هه مووی هی خواجه، واته خوا شاره زایه به وهی که ده یکن، واته چاک ده زانی چی ده که ن و چوّن ده یکن و ئه و ماله چی لی ده که ن.

(خوا هه ره شه له بت په رستان و

بی باوه رده کان نه کات)

(عه للامه ی (ابن کثیر) له ته فسیره که یدا ^(۲) نه قل ئه کا له (سه عدی کوپی جوبه یز) ئه ویش له عه بدوللای کوپی عه باسه وه (خوا لی پازی بیت) ده لئ کاتی خوی گه وره فه رمووی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُّقرضُ اللهَ قَرْضًا حَسَنًا... هُنْد﴾ هاته خوارئ جووله که کان بو لاوازکردنی موسلمانان کان کوتیان (نیمه ده وله مه ندو داراین) خواش هه ژارو بی نه واو (فه قیره) (العیاذ بالله)، بویه داوای قه رزمان لی ده کات، ئینجا بو پوچه لکردنه وهی

(۱) که هه لت گرتبوو، زه کاتی (شهرعبت) لی نه دا، بپوانه په رتوکی (تاوانه گه وره کان) ،

له نووسینی (عبدالرحمن مه لا ته ها عزین)، چاپی دووهم، لاپه ره ۴۷..

(۲) بپوانه ته فسیری (القرآن العظيم) له نووسینی (الحافظ ابن کثیر الدمشقی)

لیکولینه وهی (عبدالرزاق المهدي) به رگی ۲/، لاپه ره ۱۴۳.

قسه که یان ، خوی گه وره نه م نایه ته ی ناردده خواره وه ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ دوايي (ته فسیری نه که ین نه گهر خوا حه ز بکات، جا بیگومان دیسان (ابن إسحاق و ابن جریر و ابن المنذر) ^(۱) ریوایه تیان کردوه له عه بدوللای کوی عه باس (ره زای خویان لی بیت) نه لیت پیغه مبه ر ﴿﴾ نامه یه کی نووسی و به هه والانی بولای جووله که کانی (به نی قه یناع) و دایه دهستی حه زره تی نه بو به کری سدیق (ره زای خوی لی بیت) ئینجا له نامه که دا بانگی نه کردن بۆ (ئیسلاام و نویژکردن و پۆژووگرتن و بۆ (زه کات) دان و (حه ج کردن) و هه روه ها نه نجامدانی واجباته کان) هه روه ها بۆ نه وه یش که (قه رزی حه سه نه) بدهن به فه قیرو هه ژاران و موسته حه قان، نه و جا حه زره تی نه بو به کر (خوا لی یی پازی بیت)، چوه (بیت المدارس) که جیگایه کی تایبه تی جووله که کان بوو ئینجا جووله که کانی بینی و له دهوری پیاویکیان کۆبوونه ته وه که پیی ده گوترا (فه نحاص) که یه کیك بوو له (زانایان) و مالهمانی جووله که کان ئینجا حه زره تی نه بو به کر پیی گوت به (فه نحاص) و (إِنِّی اللّٰهُ وَأَسْلِمُ) واته نه ی (فه نحاص) پاریزگاری له خوا بکه و موسلمان بیه و قه سه م به خوا تو خو ت ده زانی که (حه مه د) هه ناردراوی خوی به هه ق هاتوه بۆ لاتان له لایه نی خواوه، هه روه کو له (ته وراتیشدا) ناو نیشانی نووسراوه به خو تان چاک ده زانن ده ی ئیمان بیته و (ته سدیق) و باوه ر بکه به (فه رز) و وه قه رز بده به خوا به قه رزیکی جوان هه تا بتخاته به هه شت

(۱) بپوانه ته فسیری (جامع البیان عن تأویل آی القرآن) له نووسینی پیشه و (ابن جریر

و پاداشت بداتہ وہ لہ دنیاو قیامت جا بیگومان (فہنحاص) ووتی: یا
 نہ با بہ کر، تو گومان نہ بہی کہ خودای ئیمہ مالمان لی (قہرن) نہ کاو
 ہمیشہ دیارہ (فہ قیرہو) قہرن لہ دہولہ مہند و ہرنہ گری، واتہ نہ گہر
 (دہولہ مہند) بواہ مال و سامانی ئیمہی و ہرنہ نہ گرت وہ دواہی قہرنی
 نہ نہ کرد، ہر وہا خوا (سوودتان) لی قہدہ غہ نہ کات کہ چی خوی
 سوودتان دہداتی، واتہ وک خودا دہ فہرموی: (ہر کہ سیک شتیک
 ببہ خشی خوا زیاتری دہداتی و دہداتہ وہ، وہ نہ گہر خوا (دہولہ مہند)
 بواہی، پیباو سوودی بہ ئیمہ نہ دہدا ئینجا حہ زرتی نہ بو بہ کر (خوا
 لی پازی بیت) کہ نہم قسانہی لہ (فہنحاص) بیست (توورہ بوو) پقی
 ہلستاو (مستیک) یان (زللہ یہ کی) بہ ہیزی خوی لہ لاچاوی (فہنحاص)
 داو پر چاوی خوین کردو نہ و جا پئی گووت، قہسہم بہ و خواہی کہ
 گیانی منی بہ دہستہ نہ گہر نہ و پہیمانہی کہ لہ نیوان ئیمہ و ئیوہدا
 ہہیہ (نہ بواہ) لہ گہردنم نہ دای لہ سہر نہ و قسانہ، ہہی دوورمنی خوا،
 خوا لہ کولت کاتہ وہ نہ و جا (فہنحاص) چو بولای پیغہ مہر (ﷺ)
 شکاتی لہ (نہ بو بہ کر) کردو گووتی نہی (موحہ مہد) تہ ماشاکہ
 ہاوہ لہ کت نہ بو بہ کر چی پیکردم، ئینجا پیغہ مہر (ﷺ) لہ دواہی (نہ بو
 بہ کری) ناردو فہرموی چ شتیک وای لی کردی کہ وابکہی؟ نہ ویش گووتی
 نہی پیغہ مہری خوا (ﷺ) قسہیہ کی زور گہورہی کردو پئی وایہ کہ خوا
 ہہ ژارہ و نہ وان دہولہ مہندن و بہرامبہر بہ خوا نہ و جا کاتیک نہ و
 نامہ قولیہی کردو گووت منیش لہ سہر خوا توورہ بووم و لہ نہ ناجامی
 نہ وہدا لیما، بہ لام (فہنحاص) حاشای کردو گووتی من قسہی وام
 نہ گوتوہ، ئینجا خواہی گہورہ بو نہم راستیہی حہ زرتی (نہ بو بہ کر) و

دریہ کی (فہ خاص) ئم نایہ تہی ناردہ خوارہ وہ کہ دہ فہ رموی:

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ وَاتَّه:

بیگومان خوا قسہ ووتہی ئو کہ سانہی بیست کہ ووتیان خوا

ہہ ژارہ وئیمہ دہ ولہ مہ ندین، بہ راست ئمانہ قسہ یہ کی ناپہ واو نا ہہ قیان

گووت (بہ رامبر) بہ خودا ئینجا لہ سہر ئو بوختانہ یان خوا سزایان

دہ دات و تولہ یان لی دہ ستینئ، ﴿سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمْ

الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍ﴾ وَاتَّه: بیگومان و تہ کہ یان دہ نووسین و ہلی

دہ گرین، واتہ ئو قسہ یہ ی کردیان کہ گوئیان (خوا ہہ ژارہ) لہ سہریان

دہ نووسری و لیپرسینہ و ہیان لہ گہ ل دہ کری، ئمہ ش ئوہ دہ گہ یہ نی کہ

سزادانی لہ سہر بی، ئو جا ئوہان ہہر ئم تاوانہ یان نیہ بہ لکو تاوانیکی

تریان ہہ یہ ئویش ئوہ بوو کہ (پیغہ مبرانیان) بہ ناہق و ناپہ وا

کوشتوہ و بہ شیوہ یہ کی دپندہ لہ نیویان بردوون، وہ کو حہ زہ تی

(زہ کہریا و یہ حیاو) غہیری ئوہانیش^(۱)، ﴿وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ

الْحَرِيقِ﴾ (۸۱) وَاتَّه: تولہ یان لی دہ سینین و پیشیان دہ لئین دہ سزای

ئاگری سوتینہر بجیژن، واتہ خوا لہ سہر کردہ وہ کانیان بہ سہ خترین سزا

(۱) نذد لہ پرتو کہ کانی (قَصَصُ الْأَنْبِيَاء) باسی چہ ندین پیغہ مبرمان بق ئہ کن کہ

جوولہ کہ کان نذد لہ پیغہ مبرہ کانیان (شہید) کردوہ و دواترینیان حہ زہ تی

(عیسا پیغہ مبر) بوو کہ ہولی کوشتنیان دا، بہ لام خوی گہ و رہ پزگاری کرد لہ

دہ ستیان، ئوہا ئیستا کہ ش ہہر ئوہان لافی کوشتنی ئدہن بہ شانازیوہ،

نہ فرینی خوا بباری بہ سہریاندا.

تَوَلَّيَانِ لِيْ دَهْسَتَيْنِيْ وَه پَيَّيَان دَهْلِيْ: ﴿ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ اَيْدِيْكُمْ

وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلّٰمٍ لِّلْعٰبِدِ ۝۱۸۲ ﴾ واته: ئه و سزايهش له بهر

ئه وهيه كه ئيَّوه ئه و كارانه تان ده كردو ئه نجام ئه دا، جا بزانن خودا به هيچ جوړيک (ظلم) و سته م له بهنده كاني ناكاو هه روه ها كه س به ناپه وا سزا نادات.

(دوو ئاگاداري)

يه كه م- وشه و ووته ي (ظلام) له م ئايه ته دا (صيغه) ي (موباله غه يه) نيسبه ته، وه كو (عمار) واته بۆ وه ستاي بينا كردن ديت يا (تممار) واته خورما فروش يان (عطّار) واته خاوه ني (عه تر) فروش، جا بيگومان خوداي ته باره ك و ته عالا خاوه ني زولم و سته م نيه (نيسبه تي) سته م نادري بۆلای.

دووه م- له (به لاغت و فه صاحه تي) قورئان ئه وه يه، كه ئه م ئايه ته ي پيشوو فه رموي ﴿ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ اَيْدِيْكُمْ ﴾ وَذَكَرَ الْاَيْدِيْ لِأَنَّ أَكْثَرَ الْأَعْمَالِ تَزُولُ بِهِنَّ^(۱)، چونكه بيگومان زۆربه ي كرده وه كان به ده سته كان ئه نجام ئه درين به لام ئه گه رنا (عه مه ل) و كرده وهش هه يه كه به (دل) ئه نجام ئه دري و به زمانيش ئه نجام ئه دري به قاچه كانيش ئه نجام ئه دري، به لام له بهر ئه وه ي زۆربه ي ئيش و كاره كاني ئينسان به ده سته كانيه تي.

(۱) بپروانه (أسباب النزول) له نووسيني (پيشه وا واحيدي) لاپه ره / ۷۶.

(قورئان وه لامي چەند كه سانيك له جووله كه كان نه داته وه)

پيشهوا (واحيدي) له (اسباب النزول) دا وه ئيمامي (به غه ويش) له تهفسيره كهيدا^(١)، ريوايه تيان كردووه كه وا ئه م ئايه ته دابه زيوه له باره ي كۆمه لتيك له جووله كه كان، وينه ي (كه عبي كوپي ئه شريف و، ماليكي كوپي صهيف و، فه نخاصي كوپي عازوراو، حويه ي كوپي ئه ختەب) له گەل چەند كه سيكدا هاتن بۆلای پيغه مبه ر (ﷺ) ووتيان تۆ داواي ئه وه ئه كه ي كه خودا كردوويه تي به په هبه ر و پيغه مبه رو (كتيب) ي بۆ په وانه كردوي، وه ئيمه ش خودا وه ختي خۆي برياري داوه بۆمان له (تهورات) و كه ئيمان و باوه پ به هيچ پيغه مبه ري نه هينين كه داواي (ريسالت) بكا هه تا (قوربانتيك) بيتي و ئاگرئي له ئاسمانه وه بينتيته خواره وه و بيخوات و يان به رزي بكاته وه به رو ئاسمان بيبات و ئينجا ئه گه ر (قوربانتيكي وا ديني بۆمان و ئاگرिश هات بۆي و خواردي ئه وه باوه پت پي ئه كه ين و ئينجا هه ر له سه ر قسه ي جووله كه كان به رده وام ده بي ده فەرموي: ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ اٰتَيْنَا اَلَّا نُوْمِنَ

لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يٰتِيَنَا بِقُرْاٰنٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ﴾ واته: ئه و جووله كانه گوتيان خواي ئيمه ي پاسپاردووه له (تهورات) باوه پ به هيچ پيغه مبه ريك نه هينين تاكو (قوربانتيه ك) نه كات و ئاگرِيك له ئاسمانه وه نه يه ت و

(١) بپوانه تهفسيري (البغوي المسمى معالم التنزيل) به رگي يه كه م، لا په ره / ٢٩٩، وه

بپوانه مختصر ابن كثير، ج / ١، لا په ره / ٢٤٢.

قوربانیه که بسوتینی^(۱)، ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِ يٰٰلَيْسَتْ

وَالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صٰٰدِقِيْنَ ﴿۱۸۳﴾ واته: نینجا

خویش به پیغمبر (ﷺ) ده فهرمویت: به وانه بلیّ خو پیش من چند

پیغمبر یکتان بوهات به چند (موعجزه یه کی) ناشکراوه به وهی که

نیستا داوی ده کهن جا نه گهر له م داواکردنه تاندا پاست ده کهن نهی

بوچی له باتی نه وهی باوه به پیغمبره کانتان بیتن و شوینیان بکه ون

که چی به ناهق ده تان کوشتن؟ واته بوچی کوشتان و به شیوهی

درندهیی له ناوتان بردن؟ بوچی بپواتان پی نه کردن؟ نه گهر نیوه پاست

ده کهن شوینی حق و پاستی ده که ون و پابه ندی فهرمانه کانی

پیغمبران نه بن، به لام دیاره نیوه خه لکیکی دروژن و ناراستن ﴿فَإِن

كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ

الْمُنِيرِ ﴿۱۸۴﴾ واته: نهی پیغمبر نه گهر نه وانه تو به دروژن داده نین

(۱) ناگاداریه ک: (موفه سیره کان) نه لّین له نایینی پیغمبره کانی پیشودا (عاده تن)

وابوو هر که سیتی داوی شتیکی کردبی و خیرو (سه ده قه یه کی) کردبی، خه ک

باوه ریان پی نه کردبی هاتوو، (نازه لکی) سه رپرپوه بق خودا نینجا نه گهر خوا لئی

گیراو قه بول بگردایه نه وه ناگه که له ناسمانه وه هاتوته خواره وه ده نگیکی لی

هاتوو و گه یشتوه به قوربانیه که و سوتاندویه تی، هتا زه ماننی حه زه تی عیسا

(ﷺ) نه م (وه زعه) به رده وام بووه نینجا له پاشان یاسا و (حوکه) کوتابی پی

هاتوو و بپاوه ته وه، بپوا نه (تفسیری نامی)، له دانانی ماموستا عه بدولکه ریم

موده رس، به رگی ۲۲، لاپه ره ۲۰۹.

ئەو پيش توش گەلى پيغه مبهريان به درۆن زانيوه و، دووبه ره كانى سهرسه ختيان له گەلدا كردون، چونكه بيگومان ئەو هى راستى بيت له حالى كدا ئەو پيغه مبهرانه به چه ندين به لگه و (موعجزه ي) پوون و ناشكراوه پوويان كردۆته گەلە كانيان و فرمايشتى خودايان به چه ند به ره و (كتيبيكى) پووناكى به خشه وه بۆ هينابوون، زه بووريان ^(۱) پييووه، كتيبي پۆشنيشيان پي بووه، وه مه به ست له ﴿وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ يش (تهورات و ئينجيله) به لام پيش ئەو هى كه دهستكارى بكریت به زياد و كه م.

(هه موو گيان له بهريك ئەبى بمرى و تامى مردن بکات)

خوای مه زن هه واليكي سامناكى سهرانسه رى بلاوده كاته وه، چونكه هه موو گيانى له بونه وه ردا ده گريته وه كه ده بى هه موو گيانى تامى مردن بکات و مردن بچيژى و، هه روه ها كه س له ده ست مردن قوتار نابى و رزگارى نابى، هه روه ها خوای گه وره ئەفه رموويت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ (أَي مَصِيرُ الْخَلَائِقِ إِلَى الْفَنَاءِ وَكُلُّ نَفْسٍ مِيتَةٌ لَا مَحَالَةَ) واته: هه موو كه سيك بى جياوازی تامى مردن ده چيژى چونكه بى گومان كه س له مردن ده ريزازو پزگارى نابى، ﴿وَإِنَّمَا تُوقَنُ أَجُورَكُمْ يَوْمَ

(۱) زه بوور: ناوی ئەو په پاوو كتيبه يه كه خوا ناردوويه تى بۆ حه زده تى داوود پيغه مبه ر

(سه لات و سه لامى خوای لى بيت).

الْفَيْكَمَةُ ﴿١٨٥﴾ (أَيُّ تُعْطُونَ جِزَاءَ أَعْمَالِكُمْ وَافِياً يَوْمَ الْقِيَامَةِ) **واته:** به پراستی نپوه وهر نه گرن پاداشتی کاری خوتان له پاشه پوژدا بی کهم و کوپی و به بی (زیاد) و کهم له پاش نه وه که خوا زیندووتان نه کاته وه و گردتان نه کاته وه، هه روه ها (حسیبی) بیرو باوه پو کرده وه کانتان نه کاو، له خپرو چاکه تاوان و خراپه، به نه ندازه ی تو ز قالیک ستمی لی ناکری ﴿فَمَنْ زُحْجِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ﴾ (أَيُّ فَمَنْ أُبْعِدَ عَنِ النَّارِ وَنُحِيَ عَنْهَا فَقَدْ فَازَ بِالسَّعَادَةِ الْأَبَدِيَّةِ) **واته:** هه رکه سی دوور خرایه وه له ناگری (دوزه خ) و، وه خرایه وه و برایه ناو به هه شته وه، نه وه به پراستی که یشته وه به مایه ی به خته وه ری و پزگاری خوی چونکه نه وه سه رکه وتوو نه بی له دنیاو له قیامت، ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا

مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ (أَيُّ وَلَيْسَتِ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا مِنْ لَذَاتٍ وَشَهَوَاتٍ وَنَعِيمٍ إِلَّا دَارُ الْفَنَاءِ وَالْخُدَاعِ يَسْتَمْتَعُ بِهَا الْأَحْمَقُ الْمَغْرُورُ) **واته:** ژیا نی دنیا هیچ نیه و ته نه ا رپوار دنی که نه بیت که ینسان (مه غرور) نه کات و ده یانخه له تیښت بویه هه ق وایه ئاده میزاد خوی بو شتیشک ماندوو نه کات که شایسته ی ماندوو بوون نه بیت چونکه نه م دنیا به فریوده رو خشته ره.

(سه رنجیک)

خاوه نی خولاصه ی ته فسیری ره وان^(۱) له رافه ی نه م نایه ته دا نه لیت

(۱) بپروانه: خولاصه ی ته فسیری په وان بق تیگه یشتنی قوپتان، له نویسنی مه لا مه حمودی که لاله بی، له گال ده ستکاری، لاپه په / ۱۳۳.

(ژيانى دىنيا كە ھەيە بەھەموو خۇشى و لەزەتتىكە ۋە بىرىتتە لە ھۆكارى
لە خۇبايى بوون و ھەلخەلتاندىن چۈنكە خۇشىيە (جەستەيىيە كان) ۋەكو
خواردن و خواردنە ۋە، ھەروھە خۇشىيە (مەنە ۋىيە كان) ۋەكو پلەو
پايە و پىزدارى ۋەكو كالايەكى ھەلخەلتاندىن وان و چۈنكە بىگومان پاش
ماۋەيەك دەرەكە ۋى ھىچ و پوچ و كەم بايەخن و جا ئادەمىزاد لە ژياندا
پىيان ھەلدەخەلتى ۋە بە باشيان دەرەزى ھەلىان دەرەزى ۋە چاۋى
خۇشە ۋىستىيە ۋە تەماشايان ئەكات.

(خاۋەن باۋەران توۋشى بەلا دەبن و تاقى دەرەزى ۋە)

لە پىشە ۋە باسى ژيانى (دونىا) كراۋ كە ماۋەكە ۋە زۆر كورتە ۋە بە
زۈۋىتىن كات كۆتايى پى دى، ئىنجا ھەركەسى بە گۆيرە ۋە بەرنامە ۋە خوا
پەفتار بىكات ھەموو ژيان و خۇشىيەكە ۋە ئەم جىھانە ۋە ئەبى بە
(خۋاپەرسىتى) و خۇپاگر ئەبى لەسەر بەلاۋ موسىيەتو ناخۇشى و
دەرەسەرى و بەسەرھاتى سەخت و گران كە بىتە پى ئامادە ئەبى بۆ
تاقى كىردنە ۋە ھەروھەكو پىغەمبەرەكان (سەلامى خاۋايان لى بى) توۋشى
گە لى (مىحنەت) و ماندوۋبوون ھاتن لە پىگە ۋە گەلەكەيان و، بەتايىيەتى
پىغەمبەرى خۇمان (ﷺ) ھەزەرەتى (محمد المصطفى)، توۋشى گە لى ئىش
و ئازار بوۋە ۋە لەلايەن (قەۋمەكە ۋە) (كافىرەكانى) مەككە ۋە

جوله که کانی مه دینه و ده وریو بهی، (عه بدولر زاق) له ته فسیره که یدا^(۱) هیناویه تی و (ریوایه ت) نه کا له (زه هریه وه) که ئه م ئایه ته دابه زی له باره ی (که عبی کوپی ئه شره فه وه) که زۆر زه می پیغه مبه ری ئه کرد (ﷺ) له گه ل هاوه له کانی پیغه مبه ر (ﷺ) وه هه روه ها هانی (کوفاری) قوپه یشی ئه دا له سه ریان و جا خودای گه وره ئه فه رموویت:

﴿لَتُبْلَوُنَّ فِيْ أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ واته: سویند به خودای

ئیه تاقی ئه کرینه وه له باره ی دارایی خۆتانه وه و کاتی لیتان سه نرایه وه ئایه ئیه نا سوپاسی ئه که ن یان ئایه ئه و داراییه ئه به خشن له ڕیگه ی خودا و تاقیتان ئه کاته وه له باره ی خۆتانه وه کاتی تووشی ناخۆشی و کوشتن و برینداری و لیدان و دیل کردنتان ئایا ئیه ئارام ئه گرن یان نا؟

خوا هه مووشتی ئه زانی، به لام ئه و تاقیکردنه وه به بو ئه وه به

دانیشتون به نیازی ئیه بزائن ﴿وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيْرًا﴾ واته:

سویند به خوا ئه بیستن له وانه ی که پیتی دراوه له پیش ئیه، واته (جوله که و گاواره کان) وه له وانه ی که هاویه شیان بو خودا داناوه

له لایه ن بت په رسته کانیشه وه تووشی ئازارو سزایه کی زۆر ده بن ﴿وَإِنْ

نَصَرْتُمْ وَتَتَفَقَّوْا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ واته: ئه که ر

(۱) بڕوانه: ته فسیر عبدالرزاق، له نووسینی پیشه و (عبدالرزاق بن همام الصفحانی،

لیکولینه وه ی (دکتور محمود محمد عبده)، سی به رگه، له (به بیروت چاپ کراوه).

صه بر بگرن و ته قوای خودا بکن چیتان فه رمان پی کراوه جی به جی ی
 بکن و نه نجامی بدن هه روه ها چیتان لی قه ده غه کراوه خوتانی لی
 دور بخه نه وه، چونکه بیگومان نه و خورپاگری و پاریزگاری به له و
 کارانه به که خودای گه وره زور جه ختی له سه ر کردوته وه و فه رمانی پی
 کردوه که خورپاگرین و وه خورپاگریش به راستی نه و هه لویسته له کاره
 به سه ندو کرده وه پایه داره کانه.

(خاوه ن نامه کان هه ق و راستی ده شارنه وه)

نه و جا نه وه ی راستی بیّت له کۆتایی باسه که دا نه هینی به هه لویستی
 به دو خراپی خاوه ن نامه کان سه باره ت به و به لّین و په یمانه ی که خوا
 لی و هه رگرتبون دیسان نه یشکینن و نه یشارنه وه، هه روه کو خوی
 که وره نه فه رموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ﴾ واته: باسی نه و خاوه ن نامه به که خوا
 په یمانی لی و هه رگرتبون و که به ریک و پیکی (نه و نامه به) بۆیان هاتوه،
 به خه لکی رابگه یه نن و هیچی لی نه شارنه وه، ﴿فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ
 وَأَشْرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾ واته: که چی
 به لّینه که یان فریدایه پشتیانه وه، واته خستیانه پشت خویان و به
 نرخیکی هه رزان فروشتیان واته فه رمانی خویان کرده (که ل و پهل) به
 نرخیکی که میان دا، نه مه ش خراپترین شته پییان کریوه که مال و

دهسته لات شتیکی کاتیه و نامینی و فانی یه ^(۱).

(تییینی)

(قال ابن كثير في تفسيره ^(۲) هذا توبيخ من الله وتهديد لأهل الكتاب الذين أخذ الله عليهم العهد على السنة الأنبياء أن تؤمنوا بمحمد (ﷺ) وأن ينوهوا بذكره في الناس فيكونوا على أهبّة من أمره فإذا أرسله الله تابعه فكتّموا ذلك وتعوّضوا عما وعدوا عليه من الخير في الدنيا والآخرة... الخ)، له کوتاییدا نه فرموی: (وفي هذا تحذير للعلماء أن يسلكوا مسلكهم فيصيبهم ما أصابهم ويسلك بهم مسلكهم فعلى العلماء أن يبذلوا بأيديهم من العلم النافع الدال على العمل الصالح ولا يكتّموا منه شيئاً) واته: (تیبین که سیر) له ته فسیره که یدا نه لیت نه م نایه ته هه په شه به که له لایه ن خواوه له (نه هلی کتیب) نه وانه ی که خوی په روه ردگار په یمانی لی وهرگرتن و له بهر زاری پیغه مبه ران (ﷺ) که برپوا به (محمد) بینن و خه لکی له باس و خواسی هه زره ت (ﷺ) ناگادار بکه نه وه هه تا خویمان ناماده بکه ن بۆ نه و (یاساو په یامه ی) که نه یهینی و که هات ته شریفی شوینی که ون به لام که چی نه وان نه وه شیان شارده وه و نه و به لینه ی

(۱) موفه سیره کان نه فرموی نه م نایه ته هه رچهند له زانایانی (گاور و جوله که) هاتوته خواره وه، به لام ناشکرایه که بۆ زانایانی موسلمانانیشه. که واته بیگومان نه بی نه مانیش به پوون و په وانی و به بی شارده وه و پیچ و په نا هه مووی باس بکه ن هق و راستی و هه موو (عیلمیکی) به سوود، بۆ خه لکی باس بکه ن.

(۲) بروه ته فسیری (ابن کثیر الدمشقی) لیکولینه وه ی (عبدالرزاق المهدی) بهرگی ۲/،

لایه په /۱۴۷.

دابیوان که خیری دنیاو قیامه تی تیدابوو... هتد، جا بیگومان نه مه
ئاگاداری و ترساندنیکه بۆ ئه و زانایانه ی ریگهی ئه مانه ده گرنه بهر نه کا
ئه وه ی نه وانه تووشیان بووه نه مانیش تووشیان بیت.

ئه و جا بیگومان پیویسته له سه ر (زانایان) که هه رچی له توانایان
هه یه دریغی نه که ن و ههروه ها زانیاریه به سو ده کان نه شار نه وه و (که تمی)
نه که ن و چونکه له و باره یه شه وه ئه م فه رموده یه ی پیغه مبه ری خواش
هه یه که ئه فه رموی: (مَنْ سُلَّ عَنْ عِلْمٍ فَكُتِمَ الْجَمُّهُ اللَّهُ بِلَجَامٍ مِنْ نَارِ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ) ^(۱)، واته: هه ر که سیك ده رباره ی زانیاریه ک پرسیا ری لی بکری
و بیشاریتته وه ئه وه له پۆزی قیامه تدا خوا به جله وی ئاگرین جله وی
ئه کات.

ئینجا قورئانی پیروژ ههروه ها باسی حاله تیکی تری هیندی له دووپوو
نامه رده کان ئه کات، وه هه ره شه یه کی سامناک و ترسناکیان ئا راسته
ئه کات له سه ر ئه و حاله ت و کرده وه یان که ئه فه رموی: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ (والمعنى
لا تظن الذين يفرحون بما آتوا من إخفاء الحقائق عن الناس ويحبون أن
يُحمدهم الناس على ذلك) واته: وامه زانه ئه و که سانه ی دلشادو دلخوشن
به کرده وه ناله باره کانی خویان شانازی ده که ن به وه ی که توانیویانه
سه ر له خه لکی بشیوتینن چونکه (زانیاری راست و دروستیان
شاردۆته وه و خویان به خاوه ن پله و پایه ی عیلم و زانست ده زانن، وه

(۱) رواه احمد و ابو داود، والترمذي، وابن ماجه، والحاكم، والبيهقي.

له گه ل هه ندیشدا.

بئی یان خۆشه وه سف و سوپاس بکریڻ به شتیک که نه یان کردوه،

﴿فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَقَارَةِ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۱۸۸) ﴿أَيِ

لَا تَظُنُّ أَنَّهُمْ بِنَجَاةٍ مِنَ عَذَابِ اللَّهِ (لأن لباس الزور لا يبقى ولا بد أن ينكشف صاحبه ويفتضح ولهم في الآخرة عذاب مؤلم موجب) واته: نهی موحه مه د (﴿﴾ وا گومان مه به و تئ مه گه نه وانه له ئازارو سزا ده ریا ز ده بن به لکو

سزایه کی زۆر به تئ و پڕ ئازاریان بو براوه ته وه^(۱)، ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱۸۹) ﴿أَيِ لَهُ جَلٌّ وَعِلَا

جميع ما في الكون ملكا وخلقاً وتصرفاً وهو سبحانه القادر على عقاب كل من كفر به وعصاه وقال بعض المفسرين والآية رد على الذين قالوا إن الله فقير ونحن أغنياء﴾ واته: نه وهی له ئاسمانه کان و زه وهی و نه وهی له نیوانیاندا به هه ره مووی مولکی خودایه و، به ئاره زووی خوی ئالو گوپی

(۱) هه ندئ له زانایانی (ناخری) زه مان (فه رمایشته کانی) خودا به شیوه یه که مانا

ده که ن و ده یانگوین، که مه به ست و مه رانه کانی خویان بیتته دی و ده سه لاتداران پێیان خۆش بیت، هه روه ها زۆرێک له و به رپرس و کار به ده ستانه ش که له لایه ن خه لکانی (مونا فیق) دووبووه وه کان، به چاکه بۆ ده خریته پوو، وه ده ست ده که ن به مه دح کردن و سوپاس گو زاریان له سه ر ئه و چاکانه ی گوایه نه نجامیان داوه، له حالیکدا که هیچ چاکه یه کیان نه کردووه جگه له خراپه کاری و بلاو کردونه وهی فه سادو گه نده لی، ئینجا سه یر له وه دایه به و سوپاس گو زاریه دروینانه خۆشحال و شادومان ده بن، بپوانه: ته فسیری گو لشن، له نووسینی (نظام الدین عبدالحمید)،

لایه ره / ۱۶۶.

تیدا ده کات (رب العالمین) واته په روه ردگار به سر هه موو شتی کدا ده سلائی هه یه و هیچ شتی کی لی وون نابی و بویه ئه و سته مکارو تاوانبارو خراپه کارانه ی که (بیشتر باس کران له سزای خودا قوتار نابن و دهرناچن ئینجا خوی مه زن (به قودره تی) خوی تۆله یان لی ده ستینیتته وه و هه روه ها سزای سه ختیان بو ئاماده کراوه .

(له و که ون و بوونه و هه رده ا گه لی نیشانه ی تاک و ته نیایی خوی بو دهرئه که وی)، جاییگومان هه ندی له (مفسیره کان) ئه فه رمون ئه م ئایه ته به ریچدانه وه وه یه بۆئه و که سانه یه که ئه لێن و ئیدعا ئه که ن که خودا فه قیرو هه ژاره و ئیمه ش ده وله مه ندین و زه نگینین .

جا هه ندیکی دیکه ئه لێن له ته فسیری ئه م ئایه ته ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ... هتد.﴾ پیشه وا (طبرانی) و (ابن منذر) و (ابن ابی حاتم) و (ابن مردویه) ریوایه تیان کردوه ^(۱)، له عه بدوللای کوی عه باسه وه (رهزای خویان لی بیت) جا ئه فه رموی (ابن عباس) (قورپه شیبیه کان هاتن بۆلای (جوله که کان) و پرسیاریان کرد لێیان له باره ی حه زره تی موساوه ئایه چۆن هات بۆلای ئیوه و؟، چ موعجیزه یه کی له گه لّ خوی هیئا...؟، ئه وانیش ووتیان دار عه ساو یه دی به یزا، واته (دار عه صاکه ی) فری ددها ئه بوو به (مارو ئه ژدیها) ئینجا ده ستی له باخه لی یا گیرفانی ئه ناو کاتی که ده ری ئه هیئا، وه کو (چرا)

(۱) بپوانه ته فسیری (فتح القدین) الجامع بین فنی الروایه والدرایه من علم التفسیر له

نوسینی (محمد بن علی الشوکانی) به رگی یه ک، لاپه ره / ۷۰۸.

شهوقی ئەداو هه‌ئه‌گیرسا، ئینجا له‌ دواییدا پو‌یشتن و چون بۆ‌لای (گا‌وره‌کان) و هه‌روه‌ها پرس‌یار‌یان کرد لی‌یان و گو‌تی‌ان که‌ هه‌زه‌تی عیسا (علیه‌‌السلام) چ موع‌ج‌یزه‌یه‌کی هه‌ینا بۆ‌ ئیوه‌؟ ووتیان: (کو‌یری سکوما‌کی) چاک ئە‌کرده‌وه‌و، واته‌ مرۆ‌فی به‌‌له‌کی به‌‌دووعا چاره‌سه‌ر ئە‌کردو، هه‌روه‌ها مر‌دووی زین‌دو ئە‌کرده‌وه‌ به‌‌فه‌رمانی خودا، هه‌روه‌ها که‌‌پو لآ‌لی چاک ئە‌کرده‌وه‌، ئە‌وجا بی‌گومان چوونه‌ خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ووتیان، ک‌یوی سه‌قامان بۆ‌ بکه‌ به‌‌ئالتون و زی‌ر، جا بۆ‌ ئە‌م مه‌به‌سته‌ ئە‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زی^(۱)، جا خ‌وای گه‌وره‌ ئە‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي

الْأَلْبَاصِ﴾^(۱۱۰) جا خو‌ینه‌رانی ئازیز ئە‌م ئایه‌ته‌ پی‌ش ئە‌وه‌ی ته‌فسیرو پا‌قه‌ی بکه‌ین به‌‌زبانی کو‌ردی ده‌مانه‌وی به‌‌عه‌ره‌بی‌ه‌که‌شی له‌به‌ر به‌‌لاغه‌ت و فه‌صاحه‌تی ئایه‌ته‌که‌ (ته‌فسیر) و پا‌قه‌ بک‌ری جا بی‌گومان خ‌اوه‌نی ته‌فسیری (الواضع)^(۲)، ئە‌فه‌رمووی: (الْمَعْنَى مَا هَذَا الْكَوْنُ الْبَدِيعُ الصُّنْعُ؟ وَمَا هَذَا الْعَالَمُ الْمُحْكَمُ التَّرْتِيبُ وَمَا هَذِهِ السَّمَاءُ وَأَعَاجِيبُهَا، وَمَا بِالْجَلَامِ وَأَفْلَاكُهَا، وَمَا هَذِهِ الشَّمْسُ وَضَحَاها وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَاهَا وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَاهَا وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا؟! وَمَا هَذِهِ الْأَرْضُ وَمَا طَحَاهَا أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا وَأَنْبَتَ فِيهَا كُلَّ نَبْتٍ وَأَرْسَاهَا وَشَقَّ فِيهَا

(۱) ب‌ه‌وانه‌: (التفسير الواضع) له‌ نو‌وسینی دکت‌ور (محمد محمود ح‌جازی) به‌‌رگی/۱،

ل‌په‌ره/۳۲۳.

(۲) ب‌ه‌وانه‌: هه‌مان سه‌‌چاوه‌ی پی‌شوو.

أَنهَارَهَا وَحَلَاَمَهَا، وَمَا هَذِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ ، وَهَذَا الْفَلَكَ الدَّوَّارُ لَيْلٌ يَزْحَفُ
 بِجَافَلِهِ، وَنَهَارٌ يَخْتَفِي بِمَعَالِمِهِ ثُمَّ لَا يَلْبُثُ أَنْ تَعَادَ الْكَرَّةُ بِنِظَامٍ وَمَسْرَةٍ
 أَلَيْسَ يَدُلُّ هَذَا عَلَى الْخَبِيرِ الْبَصِيرِ؟ الْمَحْكَمِ التَّدْبِيرِ، الْوَاحِدِ الْقَدِيرِ، إِنْ فِي
 ذَلِكَ لَايَاتٌ لِأُولِي الْأَبْصَارِ!!

(پوخته‌ی ووتەکان)

به کوردی جا خوای گه‌وره له (ئایه‌ته‌که) دا ئه‌فه‌رموویت (به‌راستی
 به‌دییه‌تانی ئاسمانه‌کانی و زه‌وی به‌و شیوه‌ پێک و پێکه‌ی که ده‌بیینی
 هه‌روه‌ها گۆپانی شه‌وو پۆژ له‌ پووی کورت بوون و درێژ بوونیان به
 گۆرپانی وه‌رزه‌کان سال‌ ئه‌وانه نیشانه‌یه‌کی گه‌وره‌و ئاشکران بۆ ئه‌و
 که‌سانه‌ی که خاوه‌ن بیرو هۆشن له‌سه‌ر گه‌وره‌یی مه‌زنایی و توانای خودا
 که ئه‌م که‌ون و کائینات و بونه‌وه‌ره‌ی هه‌تاوه‌ته‌ دی، جگه‌ له‌و کۆ
 ئه‌توانی به‌م شیوه‌یه‌ پێک و پێکه‌ دروستیان بکات، ئینجا بێگومان له
 دروست بوونی ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌و یاسایه‌ی پێی دروست کراون
 له‌ هه‌لگه‌وتن و فراوانی و بێندیان و له‌و هه‌موو (ئه‌ستێره‌و ده‌ریاو کۆ و
 که‌ژ و ده‌شت) و چۆل و بیابان و زێ و رووبارو دارو دره‌خت و به‌ردو زیخ
 و چه‌و، دارو دره‌خت و میوه‌جات و گیاو گۆل و ره‌یحان و به‌هه‌موو
 جوړیکه‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌و هه‌موو جوړه‌ خواره‌مه‌نیه‌ که هه‌ر یه‌که (تام و
 له‌زه‌ت) و بۆنی جیای هه‌یه، جگه‌ له‌وه‌ش جیاوازی شه‌وو پۆژ، که
 یه‌کێکیان پووناکه‌و ئه‌وی تریان تاریکه‌و به‌بێ وه‌ستان و پسانه‌وه‌ یه‌ک
 له‌دوای یه‌کتری دین و ده‌چن ده‌م و پۆژ درێژ ده‌بێ ده‌می شه‌و درێژ
 ده‌بێ هه‌ر یه‌که له‌کاتی یه‌کتری وه‌رئه‌گرن به‌ شیوه‌یه‌کی وا که که‌س

نه توانی ده ستیان لی بدات و گورانکاریان تیدا بکات، به لی نه و گه ردونه
 سهر سورپهینه ره له خویه وه وه هاتبیته دی به لکو ده بیئت خاوه ن
 توانایه کی ده سولات په ها خولقاند بیئی، جا بیگومان نه مانه هه موو
 به لکه و نیشانه ن بو ده سولاتی خوا بو نه و که سانه ی که خاوه ن ژیرو
 هوشن یا خاوه نی (اولی الالباب) ن واته (خاوه نانی عاقله کان).

(ناگادارییه کی گرنگ)

پیشه وا (مسلم) ربوایه تی کردووه له (عطاء) ^(۱)، نه لی، من ئیبنو
 عومر واته (عه بدوللای کوری عومری کوری عاص)، عوبه یده ی کوری
 عومیر (خوا لییان رازی بیئت) چووین بولای خاتوو (عائیشه) دایکی
 ئیمانداران لییی به ژووری که وتین (له نیوانی ئیمه و نه ودا په رده هه بوو،
 ئینجا دایکمان عائیشه (ره زای خوی لی بیئت) به عوبه یده ی کوری
 عومیری گووت چ شتیک پیت لی ده گری که زیاتر سهر دانمان بکه ی؟
 نه ویش گوئی قسه ی (شاعیر) که ده لی (رُزْ غَبَا تَزَدَ حُبَا) ، واته: که م
 که مه سهر دان بکه بو نه وه ی زیاتر خوشه ویستیت زیاد بکات) هه ندی
 نه لئین نه مه فه رمووه ی پیغه مبه ره (ﷺ) ئینجا (ئیبنو عومر) گوئی
 لیمانگه پئی نه ی دایکی ئیمانداران، باسی سهر سورپهینه رترین شتمان بو
 بکه که له پیغه مبه ری خودات (ﷺ) بینووه ئینجا خاتوو عائیشه ده ستی
 به گریان کردو ووتی هه موو کاره کانی پیغه مبه ر (ﷺ) سهر سورپهینه ر
 بووه، ئینجا فه رمووی شه ویکیان هاته لام و هه تاکو ده ستم به ده ستی

(۱) عطاء، که په کێکه له زانایانی تابعین.

کہوت و ہر وہا پیستی بہ پیستم کہوت، دوائی پیغمبر (ﷺ) فرموی لیم گہرئ با بجم پہرہ ردگاری مہ زہم بہرستم، دہ لئ منیش گوتم بہ خوا حہ ز دہ کہم لیم نزیك بی، چونکہ نزیکی تۆم پی خوشہ، بہ لام پیم خوشہ پہرہ ردگاریشت بہرستی ئیدی ہہ لساو تہ شریفی کوندہ یہ ک ئاو لہوئ بوو دہستنوئیژی لی گرت^(۱)، جا ہہ لساو دہستی بہ شہونویژ کردو دہستی بہ گریان کرد تا ریشی موبارہ کی بہ فرمیسک تہر بوو دوائی (سوجدہی) برد وہ لہ سوجدہ کہش گریا ہہ تا کو زہوی تہر کرد، دوائی تہ شریفی پاکشا لہ سہر تہ نیششت دیسان دہستی بہ گریان کرد ئینجا (دوائی تہوہی کہ شہو نویژی تہواو کردہوہ) تہوجا دوائی بیلال حہ بہشی ہات بو نویژی بہ یانی دہ لئ (بیلال) ووتی ئہی پیغمبر خوا (ﷺ) چ شتیک تۆ دہگریتنی خو خوا لہ ہہموو گوناہہ کانی پابردوو و داہاتووت خوش بووہ؟ ئینجا فرموی بی قہ زابی ئہی بیلال چ شتیک پیم لی دہگری کہ بگرییم، وہ ئہو شہوہ کہ ئہم نایہ تہم بو دابہ زیوہ کہ خوائ گہورہ دہفرموی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ پاشان فرموی: (وَيْلٌ لِّمَنْ قَرَأَهَا وَلَمْ يَتَفَكَّرْ فِيهَا)^(۲)، واتہ سزای سہخت بو کہ سیک کہ ئہمہ دہخوینیتہوہ و فکرو بیر لی ناکاتہوہ.

(۱) زانایانی (تہفسیر) تہفرمون حہزرت (ﷺ) بہ کہمی ئاو دہستنوئیژہ کی مہ لگرتو ئاوی زۆر بہ کہمی (سہرف) کردوہ.

(۲) رواہ ابن جَبَّان فی (صحیحہ) برقم ۶۲۰، والمنذري وحسنہ الالباني فی صحیح الترغیب برقم ۴۶۸ بہوانہ: السلسلۃ الصحیحۃ.

(دل دانه مه زری و دانه مرکی به یادی خودا)

(موفه سیره کان) نه فهرموون خاوهن باوه پان، دل ووشیارانه هه میشه یادو (زیکری) خودا ده کهن و پاناوهستن به په نهانی و به ناشکرای و به دل و زمانیان هه رگیز (غافل) نابن له یادی خوداو چ له نویژداو له غهیری نویژداو هه روه کو خوی گه وره نه فهرموویت: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

أي يذكرون الله بالسنتهم قلوبهم في جميع الأحوال في حال القيام والقعود والاضطجاع فلا يغفلون عنه تعالى في عامة أوقاتهم) واته: نه وکه سانه ی که به پیوه به دانیشتن و له سهر ته نیشتن و پاکشان یادی خوا ده کهن چونکه بیگومان که سانیکی نه وتو ناوی خوا نه بن و یادی نه کهن به دل و زمان به هه موو شیوه یه ک و له هه موو کاتی کدا به تاییهت له نویژه کانیان نیامی شافیعی (ره حمه تی خوی لیبت) نه فهرمووی: ووشه ی ﴿وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ ئاماژه بو ئه وه نه کات که مروقی نه خوش پیویسته له سهریان له کاتی نویژدا له سهر ته نیشتن پاکشی و دروسته نویژه که ی جی به جی بکات، جا بیینه سهر کو تایی (ته فسیره که)، واته له دروست کردنی (ئاسمانه کان) و (زهوی) پاده مینن و بیر کردنه وه، جا بیگومان نه و که سانه بیر نه که نه وه به ووردی له دروست کردنی ئاسمانه کان و زهوی به نه ستیره و خوړو مانگ و پۆژه وه هه روه ها هه واو به فرو باران و ئاوو پووبار و کیوو دهشت و چۆل و شتی تریانه وه، نه یان کهن به به لگه له سهر توانای خوا ئینجا هه ر یادی خودا ده کهن و له دروست کردنی نه م بونه وه رو جانه وه ردا پاده مینن و ده لین: ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا

سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٣١﴾ (ای ربنا ما خلقت هذا الكون وما فيه
سُدي ولا عبثاً تنزّهت ياربنا عن العبث فنحن آمن عذاب جهنم) نه و جا له
نه نجامی نه و تیفکرانه دا ده لّین خودایه نهی په روه ردگاری نیّمه تو نه و
شنانه ت به بی هوده و به به لاش دروست نه کردوه گشت کارو
کرده وه یه کت (حیکمه ت) و مه به سستی تیّدایه، چونکه به (یاسای) ته واو و
به پړک و پیکی دروستت کردونه و هر له خو یانه وه دروست نه بووینه،
سا خودایه له نیّش و نازاری ناگری دّزه خ بمانپاریزه، ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ مَن
تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ ﴿١٣٢﴾ واتـه:
په روه ردگارا هر که سیّک به دادوهری خو ت و به هوی سه ریچی کردن و
گومرایی و لادانی خو ی له پړکای پاست بخه یته دّزه خه وه، نه وه به
پاستی (پیسوات) کردوه و زه لیل و داموت کردوه چونکه بو خه لکانی
سته مکارو بی باوه پ هیچ پشتیوانیک نییه، جا بیگومان نه وانه له پوژی
قیامه تدا هیچ یارمه تیده ریکیان نییه که په نای بو به رن و بیّت به
هانایانه وه، له سزای ناگری دّزه خ پزگاریان بکات، ﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا
مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا﴾ ﴿١٣٣﴾ واتـه: خودایه نیّمه
گوئیما ن له بانگ ده ریّک بوو خه لکی بانگ ده کرد بو (ئیما ن) و
باوه پهیّتان^(۱)، به توو به پیغه مبه ره کانت و به فره مایشته کانت و ئینجا
نیّمه ش (به بی دواکه وتن به دل و به گیان و به زوبان ئیما ن و باوه پمان

(۱) واتـه پیغه مبه ر ﴿﴾ یان قورئان به لام نذی (موفه سیره کان) نه لّین نه و بانگ پابه له
له پیغه مبه ره ﴿﴾، بووه و چونکه نه و بانگ وازی راسته قینه بووه.

هینا به خواو به پیغه مبه رو به ئایینی ئیسلام، ﴿رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ (۱۳۳) واتسه: ئه ی
په روه ردگاری ئیمه ده سا توش خوش ببه له گوناوه گه وره کانی ئیمه و،
دایپۆشه و ببوره له خراپه و گوناوه بجوکه کان^(۱)، واته خوايه گیان تۆ
گیانی ئیمه بکیشه له سه ر بیرو باوه ر و له گه ل ئه و که سانه ی ده ستیان
گرتوه به فهرموده ی قورئان و پیغه مبه ر وه له گه ل پیغه مبه ران و پیاو
چاکان و سالتان بمانمێنه له رۆژی قیامه تیشدا هه ر له گه ل ئه واندان
زیندوو مان بکه ره وه، هه شرمان بکه، ﴿رَبَّنَا وَءَاثِمْنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ
رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ (۱۳۴) واتسه:
په روه ردگاری ئیمه ئه وه ی که له سه ر زوبانی پیغه مبه ر (ﷺ) به لێنت
پیداوین له پاداشتی باش وه کو سه رکه وتن له ژبانی جیهاندا چوونه ناو
به هه شت له دوا پۆژدا پیمان ببه خشه و بمانده ری و به که ره می خۆتان،
ئیمه گونا هبارین و، که مه ترخه مین له ئاستی تۆوه و نه گه ر یارمه تی و
ته و فیقی تۆ نه بی هیچمان بۆ نا کرێ، ئه ی خودایه ئیمه (ریسو او)
شه رمه زاری به رچاوی خه لکی مه حشه رمان مه که، (ئیمانمان) به هیز
بکه و، کرده وه مان چاک بکه و، پاداشتی باشمان له سه ریان بده ره وه و ئه ی
خوايه گیان تۆ به لێنت راسته و نه یگه ی نیته جی و، چونکه بیگومان تۆ
پیچه وانه ی به لێندانی خۆت نا که ی.

(۱) زانا یان نه فهرموون گونا هیش نه وه یه که له بی فهرمانی خوا په یدا ئه بی، خراپه ش
نه وه یه که به رامبه ر خه لک بکرێ.

پہرہ‌ردگار وہ لّامی خاوهن باوہران و دل وشیاران نہ داتہ وہ

نہ و جا ہر وہا کاتی موسلمانان بہ و شیوہ یہ پارانہ وہ،
پہرہ‌ردگاریش وہ لّامی دانہ وہو، (دوعاکہ یانی) قہ بول و گیرا کرد نینجا
خوای گہ ورہ نہ فہ رموویت: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّیْ لَا اُضِیْعُ عَمَلَ
عَمِلٍ مِنْکُمْ مِنْ ذَکَرٍ اَوْ اُنْثٰی بَعْضُکُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ واتہ: پہرہ‌ردگاریان
وہ لّامی دانہ وہ من کردہ وہی ہیچ خاوهن کردہ وہیہ کئیوہ (نیرو می)
ہہ ندیکیان لہ ہہ ندیکتان بہ زایہ نادہم، واتہ بی پاداشت ناکہم،
ہہ ندیکتان لہ ہہ ندیکتان پیاو لہ ژن و ژنیش لہ پیاوہ، کہہ وابو لہ لای
خوا لہ پاداشتیشدا لہ لای خواہہ یہ کسانن چونکہ بی گومان کہہ
ہہ مووتان لہ یہ کئیوہ سلن وہ یاخود ہہ مووتان بہ یہ کہہ و لکاون لہ (دین) و
ٹاییناویان ہہ ردوولاتان براو خوشکن و یا جووتہی یہ کترین، ہہ مووتان
لہ حہ زرتہی نادہ من نادہ میش لہ خاکہ ﴿فَالَّذِیْنَ هَاجَرُوا وَاُخْرِجُوا مِنْ
دِیْنِهِمْ وَاُودُوا فِيْ سَبِیْلِیْ وَقَتْلُوْا وَفُتِلُوْا لَا کُفْرَنَ عَنْهُمْ سَفَیَاتِهِمْ﴾
واتہ: بہ راستی نہ و کہہ سانہی کہہ (ہیجرہ تیان) کردہ و اتہ کوچیان لہ
مہ کہہی موکہ پرمہ وہ بؤ مہ دینہی منہ وہ پرمہ دہر کران لہ ولات و لہ
مال و حالی خویمان نازاریان دراو لہ ریگہی منداو وہ لہ پیتناوی
سہرکہ و تنی ٹایینی پیروزی خوادا (جیہادییان) کردوہ و کہہ وتونہ تہ
شہ پرمہ و جہ نگاون و تا (شہید) کراون، نہ وہ لہ کردہ وہی خراپی
نہ وانہ خوش دہم و عہ فویان دہ کہم لہ تاوانہ کانی نہ وان گہ ورہ و بچوک

خوش نهيم و ده بوورم، ﴿وَلَاذْخِلْنَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ (٦٥) واتسه:

بهراستی ده یانخه مه به هه شتیکه وه که به ژیر دارو دره خته کانیدا جوگه
ئاوی (صاف) و خوش و به تام ده چیت و ده پوات بیگومان نه وه
پاداشتیکه له لای خوا وه ری ده گرن له لای خوی مه زن چونکه خواش
پاداشتی باش و چاکی هه یه واته به هه شتی پازاوه و جوانیان بو
ئاماده کراوه له پوژی دوايیدا (خوا بی به شمان نه کات)

(پاشکو)

(سه عیدی کوپی مه نصور) ریوایه تی کردووه له (سه له مه وه) که
مَوْفِقْکَ بوو له ئالی ئوموسه له مه وه ئالی ئوموسه له مه (خوا لیلی پازی
بیت) ووتی عه زبی (حه زه تم کرد) ئهی پیغه مبه ر (ﷺ) خودا ئیمه
نابیسین خودا باسی ژنانی کردبی له م کوچ کردنه دا به هیچ شیوه یه ک،
واته خوی گه وره به هیچ جوړیک ناوی نه بردونه ئینجا نه م (ئایه ته)
هاته خواره وه فه رموی: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ
عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ﴾^(١)، خوی په وهر دگار ئاوا به هانا یان هاتو
وه لای دانه وه.

(١) اخرجہ الطبري في تفسير (جامع البيان) برقم (٦٦٦٩).

چہند ناگاداریہ کی گرنگ لہ رینمایہ کانی نایہ تی

((۱۹۰-۱۹۵))

۱- جا بیگومان بؤ بہ ہیذبونی (نیمان) واتہ بپوا پیویستہ لہ بہ دیہینہری ٹاسمانہ کان وزہوی تیفکرین وہ تیڑامان بکہین، لہ فہرموودہ یکداو حہ زہت (ﷺ) پیاوٹک لہ سہر پشت پاکشا بوو لہ سہر جیگای خوی داو تہ ماشای کہ ناری وٹاسمان و ٹہستیرہ کانی دہ کرد ٹینجا ووتی (شایہ دی) دہ دہم کہ تؤ خودایہ کی پہرہ ردگارو بہ دیہینہ ریکت ہہ یہ (ٹہی ٹاسمان ٹہی ٹہستیرہ کان) ٹہی خودایہ گیان لیم خوشبہ و لیم ببورہ ٹہ و جا خوی گہ و رہش بہ نہ زہری (رہ حمہت) تہ ماشای کردو چاوپوشی لی کردو (عہ فووی) کرد، خواہنی پہرتوکی (کشف الخفاء) ^(۱)، فہرموودہ یہ کی ہیناوہ لہ (کتیبی مسند الفردوس) و ٹہ لی: (تُفَكِّرُ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ) واتہ، بیرکردنہ وہی (سہ عاتیک) واتہ کاترمیریک لہ خواپہ رستی سالتیک چاکترہ مانای خواپہ رستی بہ (اخلاص) و دلسوزیہ وہ لہ عہ بدولالای کورپی عہ باسہ وہ (رہ زای خوی لی بیت) کہ وا پیغہ مبہر (ﷺ) فہرموویہ تی: (تَفَكَّرُوا فِي خَلْقِ اللَّهِ وَلَا تَفَكَّرُوا فِي اللَّهِ) ^(۲)، واتہ بیر لہ نازو نیعمہ تہ کانی خوداو دروستکراوہ کانی خودا بکہ نہ وہ نہک لہ (زاتی خودا)، چونکہ لہ پیوایہ تی کدا ٹہ لی بہ (ہیلاک) ٹہ چن، (شیخ حہ سہنی بہ سری) ٹہ فہرموویت بیرکردنہ وہی

(۱) ہروانہ (کشف الخفاء) لہ نووسینی (شیخ اسماعیل عجلونی) بہرگی/۱، لا پہرہ/۳۷۰.

(۲) رواہ ابونعیم (فی الحیلة الاولیاء)، وابن ابی شیبہ فی کتاب الفرس، والاصبہانی فی

ترغیبیہ، ہروانہ ہہ مان سہرچاویہ پیٹشو.

سه عاتیک با شتره له شه ونویژی شه ویک، (سوفیانی کوپی عوهینه) ئه لی
بیرکردنه وه (نوریکه) ده چیته دلتسه وه، ههروه ها ده گونجیت نمونه ی
به م دیره شیعره هینایه وه

(إِذَا الْمَرْءُ كَانَتْ لَهُ فِكْرَةٌ فَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ عِبْرَةٌ)

۲- ههروه ها (سوننه ته) خویندنی ئه م ئایه ته ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ
وَالْأَرْضِ ... هتد.﴾ به تایبه تی له کاتی شه ونویژدا خویندنی سوننه ته،
له بهر ئه م فهرمووده ی که ئیبن عه باس ریوایه تی کردوه ^(۱)، که ئه لی
پیغه مبه ر (ﷺ) بۆ ماوه یه ک له گه ل خیزانه کانی خۆیدا قسه ی نه کردو، وه
له پاشان له سییه کی شه ودا ته شریفی ده نووست ئه وجا هه لده ستا له
ئاسمانه کانه وه وورد ئه بۆوه، ئایه تی رابردوی ئه خوینده وه، جا
هه لده ستاو ده ست نویژی ده گرت و ههروه ها سیواکی ده کرد و (۱۱)
رکعات نویژی ده کرد و ئینجا له مال ده رده هات و پیش نویژی بۆ
خه لکه که نه کرد.

۳- پیغه مبه ری خۆشه ویست کاتی خۆی به فیڕۆ نه ئه داو، هه موو
وه ختیک یادو (زیکری) خوای نه کرد ههروه ها به پیوه وه به دانیشتنه وه و
به پاکشان و له سه ر ته نیشت به هه موو جوړه کانی سوننه ته وه ک خاتوو
عائیشه (خوا لیی پازی بیّت) ئه لیت و فهرموویه تی (كَانَ النَّبِيُّ ﷺ)
يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ ^(۲). واته: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی

(۱) که پیشه وای بوخاری و موسلیم هیناویانه له هه ر دوو کتبی صه حیددا.

(۲) رواه أحمد و أبو داود، والترمذي، وابن ماجه عن عائشة (رضي الله عنها).

(له گشت کات و حاله تیگدا یادی خوی گه وده ی ده کرد (نه گه ر ده ست نویش بوايي.)

۴- هندی له (موفه سیره کان) **﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا﴾** عبارة عن الصلاة (أي لا تضيّعوها) في حال العذر يصلونها (قعوداً) واته نه مه له بو نویره کان دابه زیوه له کاتی نه خوشیدا به فیرویان مه دن و له کاتی خوی بیانکه ن و هتا به دانیشتنه وهش بی، به ده لیل و به لگهی نه م فه رموده یه ش که واه نه فه رموی (روی عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رضي الله عنه) قَالَ كَانَ بِي الْبَوَاسِيرُ فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ) عَنْ الصَّلَاةِ فَقَالَ (صَلِّ قَائِمًا فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ) ^(۱)، واته ریوایه ت کراوه له عیمرانی کوپی حه سینه وه (خوا لئی پازی بیت) گوتی من نه خوشی (به واسیرم) هه بوو پرسیارم له پیغه مبه ر (ﷺ) کرد به چ شیویه ک نویش بکه م و فه رموی به پیوه نویش بکه، نه گه ر نه ت توانی به دانیشتنه وه بیکه، نه گه ر نه ت توانی به پاکشانه وه نویره که ت بکه.

۵- داوی په نادان له ناگری دوزه بکه و پارانه وه له و باره یه وه سوننه ته.

۶- فه زیله تی (هیجره ت) و (جیهاد) له بهر خودا پاداشتیان زور گه وده یه و، به هشت مسوگر نه که ن.

(۱) رواه الأئمة ببوانه (الجامع لأحكام القرآن تفسیر القرطبي له نووسینی (محمد بن احمد الأنصاري)، بهرگی/۳، لاپه ره/۱۸۳.

۷- زن و پیاو له (نه جر) و پاداشت و تۆله دا به کسانن ههروه کو له پيشهوا (نايه ته که) ئاماژه ی بۆ کرد.

(به گهرو فری بی باوه راندا هه لمه فریوین و مه خه له تین)

(قوله تعالى) واته خوی گه و ره ئه فره رموی ﴿لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ

كَفَرُوا الْآيَاتِ..﴾ زۆربه ی (موفه سیره کان) له پيشهوا (وحیدی و

به غهوی) دا (نه قلیان) کرد و وه ئه فره رمون ئه م (نايه ته) دابه زیوه له

باره ی (موشریکه کانی) واته بت په رسته کانی مه که که دا ئه وان زۆر له

(په فاهیه ت) و (پاواردن) و ژیانیکی خوش دابوون، ههروه ها موسلمانن

ئیمانداره کانیش (فه قیر) و گه دا و بی دارایی و مال بوون ئه و جا بیگومان

له ناو خۆیاندا باسیان ده کرد و وتیان و ئه یانگوت: ته ماشا که ن ئه م

(دوژمنانی خودا) ئه وان له ناو چ نازو نیعمه تیکی گه و ره دان و ههروه ها

ئیمه ش خه ریکه له برسان بمرین و له ناو بچین ههروه کو ئه لی (روی بعض

المسلمین كانوا یرون المشرکین فی رخاء ورفاهیه فیقولون إن أعداء الله

فیما نری من الخیر والسعة ونحن فی الجهد والجوع والبلاء فنزلت الآیه..)،

ئه و جا به م بۆ نه یه وه ئه م نایه ته هاته خواره وه و فره رموی: ﴿لَا يَغُرُّكَ

تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْاِلْدِ ﴿١٣١﴾﴾ (أي لا تنظر إلى ما علیه الکفار من

السعة وبسط الرزق و لاتنخدع بظاهر ماتری من أحوالهم وتنقلهم فی البلاد

طلباً لکسب الأموال فإنهم یتنعمون بها قليلاً ثم مصیرهم ومسکنهم النار

وبئس الفراش والقرار نار جهنم) واته: هاتوچۆو گه رو فه پی خوانه ناس و

بئى باوه پان له ولاتان و شاران، نه كا هه لت خه له تينى، واته سه يري نه و
 خوانه ناسانه مه كه كه نازو (نيعمه تيان) زور دلخوشن و كامه رانن به لام
 زور ناخايه نى نه و هه موو خوشى و رابواردنيان ده پواو ناميتى و دوو چارى
 كردارى خراپى خويان دين، كه م كه مه، ده ستيان بو شل ده كه ين و
 ماوه يه كه مؤله تيان نه ده ين، دواتر جيگايى رابواردنيان دوزه خه كه
 خراپترين شويى حه وانه ويانه به لام له (ته فسيره) گه وره كاندا به م جوړه
 رافه ي نه كاو نه فهرمووى: نه ي بروادار يان نه ي پيغه مبه ر (ﷻ) مه به ست
 (نوممه ته كه يه تى) وه كه باوه كه سه روك و كار به ده ست بانگ نه كرى
 له باتى شويى كه وتووه كانى، با هه لت نه خه له تينى هاتو چوو و گه پانى بئى
 برواكان له ولاتاندا به خوشى و كامه رانى بو بازرگاني و هه ر شتيك كه
 ئاره زوى نه كه ن، واته به وه هه ل مه خه له تى و (غه مبار) مه به و دلت
 كه رد نه كرى^(۱)، چونكه به پاستى ماوه ي ژيانه كه يان زور كورته و، وه كو
 نه فهرمووى: ﴿مَتَّعْ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾ (۱۷۷)
 واته: نه و پايه و ده سه لات و (رابواردنه) شتيكى كاتيه و ناميتى و كو تايبى
 ديت، نه و جا يان خوى نه مرى يان ده سه لات و مال و سامان و پايه كه ي
 له ده ست نه چى و له دواړو ژيشدا شويى حه وانه وه ي دوزه خه، كه نه ميش
 خراپترين و ناخوشتريين جيگايه، چونكه بئى گومان له و جيگايه شدا هيچ
 هه ولداننك نيبه كه خوى ده رباز بكات (خوا په نامان بيت)، ﴿لَكِنَّ الْاٰلَيْنَ

(۱) سود وه رگبراهه له (ته فسيري قورئاني پيرون) له نووسيني ماموستا مه لا عوسمان

عه بدولعه زين، هه له بجه يى، به رگى ۲، لاپه په ۱۸۴.

اتَّقُوا رَبَّ هُمْ جَنَّتْ نَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِيدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿١٨٨﴾. واته: که به پاستی به ندایه تی
خودا ده کهن و له خودای خویمان ده ترسن و پاریزگان و نه مرو
فرمانه کانی به جی دینن و خویمان له خراپه کاری ده پاریزن و جا بویان
هه به چند باخاتیکیات به به هه شتدا پیی نه دری و که ناو و پووباری
به به ریاندا ده روا. به هه تا هه تاییش تیا دهن و ده مینینه وه بی کوتایی
نه وه میوانداریه که لای خوای گه وره، واته ناماده کراوه بویان، نه و جا
نه وهی له لای خودایه له (که پهم و به خشش) نه بپاوه و زوره بو نه و
که سانه ی که (چاکه ویست و چاکه کاران) بوونه بویه پییان ده گوتری
(أبرار) چونکه بیگومان له گه ل (باوک و دایک و کوپو کچیان) و خزم و
که س و کاریشیان (چاکه کار) بوونه، جا بیگومان نه و به هه شته خوشه ی
که خودا دهیداته به نده کانی خو ی گه لیک چاکترو خوشتره له هه رچی
خوشی ژیا نی دنیا ی (کافر) و بی باوه پان هه به.

هه‌ندی له نه‌هلی کیتاب ئیمانداریان تیدایه

وه‌فاتی (نه‌جاشی) له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی (متفق علیه) داهاتووه‌ ئه‌و کاته‌ی که نه‌جاشی مرد پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌والی مردنه‌که‌ی به‌ هاوه‌لانی راگه‌یانده‌رمووی (إِنْ أَخَاكُم بِالْحَبْشَةِ قَدْ مَاتَ فَصَلُّوا عَلَيْهِ فَخَرَجَ إِلَى الصَّحَرَاءِ فَصَفَّهُمْ وَصَلَّى عَلَيْهِ) واته‌ نه‌جاشی براتان له‌ حه‌به‌شه‌ مردووه‌ نویژی له‌سه‌ر بکه‌ن پاشان هه‌زه‌تی (ﷺ) له‌ مال چوووه‌ ده‌ری و هاوه‌لانی له‌ ده‌شت ریز کرد و نویژی له‌سه‌ر کرد وه‌ فه‌رمووی (أَسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ) واته‌ داوای لیخۆشبوونی بۆ بکه‌ن. چونکه‌ له‌ (ریوایه‌تیکی) ترده‌ ئه‌فه‌رمووی: ئه‌وکاته‌ی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نیگایی بۆ هات که (نه‌جاشی) پاشای (حبه‌شه‌) کۆچی دوا‌یی کردووه‌، نویژی مردووی له‌سه‌ر کرد که پیتی ده‌لین (صَلَاةُ الْغَائِبِ) واته‌ نویژی نادیار، ئینجا (دوو پووه‌کان) گوته‌یان ته‌ماشاکه‌ (نویژ) له‌سه‌ر (مه‌سیحیه‌کی) واته‌کات که هاوبه‌شی بۆ خودا په‌یدائه‌کرد، خوای گه‌وره‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌ی هه‌نارد، که دواتر (ته‌فسیری) ئه‌که‌ین...؟

هه‌روه‌ها له‌ (سه‌حیحی) بوخاری و موس‌لمدا هاتووه‌ و ئه‌فه‌رمووی کاتی (نه‌جاشی) مرد و کۆچی دوا‌یی کرد هه‌زه‌ت (ﷺ) باسی ئه‌وه‌ی کرد له‌گه‌ل (ئه‌صحابه‌کانیا) و واته‌ هاوه‌له‌کانیا و فه‌رمووی براهه‌کتان^(۱)،

(۱) هه‌زه‌ت (ﷺ) نه‌جاشی به‌ برا ناو‌بردووه‌، چونکه‌ بیگومان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که هاوه‌له‌کانی نارد بۆ حبه‌شه‌ (نه‌جاشی) نۆز ریزی ئی گرتن، هه‌روه‌ها نۆز به‌خیری هه‌تان و چاکه‌ی له‌گه‌لیان کربوو دلتیایی کردن و ئیوه‌ ئه‌مین بن و که‌س نییه‌ ده‌ست درزیستان بکاته‌سه‌ر

له حبه شه دا وه فاتی کرد نویژی له سه ر بکه ن ئه و جا پیغه مبه ر (ﷺ)
 ته شریفی چوه (سه حراو) واته چۆلی هه روه ها (ئه سحابه کانی) ریز کردو
 نویژی له سه ر کرد، (مامۆستا مه لا عبدالکریمی مدرس) له (ته فسیری
 نامی) دا^(۱). ئه مه ی باس کردوه و به دوو دریزی هه روه کو ئه فه رمووئ: ئه م
 ئایه ته (نازل بووه) له باره ی (عبدالله) ی کوپی سه لام و ره فیه کانیان،
 وه له باسیکی تر دا ئه لّی نازل بووه له (چل) که س له (ئه هلی نه جران)
 وه سی دوو که س له (ئه هلی حبه شه) و هه شت که س له (پوم) گا ور
 بوون و هاتن موسلمان بوون، ئینجا ئه م ئایه ته له (شه ننی) ئه واندا نازل
 بووه، جا خودای گه وره ئه فه رمووئ: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ
 بِعَاقِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ واته: مه ندیک له خاوه ن (کتیبه کان) که
 مه به ست جووله که و مه سیحیه کانه که باوه پی به خوا پته و دامه زراوه
 هه روه ها به و (قورئانه ش) که بو ئیوه په وانه کراوه و، به و کتیبانه ش بو
 خویان پیشتر په وانه کراوه، مه به ست (ته ورات و ئینجیله) و له کاتی کدا
 ئه وانه ترسی خویان له دلدایه و مه به ستیانه (خوا لییان پازی بیت).

(۱) پروانه ته فسیری (نامی) به رگی دووه م، لاپه ره/ ۲۲۹.

نایه ته کانی خوا به نرخیکی که م یا خود به هیچ نرخیکی نافرۆشن و

هرچی له ته ورات و ئینجیلیدا هاتوو نایشارنه وه ^(۱)، ﴿أُولَٰئِكَ

لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۳﴾ واته:

ئهوانه پاداشتی (ئیمان) و باوه پێ خۆیان له لای پهروه دگاریان
وهرده گرن، ئهوجا به پاستی خوا به خیرایی لێپرسینه وه ئه نجام ده دات،
تا به زویی به خته وه ران بخاته به ههشته وه وهروه ها نا پوخته کانی ش له
دۆزه خ توند بکات و بیانیه یلێته وه.

(تییینی)

(موفه سیره کان) ئه لێن ناوه پۆکی ئه م نایه تانه ی پێشو وه موو خاوه ن
نامه کان ئه گرێته وه باوه پ به پێغه مبه ر (ﷺ) به یێن له هه ر کاتی کدا بی
به تایبه تی ئه وانه ی له سه رده می پێغه مبه ر (ﷺ) وه کو (نه جاشی) و
عه بدوللای کوپی سه لام و ئه وانی تر ... هتد.

(۱) ئاله و کاته دا که جه عفری کوپی ئه بی تالیب (په زای خوی لی بیت) که کۆچی
کردبوو بۆ وه لاتنی حه به شه و له گه ل هاوه له کانی ئینجا چوونه لای پاشای نه جاشی و جا
نه جاشی وتی: هه یجت له لایه له و کتیبه ی) که له خاوه بۆ پێغه مبه ری (ﷺ) ئیوه
هاتوو ئه وجا (جه عفریش) گوئی: بلی: ئینجا سوورده تی (مه ری می) بۆ خوێنده وه
باسی (حه زه تی) عیسا و مه ری می بۆ خوێنده وه و تا ده گاته کۆتایی نایه ته که و ﴿قَالَ
إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ؕ آتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي
بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ ۖ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝۳
وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۝﴾ (سوره تی مریم: ۳۰ - ۳۲)،
بپوانه: کتیبی (سیره ت و ژاننامه ی زاتی ره هبه ر) له نووسینی (عبد الرحمن مه لا
ته ها عبدالعزیز، به رگی ۱، لاپه ره ۲۶۹.

(فرمان دان به سه برو خوراگری له به ره کانی جه نگدا)

خوینهرانی به پیزم، سوره تی (ثالی عیمران) کوتایی هات به لام (سوره ته که) دواپی ئه هیئی به ئایه تیک که زور پیویوست و پابه نده به هه موو (سوره ته که وه) وه کورته یه ک وایه ئینجا هه روه کو ئه فهرمووی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اصْبِرُوا﴾ ای اصْبِرُوا عَلَىٰ مَشَاقِّ الطَّاعَاتِ، وَقَالَ بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ، أَيِ اصْبِرُوا عَلَىٰ أَدَاءِ الْقَرَاِضِ (واته ئه ی ئه و که سانه ی که ئیمان و باوه پتان هه یه به خوداو به پیغه مبه ری خودا به وه ی که له لایه ن خوداو به پوتان هاتوو به خوتان پابگرن و سه بر بکه ن له سه ر نازاری تا عت واته په پره وی خودا، که پیتان ئه گا له ئاست هه مو ناخوشی و سه ختیه کدا، هه ندیکی تر له (موفه سیره کان) ئه لَین واته سه بر گرتن له سه ر (فه رزو واجبات) و پیویوستیه کاندای ﴿وَصَابِرُوا﴾ ای غَالِبُوا أَعَدَّ اللَّهُ بِالصَّبْرِ عَلَىٰ أَهْوَالِ الْقِتَالِ وَشِدَائِدِ الْحُرُوبِ (واته به رده وام بن له ئارام گرتن وه خوتان (غالب) بکه ن به سه ر دوژمنانی خودا دا به هو ی (سه برو) خوگرتن له سه ر جهنگی (کافران) له مه یدانا ﴿وَرَابِطُوا﴾ ﴿أَيِ وَصَابِرُوا أَعْدَاءَكُمْ فِي الْجِهَادِ فِي مَقَاتِلِهِمْ، فَقَالَ جَمَهُورُ الْأُمَّةِ، رَابِطُوا أَعْدَائَكُمْ بِالْخَيْلِ﴾^(۱)، واته به رده وام بن وه خو پابگرین له سه ر جهنگ و خوتانی بو ئاماده بکه ن، به چه ک و تفاق پیویست هه رگیز

(۱) بېوانه ته فسیری القرطبي، دانراوی (ابی عبدالله محمد بن احمد الانصاری) به رکی

سته م، لاپه ره / ۱۹۱.

سەنگەرە کانتان چۆل مەكەن، نەوەك لەناكاودا دوژمن پەلامارتان بدەن و
(قودرەتتان) نەمینی، جا بێگومان لە ھەموو کارو کردەوەتان پێویستە
ھەر لەبەر ترسی خوا بێ ھەتا پاداشتان زۆتر بێ و سەربکەون،
ھەروەھا زۆربەی زانایانی ئیسلام ئەلێن مەبەست لە (مراپەتە) ھەموو
جۆرە (نەسب و ھۆکانی تری گواستەووە نەگرتەووە، کەم تەرخەمی
مەكەن نەبادا دوژمن بەسەرتان زال بێ.

(دوو ئاگاداری)

یەكەم- وشەی (رباط) ی ھەم سەنگەر نشینی لەبەرانبەر دوژمندا
بەکارھێناوە، وە ھەم بۆ بەردەوامی لەسەر پێنج نوێژە (فەرەزەکان)
بەکارھێناوە، خوا حەز بکات دوایی روونی ئەکەینەووە.

۱- دەربارەوی سەنگەر نشینی لە پێناوی خوادا چەند فەرمودە یەکی
بەھیز ھاتووہ (عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
قَالَ (رِبَاطُ يَوْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) ^(۱)، واتە
سەھلی کوپی سەعدی ساعیدی (رەزای خوای لی بیّت) ئەلێ پێغەمبەری
خودا (ﷺ) فەرموویەتی سەنگەر نشینی روژتێک لە پێناوی خوادا چاکترە
لەلای خوا لە دنیاو لەوہی لە دنیا دا ھەیە.

۲- عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ:
(رِبَاطُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ خَيْرٌ مِنْ صِيَامِ شَهْرٍ وَقِيَامِهِ وَإِنْ مَاتَ جَرَى عَلَيْهِ عَمَلُهُ

(۱) رواه البخاري برقم (۲۸۹۵) واحمد والترمذي.

الَّذِي كَانَ يَعْمَلُهُ وَأَجْرِي عَلَيْهِ رِزْقُهُ وَأَمِنَ الْفَتَانَ^(۱)، واته: له سه لمانی فارسیه وه (خودا لئی پازی بیئت) ئەلّی پیغه مبه‌ری (ﷺ) فه‌رموویه‌تی (سه‌نگه‌ر گیری شه‌وو پۆژێک له‌ پێگه‌ی خودا چاک‌تره‌ له‌ پۆژووی سوننه‌تی مانگیک و شه‌و نوێژی شه‌وه‌کانی ئەگه‌ر له‌ و ماوه‌یشدا بم‌یئت کرده‌وه‌و چاکه‌کانی (دنیا‌ی) هه‌ر به‌ به‌رده‌وامی بۆ ده‌مینێته‌وه‌و، پزق و رۆزیه‌که‌ی به‌رده‌وام ده‌بی و له‌ سزای گۆریش د‌ل‌ن‌یا ده‌بیئت.

دووه‌م- وه‌ له‌ (تفسیر السمعانی) دا^(۲)، ئەل‌یئت (ورابطوا بالمحافظة عَلَى الصَّلَوَاتِ) واته‌ ده‌رباره‌ی به‌رده‌وامی له‌سه‌ر (پینچ نوێژه‌) فه‌رزه‌کانیش چه‌ند فه‌رموده‌یه‌ک هاتووه‌و هه‌یه‌ یه‌کێ له‌وانه‌ هه‌روه‌کو له‌م فه‌رموده‌یه‌دا ئەلّی: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟ إِسْبَاحُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَانتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ، فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ، فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ^(۳)، واته‌: ئەبو هوره‌یره (خوا لئی پازی بیئت) ده‌ل‌یئت پیغه مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رمووی هه‌وال‌یک‌تان بده‌مێ به‌ شتێک گونا‌هه‌کانی پێ ده‌س‌پێته‌وه‌، وه‌ پله‌کانی پێ به‌رز ده‌بنه‌وه‌؟ ئینجا له‌ کاتی‌ک‌دا که‌ ساردوو سه‌رمایه‌و نا‌په‌حه‌تی‌ه ده‌ست نوێژ به‌ته‌واوی بگری، وه‌ زۆر به‌ره‌و مزگه‌وت هه‌نگاو بنی و، وه‌

(۱) ر‌وا‌ه‌ مس‌لم برقم (۱۹۱۳) و‌ال‌تر‌م‌ذ‌ی و‌الن‌س‌ائ‌ی، و‌اح‌م‌د و‌اب‌ن ح‌ب‌ان، و‌الح‌اک‌م.

(۲) ب‌ه‌روانه (ت‌ف‌س‌یر الس‌م‌ع‌ان‌ی) له‌ نووس‌ین‌ی به‌ر‌یز (م‌ن‌ص‌ور ب‌ن م‌ح‌م‌د ب‌ن ع‌ب‌د‌الج‌ب‌ار الت‌ع‌یم‌ی الس‌م‌ع‌ان‌ی) به‌ر‌گی ۱/، ل‌پ‌ه‌ر‌ه‌/ ۳۰۰، هه‌روه‌ها ب‌ه‌روانه ته‌ف‌س‌یر‌ی (م‌راج‌ ل‌ب‌ید ل‌ک‌ش‌ف‌ م‌ع‌ن‌ی الق‌ر‌آن‌ الم‌ج‌ید) به‌ر‌گی (۱)، ل‌پ‌ه‌ر‌ه‌ ۱۷۹.

(۳) ر‌وا‌ه‌ الإ‌م‌ام‌ مال‌ک‌ ف‌ی‌ الم‌وط‌أ، و‌مس‌لم ف‌ی‌ ص‌ح‌ی‌ح‌ه‌، و‌اح‌م‌د ف‌ی‌ م‌س‌ن‌د‌ه‌.

له دواى نوٲژ چاوه پٲى نوٲژى دىكه بكهى، ئا نه وه (رباط) ه ئا نه وه (رباط) ه ئا نه وه (رباط) ه، جا بىگومان نه وه، نه وه نه جولانه كه خوا فهرمانى پىكردوه .

٢- فهرموى له فه زلى رىباط، كه (نه بو نه عىمى حافظ) رىوايه تى كردوه له عه بدوللآى كوپى عه مر كوپى عاص (خودا لى پازى بىت) شه وىك پىغه مبه ر (ﷺ) له مزگه وت له نوٲژى مه غرىب ته شرىفى روىشته وه ماله وه، جا هه ر كه سى روىشته وه بو مالى خوى و پوىشت، وه هه ر كه سى مايه وه له مزگه وت مايه وه، پاش نه مه هه زه رت (ﷺ) له مالى خوى هاته ده ره وه ئىنجا له پىش نه وه دا كه خه لك نوٲژى (عىشا) واته خه وتنان بكه ن فهرموى موژده يه كى خوشتان پى بده م نهى موسلمان ه كان، خواى گه وره ده رگايه كى له ده رگاكانى ئاسمان كرده ته وه به هوى ئىوه وه (فه خرو) شانازى نه كا به سه ر فرىشته كانه وه نه فهرمويت نهى فرىشته كان، بپوانن بو نه م به ندانه م كه (فه رزى نوٲژيان) كرده وه كه چى چاوه پٲى نوٲژىكى تر ده كه ن^(١).

(سه رنجىكى گرىنگ)

خواى بالاده ست و په روه ردىگارى عاله م كوئايى به م سوره ته هىناو به (نه سىحه ت) و ئاموژگارى كردنىكى گشتى بو موسلمان ه خاوه ن باوه په كان كه بىگومان وايان لىبىت كه دوعاو پارانه وه يان قه بول و گىرابى له (دونىادا) به سه ر دوژمندا زال بىن و، و له دواپوژىشدا (نه جر) و

(١) هه ندى له (موفه سپره كان) نه لىن (رابطوا) برىتبه له دامه زراوى و مانه وه له شوئى خواپه رستى و به ندابه تى كردندا، هه روه ها ووتراوه برىتبه له چاوه پوانى كردنى (نوٲژ) له دواى (نوٲژد) نه مه راي (ئىبن و عه باس و سه هلى كوپى هه نىف و محم دى كوپى كه عب و زقرانى ترىشه) خواى يان لى رازى بىت.

پاداشتی خویان به چاکی وه ربگرن، وه به (مه قصه دو مرازی خویان بگن و وه له هه ردوو جیهاندا سه رفراز بنو ئه و جا بویه خوای مه زن رویان تئ ئه کاو ئه فه رموی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَٰبِطُوا﴾^(۱).

ئه مه له پیشه وه ته فسیر کراوه ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ واته خۆتان بپاریزن له بئ فرهمانی خوا، وه بترسن له تۆله و سزا به نهینی و به ئاشکرا، به لکو بگن به ئامانج و مه به سستان، وه پرجا ههیه پزگاربین، وه ههروه ها خۆتان له تاوان و تۆکه ری دوژمنانی ئاینی پیروزی (ئیسلام) بپاریزن و به گوێره ی فرهمانی خوا کرده وه بگن تا کو ببیته په نایه ک تووشی گونا هو خراپه نه بن ئومید وایه له ژیان (دونیا و قیامهت) سه رکه و تووبن.

(۱) به لام زۆریه ی موفه سپره کان ئه فه رموون: مه به ست له (المرا بطة) لیڤه دا خۆ ئاماده کردن بۆ غه زاو شه پکردنه له گه ل دوژمندا و پاراساتنی سنوره کانی ئیسلام و زیگری له دوژمنان بۆ ناو خاکی موسلمانان به هیچ شیوه یه ک نه یه ل و لات و خاکی موسلمانان داگیر بگن و ههروه ها خۆپاگرتن و په یوه ست بوون به سه ر سنوره کانی ولاتانی ئیسلامه وه، (مورابیته) بۆ پاراستنیان له په لاماری (کافران) زۆر پتویسته.

باشکۆ

(سوره تی به قه ره و ئالی عیمران که سی به ره وانی

بیخوینی نه بی چ خیریکی هه بی؟)

(عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ أَقْرَأُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعاً لأَصْحَابِهِ أَقْرَأُوا الزُّمَرِ أَوْيْنَ (البَقَرَةُ وَسُورَةُ آلِ عِمْرَانَ) فَإِنَّهُمَا تَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ أَوْ كَأَنَّهُمَا غَايَتَانِ أَوْ كَأَنَّهُمَا فِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ تُحَاجَّانِ عَنْ أَصْحَابِهِمَا أَقْرَأُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ فَإِنَّ أَخْذَهَا بَرَكَةٌ وَتَرْكُهَا حَسْرَةٌ وَلَا تَسْتَطِيعَا الْبَطْلَةُ، فِي رِوَايَةٍ (يُؤْتَى بِالْقُرْآنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَهْلُهُ الَّذِينَ كَانُوا يَعْمَلُونَ بِهِ تَقْدُمُهُ سُورَةُ الْبَقَرَةِ وَآلِ عِمْرَانَ وَضُرِبَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ثَلَاثَةُ أَمْثَالٍ مَا نَسِيْتُهُنَّ بَعْدَ قَالَ كَأَنَّهُمَا إِلَى آخِرِهِ^(١)، وَاتَه: ئەبو ئومامەیی باهلی (خوا لێی پازی بیست) له پیغه مبهەر (ﷺ) دهفه رموی: قورئان بخوینن چونکه له پۆژی قیامه تا قورئان دی ده بی به تکاکار بو هاوپیانی خوی، ئەم دووپه ته دره خشانه بخوینن واته (سوره تی به قه ره و سورته تی ئالی عیمران) که ناوبانگیان (زه هراوهینه) واته: دوو پووناکی چرای دره خشان، چونکه ئەو دوو سورته له رۆژی قیامه تا دین له دووپه له هه ور ده چن له دوو سابات ده که ن یا وه ک دوو کۆمه له په وه بالنده وان که له (حه وادا) ریز ده به ستن و بالیان پاده گرن و حالیان وایه له سه ر (دۆستان و یارانی

(١) رواه مسلم والترمذی، به لام (مسلم) له (صلاة المسافرين، باب فضائل القرآن وما

يتعلق به، رقم (١٨٧١).

خویان ده که نه وه و له سهریان هه لده دهنی به تاییه تی سوره تی (به قهره) بخوینن چونکی به پاستی وه رگرتن و خویندنی پیت و فیهو به ره که ته و له کیس چوونی جیی داخ و خهفته سهره پای نه وه ش جادو که رانیش دهره قه تی نایه ن و نه وه ی له به ری بی یا به نووسراوی هه لی بگری (سیحرو جادوو) کاری لی ناکا (م/ت)^(۱).

به لام له گیرانه وه یه کا پوژی قیامت قورئان و یارانی قورئان دینن مه به ست له یارانی نه و که سانه یه که له جیهانا رهفت (عه مه ل) ی پیده که ن (سوورده تی به قهره و سوره تی ئالی عیمران)، پیش قورئانه که ده که ون، جا بیگومان قسه گیره وه (پاوی) گوتی پیغه مبه ر (ﷺ) نه م دووه ی چوووان به سی شت هیشتا به باشی نه م سی شته م له یادا ماون فره مووی چونکه نه و سوورده ته پوژی قیامت دین له دوو په له هه ور ده چن^(۲)، ره خمه ت له و که سه بیت که فره موویه تی:

ئالی عیمران و سوورده تی به قهره پیشه ننگن له بق قورئانی گه وه
پوژی قیامت که ته شریف دینی له دوستی دهستی قه درو پیز دینی
قوران سه رانسه ر خوانی مه ولایه ووشه به ووشه فره موده ی خوابه
پرسه ره میوه ی خوشی جیا جیا به هه موو پیتیکی پازیکی تیایه^(۳)

(۱) بپوانه په رتوکی تاجی کوردی، له نووسینی ماموستا (نووری فارس حه مه خان)، به رگی ۴، لاپه ره ۲۸، له گه ل ده ستکاری.

(۲) بنقره په رتوکی (التاج الجامع فی احادیث الرسول ﷺ) دانراوی ماموستا شیخ منصور علی ناصف، له وه رگیانی ماموستا نووری فارس حه مه خان، له گه ل ده ستکاری، ج/۴، لاپه ره ۱۶۴، چاپی بیروت (دار المعرفة).

(۳) هه مان سه رچاوه.

منیش خۆم له کانگای دلمهوه ئەم چەند هۆنهوهیه نەکه مه دیاری بۆ تهفسیری ژیان

به یارمهتی خوا تهواو بوو سورهی به قهرمو ئالی عیمران
خوا پشتیوا نمان بـ بۆ تهفسیری هه موو قورئان

گهر تهفسیر نه بی نازانری ماناو واتای زۆری ووشهکان
لهم دهریا قوڵه وه راقه کرا به قه دهر ئیمکان

ومرمانگرتومه هه ئچنراوه له دهیان له تهفسیری زانایان
بۆ تیگه یشتنی ماناو مه بهستی حیکمهتی قورئان

خوایه گیان بی به شمان نه که ی به که ره می خۆت له دین و نیمان
دل و دهر و نمان رهوشه ن که ی به نوری قورئان

نهمه ی نوسیومه له تهفسیری ئیجرازو ژیان
به دهستی که ره م و میهره بانست و مری بگره لیمان

نهم تهفسیره مونیهره بکه یت به په ندو نامۆزگاری
له ژیا نی دونه او قیامه تدا ببیته مایه ی سه رفرازی و رزگاری

په رومردگارا ریگاو جیگای به هه شتمان بۆ بکه ی به ناسان
له دوا بۆ ژیشدا گرفتارمان نه که ی ببین هه راسان

هه زاران سالاوو درود له گشت پینه مبه ران
برژیته سه ره جه م نه سحابه و یارو یا و مران

دوا ووته نزاو دوعاو پارانه وموم نه ئیم الحمد لله
له هه موو گوناوه کاری خراپه په شیمانم (استغفر الله)

سو پاس و شوکرانه ی خوی گه وره نه که م که
یارمه تی دام له ته واوکردنی سوره تی به قهره و
نالی عیمران ، له ریکه وتی ۲۰۱۴/۹/۳ زاینی
ته واو بوو.

(ولله الحمد والشکر والمنة لرب العالمین ووصلی الله
علی سید الاولین والآخرین سیدنا محمد وعلی آله
وأصحابه أجمعین)

تهواوڪهري جزئي چوارم

(سورة النساء)

وهي مدنية وآياتها (١٧٦)
نزلت بعد سورة الممتحنة

واته سوره تي نيساء^(۱) مه دهنیه وه ژماره ی ثایه ته کانی (۱۷۶)
 ثایه ته له دواي سوره تي (مومته حینه) دابه زیوه (بسم الله الرحمن
 الرحیم) ، به ناوی خودای به خشنده و میهره بان.
 (چه ند ناگادارییهك)

جا بیگومان پیش نه وهی دهست به رافه و (تهفسیری) ئه م سوره ته
 بکهین چه ند ناگاداریهك نه خهینه به رچاوی خوینه ره نازیزه کانم :

یه گه م - سوره تي (النساء) چواره مینه له سوره ته کانی قورئانی
 پیروژدا (الفاتحه، البقرة، آل عمران، النساء) جا بیگومان سوره تي
 (النساء) له باره ی گه وره یی قه باره یه وه له دواي سوره تي (البقرة) دا
 گه وره ترین سوره تي قورئانه، جا هه روه ها زۆریه ی
 (موفه سیره کان) نه فهرموون ئه م سوره ته له مه دینه دا دابه زیوه، مه گه ر
 ثایه تیک یا چه ند ثایه تیکی نه بی وه کو له سالی (فه تحی) مه ککه دا (نازل)
 بووه له شانی عوسمانی کوپی ته لحه (خوا لی ی پازی بیّت) که وا
 (کلیلداری) که عه بی پیروژ بووه، چونکه له (فه تحی) مه ککه دا
 کليله که یان لی سهنده وه و نه ویش زۆر (عاجز) بوو به لام له پاشان خوا ی
 گه وره ئه م ثایه ته ی دابه زاندو فهرمانی کرد (کليله که) بده نه وه خاوه نی
 خوی ئینجا خوا ی گه وره ئه م ثایه ته ی بو نازل کردو هه روه کو
 نه فهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ له دوا ییدا به

(۱) موفه سیره کان نه فهرموون: ئه م سوره ته به زۆری بایه خ ده دات به کاروباری ژنان
 ئینجا هه ر له بهر نه مه شه به سوره تي (النساء) واته (ژنان) ناویراوه .

دریژی باسی ئەکەین (إنشاء الله) بەلام هەندێ تر لە (موفەسیرەکان) ئەلێن و ئەفەرموون (یا أيها الناس) لە هەر شوێنێک دابەزی بێ ئەو (مەککی) یە کە وای دهبی ئەوێ ئەو سورتە مەککی بێ بەلام (باقیەکی) مەدەنی بێ، بەلام قسەی راستتر ئەوێ کە ئەم سورتە (مەدەنی) چونکە دایکی ئیمانداران خاتوو عایشە (خوایێ پازی بیت) ئەلێت (وَمَا نَزَلَتْ سُورَةُ الْبَقَرَةِ وَالنِّسَاءِ إِلَّا وَأَنَا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ^(۱) (ﷺ))، واتە کە سورتە (بەقەرە و نساء) دابەزێن ئەوکاتە من لە لای پیغەمبەر (ﷺ) بووم، یانی ئەوکاتە من خیزانی بووم لە مەدینەدا.

دووهم- هەروەها ئەبێ بزانی ئەم سورتە پێ لە فەرمان و یاساکان، بەتایبەتی کاروباری ناوخۆ دەرەوێ پێک ئەخات، بەلام بە زۆری لە بابەت (ژن) و مال و خیزان و دەوڵەت و کۆمەڵ دەدوێ بەلام لەبەر ئەوێ زۆرتین ئایەتەکانی دەربارە ئافەرەتان ئەدوێ، هەروەها ماف و شوێنی ژنی تێدا دیاریکراوە چونکە ژن لایەکی ئەو ژیانە گرتۆتەو، وە بە ئەرکی مندال بوون و بەخێوکردن هەڵدەستن و ماوێیەکی زۆریشی ئەوێ تاکو مندال پێ ئەگات وە دیتە ناو کۆمەڵ و دەوری خۆی ئەبینی چونکە پێویستی بە چاودێری تەواوی ژن هەیه بۆیە پێی ئەلێن سورتە (النساء).

سێهەم- زانیانی (تەفسیر) ئەفەرموون سورتە (نساء) ئەم بەستانە بە گرنگ گرتووە :

(۱) رواه البخاري، رقم الحديث (۴۹۹۳).

۱- خو پاريزی له هر شتيك كه هوی خه شم و ناپره زایی خوابیت له خوا ترسان له ناشكراو په نهانيدا.

۲- په كیټی هه موو ئاده میزاد له بنه پرتدا.

۳- حوكم و برپاره كانی خودا دهرباره ی خزمایه تی ژن و ژن خوازی.

۴- برپاره كانی خوا له باره ی میراتی كه له پوره وه.

۵- برپاره كانی خوا له باره ی جهنگ و كوشتاره وه.

۶- ليكولینه وه له گه ل نامه داره كانداو، دهم كوت كردنيان.

۷- هیندی له هه والی ناپاكان.

۸- ئامورگای و پینموینی و بانگ كردنی نامه داره كان بو پئی پاستی خوا.

چواړه - ئیبنو كه سیر له پیشه کی ته فسیره كه یدا^(۱) ئه م فه رموده یه
 نه گپړپټه وه، دهرباره ی فزل و گه وړه یی ئه م سوره ته كه وا پیشه وا
 (حاکم) له كتیبی (موسه درك) دا له (عبدالرحمن كوپي عه بدوللای كوپي
 مه سعود) هوه (خوایان لی پازی بیټ) ده گپړپټه وه و ده فه رمووی: له
 سوره تی (النساء) دا پینج ثایه تی تیدا هه ن نه گه ر هه موو دونیاو چی
 تیدا هه یه هی من بی به نه ندازه ی ئه و پینج (ثایه ته) دلم پیی خوش
 نه بو و نابیت، ثایه ته كانیش نه مانه ن:

(۱) بېوانه (تفسیر القرآن العظيم) تفسیر ابن کثیر، له نووسینی (الحافظ ابن کثیر
 الدمشقي) ليكولینه وه ی (عبدالرزاق المهدي) بهرگی ۲/، لاپه ۱۶۸.

۱- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ سورہتی النساء ثایہ تی / ۴۰، واتہ خوا بہ نہ ندازہی سہنگی وردیلہ یکیش (ناحقہ قی) لہ ہیچ کہ س ناکات.

۲- ﴿خُودَ نَفْسِهِ رَمَوْنِ﴾ ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ سورہتی (النساء) ثایہ تی / ۳۱، واتہ نہ گہر ئیوہ نہ و تاوانہ گہ و رانہ ی پیماں راگہ یاندون نہ یکہ یں و خوٲان دور بگرن ، خوا لہ گوناہہ بجو کہ کانتان خوٲ دہ بیٲ.

۳- ﴿وَهُ نَفْسِهِ رَمَوْنِ﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ سورہتی (النساء) ثایہ تی / ۴۸، واتہ: بیگومان ہہ رگیز خوا لہ دانانی ہاوبہ شکہ ران بوی نابوری و (عہ فوویان) ناکات بہ لام لہ خوا (شیرکہ وہ) لہ ہہر گوناہیک دہ بوری بۆ ہہر کہ سیٲ کہ خو ی بیہ ویٲ.

۴- ﴿وَهُ نَفْسِهِ رَمَوْنِ﴾ ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ﴾ سورہتی (النساء) ثایہ تی / ۶۴، نہ گہر نہ وانہ ی کانی کہ ستہ میان کرد لہ خو یان نہ گہر بہ اتنا یہ لای توٲ خوا ی مہ زن عہ فووی نہ کردن

۵- ﴿وَهُ نَفْسِهِ رَمَوْنِ﴾ ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ سورہتی (النساء) ثایہ تی / ۱۱۰، واتہ: ہہر کہ سیٲ کاریکی نالہ بار بکات یانتاوانیک نہ نجام بدات یان ستہ میٲ لہ خو ی بکات پاشان تہ وبہ و پہ شیمانی راستہ قینہ دہر بیٲٲ ئینجا لہ نایندہ دا بوی دہردہ کہ ویٲ کہ خوا ی گہ ورہ تہ واو لیخوٲ شبو وہ تہ واویش بہ بہ زہیی و میہرہ بانہ، واتہ بہرہ حم و بہ زہیی و دلٲانہ^(۱).

(۱) ہہر وہا (حاکم) فہرموویہ تی نہ م فہرمودہ یہ (سہ نہ دہ کانی) سہ حیجہ و جگہ لہ و ہش لہ گہل ثایہ تہ کہ دا موافیقہ و یہ ک نہ گرتتہ وہ ہہر چہ ندہ (عہ بدولرہ حمان) لہ باوکیہ وہ بیستویہ تی و وہری گرتوہ، ہر وانہ ہہ مان سہر چا وہ ی پیٲشو.

پینجهه- سورەتی (النساء) مافی هەتیوان باس دەکات بە تاییه تی
 زارۆکه بی باوکه کان ئەوانه ی وا باوکیان نه ماوه و له کۆشکی
 سه ره رشتی کاردا ده ژین (قه درو حورمه ت) و که رامه ت و پیزی ژنان
 ده پارێزن هه روه ها و له پیاوان ئەکات که به دین و وێژدانه وه سه یری
 کاروباریان بکه ن و مافیان بۆ دابین بکه ن له ماره یی و (میرات) و بزێوی
 پۆژانه و چاک ره فتاری و...)، هه روه ها ئەندازه یه کیش به درێژه یاسای
 که له پووڕو (میرات) بۆ گشت که سی دیاری ده کات پاش ئەوه ی که
 زه مانێ (جاهلیه ت) دا گالته به (میرات) ئەکرا، که به پاستی له م یاسایه ی
 میراته دا که دینی ئیسلام دایه پناوه که وه ره ترین دادگه ری و یه کسانێ
 به دی ئەکری، هه روه ها باسیکی ئەو ژنانه ش ئەکات که به هۆی رسته و
 شیر خواردن و ژن و ژن خواسته وه (حه رامه) واته ماره بکری، هه روه ها
 په یوه ندی نیوان ژن و میرد پێک ده خات و ده شلیت په یوه ندی نیوان ژن
 و پیاو ته نیا له شتیکی جه ستیه ی و تیگرکردنی ئاره زووی (جنسی) نیه و
 به لکو په یوه ندیه کی بنه مادارو ئاده میزادانه یه و، هه روه ها باسی
 سه رلیشیواوی (گاوه کان) ده کاو سه باره ت به عیسا (سه لامی خوای
 لیبت) که ئەوه نده که وه ریه یان کرد هه تا (په رستیان) و، وه له پاشان به
 قسه ی ئەوان کۆژاو هه لیانواسی، وه له گه ل ئەوه شدا که به خوایان
 ئەزانی و (العیاذ بالله) جا بیگومان (قورئانی پیروژ) بانگیان ده کات که
 واز له و بیروبوچونه پوچه یان بیسن و سه رجه م بگه رپینه وه بۆ
 یه کتا په رستی و خواناسی، جا بیگومان هه ر له بهر ئەو هه موو (مه سه له)
 تاییه ت مه ندانه ی ژنانه پی ده لێن (سوره تی که وه ی ژنان) و، هه روه ها
 به سوره تی (ته لاق) یش ده لێن سوره تی بچوکی ژنان.

**(ناده ميزاد هه موويان له يه ك بنه ماي ناده ميزاد
پهيدا بوونه، ترستان له خوا هه بي و ناگاستان له
خزمان بي) ^(۱)**

جا خواي گه وره نه فه رموي: **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿يَا أَيُّهَا
النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾** واته: نه ي خه لكينه بترسن و خوتان بپاريژن له
خه شم و (عه زاب) و سزاو نافه رمانى په روهدگارى خوتان **﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ
مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾** واته: كه نه و زاته نيوه ي له تاكه كه سيك كه هه زه ته
ناده مه (سهلامى خواي ليبييت) دروست كرد وه هه روها نه فه رموي:
﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ واته: هه ر له و په چه لك و په گه زى باوه (ناده مى)
لى دروست كرد، دايكه (هه واشى) دروستكردووه، كه هاوسه رى
هه زه ته ناده مه، به لام هه ندى له (موفه سپره كان) نه فه رموي وه له
په راسوى چه پى (ناده م) دايكه (هه واى) دروستكرد، هه رو كو نه م
فه رموده يى هه زه ت **﴿﴾** ناماژه ي بۆ نه كات و نه فه رموي: **(فَإِنَّ
الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلْعٍ وَإِنْ أَعْوَجَ شَيْءٌ فِي الضِّلْعِ أَعْلَاهُ فَإِنْ ذَهَبَتْ تَقِيمُهُ
كَسْرَتُهُ وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ، فَاسْتَوْصُوا بالنِّسَاءِ خَيْرًا) ^(۲)** واته:

(۱) خواي مه زن له م نايه ته دا فه رمان به (ته قوا) ده داو وه داوا ده كا كه ته نها نه و
بپه رستن و به ندايه تى بۆ نه و بكن و ... هتد.

(۲) أَخْرَجَهُ الإمام البخاري برقم (۵۱۸۵) و مُسْلِم برقم (۲۶۲۲) عن أبي هريرة (رضي الله
عنه).

به پاستی (نافرہت) له په راسو و دروستکراوه بښگومان به شی هره لاری
 په راسو به شی سهره وه یه تی، جا نه گهر بته وی پاستی بکه یته وه، نه و
 ده یشکینی، خو نه گهر وازی بی بهینیت نه وه هر به خواری و به لاری
 ده مینیته وه، نه و جا ده بی سهرتان له گه ل ژناندا ه بی، واته به چاکه
 مامه له یان له گه لدا بکه ن، وه هه روه ها ناموژگاریتان نه که م ده ربارهی
 نافرہتان چاک بن له گه لیاندا، ﴿وَبَشِّرْهُنَّ مِنْهُنَّ رِجَالًا كَثِيرًا ۖ وَنَسَاءً﴾ واته:
 بلاوی کرده وه له و (دوو که سه) مه به ست (باوکه نادم و دایکه حه وایه)،
 پیاوایکی زږو ژنانیکی زږی به دنیا دا بلاو کرده وه، له گه ل جیاوای
 (په ننگ) و (زمان) و لیها تووی و هاوشیوه وینه یان، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾
 سَاءَ لَوْنَ بِهِ ۖ وَالْأَرْحَامَ﴾ واته: له خوا بترسن له بارهی مافی خوتانه وه،
 وه ده ست درېژ مه کن به ناهق بوقه قی که س نه پیاو نه ژن چونکه
 به پاستی نیوه له (حقوقا) وه ک یه ک وان و هه موو له (ناده من و
 ناده مپش له گله)، نه و خویه ی که هه موو جار تکای لی نه کن و
 نه یکه نه (تکااا) هر وه ک خه لکی به یه کتری ده لی (توخو وازم لی
 بهینه) یان ده لین توخوا نه و کاره م بوقه یان ده لین (توخو پاستم پی
 بلی) نه مشه شتیکی (سروشته) هه تا کو (بپیاوه په کانیش) به بی ناگایی
 ده لین توخوا بوقه ختری خوا ... هتد) نه و جا هه روه ها خزمایه تیش
 بپارین و مه یچرینن چونکه خزمایه تیش خوا کردویه تیه هو ی علاقه و
 په یوه ندیه کی به تین بوقه یارمه تیدانی به کتری، خوشه ویستی خه لک له
 خزم په یدا بوندایه، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝۱﴾ أي حَفِظًا مُطْلَعًا
 علی جمیع أحوالکم و أعمالکم، واته: بښگومان خوی گه وره چاودیره
 به سهرتانه وه و ناگای له هه موو نا کارو هه ل سوکه و تیکتان هه یه.

ناگاداری مال و سامانی هه تیوان

بن به ناهه ق مه یخون

خوای گه وره نه فه رموی: ﴿وَأَتُوا آلَیْنِمَیْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِیْثَ

بِالطَّیِّبِ﴾ **واته:** مال و سامانی هه تیوان هه ر که پیگه یشتن (بالیغبوون)

ئینجا به ریک و پیکی و به باشه ماله که یان بده نه وه، هه روه ها ناپاک به پاک مه گورنه وه، واته مال و سامانی که م نرخى خوتان به مال و سامانی

به نرخى نه وان مه گورنه وه، ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ﴾ **واته:** مال و

سامانیان تیکه ل به مال و سامانی خوتان مه که ن، نازانن مالی هه تیوه کان چه نده و هه رموی بخون و بلین بوو به (مه سرفه) و ته و او

بوو، ﴿إِنَّهُ كَانَ حُوبًا کَبِیْرًا﴾ **واته:** به راستی خواردنی مال و

سامانی هه تیو تاوان و گونا هیکى زور گه وره یه نه و جا به هه ر شیوه یه ک بیت.

(تیبینیه کی گرنگ)

پیشه و (قرطبی) له ته فسیره که یدا^(۱) نه گپیتته وه له (موقاتیل) و (که له بی) وه به رویوایه تیکى تردا (ئیبین و ئه بی حاتم) رویوایه تی کردوه له سه عیدی کوپی جوبه یر (ره زای خویان لیبتت) نه فه رمویت: (پیاویکی غه طفانی) مالی زوری لابوو ماله که ش هینی برازیه کی بوو که (هه تیو)

(۱) بپوانه (الجامع لأحكام القرآن، تفسیر القرطبی) له نووسینی (احمد الانصاری)

القرطبی، به رگی ۲/، لاپه ره/ ۲۰۰.

بوو ئینجا کاتی برازا هه تیوه که ی گه وره بوو که وا له هه تیوی ده رچوو،
داوای ماله که ی کرد له مامه که ی، به لام مامه که ی (حاشای) لی کردو نه یدا
پیی، نه و جا له پاشان چوو خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ) ئینجا نه م ئایه ته
دابه زی کاتی مامه که ی بیستی نه م (ئایه ته) دابه زی ووتی (أَطْعَمْنَا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ) واته من ملکه چی فهرمانی خواو پیغه مبه ری خوام (ﷺ) په نا
نه گرم به خوا له و (گونا هه گه وره) ئینجا له پاشا هه موو ماله که ی داوه
به برازا که ی، پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی: (هه ر که سی خوی له چروکی
و پژدی بپاریزی فهرمانی خوا جی به جی بکات نه وه ده چیت به هه شته وه
جا کاتی گه نه که که ماله که ی وه رگرت وه، هه مووی دا له پیگه ی خوا،
پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی (نه جرو) پا داشته که ی جیگیر بوو بو گه نه که و
گونا هه که ماوه ته وه، ووتیان نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) چون گونا هه که
ماوه ته وه؟ فهرمووی: (ثَبِتَ الْأَجْرُ لِلْغُلَامِ وَيَقِي الْوِزْرُ عَلَى وَالِدِهِ) واته:
نه جرو پا داشته که جیگیر بوو بو کوپه جاعیل که و گونا هه کانیش که و ته
سه ر باوکی چونکه بی باوه پبوو.

(پاشکۆ)

خواردنی مالې هه تیوان به بیرو پای هه موو زانایانی ئایینی به گونا هو
تاوانه گه وره کان داده نریت و ئه ژمیردریت چونکه مروؤ ده فه وتیت
هه روه کو (ئایه ته که) له پیشه وه ئاماژه ی بو کرد ﴿كَانَ حُوبًا كَبِيرًا﴾
(حوب)، (أي ذنبٌ عظیمٌ عند الله) واته: گونا ه جا بیگومان خوردنی مال و
سامانی هه تیو چ که م بیت یان زور ئه وه گونا هیکی گه وره یه و چونکه
لیپرسینه وه ی توندی له دوا یه ^(۱).

(باسیک له ماره کردنی کیژی هه تیو به ماره ییه کی که م)

ئه و جا بیگومان خودای په روه ردگار دیته سه ر باسیکی وا که دوو
بیته یزی له سه ر کۆده بیته وه و، یه کیکیان بیته یزی بی باوکی، چ کوپ بی چ
کچ بیت، ئه و یتر بیته یزی کچه، ئه و جا ده بی ئه و کچه هه تیوه هه ندی مالې
له باوکی بو ئه مینیته وه، ئه گه ر ئه و کچه گه وره کراو (شوی) به بیگانان
کرد مال ه که ش ئه بات له به ر ئه وه خزمانی کچه که ده لئین بوچی بوخومان
کچه ماره نه که یین و مال ه که ش بوخومان نه بی ئه مه ش گه لی جاران پووی
داوه، جا خوای گه وره ئه فه رموویت: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي

(۱) بپوانه (تاوانه گه وره کان) له نویسنی (عبدالرحمن ملا طه عبدالعزیز) لاپه ره / ۷۹.

الْيَتَمَى ﴿١﴾ (أَي إِذَا كَانَتْ تَحْتَ حَجَرٍ أَحَدِكُمْ يَتِيمَةً أَلَّا يُعْطِيَهَا مَهْرَ مِثْلِهَا فَلْيَتْرَكْهَا إِلَى مَا سَوَّاهَا) ^(١)، **واته:** خوڻه گهر ترسان که به دادگه رانه نه توانن په رفتار له گهل هه تیوه کاند ا بکه ن به تاییه تی ئه و کچه ی له ژیر چاودیری به پر سره که یدابی و ماره ی بکه ن و خزمانی بی ماره یی ئه وه ستم له و کچه ده که ن ماره یی وه کو خه لک پی ناده ن و وازیان لی بینن ماره یان مه که ن با (ئه وکوفی) خو ی ماره ی بکات.

(نَاكَادَارِيهِكَ)

نیمامی بوخاری و موسلم (پیوایه تیان) کردووه له عوروه ی کوپی زوبه یر (خوا لی پازی بیت) ئه لی پرسیارم کرد له پورم خاتوو عائیشه (ره زای خوی لیبت) ئه م ئایه ته بوچی نازل بووه و، ئه ویش له وه لامدا قه رموی ئه م (ئایه ته) هاته خواره وه له (شانی) کچانی بی باوکدا که له ژیر چاودیری به پر سره که ی دابی و ده یکاته (شهریکی) خو ی له مالیداو مال و سامان و جوانیه که ی سهرنجی پاده کیشی ئه و به پر سره ی ده یه ویت ماره ی بکات به بی ئه وه ی به دادپه روهری ماره ییه که ی بدات، وه فرمان دراوه که ژنانی تر بخوازن به ئاره زوی خو یان جگه له وانه ..

(١) بېروانه ته فسیری (صفوه التفاسیر) له نویسی محمد علی الصابونی، بهرگی/١،

(رہوایہ بؤ پیاو ہوتا چوار ژن بھیٹی)

خوای گہورہ نہ فرموویت: ﴿فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنٍ وَثُلَاثَ وَرُبْعَ﴾ أي أَنْكِحُوا مَا جِئْتُمْ مِنَ النِّسَاءِ سِوَاهُنَّ إِنْ شَاءَ أَحَدُكُمْ إِثْنَيْنِ وَإِنْ شَاءَ ثَلَاثًا وَإِنْ شَاءَ أَرْبَعًا وَلَا تَزِيدُوا عَلَى ذَلِكَ. **واتہ:** نہو ژنانہی کہ خوا بؤی (حال) واتہ رہوا کردونہ بہ ئارہ زوی خوتان مارہیان بکن دوان یان سییان یان چواران^(۱)، بؤ نہوہ کہ لہ ستہ مکردنی لہ کچہ (ہتیو) دور بکہ ونہوہ، بہ لام مہرجہ کہ بتوانن و (عہدالت) واتہ دادگری بہ جی بیئن لہ بہینی نہم ژنانہدا لہ مانہو لہ لایاند او رابواردن و گوزہ رانیان و بہ (یاسای شہر) چونکی نہ گہر (عہدالت) نہ کھن لہ ناویانا لہ مارہ کردنی نہ مانہیشا تووشی (تاوان) نہ بن وہ کو لہ مارہ کردنی (کیژہ) ہتیوہ کانا.

(تیبینیہ کی گرنگ)

جا ہر وہا (عہلامہ) ی ابن کثیر، (رہحمہت خوای لیبت) لہ تہفسیرہ کہیدا^(۲)، **نہلی:** ﴿فَمِنْ هَذِهِ الْآيَةِ كَمَا قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ

(۱) ہندی کہس وا بیرئہ کہ نہوہ کہ مہبہستی خوا لہ (مثنی) واتہ دوو، دووہ وہ مہبہستی لہ (ثلاث) سی سیئہ، وہ مہبہستی لہ (رباع) چوار چوارہ، نہمہش ژمارہیہ کی زور نہکات، بہ لام نہم جورہ کہ سانہ لہ واتاو تہفسیری قورٹانی پیروز تینہ گہشتون، خوای گہورہ (نیسلاحیان) بکات، بروانہ (تہفسیری قورٹانی پیروز) لہ نویسنی ماموستا (عبدالعزیز عہلاندین مستہفا کوی) بہرگی ۲/، لاپہرہ ۳۸.

(۲) بنورہ (تفسیر القرآن العظیم) تحقیق (عبدالرزاق المہدی)، بہرگی ۲/، لاپہرہ ۱۷۱، چاپی بہ بیروت.

عنهما) وجمهور العلماء لأن المقام إمتنان وإباحة فَلَوْ كَانَ يجوزُ الجمعُ بين أكثر من أربعٍ لذكره، واته له م ثايه ته دا وهك (ثيبنو عه باس) (خوا ليبيان پازي بيٽ) وه جه ماوه ري زانايان وتويانه له بهر ئه وهى مه قامه كه مه قامى منه ت كردن و په واييه، نه گهر دروست بوايه له بوونى زياد له چوار ژن به سهره كه وه باسى ده كرد، قَالَ الشافعي (عليه الرحمة) وَقَدْ دَلَّتْ سُنَّةُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) الْمُبَيِّنَةُ عَنْ اللَّهِ أَنَّهُ لَا يَجُوزُ لِأَحَدٍ غَيْرِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ يَجْمَعَ بَيْنَ أَكْثَرِ مِنْ أَرْبَعِ نِسَوٍ وَهَذَا الَّذِي قَالَهُ الشافعي (رحمه الله) مَجْمَعٌ عَلَيْهِ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ، أَلَا مَا حُكِيَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنَ الشَّيْعَةِ أَنَّهُ يَجُوزُ الْجَمْعُ بَيْنَ أَكْثَرِ مِنْ أَرْبَعٍ إِلَى تِسْعٍ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ بَلَا حَصْرٍ وَقَدْ يَتِمَسَكُ بَعْضُهُمْ بِفِعْلِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي جَمْعِهِ بَيْنَ أَكْثَرِ مِنْ أَرْبَعٍ، إِمَّا تِسْعٍ كَمَا ثَبَتَ فِي الصَّحِيحِ وَإِمَّا إِحْدَى عَشْرَةٍ كَمَا جَاءَ فِي بَعْضِ أَفْهَامِ الْبُخَارِيِّ (رحمه الله)، وَاتَه پيشه وا شافعي (ره حمه تي خواي ليبيٽ) فهرموويه تي (سوننه تي پيغه مبه ر (ﷺ) كه له خوا رونكراوه ته وه به لگه يه له سهر ئه وهى بؤ هيچ كه س دروست نيه جگه له پيغه مبه ر (ﷺ) كه له چوار (ژن) زياترى به سهره كه وه هه بيٽ، وه ئيمامى شافعي (ره حمه تي خواي ليبيٽ) ووتويه تي زانايان هه موو كوټوبونه ته وه و كوټكن له سهرى جگه له كومه ليك (شيعه) كه ده لئين (دروسته بوونى چوار ژن) زياتر، هه تا نو ژن له يه ك كاتدا هه نديكى تر ئه لئين (به بى سنوور) وه هه نديكيان له سهر ئه وه پويشتونه كه پيغه مبه ر (ﷺ) له چوار ژن زياترى هه بووه هه تا نو، هه نديكى تر ئه لئين يانزه و هه روه كو له فهرمووى پيشه وا بوخارى (ره حمه تي خواي ليبيٽ) هاتووه، به لام ئه وهى پاستى بيٽ كه (اتفاقي)

ھەموو زانايانى ئىسلام بەتايىبەتى ئەھلى (سۈننەت و جەماعت) ھەروھەكو ئىمام (ابو منسورى ماترىد) یش لە (تەفسىرى تاۋىلات اهل السنه) دا^(۱)، و ئەفەرمویت و بەلام (عەلامە این کثیر) (رەحمەتى خوائ لیبیت) چەند فەرمودە یەکی حدیس ئەھینتەوھو (ریوایەت) ئەکاو ئەفەرمووی: (وَقَدْ رَوَيْنَا عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) تَزَوَّجَ بِخَمْسِ عَشْرَةِ امْرَأَةً وَدَخَلَ مِنْهُنَّ بِثَلَاثِ عَشْرَةٍ وَاجْتَمَعَ عِنْدَهُ إِحْدَى عَشْرَةَ وَمَاتَ عَنْ تِسْعٍ)^(۲)، وهذا عند العلماء مِنْ خَصَائِصِهِ دُونَ غَيْرِهِ... مِنَ الْأُمَمِ، لَمَّا سَنَذَكْرُهُ مِنَ الْأَحَادِيثِ الدَّالَّةِ عَلَى الْحَصْرِ فِي أَرْبَعٍ وَاتِهِ لَهُ نَهْنَسَهُ (رەزای خوائ لیبیت) کەوا بۆیان گێرپاینەوھ کە پیغەمبەر (ﷺ) پانزە ژنی ھیناوە ھەروھە سیانزە یانی گواستۆتەوھو، لە یەک کاتدا یانزە ی ھەبوو، کە کۆچی دوا یییان کردو، ھەروھە (نۆ) ژنیشی بە جیھیشتو، وە ئەوھ لە لای زانا یان تاییبەتە ندیەکانی پیغەمبەر (ﷺ) بووھ بێ ئەوھ ی بۆ کەسی تر ببی، بە پێی ئەو فەرمودانە ی باسی دەکەین ئە بێ پیاوی موسلمان ھەر (چوار ژنی ھەبێ) و نەک زیاتر، پێشەوا (ئەحمەد) فەرموویەتی (کە غەیلانی کوپی سەلەمە ی سەقەفی) موسلمان بووھ (دە) ژنی ھەبوو، پیغەمبەر (ﷺ) پێی فەرموو (إِحْتَرُ مِنْهُنَّ أَرْبَعاً) واتە چوار یان ھەلبژێرەو، باقیەکان بەرە لا بکە، ئینجا لە سەردەمی

(۱) بېرونە (تاۋىلات اهل السنه) تفسیر الماترىدى لە نوسینی پێشەوا ابی منصور الماترىدى، ج ۳، لاپەرە ۶-۷.

(۲) بېروانە (تفسیر القرآن العظیم) تفسیر (ابن کثیر)، لیكۆلنەوھ ی (عبدالرزاق المهدی)، بەرگی ۲، لاپەرە ۱۷۳.

خه لافه تی ئیمامی عومه ردا (ره زای خوای لیبیت) ژنه کانی ته لاق داو،
 ماله که ی له نیوان کوپه کانیدا دابه ش کرد ئه و جا ئه و هه واله گه یشته
 حه زره تی عومه ر (ره زای خوای لیبیت) جا فه رموی: (من وا ئه زانم
 (شه یان) له وانه دا که له ئاسمان ده بیسی گوئی له کاتی مردنی تو
 بووه هاتوو ده ویه تی به گویتا له وانه یه ماوه یه کی که م تو بژیت سویند
 به خوا ده بی (ژنه کانت) بگپریته وه و بگپینه وه بو ماله که ت یان ئه یانکه
 میراتگرو فه رمان ده ده م کوپه که ت (ره جم) بکه ن وه کو چون کوپی
 (ئهی په غال) په جم ده که ن، یان وه کو کوپه که ی (ئهو په رغال) به رد
 باران کرا، ئه و جا بیگومان هه ر به م شیوه یه (ئیمامی شافعی و ترمزی و
 ئیینو ماجه و داروقوتنی و به یه قی) و که سانی دیکه (ریوایه تیان)
 کردوو، هه تا ده گاته (چواریان لی هه لبژیره) چونکه ئه وه (ده لیل) و
 به لگه یه ئه م (حه دیسه) ئه وه ئه گه یه نی ئه گه ر دروست بوایه زیاتر له
 چوار ژن ماره بکریت حه زره ت (ﷺ) پیکه ده دا (ده) ژنه که له لای
 (غه یلانی) بمیننه وه، موسلمان ببن له گه لیاو چونکه حه زره ت (ﷺ)
 فه رمانی پی دا هه ر (چوار ژن) به یله وه و ئه وانی تر واز لی بهینه، ئه مه
 به لگه یه له سه ر ئه وه که به هیچ شیوه یه که له (چوار ژن) زیاتر دروست
 نیه هه روه ها له فه رموده یه کی تر دا له م باره یه وه هاتوو که (ئهی
 داود) هیئاویه تی که (حارسی کوپی قه یسی کوپی عومه یر ئه سه دی)،
 کوتویه تی که موسلمان بووم هه شت ژنم هه بوو، ئینجا له لای پیغه مبه ر
 (ﷺ) باس م کرد ئه ویش له وه لامدانه وه فه رموی (أَخْتَرُ مِنْهُنَّ أَرْبَعًا وَفَارِقُ
 الْأُخْرَى) واته چواریان که خوت حه زیان پی ئه که ی هه لبژیره و له وانی

تریان هه لگروه ئه لئ منیش چواریانم به په لا کرد یه کئ له وانه زۆر لام مابوه وه، نزیکه ی (٦٠) سال ژنم بوو ته لاقم دان و چواری ترم لای خۆم هیشته وه، ههروهك چه زرهت (ﷺ) پئی فه ورموو^(١).

نهگه ر دادپهروه ری له نیوانیاندا

نه بوو یهك ژن به سه

خوای گه وده ئه فه رموویت: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْلُوا فَوَاحِدَةً﴾ (أَيُّ إِنْ خِفْتُمْ مِنْ عَدَمِ الْعَدْلِ بَيْنَ الزَّوْجَاتِ فَالْزَمُوا الْإِقْتِسَارَ عَلَى وَاحِدَةٍ) واته: بیگومان خو ئه گه ترسان نه توانن به دادگه رانه وه وهكو یهك ته ماشای ژنه کانتان بکهن ده بی ته نها ژنیک بینن و ماره بکهن زیاتر رهوا نیه و به شه ریه تی (نیسلام) مادام دادگه ری نه بی، ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا﴾ (٢) (أو بما ملكت أيمانكم من السرارى مهما كان العدد فَإِنَّ ذَلِكَ أَضْمَنَ لِعَدَمِ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ) واته: ده توانن له و که نیه کانه ی به کویلا یه تی ده که ونه به رده ستان ئه گه ر ژماره شیان زۆرین له بهر ئه وه که (مولکن) وهك ژنی خۆتان کرده وه یان له گه ل بکهن، واتا یهك ژن بینن، یان ژنی کویله ی خۆتان چاکتره نه وهك چه ند ژنان بینن و خۆتان تووشی گونا هو (سته م) بکهن، ههروهكو له پێشه وه ته فسیرو پافه کراوه به دریزی.

(١) بنۆره هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

(چه ند باسیکی گرنګ)

۱- هندی له زانایانی ئایینی نه فەرموون باشت وایه که پیاویک ته‌ها ژنیک بهینیت چونکه هینانه‌دی (عه‌دالت) واته دادپه‌روه‌ری له نیوان (دوون یا سی ژندا کاریکی ژور ناپه‌حه‌ته)، به‌تایبه‌تی به‌و شیوه‌ی که شه‌ریعه‌تی ئیسلام پونی کردوته‌وه، مافی فره‌ژنی پونکردوته‌وه، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ږیگای فره‌ژنی له‌به‌رده‌م موسلماناندا نه‌به‌ستراوه‌و قه‌ده‌غه نه‌کراوه له ئایینی پیروزی ئیسلام (إنشاء الله) دواپی هندیکی ده‌خینه به‌رچاو.

۲- هندی جار پیویسته پیاو ژنیک ه‌بی و بیکات به‌ دوون، له‌به‌ر نه‌وه‌ی جاری وا ده‌بیټ پیاویک ژنیک ماره ده‌کات به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک ژنه‌که تووشی نه‌خوشی نه‌بی که رابواردنی می‌رده‌که‌ی له‌گه‌لیدا نه‌نجام ندریت، نه‌وجا نه‌گه‌ر می‌رده‌که له‌ته‌م‌نی گه‌نجیدابوو، وه به‌بی ژن زیاپی بو نه‌ده‌چوه‌ سهر، ده‌بیټ یا نه‌و ژنه نه‌خوشه‌ی (ته‌لاق) بدات تا بتوانیت ژنیک تر بهینیت.. یان ږیگای (فه‌ساد) و داوین پیسی پی بدریت نه‌مه‌ش به‌هیچ شیوه‌یه‌ک بو پیاوی خاوه‌ن باوه‌ر نابیت و مه‌حاله، جا ئایه له (حاله‌تیکی) وادا نه‌و باشت نه‌یه که ږیگای بدریت ژنیک تر بینیت بی نه‌وه‌ی ژنه نه‌خوشه‌که‌یشی (ته‌لاق) بدات؟!

۳- جاری واش ده‌بیټ پیاویک ژنیک ماره ده‌کات و دواپی دهرده‌که‌ویت که ژنه‌که نه‌زۆکه‌و مندالی نابیت، مروغه‌که‌ش حه‌ز له مندال و نه‌وه‌ ده‌کات، جا لی‌ره‌شدا دیسانه‌وه نه‌گه‌ر پیاوه‌که ږیگای ژنه‌پنانیک تری نه‌بیټ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که ژنی ه‌یه، نه‌گه‌ر ژنه‌که‌ی (مانع)

بیت و داوی ته لاقی لی بکات نه وه ده بیت ژنه که ی ته لاق بدات و ئینجا تووشی خه م و ئازاریکی زوری بکات و لئی جیابیتته وه تا ژنیکی تر بهینیت، جا کامه یان باشته ژنه نه زوکه داماو که (ته لاق) بدات یاخود ریگا بدریتی ژنیکی تر بیتیت باشته نیه؟ هه روه ها ئامارمه مان بو (که نیزه و کویله) کرد چونکه له پیشه وه گوتمان ئافره ته که نیزه کان نه گه ر زوریش بن په وایه به لام ئیستاکه له م (عه سر) و زه مانه دا کویله نه ماوه، جا مه به ست له ئافره تانی (که نیزه و کویله) ئافره تانی دوزمنی غه بری دینن که له شه ردا به دیل ده گیرین ئیتر کویلا به تیان به سه ردا ده بریت، جا بیگومان نه م جوړه ئافره تانه به (عه ره بی) پی ی ده گوتی (جاریه) نه و جا به دیل گرتنی پیاو یان ژن له شه ردا و کردنیان به کویله پیش هاتنی ئیسلام و دوی هاتنیشی له ناو گه لاند هه ر باو بووه، ته نانه ت تا ماوه په کی که می پیش سه ده ی بیسته میش هه ر باوی هه بوو، ئینجا ده ولّه تان بریاریندا له سه ر بن پرکردنی نه و دیارده یه به لام ئیستاش که دوو (ده ولّت) ده بیتته شه رپان له هیه جوړه تاوان و سته میك سل ناکه نه وه و نه و دیلانه ی ده یان گرن نه گه ر نیرینه بن زور جار ده یانکوژن و به لام نه گه ر ئافره تیش بن به زور (ته عه دا) ده سندریتی ده که نه سه ریان، به لام له راستیدا نه مه (ته جاوزه) و به پیچه وانه ی شه ریه تی ئیسلامه، چونکه ئاینی ئیسلام به رامبه ر به دیل زور به زه بییه و هه تا نه گه ر دیله که لادینیش بیت به جوانترین شیوه (معامه له ی) له گه ل ده کری.

۴- زور له روشنبیران و میژوو نووسان نه لّین ژماره ی ئافره تان له ژماره ی پیاوان زیاتره به تایبه تی له کاتی جهنگی نیوان ده ولّه تاندا،

چونکہ ژماره یه کی زور له ئافره تان به هۆی کوژرانی میرده کانیانه وه بیوه ژن ده که ون، ههروه ها به شیکێ زۆریش له ئافره تان هه ر به بی شوو ده میننه وه و ده بنه (قهیره) کچ جا له حاله تی ئاوادا که هه ردوو جوړه که پیوستان به (میرد) هه یه نه گه ر ریگای فره ژنی (تعدد) له پیاوان بگیریت ههروه کو کار به ده ستانی ئایینی (دیان) و فه له کان پښگایان کرتوو^(۱)، نه و کاته زۆرینه ی نه و دوو جوړه ئافره تانه (بیوه ژن و قهیره کچ) په نگه پووبکه نه زیناو داوین پیسی و بینه هۆی بلا بو نه وه ی فه سادو گه لیک جۆری نه خو شی ترسناک، وه کو له جهنگی (یه که م) و (دووه م) له نه و روپادا پویدا، ههروه ها به هه زاره ها مندالی (ناشهرعی) له دایک بوون و فپری ده درانه ناو کۆلانه کان و باخچه گشتیه کان، له و پۆژگاره دا بوو بوو به گرفتیکێ گه و ده، به لام له هینانی ژنیک زیاتر پښگای پی بدریت نه م گرفته و نه م بار گرانیه له سه ر کۆمه ل سووک ده بیت.

ه- نه و جا ههروه ها نه وه ی راستی بیت (بی باوه پان) و دوژمنانی ئیسلام و نه و که سانه ی به ئاوی خراپی نه وان پهروه ده بوونه و کراون به رامبه ر به یاسای ئیسلام بو ماره کردنی هه تا (چار ژن) که پیاو ماره یان بکاو بیان هینی به گویره ی شهرع و یاسای خودا (معامه له یان) له گه ل بکات، به لام نه و که سانه پروپاگه نده ناپه سه ندی زۆریان

(۱) چونکه بێگومان به لای نه وانه وه نابێ (له یه ک ژن) زیاتر بیتی چونکه نه گه ر ژنیکیان پیاوه کی بمیرت ئیدی چیتر میزدی دیکه ناکاته وه و نه بیته (په به ن) ههروه کو له ناو خوشیاندا پیتی ده لێن (په بنی، دیری).

بلاوکردۆته وه، ههروهها ئهشی کهن، بهبی ئهوهی له پێویستی سوودی دانیشنوان وورد ببنه وه که تووشی کاری ناهه مواری نه بن، جا بێگومان ئه وه که سانه ئه یانه وی ئاده میزاد وه که ئازهل واین و بین و بپۆن و بخۆن به بی پهره ده وه به بی ئابوو ئاره زووی ژن و میزدی خویان به بی سنوور و به بی یاسای دیاریکراو له هه ر که سی بی پها و بی یا قه دهغه، به بی ده ستوری پیکه وتوو له گه ل سروشتی ئاده میزادا جیهان به سه ر بیه نو وورد بینه وه له به رژه وه ندی خه لک، جا ئه گه ر ئیمه ی ئاده میزاد له گه ل ئه و کاره پێویستانه دا بپۆین که په ی ره وی ئاینی پیرۆزمان بو ی داناوین زۆر به داد په روه رانه و چاوی پوونه وه، ته ماشای کاره ساتی میژووی ناهه مواری بکه ی که ئه بیته هوی زۆر بوونی ژماره ی ژنان و که م بوونه وه ی پیاوان ئه مانه مان بۆ پوون ئه بیته وه.

٦- جا ههروهها بێگومان له و چه رخی ئیستامان گه لی له نووسه ران له وانه ی خویان به تیگه یشتوو و نووسه ری باش ده زانن به تایبه تی نووسه رانی (ئه وروپی) پازی نابن به وه ی که له ژنیک زیاتر بۆ پیاو بیته چونکه گه لی بیانووی ناله بار ده یینه وه، هه ندی جار ده لێن ژیان به ره و پیشکه وتن پویشته وه به خێوکردن و چاودێریان به چاکی ناکری ئه مه ش هه لاتنه له راستی ئه رکی ژیاندا، خوای گه و ره ماوه ی داوه زیاتر له ژنیک بۆ پیاو بیته ^(١)، چونکه راسته قینه ی ژیان وا پێویست ده کات ئیمه

(١) ههروهکو به (نه نصی) ئایه تی قورئان دروسته بۆ پیاو (تا چوار ژن بهیئنی) و ماره بکات وه به فرموده ی پێغه مبه ریش (ﷺ) پێگا دراوه و په وایه پیاو (چوار ژن) ماره بکات و بهیئنی.

به چاوی خۆمان ده بینین و له کۆنه وهش هه رده م ژن له پیاوان زیاترن و چونکه ئه مه سروشتی خودایه، جا بێگومان هه تاکو هه ندی جار له هه ندی وولات و کۆمه لی وابوو (چوار ژن) به رامبه ریه ک پیاو هه بووه، هه روه کو پسیپۆران سه رژمیریان کردوو، جگه له مهش ئه و زیاده یهش به رده وامه واته هه موو کاتی ژن له پیاو زیاتر بووه جگه له مهش به هۆی (شه پو شوپوه) پیاوان زۆر ده کوژرین، هه روه ها بۆ نمونه له شه پی یه که می جیهانی (چه ند ملیۆن) پیاو له ناو چوون، چونکه بێگومان له شه پی دووه می جیهانی (په نجا ملیۆن) پیاو کوژران، هه روه ها شه پی جووله که وگه لی فه له ستین که له سالی (۱۹۴۸) پوویداو به رپابوو، کوژراوی موسلمانانی (فه له ستینی) بی ژماره و بی حیسابه، هه تاکو ئیستاکهش به رده وامه، هه روه ها شه پی موسلمانانی (جه زائیر) له گه ل (فه رهنسیه کان) زیاتر له (ملیۆنیک) کوژرا، بۆیه ناویان له (جه زائیر) ناوه خاوه نی (ملیۆن شه هید)، ئیستاکهش موسلمانانی (جه زائیر) له گه ل ده وله ته که یان شه پیاوه و پۆژانه به ده یان کهس ده کوژرین، خۆ له شه پی (عیراق و ئیران) که له سالی (۱۹۷۹) دهستی پی کرد هه روه ها هه شت سالی درێژه کیشا ده توانین بلین زیاتر له (یه ک ملیۆن) کهس له هه ردوولا کوژراون، جگه له وانه ی که بی سه رو شوینن که ژماره یان هه تا ئیستا نه زانراوه، هه روه ها له سالی (۱۹۹۰) له شه پی کویت و عیراق، به یه ک پۆژ (سه ده زار) کوژران، به لام هه ندیکی تر ده لاین (سه دو په نجا هه زار) سه ربازو ئه فسه ری عیراق له بیابانی (کویت) له نیتوان شاری کویت و عه بده لی و ئه رتاویه ی سعودی به بۆمباو ساروخی

ئەمريكاو دەولەتانی پۆژئاوای ھاوپەیمانی ئەمەریکا و دەولەتانی عەرەبی
کە لایەنگری کویتیان دەکرد زۆربەیان کوژران و لەنیوچوون، ھەروەھا
زۆربە (سەنگەرەکانیان) بە (دەبابە) بەسەردا تەبک کردن، کە ھەموو
جار لە (تەلەفزیۆنی) ئینگلیزی پۆژ بە پۆژ نیشان دەدرا و خەلک بە چاوی
خۆیان دەیان دیت.

۷- ھەروەھا جگە لەوانە پێشوو، کوشتار لە شوینیکی وەک
روواندە و ئەفریقی لە شەپی نیوان خۆیاندا گەیشته دوو ملیۆن کەس،
ھەروەھا لە شەپی (بۆسنە و ھیرسک) کە سەر بە (مەسیحیەکان) بە
یارمەتی پووس و یۆنان و سەربازەکانی نەتەو یە کگرتووەکان بە تاییەتی
(ئۆکرانیەکان) نیو ملیۆن کەسیان لە موسڵمانانی (بۆسنە) کوشت
ھەروەھا شەپەکانی (ئەفغان) و (پووس) و ئەفغانیەکان لە نیو خۆیاندا
لە سەر دەسەلات تا ئیستاش بەردەوامە، ھەروەھا (ملیۆنیک) کەس کوژرا
ھەروەھا شەپەکانی (ھیند) و موسڵمانانی (کشمیر) بەردەوامە، ھەروەھا
پۆژی بە دەیان کەس دەکوژین، ھەروەھا لە شەپی نیوان (کوردو عێراق)
کە لە رۆژی ۱۱/۹/۱۹۶۱ زاینی دەستی پێکرد دەتوانین بڵێن (نیو
ملیۆن) کەس تا کو ئیستا کوژراوە، ھەروەھا جگە لە مەش لە دوی دێ و
تەشەنە ئەکا و کوشتار پەرە دەستینێ خوا بۆمان (خیر) بکا، ھەروەھا
لە شەپی (چاچانەکان) و پوسیش بە ھەزاران کەس کوژران و دەکوژین،
ھەروەھا شەپی (تورک) لە گەل کوردان بەردەوامە و پۆژانە بە دەیان کەس
دەکوژین، ھەروەھا شەپی کوردی ئێرانیش لە گەل دەولەتی ئێران
کوژراوی ئەوانیش بە ھەزاران بوو، ئیستا کەش بەردەوامە، ھەروەھا
ولاتی (مصر) ییش بەم دواییە چەندەھا کەسیان لە یەک کوشتووە،

(پاشکو)

پوخته ی ووته به کورتی (فره ژنی) له نیسلام کاریکه به ناچاری په نای
 بو ده بردری یان په رژه وه نندییه کی تاییه تی یان گشتی تیدایه، به لام
 بیگومان نه وانه هیچ بیانویه کی (شهرعیان) نی یه، هر له و گوړه ده چن
 سواری داخواری و ناره زووی خو یان ده بن و له هه مانکاتیشدا فه قیرو
 هه ژارن و نه و ژانانش ده سخره په ده که ن نه وه له حاله تی ئاودا ده بی
 پیان لی بگیری به تاییه ت پاش ده رکه وتنی نه و هه موو گیرو گرفت و
 کیشانه که نه مړو له فره ژنیدا پووده ده ن.

(پیویسته و ده بی ماره یی به ژنان بدری)

خوای گه وره نه فره رمویت: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَتِهِنَّ نِحْلَةً﴾ ای
 أعطوا النساء مهورهن عطية عن طيب أنفسكم. واته: پیویسته نه و
 ماره ییه ی بریارتانداوه بو ژنه کانتان به (فره رزکی) خوایشی بزنان چونکه
 ماره یی ژنان بریاری خواجه (فره زه و) واته پیویسته و مافی خو یانه و
 بیانده نی، ﴿فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنَيْئًا مَرِيَّتًا﴾ ای
 فَإِنْ نَفْسُهُنَّ بِهِ شَيْءٍ مِنَ الصَّدَاقِ أَيِ فَخَذُوا ذَلِكَ الْمَوْحُوبَ حَلَالًا طَيِّبًا.
 واته: نه گه ر به خو شی و دل و ناره زووی خو یان ده ست به ردار بوون له
 شتی له و (ماره ییه) و پیان دان نه وه (حاله) و په وایه و بیخون، هیچ
 گونا می تیدانیه چونکه (حاله) و (زه لاله).

(پوخته‌ی ووته‌کان)

ئە‌ی موسلمانە‌کان کاتێ ژنتان مارە‌کرد ئه‌وه بێ‌گومان ئه‌بێ‌
ماره‌بیه‌که‌یان پێ‌ بده‌ن وه‌کو خودا پێ‌ی داو‌ن، با پێ‌یان بده‌ن به‌
پیاو‌ه‌تی وه‌ک به‌خششی بده‌ن بده‌ن به‌یه‌کێ، وه‌هه‌روه‌ها
ماره‌بیه‌که‌یان مه‌خۆ‌ن و (مه‌نعی) مه‌که‌ن لێ‌یان چونکه‌ مافی خۆ‌یا‌نه‌و
به‌لێ‌ ئه‌گه‌ر به‌ خۆ‌شی خۆ‌یا‌ن و ئاره‌زوی دل‌ شتیکیان له‌و ماره‌بیه‌ دا
به‌ئێ‌وه‌ بیه‌خۆ‌ن و تۆ‌شی گیانتان بێ‌ و پێ‌و‌ژتان بێ‌.

(مال و دارایی‌تان مه‌ده‌نه‌ ده‌ست سه‌فیه‌کان)

دوای ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ دێ‌ته‌ سه‌ر باسی ئه‌و (مال و سامانه‌)ی که‌
خوای پێ‌ی داو‌ن نه‌یده‌نه‌ ده‌ستی (سه‌فیه‌) و نه‌زانه‌کان که‌ جیا‌وازی له‌
نیوان چاکه‌ و خراپه‌ی خۆ‌ی ناکات جا به‌وا‌نه‌ ده‌لێ‌ن (سه‌فیه‌) پاره‌و مال و
دارایی له‌ جێ‌ی خۆ‌ی (سه‌رف) واته‌ خه‌رج ناکات چونکه‌ پاره‌و مال و
سامان خودا بۆ‌ پێ‌و‌یستی ئاده‌میزاد داینا‌وه‌ که‌ باری ژیا‌نی خۆ‌ی پێ‌
راست بکاته‌وه‌ و پێ‌کی بخت، نه‌ک به‌ولا‌و به‌ولا‌دا سه‌رفی بکات و جێ‌
نه‌گرێ‌ و ئینجا خودا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ

اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا﴾ واته‌: مال و سامانی خۆ‌تان مه‌ده‌نه‌ ده‌ستی ئه‌و
که‌ نه‌جانه‌ی نه‌زان و که‌م (عه‌قل‌ن) و بێ‌ هۆ‌شن^(۱) و هه‌تی‌ون و له‌لاتان

(۱) بزائن (سه‌فیه‌) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا واته‌ (که‌م هۆ‌ش) وه‌ هه‌روه‌ها له‌ (عورفی دنیا)
به‌که‌سی ئه‌لێ‌ن که‌ مه‌سه‌له‌ه‌تی خۆ‌ی نازانی کارسازی ناتوانی بکات، بپوا‌نه
(ته‌فسیری نامی) له‌ دانانی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رس، به‌رگی دووهم،

هیشتا نه گه یشتونه ته ئه و پایه ی که چاکه و خراپه ی خویان بزائن، ئیتیر
 ئه وانه نیر بن یان می یا باوک دار گه وره ببین یان منداڵ ئه و ماله یان
 (ته سلیم) مه کهن و مه یانده نی و ئه و داراییه که و له ده ستانا ئه وه ی که
 خودا پاوه ستان و مانه وه ی ئیوه ی به ستووه پیوه، ﴿وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا
 وَاكْسُوهُمْ﴾ واته: پزق و پوزیان و جل و بهرگیان بۆ بکهن و له و ماله که
 مه تانه و له بهر ده ستانه بۆیان دابین بکهن، ﴿وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾
 ﴿وَاثَ: قسه ی وایان بۆ بکهن که دلایان خوش بکه چونکه به پوو گرزی
 و زمانی تال دلایان نازار مه دهن و پی یان بلین واتئ مه گهن که ئیمه
 ماله کتان ده خوین نه خیر به لکو هه رکات ئیوه گه وره بوون و پیگه یشتن
 مال و سامان ئی خوتانه و بۆ ئیوه مان هه لگرتووه .
 (ناگادارییه ک)

خوینه وارانئ نازیزم، له م ئایه ته وه شه ریه ته ی ئیسلام یاسای (هیجر)
 و قه ده غه کردنی (سهرف) و خه رجی مال و دارایی داهیناوه ئه و جا ده بی
 ئه وانه ی که هه تیون و یا منالن و یا سه فه یهن و، یا شیتن یا جحیل و
 نه زائن ماله که یان لی بسه ندری و بدریته ده ست (وه صی) و چاودیریک
 هه ت حالیان چاک ده بی، یان له لای (مه حکمه) و دادگا بۆیان بیاریزی
 ، به لام ده بی بۆ ماوه یه ک خواردن و جل و بهرگیان بۆ دابین بکری، جا
 خوای گه وره ئه فه رموی: ﴿وَابْتَلُوا الِیْسَمٰی حَتّٰی اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ﴾ واته:
 نه گه ر سه ره رشتی مالی هه تیوتان که و ته ژیر ده ست ئه وه چاوه پوانی
 گه وره بوونیان بکهن تا نه گه ر ته مه نی (بلوغ) بوون و ژن خواستن و

توانای زن خواستن و توانای زن و میزدی واته به جاری مالہ که گشت
مه که نه وه دهستیان و چاودیریان بن ئاخو ئه زانن سهرفی بکه ن یا نا؟
(فَإِنْ أَسْتَمْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ) واته: نه که ر ژیرو عه قل
و لیزانیان تیدا به دی کردن و زانیستان که و سهداو مامه له یان پیک و
پیکه، مه روه ها هه لس و که وتیان ته و او ئاقلانه یه، نه وه مال و
سامانه که یان بده نه وه، با بوخویان نیش و کاروباری خویان هه لسورپینن
و جی به جی ی بکه ن و وه کو خیزانیکی به ختیار.

(هوی هاتنه خواره وهی نه م نایه ته)

(موفه سیره کان) نه گیرنه وه نه م نایه ته پیروژه دهرباره ی (سابتی
کوپری ره فاعه و مامه ی) دابه زیوه چونکه (ره فاعه) مردوو مالہ که ی
به جیمه بو سابتی (کوپری) که مندا ل بوو نه و جا (سابت) بوو بو خزمه ت
پیغه مبه ر (ﷺ) عه رزی کرد نه ی پیغه مبه ری خوا که برازا که م هه تیوه له
مالی مندایه چی بو من په وایه له مالہ که ی، و که ی مالہ که ی بده مه وه؟
نه و جا به م بونه یه وه نه م نایه ته پیروژه دابه زی و هاته خواری.

(دروسته دهست کورت مالی هه تیو بخوات به پیی نه وهی که به خییو دهکات)

خوای گه وړه نه فهرمویت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوْهَا اِسْرَافًا وَّيَدَارًا اَنْ يَّكْبُرُوْا﴾^۱
 واته: مال هه کانیاں به (زیاده پړهوی) مه خۆن نه وه که وړه بېن و لیتان
 وه ربگر نه وه، ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ^۲ وَمَنْ كَانَ فَقِيْرًا فَلْيَأْكُلْ
 بِالْمَعْرُوْفِ^۳﴾ واته: هر که سی له نیوه دهوله مهنده، با خوی بپاریزی و
 مالی هه تیو نه خوات وه هر که سیکیش دهست کورت و هه ژاره هر
 نه وهنده بخوات که پیویستی ژیاڼه تی و لیی بخوات^(۱)، ﴿فَاِذَا دَفَعْتُمْ
 اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهَدُوْا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ حَسِيْبًا^(۶)﴾ واته: هر که تیکیش
 مال هه که یان نه دهنه وه له دوی نه وهی که (بالغ) نه بن، نه وکاته مال هه که یان
 بدهنه وه به ټاگاداری شایه دهکان (چونکه بیگومان نه وه فهرمانی
 خودایه) دهر باره ی نه و که سانه ی چاودیږی هه تیوان دهکن که
 شایه تیان له سهر بگرن و مال هه کانیاں بدهنه وه، بۆ لیپرسینه وهش هر
 خودا به سه، واته خودا (کافیه) بۆ چاودیږی و شایه بی دهر باره ی نه و
 هه تیوانه له کاتی وهرگرته وهی نه و مال هه دا، ټایه به ته وای بی یا که م بی
 و یا خیانه ت و فروفیلی له که ل کراوه، یان دراوه ته وه به ته وای.

(۱) عَنْ اِبْنِ حَاتَمٍ (رحمه الله) قَالَ عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي
 وَالِي الْيَتِيْمِ، وَاتَه لَه نيينو نه بی حاته مه وه ریوایه تی کردوه له خاتو عایشه وه
 (ره زای خوای لیبت) ووتی نه م ټایه ته له سهر به خپوکه ری هه تیوان هاتوته
 خواره وه.

(بَاسِیْکَ لَه مَافِی مِیرَاتِگَرْتَن لَه مَالِی مِیرَات دَاو، وَه مَافِی هَه تِیوَان وَ خَزْمَانِی تَرِیش کِه خَوَا دِیَارِی کَر دَوُوهِ)

خوینِه وارانِی ئازِیزِم، پاش ئه وه ی خَوای گه وره باسی (حه رامی) خواردنی مَالِی هه تیوانی کردو ئینجا فه رمانی دا که هر کاتِی (بَلَوغِیان) بوو مالّ و سامانه که یان بده نه وه ئه و جا له دوا ییدا دِیینه سهر پوونکردنه وه ی که ئه و (فه رائِیزه ی) واته که له پوره ی له مردو به جِی ده میئِی و سه ره پهرشتیار پارِیزگاری ده که ن چونکه (نِیرو می) ی تِیدایه (شه ریک) و هاو به شن جا بیگومان له سه رده می پیش هاتنی ئیسلام (مِیراتیان) نه داوه به ژن و مندالان و هه تیوه کان.

هه روه ها زۆربه ی (موفه سیره کان) له سه عیدی کوپی جوبه یرو قه تاده وه ئه گِیْر نه وه و ئه لّیْن (کافر) و بت په رسته کان مالّ و سامانیان هر بۆ پیاوی گه وره داده نا له (میرات) و که له پوردا، هه روه ها ژن و مندالیان (مه حروم) نه کردو وه مَالِی هه تیویشیان (غه سب) نه کردو ئینجا خَوای گه وره ئه م چه ند ئایه ته ی دابه زاندو فه رموی: ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ

مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرٌ نَّصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ واته: بیگومان هه موو پیاویک و هه موو مندالیک له (میراتی) دایک و باوک و خزماتی نزیکدا به شداره و به شی هه یه، هه روه ها ژنانیش (گه وره بن یا مندال) له میراتی دایک و باوک و خزمانیاندا به شدارن جا بیگومان (میراته که) چ که م بی یان نَقْد بی به مه ش خودای په روه ردگار (واجبی) واته به پِیوِستی داناوه و، هه روه ها بریاری له سه ر داوه، بۆیه هه رگیز نابِی لی ی لابد ریت. ﴿وَإِذَا

حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرَزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا

لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٨﴾ **واته:** هر له کات دابه شکردنی که له پوره که دا

خزمانی نزیکي مردوو (میرات) نه گرو هه تیوان و یان که سانی هه ژار و ده ست کورت له وی بوون ده بی له و میراته شتیکیان بده نی هه روه ها بی به شیان نه که ن هه رچه نده (که له پور) و (میراتیشیان) نه که وی، وه به پوو خوشی و به شوشیه وه قسه یان له گه ل بکه ن و بیان دوینن و با دلیان نه ره نجی و (حاجن) نه بن لیتان^(۱).

(دروست نیه سته م له مندالان بکری)

خوای گه وره نه فهرمووی: ﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرْكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ

ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ﴾ **واته:** نه و که سانه ی که له پاش خو یان

چه ند مندالکی بی ده سولات و لاواز به جی دین، با نه وه بخه نه وه یادی خو یان که نه وانیش له وانه یه بمرن و منداله کانیان به هه تیوی بکه ونه ژیر ده ستی خه لکی تر و مندالی نه وانیش پشتگوی بخرین و هه روه ها زه برو ناخوشیان له گه لدا به کار به یندری، ﴿فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا

(۱) هندی له زانایانی (تفسیر) نه فهرموون (به جیه پنیانی نه م فرمانه به پتیوستی دانه نین به تاییه تی نه گهر (میراته که) زدر بیت به لام هه ندیکی تر له زانایان نه لنین، نه مه (واجب) واته پتیوست نیه، هه ندیکی تر نه لنین چاک وایه نه نجامی بده یت، به لام هه ندیکی تر نه لنین نه م فرمانه بق سه رده م و کاتیک بووه و دواتر لابروده، به هاتنه خواره وه ی نایه ته کانی (میرات) که هر خاوه ن به شیک به شی خوی بق دیاری کرا نیتروایی (نه سخ بوو)، بروانه ته فسیری گولشه ن، لاپه ره ۱۷۶.

سَدِيدًا ﴿١﴾ **واټه:** با ټم (ميرات) به رانه له خوا بترسن و قسه ي پياوانه و ميهره بانه و به زيانه له گه ل ټم (هه تيوانه دا) و له گه ل ټم بچوک و گه دا يانه دا بکن، هه ندی له (موفه سپره کان) ټه لټن ټم (ټايه ته) قسه ټه کا له گه ل ټه وانه که مردنيان نزیک ټه بی و له کاتي (وه سيه تا) و واته له خودا بترسن و ماله که يان به (وه سيه تي) بی جیگو به (زايه ع) نه که ن و ، هه روه ها (زياد) له سی يه ک (وه صيه ت) نه که ن.

(نَاگَادَارِيْبِيَهْ ك)

پيشه وا بوخاری و موسلم^(١) ټم فه رموده يان هيناوه که وا پيغه مبهري خودا کاتي ته شريفی چوه لای سه عدي کوپي ټه بی وه قاص (خوا لټی پازي بيټ)، که وا سه ردانی کرد، ټه ویش له وه لامدا فه رموی ټه ی پيغه مبهري خودا (ﷺ) من که سيکم خاوه نی مال و سامانيکی زور که سيش نيه ميراتم لي بگري جگه له کچیک ټايه دروسته دوو سي يه کی ماله که م بکه م به (خير) فه رموی نه خير دروست نيه، ټينجا ووتی ټه ی (سی يه ک) فه رموی سي يه کی بکه و به لام سي يه کيش زوره وه له دواييدا پيغه مبهري (ﷺ) فه رموی: (إِنَّكَ أَنْ تَذَرَّ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفُّونَ النَّاسَ) **واټه:** تو ټه گه ر له پاش خوت منداله کانت به ده وله مه ندی به جي بيلی باشته ره له وه ی به فه قيری و هه ژاری به جيان بيلی و هه روه ها ده ست له خه لکی پان که نه وه و ده روزه بکه ن.

(١) هه ندی له زانايانی (ته فسير) ټه فه رموون (به جيه ټناني ټم فه رمانه به پيويستی دانه نين به ټايه تي ټه گه ر (ميراته که) زور بوو بروانه (فتح الباری، شرح صحيح البخاری) به رگی/٥، لاپه ره/٤٢٧.

(خوای گه وره هه ره شه له و که سانه نه کات که مالی هه تیوان ده خۆن)

خوای گه وره ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ﴾ (آی ۱۰)
 إِنَّ الَّذِينَ يَغْتَصِبُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ بِدُونِ حَقٍّ وَيَعْتَدُونَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ الضُّعْفَاءِ فَيَسْلُبُونَ أَمْوَالَهُمُ الَّتِي تَرَكَهَا لَهُمْ آبَاؤُهُمْ فِي الْحَقِيقَةِ إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمُ الْحَرَامَ وَيَسْتَخْلُونَ نَارًا هَائِلَةً مُّسْتَعْرَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ) واته: به راستی نه و که سانه ی به ناهه ق و ناره و مال و سامانی هه تیوی بی باوک ده خۆن با بزانی که پشکوی ناگر ده خه نه ناو سکیان و تووشی ناگریکی به هه له ده بن و وه له دواپوژیشدا ده خرینه ناو ناگری بلنسه داری دۆزه خه وه، چونکه له قیامه تدا نه وه ی خواردوویانه ده بیته ناگریکی راسته قینه جا هه روه ها پیغه مبه ریش (ﷺ) خواردنی مالی هه تیوی به یه کی له گونا هه گه وره کان ژماره کردوه^(۱)، بپوانه په رتوکی تاوانه گه وره کان له روانگی ئیسلامه وه.

(باسیک له باره ی میرات و میراتگران)

(موفه سیره کان) نه لێن له سه رده می (جاهلیه تدا) واته نه فامیدا مندا ل و ژن میراتیان نه ده درایه و نه یانگوت مال و سامان بو که سیك نه بی که بتوانی سواری و لاخ ببی و چه ک هه لگری و بتوانی له گه ل دۆژمندا شه پ

(۱) بپوانه په رتوکی (تاوانه گه وره کان له پوانگی ئیسلامه وه) لاپه ره ۷۸، له نووسینی

(عبدالرحمن مه لاطه عبدالعزیز).

بكاو، به هه موو شیوهیهك (دیفاعمان) لی بكاو، ئینجا خوای گه وره ئه م

ئایه تهی هه ناردوو فه رمووی: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِ مِثْلُ

حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۖ وَاتِه: جا نیرینه وهك به شی دوو مینهی ههیه

له میراته كاندا بئگومان له پاش ئه وهی كه خوای گه وره فه رمووی (ژن) و

پیاو گه وره و بچووك به شیان ههیه له (میرات) و هه روه ها باسی

هه تیوانیشی كرد ئه و جا دیته سه ر باسی به شكردنی (میرات) له نیوان

میراتگران جا ئه فه رمووی: (خوا پاتان ئه سپیری و فه رمانتان پی ئه دات

له میرات گرتن دوو به شی مینهی ههیه، واته پیاو دوو به شی ژنی ههیه،

بۆ نمونه واته كه سیّ مرد (كوپو كچیکێ) هه بوو میراته كهی ئه كری به

سیّ به شه وه، دوو به شی بۆ كوپه كهو، به شیکی بۆ كچه كهیه هه روه كو

له (كتیبه) شه رعیه كاندا به دووروو دریزی باسكراوه.

(تییینهك)

ئه مه ش له بهر ئه وه نیه (ئیسلام) به چاویکی كه م سهیری ئافرهت

دهكات به لكو ئیسلام به یه كسانی سهیری هه ردوکیان دهكات، حیکمهتی

ئه وه له وه دایه، كه پیاو زیاتر پئویستی به مال و سامان ههیه، ئه وه تا

پیاو ژن دینیت ده بیت مارهیی بدات، به لام هه ندی نه زان هه ن گومان

له وه ئه كه ن و (داوای یه كسانی) به شی ژن و پیاو ئه كه ن، به لام ئه وانه

ئاگایان له راستی حالّی (كۆمهل) نیه كه پیاو له سه ریه تی ژنیش به خێو

بكات و لئی (سه رف) بكات به لام ژن له سه ری نیه هیچ بداته پیاو مه گه ر

له چاكه ی خوی نه بی.

(هۆی هاتنه خواره وهی ئەم ئایه ته)

له جابری کوپی عه بدوللاوه (خوایان لی پازی بیئت) ئە گێرنه وه که وا
 فه رموو یه تی (خیزانی) سه عدی کوپی ره بیع هاته خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ)
 ووتی ئە ی پیغه مبه ری خودا، ئە مانه دوو کچه که ی سه عدی کوپی
 (ره بیعن) باوکیان له جهنگی ئوحودا له خزمهت جه نابتدا شه هید کراو
 مامیان هه موو ماله که یانی بردوو وه هیچی بو ئە وانه نه هیشتوته وه، مال و
 سامانیشیان نه بی که س مارهیان ناکا جا من چاره م چیه؟ جا
 هه زه رت (ﷺ) فه رموی (خودا ئە مه پوون ده کاته وه) ئیتر ئایه تی
 ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ هاته
 خواری و ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) ناردی به دوای مامه که یان و فه رموی له و
 مال و سامانه ی (سه عدی) ی برات دوو به ش له سی به شی بده به
 کچه کانی (سه عدی برات) هه روه ها هه شت یه کیش بده به دایکیان ئە وه ی
 که مایه وه بوخۆت ببیه ^(۱). ئە مه یه که م به ش کردنی (میرات) بوو له
 ئیسلام دا ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾ واته: خو
 ئە گه ر ئافره ته میراتگه ر هکان (دوان) بوون یان زیاتر ئە وه دوو به ش له
 سی به شی میراته که ده بن ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾
 واته: خو ئە گه ر (میینه که) ته نها کچیك بوو ئە وه نیوه ی میراته که بو
 ئە وه، یانی ئە گه ر مردوو هه هر کچیکی هه بوو ئە وا (کچه که) نیوه ی
 ماله که ی بو هه یه و ده ییا شه رعاً ﴿وَلِلْأَبَوَيْنِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ

(۱) پێشه وا (ئه حمه د و نه بو داود و ترمزی و حاکم)، هیناوتیان له جابری کوپی
 عه بدوللاوه، (ره زای خوایان لی بیئت).

مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ ﴿۱۰﴾ واته: دایک و باوکی مردووش هر یه که یان له
 (شهش) بهشی (میراته که) بهشیك هی نه وانه به مهرجیک (مردووه که) که
 مندالی هبی ﴿۱۱﴾ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ﴿۱۲﴾ واته:
 نه گهر مردووه که هیچ مندالی نه بوو، واته دایک و باوکی میراتیان لی گرت
 نه وکاته دایکه که ی له سیّ بهشی میراته که بهشیك نه بات نه وجا دوو
 بهشه که ی تری هی باوکی مردووه که یه ﴿۱۳﴾ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ
 السُّدُسُ ﴿۱۴﴾ واته: نه گهر (مردووه که) برای هه بوو له دووان زیاتر بوو
 نه وکاته دایکی مردووه که له شهش بهشی میراته که بهشیك نه بات ﴿۱۵﴾ مِنْ
 بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُرِى بِهَا أَوْ دَيْنٍ ﴿۱۶﴾ واته: له دواى جی به جی کردنی
 (وه صیه نی) مردووه که دانه وهی قهرزه کانیه تی ، (زانا یان نه فهرموون) :
 پیش هه موو شتی هقی (کفن) و (دفنی) لی نه درى نه وجا له دواى
 هه ندی قهرز که په یوه ندی به مردووه که وه هبی لی ده دریتته وه، دواى
 نه گهر (وه صیه تی) کردبوو تا نه ندازه ی (سییه کی ماله) وه صیه که ی
 نه نجام ده درى نه وجا نه وهی مایه وه به سهر (میراتگران) دابهش ده کری،
 جا خواى گهره نه فهرموی: ﴿۱۷﴾ أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
 لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۸﴾ واته:
 نیوه نازانن باوکتان و منداله کانتان کامیان قازانجتی زورتریان هیه
 بوتان، نه وهی که باسکرا له دابهشکردنی میرات له لایه ن خواوه (فهرزه)
 واته پیویست کراوه له سهرتان به هیچ شیوه یه ک نابیت لیی لابده ن
 چونکه نه وهی جاران ده تان کرد له بی بهش کردنی (میرات) له ژن و

مندال و هتیوی بی باوک له (میرات) ئه وه به پاستی کاریکی ناره وایه و فرمانی خودای له سه ر نیه ئیوه نازانن که چاکه له چی دایه، به پاستی خوا زۆر زانایه و دانایه له هه موو کارو فرمانیکدا زۆر به جییه.

(باسیک له میراتی ژن و میرد)

خوای که وده ئه فه رمویت: ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ﴾ واته: ئه و ماله ی (خیزانه کانتان) به جیی دین نیوه ی بو ئیوه یه ئه گهر هیچ مندالیان نه بوو ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٌ﴾ واته: ئه گهر منالیشیان هه بوو ئیوه واته میرده کان چوار یه کتان ئه که وی له و (میراته ی) ئه و ژنانه تان به جییان هیشته، ئه وه ی تریشی بو میرات به ره کانی تر ئه بیته، ئینجا له دوا ی جی به جی کردنی سپارده پایان سپاردوه، له دوا ی دانه وه ی (قه رزی) لایه تی و یان له سه ریانه ﴿وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٌ﴾

واته: بێگومان (ژن) چواریه کی مالی به جیماوی میردی ده با ئه گهر میرده که ی مندالی به جی نه هیشبوو وه (هه شت یه کی ده که وی) ئه گهر میرده که ی مندالی له پاش به جی مابی، به لام ئه گهر کابرای میرد زیاد له

ژنیکی هه بی هه موویان هاو به شن^(۱). له چوار یه ک یان هه شت یه که که دا،
ئه مه دواپی دانه وهی قه رزو جی به جی کردنی ئه و (وه صیه تانه ی) که
کردویانه ئه دریتته وه ئه گهر قه رزار بن.

(باسیک له باره ی که لاله)^(۲)

خوای گه وره ئه فه رمویت ﴿وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ
أَمْرًا وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ﴾ واته: خو ئه گهر پیاوی یان ئا فره تی که
میراتی لی ئه گهرا (مردبوو) باوک و باپیرو مندالیش نه بوو براهه کی هه بوو
یان خوشکیکی دایکی هه بوو ﴿فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ﴾ واته: بو
هه ر یه کی له و دوانه شه ش یه کی هه یه ﴿فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ
فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ﴾ واته: خو ئه گهر براو خوشکه دایکیان له

(۱) جا بیگومان بزانی له (میراتی) ژنانا یه کی بن یا دوو یا سی یا چوار هه موو
(شه ریکن) له (روبعدا) یا له (ثومندا) به (موساوات) بهوانه: (ته فسیری نامی) له
دانانی ماموستا مه لا عبدالکریمی مدرس، بهرگی/۲، لاپه ره/۲۶۳.

(۲) کلاله: واته ئه و که سه یه که نه باوکی هه بییت و نه مندال و وه بو خزمانی دووریش
به کارده هینریت، (کلاله) یان ئه وهی منالی نییه وه باوک و دایکی نه ماوه، ته نها
خوشکیک یا براهه کی هه بوو له دایکی خوای گه وره باسی (کلاله) ی له دوو ئایه تا
ناردۆته خواره وه، یه کیکیان (ئه مه یه) لێره دا ئه وی تریشیان (ئایه تی) ئه م سوره ته
پیروزه یه، بهوانه ته فسیری (گولشه ن) له نویسی ماموستا (نظام الدین عبدالحمید)،
بهرگی/۱، لاپه ره/۱۷۹، یان بهوانه: تیشکیک له روانگی ووشه پیروزه کانی قورئان
له نویسی (به ریز یاسین ابراهیم حمد)، لاپه ره/۹۶.

یہ کی زیاتر ہوں نہ وکاتہ ہم موویان (سئی یہ کی) میراثہ کہ دہ بن بہ بی
جیاوازی نیر و می و اتہ ہم موویان سییہ کی کہ لہ پورہ کہ دہ بن نیر و می
یان بہ یہ کسان^(۱)، ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾ و اتہ:

(۱) خوینہ وارہ نازیزہ کانم، زانایان نہ فہ رمون ہندی لہ وانی کہ (میراث) و ہر دہ گرن
پتیان دہ گوتری (أصحاب الفروض) و اتہ خاوەن بہ شی دیاریکراو نینجا چ لہ لایہ ن
خوداوه، نہ و بہ شہ یان بق دیاری کرایت یان لہ لایہ ن پیغہ مبری خوداوه (ک)،
خاوەن (فہر زہ کان) نہ وہی لہ پرتو کہ (عومدہ کانی) شہریعتی نیسلام دیاریکراوی
و بہ کورتی نہ فہ رموی: الوارثون من الرجال عشرة: ۱- (الابن) و اتہ کوپ، ۲- (وابن
الابن وان سفل) و ات کوپی کوپ ہر چہ ندہ بہرہ و خوار ہپوات، ۳- (والأب) و اتہ
باوک، ۴- (والجد وإن علا) و اتہ باوکی باوک ہر چہ ندہ بہرہ و ژور ہپوات، ۵- (الأخ)
و اتہ برا لہ ہر لایہ کہ وہ بیت، ۶- (وابن الأخ وإن تراخی) و اتہ کوپی برا جگہ برای
دایک با بہرہ و خواریش ہپوات، ۷- (وابن العم وإن تباعد) و اتہ کوپی مام ناموزا با
دوریش بکہ ویتہ وہ، ۹- (والزوج) و اتہ: میردی نافرہ تہ مردوہ کہ، ۱۰- (والمولی
المعتق) و اتہ بہ ندہی نازادکراو، (نہمہ نہ مرقہ نہ ماوہ).

(وَالْوَارِثُونَ مِنَ النِّسَاءِ سَبْعٌ) و اتہ (میراث) بہر ان لہ ژنان حوت کہ سن کہ نہ مانہ ن: ۱-
(البنت) و اتہ کچی مردوہ کہ یہ، ۲- (وبنت الابن) و اتہ کچی کوپ با بہرہ و خواریش
ہپوات، ۳- (والأم) و اتہ دایک، ۴- (والجدة) و اتہ نہ نک، ۵- (والأخت) و اتہ خوشک،
۶- (والزوجة) و اتہ ژن، ۷- (والموالة المعتقة) و اتہ نازادکہر کہ ژن بیت، جا
بیگومان ہندیکی تر لہ میراتگران بہ (عصبہ) ناو دہ برین، نہ و انیش نہ و خزہ
پیاوانان کہ نافرہ تہ ناکہ ویتہ نیتوانیان، جا سہرہ تا (میراث) دہ دریتہ خاوەن
فہر زہ کان، نہ وہی لہ خاوەن فہر زہ کان زیاد بیت و بمینیتہ وہ، دہ دریتہ (عصبہ کان)
(بق نہم باسہ)، ہپوانہ: نہم سہرچاوانہ: ۱- (شرح الرجیة) لہ نویسینی: (محمد بن
أحمد الدمشقی)، شرح المنہج القاضي زکریا الانصاری، ۳- بہ شکردنی میراث، لہ
نویسینی ماموستا مہلا (محمد مہلا نہ حمہد گہ زنہی، ۴- میراث و پتسایہ کانی لہ
شہریعتدا لہ نویسینی د. أحمد بالیسانی، ۵- پاستی و خلات بق زانستی میراث) لہ
نویسینی مہلا (عیما مہلا فائیز مہلا عہدوللا مدرس)، ۶- ہپوانہ پرتوکی (اللمع
المغیث فی علم الموارث) لہ نویسینی دکتور احمد مصطفیٰ . ۷- بہ شکردنی میراث
لہ دانانی ماموستا مہلا (عبدالعزیز ہرتہ لی)

له پاش نه نجامدانو جی به جی کردنی (وهسیهت) که کردیه تی، یان
 قه رزیک که له سه ری بوویت میراتگره کان میرات نه بن، ﴿غیر
 مُضَکَّرٍ﴾ واته: نابیت (وهسیهته که) به جوریک بیت زیان به خش بیت بو
 میراتگره کان ﴿وَصِیَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِیمٌ﴾ (۱۲) واته: نه و
 فه رمانهش پاسپارده (وهسیهتی) خواجه نه بی به گرنه بگریت و له کات و
 ساتی خویدا جی به جی بگریت خاوه نی برپاره که خودایه و نذر
 له سه رخویه و زانایه به سه ره موو شتی کدا، چونکه پیغه مبه ر ﴿﴾
 فه رموویه تی (اقسموا المال بین اهل الفرائض علی کتاب الله تعالی) رواه
 مسلم . واته: میراتی مردووه که له نیوان میراتگره کانی دابهش بکه ن
 به گویره ی قورنانی پیروز.

(باسیک له هه ره شه ی له سنوور

دهرچوون له میراتگریدا)

خوای که وره نه فه رمووی: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (۱۲) (ای هه
 الأحكام المذكورة شرائع التي هي كالحدود لا يجوز مجاوزتها ومن يطع
 أمر الله وأمر رسوله يدخله في الآخرة حدائق وبساتين تجري من تحت
 قصورها أنهار الجنة ماكتفين فيها أبداً وذلك هو الفلاح العظيم) واته:
 نه وانه ی باس کران له پوونکردنه وهی دارایی هه تیوان و ژن و میزد و

باسی میرات سنووره دیاری کراوه‌کانی خوان و نابیت لییان ده‌رچن و
 ئەبی جی به‌جی بکرین، جا بیگومان ئەو که‌سه‌ی که بکه‌وێته شوین
 فه‌رمانی خوداو پیغه‌مبه‌ری خوداو گوێپرايه‌لیان بکات ئەوه له پوژی
 دواییدا ده‌یانخاته ناو باخ و باخاتیکی به‌هه‌شته‌وه که چه‌ند پووباریک به
 ژیریدا تیده‌په‌ریت و هه‌تا هه‌تایه و به‌بی برانه‌وه‌و کو‌تایی هاتن تیایدا
 ده‌مینینه‌وه ئەویش که‌وره‌ترین سه‌رکه‌وتن و شادی یه، هه‌روه‌ها خوای
 که‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
 يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ (آی ومن
 یخالف امر الله وأمر الرسول ویستهزئ بأحكام الله مستحلاً لما حرم الله
 یدخله ناراً هائلة عظيمة یخلد فیها ولا یخرج منها ابداً وله عذاب مع الالهانة
 والإذلال) واته: هه‌رکه‌سی بی فه‌رمانی خوداو نی‌ردراوی خوا بکات و
 تیپه‌ری له سنووره‌کانی خوداو فه‌رمانه‌کانی به‌جی نه‌هینی به‌تایبه‌تی له
 به‌ش کردنی (میراتا) خوا ئەو که‌سه ئەخاته ناگری دۆزه‌خه‌وه،
 به‌رده‌وام له‌نیویدا، بۆ ئەو که‌سه هه‌یه سزایه‌کی ئابوبه‌ر بۆی که‌ خاوه‌ن
 عه‌زابه‌که سووک ئەکا له‌ حزوورا (أعاذنا الله تعالى).

(باسیک له‌ سزای داوین پیسی ژنان)

(موفه‌سیره‌کان) ئەفه‌رموون له (ئایه‌ته‌کانی) پێشوو‌دا په‌روه‌ردگار
 یاسای (ژن) و می‌ردایه‌تی و میراتگرتنی پوون‌کرده‌وه و هه‌په‌شه‌ی له‌وانه
 کرد که سنوور به‌زینی ده‌که‌ن ئەوجا لی‌رده‌دا دی سزای ئەو ژنانه دیاری
 ده‌کات که یاسا شکینی ده‌که‌ن و وه له سنووری خوای که‌وره (ته‌جاون)

ده‌کن، چونکه بیگومان زوږیه‌ی موفسیره‌کان نه‌فه‌رموون له‌سهره‌تای هاتنی ئیسلامدا بریاروابوو نه‌گه‌ر ژنی (زینای) بکردایه به‌لگه‌یه‌کی راست و دروست نه‌و داوین پیسییه کچه سپایه و ده‌رکه‌وتایه نه‌وه نه‌وئافره‌ته له‌مالدا به‌ند ده‌کرا به‌هیچ شیوه‌یه‌ک بۆی نه‌بوو له‌ومال بیته ده‌روهه هه‌تا ده‌مرد) جا هه‌روه‌کو نه‌فه‌رمووی: ﴿وَأَلْقِ يَٰأَيُّهَا الْفَجِشَّةُ مِنْ نِّسَابِکُمْ﴾ واته: نه‌وانه‌ی که کاری داوین پیسی ده‌کن له‌ژنه‌کانتان ﴿فَاسْتَشْهِدُوا عَلَیْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْکُمْ﴾ واته: بیگومان نه‌بی چوار (شایه‌ت) له‌خوتان لی بگرن نه‌ی موسلمانان بۆ نه‌و کاته‌ی جووتبوونه‌و داوین پیسیان کردوه ﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِکُوهُنَّ فِی الْبُیُوتِ حَتَّىٰ یَتَوَقَّعَنَّ الْمَوْتُ﴾ واته: نه‌گه‌ر چوار شایه‌ت شایه‌تیان له‌سه‌ردان نه‌وجا ده‌بی ئیوه له‌ماله‌کاندا رایانگرن و (زیندانیان) بکه‌ن و هه‌تا ده‌مرن ﴿أَوْ یَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ (١٥) واته: یا خدا یاسایی و ږیگه‌یی تریان له‌توله‌ی نه‌و کاره‌دا بۆ بریار بداء، وه‌کو (حه‌ددی) زینا به‌دار لی‌دان یا سه‌نگه‌سار کردن (عن ابن عباس "رضی الله عنهما" کان الحکم فی ابتداء الإسلام أنَّ المرأة إذا ثبت زناها بالبینه العادله حُبست فی بَیت فلا تُمکن من الخُروج منه إلى أن تموت حتّٰی أنزل الله سورة النور فَنَسَخَهَا بِالْجُلْدِ أَوِ الرَّجْمِ) جا بیگومان ئیبن و عه‌باس (خوا لی‌یان پازی بی‌ت) فه‌رموویه‌تی: (حوکم) به‌و شیوه‌ بوو هه‌تا خوا سوهره‌تی (النور) ی ناره‌ده خواره‌وه ئینجا نه‌م ئایه‌ته‌ی (نه‌سخ) کرده‌وه‌و بریاری دا که

نه گهر میردی کرد بیت ده بیت (به رده باران) بکریت هه تا ده مریت، به لام
خو نه گهر میردی نه کرد بی و تووشی نه و کاره هاتی و نه بی (سه د)
داری لی بدری، جا هه روه ها خوی گه وره نه فهرمویت: ﴿وَالَّذَانِ
يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَذُوهُمَا﴾ واته: نه و ژن و پیاوه موسلمانان یان نه و
کچ و کورپه تان که نه و کاره ده که ن واته (زینا یان نیریازی) یان کرد
ده بی نازاریان بدن^(۱) هه روه ها زانایان له مه به ست له و دوو که سانه نه و
پیاو و ژنه ن که داوین پیسیان کردوه، به لام تیبینی نه کری له سهر نه و
بوچونه به جوړیکی ناشکرا چونکه ووشه ی (الذان) واته بو دوو نیرینه یه،
چونکه به زاراهوی (عهره بی) و یاسای نازاردانی (ژن) له پیشه وه باسی
کراوه و، هوی دوویات کردنه وه ی نییه، جا نه وه ی راستی بیت مه به ست
له و دوو که سه دوو پیاوه که نه و کاره پیسه نه نجام نه دهن و نیریازی
نه که ن وه کو گه لی (لوط) پیغه مبه ر (ﷺ) چونکه (موجاهید) ووتی نه م
(نایه ته) هاته خواره وه له سهر نه و دوو که سه ی که نیریازیان کردوه^(۲)،
وه هه روه ها له ئیبن و عه باسه وه (پریوایه ت کراوه) که وا حه زره ت (ﷺ)
فهرموویه تی: (مَنْ رَأَيْتُمُ يَعْمَلُ عَمَلُ لُوطٍ فَأَقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ)
واته فهرموویه تی نه گهر که سینکتان دیت هه لده سستی به کاری هوی^(۳)

(۱) هه روه ها سهرزه نشتیان بکن و تهریقان بکه نه وه، هه روه ها به پیللو شتی وا
لییان بدن، چونکه توله ی داوین پیسی و کاری نیریازی له سهره تایی (نیسلامه وه) به و
جوړه بووه، به لام نایه تی (حه د) هات و کارکردن به و نایه ته راگیرا..

(۲) بپوانه (جامع البیان عن تأویل القرآن) لابن جریر الطبری، به رگی ۲/، لاپه ره ۳۵۶.

(۳) اخرجه ابو داود، والترمذی، وابن ماجه، بپوانه تاوانه گه وره کان، لاپه ره ۶۹.

(لووت) نه وهی کردویه تی و نه وهیشی پیی کراوه بکوژن، ^(۱) جا له کوتایی ئایه ته که نه فه رموی: ﴿فَإِن تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا﴾
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿۱۶﴾ واته: نه گهر له و کاره ناشیرینه یان په شیمان بوونه وهو (ته و به یان) کردو به ته وای گه رانه وه ئیتر وازیان لی بینن و نازاریان مه دن، چونکه بیگومان خوا هه میسه له ته و به کاران ده بووری و زور به زهیی و میهره بانه.

(پاشکو)

زۆربه ی (موفه سیره کان) رایان وایه مه به ست له ئایه تی پیشوو نه و ئافره تانه ن که داوین پیسی له گه ل یه کتری نه نجام نه دن هه روه ها مه به ست له ئایه تی دوه میس نه وانه ن نیربازی و هه تیو بازی ده که ن و نه نجامی نه دن چونکه به زوبانی (عه ره بی) پیی نه لاین (لواطه ی) پیی نه لاین، جا بیگومان (نه بو موسلمی نه سفه هانیش) که (موفه سیریکی) زاناو باناوبانگه هه مان بوچونی بو هه یه و هه روه ها شیخ (محمد عبده) ش که موفه سیریکی به ناوبانگه و هه مان (رای) له لا په سه نده و هه روه ها قوتابیه که شی که (محمد ره زایه) هه روه ها زۆربه ی ((موفه سیره کان ی) کون و تازه ش وه کو (مراغی) و (سید قوتب) وه زورانی تریش.

(۱) سزای نه و دو پیاوه ی نه و کاره پیسه نه نجام نه دن له گه ل یه کتری، هه ندی نه لاین توله ی سه رپرینه یا سووتاندنیانه به ناگر، یا له کتویکی به رز فپی بدرینه خواره وه یا دیوارکی به سه ریا بروختیری، چونکه نه و تاوانه زور خراپه و به راستی مرقفایه تی و پیاوه تی نا هیلئ هینده کارکی ناله باره، بپوانه په رتوکی تاوانه گه وره کان له نووسینی عبدالرحمن مه لا طه عبدالعزیز، لاپه ره / ۷۰.

(بَاسِیْکَ لَه مَهْرَجَه کَانِی تَه وَبِه کَرْدَن وَ

پَه شِیْمَان بُوَوْنَه وَه)

جا بیگومان خَوای گه وره له ئایه ته کانی پِیشوودا نه وهی (پوون) کرده وه که نه و که سانهی (توبه) ده که ن به ته وای نه و جا هه روه کو (قورئان) نه فهرمووی (سزادانیان) له سه ر نامینی و وازیان لی ده هینری و ئیتر لی ره دا گونجاو بوو که باسی هه لومهرج و کاتی توبه کردن بکاو وه هانی گونا هباران نه دات له سه ر نه و گه پانه وهی پاستیه به جوړی ورگرتنی (توبه که یان) پتویست نه کات له سه ر خوی که نه و په پی به کارهینانی میهره بانیه، نه و جا نه فهرمووی: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ

السُّوءَ بِجَهَالَةٍ﴾ (ای إنما التوبة المقبولة عند الله لمن فعل المعصية عن سفاهة وجهالة) واته: نه و توبه یه ی که خوا ویستویه تی و خستویه تیه سه ره خوی که (قه بول) و گیرای بکات، بۆ نه و که سانه یه که به نه زانین و نا تیگه یشتوویی کاریکی خراپ نه که ن چونکه هه ر که سی بزانی که کاری خراپ لی قه ده غه یه و سزای له سه ره و باوه پیشی به فرمانی خوا هه بی (خرابه) ناکات ﴿ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ﴾ واته: پاشان له ماوه یه کی نزیکدا په شیمان ده بنه وه و (ته و به) ده که ن ﴿فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

﴾ واته: نه و انه خَوای گه وره (ته و به یان) لی وهر نه گری، هه روه کو پیغه مبه ریش (په) فهرموویه تی: (إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ عَبْدِهِ مَا لَمْ يُغْرِغْ)^(۱)

(۱) نه م فهرموده یه پیشه و (نه حمه د) میناویه تی.

واته خودا ته وبه ی بهنده ی خوی قه بول ده کات هه تا گیان نه گاته (غهر

غهره) واته گیانه لا، جا ئه فه رموو: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

﴿١٧﴾ واته: خوی په روه ردگار زانایه به هه موو باریکا و خاوه ن

حیکمه ته له هه موو کاریکا و مادام (ته وبه ی ئه وانه) قه بول بکاو ئه زانی

برپار چۆن بدا.

(ناگاداریه ك)

(موفه سیرین) ئه فه رموون ئه وانه ی که خراپه ئه که ن سی جۆن:

١- هه یه بی ئه وه ی پیلان و پیکا بۆ خراپه دابنی تووش ئه بی و

ئه یكات.

٢- هه یه شه ریکه و پیلان بۆ خراپه دائه نیت و ئه یكات و له گه ل

خراپه کهش دلّی پی خو شه، وه له لای هاو پیکانی باسی ئه کات.

٣- هه ندیکیش که خراپه ئه کات و یه کسه ر په شیمان ئه بیته وه و هه ر

کاتی به بیرى هاته وه ئه وه بیگومان خه فته ی پی ئه خوات، ﴿وَلَيْسَتْ

التَّوبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ واته: به پاستی ته وبه و

په شیمانی بۆ ئه وانه نیه که به دریزایی ته مه نیان خه ریکی گوناح و

تاوانن، ﴿حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْكُفْرَ﴾ واته:

ئه وجا که هاته سه رمردن ده لی خوا به ته وبه و په شیمان له وه ی کردوومه

چونکه له و ماوه هیچ کاتی نه ماوه که خراپه بکات یاخود بگه رپته وه و

چاکه بکات، ئه وانه بیگومان سزای خراپه کانیا ن وه رئه گرن و هه روه ها

تهوبه ش بکن لیان وەرناگیری، ﴿وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (۱۸) واته: بیگومان په شیمانی نهوانهش (قهبول) نییه که به (کافری) واته به خوانه ناسی دهمرن چونکه کاتی که خوانه ناس له سر نه و خوانه ناسی و بت په رستیه مرد هه روه ها په شیمان بوونه و (تهوبه) کردن سوودی پی ناگه نی، واته نه و که سانه ی توبه یان قهبول ناگری نهوانه له پوژی قیامت نازاری زور به نییشان بو ناماده کردونه.

(به خورتی و توبزی ژنان مه که نه ماله میرات)

خوای که وره نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾ واته: نه ی نه و که سانه ی که باوه پتان هیناوه به خواو به پیغه مبر (ﷺ) په وانیه بو ئیوه له سر په وشى جاهیلی بپون و ژنه کان بکن به (میرات) و دهستیان به سر دا بگرن^(۱)، نیبن عه باس (خوا لی پازی بیت) نه لی نه گهر پیاویک بمردایه که س و کاری پیاوه که خویان نه کرد به خاوه نی ژنه که ی نه و جا نه گهر هندیکیان بیان ویوستبایه نه وه مارهیان نه کردو نه گهر نه شیان ویستایه نه یاندا به شوو، وه نه گهر حه زیشیان لی بایه دهیان هیشته وه نه یان نه دا به شوو

(۱) جا بیگومان له دهوری (جاهلیدا) واته نه قامیدا نافرته تان هه موو مافیان به هه موو شیوه یه ک پیشیل کرابو چونکه بیگومان زور نازریان نه دان و له مافه په واکانی خویان بی به ش نه کران، وه زینده به چال نه کران به تاییه تی که کانیان.

چونکہ خویان به شایسته تر دانه نا له کهس و کاری ژنه که بو ژنه که
 نه و جا به م هوپه وه نه م نایه ته پیروژه (نازل) بوو، جا هه روه ها خوی
 که وره نه فهرمووی: ﴿وَلَا تَقْضُلُوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ﴾
 واته: نابیی ته نگه تاویان بکه ن و نازاریان بده ن هه روه ها به خراپه
 له گه لیان مه جولینه وه و لیان دوریکه ونه وه، وه ژیانیان لی تال مه که ن
 بو خاتری نه وه ی نه و ماره بییه ی که پیتان داو ن بتانده نه وه، نه و جا
 ته لاقیان بده ن خوی که وره نه فهرمووی نابیی نه و کرده وه ناشرینه
 له گه ل ژنان بکه ن.

(سهرنجیک)

أَخْرَجَ ابْنُ جُرَيْرٍ الطَّبْرِيُّ عَنْ ابْنِ زَيْدٍ قَالَ كَانَتْ قَرِيشٌ بِمَكَّةَ يَنْكحُ الرَّجُلَ
 مِنْهُمُ الْمَرْأَةَ الشَّرِيفَةَ فَلَعَلَّهَا مَا تَوَافَقَهُ فَيَفَارِقُهَا عَلَى أَنْ لَا تَنْزُوجَ إِلَّا بِإِذْنِهِ
 فَيَأْتِي بِالشَّهَادَةِ فَيَكْتُبُ ذَلِكَ عَلَيْهَا فَإِذَا خَطَبَهَا خَاطِبٌ فَإِنْ أُعْطَتْهُ وَأَرْضَتْهُ
 إِذِنْ لَهَا وَلَا عَضَلَهَا وَكَثِيرًا مَا كَانُوا يُضَيِّقُونَ عَلَيْهَا لِيَفْقِدِينَ مِنْهُمْ بِالْمَالِ
 (١)، واته: ئیبن جهریری ته به ری له ئیبن زهیده وه نه گهریتوه نه لیت
 قوره یشیه کانی مه کهه پیاوی وایان هه بوو که ئافره تیکی (شهریقی) ماره
 نه کرد به ئومیدی نه وه ی له گه لیا هه لئه کات و ئینجا لئی جیا بیته وه به
 مه رجی به بی ره زامه ندی نه م مروقه میردیکی تر واته شوو نه کاته وه
 مه گه ر به ره زامه ندی نه و نه بی جا به م شیویه شایه تیان نه هیناو

(١) بروه ته فسریری حدائق الروح والريحان، له نووسینی محمد امین بن عبدالله الهریری
 الشافعی، به رگی/٥، لاپه ره ٤٧٢.

(سه نه دیان) نه نوسی نه و جا نه گهر داواکاری ژنه که بهاتایه نه بوايه ژنه که (پاره و مالی) بدایه به میړده پیشووه که ی تاوه کو پازی بیت و شوو بکات جا نه گهر مال و پاره ی نه دا بوايه نه ید هیل میړدیکي ترواته شوو بکات چونکه ته نگیان به ژنه که هله د چنی تا وایان لی ده کرد به مال و پاره خوی بکریته وه و خوی پزگار بکات له ده ستیان، جا بیینه وه سهر نایه ته که، که خوی گه وره نه فهرمویت: ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ

مُبَيِّنَةٍ﴾ **واټه:** مه گهر به ناشکرا داوین پیسی بکه ن و یانی (زینا) بکه ن یان هر کاریکی تری نابه جی بکه ن، دیاره نه و کاته په وایه ناچار بکریږي و ته لاق بدرین، ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ **واټه:** به چاکه و به پوو خوشی له گه ل ژنه کانتان بچولینه وه (با خوشیستان نه وین) چونکه خوشویستن له ناو دلدايه و وه ک کرده وه به ناشکرا نیه دهری بېړی و هر که سی ژنه که ی خوش نه ویست مه عنای نه وه نیه که خه تای ژنه که یه ، نه گپړنه وه یه کی چووه لای حه زده تی عومهر (په زای خوی لیبت) گوتی ژنه که م خوش ناوی نه مه وی (ته لاقی) بده م و نیمامیش فهرمووی هر له و گوړه ی ته لاقی نه ده ی به و مانایه ی تو (غه دری) لی نه که ی، فهرمووی له گه ل ژنه کانتان باش بن هه روه کو خوا نه مری پی کردوه ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيجعلَ اللهُ فيه خيراً

کثیراً﴾ **واټه:** نه گهر ژنه کانتان خوشیش نه ویست له بهر (ناشیرینیان) یا له بهر شتیکی دیکه یان له بهر لاساریانه وه ژیان له گه لیاندا نه ده گونجا و نیوه دان به خوتاندا بگرن و سه برتان هه بی نیوه

هر چاك بن و رابوین ئومید وایه شتیكتان پی خوش نه بوو خیری
بوتان هه بی چونكه حه زرهت (ﷺ) زور لوتفی هه بوو له گه ل خیزانه کانی
چونكه له م فهرموده یه نه فهرمویت (خیرکم خیرکم لأهل وانا خیرکم
لأهل^(۱))، واته چاکترینتان چاکترینتانه بو خیزانی و من چاکترینتانم بو
خیزانم.

(ناگادارییهك)

هه ندی له زانایانی ئایینی نه فهرموون (زور ژنی واهه یه پیاوه که ی
خوشی ناوی به لام مندالی وای ئه بی که زور خیری لی ئه بیی و پی
ئه حه سیته وه، یان کرده وهی ئه و ژنه گه لی به سووده بو مال و
به رژه وهندی پیاوه که ی، چونكه پیغه مبه ریش (ﷺ) نه فهرمووی: (لا
یفرك) أي لا یُبغض مُؤْمِنَةٌ إِنْ سَخَطَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخِر^(۲))، واته
هیچ پیاویکی خاوه ن باوه رپق و قینه هه ئنه گری له گه ل هاوسه ره
خاوه ن باوه په که ی چونكه نه گه ر په وشتیکی ئه وی به دل نه بی شتیکی
تری هه ر به دل نه بی.

(پاشکو)

وه له کوتایی فهرموده و ووته کاندایین و عه باس (ره زای خوای
لیبیت) نه فهرمووی ئه مه ش ده که یه تی (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمَا) فِي هَذِهِ الْآيَةِ هُوَ أَنْ يَعْطِفَ عَلَيْهَا فَيَرْزُقَ مِنْهَا وَلَدًا وَيَكُونَ فِي ذَلِكَ

(۱) اخرجه الترمذي برقم (۸۹۵).

(۲) رواه مسلم وأحمد، وأبو يعلى، من حديث أبي هريرة (رضي الله عنه).

الولد خیر کثیر^(۱)، واته له وانه یه خودا مندالیکې پی ببه خشې به بوونی منداله که خیریکې زور برژی به سهریاند او بپیته خیرو خوشی و پیت و بهر هکته.

نه‌ګر مارهی ژنان پر به پیستی ګویره که یه ک (قینطار بیت لیان مه سیننه وه)

خوای ګه وره نه فهرموویت: ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتَبْدَالَ زَوْجَ مَكَانَ زَوْجٍ﴾ واته: نه‌ګر ویستان ژنیک به نه جیګای ژنیکې تره وه، واته ژنیک ته لاق بدن و ژنی تر بینن و بخوانن بی نه وهی نه و ژنانه داوین پیسی و شتی خراپیان لی بینرابی ﴿وَأَتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ فَنَطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا﴾ واته: نه‌ګر مارهی ژنه که ی ته لاقی نه بدن پر به پیستی ګویره که یه ک (قینطار) بیت که جاران (قینطار) نه وها پیوانه نه کرا^(۲)، جا بیګومان خوا نه فهرمووی (مارهی ژنه کانتان) که داوتانه پیان و مافی خویه تیان، هیچیان لی مه ګیرنه وه و هه موویان پی بدن چونکه مارهی نرخي (حلال) بوونی نه و نافرته تیه بو نه و پیاوه، هه

(۱) بېوانه ته فسیری (ابن کثیر) بهرگی/۲، لاپه‌ره/۱۹۸، لیکولینه وهی عبدالرزاق المهدي.

(۲) جا هه روها موفه سپره کان له بارهی (قینطار) وه زور قسه یان له سر کردوه و جا بیګومان نه لین (قینطار) واته به مالیکې زور نه ګوتی که نه ندازی دیار نه بی هندی ګوتو یانه پر به پیستی ګویره که یه ک و هندی تر نه لین سه رطله و هندی تر (۱۲) هزار وه هه روها هندی تر نه لین هزار دیناره و... هند. بېوانه بهرتوکی (تاویلات اهل السنه مشهور به ته فسیری (ماتریدی) بهرگی/۲، لاپه‌ره/۸۵.

كَاتِبِكَ بِمَا وَثَقَكَ بِهِ هُوَ مَارَهِيهَ كَيْ تُهَكَّ وَتَهَ سَهْرٌ وَدَهَبِيٌّ
كَابِرًا بِبَيِّ بَدَاتٍ وَ لَمْ تَاهِ تَهْوَةٌ وَ بَهْدِيَارٌ دَهَكَوِيٌّ كَهْوًا وَ پَهْوَايَه مَالِي زُورٌ
بَكْرِيَّتَه مَارَهِييِ زَنَانٌ، نَهْ كِه رَجِي حَه زَهْدَتِي عَوْمَهَر (رَه زَايِ خَوَايِ لَيَّبِيَّتِ)
لَه كَاتِبِكَ دَه دَه غَه يِ كَرْد كِه مَارَهِييِ زَنَان زُور بِي وَ پَيِّ پَهْوَا نَه بَو
چُونَكِه مَوَاهِيَه كِ پَيِّ لَيَّگَرْت وَ بَه لَام لَه پَاشَان هَا تَهْوَه سَهْر پَايِ گُشْتِي وَ
جَا نَه گَيِرَنَهْوَه جَارِيَكِ خَه لَيْفَه عَوْمَهَر (رَه زَايِ خَوَايِ لَيَّبِيَّتِ) لَه سَهْر
(مَيْنَبَهْر) وَ تَه دَوَوَانَكِه فَه رَمُوِي مَارَهِييِ زَنَان يَه كَجَار زُورَه وَ نِيَوَه سَنَوَر
تَيْمَه پَه پَيِّن، نَه كِه ر مَارَهِييِ زَنَان چَا كِه يَان خَوَا پَه رَسْتِي بَوَايَه، دَه بَوَايَه
پَيَغَه مَبَهَر (ﷺ) لَه پَيَشْتَر بِيَّت بُو نَهْوَه، چُونَكِه مَارَهِييِ هِيچ زَنِيَكِي لَه
دَوَا زَدَه (ثَوَقِيَه) زِيَا تَر نَه كَرْدَوَه، لَه وَ كَاتَه زَنِيَكِ لَه نِيَمَامِي عَوْمَهَر پَاسْت
بُوَوَه وَ گَوَوْتِي نَه يِ كَوِرِي خَه تَاب مَارَهِييِ خَوَا پَيِّ دَاوِيْن تَو لَيْمَان
قَه دَه غَه نَه كِه يَت خَوَا فَه رَمُوِيَه لَه قَوْرَنَان ﴿وَمَا آتَيْتُمُ إِحْدَهُنَّ قِنْطَارًا
فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا﴾ نَه وَ جَا نِيَمَامِي عَوْمَهَر فَه رَمُوِي (أَصَابَتْ
أَمْرًا وَأَخْطَأَ عُمَرُ^(۱))، وَ تَه زَنَه پَاسْتِي كَرْدَوَه عَوْمَهَر هَه لَه يِ كَرْد، جَا
نَه فَه رَمُوِي ﴿أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ (۲۰) وَ تَه: دَه تَانُوِي بَه
بُوخْتَان وَ خَو تَوَوُشِي گَوْنَا ح كَرْدَن بَه نَاشْكِرَا بِيَسِيْنَنَهْوَه لَيْيَان وَ دَرُوِيَان
بُو هَه لَبَه سَتَن وَ نَاچَارِيَان بَكَن دَه سَت لَه مَارَهِييَه كِه يَان هَه لَكِرَن؟
﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ وَ تَه: جَا چُون
رَهْوَايَه لَيْيَان وَ هَر گِرَنَهْوَه، كِه نِيَوَه پَيَكِهْوَه بَوُون وَ هَه رَهْوَا بَه يَه كِهْوَه

(۱) بَرَوَانَه تَه فَسِيْرِي (الْقُرْطُبِي) بَه رَكِي/۲، لَپَه رَه/۲۶۸.

جوت بونتان پیکه وه ئه نجام داوه، ههروه ها خوشیشتان له یه کتری بینیه، یا مندالتان له بهیندا پهیدا بووه چون ئه و په یوه ندیه ده پچرینن، ﴿وَآخَذَتْ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (۱۱) واته: ئه و ژنانه به هوی خوازیینی و ماره برینه وه وهریان گرتوه له ئیه په یمانیکی ئه ستور ئه و په یمانه له گهل خوادا که (واسیطه) ی پیغه مبه ر (ﷺ) کراوه له گهل ئیه ودا (مواجهید) ی تابعینی (رهحمه تی خوی لیبیت) ئه لی (میتاق) ئه و عه دو په یمانه یه که خوی گه وره له باره ی نافرته تانه وه له پیاوانی وهرگرتوه که ده فهرموئ ﴿فَأَمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيعٍ بِإِحْسَنٍ﴾ (سوره تی البقره، ئایه تی/۲۲۹)، له پیشه وه ته فسیر کراوه.

(پاشکو)

عَنْ جَابِرٍ (رضي الله عنه) فِي خُطْبَةِ حَجَّةِ الْوِدَاعِ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ فِيهَا وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانَةِ اللَّهِ وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ (۱)، واته جابری کوپی عه بدوللا (خوایان لی رازی بیت) ئه لی له (حه جی) مالئاواییدا حه زهت (ﷺ) ووتاریکیدا تییدا فه رمووی ئاموزگاری وهرگرن ئه ی موسلمانان وه چاک بن له گهل ژنان چونکه ئیه به (ئهمانی) خوا وهرتان گرتوون و به ووته ی خودا سه رجیی ئه وانتان بۆ (هه لال) واته په واکراوه.

(۱) أخرجهُ مسلم و أبو داود، وابن ماجه.

ژنی باوکتان نه خوازن ماره یان

مه کهن قه ده غه یه و چه رame

(موفه سپره کان) نه فهرمون له وه پیش خوی مه زن باسی (حوکمی) ماره کردنی که کانی هه تیوو ژماره ی نه و ئافره تانه ی که دروسته پیاو ماره یان بکات به مه رجی (دادوه ری) بکات و بتوانی پزق و پوزیان بداتی و بویان دیاری بکاو هه روه ها ئاموژگاری نه وه شی کرد که به پزق و پیکی هه نس و که وشیان له گه ل دابکرئ هه روه ها (ره تی) نه وه شیان کرد له به تو بزی (ماره بیان) لی بسیندرئ به ناهق مالیان داگیر بکه ن و غه دریان لی بکریت ئینجا دیته سه ر باسی دیاری کردنی نه و ئافره تانه ی که ناشی پیاو ماره یان بکاو نه و جا له به ر خزمایه تی بی بیان خه سوو و خه زورایه تی بی یان (شیر خواردن) بی یان شتی تر، وه هه روه ها نه گپرنه وه له زه مانی نه فامیدا زور که س زپ دایکی خوی ماره کردوته وه له به ر ماله که ی یا له به ر ماره بییه که ی هه روه کو نه گپرنه وه که (قه یس) باوکی مرد ویستی له سه ر باوی (جاهلیه ت) واته نه فامی زپ دایکه که ی ماره بکات جا زپ دایکه که ی (قایل) نه بوو خوی به ده سه ته وه نه داو گوتی (من به کوپی خومت نه زانم) شتی وا چون نه بی ئینجا چوو خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ) پرسپاری لی کرد ئینجا ئه م ئایه ته دابه زی ، هه روه ها (سه فوانی کوپی ئومه یه ی کوپی خه له ف) زپ دایکی خوی ماره کرد هه روه ها زورانی تریش له زه مانی (مه نسوری کوپی مازین) زپ دایه کی خوی به ناوی موله یکه ی کچی خاریجه ماره کرد هه روه ها زورانی تریش له زه مانی جاهلیه تا نه و کاره یان نه نجام ده دا تا نه و ئایه ته و ئایه ته کانی تر

تہم ہی قہدہ غہ کردوہ، ہر وہ کو قورٹان تہ فہ رموی ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا
 نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ (ای لاتنزوجوا بزواج آبائکم بعد
 موتہم) واتہ: تہو ژنانہ مہ خوان کہ باوکتان مارہی کردوون بوخویان
 لہدوای تہوہی باوکتان مردوہو واتہ ژنی باوکت کہ دہکات (باوہژن)
 تہوہ (قہدہ غہ یہ لیت) و (حہ رامہ) لہ بہر (حورمہت) و پیزی باوکیاہ تی
 بہ ہیچ شیوہ یہ ک دروست نیہ ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ (ای إلی سبِق
 منکم فی الجاہلیۃ فَقَدْ عفا اللہُ عَنْہُ لَأَنَّ الْإِسْلَامَ یُہْدِمُ مَا قَبْلَہُ) واتہ: نیلا
 مہ گہر تہوہی کہ لہ سہ ردمی (جاہلیہ تا) واتہ نہ فامی دابوہ، بو تہوہ
 گوناہتان لہ سہر نابی چونکہ بیگومان تیپہر بوہ، یا اسلامبوون تاوانی
 پیشووتان (مہ حو) تہ کاتہوہ جا ہر وہا (موفہ سیرہ کان) تہ فہ رموون
 خہ لکانی پیش نیسلام (باوہژن) ی خویان لہ خو مارہدہ کرد جا بہ پاستی
 تہوہ (تاوانہ) ہر وہ کو قورٹان دہ فہ رموی: ﴿إِنَّہُ كَانَ فَحِشَةً
 وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ (۲۲) ﴿أَي فَاِنْ نِكَاحَہْنَ اَمْرٌ قَبیحٌ قَدْ تَنَاهٰی فِی
 الْقَبیحِ وَالشَّنَاعَةِ اِذْ کِیفَ یَلِیقُ بِالْاِنْسَانِ اَنْ یَّتَزَوَّجَ اِمْرَاةً اَبِیہِ وَاَنْ یَعْلُوہَا
 بعد وفاتہ وہی مثل امہ؟) واتہ: بہ پاستی مارہ کردنی باوہژن یان زردایک
 کاریکی نارہوایہ و ستہ مہ و قیزلیکراوہ نیشیکی زور خراپہو، ہر کہ سیٹ
 لہوہ بہ ولوہ بیکا تاوانہ و کاریکی نارہوایہ و پیگیاہ کی خراپہ.

(باسی نهو نافرہ تانہی که درووست نیہ مارہ بکرین)

(خوینہ وارہ نازیزہ کانم) نهو نایہ تہ پیروزہ نایہ تی (حہرام) کردنی نهو که سانه یہ که به خزمایہ تی پشت قہدہ غہ کراون به تاییہ تی نهو که سانه ی به شیر پیدان و نهوانہش به هوی بوون به زاواوہ دہبنہ خزم و جا ہر وہا (ثین جہریری تہ بہری) له ئین عہباسہ وہ (رہزای خویان لیبت) نه گیریتہ وہو نه فہرموی بیگومان کومہ لگای سہردہ می (جاہیلی) واتہ نہ زانی و نہ فامی مارہ کردنی نافرہ تی (موحرہ میان) به لاوہ درووست بوو چونکہ له زردایک و کوکردنہ وہی نیوان دوو خوشک نهوہ (حہرامہ) و قہدہ غہ یہ له ئیسلامداو، جا ہر وہ کو له پیشہ وہ ئاماژہ مان بوکرد نهو نافرہ تہ (مہحرہ مانہ) کہ بو مروؤ ناشین چ به هوی خزمایہ تی بی چ به هوی شیردانہ وہ بی کہ ہر گیز رہوا نیہ به (شہریعہ تی ئیسلام) ریگا نہ دراوہ مارہ بکرین، جا فہرموو له گہل نهو نایہ تہ پیروزہ ی کہ خوی گہرہ بؤمانی رونکردہ وہ ہر وہ کو له قورئاندا نه فہرموی ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَاَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ﴾ واتہ: له لایہ نی ئیمہ وہ (حہرام) واتہ قہدہ غہ کراوہ له سہر ئیوہ نهی موسلمانہ کان، مارہ کردنی دایکہ کانتان^(۱)، کچہ کانتان و خوشکہ کانتان و پورہ کانتان و خوشکی

(۱) خوی گہرہ دہ فہرمویت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهَاتُكُمْ﴾ (ای حرم علیکم نکاح الأمہات، وشمَل اللفظ الجدات من قبل الأب أو الأم)، نهو (پستہ بہ شاملہ)، به حہقیقتہ دایکتان واتہ دایکی خوتان و دایکی باوک واتہ داپروہر وہا دایکی دایک نہ بیتہ (نہ نک) نہ مانہ ہہموویان لیت (حہرامن) درووست نیہ مارہ برینیان به شہریعہ تی ئیسلام، ہر وہ کو له زوربہی (کتیبہ - فقیہیہ کان) رونکراوہ تہ وہ.

باوکتان بن یا پوره کانتان که خوشکی دایکتان بن، ﴿وَأَمَهْتُكُمْ
 الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ﴾ واته: ئه و دایکانه تان که شیریان داوه پیتان
 ﴿وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضْعَةِ﴾ واته: ماره کردنی خوشکه کانتان له
 شیر خواردنه وه له گهل به کتریدا، ﴿وَأَمَهْتُ نِسَائِكُمْ﴾ واته:
 قه دهغه کراوه له سهرتان (نیکاحی) دایکی ژنه کانتان، واته خه سووتان،
 ﴿وَرَبِّبُكُمْ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ﴾ واته: ئه و کچانه ی خوتان
 به خیتان کردونه له گوشتان گه وره بوونه، واته زپ کچ، ﴿مِنْ
 نِسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾ واته: له و ژنانه بن که ئیوه بچه
 لایان، به لام نه گهر (ژنان) پیش چوونه لایان ته لاق دران، ئه وه
 کچه کانیاں ماره بکه ن ئه وه زهره ی نییه، ﴿فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ
 بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ واته: خو نه گهر له گهلایان
 نه خه وتبوون، واته له گهلایان جوت نه بوو بوون ئه وه تاوانتان له سهر نیه
 له ماره برینی کچه کانیاں، ﴿وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
 أَصْلَابِكُمْ﴾ واته: حه رام کراوه واته قه دهغه کراوه له سهرتان
 ماره کردنی (ژنی) ئه و کوپانه تان که له پشتی ئیوه ن واته به کوردی پی
 ی ئه لئین (بووک) جا بیگومان دیاره ئه مه (ژنی) کوپه زاو کچه زاش
 نه گریته وه، وه هه روه ها نه فهرمووی ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ﴾
 ﴿واته: قه دهغه کراوه له سهرتان دوو خوشکیش پیکه وه کوپکه نه وه و
 بیانکه نه هاوسه ری خوتان دروست نیه، واته نابی (دوو خوشک) بکه یته

ژنی خۆت له یهك كاتدا به لام ئه گهر خوشكه كه ی مرد كه خیزانتته، ئه وه
 په وایه خوشكه كه ی تری ماره بكه ی، جا ئه فه رموی ﴿إِلَّا مَا قَدْ
 سَلَفَ﴾ **واته:** مه گهر له رابردودا به سهرتانا هاتبی له سهرده می نه زانی
 نه فایدا کرد بیتان ئه وه تیپه پیوه و ئیوه له و کاره ناپه سهنده دوورین
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ **واته:** به پاستی خوی
 په روه ردگار سه بارهت به وانه (خه تا پۆش و دلۆفان و میهره بانه).
تییینه کی گرنگ

زانایان ئه فه رموون چاك وایه ئه و ئافره تانه ی كه به هه میشه یی له
 پیاو (حه رام) كراون هیه كاتیک دروست نیه ماره بكرین هه روه كو له
 پیشه وه دا ئاماژه ی بۆ كراوه، جا ئه و ئافره ته هه میشه (حه رامكراوانه)
 سی جۆن، جۆری (یه كه میان) له بهر خزمایه تی و تیکه لاوی خۆینه،
 جۆری (دوه میان) له بهر په یدابوونی خزمایه تی به هۆی ئن و
 ژنخوازییه وه، جۆری (سییه میان) له بهر تیکه لاو بوون به هۆی
 شیرخواردنه وه له یهك ئافرهت.

جۆری یه كه م:- ئه م چوار باسه گرنگی لی ده بیته وه:

۱- پشتاو پشتی پیاو له ئافره تان هه رچه نده زۆر به ره و خواریش
 بیته وه، وه كو (دایك و دایکی دایك و باوك و دایکی باوك و دایکی دایکی
 باوكان).

۲- نه وه ی پیاو له ئافره تاندا، هه رچه نده به ره و خواریش بیته وه،
 وه كو: (كچ و، كچی كچ و، كچی كوپو، كچی كچی كوپو).

۳- نه وه ی باوك و دایك له ئافره تان هه رچه نده به ره و خوار ببه وه،
 وه كو: (خوشکی دایك و باوكی و خوشکی باوكی و خوشکی دایکی و ئه و

ئافره تانهش كه له نه وهى نه وانه وه ده كه ونه وه).

۴- نه وهى يه كه مى باپىرو داپىر له ئافره ان كه ده كاته پور، جا چ پورى خوى بىت يان پورى باوك و باوكانى يان پورى دايك و دايكى دايكانى بىت).

ههروهها جۆرى دووهم ئه مېش چوار باسى لى ده بىته وه:

۱- ژنى باوك و باپىرانى، باوكى - باوكى ياخود باپىرانى له سهرى دايكيه وه.

۲- ژنى نه وه كانى، جا چ ژنى كوپى بىت يان كوپى كوپانى بىت يان ژنى كوپى كچى بىت يان ژنى كوپى كچى بىت.

۳- دايكى ژنه كهى و داپىرانى ژنه كهى، چ له سهر باوكى ژنه كهى وه بىت يان له سهر دايكيه وه بىت.

۴- ههروهها كچى ژنه كهى له مېرده كهى ترى ههروههاش كچى كچانى ئه م كچه و كچى كورانيشى به مەرچىك مېرده كه چوبىته لای خىزانە كهى و تىكه لاويان له نىواندا دروست بو بىت.

جۆرى سىيه مېش چوار باسى گرنگى تىدايه (يه كه م و دووهم)
ده گرېته وه، به هۆى شىرخواردنه وه، وه كو دايكى شىرى، ههروهها كچى شىرى، پورى شىرى، دايكى شىرى خىزان، ههروهها كچى شىرى خىزان له مېردىكى ترى، خىزانى باوك و باپىرى شىرى ههروهها ژنى كوپى كوپى شىرى^(۱).

(۱) بېوانه ته فسېرى (گولشه ن) له نووسىنى مامۆستا (نظام الدين عبدالحميد) به رگى/، لا پەرە/ ۱۸۷، له گەل ده ستكارى، ههروهها بېوانه ته فسېرى (رۆشن) له نووسىنى مامۆستا (برهان محمدا مین) لا پەرە ۱۲۱، له گەل ده ستكارى.

(باسيک له باره ی شیردان (رضاع))

جا (ره رضاعه) واته شیرخواردن وه حورمهت (سابت) نابی به م شیرخواردنه مه گره به مه که نه و شیره شیري ژني ناده میزادی بی که تمه نی له (نو) سال که متر نه بی کچ بی یا بیوه ژن بی یا ژني خاوهن میرد بی وه نه و شیره بگات به ده ماخ یا به (مه عیده ی) شیر خوره که وه نه و شیره خوره ش تمه نی له دوو سال که متر نه بی، واته نابی بیته دوو سال چونکه له خاتوو عائیشه وه نه گیرنه وه ده فهرمویت پیغه مبر (ﷺ) هات بولام پیاویکم له ابو پووی پیغه مبر (ﷺ) تیکچوو (وه ک پیی ناخوش بیت) و ئینجا عه رزم کرد نه مه برای شیریمه فهرمووی (أَنْظُرْنَ مِنْ أَخَوَاتِكُنَّ إِنَّمَا الرِّضَاعَةُ مِنَ الْمَجَاعَةِ^(۱))، واته سهیر کهن که کی براتانن؟ ره رضاعت له برسیه تیه وه ده بیت، واته ده بیت له کاتیکدایت که به بی شیر نه ژي، هه روه ها به لای که می (نه بی پینج جار شیري نه و ژنه ی خوارد بی)، هه ندی له زانایان نه لئین به جیا جیا چونکه دیسان له خاتوو عائیشه (ره زای خوی لیبت) نه گیرنه وه فهرموویه تی (نَزَلَ الْقُرْآنُ بِعَشْرِ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمَنَّ ثُمَّ تُسَخَّنَ بِخَمْسَ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ فَتُوفِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) وَهْنٌ مِمَّا نَقَرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ^(۲)، واته: قورئان هاته خواره وه که به ده جاری (یه قینی) شیرخواردن (هرام) ده کهن پاشان هه لوه شایه وه به پینج جاری یه قین جا پیغه مبر (ﷺ) کوچی دواپی کردوه به و پینج جاره له (قورئاندا) ده مان خوتنده وه.

(۱) رواه الإمام البخاري رقم الحديث (۴۸۱۴).

(۲) رواه ابن حبان في صحيحه رقم الحديث (۴۷۲۱).

(پاشکو)

نۆربهی (موفه سیران) نهفه رموون هه رکاتی شیرخواردن بهم جوړه
ژنیکی (هه رام) کرد نهوه نهسل و فهرع و حاشیهی نهو ژنهش (هه رام)
نهکا، واته نهبی بههوی (هه رام) بوونی (نیکاحی) دایکی نهو ژنه و کچی
و خوشکی... هتد، جا بیگومان هه زدهت (ﷺ) نهفه رمووی: (يَحْرُمُ مِنَ
الرِّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ)^(۱) واته: هه ژنیک بههوی (نه سهب) و
پشته وه ماره کردنی (هه رام) بیټ بیگومان به (شیر) خواردنیش (هه رام)
ده بیټ^(۲).

به یارمه تی خوا له نووسینه وهی بهرگی دووه می
(ته فسیری ژیا نی ئینسان بو لیكدانه وهی واتا کانی
قورئان) لی بوومه وه هه روه ها بهمهش کو تایی به
(جزمی) چواره می قورئانی پیرو زهات

(۱) متفق علیه.

(۲) بهوانه ته فسیری (نامی بق قورئانی پیرون) له دانانی ماموستا مهلا (عبدالکریمی

مدرس) بهرگی ۲، لاپه په ۲۷۹، له گه ل ده ستکاری.

جزئی پینجهم

سهره‌تای ده‌ستیگردنی جزمی پینجهم

(به‌ناوی خوی په‌خشنده و میهره‌بان سوپاسی بیّ پایان بوّ خوی
هه‌موو بونه‌وه‌ران درودی بیّ ژومار له‌سهر پیغه‌مبه‌رو یارو یاه‌وه‌ران)

(ژنی می‌رد دار ماره‌ناکری، به‌لام نافرته‌تی نامه‌هرهم ماره‌ده‌کری)

زۆربه‌ی (موفه‌سیره‌کان) ئهم فره‌رمووده‌یان هی‌ناوه‌و له
ته‌فسیره‌کانیا‌نداو نه‌گێڕنه‌وه له (ئه‌بو سه‌عیدی خدری) (خوا لیتی پازی
بی‌ت) ئه‌فرمووی‌ت ئیمه‌ چه‌ند ئا‌فره‌تی‌کمان ده‌ستکه‌وت له دیله‌کانی
جه‌نگی (ا‌وطاس) که می‌ردیان هه‌بوو زۆر پیمان ناخۆش بوو تی‌که‌لاویان
بکه‌ین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که خاوه‌ن می‌رد بوون ئینجا له‌م باره‌یه‌وه
پرسیارمان له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کرد ئه‌وجا به‌م بۆنه‌یه‌وه ئهم (ئایه‌ته)
دابه‌زی و هه‌روه‌کو ئه‌فرمووی‌ت ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ^(۱) مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا

(۱) جا بی‌گومان (مُحْصَنَة) واته‌ به‌و ئا‌فره‌تانه ده‌وتریت که می‌ردیان هه‌یه، به‌هیچ
شیوه‌یه‌ک دروست نیه ماره‌بک‌رین، جا موس‌لمان بن یان موس‌لمان نه‌بن.

مَلَكْتُ أَيْمَتُكُمْ ﴿۱﴾ واتہ: ئو ئافرہ تانہی کہ میردیان ھے بہ نازان چونکہ (حرام) کراوہ لیتان پیتان ناشین جگہ لہ وانہی کہ بونہ تہ (مولکتان) واتہ بہ دہست کہ وتووی لہ جہنگا کہ وتونہ تہ دہستانہ وہ، ئو وانہش ئہ بیت ئہ گہر دوو گیان بن پاش دانانی دوو گیانیہ کہ یان و تہ واو کردنی (عیدہ کہ یان) موسلمان بوونیان ئہ توانن مارہ یان بکہن بہ لام لہ شہریعتی ئیسلامدا ئہ فہرمویت (ہرگیز دروست نیہ کہ ئافرہ تہ لہ میردیک زیاتری ھے بیت چونکہ ئہ گہر لہ میردیک زیاتری ھے بیت ئہ وہ نہ وہی پیاو بزر ئہ بیت تیکہ لاوی نادرست ئہ بیت ئہ وکاتہش مندا ل نازانیت کی باوکیہ تی و خیزان ھہ لہ وہ شیتہ وہ، ژیان کومہ لگہ وہ کو ژیان نازہ لانی لی دیت^(۱) ﴿کَتَبَ اللّٰهُ عَلَیْکُمْ﴾ واتہ: ئو وہی لہ مہ و پیش باسکران لہ بارہی ئو ژنانہی لیتان قہ دہ غہ کراوہ خوا لہ سہری نویسون و ژمارہ تان پی لہ سہر ئہ کات دہ بی بہ جیی بینن ﴿وَأَجَلَ لَکُمْ مَا وَرَاءَ ذَٰلِکُمْ أَنْ تَبْتَغُوا﴾ واتہ: بیجگہ لہ وانہ پیتان

(۱) تبیینیک، (شیعہ کان) بق ئو وہی ژن ھینانی کاتی بہ دروستی پیشان بدہن ھہ لساون لہ دوی ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ﴾ پستہی (الی اجل مُستَمی) یان لہ (تہ فیسرہ کانیان) بق زیاد کردوہ و دلین (ثابہ تہ کہ) ئو ھا ھا توہ بی ئو وہی ھیچ بہ لگہ و پالہشتیکیان بق ئو قسہ یہ ھہ بی، بہ لام ئو وہی راستی بیت پیغہ مہر ﴿فَکُلُوا﴾ لہ غہ زوہ بہ کداو پیگہی ژن ھینانی کاتی دا چہند پوزیکی کہم، بہ لام لہ دوی شہ پی (خہ بیہر) بہ یہ کجاری (حرامی) کرد، بہ لام (شیعہ) گوئ نادنہ ئو (حرام) کردنہ، بپوانہ (تہ فیسری قورٹانی پیروز بہ زویانی کوردی) لہ نویسنی ماموستا (مہ لا عہ بدولعہ زیز عہ لاندہ دین کوی)، بہرگی ۲، لاپہرہ ۶۵، بہ لام لہ دوا پیدا بق نم مہ بہ ستہ بہ تیرو تہ سہ لی باس ئگہ بن ئہ گہر خوا حہز بکات.

پیدراوه که به مال و دارایی خوتان نافرده تانی تر تا (چوار) ماره بکه ن به شیوه ی شهرعی ﴿بِأَمْوَالِكُمْ تُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾ قَالَ الْمُفْسِّرُونَ: أى غیر زانین، واته: به داوین پاکی نه به داوین پیسی و نا جوامیرانه نینه واته له ماره کردنیدا دهبی یاساو مه رجه کانی نیکاح ره چاو بکرین نه گهرنا نه و کاره به (سه فاح) و داوین پیسی و زینا داده نری ﴿فَمَا اسْتَمْتَعُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً﴾^(۱) (المراد بالاستمتاع هنا التمتع والتلذذ بالنساء بطريق النكاح الشرعي) واته: نه و نافرده تانه ی که ماره تان کردوون و له گه لیاندا پاتان بواردووه نه وه ده بیئت ماره ییه کانی خویانیان به ته واوه تی بده نی چونکه نه و ماره یی پیدانه ش (فه رزیکي) خودایه جا بیگومان ماره ییه که کم بیئت یان زور، جا نه فه رموی: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَّضِيتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ﴾ واته: پاش برپاردان له سهر ماره یی نه گهر له نیوان خوتان پیک که وتن و به پره زامه ندی هه ردوولتان ژنه که له هه ندیک له ماره ییه که ی یا له هه مووی خوش دهبی یاخود ئیوه ماره ییان زیاد پی

(۱) قال الشيخ (محمد علي الصابوني) حمل بعض الروافض والشيعة قوله تعالى ﴿فَمَا اسْتَمْتَعُمْ بِهِ مِنْهُنَّ﴾ على نكاح المتعة وهو خطأ فاحش لأن الغرض من الاستمتاع هنا (التمتع) بالأزواج عن طريق الجماع لا نكاح المتعة فقد ثبت حرمة نكاح المتعة بالسنة والأجماع ولا عبرة بما خالف ذلك) بهوانه (صفوه التفاسير) له نوسینی شیخ (محمد علي الصابوني)، به رگی/ ۱، لایه پره/ ۲۷۲.

بدن هیچ گوناختان ناگاتی و تاوانبار نابن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾
 ۴۱ واته: به پاستی خودا به رده وام به هه موو کاریک زانایه و هه موو
 کاریکیش له جیتی خوی نه کات چونکه زانایه به قازانج و سوودی (عالم)
 و هه روه ها خاوهن حکمه ته.

(باسیک له سیغه کردن - نیکاح المتعه)

واته (هاره کردنی کاتی)

خوالیخو شبوو مامؤستا (مه لا عبدالکریمی مدرس) له ته فسیره که یدا^(۱)
 نه فه رمووی ناگادارین هه ندی که س وتوویانه نه م نایه تی ﴿فَمَا
 اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾ نازل بووه بۆ دامه زرانندی
 نیکاحی (موتعه) که مه شهوره به (صیغه) و عیبار ته له نیکاحیکی
 (موتعه ت) واته کاتی بۆ چه ند پوژئی له سه ر میقداری پاره وه کاتی
 ماوه که ته واو بوو، ئینجا نیکاحه که (فه سخ) نه بیته وه، به پیی
 (ته لاقدانن) کابراو ژنه که یش له پاش نه وه کاتی به ک (حه یزی) به سه را
 هات و پاک بووه وه، نه توانی له گه ل که سیکی ترا پیک بکه وی وه نه و
 که سانه چه ند ده لیل و به لکه یان هیئاوه ته وه ئینجا له سه ر نه م داوايه.
 (چه ند ناگادارییه ک)

یه که م - به کار هیئانی (استمتاع) و که لیمه ی (أجور) چونکه

(۱) به روانه ته فسیری نامی بۆ (قورئانی پیرۆن) له دانانی مامؤستا مه لا (عبدالکریمی
 مدرس) به رگی ۲، لاپه ره ۲۹۰، له گه ل ده ستکاری.

(نیستمناع) له زه تیکی وه ختی و کاتیه (ئوجور) به مانای کرێیه له سه ره
ئه وه ئیستمناعه.

دووه م- قیرانه تی (ئین و مه سعود) که خویندویه تیه وه (فَمَا اسْتَنْعُمُ
بِهِ مِنْهُنَّ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى).

سێهه م- ثبوتی (ریوایه تی) حه لالی (موتعه) هه ندی له زانای گه وه
له هاوه لان پێگایان داوه به تایبه تی ئینو عه باس (ره زای خویان
لیبیت). به لام ئینوو عه باس (ره زای خویان لی بیت) له دواییدا
په شیمان بووه ته وه وه وه کوو ئیمامی (مالیک) له کتیبی به ناوبانگی
الموطأ^(۱) دا ئه لای: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (نَهَى رَسُولُ اللَّهِ مُتْعَةَ
النِّسَاءِ يَوْمَ خَيْبَرَ وَعَنْ أَكْلِ لُحُومِ الْحُمْرِ الْإِنْسِيَّةِ) جَا بِيْگومان شیخ (ابن و
حه جه ری) عسقلانی له کتیبی (بلوغ المرام) دا چه ند فه رموده یه کی
(صحیح) ی هیناوه وه وه کو ئه فه رموی: (بَابُ تَحْرِيمِ نِكَاحِ الْمُتْعَةِ):

- وَعَنْ سَلْمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ (رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) عَامَ
أَوَّاسٍ فِي الْمُتْعَةِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ثُمَّ نَهَى عَنْهَا^(۲) رواه احمد ومسلم.

- وَعَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْمُتْعَةِ عَامَ
خَيْبَرَ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

(۱) بیروانه کتیبی (الموطأ)- تصنیف، امام دار الهجرة مالک بن انس، ۹۲-۱۷۹هـ،
به رگی ۲، لاپه ره ۲۲۰.

(۲) قال المفسرون: (وهو محرمٌ بالنصوص النبوية القاطعة حرَّمهُ الرَّسُولُ ﷺ) في مشهدين
عظيمين، حين فتح خيبر، ويوم فتح مكة) بیروانه: (التفسير الواضع الميسر)، بقلم
(الشيخ محمد علي الصابوني)، لاپه ره ۱۸۲.

أَهْلِيْهِنَّ وَأَئْوُهُنَّ أَجُوْرُهُنَّ ﴿۱﴾ وہ لہ زورِ نایہ تی قورٹان ہاتوہ بہم شیوہ یہ وہ ہر وہا (کہ لیمہ ی أجور) لہ ہموو نایہ تہ کاند (موفہ سیران) ئہ لَئِن بہ مانای (مارہ یی یہ) بہ بی (خیلاف) .

۲- ووشہ ی (إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى....) کہ لہ ئیین مہ سعوہ وہ ہاتوہ بہ لام بہ تہ واوی پوون نہ بو تہ وہ کہ ئاخو لہ قورٹانہ یان نا؟ چونکہ ہاوہ لان گشتیان یہ ک دہنگ بوون کہ نابی لہ قورٹانہ کہ ی پیشہ وا عوسماندا) بنووسریت، چونکہ بیگومان زانایانی (توصول) یش ئہ فہرموون (إِنْ مَا قَرَأَهُ الصَّحَابِيُّ عَلَى أَنَّهُ قَرَأَنَ وَلَمْ يَثْبُتْ كَوْنُهُ قَرَأْنَا لَا يَسْتَدَلُّ بِهِ عَلَى شَيْءٍ) واتہ ئہ وہ ی ہر ہاوہ لَئِكَ بہ قورٹانی بخوینئہ وہ بہ لام (ئیسبات) نہ بوو کہ وا قورٹانہ ناکری بہ بہ لگہ بو ہیچ شتیک^(۱)، وہ ہر وہا ہہ ندی (موفہ سیرانی) تر ئہ لَئِن کہ ئہ فہرموی (إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى) لہ (قیرائہ تی) شازہ یہ و، ہر وہا (ئیسدلالی) پی ناکری، نہ لہ م پوہ وہ کہ قورٹانہ و نہ لہ م پوہ وہ کہ فہرمودہ ی حہ زرہ تہ (ﷺ) لہ بہر ئہ وہ قورٹان ئہ بی (قطعی الثبوت) بی وہ فہرمودہ ی پیغہ مہ ریش (ﷺ) کاتی ئیسدلالی پی ئہ کری کہ (ئیسنادی) فہرمودہ کہ (ثابت) بی۔

۳- وہ لامی سیہم، ئہ وہ یہ کہ ئیمامی علی و ئیین و عہباس (رہ زای خویان لی بیت) کہ فہتوایان داوہ بہ وہ کہ (نیکاحی) موتعہ، واتہ کاتی (حہ رامہ) و بہ لَئِی لہ حہ زرہ تی علی یہ وہ (کَرَّمَ اللّٰهُ وَجْهَهُ) ئہ م فہرمودہ یہ

(۱) بیوانہ تہ فیسری پامان لہ ماناو مہ بہستی قورٹان، لہ نووسینی (احمد کاکہ محمود)،

لاپہرہ/۱۵۱، لہ گہل دہستکاری.

پيشه‌وا مالیک ریوایه‌تی کردووه له (زه‌ری له عه‌بدوللا و حه‌سه‌ن) کورانی محهمه‌دی حه‌زه‌تی عه‌لی که مه‌شه‌وره به محمد بن حه‌نیفه و^(۱) ریوایه‌تی کردووه له باوکیه‌وه که (حه‌زه‌تی عه‌لی) یه‌که‌وا فه‌رموویه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌هی کردووه له (نیکاحی موته‌ی) ژنان و له خواردنی گوشتی که‌ری خۆمالی هه‌روه‌کو (ده‌قی) فه‌رمووده‌که له‌پیشه‌وه تپه‌پی و جا بیکومان هه‌روه‌ها (محمدی کورپی (حه‌نیفه) نه‌گێرپته‌وه که ئیمام عه‌لی (خوا لیلی رازی بیته) رابورد به‌لای ئیبن و عه‌باسه‌وه (ره‌زای خوای لیبته) له‌وکاته‌دا که فه‌توای نه‌دا به (حه‌لالی موته‌ی) وه پپی فه‌رموو چون فه‌توای وه‌ها نه‌ده‌ی؟ که حه‌زه‌ت (ﷺ) نه‌هی کردووه له نیکاحی (موته‌ی) و له گوشتی که‌ری خۆمالی، وه هه‌روه‌ها له (عه‌طای خوراسانی) یه‌وه نه‌گێرپته‌وه که له‌لای ئیبن و عه‌باسه‌وه بوو له‌باره‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌دا ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾ دا فه‌رموویه‌تی ئه‌م ئایه‌ته مه‌نسوخه^(۲) به ئایه‌تی ﴿بِأَيِّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ واته ژنی وه‌رگیاو به (موته‌ی) نه‌که‌ر ژنی (شه‌ری) بوایی (ته‌لاق) نه‌دراو (عیده‌ی) نه‌بوو (مع‌انه) نه‌ته‌لاق و نه (عیده‌ی) هه‌یه جا بیکومان له‌به‌ر ئه‌م هۆیانه نه‌گێرپته‌وه له ئیبن و

(۱) محهمه‌دی حه‌نیفه یه‌کیکه له گه‌وره پیاوانی (عالمان) و نه‌هل و به‌یتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) . که نه‌کاته کورپی حه‌زه‌تی عه‌لی (خوایان لی رازی بیته)

(۲) جا بیکومان (جه‌هوری) زانایان له‌سه‌ر نه‌وه‌نه که (نیکاحی موته‌ی) مه‌لوه‌شاهه‌ته‌وه و سه‌راوه‌ته‌وه و نه‌ماوه، (به‌وانه ته‌فسیری قورطبی)، به‌رگی ۲/،

عەباسەو (پەزای خۆی لیبیت) کە پەشیمان بوو تەو لەو (فەتوایە) داویەتی لەبارە (موتەو) و هەرە کو لەپێشەو ئاماژەمان بۆ کرد جابینگومان ابن عباس (خوای رازی بی) ئەلی: پاراو تەو لەبەر خوداو فەرموویەتی (اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْ قَوْلِي فِي الْمُتَعَةِ وَالصَّرْفِ) واتە مەبەست لە (صەرف) ئەو یە کە لەسەر دەمی (فەتوای) بە (ربا الفضل) ئەداو لە کاتی پارە گۆڕینەو داو لە ئەنجاماکە (ئەحادیسی) پیغەبەردا (ﷺ) بۆی دەرکەوت و پوون بۆو ئینجا لەهەردوو فەتواکە ی پەشیمان بوو تەو.

(سەرنجیکی گەنگ)

جا بینگومان پێویستە بزانی کە زۆر لە (موفەسیرەکان) لە پێشەو (ئەووی) یان وەرگرتوووە لە (شەرحی صەحیحی) موسلیماً فەرموویەتی (ئەووی پاستی بیت) ئەمە یە کە دووجار (حەلالی و حەرامی) هاتوون بەسەر (نیکاحی) موتەدا جارێک لەپێش غەزای خەبەردا (موتە) حەلال کراو، وە لە غەزای خەبەردا (حەرام) کراو، هەرەها جارێکی تر لە (فەتحی) شاری مەککە داو لە غەزای (أوطاس) دا حەلال کرا، وە پاش ئەمە بە سێ پۆز پیغەبەر (ﷺ) حەرامی کرد هەتا قیامەت، وە ئیجماع لەسەر ئەمە سابت بوو، واتە (نەسخ) بەسەر حەلالی نیکاحی (موتە) دا هات لە فەرموودە ی حەزەتا (ﷺ) وە بە (نەسی) قورئانی پێرۆز لە دوایی باسی دەکەین.

٤- فەرموودە ی پاست و دروست هە یە وە ک پێشەو موسلیم هیناویەتی و لە رەبەعی کوپی سەرە ی جوهەینی پیوایەتی کردوو لە

باوکیه وه ئه‌لی له کاتی سوبه‌ینیدا گه‌یشتم به‌ حه‌زه‌ت (ﷺ) له‌ حه‌ره‌مدا له‌ به‌ینی روکن و مه‌قامدا و پشتی دابوو به‌ دیواری که‌عه‌ وه‌ و ئینجا فه‌رمووی (یا ایها الناس اِنِّی اَمَرْتُکُمْ بِالِاسْتِمْتَاعِ فِي هَذِهِ النِّسَاءِ اِلَّا وَاَنَّ اللّٰهَ قَدْ حَرَمَهَا عَلَیْکُمْ اِلٰی یَوْمِ الْقِیَامَةِ فَمَنْ کَانَ عِنْدَهُ مِنْهُنَّ شَیْءٌ فَلْیُخْلِ سَبِیْلَهَا وَلَا تَاْخُذُوا مِنْهَا اَتِیْتُمْوهُنَّ شَیْئاً)^(۱) واته‌ ئه‌ی خه‌لکینه‌ من به‌ر له‌ ئیستا به‌ شیوه‌یه‌کی کاتی موّله‌تی (موتعم) دان که‌ به‌هره‌ و له‌زه‌ت له‌ ژنان وه‌رگرن به‌لام دلنیا بن له‌م پۆژه‌وه‌ خوای ته‌عالا (موتعه‌) ی حه‌رام کرد له‌سه‌رتان هه‌تا پۆژی قیامه‌ت ئه‌وجا ئه‌و که‌سانه‌ی ژنیکی به‌و جوّره‌ی له‌لابی با به‌په‌لای بکاوه‌روه‌ها با پیگه‌ی بدا بجی می‌ردیکی تر بکا بوخوی ئیوه‌ش ماره‌یه‌یه‌که‌ی بده‌نی له‌و ماله‌ی پیتان داو ن نه‌ که‌م نه‌ نۆر هه‌یچیان لی وه‌رمه‌گر نه‌وه‌، وه‌ هه‌روه‌ها ریوایه‌تکراوه‌ له‌ حارسی کوپی غزیه‌ (په‌زای خوای لیبیت) ئه‌لی به‌ پاستی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی (مُتَعَةُ النِّسَاءِ حَرَامٌ)^(۲).

۵- وه‌ هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ له‌م چه‌ند ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (المؤمنون) دا نیکاحی موتعه‌ی (نسخ) کردۆته‌وه‌ هه‌روه‌کو (واحیدی) له‌ ته‌فسیری (البسیط) دا نه‌قلی کردوه‌^(۳)، ئه‌فه‌رمووی: (فالمسلمون اليوم

(۱) نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ له‌پیشه‌وه‌ باسکراوه‌ به‌لام (ترجه‌مه‌) نه‌کراوه‌ ئه‌مه‌ش ده‌قه‌که‌یه‌تی و به‌ کوردی.

(۲) پروانه (التفسیر البسیط) له‌ دانانی (ابی الحسن علی بن أحمد بن محمد الواحیدی)، به‌رگی/ ۶، لاپه‌ره‌/ ۴۴۷.

(۳) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

مُجمَعُونَ عَلَى أَنَّ مَتْعَةَ النِّسَاءِ قَدْ نُسِخَتْ بِالتَّحْرِيمِ نَسْخَهَا الْكِتَابُ وَالسُّنَّةُ) سونه ته که مه به سستی فەرموده ی پیغه مبه ر (ﷺ) له پیشه وه باسکراوه ، به لام نایه تیش سورته ی (المؤمنون) که نه فهرموئ: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾﴾ (سورته ی المؤمنون، نایتی: ۵ - ۷)، واته به پاستی پزگار نه بی له سزای پوژدی قیامهت نه و که سانه ی که (عه وره تی) خو یان نه پاریزن مه گهر له ژنه کانیا ن یان له و (جاریانه) که مولکیانه وه نه مانه (لومه یان) ناکری له سهر نه م ژنانه و نه م جاریانه، ههر که سی غه یری نه مانه داوای شتیکی تر بکات بو (ته مه توع) و له زهت و (شه هو هت بازی) نه وانه له فهرمانه خودا لایان داوه و (موته جاوژن) له سنووری نایندا.

(تییینی)

وه جمهوری زانا یان (نیستد لایان) کردووه به م نایه ته له سهر نه وه که (نیکاحی موعه) به تاله و نابی به هو ی له زهت وه رگرتنی حه لال چونکه خوای گه وره (حه سری) موباشه رهی حه لالی کردووه له (زه وجه و له مه ملوکدا) چونکه نه و ژنه که به (موعه) وه نه گیر ی نه ژنه و نه مه ملوکه یه چونکه نه گهر ژن بوایی پیویست بوو میراتی وه رگرتبایه، وه له پیاوه که ش میراتی وه رگرتبایه، به لام نه وانه ههر دوولا که سیان میرات له که سیان وه رناگرن وه نه مه شتیکی ئاشکرایه، وه نه گهر ژن بوایه نه بوو (عیده ی) له سهر بوایه چونکه خودا بو ژنی که له میرده که ی جیا ببیته وه (عیده ی) واجب کردووه به لام ژنی (موعه) عیده ی نییه، وه

هر ژنی ئینسان (تهمه توعی) پی بکا ژنی شهرعی نه بی مه ملوکیش نه بی نه وه تهمه توع به و ژنه به (نه صی نه و ئایه ته) ته جاوزه له (حدودی) دین و (خاریجه) له شهریه تی ئیسلام.

۶- (أن عمر (رضي الله عنه) حرّمها وهو على المنبر أيام خلافته وأقره الصحابة (رضي الله عنهم) وكانوا ليقروه على خطأ لو كان مُخطئاً فكان ذلك منهم إجماعاً^(۱))، واته به پاستی چه زره تی عومه ر خه لیفه ی دووهم نیکاحی (موتعه ی) به چه رام داناووه چونکه له سه ر مینبه ر واته دوانگه خوتبه ی داوه و به حزوری کۆمه لّی له (کیباری) سه حابه دا فهرمووی (نه و ماوه یه) (موتعه) کرا له زه مانی پیغه مبه ردا (ﷺ) دواپی خواو پیغه مبه ر (ﷺ) قه ده غه یان کرد، منیش نه هی نه که م له و که سانه ی که نه و کاره نه نجام نه دهن وه عیقاب و سزاش نه دهم، له (ریوایه تیکی) تردا فهرموویه تی به ر دبارانی نه که م، وه له سه ر دوانگه نه و بریاره ی داوه، وه هیچ که سی له هاوه لّان (ئینکاریان) نه کردووه، وه نه مه ش نه بی به ده لیل و به لگه له سه ر نه وه ی که (موتعه) هه رچه ند له به عزّی کاتا حه لّال بووبی له (سه دری) ئیسلامدا به لّام حه زره ت (ﷺ) له ئاخیری (مه نعی) کردووه وه نه گه ر حه زره تی عومه ر (خوا لیّی پازی بیّت) نه یئه توانی نه م ووتاره بدا له ناویانا، وه هه روه ها پرسیار کرا له (عه بدولّای کوری عومه ر) (خوایان لی پازی بیّت) له باره ی نیکاحی

(۱) وجاء في نفس المصادر يقول الاستاذ (محمد علي الصابوني) الأحاديث الصحيحة (المُصَرَّحة بتحريم المُتْعَةِ تحريماً مُؤبداً إلى يوم القيامة) بـ(روايتي) (روائع البيان) (تفسير آيات الأحكام من القرآن)، له نووسینی شیخ (محمد علي الصابوني)، بهرگی ۱/، لاپه په ۴۳۱.

(موتعه و) فہرموی (موتعه) داوین پیسی و زیناہ)، ہر وہا لہ
تہ فیسری ماموستا زماناکوی دا^(۱)، ئہ لیت: بہ راستی گنبدراوہ تہ وہ لہ
قہ دہ غہ کردنی (نیکاحی موتعه) لہ و دوو بہ پیزانہ ہر دوو پیشہ وایان
(ئہ بی جہ عفر موحمہ د ئہ لباقر و ئہ با عہ بدولائی جہ عفری صادق)
(بہ سامی سہ یرافی پرسیری کرد لہ ئہ با عہ بدولال لہ بارہی (موتعه و)
ئہ ویش لہ وہ لامدا فہرموی (زیناہ)، ہر وہا لہ نامہی ئہ لکافیدا
ہاتوہ لہ (حہ سہ نی کوپی یہ حیای کوپی زہید) زاناو (یاسازانی)
عیراقی بووہ ئہ لی بہ راستی خانہ وادہی پیغہ مہر (ﷺ) پیک ہاتوون
لہ سہر پی ناخوش بوونی (موتعه) و قہ دہ غہ یان کردوہ، ئہ وانیش دوی
(پیشہ و) حہ زہ تی عہ لی کوپی ئہ بو تالیب کہ وتوون فہرموی ناہینرینہ
لای من ئہ و زن و پیاوہی (موتعه یان) کردبی مہ گہر من بہ ردبارانیان
ئہ کہم، وہ فہرموی بہ (ئینو عہ باسی) ئاموزای کاتی بہ و گہ یشت
(فہ توای) داوہ بہ دروست بوونی (موتعه) فہرموی تو پیاویکی
سہر گہردانی بہ راستی پیغہ مہر (ﷺ) نیکاحی (موتعی) پوچ کردو تہ وہ
تا ئین و عہ باس لہ فہ تواکہ یدا پاشگہ ز بو تہ وہ یانی پہ شیمان بوو تہ وہ و
ہر وہ کوو لہ پیشہ وہ ئامازہ مان بو کرد...

۷- قال الشيخ (محمد علي الصابوني) في كتاب روائع البيان^(۲)، يقول
ما نصّه (حكم المتعة وآراء الفقهاء فيها) (تعريف المتعة) المتعة هي أن

(۱) بروانہ: تہ فیسری زماناکوی، بہ قہ لہ می ماموستا مہ لا سہ عیدی زماناکوی، بہرگی/۴،
لا پہرہ/۱۶۰.

(۲) بروانہ (روائع البيان - تفسير آيات الأحكام من القرآن) بقلم الشيخ (محمد علي الصابوني)، بہرگی/۱، لا پہرہ/۴۲۹، المکتبہ العصریہ، بیروت.

يستأجر الرجل المرأة إلى أجلٍ معين بقدرٍ معلوم وقد كان الرجل ينكح امرأة وقتاً معلوماً (شهرًا أو شهرين) أو يوماً أو يومين ثم يتركها بعد أن يقضي منها وطره فحُرِّمَت الشريعة الإسلامية ذلك، ولم تبح إلا النكاح الدائم الذي يقصد منه الدوام والاستمرار، وكل نكاح إلى أجلٍ فهو باطل لأنه لا يحقق الهدف من الزواج، وقد أجمع العلماء وفقهاء الأمصار قاطبةً على حرمة نكاح المتعة لم يخالف فيه إلا الروافضُ والشيعة، وقولهم مردودٌ لأنه يصادم النصوص الشرعية من الكتاب والسنة ويخالف إجماع علماء المسلمين والأئمة المجتهدين وقد كانت المتعة في صدر الإسلام (جائزة) ثم نسخت وأستقرَ على ذلك النهي والتحريم، وما روي عن ابن عباسٍ من القول بجلها فقد ثبت رجوعه عنه كما أخرج الترمذي عنه (رضي الله عنه) أنه قال (إنما كانت المتعة في أول الإسلام كان الرجلُ يقدم البلدة ليس له بها معرفة فيتزوج المرأة بقدر ما يرى أنه مقيمٌ فتحفظ له متاعه وتُصلح له شأنه) حتى نزلت الآية الكريمة ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ فكل فرجٍ سواهما فهو حرامٌ شرعاً^(١).

(خاتمة مهمة)

قال العلامة الخطابي (رحمة الله تعالى) تحريم المتعة كالإجماع إلا عن بعض الشيعة ولا يصح على قاعدتهم في الرجوع في المخالفات إلى (علي) (كرم الله وجهه ورضي الله عنه)، فقد صح عنه أنها نسخت ونقل الإمام

(١) رواه الامام الترمذي عن عبدالله بن عباس، في النكاح برقم (١١٢٢) وهو حديث حسن بشواهد، وأنظر كتاب (جامع الاصول لابن الأثير) ج/١١، ص ٤٤٦.

الْبَيْهَقِيُّ (رحمه الله) عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ (رضي الله عنهما) أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الْمُنْعَةِ فَقَالَ هِيَ الزَّئِنَى بِعَيْنَيْهِ فَبَطَلَ بِذَلِكَ كُلُّ مَزَاعِمِ الشَّيْعَةِ^(١).

**(باسيک له ريگه دان به هاوسه رگيري که نيزه کان نه گهر
توانای هاوسه رگيري نافرته تيکی نازادی نه بوو)**

خوای گه وره نه فه رمووی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ واته: هر که سيک له بهر ده ست کورتي مال و دارایی نه بوو واته تواناو دهسه لاتی نه بوو با ژناني نازادی داوین پاکی بپوادار ماره بکات، ﴿فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَيِّئَتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ واته: با له و کچه جاريه واته که نيزه بپوادارانه که بونه ته (مولکيان) نه وانه ماره بکن، جا بيگومان زانايان نه فه رموون مه به ستي ثايه ته که نه وه يه واته تا ده توانی نه بی نافرته تيکی نازادو موسلمان بخوازيث نه و جا نه گهر دهسه لاتی نه وه ی نه بوو با (که نيزه) بيثی و ماره بکا، نه ویش به مهرجی ترسی تووش بوونی به زينا واته داوین پیسی مه بی و نه گهر نا که نيزه ماره نه کاو به لام نه گهر که سيک ژنيکی نازادی داوین پاکی بپواداری مه بوو پيويست ناکا که نيزه ماره بکا ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ

(١) راجع المصادر (صحيح مسلم، وإلى شرح النووي له، وكذا شرح (ابن حجر للامام البخاري) المسمى (فتح الباري)، وإلى احكام القرآن للجصاص، وانظر رسالة (نكاح المتعة حرام في الاسلام) لفضيلة الشيخ (محمد الحامد) وما كتبناه في المقدمة عليها.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ ﴿٤٠﴾ وَاتَّقُوا: خوا زانatre له هه موو کهسی به

ثاین و باوه پهمانی نیوه کام لاتان له نیوهی سه ربه ستن و له بهنده کان
باوه پتان به هیتره چونکه زور جارن ژنیکی جاریه ی بهنده باوه پی
به هیتره له باوه پی ژنیکی نازادو سه ربه ست، هه روه ها ژنی واش هه یه
باوه پی به هیتره له پیاو، که واته نابی بیژ بکه نه وه له ماره کردنی ژنانی
جاریه و بهنده، به بی جیاوازی له نیوان نازاد و واته سه ربه ست و بهنده و
جاریه چونکه هه مواتان له یه که ره گهن و له ئاده من و ئاده میش له

خاک، ﴿فَأَنكِحُوهُنَّ بِأَدْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾

واته: به ئیزنی خاوه نیان ماره یان بکه ن و چونکه نه وه خاوه نی
بهنده که یه تی بهنده که بوی نیه به بی ئیزنی نه و هاوسه رگیری بکات، وه
هه روه ها له ناو خوتاندا هه روه کو باوه ماره ییان بده نی و فروفیلان
له گهل مه که ن و هه روه ها به سووکی و که م ته ماشایان مه که ن به چاکه
له گهلان بجولینه وه، ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسَفَّحَاتٍ وَلَا مُتَّخَذَاتٍ

أَخْدَانٍ﴾ واته: به و مهرجه ی نه وانیش داوین پاک بن و داوین پیس

نه بن^(۱)، وه به نهینیش دوست و یاری نیرینه یان نه بی بو رابواردنیان،

﴿فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْتُمْ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ

مِنَ الْعَذَابِ﴾ واته: نه گهر میردیان کرد و ئینجا له گهل هه ندیشدا

(۱) ئیبنو عباس (ره زای خوی لیثیت) نه لیت (المسافحات) واته نه وانن که به ناشکرا

زیناو داوین پیسی ده که ن.

داوین پیسیان کرد نه وه نیوهی ئازاری ژنانی شوودراو ئازاریان
له سهره^(۱)، ﴿ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ﴾ واته: ږيگه دانی هینانی
ژنی کویله بو نه وه که سانه یه که له خویان نه ترسن هه روه ها خویان پی
ناگیری له وهی تووشی (زینا) واته داوین پیسی ببن، ﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ
لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ واته: نه وهی خوی بو نه گیری باشترا وایه
بو نه وه چاوه پی بکات و خوراکر بی و، تاکو توانای نه بی ئافره تیکی
ئازاد بینی، چونکه چاکتره بوتان تا نه وه کانتان نه بنه کویله و به نده،
به راستی خواش لیبوردیه و خاوه ن میهره بانیه.

(پاشکو)

زانایان نه فهرموون درووست نیه بو موقی ئازاد که (جاریه) واته
کویله ماره بکا مه گره به سی مه رج نه بی
یه که م- ماره یی ژنی (حوی) بداتی .
دووهم- نه وه که سه ی له ژن نه خواستنه ترسی نه وهی هه بی که تووشی
(زینا) بی.

سیههم- نه وه جارییه واته کویله ی ماره ی ده کات موسلمان بی.

(موفه سیره کان) نه فهرموون پاش نه وهی خوی مه زن پوونی کرده وه،
نه وه ژنانه ی قه ده غه ن ماره کردنیان و نه وانه ی په وان ماره یان بکه ن

(۱) هندی له (موفه سیره کان) نه لێن سزای نه وانه په نجا قامچی یا (شه لاقیان) لیده ن
له گه ل شه ش مانگان بوورخستنه وه له وولات.

پوونیشی کردۆته وه ئه کاته وه که ئه وانه هه موویان بۆ سوودی ئاده میزادو به رژه وه ندییانه جا بیگومان هه روه کو خوی گه وره ئه فه رمووی: ﴿رُیْدُ اللَّهِ لِیُبَیِّنَ لَکُمْ وَیَهْدِیَکُمْ سُنَنَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِکُمْ﴾ واته: خوی په روه ردگار له پوونکردنه وهی ئه م یاساو ئه حکامی نیکا حانه دا له (حلال) و له (حرام) دا مه بهستی ئه وه یه که (ئه حکامتان) بۆ پووناک بکاته وه وه هه تا بزائن چی حه لاله و چی حه رامه و وه شاره زاتان بکا له په فتاری ئه و که سانه ی که له پیش ئیوه دابوون، چون فه رمانی پیغه مبه رانی وه رگرتو وه (حەلالیان) به (حەلال) دانا وه (حەرامیان) به (حەرام) دانا وه، ﴿وَيَتُوبَ عَلَیْکُمْ وَاللَّهُ عَلِیْمٌ حَکِیْمٌ﴾ واته: خوا ئه یه وی یاریده ی ئیوه بدا له سه ر په شیمان بو نه وه تان له گونا مه کانتان خوش ببی و هانتان بدا له سه ر په شیمان بو نه وه، هه روه ها لایدا له سه رتان نا کوکی نیوانتان چونکه خوا ئه زانی به و شتانه ی سو دی ئیوه ی تیدا یه، جا به راستی خوی گه وره هه موو کاری له جیگه ی شیایوی خویا دانه نی.

(ناگاداری)

(موفه سیره کان) ئه فه رموون (حیکمهت) له دووپا تکردنه وهی ته وبه لیږده ئا ماره یه به وهی که به په حم و به زه بی خوا فراوانه و هه روه ها بۆ ئه وهی ئه وانیش له په شیمان بو نه وه ته وبه کردن کۆل نه دن ﴿وَاللَّهُ رُیْدُ أَنْ یَتُوبَ عَلَیْکُمْ﴾ واته: به راستی خوا ده یه وی (ته وبه) و

په شیمانیتان لی وه رگریټ ﴿وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا﴾ (۳۷) واته: نه وکه سانه ی ده که ونه شوینی (هه واو) ناره زووی خویمان نه وانه بیگومان ده یانه ویت ئیوه ده ست له ئایینه پیروژه کان به ریده ن و له ئاین و پیبازه که تان نۆر دووریکه ونه وه و به ته واوی له ریگه ی راست لاتان بده ن و بتانخنه سه ر ریگای خراب و به تال، وه نه فه رموویت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَوِّفَ عَنْكُمْ﴾ واته: خوا ده یه ویت بارو ئه رکتان له سه ر سووک بکات له (شه ربعت) و له وه ی فه رمانی داوه بیکه ن و له وه ی قه ده غه ی کردووه له وه یش بوټان داده نیت له کاتیکا ده ستان نه پوا (ئافره تی حوره) ماره بکه ن وه په وای داوه بوټان (جاریه) واته که نيزه ی (مه ملوکه) ماره بکه ن، وه نه فه رمووی: ﴿وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾ (۳۸) واته: به راستی ئاده میزاد دروست کراوه به جوړیکی وا زه بوون و لاوازو بی تواناو بی هیزه به رامبه ر (هه واو هه وه س) دا، خوږاگر نین و تووشی ئازاری نۆر ده بن خویمان پاناگرن له سه ر په رستنی خوا، به تایبه تی به رامبه ر به ژنان و هه ژاری و پووداوو کاره ساتی ناکاوو نه خووشی و هه روه ها نۆر شتی تریش... هتد.

سامان و خواردنی یه کتری به ناهق و نارهوا هه راهه و قه دهغه یه

خوای گه وره له مه و بهر بۆمانی پوونکردۆته وه ئه و ژنانه ی ماره کردنیان قه دهغه ن، ئیستاش باسی ئه و دارایی و سامانه مان بۆ ئه کا، هه روه ها قه دهغه ن له هه ندی پێگه وه داوامان لی ئه کا جوړی کاری کۆمه لایه تیمان بۆ پوون بکاته وه به هوی روون کردنه وه ی هه ندی له مامه له دا، جا هه روه کو نه فه رموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ (أي لاتأكلوا أموال غيركم بالحرام كالربا والقمار والسرقه والغصب إلا كان بطريق شرعي شريف، التجارة التي أحلها الله بطريق التراضي بين البائع والمشتري) واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه رپتان هیناوه، مال و سامانی یه کتری به خوړایی مه خوڼ له نیوان خوټانا به جوړیکی پوچ و نارهواو، به گویره ی یاسا نه بی، وه ک سوود و قومارو دزی و گزی و داگیرکردن و بهرتیل و درۆ به کارهینان له دادگاکانداو به مامه له ی پوچ و مه رجه کانی نه هاتبیتته دی، ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ بِحُكْمٍ عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾ واته: مه گه ر له پێگای سه وداو بازرگانی به ره زامه ندی نیوخوټانه وه بیت، واته هوی ناپه سه ند به کارمه هیئن بۆ زیادکردنی مال و سامانه کانتان، به لکو ده بی هه ر پێگه ی بازرگانی و کرپن و فروشتن بگرنه بهر که ئه ویش چاکترین پێگایه بۆ گوزه ران و ژیانتان، چونکه پیغه مبه ر ﴿فهرمویه تی پاکترین کاسبی بازرگانه، ئه گه ر قسه یان کرد درۆ نه که ن، وه ئه گه ر واده یان دا بییه نه سه ر، تاکو تایی فه رموده که ..).

خوای گہورہ ہرہ شہی کردوہ لہو کہ سانہی کہ خوکوژن

خوای گہورہ ئە فەرمووی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ قَالَ الْمَرَاغِي فِي تَفْسِيرِهِ أَي لَا يَقْتُلُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا واته مەرایی لہ مانای ئەم ئایە تەدا لہ تەفسیرە کەیدا ئەلێت: (خۆتان مەکوژن، واته هەندیکتان هەندیکتان نەکوژن) ^(۱)، بە ئی لہ پاش (کوفر) (العیاذ باللہ) واته پەنا بە خوا کوشتنی ئینسان لہ هەموو گوناھەکان گەورە تر و نالە بار ترە، هەندێ لہ (موففسیرەکان) ئە فەرموون: ئەو کہ سانەش ئەگریتەوہ کہ خۆیان (نێنتحار) ئەکەن و، یاننەفسی خۆیان (بەھیلاک) ئەبن و هەروەکو ئە فەرمووی (ویدخل فی الآیة الإنتحار) وإلقاء النفس إلى التهلكة) (تییینیەک)

خوالیخۆشبوو مامۆستا (عەبدولکەریمی مودەریس) لہ تەفسیری (نامیدا) لہ واتای ئەم ئایە تەدا ئە فەرمووی: خۆتان مەکوژن بەھۆی بەعزی تەقالیدی پوچ و بێ (ئەساس) خۆتان بە برسی و تینویی مەکەن چونکی (پیارەتی) ئینسان ئەبێ لہ سەر یاسای سوننەتی حەزرت (ﷺ) بێ وەکو پۆژوو گرتن و کەم خواردن و زاھیدی لہ دونیادا بە (نەوعی) نەبێ بەھۆی زایە کردنی (حقوقی) کہ (واجبە) لہ سەر کابرایە وە یاخود خۆتان مەکوژن بەھۆی ئەوہی بەبێ (ئوسول) خۆتان بخەنە ناو (فیتنە)

(۱) واتە: خۆتان مەکوژن بەناھەق یان خۆتان لہ ناو مەبەن ، دواپی بە درێژی باسی دەکەین (إنشاء الله) واته ئەگەر خوا حەز بکات.

و ناشوبینکەو بە ئیوہ چارە نەکرئ لەبەر چاوەکردن لە خەڵک یا لەبەر
 شۆرەتی بێ سوود ئەمانە هەمووی (خیلافی) دینی ئیسلامن، ﴿إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ (٢٩) **واتە:** بەراستی خوا میهره‌بانە و بەزەبیه بۆ
 ئیوہ فرمان بە هەر شتێ بدا و هەر شتێ قەدەغە بکا بۆ سوودی ئیوہ
 کەچی ئیوہ خۆتان بەزەبیتان بەخۆتانانایەتەوہ (بەکتری ئەکوژن و
 سامان و دارایی خۆتان ئەدەن بە دوزمنی خۆتان) پێشەوا موسلیم و
 هەندیکی دیکە لەزانایانی (حەدیس) ئەگێرنەوہ لە عەمری کوپی
 عاصەوہ (پەزای خوای لیبیت) گوتویەتی کاتێک پێغەمبەر (ﷺ)
 ناردویەتی بۆ غەزای (ذات السلاسل) ئینجا لەو شەوہدا تووشی
 (جەنابەت) هاتوہو، واتە لە شەم پیس بوو لە شەوێکی زۆر ساردا ئینجا
 ویستم (غوسلی جەنابەت) لە خۆم دەربکەم و بەلام ترسام و نەویژام
 گوتم ئەگەر خۆم بشۆم لەناو ئەچم و ئەوجا (تەبە موم) کرد، جا لە
 پاشان نوێژی بەیانیم بۆ هاوہ لەکانم کرد، ئەوجا ئەلێ کاتی هاتمەوہ
 خزمەت پێغەمبەر (ﷺ) ئەو پووداوہم بۆ باسکردو فەرمووی (ئەی عەمر
 نوێژت بۆ هاوہ لەکانت کرد و تۆ لەشت پیس بوو) و تەم ئەی پێغەمبەری
 خودا (ﷺ) من لە شەوێکی زۆر ساردا تووشی لەشگرانی بووم و ترسام
 ئەگەر خۆم بشۆم لەناویچم ئینجا ئەو (نایەتەم) هاتمەوہ یاد کە خوا لە
 قورئان ئەفەرموی ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ **جا**
 (تەبەم) کرد پاشان نوێژم کرد پێغەمبەری خودا پێکەنی و هیچی
 نەگوت، ئینجا خودا سزای سەرپیچی کەران دیاری دەکاو دەفەرمووی:

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا﴾ واته: ٢٠
 که سہی کہ بہ دہست دریزی و ستہ مکاری و بی فہرمانی خوا ئہ کات و
 مالی خہ لکی بہ لاش دہ خوات، ہر وہا خوی دہ کوئی و خہ لک دہ کوئی
 ئہ وانہ لہ ٹایندہ دا دہ یانخہینہ ناو ئاگریکی گہ ورہ وہ تا بسوتی و سزا
 بجیزی، ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ واته: ٢٠
 ئاگرہ و سازادانہ بؤخودا کاریکی زور ئاسانہ ..

(پیوستہ خو پاراستن لہ تاوانہ گہ ورہ کان) (۱)

خوینہ وارہ ئازیزہ کانم، خوی گہ ورہ لہ ٹایتہ کانی پیٹشودا (نہ می)
 کرد لہ خواردنی مالی خہ لک بہ ناہق، ہر وہا لہ خؤکوشتن و خہ لک
 کوشتن بہ ناہق و نارہ وا، وہ ہر پہ شہی توندی داناوہ بؤ سزادانی ئہ و
 کہ سانہ لہ دواپورڈا ئہ و جا لہ م ٹایتہ دا بہ تاییہ نہ ہیہ کی گشتی کرد
 کہ کہ س تاوانی گہ ورہ ئہ نجام نہ دا، وہ ہر کہ سیکیٹش پابہندی
 فہرمانہ کانی خوا بی بہ بی شک جیگای بہ ہشتی بہ رینہ و جا خوی
 گہ ورہ ئہ فہرمویت: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرْ
 عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ (ای ان تترکوا

(۱) بپوانہ بہ پتوکی (تاوانہ گہ ورہ کان لہ پوانگی نیسلاموہ) لہ نووسینی
 (عبدالرحمن ملا طہ عبدالعزیز) شافی و کافی یہ بؤ ئہ م باسہ ئہ م پہرتوکہ لہ پیش
 سالہ کانی ہشتاکاندا لہ چاپخانہی نالی لہ ہولیر بہ چاپم گہ یاندوہ، تاکو ئیستا
 پینج جاران چاپکراوہ تہ وہ .

أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ الذُّنُوبَ الْكَبِيرَ الَّذِي نَهَاكَمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ نَمَحُ عَنْكُمْ صَغَائِرَ الذُّنُوبِ بِفَضْلِنَا وَرَحْمَتِنَا)، **واته:** به پاستی نه گهر ئیوه خو بپارین و دور بکونه وه له و تاوانه گهرانه ی (نه هیان) لی کراوه، له تاوانه بچوکه کانتان خوش ده بین و سزای له سهر ناده بین وه ئه تانخه یه ناو ئه و به هشته ی که شوینی ریزو گهره ییه و جیگای شه رف و سه ره رزیه .

(چه ند ناگادارییه ک)

یه که م- ناگاداری ئه م ئایه ته پیروزه که له پیشه وه پابوردوه، وه کو خوی گهره ئه فهرمووی: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ **واته:** نافه رمووی: (مالی یه کدی مه خون، یان مالی ته ره فی به رامبه رتان مه خون) به لام ده فهرمووی مالی خوتان به ناهق مه خون له به رچی؟ چونکه نه گهر موسلمانان به یه که وه راست بن ده بی هه کامیکتان مالی ئه وه ی دیکه به هی خوی بزانی وه هی خویشی به هی ئه و بزانی، که واته تو مالی برایه کی موسلمانان یا خوشکیکی موسلمانان به ناهق ده خوی، وه که ئه وه ی که مالی خوتت خواردبی به ناهق (خیانه تیک) له که سیک ده که ی وه که له خوتت کردبی وایه، پاشان زیاندان له مال و سامانی (موسلمانان) دیاره به زهره ری هه موو لایه کیان ته واو ده بی بویی خوی گهره مال و سامانه که ی پال داوته لای هه موویان^(۱).

(۱) بپوانه ته فسریری قورتانی به ریزو به پیز له نووسینی ماموستا علی بابیر، به رگی ۲/،

لایه ره ۳۳۲، له گهل کورت کردنه وه و ده ستکاری.

دووم - ناگاداری که خوا نه فرموی: ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تَحَرَةً عَنْ رَاضٍ مِنْكُمْ﴾ **واته:** مه گهر نه و مامه له یی که به یه که وه ده یکن بازگانیه ک بی به په زامه ندی هه ردولا بی و به لام ووشه ی ﴿تَحَرَةً﴾ به (مه رفوعی) خویندراوه ته وه، وه به (مه نسوبیش) که (نیسنادی مونقه تیعه) واته (بالرفع والنصب)، وهو استثناء منقطع، وه ک نه وه ی به فرمویت (مامه له مه کن) به هوکاری (حرام) بو وه ده ست هینانی مال و سامان به لکو مامه له و بازگانی بکن له نیو خوتاندا به شیوه ی (شه رعی) و دروست و به پازی بوونی هه ردولا نه وه ی ده کپیت و نه وه ی ده فروشیت، به و هویه وه مال و دارایی به ده ست بهینن.

(خیاری مه جلیس له کرین و فروشتندا)^(۱)

له ته وای پازی بوون له یه کتری له کرین و فروشتندا سه لماندنی ئاره زومه ندیه له و دانیشته دا وه ک له هه ردو سه حیحه که دا هاتووه که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرمویتی: (الْبَيْعَانُ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا) وَفِي لَفْظِ الْبَخَارِيِّ (إِذَا تَبَايَعَ الرَّجُلَانِ فِكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا)^(۲)

(۱) واته پیش جیا بونه وه له دانیشته که دا، نیبنو عومهر (په زای خوی لیبت) ده لی پیغه مبه ر (ﷺ) فرمویته ی دوو کپیارو فروشیاره که (بیعان) واته نه و دووانه شت به یه کدی ده فروشن و ده کپن، سه رپشکن له هه لوه شانده وه ی سه و دایه که یاندا، هه تا له یه ک جیا ده بته وه، که لیک جیا بونه وه ده رفته ی هه لوه شانده وه یان نه، مه گهر به کیکیان به وه ی دیکه بلێ تو بۆته په شیمان بیه وه، یان بلێ هه کاتیک په شیمان بویه وه شته کم بو بینه وه، نه وه دروسته هه رکاتی په شیمان بیته وه بوو بینیته وه به مه رجک زدی پی نه چیت، بپوانه هه مان سه رچاوه.

(۲) متفق علیه.

واتایی ههردوو فەرموده که ی پێغه مبه‌ر (ﷺ) که‌وا فەرمویه‌تی (کریارو
فروشیار خواستیان ئازاده پیش ئه‌وه‌ی له‌یه‌کتر جیا‌بینه‌وه) وه‌ له
روته‌ی (بوخاری) دا هاتوو که پێغه مبه‌ر (ﷺ) فەرمویه‌تی (ئه‌گه‌ر دوو
که‌س کرین و فروشتنیان کرد هه‌ردوکیان بۆیان هه‌یه‌ په‌شیمان ببنه‌وه
پیش ئه‌وه‌ی له‌یه‌کتر جیا‌بینه‌وه) واته‌ به‌و مه‌رجه‌ی له‌یه‌کتر جیا نه‌بنه‌وه
له‌و دانیه‌شته‌ (۱).

سٔ هه‌م - ئاگاداری که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ خ‌وای
گه‌وره‌ دیته‌ سه‌ر باسی م‌الی یه‌ک‌دی به‌ناه‌ق خ‌واردن ئینجا دیته‌ سه‌ر
باسی یه‌ک‌دی (کوشتن) ئه‌وجا زانایان ده‌لێن (ج‌یی سه‌رنجه‌ خ‌وای گه‌وره‌
(م‌الی) خه‌لک به‌ ناه‌ق خ‌واردن له‌گه‌ل خه‌لک کوشتنی پیکه‌وه باس
کردوون ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ رَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾

واته‌: م‌الی یه‌ک‌دی به‌ناه‌ق مه‌خ‌ون مه‌گه‌ر بازرگانه‌ک که به‌ په‌زاهه‌ندی
هه‌ردوولابی وه‌ خ‌وتان مه‌کوژن پیشی به‌ (نیسه‌ت) م‌اله‌که‌وه فەرمووی
(م‌الی خ‌وتان به‌ ناه‌ق مه‌خ‌ون) ب‌وچی م‌اله‌که‌ی پالداوه‌ته‌ لای خ‌ویان
چونکه‌ که م‌الی براو خوشکیکی موس‌لمات ده‌خ‌وی به‌ ناه‌ق، وه‌کو
ئه‌وه‌یه‌ (خیانه‌ت) له‌خ‌وت کردبی ئه‌دی لێره که ده‌فه‌رموی خ‌وتان
مه‌کوژن؟ زانایان س‌ی مانایان لێداوه‌ته‌وه‌، فەرموویانه‌ ئه‌م په‌سته

(۱) به‌وانه‌ ته‌فسیری (ابن کثیر) به‌ کوردی له‌ وه‌رگێڕانی (به‌رێز ع‌لی حاجی عبدالله)
پرسی له‌گه‌ل ده‌ستکاری خ‌وم.

قورئانیہ ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ سی و اتایان هه لده گری:

۱- خۆكوشتنی كه سێك خۆی بكورئ (الإنتحار).

۲- خه لك كوشتن (قَتَلَ الْغَيْرِ) وه ختئ تۆ براههك یان خوشكیكى موسلمانیشته ده كورئ له بهر ئه وهی موسلمانان وهك یهك جهسته وان وهك ئه وهیه خۆت كوشتبئ، و ئه وهایه.

۳- خۆخستنه حاله تیکه وه كه سه رت تئیدا به فه تاره ت بجئ (تعريض النفس للهلاك) هه موشیان ده قیان له سه ره ئیمه له وانه یهك فه رمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه خه ینه به رچاوی خوینه ران ئه و جا پیغه مبه ر (ﷺ) ئه فه رمووی: (إِنَّ رَجُلًا مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ أَخَذَتْهُ قَرْحَةٌ فِي يَدِهِ فَقَطَعَهَا فَأَرَاقَ دَمَهَا حَتَّى مَاتَ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى بَادَرْنِي إِبْنُ آدَمَ بِنَفْسِهِ فَقَتَلَهَا بِيَدِهِ فَقَدْ حَرَمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ) أخرجه البخاري ومسلم، واته له پیش ئیوه دا (یان ئوممه تانی پیش ئیوه) پیاویك هه بوو (برینیك) له ده ستی په یدا بوو ئه ویش هه ستا ده سته كه ی خۆی برئ، وه خوینی لی هات هه تا مرد، خوای گه و ره فه رمووی: (ئو ئاده میزاده) په له ی كرد پیش ئه وهی من به شیوه ی ئاسایی بيمرینم بۆخۆی ویستی خۆی بكورئ بۆیه ئه وه به هه شتم لی قه دغه كرد، كه واته خۆكوشتن تاوانیكي زۆر گه و ره یه و ده بیته هۆی ئه وهی كه ئینسان به هه شتی لی قه دغه بكرئ^(۱).

(۱) بپوانه ته فسیری قورئانی به رزو به پین له نووسینی مامۆستا عه لی باپیر، به رگی/۳،

لا په ره/۳۳۵، هه روه ها بپوانه په رتووکی (تاوانه گه و ره كان) له نووسینی (عبدالرحمن

ملاطه عبدالعزیز)، لا په ره ۱۲۱.

چوارهم - ناگادارى خواى گوره نه فهرمووى: ﴿الَّذِينَ يَحْتَبُونَ كَيْدَ
الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ﴾ وهى الذنوب الصغار، سوره تى النجم،
تايه تى ۳۲، واته: نه وانهى كه خويان به دوور ده گرن له گوناها (زله كان)
و (فاحيشه كان) ده پاريزن به لام له وورده گوناخى بچوك خوا ده يان
بوورئ، جه ماوه رى زانايان كوكن له سهر نه وهى كه (گوناها) دوو جوړن
(گوناهاى گه ورو گوناهاى بچوك) جا بيگومان گوناهاى گه ورو (نه و
تاواناى) كه هه په شوى گه ورو ده ربارهى هاتبى يان (حه دد) و تولئى
له سهر بئ له دونيادا وه هه روه ها بيگومان ژمارهى گوناهاى گه ورو
نؤن^(۱). ثيبنو عه باس (په زاي خواى لييت) نه فهرمووى: (هى الى
السَّبْعِينَ أَقْرَبُ مِنْهَا إِلَى السَّبْعِ)^(۲)، واته گوناها گه ورو كان له (حه فتاوه)
نزيكتره وهك له هه وته وه، وه له (ريوايه تيكي) تردا ده لئيت ژمارهى
گوناها گه ورو كان (حه وصد) نه بن هه روه ها سه عيى كوپى جوبه ير
(ره حمه تى خواى لييت) هه و ته سه ديش ده بن، به لام هه و ته له وانه
(به نه صى) فهرموده ي هه زره ت (ﷺ) به (موبقات) ناوبراون، واته نه و
گوناخاى كه خاوه نه كه يان به (هيك ده با) و وه كو پيغه مبه ر (ﷺ)

(۱) پيشه وا ذهبي له كتابى (الكباش) دا (هه و ته) تاوانى باس كړيووه، به لام شيخ (ابن
الحج) ي هه يته مى له په رتوكى (الزواجر عن اقتراف الكبائر) دا به هه ريوو به رگيه وه،
زياتر له (۴۵۰) تاوانى هيتاوه، به هه موو به لگه كانيه وه ش، منيش خوم نه و گوناها ر
له په رتوكى (تاوانه گه ورو كان) هه فتام نووسيون به به لگه كانيانه وه.

(۲) رواه عبد الرزاق في مسنده برقم الحديث (۱۷۹۰۲) وابن جرير الطبري برقم (۹۲۰۹)

فهرمویه تی: (اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ) (أَيُّ الْمُهْلِكَاتِ) قَالُوا وَمَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)؟ قَالَ (الشَّرْكُ بِاللَّهِ) وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَالسَّحَرُ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ) رواه الخُمَسَةُ، واته خَوْتَانِ بپارِیَزَن لِه حهوت تاوانه (به هیلک) به ره کان هاوه لَان ووتیان ئه ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) ئه و حهوت تاوانه کامانه ن؟ فهرموی: (هاوه ل په یداکردن بۆ خودا، کوشتنی ئاده میزاد به ناره وَا، (سیحر) واته جادوو (پریبا) واته سوو خواردن، خواردنی مالی هه تیو، هه لاتن له به ره کاننی جهنگ له گه ل (کافران) دا بوختان کردن به ئافره تی داوین پاکی موسلمان).

جا بیگومان خوا ده فهرموی به خو پاراستن له گوناچه گه وره کان هه روه ها گچکه کان لاده چن و رهش ده بنه وه، هه روه ها ئه م فهرمووده ی پیغه مبه ریش (ﷺ) له م باره یه وه هه یه: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَقُولُ (الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ مُكَفِّرَاتٌ مَا بَيْنَهُمَا إِذَا اجْتَنَبْتَ الْكَبَائِرَ) ^(۱)، واته ئه بوو هوره یره (په زای خوای لیبیت) ده لیت پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمویه تی (پینچ نویژه فهرزه کان) و هه ینی هه تا هه ینی و، په مه زان تا کو په مه زان، نیتوانی خویان ده سپنه وه ئه گه ر ئینسان خوی له گوناچه گه وره کان دوور بگری واته له نیتوانی نیوه پوو عه سرداو له نیتوانی عه سرو شیوانداو له نیتوانی شیوان و خه وتندا و له نیتوانی خه وتنان و به یانی، وه هه روه ها له هه ینی تا هه ینی و، له په مه زان تا په مه زان، یانی هه م نویژه فهرزه کان،

(۱) رواه مسلم وأحمد والترمذي وقال حديث صحيح لا شك فيه ..

هم نویژدہ کانی (جومعه) هم مانگه رهمه زانه کان نیوانی خویان له
 گوناوه ورده کان دهسپنه وه و خاوه نه کانیان پاک ده که نه وه، به مه رجیک
 نه و که سه خوی له (گوناوه گه ورده کان) پاراستبی که واته لیژده دا بومان
 دهرده که وی هم له پوی قورشان و هم له پوی سونه ته وه (گوناح)
 گه ورده یان هیه و گچکه شیان هیه، هه روه کو له پیشه وه ئامارهمان بو
 کرد.

(هه ندی له نموونه ی تاوانی گه وره)

له هه موو تاوان گه وره تر نه مانه شه ریک و (هاوبه شی) پهیدا کردن بو
 خودای گه وره هه روه ها بی پروایی به قورشان و به پیغه مبه ر (ﷺ)،
 (سیحرو) جادووبازی، کوشتنی ئاده میزاد به ناحق، منداڵ کوشتن،
 که سی بلی خودا منداڵ و خیزانی هیه، هه روه ها داوین پیسی و
 نیربازی، قوما ر بازی و عه ر ه ق خواردنه وه، دزی کردن له مالی خه لکی و
 بوختان کردن، ریا خواردن و به پوژوو نه بوون له مانگی رهمه زان دا،
 به بی به هانه و عوزری شه رعی، سویند به درو خواردن، (شه هاده تی) دوور
 له دادگاو، فیتنه کردن و هه لگیرساندن، زمان به ره لالا کردن له نامووسی
 موسلمانان به ناحق، پچراندنی (صیله ی رهم)، ئازاردانی دایک و باوک،
 هه لائن له کاتی هیرش بردنه سه ر دوژمنانی (کافر)، خواردنی مالی
 هه تیوان، خیانه ت کردن له کیشان و پیواندا، (تارک الصلاة) واته نویژ
 نه کردن، زه کات نه دان، هه روه ها لیدانی موسلمانان به ناحق، درو
 هه له بستن به دهم پیغه مبه ر وه (ﷺ) به نه نقه ست جنیودان به هاوه لانی و
 جنیو دان به زانایانی ئایینی، سوتاندنی ئاژهل به ئاگر، هه لکه رانه وه ی
 ژن له میژد، خواردنی گوشتی به راز، خواردنی گوشتی مرادر بووه وه،
 هه روه ها بی ئومیدی له به زه یی خوا، نه مین بوونه وه له سزادانی خوا

هه روه ها ئه مين بوون له مه كرى خوداو زۆرى تریش^(١)، ئه گهر ده ته وى به تىرو ته سه لى حالى ببى و (موراجه عى) ئه م سه رچاوه ناو براوانه بكه).

(چاو مه برنه مالى يه كترى و نه وهى خوا داويه تى پى پى رازى ببه)

خوای گه و ره كاتى قه ده غه ی كرد له ئایه ته كانى پيشوودا خواردنى مال و دارایی هاو نيشتمانيان به ناپره وایی و كوشتنى به ناهه قو ئه نجامدانى تاوانه گه و ره كان و هه روه ها خوا فه رمانمان پى ئه كا له م ئایه ته ی دواييدا كه وا رازى بين به و شته ی خوا پى به خشیوين له مال و دارایی و پله و پایه و به ته مای سامانى خه لگى نه بين هه تا به و بۆنه وه مال و سامانى يه كترى نه خۆين و يه كتر نه كوژين و هه روه ها ئه گى رپنه وه نوينه رانى ژنان چوونه خزمه ت پىغه مبه ر (ﷺ) ووتيان ئه ی پىغه مبه ر (ﷺ) ئایه خوا خۆای ژنان و پیاوان نیه؟ تو جه نابت پىغه مبه رى هه موومان نیت؟ بۆچى خوا هه ر ناوى پیاوان ئه با؟ ئیمه ئه ترسين چاكامان تیدا نه بى و خوا پىويسى به ئیمه ی ژنان نیه، هه روه كو له ئوم سه له مه ش (پره زای خۆای لى بى ت) ئه گى رپنه وه ووتويه تى (ئە ی پىغه مبه رى خدا (ﷺ) پیاوان ده چنه گوپه پانى (جيهاد) و ژنان ناچن له ميراتيشدا

(١) سود له م سه رچاوانه وه رگى راوه: ١- ته فسیرى نامى، له دانانى ماموستا مه لا عه بدولكه ريمى موده ريس، به رگى/٢، لاپه ره/٣٠٢. ٢- بپوانه ته فسیرى په وان بۆ تىگه يشتنى قورئان، له نووسينى مه لا مه حمودى گه لاله یى، به رگى/٥، لاپه ره/٢٤. ٣- بپوانه تاوانه گه و ره كان له پوانگه ی ئىسلامه وه، له نووسينى عبدالرحمن مه لا طه عبدالعزيز، لاپه ره/١٢.

پياوان دوو ئه وهندهى ژنان ده بهن^(۱)، ئينجا خواى گه وره ئه فه رموى:

﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

بۆ شتى بخوان كه خوا (فه زل) و پىزى هه ندىكتان به سهر هه ندىكا داوه،

واته ئه گهر كه سىك مال و سامانى پى درابوو يا هه ر شتىكى ترى پى

دراى ئىوه نابى چاوى تى بېرن و (حه سوودى) پى بيهن، ئه وجا خواى

گه وره ئه فه رموى: ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ

نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ﴾ واته: بۆ پياوان هه يه به شىك و پادا شتى له شتى

پياوان خويان كردوويانه، بۆ ژنان هه يه به شىك و پادا شتى خويان

كردوويانه بۆ هه موو ئاده ميزادى هه يه پادا شتى كرده وهى خويان،

درووست نيه ده روونى خويان خهريك بكه ن به ئاواتى خراپ و دلپيسى،

به تاييه ت (حه سوودى) وئيره يى به يه كتر مه به ن خواى گه وره (رزقو

روزى) ته قسيم) كردوو وه كه سى بى به ش نه كردوو ه).

(پوختهى ماناكان)

جا بىگومان ئه وهى خوا پىيدا ون ئه وه ناگه يه نى كه ژن به سهر پياودا

يان پياو به سهر ژندا هه لىسه نگىتن، به لكو هه ريه كه و خوا ده ورى بۆ

ديارى كردوو وه وه هه ريه كه پادا شتى له لاي خوا كه متر نيه له وه كهى تر،

﴿وَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾

(۱) ئه م به ووداوانه ئىمامى ئه حمه د له موحامه ده ئه يگىرپته وه، هه روه كو هه ندى

له (موفسیره كان) ئه گىرپته وه ئه لىن هوى دابه زىنى ئه م ئايه ته ئه مه بوو هه روه كو

ئه فه رموى (نزلت هذه الآية حين قال بعض النساء لرسول الله ﷺ يغزو الرجال

ولا تغزو وإنما لنا نصف الميراث... الخ)

﴿ ٣٢ ﴾ **واتە:** ئێوە دەبیت هەر داوا لە خودا بکەن چاکەتان دەربارە بکات واتە ئاوات مەخوازن بەوشتانەى که خودا داویتی بە کهسانی تر لە ئێوەو، نەیداو بە کهسانیکى تر، چونکە ئەوشتانە لەلای خودا برپاوەتەو (ئاوات خواستن هیچ سودیکى نییە)، بەلکو دەبیت داوا لە من بکەن که چاکەتان دەربارە بکەم منیش پێتان دەدەم چونکە بەپراستی بەخشندهو میهرەبانم، وە هەروەها ئائۆمید مەبن لەخوای چونکە خوا بەردەوام ئاگاداره و زانایە بەهەموو داوایەکتان و بەهەموو حالیکتان.

(هەموو میراتگریک ئەبى ماف و

بەشی خۆی بدیستی)

خوای گەورە ئەفەرموویت: ﴿ وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ﴾ (ئەي وکل انسان جعلنا عصبه يرثون ماله مما تركه الوالدان والأقارب من الميراث) **واتە:** بۆ هەر میرات بەریک چەند که سێکمان داناو بە (میراتگر) لەو میراتەى که دایک و باوک و خزمى نزیک بەجێیان هیشتوو (میرات) وەریگرن و بەدادپەرورەى بەشی بکەن مافی ژن و کچ و خوشکەکانى پێشیل مەکن هەروەها ئەو بەشی خوا بۆى دیارى کردوون بیان دەنى چونکە بێگومان پۆژیک دیت ئێوەش هەرچیتان هەیه بەجی دێلن و میراتگرەکانى دواى خۆتان ئەبەن و ئەیخۆن ئەوجا پێش ئەوەى نەوێکانى دواى خۆتان ماله کانتان بخۆن و بەش بەشی بکەن و ئێوەش مافی ژن و کچە کانتان مەخۆن چونکە میراتگرە کانتان بەجی دێلن و تۆ لەسەرى سزا ئەدری ئەوانیش دابەشى

نه کهن و نه یخون). ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَأَتَوْهُمْ نَصِيبُهُمْ^۴

﴿واته: نه و که سانهش که په یمانتان له گهل به ستون، پیش هاتنی نیسلام نه بی په یمانه که نه شکینن، به پیی نه و په یمانه به شی خویان بدهنی به لینه کانتان به رنه سر، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ (۳۷) واته: دلنیا بن خوا ناگاداری نه و په یمان و به لینانه ی نیوه یه و چاودیره به سهرتانه وه و هروه ها ناگای له هه موو شته کانتان هه یه له هه موو کاته کاند.

(پاشکو)

بزانن و ناگادارین پیشه و (فخرالدین الرازی) له ته فسیره که یدا نه فهرمووی: هندی له زاناکانی (ته فسیر) نه لین و فهرموویانه نایه تی ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ^۴﴾ مه نسووخه، وه هروه ها هندی کی تریش نه لین (مه نسوخ) نییه، به لام نه وه ی راستی بیت، پیشه و (بوخاری) ریوایه تی کردوه له ئین عه بیاسه وه (خوایان لی رازی بیت) کاتیک که کوچه ریبه کان هاتنه (مه دینه) نه و جا کوچه ریبه کان (میراتیان) له (نه نصارییه کان) ده برد (جگه له خزمه کان) به پیی نه و برایه تییه ی که پیغه مبه ر (عبرانی) خستیه نیوانیا ندا جا کاتیک نه م نایه ته هاته خواره وه ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلًی﴾ نه نسخ بووه و پاشان خوی گه وده فهرمووی ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَأَتَوْهُمْ نَصِيبُهُمْ^۴﴾ ، واته: یارمه تیدان و ناموژگاری کردن و پیویستی دهرکردن یان و (میراتگری) نه ما

به لکوه (وه صیه تی) بؤ ده کرا ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ (۳۳) ﴿۱﴾.

(پیاوان سه رپه رشتیاری بؤ نافرده تان)

خوای گه وره نه فهرمووی ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ﴾ (موفه سیره کان) نه فهرموون (خیزان) کومه لگه یه کی بچوکه له ناو کومه لگای گه وره دا، جا بیگومان نه و کومه لگه یه بچوکه ش که (خیزانه) وه ک هر کومه لگه یه کی تر پتویستی به سه رۆک و گه وره یه ک هه یه بؤ نه وه ی سه رپه رشتی بکات، جا بیگومان نه وه ی راستی بیّت له خیزاندا ده بیّت نه و سه رپه رشتیاره پیاو بیّت، جا هه روه ها (ئیین و ئه بی حاتم و ئیین و جهیرو ئیین و مه رده ویه) ریوایه تیان کردوه له حه سه نی به سه ریه وه (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده فهرموویّت نافرده تی هاته خزمه تی پیغه مبه ر ﴿﴾ شکاتی له میرده که ی کردو ووتی به شه په لآخ و مسته کۆله لیی داووم، پیغه مبه ر ﴿﴾ فهرمووی تۆله ی لی بسینن ئیتر (ئه م ئایه ته) هاته خواره وه ژنه که یش به بی تۆله وه رگرتنی گه رایه وه (۲)،

(۱) بروانه: (صحيح ابن كثير) له نووسینی: (مصطفى بن العدوی)، به رگی یه که م، لاپه ره ۶۵، چاپی دار ابن رجب دار الفوائد

(۲) موفه سرین نه گتپنه وه نه و ژنه (حەبیبە ی کچی زهیدی کۆپی نه بو زوه یین) بووه و پیاوه که شی (سه عدی کۆپی ره بیع) بووه و له هۆزی نه نصاردا (په زای خوای لی بیّت)، بروانه (الاصابه فی تمیز الصحابه) له نووسینی، شیخ (ابن حجر العسقلانی) به رگی ۲، لاپه ره ۱۴۵.

جا بیگومان خوی پوره دگار نه م (نایه تهی) دابه زاندو (مه نعی
قیصاصی) کرد له ژنه که و هه روه ها (ریوایه ت) کراوه له پیغه مبه ر (نساء)
که و ا فه رموویه تی (أَرَدْنَا أَمْرًا أَرَادَ اللَّهُ أَمْرًا وَالَّذِي أَرَادَ اللَّهُ خَيْرٌ) ^(۱)، واته:
نیمه خواست و مه به ستمان له سهر شتی بوو، وه خوی پوره دگاریش
خواستی له سهر غهیری نه وه بوو، وه نه وهی خواستی نه وی له سهره
باشتره) جا خوی گه وره نه فه رموویت ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى
النِّسَاءِ﴾ (أَي قَائِمُونَ عَلَيْهِنَّ بِالْأَمْرِ وَالنَّهْيِ وَالْإِنْفَاقِ وَالتَّوْجِيهِ)، واته:
به راستی پیاوان بالاده ستن به سهر ژناندا چونکه پیاو لیپرسراوی ئافره ته
هه روه ها سه رۆك و به پیره به ریته تی و سه ره پهرشتیارو پاریزه رو
به ختوکه ریته تی و هه روه ها پیویسته پیاو فه رمانبه ری تی له چاکه و خراپه
داو له ده ست گرتنیان و یاریده ده ریان بی و جی به جی کردنی کاره کانیان
بی وه (ته ندیبی) ده کات کاتی خوارو ختیجی کرد، ﴿بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ
بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ که خودا هه ندیکی له هه ندیکی به تواناترو
گه وره تر به دی هیئاوه، واته پیاو پیزدارتره له (ژن) به هوی چه ند
شتیکه وه خوا ریزی هه ندی پیاوی داوه به سهر هیزی ژناندا، به لام خوا
ریزی هه موو پیاوانی نه داوه به سهر هه موو ژناندا نۆر (ژن) هه ن به پیزو
که ورتن له گه لی پیاو ﴿وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ واته: سه ره پای

(۱) بپوانه ته فسیری (الکشاف) له نووسینی (محمود جارالله) زه مه خشه ری، به رگی/۱،

ئەو ەش پیاوان ئەركى مال و دارایی بەختکردنیاں بۆ بەرپۆە چوونی مال
 لەسەر دەبێ ماریی و ئازوقە بدن بە ژنان، جا بێگومان ەەر لەبەر ئەم
 ەویانە، ئەو فەزل و پێزەى كە خۆى گەورە داوێتێ بە پیاو نەیداو
 بە ژن چونكە ئافرەتان كەم و كورپان زۆرە لەبارەى گەلى شتەو، ەەر
 لەبەر ئەم ەویانەشە خوا لە زۆر شت (مەحرومى) كردوونە واتە بى بەشى
 كردوونە، چونكە بێگومان ەندى پلەو پایە ەیە تاییەتە بە پیاو وەكو
 پلەى (پێغەمبەرایەتى) ەروەها فەرمانزەواى مۆسلمانان و (قازى
 یەتى) و بانگدان و قامەت كردن و ووتار خویندەوێ پۆژانى ەینى و
 گەلى شتى تریش... ەتد...، كەواتە پیاو لە ژن بەرپێزترە و ەروەها
 خاوەنى (پێزە) بەسەر ژنەو ە ئەم پێزەش پیاو ەلەدەگرێت كە خاوەن
 دەسەلات بێت بەسەریدا، وەك خۆداى پەروەردگاریش دەفەرمووێت ﴿

وَلِّلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۖ﴾ سۆرەتى البقرە ئایەتى/ ۲۲۸، واتە: پیاوان
 پلەیهکیان ەیه بەسەر ژنانەو، ئەو ە پێشەو ە لە جێگای خۆى
 (تەفسیر) کراو ە.

(ەەندى لە نیشانەکانى ئافرەتى صالحەو باش)

خۆى گەورە ئەفەرمووێت ﴿قَالَصَلِّحْتُ قَتِنْتُ حَفِظْتُ﴾
 لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ (أى فالنساء الصالحات مطيعات لله عز وجل
 قائمات بحقوق الأزواج حافظات لما يجب عليهن حفظه من الأموال
 وحفظ العرض والشرف وعدم كشف أسرار الزوجية في غياب أزواجهن) واتە:
 ئافرەتە باشەكان گۆرپایەلن بۆ خۆى تاك و تەنها و پاشان بۆ

هاوسه ره کانیان له پاریزگاری له داوینی خویان نه کهن له کاتیکیدا په نهان وندیار بن له میړده کانیانه وه، جا به هوی ئه وهی خوا فه رمانی پاراستنی داوه به ئافره تان خویان بپاریزن له (زینا) واته داوین پیسی له هه موو کاته کاند (ترس) ی خویان له دلدا بیت و ته ماحی ناکه نه پیاوانی بیگانه و دزی له میړده کانیان ناکه ن، جا هه روه ها ئه مه ش هه ر بو ژنی خاوه ن میړد نیه، به لکو (دایک و خوشک و کچیش) ئه وهان جا پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: (الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِهَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ)^(۱)، واته به راستی دنیا خوشیه هه روه ها چاکترین خوشیش ژنیکی خاوه ن (نه خلاق) وږه وشت باشه، هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) له فه رموده یه کم تر دا فه رموویه تی (خَيْرُ النِّسَاءِ امْرَأَةٌ إِذَا نَظَرْتَ إِلَيْهَا سَرَّتْكَ وَإِذَا أَمَرْتَهَا أَطَاعَتْكَ وَإِذَا غَبَّتْ عَنْهَا حَفِظْتَكَ فِي نَفْسِهَا وَمَالِكَ) قَالَ ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) هَذِهِ الْآيَةَ ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾^(۲)، واته: باشتین ژن ژنیکه کاتیکی که بو ت پوانی ته ماشات کرد دلخوشت بکات، کاتیکی فه رمانت پیکرد و گوږپایه لت بکات، وه کاتیکی که لیی بزر بووی واته لیی دوور که وتیه وه پاریزگاری له (داوینی و خوی و مال و سامانت) بکات، واته (شهره ف و ناموسی خوشی بپاریزی) ئینجا

- (۱) روه الحاکم وغیره من حدیث عمرو بن العاص (رضی الله عنه) بپوانه (فیض القدیر شرح جامع الصغیر) للعلامة عبدالرؤوف المناوی، بهرگی/۳، لاپه/۹۴۸.
- (۲) روه احمد والحاکم وقال صحیح علی شرط مسلم ولم یخرجاه ، ورواه الطبرانی فی الاوسط، بپوانه (جامع البیان عن تأویل آی القرآن) له نووسینی (ابن جریر الطبري)، بهرگی/۴، لاپه/۷۸، چاپخانه ی دار الفکر، بیروت - لبنان.

پیغمبرِ خدا (ﷺ) نے مٹایہ تہی ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ﴾ کی خویندہ وہ،

نہ وجا خوائ گہ ورہ نہ فہ رموی: ﴿وَالَّذِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ﴾

فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ﴾ (ای والسنی

یتمردن ویتکبرن عن طاعة الأزواج فعليكم أيها الرجال أن تسلكوا معهنَّ

طريق الإصلاح بالوعظ والتذكير: اولاً: والهجر بالمضاجع. ثانياً: بأن يعزل

فراشه عن فراشها ولا يكلمها ولا يقربها بالجماع ويؤليها ظهره فإن لم يرتد

عن فاضربوهن ضرباً مبرحاً) واہ: بیگومان نہ و ٹاٹا تانہ ش کہ لہ

نیوہ نہ ترسن سہ ریچی لہ فہ رمانہ کانتان بکن، جا لہ و حالہ تہ دا بو

یہ کہ م جار ٹاموژگاریان بکن و بہ ووشہ ی جوان لہ گہ لیاندا بدوین و پوی

خوشیان بدہنی، وہ بو جاری دوہم نہ گہر ٹاموژگاری بی سوود بوو

ٹینجا جی خہ ویان بو ماویہ ک لی جیا کہ نہ وہو، لہ گہ لیان مہ خہ ون بو

نہ وہی بیر کہ نہ وہو و پہ شیمان بب نہ وہ لہ سہ ریچی کردن نہ وجا بو

سییہ م جار نہ گہر بہ ویش راست نہ بوونہ وہو تہ می خوارد نہ بوون ٹینجا

نہ وکاتہ لی یان بدہن بہ شیوہ یہ کی وا کہ نازاریان پی نہ گات و (عہ بیدار)

نہ بن و، لیڈانیکی سووک و برینداریان نہ کھن و، ہہ روہا لہ دہم و

چاویان نہ دری، ﴿فَإِنْ أَطَعَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ

كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا﴾ (۲۱) واہ: نہ گہر وازیان لہ سہ ریچی کردن

ہینا و گوپراہ لیان کرد ٹیتر نیوہ ش ہیچ رینگہ یہ کی تر مہ گرنہ بہر بو

نازاردانیان و ستہم لی کردنیان، واہ بہ راستی خوا جی بہ رزو بلندو

گہ ورہ و زانایہ، ہہر کہ سیک دہ ستریزی بکات و بہ نایاسایی بجولیتہ وہ

تولہی لیٰ ئہ سینئى و موحاسہ بہى ئہ کاو (خو ئہ گہر ترسان لہ وہى کہ
 پیاو و ئن پیک نہ کہن دوو (حہ کہم) دانین لہ نئیواناندا) خوائ گہ ورہ
 ئہ فہ رموویت ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ
 وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا﴾ واتہ: ئہ گہر و ئن و میردہ کہ بہ (نسحت) و
 ئاموؤژگارى و پوو و ہر گیزان لہ سہر جیگہ و لیدانیکى سووک و بى ئیش
 جیى نہ گرت کہ ژنہ کہ ہر لہ سہر ہراو و ہریای خوئ بوو ، پیاوہ کہ شى
 نہ دہ گونجا لہ گہ لیداو (والحاصل) ہر دوولا پیک پازى نہ بوون و ترسان کہ
 لیك جیاببنہ وہ، یانى (تہ لاق) ى بدات ئہ وکاتہ پیویستہ بو ئہ وہى ناشت
 ببنہ وہ ئینجا ئہ وکاتہ (حہ کہ میك) لہ کہس و کارى پیاوہ کہ (حہ کہ میك)
 لہ کہس و کارى ئافرہ تہ کہ دیارى بکہن و بیان نیرن بو سولح و
 یہ کخستنیان ئیمامى شافعى (رہ حمہ تی خوائ لیبیت) ئہ فہ رموئ:
 (حاکم) دوو پیاوى (عادل) دیارى ئہ کات ئیتر با بیگانہ ش بن بہ لام باش
 ئہ وہیہ لہ خزم و کہس و کاریان بن ئہ و ہا باشترہ (حالیان) ئہ زانن و
 دلسوزتریشن ئہ و جا دوو (حہ کہ مہ کہ) بہ جیا جیا کووونہ وہ بکہن
 لہ گہل و ئن و میردہ کہ دا ئینجا ﴿إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾
 واتہ: ئہ گہر ئہ و دوو (حہ کہ مہ) سولح و چارہ سہریان بوئ لہ نئیوان ئہ و
 و ئن و میردہ دا، خوا یہ ک کہ و تن و یہ ک قسہ یی ئہ خاتہ نئیوان و
 مہ بہ ستہ کہ یان پیک دیت یان مہ بہ ست ئہ وہیہ ئہ گہر ئہ و دوو (حہ کہ مہ)
 بہ راستى لہ بہر خوا بیانہ وئ ئہ و پیاو و ئافرہ تہ بہ یہ ک بخن، خوا ئہ و
 پیاو و ئافرہ تہ یہ ک ئہ خات و دلیان نہ رم ئہ کات بو یہ کتر ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَلِيمًا خَبِيرًا (۳۵) واته: به پاستی خواش زاناو به خبره و شاره زایه به مه به سستی هه ردوو ناو بژیکه ران و له مه به سستی ژن و میژده که ش پیویسته هه موویان له بیر بیت و له فرمانی خوا دهرنه چن.

(فهرماندان به خوداپه رستی و چاکه کردن له گهل دایک و باوک و خزم و دراوسیدا)

خودای په روه ردگار فهرمانان پی ده کات به (عه بده کانی) واته به نده کانی که ته نیا نه و به رستن و هاوبه ش و (شهریک) ی بو دانه نین چونکه بیگومان خوی گه وره چاکه ی گه لی زوره به سهر به نده کانیدا و له هه موو شوینی و له هه موو کاتی کداو پاشان فرمان و راسپیری کردوو به چاکه کردن له گهل (دایک) و باوکداو چونکه خودای گه وره به هوی نه وانه وه له نه بوونه وه توی هیناوه ته دونیاوه، هه روه ها ئیمه ی راسپاردوو و فه زمانی به ئیمه کردوو له دواپی هه ندی چاکه بکه ین له گهل دراوسی و خزم و کهس و کاردا، هه روه کو نه فهرموویت **﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾** (أَيَّ وَحْدَهُ وَعَظْمُوهُ لَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا مِنَ الْأَشْيَاءِ وَلَا تَعْبُدْ مَعَهُ وَثْنًا وَلَا صَنَمًا وَلَا تَجْعَلُوا لَهُ شَرِيكًا) **واته:** نه ی ئاده میزاد ته نها خوا به رستن و هیچ شتیک مه که نه هاوبه شی وه ک بت و (صه نه م) و شتی تر **﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾** (أَيَّ أَحْسِنُوا بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا) **واته:** ئیوه چاکه بکه ن له گهل دایک و باوکتا نا خوی مه زن چاکه کردنی له گهل باوک و دایکا به رامبه ری کردوو له گهل په رستنی خویا له زور نایته کانی قورئاندا نه ویش نه وه نه گه یه نی باوک دایک پله ی بالایان هه یه لای خوا بو چاکه کردن له گهل یانداو، چونکه

پیغمبره ریش (ﷺ) فرموده تی (رِضا الرَّبِّ مِنْ رِضا الوَالِدینِ وَسَخَطُهُ مِنْ سُخْطِهِمَا) ^(۱)، واته: په زای خودا له په زای باوک و دایکه و ناپه زایی خودا له ناپه زایی باوک و دایکه ﴿وَبِذی الْقُرْبٰی وَالْیَتٰمٰی وَالْمَسٰکِیْنِ﴾ (أی وَأَحْسِنُوا إِلَى الْأَقْرَابِ عَامَةً وَإِلَى الْیَتَامٰی وَالْمَسٰکِیْنِ خَاصَّةً) واته: چاکه بکن له گهل ته و که سانه دا که خزم و خویشیان هیه له گهلانا، خاوه نی خزمایه تی نزیکن له (براو مامه کانتان و خاله کانتان و پوره کانتان و ... هتد.) سهریان لی بدن و هروه ها هاتوچویان بکن و هروه ها چاکه بکن له گهل هه تیوان و یارمه تیان بدن و چاکه بکن له گهل هه ژاران و بی کاران و په ککه وتان و ده سته گروییان بکن به تاییه تی نه گهر (موحتاج) بوون یارمه تیان بدن نه گهر نه خوش بوون خزمه تیان بکن هه رکاتی که وتنه ناخوشی و به لایه که وه فریایان بکه ون و ﴿وَالْجَارِ ذِی الْقُرْبٰی وَالْجَارِ الْجُنُبِ﴾ واته: نیوه چاکه بکن له گهل دراوسی نزیکه کان (نیتر هاوئاینتان بن یان نا) چاکه بکن له گهل دراوسی دور کانتان ^(۲)، جا بیگومان هه زرهت (ﷺ) فرموده تی (مازالَ جَبْرِیْلُ یُوصِیْنِی بِالْجَارِ حَتّٰی ظَنَنْتُ اَنْهُ سَیُورِثُهُ) متفق علیه، واته:

(۱) رواه الحاكم والطبرانی والبيهقي والبخاري عن عمرو بن عاص (رضي الله عنه) برواه په رتوکی (کشف الخفاء)، لاپه په ۵۲۰.

(۲) ناگاداریه که هندی له (موفه سیران) نه لاین (والجار الجنب) أي البعيد واته دراوسی ی دور (والصاحب الجنب) أي القريب، واته هاوه لیک یا براده ریک که نذر نزیک بی له نیسانه وه، (وقيل كناية عن المرأة وقيل عن الرفيق في السفر)، هروه ها هه ندیک ووتویانه (الصحاب بالجنب) نه ویش (کنایه یه) بق ثافرهت، واته ژن که نذر له میړده که ی نزیکه.

به رده وام چه زره تی جو برائیل (سه لامي خوی لیبت) ئاموژگاری و
 راسپیژی ده کردم سه باره ت به مافی دراوسی هه تا گومان وابوو (جیران)
 و دراوسی که له پورو (میرات) ده گری، ﴿وَالصَّاحِبِ بِالْجَنِّبِ وَابْنِ
 السَّيْلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ﴾ واته: هاو دل و هاو پی ی
 هه میشه بیتان وه کو خیزان و هاو پی هه میشه بی له لاتانه و وه به وانه ی
 پیوارو ئاواره و نه ناسراوو له پی جیماون و ئه وانه ی بوونه ته ژێرده سته و
 بهنده و که نیزه تان هه روا ئه بی ئه خلاق و په وشت باش بن له که لیانا ﴿إِنَّ
 اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ واته: خوی گه و ده
 ئه وانه ی خوش ناویت که خاوه ن فیزو ده عیه ن و پیا ن (عهیب و عاره)
 که خزمه تی ئینسانی داموو هه ژارو به له نگازان بکه ن و (موساعه ده ی)
 فه قیرو محتاج بکه ن.

(باسیک له وانه ی که چروک و رهزین به رامبه ر)

به مال و زانسته وه

هه ندی له (موفه سیران) له ئیبن عه باسه وه (خوایان لی پازی بیت)
 ئه گیرنه وه کو مه لی له جووله که کان ده چوون بۆلای (ئه نصاره کان) واته
 یاریده ده ره کان و پیا ن ده و تن مالی خۆتان مه به خشنه وه ئیمه
 ده ترسی ن به هۆی ئه م به خشنه وه ئیوه (فه قیر) بب ن و واته هه ژار
 بکه ون و جا هه روه ها ئیمه ئاموژگار بیتان ئه که ن په له مه که ن له
 به خشنه وه ئیوه نازانن زروف چۆن ئه بیت جا به م بۆنه و هۆیه وه ئه م
 (ئایه تانه) دابه زین، جا خوی گه و ده له م باره یه وه ده فه رموویت:

﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ﴾ (أَي يَمْنَعُونَ مَا أَوْجَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ الْإِنْفَاقِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَيَأْمُرُونَ غَيْرَهُمْ بِتَرْكِ الْإِنْفَاقِ) **واته:** نه و که سانهی که چروک په زیل و پیسن وه فه رمانیش به خه لک ددهن به چروکی و په زیلی ﴿وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ **واته:** نه وهی که خواش پیی داون له فه زل و به خششی خو، له مال و سامان و دارایی، یان (عیلم) و زانست که خه لک پیویستی پیی بیت، نه وان له خه لکی ده یشارنه وه و نایه لن خه لکی سودی لی وه ربگریت، جا خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ **واته:** نیمه ش بو خوانه ناسان و حاشا که رانی نیعمه ته کانی خوا به تاییه تی بو نه وانیهی چروکی و پیسکه یی نه که ن سزایه کی به نیمشمان بو ناماده کردون^(۱)، ﴿وَالَّذِينَ

(۱) جا بیگومان پیغه مبه ر ﴿﴾ دزی ره زیلی و به خیلی بووه، چونکه فه رموویه تی: (وَأَيِّ دَاءٍ أُنْوَأُ مِنَ الْبُخْلِ) واته چ دهر دیک هه به که له دهر دی به خیلی کوشنده تر بی، جا هه روه ما (نبو دود و حاکم) له (عبدالله) ی کوپی عومه ر (خوایان لی پازی بیت) له فه رموده به کدا که پیغه مبه ر ﴿﴾ فه رموویه تی (وریابن له چروکی و پیسکه یی چونکه هه ر پیسکه یی بوو خه لکانی پیش نیوهی له تاویردو په یوه ندیه کانی نیوان خزم و کهس و خویشی هه لوه شانده وه و کاری ناشیاوو خرابی پیکردن، وه له (ریوایه تیکی) تردا نه لی: (حَمَلُوهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحْلَوْا مَحَارِبَهُمْ) واته بز پشتنی خوینی به کتری و حه لال کردنی (حرامه کانیان) هانیدان به لی پیاو پیا بازی کاریکی ناشرینه و ناپه سنده هاودهم و هاو پیکانی به دکاران و خراپه کاران کاریکی دزیوو نابرویه ره، پروانه: ته فسیری پامان له نووسینی ماموستا مه لا احمد کاکه مه حمود، لاپه ره/ ۱۵۷، له گه ل ده ستکاری.

يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَاءَ النَّاسِ ﴿۲۸﴾ **ۋاتە:** ئەو كەسانەى كە بۆ (پىيائى) ۋاتە بەرچاۋى و پۈۈ پەرمايى مال و سامانى خۇيان دەبەخشن مەبەستيان بۆ خوا نىيە، بەلكو ئەيانەۋىت لەناو خەلكدا ناۋبانگ دەر كەن و شۆرەتتەك بۆخۇيان بەدەست بىنن ﴿۲۹﴾ **ۋاتە:** ئەۋانە كە ۋادەكەن (باۋەپيان) بە خوا نىيە ۋە بە پۇڭى دوايىش نىيە، ئەگىنا دۋاى پىگايەك نەئەكەۋتن كە (شەيتان) بكن بە دوستى خۇيان جا خۋاى گەۋرە دەفەر موۋىت: ﴿۳۰﴾ **ۋاتە:** ھەر كە سىكىش (شەيتان) دوست و ھاۋەلى بىت ئەۋە ھاۋرپىيەكى زۆر خراپى بۆخۇى گرتۈۋە بۆيە ئەۋ كارە ناشياۋو نارپىكانەشى پىدەكات ھەندى لە (موفەسرەكان) ئەلەن ئەم رىستەيە ئامازەي ئەۋەشى تىدايە كە پىۋىستە ئىنسان خۇى لە ھاۋرپى خراپ دورر بخاتەۋە ھەۋل بدات دوست و برادەرى باش بۆخۇى پەيدا بكات، ھەرۋەھا خۋاى گەۋرە دەفەر موۋىت: ﴿۳۱﴾ **ۋاتە:** ئەۋانە چ زياننىكيان توۋش ئەبو ئەگەر بەپاستى باۋەپيان بە خواۋ پۇڭى دوايى بەپنايە، ۋە لەۋ پىنق و پۇڭىيەى خوا پىي دابوون بەشىكيان لە پىناۋ پەزابوونى خودا بىبەخشى بۋايە ﴿۳۲﴾ **ۋاتە:** ۋە ۋە موۋكات بەكاروبارى ئەۋان زانايە ۋە نازو نىيتيان ئاگادارە.

(خوا به ئەندازەى ووردیلەیهك زولم و

ستەم لەكەس ناكات)

خوای گەوره باسی ئەوه دەكات لە پۆزى دوايیدا ناهەقى بە هیچ بەندەیهك لە بەنەدەكانى ناكات بە ئەندازەى (زەپەیهك) یا تووی گەردیلەیهك بەلكو پاداشتی دەداتەوه، خو ئەگەر چاكەى مەبوو چەند جار پاداشتی دەداتەوه و خراپەش بە خراپە، جا خوای گەوره دەفەرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ (أَيُّ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ أَحَدًا مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ كَانَ وَزَنَ ذَرَّةٍ) واتە: بێگومان خوا بە سەنگى بچوكتى (زەپە) واتە گەردیلە ستەم لە هیچ كەس ناكات ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا﴾ (أَيُّ وَإِنْ كَانَتْ هَذِهِ الذَّرَّةُ مِنْ أَعْمَالِ الْخَيْرِ يَضَاعِفُهَا اللَّهُ لِمُصْغَرِّهَا أَضْعَافًا كَثِيرَةً) واتە: ئەگەر بە ئەندازەى گەردیلەیهك چاكەى مەبوو دوو ئەوهەندە پاداشتی ئەداتەوه ﴿وَيُؤْتِي مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ واتە: لە لای خواوە پاداشتیكى گەورەى پێ ئەبەخشرى.

پاشكۆ

خوێنەوارە ئازىەكانم ئەگەر شتێك خوای مەزن بەگەورەى دانابێت و دەبێ خێرى چەندبێ؟ ئەو چاكەیه لە (دە) بەرامبەرەوه بۆ زیاتر دەبات وەكوو حەزەت (ﷺ) ئەفەرموویت (مَنْ دَخَلَ سُوقًا مِنَ الْأَسْوَاقِ فَقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) كَتَبَ اللَّهُ

لَهُ أَلْفٌ أَلْفٌ حَسَنَةٍ وَمَحَافِئُهُ أَلْفٌ أَلْفٌ سَيِّئَةٍ^(۱). واته: هه ركه سيك كه بجيته ناو (بازار) نه گهر نه م (ويرده بخوینئ و باوه پ پی هه بی هه زار هه زار واته يهك (مليون) خيرو چا كه ی بؤ ده نووسريت هه روه ها يهك مليون خراپه شی له سهر له ده بردرئ^(۲).

(باسيک له شايه تی دانی پیغه مبه ر (ﷺ) له سهر نوممه ته که ی له رۆژی دوايیدا)

خوای گه وره ده فره مویت: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ﴾ (أَي كَيْفُ يَكُونُ حَالُ الْكَفَّارِ حِينَ تَأْتِي مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ مِنَ الْأُمَّةِ بِنَبِيٍّ يَشْهَدُ عَلَيْهَا) واته: ئايه ده بی حالی نه و بی باوه پو له خوبایی و لووت زل و پیسكانه چۆن بی و چی بكن له رۆژی قیامه تدا كه ئیمه له هه ر گه ليك شايه تيک دینین به مه به ست پیغه مبه ر كه يانه شايه تیان له سهر بدات ﴿وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (أَي وَجِئْنَا بِكَ يَا مُحَمَّدٌ عَلَى أُمَّتِكَ لِتَشْهَدَ عَلَى الْعُصَاةِ مِنْهُمْ؟ كَيْفَ يَكُونُ مَوْقِفُهُمْ وَحَالُهُمْ؟) واته: تۆش ده كه ينه شايه د ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) له سهر هه موو نه وانه، نه و جا ئه ی محمد (ﷺ) تۆشمان هیئا بؤ نه وه ی شايه ت بیئت له سهر نه و خه لكانه ی سه رده مه ی خۆت و دواتریش هه تا کۆتایی دونیا

(۱) رواه الطبراني وصَحَّحَهُ الألباني.

(۲) بپوانه: ته فسیری ته وحید، ته فسیری قورئان به قورئان له (نوسینی) ماموستا

عبدالقادر ته وحیدی له گه ل ده ستکاری، لاپه ره ۲۴۰.

ده بيّ حاليّ ئه و خه لکه چۆن بيّت؟ (ئيمامي بوخاري) ئه گيرپته وه له عه بدوللاي کوري مه سعو ده وه (ره زاي خواي ليبيّت) ده ليّ پيغه مبه ر (ﷺ) پيّي گووت مه نديّ قورئانم بو بخوينه منيش ووتم چۆن بوّي بخوينم؟ چونکه قورئان بوّتو هاتوه و دابه زيوه فه رموي به ليّ پاسته بوّم هاتوه به لام حه زده که م له غه يري خوّم وه گويم ليّ بيّت ئه و جا منيش سوره تي (نيسائم) بو خويند هه تا گه يشتمه ئه م ئايه ته پيروژه وه که ئه فه رموي ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا﴾ فه رموي به سه وه له پاشان ديتم هه ردو چاوي پر بوون فرميسک و وه فرميسک به گوپ ليّي ده هاته خواره وه^(۱)، وه له پاشان خواي گه وره ده فه رمويّت: ﴿يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ

حَدِيثًا﴾ (أي في ذلك اليوم العَصيب الرهيب يتمنى الكفار والفجار الذين عصوا أمر الله وأمر رسوله لَوْ يَدْفَنُوا بِهِمُ الْأَرْضُ أَوْ تَنْشَقُّ بِهِمُ الْأَرْضُ فَتَبْتَاعَهُمْ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ فِي ذَلِكَ الْوَقْتُ أَنْ يَكْتُمُوا اللَّهَ حَدِيثًا لِأَنْ جَوَّارِحَهُمْ تَنْطِقُ وَتَشْهَدُ عَلَيْهِمْ بِمَا فَعَلُوا) واته: ئه مړو که شايه ده كانمان هينايه به رامبه ريان وه شايه ديان له سه ردان ئه و بيّ باوه پو بت په رستانه ي که باوه پريان به خوا نه هيناو له پيغه مبه ر (ﷺ) ياخي بوون له و پوژده دا حه زيان ئه کرد بنيژرنايه و سه ر گوپ ده که شيان ته خت بکرايه و ديار نه بايه يا زه وي قوتي بدابان و زيندو نه کرابانه وه، دياره ئه و پوژه

(۱) بېروانه په رتوکی (فتح الباری شرحی صحیحی بوخاری) له نووسینی شیخ نبین حه جه ري عه سقه لانی، به رگی ۸، (المطبعة دارالعالمية للنشر والتوزيع)، لاپه ره ۷۱۲.

ناتوانی هیچ قسه یك له خوا بشارنه وه (چونكه هه موو ئەندامه كانی له شیان شایه تیان له سەر ئەدەن، وهكو ئەفه رموی له م ئایه ته دا ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَشَهِدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ﴾ ﴿٦٥﴾ سوره تی یس، ئایه تی ٦٥/، (موفه سیره كان) ئەلێن ئەو پۆژه ناتوانی هیچ قسه یك له لای خودا داپۆشن و بېشارنه وه چونكه لهو پۆژه دا هه به هۆی زوبان قسه ناکرێ به لكو دهست و قاچ و گوێچكه و پێست و هه موو ئەندامه كانی تریش شایه دی له سەر خاوه نه كانیان ئەدەن.

(تییینییه کی گرنگ)

هه ندی له (موفه سیره تازه كان) ئەلێن عیلم و زانستی ئیستاكه به رهو پیشكه وتن ئەپوا له م عه سره دا هه روه ك ئیمپۆكه ئیمزاو مرۆکردنی په نجه شایه دی له سەر خاوه نی ئەدات ئەگه ر خراپه یه ك یا دزیه ك بكه ن یا بلین بده نه شتێك شوینی په نجه كانی شایه دی ئەدەن هه روه ها ئیمپۆكه شتێکی زۆر گرنگ په یدا بووه جگه له تۆمارکردنی (دهنگ) ئامیرێکیان هه یه كه له پۆژانی خۆپیشاندا ن و هه راو هۆریا دهنگ له یه ك جیا ئەکاته وه، هه روه ها زانراوه كه دهنگ له هه وادا نافه وتی و هه ر ئەمینی ئەوجا بی باوه پان و تاوانباران چۆن ئەتوانن قسه كانیان له لای خودا داپۆشن و بشارنه وه^(١).

(١) بېوانه (تفسير القرآن العظيم الشهير بتفسير المنان)، له نووسینی شیخ (محمد رشید رضا)، بهرگی ٥، لاپه ره ٨٢.

(حەرامە نوێژکردن لە کاتی بێهۆشی و لەش پیسیدا)

(موفەسیرەکان) ئەفەرموون خۆی گەورە لە (ئایەتەکانی) پێششودا
 فەرمانی داوە کە خۆی گەورە بە تاکو تەنیا یی بپەرستن و ئیستا لەم
 ئایەتە ی دواییدا فەرمان ئەدا بە گەورەترین (عیبادەت) و خواپەرستن کە
 بریتییە لە (نوێژ) کردن بەو جۆرە ی بای دەکەین ئەوجا ئەگێرێتووە بە
 رێکەوت (عبدالرحمن) ی کۆپی (عوف) بانگی هەندی لە گەورە پیاوانی
 هاوڕێکانی پێغەمبەر (ﷺ) کرد بۆ (نان خواردن) ئینجا لەم کاتەدا مە ی
 خواردنەووە قەدەغە نە کرابوو خواردیان و خواردیانەووە ئەوجا سەرخۆش
 بوون و بێ هۆش کەوتن ئینجا کاتی نوێژ هات یەکیکیان بوو بە (ئیمام)
 و پێشەوای نوێژ ئەو کەسە بە سەرخۆشی و بێ هۆشیەووە ئاگای لەخۆی
 نەبوو لە جباتی ئەوە ی بلی ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ ووتی ﴿أَعْبُدُ مَا
 تَعْبُدُونَ﴾ بە پێچەوانەووە ووتی ئەوجا بۆ قەدەغەکردنی ئەم جۆرە
 کارانە ئەو ئایەتە دابەزی فەرمووی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا
 الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَى﴾ (أَي لَا تُصَلُّوا حَالَةَ السُّكْرِ حَتَّى تَعْلَمُوا مَا
 تَقْرَعُونَهُ) واته: ئە ی ئەو کەسانە ی باوەرێتان هێناوە نزیک ی (نوێژ) کردن
 مەکەون ئێوە لەوکاتەدا سەرخۆش بن بەهۆی شتیکیەووە بێ ، جا
 هەروەها زانایانی (تەفسیر) ئەلێن ئەمە یەکەم هەنگاوە دەهاوێژری بۆ
 (حەرامکردنی) ئارەق چونکە پاش ئەم ئایەتە ئەوجا دوو قۆناغی تر
 ئینجا بەیەکجاری (حەرام) دەکری جا خۆی گەورە دەفەرموویت:

﴿حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ واتہ: تا کو بزانن چی ده لَین، چونکہ وه کوتر اوہ سہر خوش نازانی چی ده لی و، هہ روہا خراپہ و باشہ لیک ناکاتہ وه، ئەوہ تا لہ باتی ئەوہ ی لہ نویژہ کانتاندا بلَین ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ ده لَین ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ أَعْبُدُوا مَا تَعْبُدُونَ﴾ وه ئەفہرموی: ﴿وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِ سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا﴾ (ولاتقربوا الصلاة وأنتم في حالة الجنابة حتى تغتسلوا) واتہ: بہ لہ شی پیس نزیک شوینی نویژکردن کہ مزگوتہ مہکونہ وه مہگہر وه رپیوار بہ سہر پیوہ بہ ناویا بہ بی راوہستان (مور) بکہن سہرہ پیگاتان بی و لہم دہرگاوه تیی بچن و لہو دہرگاوه دہرچن واتہ. بیگومان چوونہ ناو مزگوت و مانہوہی تیدا بہ لہ شی پیسہوہ لیقان قہدہغہیہ چوونہ لای ئافرہتان ئەبی خوتان بشون و (غوسل) لہ خوتان دہر دہکەن و تا لہش پیسی لہ سہر خوتان لابدەن، جا ئەگہر رپیوار بوون ئاویش نہ بوو لہ شیشستان بی نویژ بوو لہ باتی خوشوشتن (تہیہ موم) بکہن ئینجا نویژہ کانتان بکہن، وه ک دہفہرموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ واتہ: ئەگہر نہ خوش بوون یان لہ سہفہردا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ﴾ واتہ: یان یہ کیکتان لہ سہر پیش ئاوا تہ وه (قہزای حاجت) و ئەفہرموی: ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ واتہ: یا دہستان کەوت بہ ئافرہتان و یا پیستان

کهوت به یه کتری^(۱).

(ناگاداریه کی گرنگ)

جا بیگومان نه وهی پاستی بیت (زاناکان) له سهر وشه ی
 ﴿لَمَسْتُمُ﴾ واته جیاوازیان هه یه، جا بیگومان له لای ئیمام شافعی
 (ره حمه تی خوی لیبت) ته نیا دهست به ئافره تی (نا مه حرم) واته
 بیگانه بکه وی دهست نویژ نامینی و ئه شک ی به لام له لای ئیمامی
 (حه نه فی) واته ئه بوو حه نیفه (ره حمه تی خوی لیبت) مه بهست له
 ﴿لَمَسْتُمُ﴾ جیماعه، واته جووت بوونی پیاو له گه ل ژن جا له و
 حاله تانه دا خوا ده فه رموویت: ﴿فَلَمْ تَحْدُوا مَاءً﴾ (ای فلم تجدوا الماء
 الَّذِي تَطْهَرُونَ بِهِ) واته ئه گه ر ئاوتان دهست نه کهوت بو دهست نویژو خو
 شوشتن و خو خاوین کردنه وه ئه وکات ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
 فَأَمْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾ (ای أقصدوا عند عدم وجود الماء

(۱) تۆرهبی (موفه سیران) ئه لّین: وشه ی ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ﴾ به واتای دهست لیدان هاتوه
 نه ک (جیماع) ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ وئی قراءه لَمَسْتُمُ بِلَا أَلْفٍ وَكُلَاُمَا بِمَعْنَى
 (الْمَسِ) وَهُوَ الْجَسُّ بِالْيَدِ قَالَ أَبُو عُمَرَ وَعَلَيْهِ الشَّافِعِيُّ (رضی الله عنهم) واته وشه ی
 ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ﴾ هه ردوکیان واته (لامستُم) وه (لمستُم) به واتای (دهست لیدانه)،
 عه بدولای کوی حه زه تی عومر فه رمووی (لمستُم) به واتای (دهست لیدانه)،
 ئیمامی (شافعی) له سهر نه م بیرو بۆچونه یه چونکه نه و (پایه ی) له هه موان
 په سه ندتر کردوه، (ره زاو ره حمه تی خویان لیبت)، بپوانه: (حاشیه الصاوی علی
 تفسیر الجلالین) له نووسینی (احمد محمد الصاوی المصري الخلوتي المالکي)
 به رگی ۲/، لاپه ۳۵/، بپوانه: ته فسیری (قورطبی) به رگی سییه م، لاپه ۳۶۲..

التراب الطاهر فَتَطَهَّرُوا به وَاْمْسَحُوا وُجُوْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ بِذَلِكَ التراب) **واته:**
 ٲه وکاته نیازى خَوْلَیْکى پاک بکن و ئینجا به و تَوَزُو خَوْلَه (مه سحى) دهم
 و چاوتان و دهستانى ٲى بکن خواى میهره بان له و کاتانه دا کاره کهى
 ئاسان کردوه بۆ بهنده کانى وه کو ئه فه رموى ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا
 غَفُورًا﴾ **واته:** خوا به رده وام لیبورده یه و میهره بانه بۆ بهنده کانى
 خوى و کار ئاسانى ئه کات و نایه وى بهنده کانى خوى بکه ونه ته نگاوه و
 ناخوشیه وه .

(هه ئسوکه وتى جووله که کان

به راهبهر به ٲیغه مبه ر (ﷺ))

جا بیگومان له م (ئایه تانه ی) داهاتو دا ٲیغه مبه ر (ﷺ) هه فالانى
 ئاگادار ئه کاته وه له ٲیلان و (موئامه ره ی) دوژمنه کانیا ن که له و کاته دا
 سه رۆک و سه ر ده سته ی دوژمنان له مه دینه دا (جووله که بوون) جا
 بیگومان له یه که م جار وه به شیوه ی سه رسوڤه یت له کرده وه
 به ده کانیا ندا ئه فه رموى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾
 هاته خوارى و هه روه کو ٲیشه وا (قرطبی) و (الطبرانی) و (واحدی)^(١)
 ئه گێرڤنه وه له ئیبن و عه باسه وه (ڤه زای خواى لیبیت) ئه فه رمویت ئه م
 (ئایه ته) ده رباره ی (جووله که کانى مه دینه) هاتۆته خوارى (ریفاعه ی

(١) بڤوانه: ته فسیرى ٲیشه وا (قرطبی) ج/٣، لاڤه ڤه/٣٣٦، و بڤوانه (التفسیر الکبیر،
 تفسیر القرآن العظیم، له نووسینی ٲیشه وا (الطبرانی) به رگی/٢، لاڤه ڤه/٢٤٤. و
 هه روه ها بڤوانه (التفسیر البسیط) له نووسینی ٲیشه وا (الوحدی) به رگی/٦،
 لاڤه ڤه/٥٣٢، وه بڤوانه (أسباب النزول) ی واحدی لاڤه ڤه/٨٨.

کوری زہید) یہ کی بوہ لہ پیاو ماقولانی جوولہ کہ کاتیک پیغہمبہر (ﷺ) قسہ یہ کی بکردایہ یا ووتاری بدابایہ ئو زمانی لی بادہ داو دہ یگووت (یا محمد) چاوت لہ ئیمہ ش ہبی وا قسہ بکہ ئیمہ ش لیت تیگہین ئینجا تانہی لہ ئیسلام و یارہ کانی پیغہمبہر (ﷺ) ئہ داو (عہی بی) بو دروست ئہ کردن بہ تاییہ تی بو پیغہمبہر (ﷺ) ہر وہا ہندی لہ (سیرت نووسان) و (موفہ سیرہ کان) یش ئہ لئن (کہ عہی کوری ئہ شرف) کہ یہ کی بو لہ مالہ مہ کانی جوولہ کہ، جا لہ پاش پوودانی جہنگی ئو خود لہ گہل ۷۰ کہ سدا چوو بو مہ ککہ بو ئوہی لہ گہل ہوزہ قورہ بیشیہ کانی ئوی پیمان لہ دژی پیغہمبہر (ﷺ) ببہستن جا ئو پیمانہی لہ نیوان پیغہمبہر (ﷺ) و جوولہ کہ کان دابوو (ہلی وہ شاندہ وہ) ئہ و جا (کہ عہی کوری ئہ شرف) کہ چووہ (مہ ککہ) میوانی ئہ بو سوفیان بوو جا ئہ بو سوفیان پی گووت تو پیاویکی (زاناو تہورات) خوینی ئیمہ نہ خویندہ وارو نہ زانین پیمان بلئی ئیمہ لہ سہر ہعقین یا محمد؟ کہ عہب گوتی دہی (ثاینی خوتانم) بو باس بکہو ئہ بو (سوفیانیش) گوتی: ئیمہ بو حاجیان کی های وشتری قہلہ وہ سہردہ برین و ئاویان دہدہینی میوانیان دہکہین و ہر وہا دیل بہرہ لا دہکہین حہج و عومرہ دہکہین تہوافی بہیت ئہ کہین خاوہنی حہرہمین بہ لام (محمد) ئایینی باوک و باپیرانی خوی بہرداوہو، وازی لیہیناوہو (صیلہی) رہ حمی بریوہو لہ شارہ کہی خوی بہدور کہ ووتوہو، ئایینی ئیمہ کونہو ئایینی ئہو تازہیہ، ئہ و جا (کہ عہب) سویندی خوارد و ووتی (واللہ) ئایینی ئیوہ راسترہو ئیوہ لہ سہر (حہقن) و ئیتر خوای گہورہ ئہم ئایہ تہی دابہ زاندو فہرمووی ﴿لَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾ (أي ألم تنظروا يا محمد إلى الَّذِينَ أُعْطُوا حَظًّا مِّنَ التَّوْرَةِ) واقعہ: ئایہ نہ ترانیوہو ئہی

پیغهمبر (ﷺ) ئاورپکت نه داوه ته وه بۆلای نه وانه ی نامه ی خویان پی دراوه (مه به ست ته وراته) و که به پیی نه وه بوو بانگی خه لکیان بکر دایه بلای خوا که چی به پیچه وانه وه ﴿يَسْتُرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ﴾ (۱۱) ﴿أَيِ يَخْتَارُونَ الضَّلَالَةَ عَلَى الْهُدَى وَيُؤْثِرُونَ الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ أَوْ يُرِيدُونَ تَكْفُماً يَأْمُرُ الْمُؤْمِنِينَ أَنْ تَضِلُّوا طَرِيقَ الْحَقِّ لَتَكُونُوا مِثْلَهُمْ﴾ واته: گومرای ده کپ و (کوفر) هه لده بژین و ئیمان و هیدایه پشگویی ده خن و باوه پیان به خواو به پیغهمبر نییه، نه وه تا بیگومان نه زانن پیغهمبری خویه (ﷺ) که چی دانی پیا نانین و (حه قیقه تی) ئایینی پیروژ نه شار نه وه، نه یانه ویت ئیوه ش له ریباری راست گومرابن، ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ﴾ واته: خوا له ئیوه زاناره به دوژمنانی ئیوه و نه یانناسی که نه و مالمانه ی جووله که کان نه یانه وی ریتان لی بز که ن ئاگاتان لیان بی ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا﴾ واته: ئیوه خوا بکه ن به پشتیوان و پشتیوانی خواتان به سه بۆ سه رکه و تنان چاوتان له یارمه تی نه و جووله کانه نه بی و باکتان نه بی له و دوژمنه بی نرخانه).

دوای نه وانه ی پیشوو خوا پوونی نه کاته وه بی نه خلاق په وشته کانی به دخوین و که چند نه و پیغهمبره نازداره یان (ﷺ) نه زیه ت داوه، هه روه که نه فره موی: ﴿مَنْ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ واته: له ناو جووله که کان ده سته یه که هه نه که (که لام) و فره مووده کانی خوا له (ته ورات) دا نه گوین هه روه ها (ته فسیری) نه که نه وه به غه یری

مه به ست به تایبه تی (سیفه ته کانی) پیغه مبه رو (ﷺ) شاردنه وهی ئایه تی
 (ره جم) ﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعَ غَيْرَ مُسْمِعٍ﴾ واته به گالته و
 قه شمه رجاریه وه پیّت ئه لّین بیستمان و گویمان نه دایی و سه ریچیمان
 کرد تّوش گوئی بگره بۆمان ئه ی (موحه مه د) قه تیش گویت لی نه بیّت
 ﴿وَرَاعِنَا﴾ واته: له کاتی قسه و وتووێژدا ده لّین (راعنا) ئه م وشه یه له
 زمانی عه ره بیدا به واتای مۆله تمان بده و په له مان لی مه که هاتووه، به لام
 له زمانی خۆیاندا مه به ستیان پیی جنیوو سوکایه تی کردنه به
 پیغه مبه ری خواو (ﷺ) وه ئه فه رمووی: ﴿لِيَا بِالسِّنِّهِمْ وَطَعْنَا فِي
 الدِّينِ﴾ واته: بۆ تانه و ته شه ردان له پیغه مبه ر (ﷺ) و له ئایینی ئیسلام
 ده ویان خوارده کرده وه بۆ ئه وهی مه به سته خراپه که یان بگه یه نن، ﴿
 وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعَ وَأَنْظَرْنَا﴾ واته: ئه که ره ئه وان بیان
 ووتایه بیستمان و گوئی پرایه لّین قسه کانمان ببیسته و په له مان لی مه که، ﴿
 لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ﴾ واته: وا چاکتره و پاستره بۆیان له لای خوا، ﴿
 وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۱۶) واته: به لام به هوی
 سپله یی و بی باوه ریانه وه خوا نه فرینی لی کردن و ئه و جا له ئه نجامیشدا
 که میکیان نه بیّت باوه ریکی پاست و درووست ناهینن.

(خوای گه‌وره فرمان به خاوه‌ن نامه‌کان ده‌کات که باوهر به قورئان بهینن)

باسیکی گرنگ: له فرمانموده‌ی خودا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾
(موفه‌سیره‌کان) نه‌فرموی (ثین و ئیسحاق و ئیین و نه‌لمونزیر و
به‌یه‌قی) ریوایه‌تیاں کردوه له ئیین و عه‌باسه‌وه (په‌زای خوای لیبت)
که‌وا نه‌فرموی: جاری‌ه‌زه‌ت (ﷺ) فرمانی کرد له‌گه‌ل زانا
گه‌وره‌کانی جووله‌که وه‌ک عه‌بدوللای کوری سووریاو مه‌شه‌ور بوو به
(الأعور) و، هه‌روه‌ها که‌عی کوری نه‌سه‌د و پیی فرمانی: (یا معشر
اليهود إتقوا الله وأسلموا والله إنكم تعلمون أن الذي جئتم به الحق) واته:
فرموی نه‌ی کومه‌له‌ی جووله‌که‌کان له‌خوا بترسن و ته‌قوای خوا بکه‌ن
و موسلمان ببن و خوتان له‌سزای خوا بیاریزن سویند به‌خوای گه‌وره
ئیوه زور چاک ده‌زانن نه‌و ئاینه‌ی هیناومه‌بوتان راسته‌و دروسته،
ئینجا جووله‌که‌کان گووتیاں (نه‌ی موحه‌مد ﷺ) ئیمه‌ئاگامان له
پیغه‌مبه‌رایه‌تی تو نییه‌و شتی و امان نه‌بیستوه‌و (ئینکاریان) کرد و بی
باوهری خوایان (إسبات) کردو، ئینجا به‌م بونه‌یه نه‌م (ئایه‌ته) هاته
خواری و دابه‌زی^(۱) هه‌روه‌کو نه‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا

(۱) سود له‌م سه‌رچاوانه وه‌رگیراوه: ۱- تفسیر حدائق الروح والريحان، له‌نوسینی
(محمد امین بن عبدالله الهروی الشافعی)، به‌رگی/۶، لاپه‌ره‌۱۱۸. ۲- بپوانه‌اللباب فی
علوم الکتاب، له‌نوسینی (المفسر أبی حفص عمر بن عادل الدمشقی)، به‌رگی/۶،
لاپه‌ره‌۴۱۱. ۳- بپوانه: (الجامع لأحكام القرآن) له‌نوسینی پیشه‌وا القرطبی،
به‌رگی/۳، لاپه‌ره‌۳۷۵، مه‌شه‌ور به‌ته‌فسیری (نیامی قورطبی).

الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا ﴿۱۶﴾ **واته:** نهی نه و که سانهی که (نامه تان) پی دراهو باوه پ بینن به و قورئانهی که دامان به زاندوته خواره وه بو (محمد) (ﷺ) وه له هه مان کاتیشدا پشتگیری له هه موو (کتیبه) ئاسمانیه کان نه کات، ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا﴾ **واته:** که ددان دهنی به و (کتیبهی) ئیوه دا، بهر له وهی چهند دهم و چاوێک صاف بکهین و شیوهی مروفیان لی دامالین ﴿فَنَزِدَّهَا عَلَىٰ أَذْبَارِهَا﴾ **واته:** ده موچاویان ببهینه پشتی سه ریان، ﴿أَوْ نُلْعَنُهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ﴾ **واته:** نه فرینیان لی بکهین هه روه ک چۆن نه فرینمان له وانه کرد که رۆژی شه مه یان شکان و بوونه (مه یوون) هه روه ک له سوورده تی به قهردها له ئایتی ۶۵ ته فسیرمان کردوه و ئه مه ش ده قی ئایه ته که یه، وه ک نه فه رمووی: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ ﴿۱۷﴾ **واته:** جا هه روه کوو ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ ﴿۱۷﴾ **واته:** دیاره که خوی په روه ردگار فه رمان به هه رچی بدا هه میشه و به رده وام دیته دی، وه کو نه فه رمووی: (ای کائینا لامحاله لأن الله لا یخلف الميعاد).

(خودای گهوره له موشریک و کافراندا خوښ نابیت لهوی تر هه مووی خوښ نه بی)

دوای ئه وهی په روهردگار هه پره شهی له خاوه نامة کان کردو
ترساندی له وهی که نه گهر ئیمان نه هیئن ئه وه پره شهی لی کردوون
ئه نجامی ددها، ئینجا به دوای هه پره شهی پیشوودا هه پره شهیه کی تر
ئه هیئی بۆ پوژی دوایی یان به لی خوښ نه بوون و نه سپینه وهی تاوانی
هاوبهش بریارده ران بۆ خوا له گه ل قاپی کردنه وهی میهره بانی خوا
به رامبه ر گونا هه کانی تر بۆ هه ر که سیك خوا خوی بیهوی، هه روه کو
ئه هه رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾ واته: بیگومان خودا له و
که سانه خوښ نابیت که هاوه لی بۆ بریار ددهن ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ
لِمَنْ يَشَاءُ﴾ واته: له خوار (شیرکه وه) له هه ر گونا هیك خوښ ده بی و
ده بووی بۆ هه ر که سیك خوی بیهویت ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ
إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (۴۸) واته: هه ر که سی هاوبهش بۆ خودا په یدا بکات
ئه وه بوختانیکی زور گه وره هه لده به ستی، جا بیگومان پیغه مبه ری
خوښه ویستمان ﴿﴾ ده هه رمووی: (مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكْ بِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ

(*) قَالَ الْمَفْسُورُونَ، هَذَا إِعْلَانٌ مِنْ رَبِّ الْعِزَّةِ وَالْجَلَالِ لِعِبَادِهِ بِأَنْ كُلَّ ذَنْبٍ يُمْكِنُ أَنْ يَغْفِرَهُ
اللَّهُ إِلَّا الْكُفْرَ وَالْأَشْرَاقَ بِاللَّهِ فَهَذَا لَا يُغْفَرُ أَبَدًا وَمَنْ أَشْرَكَ بِاللَّهِ فَقَدْ اخْتَلَقَ ذَنْبًا عَظِيمًا
وَارْتَكَبَ جُرْمًا قَاطِعًا شَنِيعًا.

وَمَنْ لَقِيَهُ يُشْرِكْ بِهِ دَخَلَ النَّارَ^(۱) **واژه:** به پاستی هر که سی بمری و (شهریکی) بۆ خودا بریار نه دابی ئه وه نه چیته به هه شته وه، وه هر که سی بمری و شهریکی بۆ خودا بریار دابی ئه وه نه چیته ناگری دۆزه خه وه.

(دوو ناگاداری گرنگ)

یه که م: -- (موفه سیره کان) ئه فه رموون هر چه نده خوی په روه ردگار له م ئایه ته دا هر باسی ئه وه ی کردووه که خودا چاوپۆشی له (شیرک) واته هاوه ل دانان بۆ خوا نا کاو (عه فوی) نا کاو به لام به هه موو جوړی له جوړه کان (کوفر) وه کو شیرک وایه چاوپۆشی لی نا کرئ خوا (ئینکاری) بوونی خودا بی یا (ئینکاری) پیغه مبه ره کان بی و وه یا ئینکاری فریشته کان بی و یا پۆژی قیامت بی و یا روکنه کانی ئیمان بی خوی گه رده (عه فوی) نا کات.

دووهم: -- له وهش سه رسام تر ئه وانه ی که هاوبه شی بۆ خودا په یدا ئه که ن خۆشیان به به رزترین و پاکترین و خۆشه ویستین که س له لای خودا ئه ژمیرن وه ک جووله که کان ده لئین ئیمه هه لبراردی خواین (شعب الله المختار) هه روه ها ئه لئین هه رچی جووله که نه بی ناچیته به هه شت هه روه ها ده لئین هر تاوانیکی بیکه ی بۆ به یانی خوا لیمان خۆش ئه بی و بۆیه خوا ده رباره یان ئه فه رمووی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ **واژه:** ئایه سه رنجت نه داوه و ناوړیکت نه داوه ته وه له لای ئه وانه ی که

(۱) رواه مسلم عن جابر بن عبدالله (رضی الله عنهما).

خویان به پاك و خاوین دانه نین و لافی نه وه لی نه دهن که هیچ کارو کرده وه به کی ناشرینیان نی به واته سهرنجیان و سهرت سوریمینی لییان که لافی پاکی خویان لی نه دهن له کاتیکدا که به دهمی خویان پاك نابنه وه وه هروه ها (ریوایهت) کراوه کومه لی له جووله که کان منداله کانیان هیئا بو خزمهت حه زرهت (۷۷) عه رزیان کرد نه م مندالانه گوناحیان له سهره؟ پیغه مبه ر (۷۸) فهرمووی: نا، نه وانیش ووتیان سویند به خوا نیمه ش وه کو نه و مندالانه بی (گوناحین) نه م گوناحانه ی به پوژ نه یکه ین به شه و خودا نه یان پوژی و نه و گوناحانه ی که به شه و نه یکه ین خودا به پوژ نه یان پوژی^(۱)، نه و جا خوی پهره ردگار نه م نایه ته ی دابه زاندو فهرمووی: ﴿بَلِ اللّٰهُ یُزَکِّیْ مَنْ یَّشَآءُ﴾ واته: پاکانه کردن بوخویان هیچ نرخ و به هایه کی نیه، چونکه پاکانه کردن به قسه نابی ده بی به کرده وه بی، خودا که سیکی خوش بو ی پاکی ده کاته وه و یارمه تی ده دات بو نه جامدانی کرده وه ی باش، هروه ها (هیدایه تی) بو بیروباوه پی راست و به نه خلاق و ره وشت به رزی فیرده کات، ﴿وَلَا یُظْلَمُونَ فَتِیْلًا﴾ (۷۹) واته: نه و که سانه ی به ناره و خویان به بی گوناح دانه نین و نه وانه سته میان لی ناکری به نه ندازه ی (فتیلک) واته هه ودا ی باریکی ناوکه خورمایه ک به قه د داوه ده رزییه ک بی که له ناوی خورما نالاوله، واته بیگومان مه به سستی خوی که وره نه وه یه له شتی هره

(۱) (عه لامه ی مه راغی) له (تیبنو جه ریری) وه رگرتووه، به وانه ته فسیری (مه راغی) له

نووسنی (احمد مصطفی مراغی)، به رگی ۲/، لاپه ره ۶۰.

بجوکیش ستم له هیچ کهس ناکری، جا خوی په روه ردگار نه فهرمووی:

﴿ أَنْظِرْ كَيْفَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَآتِهِ: نَهَى (مُحَمَّدٌ ﷺ) ﴾

ته ماشاکه و سهرنج بده له گهل نه و هه موو تاوانه یان دا چوڼ دروو قسه به ناوی خواوه هه لده به ستن و نه لاین نیمه نه وه یه کی بی گوناح و پاکین

هه روه ها دؤست و خوشه ویستی خواین و نه فهرمووی: ﴿ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا ﴾

مُيِّنًا ﴿٥٠﴾ واته: به سه نه و ده ست هه لبه ست و درویه به گونا هیکی پوون وئاشکرا که ناشارد ریته وه، چونکه درویه کی وایه له هه موو راستیه که وه دووره.

خاوه ن نامه کان (صه نه م) و

تاغوت نه که نه پیشه واو چه که م^(۱)

جا فهرموده ی خوی په روه ردگار که نه فهرمووی: ﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى

الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ ۖ جَاهِلُونَ بِهِ مَا نَزَّلَ بِهِ

(موفه سیره کان) له سهر پای ئیبن و عه باس نه گپړنه وه^(۲) هه ندی له

(۱) زږبه ی (موفه سیره کان) نه فهرموون (جبت) و (تاغوت) به (صه نه م) و بت نه گوته ی

وه به مانای جادو و گره یش ده بی و وه به مانای (کاهین) و فالچیش ده بی و

(طاغوت) یش هه ندی نه لاین به (شه ی تانیش) نه گوته ی و یا هر که سیکیش له جیات ی

خوا بپه رستری و ... هتد... بپوانه لسان العرب، ماده (ط) لابن منظور الافریقی.

(۲) بپوانه ته فسر ی (الهدایة الی بلوغ النهایة) له نویسنی به ریز (ابی محمد مکی بن ابی

طالب القیسی) به رگی/۲، لاپه ره/۱۳۵۵.

جوله که کان هاتنه لای قورپه شیه کان ئینجا پیاوه قورپه شیه کان ووتیان
 ئه م جوله کانه زاناو شاره زانه به (کتیبه) ئاسمانیه کان پرسسیاریان لی
 بکن و بلین ئاینی ئیمه باشره یان ئاینی محمد (ﷺ)؟ ئه و جا کاتی
 پرسسیاریان لی کردن جوله که کان ووتیان ئاینی ئیوه باشره له ئاینی
 محمد (ﷺ) ئه و پښگایه ی ئیوه له سه رینه له پښازی (محمد) باشره،
 هه روه ها دیسان (ریوایه ت کراوه) له ئین و عه باسه وه (په زای خوای
 لیبت) ئه و که سانه ی که (ئه حزابیان) پښکه وه نا له قورپه ش و (غه طفان)
 و به نی (قوریظه) بوون له مانه (حیی بن أخطب) و هه روه ها (سه لام بن
 أبی الحقیق) و ئه وانی تر له به نی (نه ضیر) بوون ئینجا کاتی ئه وانه هاتن
 بۆ ناو قورپه ش ووتیان ئه مانه (مالم و زانای جوله که کانن) و زانانه به
 (کتیبه قه دیمه کان) ئه و جا پرسسیاریان لی بکن ئایه ئاینی ئیوه باشره
 یان ئاینی (محمد) (ﷺ)؟ ئه و انیش پرسسیاریان لی کردن و جا وه لامیان
 دانه وه ووتیان ئاین و دینی ئیوه باشره له ئاین و دینی محمد (ﷺ) وه
 ئیوه خاوه ن هیدایه تن و قه دیمتن له (محمد) و په یره وه کانی ئه و جا
 خوای گه وره ئه م ئایه ته ی نارد ه خواره وه و فه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى
 الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ﴾
 واته: ئه ی پښغه مبه ر (ﷺ) سه یری ئه وانه ت نه کردوه که به شیک له
 (کتیبی) ته وراتیان پی دراوه و؟ که چی باوه رپیان به (بت و تاغوت) و
 فالگرتنه وه و جادوو (شه یتان) هه یه واته په یره وی له به رنامه
 دنیا ییه کان ده کن ﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ

ءَامِنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾ **وااته:** له وه لاما بهو كه سانه ئه لّين ئاينى ئيوه
 باشته له ئاينى (محمد) و موسلمانان و ريگه‌ي باشتريان پيشان ئه دات
 به لام هر ئه و جووله كانه بوون كه (عه ره به كان) سته ميان لى ئه كردن
 پييان ئه گوتن پاره ستن پيغه مبه ريگ پهيدا ئه بى و ئيمه باوه پى پى
 ئه هيتين و ئه و جا هه مووتان ئه كوژين و له ناو ئه بهين، به لام كه پيغه مبه
 (ﷺ) هات جووله كه كان گوتيان ئه وه هه ونيه باوه پريان پى نه هيتاو له بهر
 بق و كينه و بوغزو (حه سودى) خويان ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾
واته: ئه وانه خوا نه فرينى لى كردوون و له ميه ره باني خوى دورى
 خستوونه ته وه، ﴿وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ نَّجِدَ لَهُ نَصِيرًا﴾ ﴿٥٢﴾ **واته:**
 هه ركه سيك خوا (نه علت) و نه فرينى لى بكات هيچ پشتيوانىكى بو
 نابيت و كه س پشتيوانى لى ناكات ﴿أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا
 يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا﴾ ﴿٥٣﴾ **واته:** ئايه ئه وانه يانى ئه و جووله كانه له مولك
 و ده سه لاتدا به شيكيان هه به هه تا پييان ناخوش بيت كه خودا ئاين و
 په يامى خوى بو به نده به كه خوى بنديريت كه (محمد پيغه مبه ره ﷺ)
 ئه گه ر ئه وانه به ئه ندازه‌ي (نه قيريك) مووى ده نكه خورما به شيكيان له
 (مولكايه تيدا) هه بوايه ئه وه هيچ كه سيك به ئه ندازه‌ي چالايى ده نكه
 خورمايه ك خيى لى نه ده بينى).

(تائينينيه کی گرنگ)

مامؤستای خوالیخوشبوو له ته فسیره کهیدا^(۱) ئه لیت (ئه وهی راستی بیت، یارمه تیده ری راسته قینه ته نها هر خواجه نه ک ده ولت و (میری) با خاوه نی ساروخ و بۆمبای هایدرو جینی بیت که واته مانه وهی (ئیسرائیل) به وه مو تاوان و ده ستریزیه وه بۆ سهر موسلمانان به هوی ئه و ده ولتانه وه نیه به لکو به هوی نه بوونی گهل و کومه لی موسلمانانی راسته قینه وه یه، هر کات ئه و گهل و کومه له په یدابوو هیچ کهس و هیچ ده ولتیک فریای ناکه وی، وه ک ئه و موژده یه به پوونی هیه له و (حه دیسه دا) که به ناوبانگه و له (صحیحی بوخاری و موسلیمدا) هاتوو که پیغه مبه ر (ﷺ) ئه فه رمووی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلَ الْمُسْلِمِينَ الْيَهُودَ فَيَخْتَبِيَهُ الْيَهُودُ مِنْ وَّرَاءِ الشَّجَرِ وَالْحَجَرِ فَيَقُولُ الشَّجَرُ وَالْحَجَرُ يَا مُسْلِمُ أَوْ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِي وَرَأَيْتَ فَاقْتُلْهُ إِلَّا الْغُرَقَدَ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ) متفق علیه، واته بیگومان روژی دوا یی به رپا نابی تا جووله که جهنگ نه که ن له گهل موسلماناندا، ئینجا جووله که ژیر نه که ون و خویان ئه شارنه وه له په نای دارو درهخت و به رددا ئینجا دارو به رده که بانگ نه که ن و ئه لئین ئه ی موسلمان وهره ئه مه جووله که یه له په نام دا وهره بیکوژه، ئه و جا هه موو دارو درهختیک ئه و بانگ و هاواره ئه کات بیجگه له داری (غهرقه د) چونکه ئه و له درهختی (جووله که یه) که واته با موسلمانان کان هه ول بده ن تا ببنه وه به موسلمانانی راسته قینه و به ته واوی له سهر شه ریه تی خواو پیغه مبه ر (ﷺ) بن وه موویان ببنه برای یه ک و

(۱) بنۆپه ته فسیری قورنانی پیروژ، لیکدانه وهی مامؤستا مه لا عثمان عبدالعزیز مه له بجیهی، به رگی/ ۲، لاپه ره/ ۲۹۲، وه له گهل ده ستکاری خۆم.

بینہ یہ کہ کوتلہ و بیّ فہرقو جیاوازی ئیمانی خوْیان تازہ بکہ نہ وہو بہ چاوی خوْیان ببینن بہ لئینی خواو پیغہ مبرہ کہ یان (ﷺ). چوْن دیتہ دی.

(جوولہ کہ حہ سوودی واتہ ئیرہیی

بہ پیغہ مبرہ (ﷺ) دہ بہن)

خوای گہ ورہ دہ فہرموویت: ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ (أَيُّ أَحْسَدُونَ مُحَمَّدًا ﷺ) وَأَصْحَابُهُ عَلَى نِعْمَةِ النَّبَوَةِ وَالْقُرْآنِ) واتہ: ئەو جوولہ کانہ (حہ سادہت) و ئیرہیی بہ پیغہ مبرہ (ﷺ) و هاوہ لائی ئە بہن لە بەر ئەوہی خوای گہ ورہ پیّ بہ خشییوہ وەکو پیغہ مبرہ رایەتی و قورئان یان دہ سەلات و پلہ و پایەیی پیداون بہ تاییبەتی (حہ سوودی) بہ پیغہ مبرہ (ﷺ) دہ بہن لە سەر ئەو چاکہ گہ ورہ یە کہ لە گەلی کردووہ و کردوویەتی بہ پیغہ مبرہ (ﷺ) هەر لە بەر ئەو (حہ سویدی) یە کہ ئیمان و برپوای پیّ ناھینن ﴿فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مَّلَكًا عَظِيمًا﴾ (أَيُّ فَقَدْ أُعْطِينَا أَصْلَافَهُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ النَّبَوَةِ وَالْعِلْمِ وَأَتَيْنَاهُم الْمَلِكَ الْعَظِيمَ مَعَ النَّبَوَةِ كِيُوسُفَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) واتہ: بہ راستی ئیمہ بہ نہ وەکانی ئیبراھیم (ﷺ) و کتیبی ئاسمانی دانایی و (حیکمہ تمان) بہ خشییوہ هەندئ جاریش پاشایەتی و دہ سەلاتی گہ ورہ بہ هەندئ لە نہ وەکانی بہ خشراوہ وەکو ئەوہی کہ بہ خشراوہ بہ (یوسف و داود و سولہ یمان) (عليهم السلام)، چونکہ بیگومان دہ سەلاتیکی گہ ورہ مان پیدان لە هەمان

کاتدا جووله که ش به رهی نه وهن جا بیرناکه نه وه له و ده سه لاته ی خودا به (یوسف و داود و سوله یمان) ی داوه (سه لامي خویان لیبتت)، جا نه و جووله کانه که خاوه نی (کتیبي) ناسمانین نه ده بوو به و شیوه یه هه سوودی واته نیره یی به پیغه مبه ری خوشه ویست (ﷺ) بیه ن.

جا خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ﴾ (أَيِ مِنَ الْيَهُودِ مَنْ آمَنَ بِمُحَمَّدٍ ﷺ) وَهُمْ قَلِيلٌ قَلِيلٌ وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَضَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِرِسَالَتِهِ (ع) وَهُمْ كَثْرَةٌ كَثِيرَةٌ وَاتَّهَ: هه ندیک له و جووله کانه باوه پریان هیئا به پیغه مبه ر (ﷺ) وه هه روه ها هه ندیکیان باوه پریان پی نه هیئا که نه وانه زورترینیان بوون، واته نه وانه هه موویان چاو له به ری نه و هه موو به هره و چاکه ی خوا نه بوون به لکو بوونه دوو تاقم که واته نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) دلگران مه به و سهرت سوپنه مینئ له برپوا نه هیئانی نه و جووله که نامرؤفانه چونکه له باوک و باپیریانه وه هه روا هاتوون و هه ندیکیان برپویان نه هیئاوه ﴿وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا﴾ (أَيِ كَفَىٰ بِالنَّارِ الْمَسْعُورَةِ عَقُوبَةً لَهُمْ عَلَىٰ كُفْرِهِمْ وَعُنَادِهِمْ) وَاتَّه: به سه دوزه خ به ناگریکی سوتینه ر و گردار که سزای نه وانه ی پی بدرئ که باوه پ به محمد (ﷺ) و پیغه مبه رانی تر ناهینن. هه له سه ر بیرووباوه پی بی ئیمانی خویان بمیننه وه نه گه ن به سه زای خویان.

ئەفەرموون، ئەگەر پېستی لەش سووتا دەمارەکانی هەستیشی لەگەڵ
 دەسووتی ئەوکات هەست بە ئیش و ئازاری سووتان نامینی بۆیه خوا
 پێستهکان نوێ ئەکاتەوه، ئەمەش (دەلیل) و بەلگەیەکی گرنگە بۆ
 پیغەمبەرایەتی حەزەرتی محمد (ﷺ) لەسەر ئەو (ئوممەتە) و
 نەشارەزایی خۆیەوه، ئەگەر خوای گەورە ئاگاداری نەکردبایەوه
 نەینەزانی، ئیبن و حاتم (پروایەتی) کردوو لە حەسەنەوه^(۱)
 دەگیرنەوه لەبارەى ئەم ئایەتەوه ﴿كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ﴾ گووتویەتی
 لە پۆژیکدا حەفتا هەزار جار پێستهکانیان دەبیتە خەلوزو کۆلو هەروەها
 (فوزەیلش) وتوویەتی (هیشام) لە حەسەنەوه ئەگیریتەوه ﴿كُلَّمَا نَضِجَتْ
 جُلُودُهُمْ﴾ واتە هەرکاتى پېستی لەشیان سووتا و داپلۆسا و
 گوشتەکیان خواردو پێیان ئەلێن وەك خۆتان لى بێتەوه، ئینجا وەك
 خۆیان لى دیتەوه، وە ئەفەرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾^(۲)
 ﴿واتە: بەراستی خوای گەورە خاوەن دەسەلاتەو زانایەو ئیش و کاری
 هەمووی حیکمەتەو هەرگیز لە خۆیەوه سزای کەس نادات.

ئەوجا بەرامبەر ئەو سزاو ئیش و ئازارەى بى پروایان و کافران
 ئەمەش بەلێن و بریاری بۆ ئیماندارانی راستەقینە ئەمەیه و وەکوو
 ئەفەرمووی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

(۱) قال الحسن، (تَنْضِجُهُم النَّارُ فِي الْيَوْمِ سَبْعِينَ أَلْفَ مَرَّةً كُلَّمَا أَكَلْتَهُمْ قِيلَ لَهُمْ عُدُّوا لَهُمْ

فَعَادُوا كَمَا كَانُوا)، بروانه (صفوة التفاسير)، بەرگی (۱)، لاپەرە ۲۸۲.

مِنْ نَحْبِهَا الْأَنْهَرُ خَلِيدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ **واته:** به پراستی نه و که سانهش که
 نيمان و باوه پريان به ته واوی هیناوه و، کارو کرده وهی چاکیان نه نجام
 داوه و کردوه، نه وه بیگومان له پوژی قیامه تدا نه یان به نه ناو نه و
 به هه شتهی که تییدا له ناو باخ و باخاتیکی نه وهان که پووباره کان دین و
 نه چن به ژیریاندا، ﴿لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَتُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا﴾
 ﴿٥٧﴾ (أي لهم في الجنة زوجاتٌ مطهّراتٌ من الأقذار والأدناس كالحيض
 والنّفاس والتبول والتغوط وسائر ما يعتري نساء الدّنيا) (وَتُدْخِلُهُمْ ظِلًّا
 ظَلِيلًا) أي ظلاً دائماً لا تنسخه الشمس ولا حرّ فيه ولا برّد) **واته:**
 ئافره تانی پاک له گشت (عه بییکی) تییدایه بۆتان یانی نه و ئافره تانه پاک و
 خاوین و تووشی خوینی (حه یزو خوینی پاش منداڵ بوون) نابن و یا له و
 شتانهی که بیزیان لی نه کریته وه له چلک و چه په لی و بوونی ناخوش و
 کینه و دلپرسی و شتی خراپی تر و هه روه ها نه یانخه ینه سیبه ریکی
 خوش و فینک که نه سارد بیت و نه گهرم به جوړی ئازاریان پی نه گات
 له گهرمای پوژدا، پیغه مبه ریش ﴿﴾ له فهرموده یه کا نه فهرمووی: (إِنَّ
 فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا شَجَرَةُ الْخُلْدِ) ^(١)
واته: به پراستی له ناو به هه شتدا دره ختی که هیه (سوارچاک) به ژیر
 سیبه ره که یدا (سه د سال) ده پوات و نایپریت که دره ختی (شجرة الخلد)
 واته هه رماوه یه و نه برپاوه.

(پاشکو)

(موفه سیران) نه فهرمون سیبهری به هشت به وشه ی (ظلیل)
 هاتوه، وه له جیگاهه کی ترده به ﴿أَكُلَهَا دَائِمٌ﴾ هاتوه، وه کو
 نه فهرموئ وه له سوره تی (الواقعة) دا هاتوه ﴿وَلِلَّهِ مَدْوَرٌ﴾ وه له
 سوره تی (المرسلات) دا هاتوه وه كه نه فهرموئ ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي ظِلَالٍ
 وَعُيُونٍ﴾ وه هه روه ها له سوره تی (یس) ن دا به (صیغه ی جمع) واته به
 كو هاتوه وه كو نه فهرموئ: ﴿هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ
 مُتَّكِئُونَ﴾ واته: خویمان هاوسه رانیان له ژیر سیبهری دره خته جوان و
 رازاوه کانداه سهر (کورسی - قه نه فه) رازاوه کانداه پالیان داوه ته وه.

**(باسیکی گرنگ له باره ی نه مانه ته وه یا کلیلی
 که عبه ی پیروژه وه)**

خوای گه وره له م فهرمووده یه ی خویدا نه فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ
 أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ هه روه ها له هوئ دابه زینی نه م (نایه ته)
 زۆربه ی (موفه سیره کان)^(۱) نه م پووداوه یان نووسیوه له ته فسیره کانیاندا

(۱) سه رچاوه کان: ۱- بپوانه ته فسیری فخرالدین الرازی، ج/۱۰، لاپه ره/۱۳۸، ۲- بپوانه
 ته فسیری (القرطبی)، به رگی/۳، لاپه ره/۳۸۵، ۳- بپوانه ته فسیری المنیر فی العقیده
 والشریعة والمنهج للدکتور وهبه الزحیلی، به رگی/۳، لاپه ره/۱۲۷، ۴- بپوانه (جامع
 البیان) ابن جریر الطبری، به رگی/۴، لاپه ره/۲۰۲۶، ۵- بپوانه روح المعانی للعلامة
 الألوسی، به رگی/۵، لاپه ره/۶۲، هه روه ها (ابن کثیر) باسی کردوه هه روه ها به غه وی
 و به یضاوی و واحیدی و... هتد.

له ئیبن و مهردوه ویه و ئیبن و عه ساگیر پیوایه تیان کردوه له ئیبن و عه باسه وه (په زای خوای لیبت) نه فرموی: کاتی پیغه مبه (ﷺ) و هاوړیکانی شاری مه که یان گرت و چوونه نیو حه وشه ی که عبه (عوسمانی کوپی ته لحه ی کوپی عه بدوللا) قاپی که عبه ی لی پیوه دان و کللی که عبه ی هه لگرت، ئینجا پیغه مبه (ﷺ) داوی (کلله که ی) کردو نه دایه و ووتی (لَوْ عَلِمْتُ اَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ لَمْ اُمنَعُهُ) واته نه گهر بمزانیا به تو پیغه مبه ری خوای (کلله که م) نه دایتی چونکه نه وکاته ته لحه ئیمانی نه هینابوو، ئینجا حه زره تی عه لی کوپی نه بی تالب (په زای خوای لیبت) چوه گزی و دهستی پیچ داو کلله که ی لی سهندو چوو دای به حه زره ت (ﷺ) نه و جا پیغه مبه ریش (ﷺ) ته شریفی چوه ناو که عبه وه و (دوو رکعات) نویژی له ناو که عبه ی پیروز کردو جا له وکاته دا عه باسی مامی پیغه مبه (ﷺ) داوی له پیغه مبه (ﷺ) کردوه که کلله کانی بداتی و بیته کلله وانی که عبه و ناو پیدانی حاجیان و بیته لیپرسراوی هه ردوکیان به لام حه زره تی جویره ئیل (سه لامی خوای لیبت) هاته خواره وه و فرموی نه ی پیغه مبه (ﷺ) خوای گهره سه لامت لی نه کات و (کلله که) بده وه به خاوه نه که ی که (عوسمانی کوپی ته لحه ی)، ئینجا پیغه مبه (ﷺ) فرمانی کرد به عه لی بجو کلله که ی بده ره وه ... ئینجا حه زره تی عه لیش چوه نزیک که عبه و دایه وه به (ته لحه) و هه روه ها ته لحه ش له وه لامدا ووتی نه مه بوو به تو بزی له منتان سنده وه، ئینجا ئیمامی (عه لیش) فرموی نه وکاتی وابوو به لام ئیستا پیغه مبه (ﷺ) فرموی له (باره ی ته لحه وه) خوا به حه زره تی جویره ئیل نه م (نایه ته ی) دابه زاندوو ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ هتد﴾ ئینجا له پیناوی نه م پووداوه دا (عوسمانی کوپی ته لحه) موسلمان بووه شایه دتمانیک ی به هه قی هینا ..

سوپاس بۆ خوداو جا به (پړوايه تېكى) تركه پيغه مېهر (ﷺ) چوو بۆ شويني مه قامي ئيبراهيم (سهلامى خواى ليبيت) حه زره تى جوبره ئيل دابه زى و ئهم ئايه تهى بۆ هينا ئه و جا عومهرى كوپى خه تاب ئه فهرمويت (كاتى دهرچوو ئهم ئايه تهى خوينده وه كه پيشتر گويم لى نه بوو بو ئه و جا ئه و ئايه ته ئهم كات له پيغه مېهر (ﷺ) بيست و ، جا پيغه مېهر (ﷺ) عوسمان شهيبه ي بانگ كردوو فهرمووى (خذا يا بني طلحة خالدة تالدة لا يأخذها منكم إلا ظالم)^(١) ، واته پيغه مېهر (ﷺ) فهرمووى (چون له مه و بهر ئه و (كليله تان) له لابوو با به به رده وامى هه ر له لاتان بمينيت مه گه ر كه سيكى سته مكار و زالم ليتان بسيني دهنه كه س ناتوانى ليتان وه ريگريته وه و بسينينه وه ، ئه و جا (موفه سيران) ئه فهرموون ئهم ئايه ته هه رچه نده له پاش (فه تحى مه ككه وه) به هوى كليلىكه وه نازل بووه به لام ئه مه ئاموزگار ييه كه ي گشتى يه و بۆ هه موو كه سانى فهرمان به دانه وهى (ئه مانه ت) و سپارده ده كات وه كو خواى گه و ره ده فهرمويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ الخطابُ عام لجميع المكلفين كما أنَّ الأمانات تعمُ جميع الحقوق المتعلقة بالذمم سواء كانت حقوقُ الله أو العباد، قال العلامة الزمخشري الخطاب عام لكلٍ آخر في كلِّ أمانة^(٢)، والمعنى يأمرُكم اللهُ أيها المؤمنون بأداء الأمانات إلى أربابها) واقه: به راستى (خيتابه كه) گشتى يه بۆ هه موو (موكه له فه كان) هه روه كو بيگومان له راستيدا (ئه مانه ت) واته سپارده گشتى يه هه موو ئه و مافانه ئه گريته وه كه په يوه ندى هه يه به (زيمه ي)

(١) بېروانه سه رچاوه كانى پيشوو.

(٢) بېروانه ته فسيري (كشاف) له نووسيني پيشه و زمخشري، به رگى/١، لاپه ره/٤٠.

ئینسانه وه، واته هه موو سپارده یه کت له ژێر ده ستدا بوو ده رحه ق به خودی خۆت ده هه ق به بهنده کانی خودا وه ده رحه ق به پهروه ردگار ت پیویسته بیگه پینیتته وه بۆ خاوه نه که ی، جا ههروه ها زانای به ناوبانگ (زه مه خه شه ری) ئه لّی (خیتابه که) گشتی یه له بۆ هه موو ئینسانیکه که سپارده یه کی له لابی بیگه پینیتته وه بۆ خاوه نه که ی، ههروه کو خوای پهروه ردگار فه رمانان پی ئه کات و به گشت ئیمانداران، که هه موو ئه مانه ت و سپارده یه ک بده نه وه ده ست خاوه نه که ی (قال ابن کثیر) یا مّر الله تعالی بأداء الأمانات إلى أهلها وهو يعم جميع الأمانات الواجبة على الإنسان من حقوق الله عزّ وجلّ إلى عباده من الصلاة والزكاة والصيام والكفارات ومن حقوق العباد بعضهم على بعض كالودائع وغيرها^(۱)، واته (ئین و که سیر) ئه لّی خوای گه و ره فه رمانی کردووه به دانه وه ی سپارده و ئه مانه ت بیانده نه وه به خاوه نه کانیان و، ئه م فه رمانه هه موو ئه و (ئه مانه ته) ده گریتته وه له سه ر خه لکی به پیویست گیراوه له و ماف و هه قانه ی خودا به سه ر عه بده کانیه وه پیویستی کردووه وه کو (نوێژ و زه کات و پوژی و که فاره ته کان و نه زرو) ئه و شتانه ی که به ئه مانه ت له سه ری دانراوه و بهنده کانی لّی ئاگادارنن، وه له و هه قانه ی خه لکی به سه ر یه کتریه وه هه یانه وه ک پاسپرداوه و ئه و شتانه ی به (ئه مانه ت) له لای یه کتری دای ئه نّین، وه ههروه ها خوای گه و ره ده فه رموو یت: ﴿وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (أَي وَيَأْمُرُكُمْ إِذَا قَضَيْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ أَي بِالْإِنصَافِ وَالسَّوِيَّةِ لِيَبْقَى الْمَجْتَمَعُ رَاسِخَ

(۱) بېوانه (صحيح تفسير ابن كثير) له نووسینی به پێژ (مصطفى بن العَدَوِي)، به رگی /۱،

البنیان قویّ الأركان) واتہ: ۛگہر فرمانبرہ واییتان لہ نیوان خہ لک کرد بہ دادوہری بیکن و مافی خہ لک بزر مہ کن و مہ یدہ نہ بہ کیکی تر واتہ بہ لای ہیچ کہ سیکدا مہ برن پیویستہ مروئت و ئینساف بہ کاریتن چونکہ پیغہ مہر (ﷺ) فہرموویہ تی: (إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْحَاكِمِ مَالَمْ يَجْرَ فَإِذَا جَارَ وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَى نَفْسِهِ)^(۱)، واتہ: بہ راستی خودا پشتگیری لہ فرمان پرہوا (دادوہر) دہ کات ہتا ناہقی نہ کات ہرکاتی ناہقی کرد خودا ۛو دادوہریہ دہ گپرتتہ وہ لای خوئی، ﴿إِنَّ اللَّهَ نِعْمًا يَعْظُمُ بِهِ﴾ واتہ: ۛو ۛمانہت و بہ جیہینانہ و ۛو دادپرہوہریہ کہ پیتان گوترا ۛوہ ہاشترین ناموزگاری و ناگادارکردنہ وہیہ کہ خوا پیتان ۛلئت، کہ وابوو ئیوہ ۛی موسلمانان ۛو سپاردانہی لاتانہ بیدہ نہ وہ بہ خواوہ نہ کانیان و ہموو کاتیش بہ دادگہرانہ بریار بدن چون خوا (بہ ہقہ) ۛوہا کارہ کان جیبہ جی بکن، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (۵۸) واتہ: بہ راستی خوا ہموو گفتوگویہ ک ۛ بیستی بہ تاییہ تی کہ (عوسمانی کوپی تہ لہ) روتی ۛو (کلیلہ) سپاردہو (ۛمانہت) بی لہ لاتان خوا ہموو شتی ۛو بینی و ناگادارہ بہ تاییہ تی گہرانہ وہی (کلیل) بولای عوسمانی کوپی تہ لہ ئینجا لہ پیناوی ۛو چاکہ بیہی کہ خوا لہ گہ لی کردوہ باوہری ہیناو موسلمان بوو (ہرہوہ کو لہ پیشہ وہ نامازہ مان بو کرد)۔

(۱) رواہ ابن ماجہ فی سننہ رقم الحدیث (۷۷۵)۔

(نیتاعه‌ی خواو پیغه مبه‌رانی (ﷺ))

له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی عادل

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ﴾ (أي أطيعوا الله رَسُوْلُهُ بِالْتَّمَسْكِ بِالْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ) واته: نه‌ی نه‌و
که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه به‌خواو به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و به
فه‌رمانه‌کانیان هیناوه، هه‌روه‌ها فه‌رمانبه‌رداری یه‌زدان بن، په‌یره‌وی
په‌یامی پی‌رو‌زو قورئانی مه‌زن بکه‌نه‌پروگرامی ژیا‌نتان، هه‌روه‌ها
گو‌ییسی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بکه‌ن چی پی‌گووتن به‌گو‌یی بکه‌ن چونکه
فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) به‌گو‌یره‌ی فه‌رمانی خودایه، ﴿وَأُولَىٰ الْأَمْرِ
مِنْكُمْ﴾ (وَأَطِيعُوا الْحُكَّامَ إِذَا كَانُوا مُسْلِمِينَ مُتَمَسِّكِينَ بِشَرْعِ اللَّهِ إِذْ لَاطَاعَةُ
لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ) واته: له‌هه‌موو ئیش و کاریکدا گو‌یراپه‌لی
فه‌رمانی کاربه‌ده‌ستان و کارسازانی خو‌تان بن و واته به‌قسه‌ی نه‌و
کاربه‌ده‌ست و زانایانه بکه‌ن که له‌خو‌تانبن له‌چارچیویه‌ی شه‌ریعه‌تدا
نه‌ک له‌گوناهو تاواندا، ﴿فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾
(أي فَإِنْ اِخْتَلَفْتُمْ فِي أَمْرِ مِنَ الْأُمُورِ فَاحْتَكُمُوا فِيهِ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ وَسُنَّةِ
رَسُولِهِ ﷺ) إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ حَقًّا فَذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَصْلَحُ وَأَحْسَنُ عَاقِبَةً
وَمَالًا) واته: نه‌گه‌ر کی‌شه‌و نا‌کو‌کیتان هه‌بوو له‌هر شتی‌کدا بو‌نه‌هیشتنی
نا‌کو‌کیه‌کانتان و چاره‌سه‌رکردنیا‌ن بی‌گی‌رپه‌وه‌بو‌لای خوداو پیغه‌مبه‌ری
خودا (ﷺ) واته بو‌لای قورئان و فه‌رموده‌کانی هه‌زده‌ت (ﷺ) ﴿إِنْ كُنْتُمْ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴿۱۶﴾ واته: نه گهر باوه پرتان به پوژی قیامت
 مه بیت بۆ بنه برکردنی هه موو کیشه و ناکوکیه ک به پیی یاساو
 ده ستوری خودا نه یکن، ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (۱۶) واته:
 ئه و گێرانه وهی کیشه و هه رایه بۆلای قورئان و سوننهت چاکتره بۆتان و
 باشتترین په فتاریشه بۆ دونیاو پاشه پوژتان.

(سبب نزول هذه الآية)

واته: هوی هاتنه خواره وهی ئه م (ئایه ته) ئه وه بوو پیشه و (بوخاری و
 موسلیم) پریوایه تیان کردووه له ئین و عه باسه وه (په زای خوای لیبت)
 ئه م ئایه ته ده رباره ی عه بدوللای کوپی حوزافه وه دابه زی له کاتی کدا
 حه زهت (ﷺ) به سوپایه که وه ناردی ئه وجا کاتی ک که ده رچوون
 عه بدوللا ویستی تاقیان بکاته وه و پیی گووتن ئایه پیغه مبه ر (ﷺ)
 فه رمانی پینه کردوون گوپرایه لیم بکه ن؟ ووتیان به ئی ووتی هه ندی
 چیلکه دارم بۆ کو بکه نه وه، ئینجا داوای ئاگریکی لی کردن و خوی
 ئاگره که ی خوشکردو به ریدایه داره که و پاشان ووتی ئه مه وی ئیوه بچه
 ناو ئه و ئاگره وه من فه رمانتان پی ئه که م بچه ناو ئه و ئاگره وه،
 ئه وانیش ویستیان بچه ناوی به لام گه نجیک له گه لیان بوو پیی ووتن
 (ئیوه له ترسی ئاگر پاتان کردووه) ده راوه ستن و سه بر بگرن با
 بچینه وه بۆلای پیغه مبه ر (ﷺ) نه گهر فه رمانی داو فه رمووی بچه ناوی
 ئه وه ئاگریکی تر ئه که ی نه وه و ئه چینه ناویه وه، ئه وجا وه ختی که
 که رانه وه بۆلای پیغه مبه ر (ﷺ) به سه رهاته که یان گپرایه وه بۆ پیغه مبه ر

(ﷺ) ئينجا فەرمووی ئەگەر بچوبانايەتە ناو ئاگرەكە كەستان قوتار نەئەبوون و ئەسۈوتان و قەت لىي دەرئەئەچوون و ھەموو ئەفەوتان و فەرمووی گوپرايەلى كەردن لە چاكەدا ئەبەيت نەك بۆ خراپە ^(۱).
(چەند ئاگاداريەك)

۱- (موفەسسىرەكان) لە تەفسىرەكانياندا زۆر قەسەيان لەسەر ئەم پەستەيە كەردووە كە ئەفەرمووی: ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ ۞ وە چەندىن بىرو پايان ھەيە:

يەكەم:- مەبەست لەوانە (خەلىفەپاشدىيەكان) ن كە لەدواي پيغەمبەر (ﷺ) جينشيني بوونە و جيگەداري پيغەمبەر (ﷺ) بوونە و ئيش و كاري مۇسلمانيان ھەلسوپاندووە و چەندەھا وولات و جيگايان (فتح) كەردو ئايني ئىسلاميان بلاوكەردووە لەدواي پيغەمبەر (ﷺ).

دووھەم:- المرادُ أمراء السُّرايا كما قال المفسرون نَزَلَ هذه الآية في (عبدالله بن حذافة) واتە فەرماندەرانى سوپانە چونكە ئەم (ئايەتە) دابەزيە لەسەر (نيزاع) و ناكۆكى بەيني (عەبدوللای كۆپى حوزافەي كۆپى قەيس و ھاوەلانی).

سێھەم:- المراد العلماء الذين يفتنون في الأحكام الشرعية ويعلمون الناس

(۱) بېروانە پەرتوکی (أسباب النزول عن الصحابة والمفسرين) لە نووسینی شیخ (عبدالفتاح عبدالغني القاضي)، لاپەرە/ ۷۵.

دِينُهُمْ^(۱). **واته:** مه به ست نهو (عالمانه يه) يانی نهو زانایانه يه که (فتهوا) نهو دهن بۆ موسلمانان له (نه حکامی) دین و شه ریه تدا و هه روه ها خه لک فیره دین و ئایین و شه ریه تی ئیسلام ده کن، به تاییه تی نهوانه ی که (موجته هیدنی) ئوممه تن و که (ئیتاعه و) په پره ویا ن (واجبه) واته پیویسته.

(نیزاع و کیشه مه به نه لای بته پرست و تاغوته کان)

(ابن جریر الطبری) نه گیریتیه وه له (شه عبیه وه) و نه لای پیاوکی جووله که و یه کیکی دوو پوو (نیزاع) و کیشه یه کیان هه بوو نه و جا بۆ چاره سه ری نه م کیشه یه جووله که که ووتی با بچینه لای (محمد) و به لکو بۆمانی چاره سه ر بکات به لام کابرای دوو پووش ووتی نه خیر با بچینه لای (که عبی کوپی نه شره ف) که نه و کاته سه ر کرده یه کی جووله که کان بوو به لام جووله که که مکوپ بوو که بچنه لای حه زره ت (ﷺ)^(۲) دوو پوو هه که ش هه ده یگوت بۆلای (که عبی کوپی نه شره ف) نه چین، نه و جا کابرای دوو پوو به ناچار یه له گه لیا چوو بۆلای پیغه مبه ر (ﷺ) وه پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رموی هه ردوولا قسه ی خۆتان بکه ن و که قسه یان کرد پیغه مبه ر (ﷺ) بۆ جووله که که ی خست و به لام دوو پوو هه که (پازی

(۱) بروه (التفسیر الکبیر) له نووسینی پیشه و فخرالدین الرازی، (المجلد الرابع)، واته به رگی چواره م، لاپه ره/ ۳۱۴.

(۲) جووله که که ش هه رچهنده باوه پی به پیغه مبه ر (ﷺ) نه بوو به لام ده یزانی که پیغه مبه ر (ﷺ) جیاوازی له نیتوان که س ناکات و هه ره به ر نه م هۆیه ش بوو ده یگوت بچینه لای پیغه مبه ر (ﷺ).

نه بوو) نه وکاته هاتنه دهر گووتى بابچينه لای (نه بوبه کرى سديق) نه وجا که پوښتن بولای چه زره تى (نه بوبه کرى سديق) و نه ویش (حوکمی) دا بؤ جووله که که به لام (مونافقه که) پازى نه بوو گووتى بړؤ بابچينه لای (عومرو) ئینجا که پوښتنه لای چه زره تى عومر (پره زای خواى لیبت) چه زره تى عومریش به هه مان شیوه بؤ کابرای جووله که ی خست به لام دیسان کابرای (مونافق) واته دووړو گووتى به (شهرعى) که سستان پازى نیم نه وجا چه زره تى عومریش (پره زای خواى لیبت) فه رموى ده باشه خوم لی بگره تا نه چمه وه بؤ مال وه ئینجا له پاشان دیمه وه بولاتان ، جا (چه زره تى عومر) که پوښته مال وه له نه جامدا یه کسهر په لامارى پیاوه (مونافقه که ی) داو شیریکى له ملی داو سهرى برى و (مونافقه که ی) کوشت و ووتى (هكذا قضائي فيمن لم يرض بقضاء الله وقضاء رسوله) واته نه وها (حوکم) نه که م به سهر نه وکه سه دا که به (حوکمی) خوداو پیغه مبه رى خودا پازى نابى (وهرب اليهودي فنزلت هذه الآية وقال جبريل ان عمر فرق بين الحق والباطل فسمى الفاروق) وفي رواية قال الرسول (ﷺ) أنت الفاروق^(۱)، واته: جووله که که ترساو هه لات و پای کرد جا بیگومان نه و نایه ته دابه زى و چه زره تى (جوبره ئیلیش) به پاستى نه و ناوه ی له ئیمامى (عومر) ناو له و پوژى دا (ئیمام) به و ناوه ناوه وه

(۱) سه رچاوه کان: ۱- بړوانه تفسیری الدر المنثور له نویسنی پشه و السیوطی، ج ۲، لاپه ۵۸۵/۲- هه روه ها بړوانه تفسیری (قرطبی)، ج ۵، لاپه ۲۶۴/۳- بړوانه تفسیری (البغوی)، ج ۱، لاپه ۴۴۵/۴- بړوانه: په رتوکی (نوادر الاصول) له نویسنی (حکیمی ترمزی) لاپه ۱۷۳/۵- بړوانه: (لباب النقول فی اسباب النزول)، لاپه ۷۳.

بانگ کراوه وه له پړوايه تێکی تر دا پێغه مبه ریش (ﷺ) ئه و نازناوه ی پێ

فه رموه، ئه و جا خۆای گه ورده ش ده فه رموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنزَلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ واته: ئایه

(ئهی خۆشه ویست) نابینی یا خود نه ترانیوه که و نیشان ده دهن و وا

ده زانن باوه پریان هه یه به وه ی بۆتۆ نێردراوه ته خواره وه که قورئانی

پێرۆزه، وه باوه پریان به وه ش هێناوه و به وه ی که خوا بۆلای هه ناردویه

خواره وه که ته ورات و ئینجیله له گه ل ئه وه شدا ﴿يُرِيدُونَ أَن يُتَحَاكَمُوا

إِلَى الظُّلُمَاتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ﴾ واته: بێگومان ئه یانه وی بۆ

کوئایی کێشه کانیا ن بچنه لای (تاغوت) و سته مکاره شه یتانییه کان

چونکه ی به راستی ئه وکه سانه فه رمانیا ن پێ دراوه که باوه پ به (تاغوت)

نه که ن و کار نه که ن ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ٦٠

﴿واته: بێگومان ئه وانه (شه یتان) هاوه لیا نه و شه یتانی ش ده یه وی ت

به ته واوی له پێگه ی راست دووریا ن بخته وه و گو مپا و سه رلی ش یوا ویا ن

بکات، ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ﴾

واته: کاتی کیش به و دوو پوانه بگوتری و هرن بۆلای شتی خوا ناردویه ته

خواره وه و فه رمانی پێداوه له نامه ی خۆیا بۆلای پێغه مبه ر (ﷺ) و ئه و

شتانه ی پای ئه گه یه نێ به ئاده می زاد وه کو فه رمایشته کانی خۆی،

﴿رَأَيْتَ الْمُتَفَقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ ٦١ واته: ده بینیت

ئه وانه ی که دوو پوون و به درۆ ده لێن ئی مه موسلمانین جا به تووندی

پووت لی و ه رده گێپن و هه رگیز به و به رنامه و بپاره ی تو پای نابن و

باوہر ناکھن، ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَبْتَهُمْ مُصِيبَةً بِمَا قَدَّمَتْ

أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يُخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا أَحْسَنًا وَتَوَفِّيقًا﴾ (۱۲)

﴿واته: بیگومان دہیٰ حالی تھو دوہوہوانہ چوں بیٰ تھو وکاتی کہ تھو

خرابانہی تھہ نجامیان داوہ بہ رخویانیاںداوہ، جا کہ موسیبت و

ناخوشیہ کیان تووش دہ بیّت پاشان ہاوریان لیٰ ہہ لدہستی دین بۆلات

و سویند بہ خودا دہخۆن و تھلّین تہنہا مہ بہ ستمان چاکہ و باشہ بووہ،

وہ کوتابی پیٰ ہینانی کیشہ کانمان بووہ و ہیچ مہ بہ سستیکی ترمان

نہ بووہ، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ

وَعِظْهُمْ﴾ ﴿واته: تھوانہ خوا تھ زانیٰ چیان لہ ناو دلداہیہ و قسہی سہر

زوبان و سہ رزارہ کیان درویہ و پییان باوہر مہ کہ وازیان لیٰ بینہ و جا

توش پشتگوینیان بخہ و لیئہ گہر پیٰ و ئاموژگارییان بکہ و بہ جوانی و بہ

گوفتاری نرم و قسہی خوش ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

﴿۱۳﴾ ﴿واته تھہ پیغہ مبہر (ﷺ) قسہی وایان پیٰ بلیٰ کہ لہ دلیان

بجہ قیٰ و جیگیر بیٰ و دلّو دہروونیان پیٰ نہرم بیّت بہ لکو شہرم لہ

خویان بکہ نہوہ و تاکو بزائن کہ تو باشیان دہناسی و چیان لہ دلداہیہ

مہ روہ کو خوا بۆتی بہ یان کردوہہ.

(پیوسته گوپرایه لی هه زره تی)

(پیغه مبهەر (ﷺ) بکریت)

خوینه رانی ئازیزم خوای گه وره له ئایه ته کانی پيشوودا هه ره شه و
 گوپه شه ی له (مونافیه کان) واته دوو پوه کان کرد که به هیچ شیوه یه ک
 مل که چ نینه بۆ (حوکمی) خوداو، هه روه ها په نا ده به نه بهر (حوکمی)
 تاغوت و شه ی تانی نه فره ت لیکراو، جا هه روه ها دوایی دیته سه ر باسی
 ئه وه ی که به گوئ کردنی فه رمانه کانی هه زره تی پیغه مبهەر (ﷺ) واجیبه
 واته پیوسته، جا بیگومان گوپرایه لی کردنی فه رمانه کانی خوشه ویست
 (ﷺ) پیوسته چونکه به راستی (هه زره ت) له خواوه قسه ئه کاو
 هه روه ها به گوئ کردنی ئه و به گوئ کردنی فه رمانی خودایه، چونکه
 هه رکه سی فه رمانه کانی پیغه مبهەر (ﷺ) جی به جی بکات ئه وه بیگومان
 هه روه کو فه رمانه کانی خوای گه وره ی جی به جی کردوه، جا خوای

گه وره ده فه رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ

اللَّهِ﴾ (أي لم نرسل رسولاً من الرُّسل إِلَّا لِيُطَاعَ بِأَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى فطاعتهُ
 طاعةُ اللَّهِ ومعصيتهُ مَعْصِيَةُ اللَّهِ) واته: به راستی ئیمه هه ر پیغه مبه ریکی
 ناردوومانه بۆ سه ر هه ر (قه ومیک) به پیوستان داناو له سه ر ئه و
 (قه ومه) که گوپرایه لی فه رمانی پیغه مبه ره که یان بکه ن واته گشت
 پیغه مبه ران له سه ر فه رمان و برپاری خوداو به گوئ یان بکری جا
 بیگومان دیاره هه زره تی موحه مه دیش (ﷺ) یه کئ له و پیغه مبه رانه یه
 (هه لات و سه لامی خوای لی بی) ده بی گوپرایه لی بین، ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ

ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ ﴿٦٤﴾ (أَي لَوْ أَنَّ هَؤُلَاءِ
الْمُنَافِقِينَ حِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ بَعْدَ قَبُولِ حُكْمِكَ جَاءُوكَ تَائِبِينَ مِنَ النِّفَاقِ
مُسْتَغْفِرِينَ اللَّهَ مِنْ ذُنُوبِهِمْ مُعْتَرِفِينَ بِخَطِيئِهِمْ وَجَنَائِبِهِمْ مُتَوَسِّلِينَ إِلَيْكَ
لِتَطْلُبَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ الْمَغْفِرَةَ) وَاقِه: ئەى پێغه مبهەر (ﷺ) ئەوانه یانى ئەو
(دوو پووانه) به پێچه وانەى فەرمانى تۆ دەجولێنەوه، وه به یاخى بوون
له تۆ ستهم له خۆیان دهكەن ئەگەر هاتن بۆ لاتوو له كرده وهى خراپى
خۆیان په شیمان بوونه وهو داواى لیخۆشبوونیان له خوا كرد، ﴿٦٤﴾

وَأَسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٥﴾ (أَي

وَأَسْتَغْفِرَتْ لَهُمْ يَا مُحَمَّدُ أَي سَأَلْتَ اللَّهَ أَنْ يَغْفِرَ لَهُمْ ذُنُوبَهُمْ لَعَلُّهُمْ سَعَةً
رَحْمَةِ اللَّهِ وَلَطْفَهُ بَعَادَهُ) وَاقِه: تۆش لییان پازى بوویت و داوى لیبووردنت
بۆ كردن ئەوكاته بێگومان ده یانبینى كه خودا تهوبه یان قه بول دهكات
چونكه خودا دلۆشان و میهره بانه و خاوهن به زه ییه كى زۆره، ههروهها
رهحمو به زه یى لوتفو كه ره می بۆ به ندهكانى یهك جار زۆره.

تا شهرع و یاسای خوا نه که نه بهرنامه نابنه موسلمانی راسته قینه

خوای گه وره ده فره رموویت: ﴿فَلَا^(۱) وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ پيشه وا
(بوخاری) هیناویه تی له (عوروه) وه گوتی پیاویکی (نه نصاری) کیشی
مه بوو له گه ل زوبه یردا (په زای خوای لیبت) له سه ر ئاوی بیریک که
مه ردووکیان به و ئاوه داری خورمایان ئا و ده دا جا پیاوه (نه نصاریه که)
ووتی زوبه یر ئاوه که به په للاً بکه (زوبه یر) یش به قسه ی نه کرد
پیغه مبه ریش (ﷺ) فره رمووی به زوبه یر ئاوه که ت بده وه به دراوسیکه ت،
ئه وکاته ی که باخچه که ت پی ئاودا و (زوبه یر) یش به په لای نه کرد ئه و جا
پیاوه (نه نصاریه که) رقی هه لسا و ووتی ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه وه
(زوبه یر) پوو رزا یشه به گوتی نه کردی و که ئه و قسه ی کرد پیغه مبه ر
(ﷺ) په نگی تی کچوو، وه پاشان فره رمووی (زوبه یر) ئاوه که بده به
دراوسیکه شت به شی بده و پاشان بیگره وه بوخوت به لام (نه نصاریه که)
به م شیوه یه پازی نه بوو گوتی ئه بی یه ک و نیوه مان بی، به لام پیغه مبه ر
(ﷺ) مافی ته وای ئاودیریه که ی دا به زوبه یر به لام (نه نصاریه که) پازی

(۱) قَالَ بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ ﴿فَلَا﴾ رَدَّ عَلَى الْمُنَافِقِينَ، وَقَالَ بَعْضُهُم (الْإِلَامُ لِتَأْكِيدِ الْقَسَمِ)

واته: هه ندئ له (موفسیران) نه لئین ﴿فَلَا﴾ په ده بۆ بیرویاوه پی (مونا فیه کان)،
واته واقع وانیه که نه وان گومان نه بن و نه و باوه رهش که نه وان داوی نه که ن
له سه ر راستی و (حه قیه ت) نیه هه ندئ له (موفه سیرانی) تر نه لئین لامه که له بۆ
ته نکیدی سویندو قه سه مه، پروانه ته فسیری قورنبی، به رگی ۳/، لاپه ره ۳۹۲.

نه بوو نه وجا ده سستی هه لگرت له ئاوه که، جا بیگومان (زویه) ئه لای من
وا ئه زانم ئه م (ئایه ته) پیروژه له سه ر ئه وه (نازل) بووه ، ئه وجا خوای
که وره فه رمووی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا

شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ (أَيُّ قَوْلِكَ يَا مُحَمَّدُ لَا يَكُونُونَ مُؤْمِنِينَ حَتَّىٰ يَجْعَلُوكَ
حَكَمًا بَيْنَهُمْ وَيَرْضَوْا بِحُكْمِكَ فِيمَا تَنَازَعُوا فِيهِ وَاخْتَلَفُوا مِنَ الْأُمُورِ) واته:
خوا سویند به زاتی خوای ئه خوات و ئه فه رمووی: (ئو دوو پووانه باوه پو
نیمان ناهینن و به باوه پداریش نازمیدرین بۆ کیشه و ناخویشیان نینه
لات تا له سه ر ئه و کیشانه ی که له نیوانیاندا پووده دات تو به
فه رمانپه وای خوایان نه زانن و به هه موو بریارو (حوکه کانت) پازی نه بن،
پاشان به هه موو دلێکیشیانه وه بریارو (حوکه که ت) وه رنه گرن و بی
ئه وه ی هیچ ئیشکال و دوو دلێه کیان تیدا هه بیت له و کیشه و کارو
فه رمانه کاند، چونکه بیگومان هه رچی پیغه مبه ر (ﷺ) حوکمی دا (هه قه و
ئه بی زاهیرو باتن ملکه چی بیت، له به ر ئه وه خوای که وره فه رموویه تی:

﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

﴾ (أَيُّ ثَمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ ضَيْقًا وَنِقَادًا إِنْ قِيَادًا تَامًا كَامِلًا
لِقَضَائِكَ فَإِنْ مِنْ صِفَةِ الْمُسْلِمِ التَّسْلِيمُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ (ﷺ) بَلَا رَيْبٍ وَلَا شَكٍّ)
واته: نابێ هیچ دلته نگیان له دلدا هه بی ده بی به هه موو دلایانه وه به هه موو
فه رمانیک پازی بن و کرده وه ی پێ بکه ن و بال شوپ بکه ن و هیچ بیانیک
نه بیننه وه بۆ فه رمانه کانت ملکه چ بن چونکه بیگومان ئه بی به چاکی
ملکه چ و ته سلیمی بریاره کانی خواو پیغه مبه ر (ﷺ) بن به بی دوو دلی و

مل بادن گوپراہے لی فہرمانہ کانی خواو پیغہ مہر بن (صلات و سہ لامی
خوای لہ سہ ربی).

باسیک لہ پابہ ند بوون بہ فہرمانی خوداو

پیغہ مہرہ وہ (ﷺ)

(موفہ سیرہ کان) تہ فہرموون پاش تہ وہی پہرہ ردگار لہ (ٹاہہ تہ کانی)
پیشوودا تہ وہی پوون کردہ وہ کہ باوہ پرتان تہ واو نابی ہتا بؤ ہہ موو
(نیزاعیک) واتہ کیٹشہ یہ ک خوشہ ویست نہ کہ نہ (قودوہو) حہ کہ م و
دادوہر، (ٹیبن و جہریری) تہ بہری لہ تہ فہسیرہ کہ یدا تہ لی^(۱) ہہ روہ ک
تہ مہ دہ قہ کہ یہ تی تہ فہرمووی: عَنِ السُّدِّي (رحمة الله تعالى عنه) قوله
تعالی ﴿وَلَوْ أَنَّا كُنَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾ أَفْتَخَرَ ثَابِتُ بْنُ قَيْسِ بْنِ شِمَاسٍ وَرَجُلٌ
مِنْ يَهُودٍ فَقَالَ الْيَهُودِيُّ وَاللَّهِ لَقَدْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْنَا أَنْ أَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ فَقَتَلْنَا
أَنْفُسَنَا فَقَالَ ثَابِتٌ وَاللَّهِ لَوْ كُتِبَ عَلَيْنَا أَنْ أَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ لَقَتَلْنَا أَنْفُسَنَا
فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي هَذَا ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ
تَنْبِيْهًا﴾ واتہ: (ٹیبن و جہریری تہ بہری) ریوایہ تی کردوہ لہ (سُدی)
پہ حمہ تی خویان لی بیئت) کہ وا تہ فہرمووی کہ تہ و ٹاہہ تہ ی پیشو
دابہ زی ﴿وَلَوْ أَنَّا كُنَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾ و ہاتہ خوارہ وہ (سابتی کوپی
قہ یس ی کوپی شہ مماس) و جوولہ کہ یہ ک (تیفتیخاریان) کردو و شانازیان
کرد، تہ و جا جوولہ کہ کہ ووتی وہ لاهی خودا نوسیویہ لہ سہر ٹیمہ کہ
خوتان (بکوژن) و ٹیمہ خومان کوشت تہ و جا سابیتیش لہ وہ لامی

(۱) بروانہ: (جامع البیان عن تأویل آی القرآن) لہ دانانی پیشہ وا (ابن جریر الطبری)

جوله که که دا ووتی وه لّاهی نه گهر خدا بۆ ئیمه ی بنووسیا به که خۆتان بکوژن خۆمان نه کوشت، جا بئگومان ئه م (ثایه ته) دابه زی مه روه کو نه فه رمووی: ﴿وَلَوْ أَنَّا كُنَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ واته: نه گهر ئیمه پئویستمان بگردایه به سهر ئه م که سانه دا، واته نه م دوو پووانه ئیوه خۆتان بکوژن له مه ی دانی جه نگدا یان له (جیهاد) دا وه یا خود وه کو به نی (ئیسرائیلییه کان) که له دوی پوودای (گویره که په رستیه که یان) که وا فه رمانیان پی کرا خۆیان بکوژن ﴿أَوْ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ واته: یان ده بی له نیشتمانناتان بچه ده ری له بهر خوا، مه روه ک به جوله که کانی بهر له ئیوه مان گووت ﴿مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ﴾ به راستی ته نیا که میکیان نه بی که نه وان موسلمانن ته واون، نه مه ش نموونه یه که خوا بۆمانی دینی واته موسلمانن راسته قینه ی ته واون مه ر فه رمانیکی خوی گه وره پی بدات نه که یین^(۱) مه تاکو خۆکوشتن و ده رچوون له ولایتش بی ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ﴾ واته: کهر به راستی به پیی ئاموزگاری و فه رمانه کانی خواو پیغه مبه ر (ﷺ) په فتاریان

(۱) ئیبن و نه بی حاتم نه گنرپته وه له (عامری کوپی عه بدوللا) وه که کانی نه م ثایه ته ی پیشوو هاته خواره وه حه زره تی نه بویه کری سدیق (په زای خوی لیبت) فه رمووی: (نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نه گهر خوا فه رمانم بداو به کوشتنی خۆم نه یکه م، نه ویش فه رمووی (نه ی نه بویه کی) راست نه که یت، مه روه ها عه بدوللا کوپی ره واحة فه رمووی نه گهر خوا نه وه ی پیویست بگردایه نه مه له م ناقمه که مه نه بوم به لام سوپاس بۆ خوی میهره بان که نه و فه رمانی بدایه نه مان کرد خۆمان نه کوشت به لام نه و له وه وه پزگاری کردین.

کردباو ئہم فہرمانہ یان ئہ نجامد ابا ﴿ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثِيئًا

﴿ ٦٦ ﴾ واتہ: بیگومان ئہوہ زور چاک بوو بویان لہ جیہان و لہ پوژی

دواییشدا، ہر وہا باوہ پیشیان پتہ وتر دہ بوو، ﴿ وَإِذَا لَا تَأْتِيَهُمْ مِّنْ

لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴾ ﴿ ٦٧ ﴾ واتہ: ئہ وکاتہ ئیمہ ئہ مانبہ خشی بہ وان لہ لایہن

خو مانہوہ پاداشتیکی گہ وروہ فراوان و بیگوتاییمان دہ داتی

﴿ وَلَهَدَيْتَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴾ ﴿ ٦٨ ﴾ واتہ: بہ راستی و بیگومان

پینگہ یہ کی راستمان نشان دہ دہن کہ بگنہ سہ ربہ رزی ئاواتی خو یان

ئہ ویش پہ زامہندی و لیخوشبوونی خودایہ ہر وہا گہ یشتن بہ بہ ہشت

یان مہ بہ ست ئایینی ئیسلام بیت یان پی ی ئہ وانہ ی کہ خوا چاکو

بہ ہرہ ی خو ی پشتوہ بہ سہ ریاندا، خوینہ وارہ بہ پریزہ کانم خاوہن

تہ فسیرہ کان زور بہ یان ئہم ماناو (تہ ئویلہ یان) کردوہ لہ

تہ فسیرہ کان یاندا، بہ ہموو ئہ مانہ (تہ فسیر) کراوہ تہوہ و... ہند.

ہر کہ سی گویرایہ لی خوداو پیغہ مہرہ کہ ی بکات

ئہوہ لہ پوژی قیامہ ندا لہ گہل پیاو چاکان دایہ

(ربوایہت کراوہ) لہ دایکی ئیماندارانہوہ خاتوو عائیشہ (پہ زای خوای

لَبِيتَ) دہ گپریتہوہ دہ لیت پیاو یکی (ئہ نساری) ہاتہ خزمہ تی پیغہ مہر

﴿ فَرَمَوِيْ نَہ ی پیغہ مہری خوا ﴾ ﴿ ٦٩ ﴾ تو لہ گیانی خو م خوشہ ویست

تری لہ لام و وہ تو خوشہ ویست تری لہ کہ س و کارم و مندالہ کانیشم

خوشہ ویستری و کاتی لہ مالدا ئہ ہم یادی تو ئہ کہم ئینجا خو م بو

پاناگیریت و تاکو دیم و سہیری نیو چاوانت دہ کہم بہ لام کہ بیر لہ

مردنی خو م و تو ئہ کہم وہ ئہ زانم تو لہ بہ ہشتا پلو پایہت بہ رزہ وہ

له گهل پیغه مبه ران (سه لامي خوايان ليبيّت) و سه ديق و شه هيداني،
نه ترسم گهر من بيّمه به هه شت تو نه بينم ؟

پیغه مبه ریش (ﷺ) وه لامي نه دايه وه تاكو چه زره تي (جو برئه يل)
دابه زي و ئهم ئايه ته ي بو هيناوه ^(١)، هه ندي له (موفه سیرانی) تر
نه گيرنه وه له كومه لي زانايانه وه ^(٢)، كه (سه وباني) به نده ي ئازاد كراوي
پیغه مبه ر (ﷺ) كه وا پیغه مبه ر (ﷺ) زور خوشي ده ويست و نه گهر پوژي
به خزمه تي پیغه مبه ر (ﷺ) نه گه يشتبا سه برو ئارامي نه ده ما و (غهم) و
په ژاره داي ئه گرت و زور په ريشان ئه بوو، جاري هات بو خزمه تي
پیغه مبه ر (ﷺ) په نكي تيك چوو بوو و به ده ني بي هيزو لاواز بوو بوو،
به جوړي خه فته له نيو چاوانيا ده رته كه وت و پیغه مبه ر (ﷺ) پرسيارى
لي كرد بوچي وات لي هاتووه ؟ ئه ميش له وه لامدا وتي قوربان كه تو
نه بينم سه برو ئاراميم نه ماو لي ئه برئ و بيري پوژي دوايي ئه كه مه وه
نه گهر من به هه شتي بم پله و پايه ي تو زور به رزه چونكه تو
پیغه مبه ري و (ﷺ) منيش ئه و پله و پايه يه م نيه و ناگه مه (مه قامي) توو
جه نابت نابينم نه گهر بچمه به هه شته وه ش هه ر ناتبينم و ئينجا به م
بونه يه وه ئه م ئايه ته هاته خواره وه فه رموي ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ
فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ (أي ومن يطع أمر الله وأمر الرسول

(١) أخرجه ابن مردويه بپوانه: (صفوه التفاسير)، له نووسيني شيخ (محمد على الصابوني)، به رگي/١، لاپه/٢٨٨، هه روه ها بپوانه ته فسيري (محمد متولي الشعراوي) به رگي/٤، لاپه/٣٧٩.

(٢) سه رچاوه كان: ١- بپوانه ته فسيري (قازي به يزوي) به رگي/١، لاپه/٢٨٦، ٢- بپوانه (ته فسيري به غه وي)، به رگي/١، لاپه/٦٩، ٣- په پتوكي (اسباب النزول) ي پيشه وا واحيدي، لاپه/٩١.

(ﷺ) فَإِنَّ اللَّهَ جَل جلاله سَيَسْكُنُهُ جَنَّاتُ الْخُلْدِ وَالنَّعِيمِ) **واته:** هر که سیکیش فرمانی خواو پیغمبر (ﷺ) به جی بیتی نه وه بیگومان که سانیکن که خوی گه وره فه زل و نازو نیعمه تی خوی پرستوه به سه ریاند نه وانهش ﴿مَنْ النَّبِيِّنَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ (آی مع أصحاب المنازل العالیة فی الآخرة وهم الأنبياء الأطهار والصدیقون الأبرار وهم أفاضل أصحاب الأنبياء والشهداء الاخيار وهم الذین استشهدوا فی سبیل الله ثم مع بقية عباد الله الصالحين) **واته:** له گه ل پیغمبران و راستگویان و (شهیدان) و پیاوچاکان له راستیدا هر نه و که سایه تیانه هاوه ل و هاوړی ی چاک و بی وینه، جا بیگومان زور جوانن نه م جوړه هاوه له له خصوصی ره فاقه ته وه پائه بوین^(۱).

(پاشکو)

پیشه‌وا (بوخاری) نه لی: له خاتوو عائیشه وه (پره‌زای خوی لیبت)

(۱) قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ عَنْ جَمَاعَةٍ مِنَ الصَّحَابَةِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) سُئِلَ عَنْ الرَّجُلِ يُحِبُّ الْقَوْمَ وَلَمَّا يَلْحَقْ بِهِمْ) **واته:** نبین و که سیر له کومه لیک له یارانی پیغمبر خدایه (ﷺ) که پیغمبر خدای پرسیاری لیکرا له باره ی نه و پیاوه ی که کومه لیک خوش دهویت به لام پتیا ننه گیشتوه (به کرده وه ی چاک و خوا په رستی زور جا حه زده ت) (ﷺ) فرمودی (الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ) رواه البخاری، **واته:** هر که سه له گه ل نه و که سه دایه که خوشی و بستوه، (نه نه س) نه لی موسلمانان زور دلخوشن به م فرموده یه. (وفي رواية مُسْلِمٌ عَنْ أَنَسٍ أَنَّهُ قَالَ إِنِّي لَا أَحِبُّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) وَأَحِبُّ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وأرجوان بیعتنی الله معهم وإن لم أعملُ كعملهم، **واته:** له گترانه وه یه کی موسلیما له نه نه سه وه (پره‌زای خوی لیبت) نه لی من پیغمبر خوش دهوی له گه ل نه بوبه کرو عومردا (پره‌زای خوی لیبت) هیوام وایه که خدا له گه ل نه واندان زیندوم بکاته وه و حه شرم بکات نه گهر کرده وه نه وانیشم نه بو.

ده گيرِيتِه وه گويسِيتي پيغَمبَر (ﷺ) بوم ئه يفه رموو (مَا مِنْ نَبِيٍّ يَمْرُضُ إِلَّا خَيْرَ بَيْنِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) واتِه: هيچ پيغَمبَرِيك نه بووه كه نه خُوش كه وتبِيت مه گهر خودا سه رپشكي نه كردبِيت له نيتوان دونياو قيامه تا)، وه هه روه ها له وه نه خُوشينه دا كه وه فاتي كرد وه زعي واي به سه رها ت كه دهنگي قورس بوو گويم لى بوو ئه يفه رموو ﴿مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ﴾ واتِه له گه ل ئه وانه ي تو نازو نيعمه ته كاني خُوتت به سه ردا پرستوونه له پيغَمبَران و راستگويان و (شه هيدان) و پياوچاكاندا، هه روه ها پيشه وا (موسليم) هيتاويه تي له (سه عدى كوپى ئيبراهيمه وه) به و شيويه هيتاويه تي ئه مه ش ماناي ئه وه فرموده يه كه فرمويه تي (اللَّهُمَّ فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى) سى جار واتِه خودايه له گه ل ئه و هاوه له پله بلندانه دابم، (سه هلى كوپى موعازى كوپى ئه نه س) له باوكيه وه ده گيرِيتِه وه وتويه تي پيغَمبَر (ﷺ) فرمويه تي (مَنْ قَرَأَ أَلْفَ آيَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كُتِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعِ ﴿النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ﴾ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا) ^(۱)، واتِه هه ركه سى (هه زار) ثابته له ريگاي خودا بخوينى له پوژى دواييدا له گه ل پيغَمبَران و راستگويان و (شه هيدان) و پياوچاكان ده نووسريت، واتِه ئه مانه چ هاوړپيانىكى چاكن، جا خواي

(۱) اخرجه أحمد وأبو يعلى والطبراني، بروانه : (تفسير ابن كثير) ، بهرگى/۲،

گه وره ده فه رموویت: ﴿ ذٰلِكَ اَلْفَضْلُ مِنْ اَللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا

﴿ ٧٠ ﴾ **واته:** ئه و (قه درو) پزلیتانه له خواوهیه، خوا خوی پزئو حورمه تی گرتوون، جا بیگومان خودایان به سه که به کرده وه یان ده زانییت، **واته:** خودا خوی ده زانییت کی شایسته ی یارمه تی و پزنیشانده.

(خوای گه وره فه رمانمان پی نه کات هویشار بین به رامبه ر به دووژمن)

(موفه سیره کان) ئه فه رموون له پاش ئه وه ی خوای مه زن موسلمانانی ناگادار کرده وه له هه لویست و پیلانی (مونا فیککان) واته دوو پوه کان وه فه رمانی کرد پیویسته پابه ندی فه رمانی خوداو پیغه مبه ر (ﷺ) بن ئه و جا فه رمانی په پره وانی پزبازی ئیسلامی کرد که له پزگای خوداو بو به رزکردنه وه ی ئایینی ئیسلام تییکوژشن و (جیهاد) واته غه زا بکه ن و هه میسه له حالئ ناماده باشی دابن و به رامبه ر به دووژمنانی ئیسلام و دینه که تان وه به رپه رچدانه وه ی په لاماری دووژمن بن و هه روه کو خوای گه وره له م چه ند ئایه ته دا فه رمانمان پی ده کاو ئه فه رمووی: ﴿ یٰۤاَیُّهَا

اَلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا خُذُوْا حِذْرَکُمْ ﴾ (أَي خُذُوا يَا مَعْشَرَ الْمُؤْمِنِيْنَ حِذْرَکُمْ مِنْ اَعْدَائِکُمْ فَتَقِظُوْا وَاحْتَرِزُوْا مِنْهُمْ وَاسْتَعِدُّوْا لَهُمْ بِالسَّلَاحِ) **واته:** ئه ی موسلمانان وریاو ناگادارین له دووژمنانتان ئه مین مه بن هه میسه (حه زه ری) لی وه ربگرن چونکه ده بی هه موو کات وریابن و هویشی خو تانتان هه بی و ناماده بن بو پوه پوه بونه وه ی دووژمنانی دین و ئایینی

پیروزی خودا ﴿فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ اَنْفِرُوا جَمِيعًا﴾ (۷۱) ﴿اَي اُخْرَجُوا اِلَى
 الجهادِ جماعات مُتَفَرِّقِينَ سَرِيَةً بَعْدَ سَرِيَةٍ اَوْ اُخْرَجُوا مُجْتَمِعِينَ فِي الْجَيْشِ
 الْكَثِيفِ جَمَاعَةً وَاحِدَةً﴾ واته: برون سريه سريه يان دهسته دهسته يان
 تيب تيب به کومه ل بچنه (جيهادو غهزا) هه روه ها هه لمهت بهرن به پتي
 پتيو يست مه به ست نه وهيه كه هيچ كات له مهيدان و گوره پاني جهنگ
 چول نه بي نه گينا موسلمانان سووك و پيسوا نه بن و ژير دهستي بيگانه و
 (كافران) و لادينان نه بن، جا هه روه ها خواي گه وره دهفه رموويت:
 ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لُّبِطٌ﴾ (أي وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ يَتَّقِلُ وَيَتَخَلَّفُ عَنِ الْجِهَادِ
 لِمَرَضٍ فِي قَلْبِهِ وَهُمْ الْمُنَافِقُونَ) واته: به راستي له نيوهيه كه ساني كه
 سستي ده نوئين و (ته مبه لي) نه كه ن له ده رچوون بو (جيهاد) وه كو
 مونافيقه كان واته دوو پوهه كان وه ناپون بو جهنگ ﴿فَإِنْ أَصَابَكُمْ
 مُصِيبَةٌ قَالْ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾ (فَإِنْ
 أَصَابَتْكُمْ هَزِيمَةٌ أَوْ قَتَلَ قَالَ ذَلِكَ الْمُنَافِقُ الْحَمْدُ لِلَّهِ إِنِّي لَمْ أَكُنْ حَاضِرًا فِي
 الْمَعْرَكَةِ فَيَصْنَعِي مَا أَصَابَهُمْ وَأَقْتُلُ كَمَا قَتَلُوا) واته: نه گهر نيوه تووشي
 به لاو نه هامه تيهك بوون وه كو (كوشتن) و برين يان تووشي شكست بوون
 له گوره پاني جهنگدا جا بيگومان هه ريهك له و دوو پوهانه نه لي به راستي
 خوا چا كه و به هره ي پشت به سه رمدا، كاتي كه من له گه ليان ناماده و
 حازر نه بووم له جهنگدا تا منيش دوو چار بوومايه وهك نه وان ﴿وَلِنْ
 أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ﴾

(ای وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ نَصْرٌ وَغَنِيمَةٌ لِّیَقُولَنَّ نَدَامَةٌ تَحْسُرُ عَلَى مَا فَاتَهُ) واتھ:
 تھ گھر نیوہش تووشی چاکہ و فہزل و پیرتیک بین یان دہسکہ و تیک لہ لایہ ن
 پہ روہ ردگارہ وہ، وہ کو کہ سیک کہ لہ پیشدا ہیچ پہ یوہندی و
 ناشنایہ تہ کیان نہ بووبیت دہ لیت: ﴿يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا
 عَظِيمًا﴾ (۷۳) (ای یالبتنی کنتُ مَعَهُمْ فِي الْغَزْوِ لَأَنَالَ حَظًّا وَأَفْرَأَ مِنَ
 الْغَنِيمَةِ) واتھ: تھی خوزگہ منیش لہ گہ لیاندا بوومایہ چونکہ تھ وکاتہ
 منیش لہ و دہستہ کہ وتہ دا بہ شدار دہ بووم، وہ بہ ناواتیکی گہ ورہ
 دہ گہ یشتہم و بہ ہرہ مہند دہ بووم۔

(جیهاد و غه زار کردن ده بی بۆ ره زامه ندی خودا بی) ^(۱)

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

فَيُقَاتِلْ أَوْ يُغَلِّبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ ^(۷۱) **واته:** نه و که سانه ی که ده یانه ویت ژیان و رابواردنی دنیا ی فانی بفروشن و خویشی و رابواردنی به هشتی پی بکرن نه وه با له ریگا خودادا جیهاد و غه زامه ندی بکه نه له گه ل دوزمنانی خوداو پیغه مبه ر ^(۷۲) دا بجه نگن چونکه بیگومان هر که سیکیش له پیتاوی خودا بجه نگیته له گه ل نه و که سانه داو که ده یه وی شه ر به موسلمانان بفروشی و ده یانه ویت بیکوژن و بیشکینن و له ناویان بیه ن جا موسلمانان کانیش به و مه رجه ی غه زارکردنیان بۆ ره زامه ندی خودا بیت نه ک بۆ ده سته و تنی مال و سامان بی و یا بۆ سه ره رزی گه ل و هوز یان بۆ به زرکردنه وه ی ناو ده رکردنی سه رکرده یه ک بیت به لکو بۆ

(۱) پیغه مبه ر ^(۷۱) نه فه رموویت: (تکفل الله لمن جاهد في سبيله لا يخرجه إلا الجهاد في سبيله إن توفاه أن يدخله الجنة أو يرجعه إلى مسكنه الذي خرج منه مع ما نال من أجر أو غنيمه) رواه الشيخان، واته خوا خو ی کردوه به زامن بۆ هر غه زا که ریک له ریگای خویدا که نه گه ر (مراندی) **واته:** (شهید) بوو بیخاته به هشته وه یان بیگه رینیته وه بۆ نه و شوینته ی که لئی ده رچوه له گه ل نه وه ی که ده سته ی که وتوه له پاداشت یان له ده سته و ت و (غنیمه ت)، بپوانه: فتح الباری شرح صحیح البخاری، له دانانی (ابن حجر العسقلانی) به رگی/۶، لاپه ره/۲۵۴، هروه ها بپوانه: (عمدة القاری شرح صحیح البخاری) له دانانی (بدرالدین محمود العینی، به رگی/۱۰، لاپه ره/۲۰۰۲).

(شەهید) بێت ئەو خۆشی بەهەشتی پێ ئەبەخشی و نازو نێعمەتی هەتا هەتایی بۆی دەمینێتەو، وە ئەگەر بمینیت و سەربکەوێت بەسەر دوژمنانی خودادا، ئەو لە دنیا سەربەرز ئەبێ و بە ئاسودەیی ژیاڵ دەباتە سەر (ئەجر) و پاداشتی بە جار زۆر لە قیامەتیش مسۆگەر دەبێت.

(هاندان لە سەر جیهاد کردن بۆ پرگارکردنی ژن و مندال و بی هیژەکان)

(موفەسیرەکان) ئەم ئایەتە دواییش بەلگەیه لە سەر گرنگی جیهاد و غەزا کردن هەتا موسلمانان گیانی خۆیان بەخت بکەن و تێبکۆشن و واز لە (جیهاد) کردن نهینن و ئەوجا دوژمن لیان دەترسن و ولاتیان پارێزراو ئەبێ و ئاینیان گەشەدار ئەبێ (شەریعەتیان) کار پێ کراو ئەبێ بەلام ئەگەر هەر کاتیکیش وازیان لە (جیهاد) هێنا دوژمن تەماعیان تی دەکاو ولاتیان داگیر ئەکات و خەڵکە که ژێردەست ئەکاو ئیسلامیش (زەعیف) ئەکاو شەریعەتە کهشیان سووک ئەکاو ئایینە پیروژەکەشی چەوساوه ئەکات، جا بێگومان خۆی گەورە هانمان ئەداو ئەفەرمووی: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ واتە: ئیمانداران ئەو چیتانە و بۆچی ناجەنگن لە پێناو ئایینی خوادا بۆ دەستەبەرکردنی ئازادی بۆ خەڵکی خوا، یانی بە چ بیانوویە که ناچنە غەزا لە پێی خوا ئەو چەوساوانە و فەقیرو بی هیژانە پرگار بکەن، وەکو ئەفەرمووی: ﴿وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ﴾

وَالْوِلْدَانَ ﴿۱﴾ واته: بۆ جهنگ ناکه ن بۆ پزگارکردنی ئه و موسلمانانه ی (مه ککه) له پیاو و ژن و مندالان که بت په رسته کان په کیان خستووه نایه ن کۆچ بکه ن بۆلای برایی موسلمانانیان له مه دینه چونکه گبریان خواردووه به ده ست بی باوه پانی مه ککه وه که ئه وان باوه پیان هی ناوه و کۆچیان نه کردووه بۆ مه دینه و چونکه بیگومان پێگه یان لی به ستراره له چاودێری کافران واته بی باوه ره کان، ئه مانه ش له پیاوان بۆ نمونه وه ک (سه لمه ی کوپی هیشام و وه لیدی کوپی وه لید، و عه باسی کوپی ئه بی ره بیه و ئه بی جهنده و زۆرانی تریش وه ههروه ها له ژنانیش (ئومو شوره یکو) دوو خیزانی عه بدولپه حمانی کوپی عه وف و ههروه ها منالانیش وه ک عه بدوللای کوپی عه باس و عه بدوللای کوپی عومه رو وینه ی ئه مانه (خوایان لی رازی بیّت) ^(۱).

(ناگادارییه ک)

پێغه مبه ر (ﷺ) له مه ککه وه کۆچی کرد بۆ مه دینه له گه ل هه ندی موسلمانان که خاوه نی توانا بوون به لام ئه وانه ی که توانایان نه بوو له پیاوان و له ژنان و مندالان له مه ککه مانه وه (بت په رسته کان) زۆریان ئازار نه دان و توانایان نه بوو که به رگری له خۆیان بکه ن و چونکه یاریده ده رو پشتیوانیان نه بوو که (دیفاعیان) لی بکا چونکه ده ستیان له

(۱) بپه وانه په رتوکی (سیره ت و ژیا ننامه ی زاتی ره هبه ر له په وشت و نه خلاق و غه زه واتی پێغه مبه ر (ﷺ) له نووسین و ئاماده کردنی (عبدالرحمن ملا طه عبدالعزیز، به رگی ۱/، لاپه ره ۲۵۵).

همو شتی برابوو ئینجا په نایان برد بولای په روه ردگارو له خوای
گه وره پارانه وه جا خوای گه وره ش به م (ثایه ته) وه لأمی دانه وه و
مه روه کو نه فه رموویت: ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ

الظَّالِمِ أَهْلُهَا﴾ واته: نه وانه ی که نه لاین نه ی په روه ردگاری ئیمه تو له م
شاره ی مه ککه یه^(۱). دانیشته وکانی زالم و سته مکارن نه ی خودایه
پرگارمان بکه چونکه نازاری زورمان دده دن و پښمان ناده ن کوچ بکه ی ن
بو مه دینه ﴿وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ (۷۵)

واته: نه ی خودایه پشستیانیکمان له لایه ن خوته وه بو بنیره یارمه تیمان
بدات و سه رمان بخت ، له راستیدا بت په رسته کانی (مه ککه) نه وه نده
زالم و سته مکار و دلړه ق بوون هرکه سی موسلمان بوو نازاریان داو به
کوته ک و لیدان ئی وا هه بوو نه یان (کوشت)، تاکو پییان بکرا بایه و
نه یان گنډرپایه وه سهر (بت په رستی) و به تاییه ت به رامبه ر به و که سانه ی که

(۱) قرية: واته گوند به لام مه به ست شاری (مه ککه یه) چونکه ئیبن و عه باس (په زای
خوای لیبت) که نه م ثایه ته ی نه خوینده وه نه یفه رموو (من و دایکم له وانه بووین)،
به لام (موفه سیران) نه لاین (قریه) به گوند و شاریش ده گوتریت نه وه ته بزانه قورثان
به (مه ککه) نه لی (أُمّ الْقُرَى)، واته دایکی هموو گوندان، جا بیگومان له کاتیکدا
مه ککه له و سهرده مه دا گه وره ترین شاری نه و ده ورویه ره بووه و چونکه پایته ختی
هموو وه لاتی (حیازه) و له بهر (شهره ق به یتوللاو مه تا کوو ئیستا که ش) بپوانه:
(تفسیر القرطبی)، له نووسینی (محمد بن أحمد الأنصاری)، به رگی ۲/، لاپه ره ۴۰۲،
مه روه ها بپوانه: (تفسیر النابلسی) له نووسینی (الدکتور محمد راتب النابلسی)،
به رگی ۲/، لاپه ره ۱۳۹..

بئى كەس و بئى پىشتىوان بوون، جا بىگومان لە پاشان (نزاو دوعايە كيان) گىرابوو خوداى بەزەبى و مېهرەبان بە ھانايانە ھەتات و ئەو پىڭھەمبەرە مەزنەى (ﷺ) بۆناردن و (مەككەى) بۆ ئازاد كردن سوپاس بۆ خوا ، خواى گەورە ئەفەرموى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ واتە: ئەو كەسانەى باوەريان بە خواو بە فەرمانى خوا ھەيە لە پىڭھەى خوا ئەجەنگن بۆ سەرخستن و پىزگارکردنى مۇسڵمانان لە دىلى و ژێردەستى، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ واتە: ئەو كەسانەى (كافر) و بئى باوەرپن لە پىڭھەى (تاغوت) و شەيتاندا كوشتارو شەپ دەكەن چونكە لەبەر توغیان و لادان لە پىڭھەى راست گومراپوون ﴿فَقَتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ﴾ جا بىگومان ئەمانە دۆستانى (شەيتان)، ئىوھش لەگەڵ دۆستان و يارانى شەيتاندا غەزا بكەن و جەنگين چونكە ئەو بئى باوەرپانە لەسەر پىڭھەى بىروباوەرى شەيتان شەرتان لەگەڵ ئەكەن ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ (٧) واتە: بەپاستى ھەول و پىلانى (شەيتان) و لايەنگرەكانى لاوازو دۆراو، لەچاو دەسەلات و تواناى خودا بئى ھىزو زەبوونە.

له پيشدا داواى شهركردنيان نه كړد ئينجا جهاد فهرزكراو داواى دواخستنيان نه كړد

﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾ (موفه سیره کان) نه فرموي
 نه م ثابته ده رباره ی هوی هاتنه خواره وهی نه م ثابته (پیشه و نه سائی
 و حاکم) له ئیبنو عه باسه وه ده گپړنه وه ده لئ (عه بدولره حماني کورې
 عه وف) و چند هاوه لیکي هاتنه خزمهت پیغه مبر (ﷺ) ووتیان قوربان
 نیمه پیش نه وهی موسلمان بین و له وپه پری هیزو به توانا بوین که
 موسلمان بوین تووشی زه لیلی چه وسانه وه بوین نه و جا پیغه مبر (ﷺ)
 فرموی من فرمانم پیکراوه به لیبوردن و سه برگرتن ده بی خوتان
 بگرن و شهر له گهل قوپه یشیه کان نه که ن و نه و جا کاتی موسلمانان کان
 کوچیان کرد بۆ مه دینه فرمانیان پیکرا به شهر له گهل (کافران) به لام
 بریکیان خویان په ناداو ناماده ی جهاد نه بوین^(۱).

ئیتتر خوی گه وړه نه م ثابته ی نارد خواره وه و سه رکونه ی کردن و
 فرموی: ﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾ واته: ثابته سه رنجی
 نه و جوړه که سانه ت نه داوه که له سه رده مانیکدا گهرم و گوړ بوین بۆ
 جهنگ و پووبه پووبونه وه به رده وام پییان ده و ترا واز به یئن وه ده ست
 بپاریزن کاتی نیه و ثابته ی خوا ناشرین مه که ن خوینی خه لکی به ناهه ق

(۱) بپوانه ته فسیری ره وان بۆ تیگه یشتنی قورئان له نووسینی مه لا مه حمودی
 که لاله یی، بهرکی ۵، لاپه ره ۱۰۸، له گهل ده ستکاری، هه روه ها بپوانه: (ته فسیری
 زما کوی)، بهرکی ۵، لاپه ره ۲۳۴.

مه پڙڻ.

(پوخته ی ووتہ کان): ده ست له جهنگ بگرته وه و شه پ مه کهن چونکه کاتی جهنگ نه هاتووه له باتی جیهاد، ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ واته: نویژده کانتان بکهن و (زه کات) بدهن هه تا خوا مؤلّهت ده دات ، چونکه بیگومان له وکاتی موسلمانان کان له (مه ککه) بیهیز بوون و بت په رسته کان زوریان نازار نه دان (هه روه کو له پیښه وه ئاماژه مان بو کرد) چونکه پیښتر هه ندی له موسلمانان داوایان له پیغه مبه ر (ﷺ) کرد که ریگه یان بدات دوانیش شه پ له گه ل (بت په رستان) بکهن به لام پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی هیشتا ریگه ی شه پم پیښه دراوه چونکه ئه وکات له هه ر مالیک یه کیک موسلمان ببوو، ئه گه ر ریگه ی شه پ درابایه موسلمانان کان له گه ل باوک و برای خویان ئه که وتنه شه پ ئه وکات موسلمانان کان له ناو نه چوون، ﴿فَلَمَّا كُنِبَ عَلَيْهِمُ الْفِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً﴾ که چی که پوژگاریک هاته پیښه وه خوی گه وره جهنگی له سهر فهرز کردن بو به رگری له ئایینی خواو پزگارکردنی خه لکی سته مدیده هه ندی له وانه له خه لکی ده ترسان هه روه کو ترسیان له خوی گه وره به لکو زیاتریش ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْفِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ واته: ده یان ووت په روه ردگارا تو بوچی جهنگ له سهر فهرز کردوون خوزگه بو ماوه یه ک مؤلّهت ده داین و دوات ده خست. ﴿قُلْ مَنَعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ انْقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ قَلِيلًا﴾

﴿W﴾ واته ئه ی پیغه مبهەر (ﷺ) به وانه بلی خوشی ژیا نی دنیا که مه و پاداشتی که مه و نامی نی به لام پوژی دوا بی بو ئه و که سانه ی به فره مان ی خوا هه لده ستن و خویان له بی فره مان ی ئه پارین و غه زا ئه که ن و (شهید) ئه بن باشتره و بهرده وامه و هه موو پاداشتیکیان پی ئه در ی هه روه ها به قه د داویکی ناوکه خورما زولم و سته میان لی نا کر ی.

(چه ند ناگادارییه ک)

هه ند ی له (موفه سیران) رایان جیاوازه له سه ر ئه و (ئایه ته ی) پی شه ودا که به هوی چیه وه دابه زیوه، چ تا قمیک له ئاده می زاد ئه گر یته وه...؟

یه که م: شیخ حه سه نی به صری (ره حمه تی خوی لبیبت) ده لی دهر باره ی موسلمانان هاتوته خوار ی (موجاهیدی تابعی) ده لی دهر باره ی جووله که کان هاتوته خوار ی هه ند یکی تر ده لین دهر باره ی دوو پوه کان هاتوته خوار ی به لام هه ند ی له (موفه سیره کان) رای شیخ (حه سه نی به صری) به لاواز داده نین، چونکه له میژوی هاوه لانی پیغه مبهەر (ﷺ) نه بیستراوه که سه ریچی له ئه نجامدانی (حوکمیک ی) خواو پیغه مبهەر (ﷺ) و قورئانی پیروژ بگرن و یان له یاساو فره مانه کانی بگرن و یان هه لو یستی ناله بار بنوینن.

دووهم: - هه ند ی له (موفه سیران) ده لین مه به ست ئه و تا قمیه که له پی شه وه با سی کردن به مه ی دوا ئه که ون و خویان ئه دزنه وه له جه نگ ئیتر ئایه مه به ست به و تا قمه پابر دووه هه ر نا پاکه کان بووه.

چونكى ئۇ ناپاكانە تىكەل بە بىرلەشكەن بولۇپ، لافى بىرلەشكەن ئۇ ئۇدا
 ۋە بە بىرلەشكەن سەير ئەكران بەلام دور بولۇپ لە پەشتى ئىسلام ۋە
 بەرنامەكەي.

سۈيۈم: - جاھاروھە زۆرىك لە (موفەسىران) پايان وايە مەبەست لەم
 ئايەتە پىرۆزە، ھەندى لە موسلمانانە بوو كە لە (مەككەو) كۆچيان
 كرد بۇ (مەدىنە) چونكى ئۇ وانە غەزايان پى ناخۇش بوو، بەلام ئەم
 (پايە) نۆر دورە ۋە (پايەكى) گونجاۋ نىيە، بەلكو دوتوانىن بلىين
 لىھاتتوتىن كەس لە غەزا لەگەل دوزمىنانى خوادا ئۇ موسلمانە
 كۆچكەرلەنە بولۇپ كە مال ۋە حال ۋە كەس ۋە كارى خويان لە پىناۋى خوادا
 بەجىھىشت ۋە ھەمويان خستە پشت گوى لە پىناۋى (ئىمان) ۋە
 پەيامەكە ياندا ئىتر چۆن دەبىت بوترىت ھەندىك لە وانە لە (غەزا) بىزار
 بولۇپ ۋە سستيان كردوھە؟^(۱)

(راکردن لە مردن بەھىچ شىۋەيەك ناكى)

ئەوجا با واتىنەگەن ۋە وانە زانن كە خۇشاردەنە ۋە دواكە وتىيان لە
 جەنگ ماۋەي ژيانىيان دوا ئەخات ۋە تەمەن درىژ ئەبن ونە پەلامارو
 پۇشتنتان بۇ جەنگ مەرگەن لە پىش ئەخات جا بىگومان بەپاستى
 مردنىش كارەساتىكى گشتى يە ھەموو كەس دەگرىتە ۋە كەس لە

(۱) لەم چەند (ئاگادارىيە) سوود لەم سەرچاۋانە ۋە رىگىراۋە: ۱- تەفسىرى پەوان،
 بەرگى ۵، لاپە ۱۰۹. ۲- تەفسىرى قورئانى پىرۆزلە نووسىنى مامۇستا (مەلا
 عوسمان مەلەجەيى)، بەرگى ۲، لاپە ۳۲۹. ۳- تەفسىرى گولشەن بەرگى ۱،
 لاپە ۲۰۸.

نابى و ههروه كووه و ئايه ته پيروزه بۆمان پوون ئه كاته وه و

ئه فه رموى: ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾

أي في أي مكانٍ وَجَدْتَهُمْ فَلَا بُدَّ أَنْ يَدْرِكَكُمْ الْمَوْتُ عِنْدَ انْهَاءِ الْأَجَلِ وَيُفَاجِئُكُمْ وَلَوْ تَحَصَّنْتُمْ مِنْهُ بِالْحُصُونِ الْمَنِيعَةِ فَلَا تَخْشَوُ الْقِتَالَ خَوْفًا الْمَوْتِ^(١). واته بىگومان دلتياش بن له هه ر جىگايه ك دابن مردن پيتان

ده گات له و كاته ی (ئه جه لتان) بىت ئيت ر لادان له (غه زا) ئيوه پزگار ناكات له (مردن) جا كه وابوو بۆ چ له (جيهاد) راده كهن و خو ده شارنه وه، هه تا ئه گه ر له نيو قه لاو بورج و شوينى سه خت و قايميشدا بن واته له هه ر كویدا

بن (مردن) به خه تان پى ده گريت هه ر ده مرن ﴿وَإِنْ تُصِيبَهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ واته: بىگومان هه ركات باوه ر لاوازه كان ئه گه ر خيرو

چا كه يان بىته پى ده لىن ئه مه له لايه ن خواوه وه به ﴿وَإِنْ تُصِيبَهُمْ

سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ واته: خو ئه گه ر تووشى به لاو

ناخوشيه كيش هاتن به پىغه مبه ر (ﷺ) ده لىن ئه مه يان به هوى تووه به و

خه تاى تو به !! ﴿قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَإِنَّ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ

حَدِيثًا

﴿٧٨﴾ واته: تو ش ئه ی پىغه مبه ر (ﷺ) پىيان بلى هه رچى خو شى و ناخوشيه ك هه به و دىته پىگاتان هه ر هه مووى له لايه ن خودا وه به و

(١) بهوانه (صفوه التفاسير) له نووسينى ماموستا (محمد على الصابونى)، به رگى | ١،

لا په ره | ٢٩١، چاپى به بيروت، (دار القرآن الكريم)، هه روه ها بهوانه: (التفسير الواضع

الميسر) هه مان (نوسه ن)، لا په ره، ٢٠١ چاپى (المكتبة العصرية بيروت).

تاقیتان دہکاتہ وہ ہمووشی بؤ ئیمانداران بہ خیر دہ گہ پرتہ وہ، جا ئیتر
من نازانم ئہ وخہ لکہ باوہر لاوازہ بؤ لہ (حہ قیقہت) و لہ راستیانہ
تیناگہن و لہ قسہ ی راست و دروست حالئ نابن، جا خوائ گہ ورہ
ئہ فہرموویت: ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ

نَفْسِكَ﴾ **واتہ:** ہەر خوشی و چاکہ یہ کت تووش بووہ ئہ وہ بزانه لہ
خواوہ یہ، وہ ہەر ناخوشی و خراپہ یہ کت تووش بووہ ئہ وہ بزانه لہ
خوتہ وہ یہ ہندی لہ (موفہ سیران) بہم جوړہ مانای ئہ و پستانہ ی
پیشوویان بہم جوړہ ی خواوہ وہ کردوہ، وہ کو ئہ فہرموون ہەر شتی
تووشی تۆ بووہ ئہ ی ئادہ میزاد لہ چاکہ ئہ وہ لہ خواوہ یہ بہ ہوی
گہ ورہ یی و میہرہ بانئ و دلوفانی خوہ وہ، وہ ہەر شتی تووشی تۆ بووہ
ئہ ی ئادہ میزاد لہ خراپہ ئہ وہ لہ خوتہ وہ یہ چونکہ لہ خراپہ و لہ پوودای
نالہ بار و بہ ہوی گوناہو تاوانئ خوتانہ وہ توشتان ئہ بی و خوا بؤتانی
دروست ئہ کات جا خوائ گہ ورہ ئہ فہرمووی: ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا

وَكُنْ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ **واتہ:** ئیمہ تۆمان ناردوہ ئہ ی پیغہ مہر ﴿﴾
بؤلای ہموو کہ سی بہ راستی واتہ ئہ ی پیغہ مہر ﴿﴾ ئہ و ہندہت بہ سہ
کہ خوا ئاگای لیتہ، واتہ بیگومان خوا خوی شایہ تہ لہ سہر ئہ وہ ی
پہ وانہ ی کردووی و وہ شایہ تیشہ لہ نیوان ئہ وان و تۆدا، وہ ئاگاداریشہ
کہ تۆ فہرمانئ خوات پی پاگہ یاندوون و ئہ وانیش کہ چۆن پشتیان لہ و
ہق و راستیہ کردوہ لہ بہر بی دینی خویان و لہ بہر ہہ واو ئارہ زووی
(خراب) ونہ فس و شہ یتان.

(جا بیگومان گوپرایه لی پیغه مبه‌ر (ﷺ) گوپرایه لی خوای گه‌وره‌یه)

(موفه‌سیران) نه‌فهرموون له‌پاش باسکردنی نه‌و شته‌گرنگانه‌ی پیشوو‌خواهانی ئاده‌میزاد نه‌دا بۆ‌فهرمان به‌رداری کردنی و گوپرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و مل که‌چ کردن بۆ‌فهرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چونکه‌هه‌رکه‌سی گوپرایه‌لی نه‌و بکات نه‌وا گوپرایه‌لی خودای کردوو‌هه‌روه‌کو خوای مه‌زن نه‌فهرمووی: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ (ای من اطاع امر الرسول فقد اطاع الله لانه مبلّغ عن الله) واته: به‌راستی هه‌ر که‌سی بۆ‌فهرمانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) گوپرایه‌لی بکات و کاری پی بکات نه‌و که‌سه بۆ‌خوا‌ملی که‌چ نه‌کات چونکه‌نه‌وه‌ی بیگومان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌خه‌لکی پائه‌گه‌یه‌نی‌فهرمانی خوا‌یه‌و وه‌خوا کردویه به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ده‌سه‌لاتی پیداو‌ه که‌فهرمانی خوا‌پا‌گه‌یه‌نی چونکه‌فهرمانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمانی خوا‌یه ﴿وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ (ای و من اعرض عن طاعتك فما ارسلناك يا محمد حافظاً لأعمالهم ومحاسباً لهم عليها إن عليك إلا البلاغ) واته: هه‌رکه‌سی‌یکش پشت هه‌لبکات و پوو‌وه‌ریگپری گوپرایه‌لی نه‌کات نه‌وه‌ئیمه‌تومان ناردوو‌ه نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌پاسه‌وان و چاودیری نه‌وان بی به‌سه‌ریانه‌وه، دیاره‌که‌به‌رپرسیاریش نابیت لییان به‌لکو ته‌نها پا‌گه‌یاندن و (ته‌بلغیت) له‌سه‌ره‌و به‌س، بۆ‌پوونکردنه‌وه‌ی نه‌م فهرموده‌یه‌ی خودا پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ده‌فهرمووی: ﴿مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ يَعَصِينِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ

يَغْضِي الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي) ^(۱) **واته:** ههركه سيك فهرمانبهري من بكات يان به گويي من بكات نه وه فهرمانبهري خوي كردوه، وه ههركه سيك له من ياخي ببئ نه وه به پاستي له خوا ياخي بووه، وه كه سيك به گويي فهرمانپه وايي موسلمانان بكا به گويي فهرماني مني كردوه، وه ههركه سيك له فهرمانپه وايي موسلمانان ياخي ببئ نه وه له من ياخي بووه، ﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ **واته:** نهو (دوو پووانه) كه دهچوونه خزمهت پيغه مبهه (ﷺ) دائه نيشتن و گويان له فهرموده كاني نه گرت نه يانگوت فهرموده كانت ته واوه و نيمه ملكه چين بوي به لام كه له لاي تو هه لدهستان و نه پويشتن نه چوونه شوينيكي كه هه ر خوياني لي بوونايه، كومه ليك لهو (دوو پووانه) نه وه ي تو پييان نه لي و نه وه ي له لاي تو گوتيان نه وه انيه و پاست فاكه ن ﴿وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ﴾ **واته:** خودا ده ينوسي هه ر پيلانيك به شه ودا ده يكه ن له دزي تو ريكي نه خه ن و دوژمنايه تي تو نه كه ن ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ ^(۸۱) **واته:** نه ي پيغه مبهه (ﷺ) وازيان لي بينه و پويان لي وه رگيره و خويان تي مه گه يه نه و پشت به خوا ببهسته و باوه رت هه بي كه خوا سه رت نه خات و خواش به سه بوتو كه ناگاداروو يارمه تيده رت بيت.

(۱) رواه مسلم عن أبي هريرة (رضي الله عنه) وأخرجه أحمد والامام البخاري ايضاً، برقم

ٴهو قورٴانه هٴچ شك و گومانی تٴدانیه كه له لایهن خوداوه دابه زیوه

جا ههروهه خوی گه وره فه رمانیان پٴ دهكا كه له (قورٴان) ووردبینه وه چونكه ٴهو قورٴانه (موعجیزه ی) پٴغه مبه رٴتی پٴغه مبه ره (ﷺ) ههروهه به لگه و نیشانه ی پاستیه تی چونكه دیاره كه ٴهو گومانه ش بوو گوٴی نادرٴ به فرمانه كانی خوا جا ٴهوا سه رنجیان پائه كٴشی بٴلای ٴهو قورٴانه و فه رمان ٴهوا به یادو بیر لی كردنه وه ی تا هه ره له قورٴانه كه دا به لگه و نیشانه ی پاستیه كه ی وه رگرن، ٴینجا كه قورٴان پاست بوو كه واته ده بی گوٴرپایه لی بكرٴن جا خوی گه وره ٴهه ره مووی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْآيَاتُ أَنْ يُبَيِّنَ لَهُ الْقُرْآنَ فَلَا يَتَأَمَّلُونَ فِيهِ لِيَعْلَمُوا كَوْنَهُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ تَعَالَى﴾ (١) واته: ٴایه ٴهو (دوو پوانه) بٴ بیر له و قورٴانه ناكه نه وه (مه عناو) مه به سٴی لیك بده نه وه، وه بزائن فرمانه كانی چٴیه و چٴنه؟ (٢) واته بیگومان با وورد ببینه وه و بیر لی بكه ینه وه تا بٴیان ده ركه وی كه له لایهن خواوه

(١) بٴوانه: ته فسیری (حدائق الرٴح والریحان) له نووسینی (محمد امین بن عبدالله الشافعی)، به رگی ٦، لاپه ره ٢٣٤.

(٢) هه روهك بٴ نمونه ٴیمرٴكه زٴزان له و خوٴنده وارانیه كه خوٴشیان به موسلمان و (موسه قهف) و زاناو لیها تو دانه نٴن، هه ره ته ماشای ٴهو (قورٴانه ناكه) بزائن چی تٴدا نووسراوه له (حكه مهت) و له باره ی (ٴیعجاز وه) له باسی گه لانی پٴشو له (بٴدایه ته وه تا نیه ایته)، ٴهم قورٴانه هه مووی سه رسوپه ٴنه ره و (موعجیزه ی) پٴغه مبه ران و پٴغه مبه رمانه (سه لات و سه لامی خویان له سه رٴی)، بٴوانه: ٴیعجاز القرآن له نووسینی (عبدالرحمن مه لاطه) عبدالعزیز لاپه ره ٦٧.

هاتوه ﴿ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ ﴾ واته: خو ته گهر له غهیری خوابو بایه و ههروه کو گومانی بی باوه په کان و دوورووه کانه و وازه عم ته بن واته ته گهر ته م قورئانه له لایه ن هه ر که سیکی تر بهاتایه بیجگه له خوا ﴿ لَوْجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴾ (أی لوکان هذا القرآن مختلفاً كما يزعم المشركون والمنافقون لوجدوا فيه تنافضاً كبيراً في أخباره ونظمه ومعانيه ولكنه مُنَزَّهٌ عَنْ ذَلِكَ) واته: خو ته گهر ته م قورئانه له لایه ن خوداوه نه هاتایه پری ده بوو له جیاوازی و نارپکی و ناسازی و که م و کورتی و (غه له تی) ، به لام چونکه فهرموده ی خودایه ده بینی له هه موو که م و کورتی و ناته واوی و دزایه تیه ک دووره ، ههروه ها پره له (ته خبری) غه بیی و شتی نادیارو به تاییه تی له پوی ره وانبیژی و ماناو مه به سته کانیه وه .

(پاشکو)

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنه) قَالَ هَجَرْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمًا فَأَنَا لَجُلُوسٌ إِذَا اخْتَلَفَ إِنْسَانٌ فِي آيَةٍ فَارْتَفَعْتُ أَصْوَاتَهُمَا فَقَالَ إِنَّمَا هَلَكَتِ الْأُمَّمُ قَبْلَكُمْ بِاخْتِلَافِهِمْ فِي الْكِتَابِ) ^(۱) واته: له عه بدولای کوی عه مره وه (ره زای خوی لیبت) ته فهرمووی: پوژیک له کاتی گهرما چوم بولای پیغه مبه ر (ﷺ) نیمه دانیشتبووین له وکاته دا دووکه س ناکوکیان هه بوو له نایه تی کدا وه دهنگیان به رزبووه وه ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی به پاستی گه له کانی پیش ئیوه له ناوچوون به هو ی جیاوازی و ناکوکیان له کتیبی خودادا.

(۱) رواه مسلم والنسائي وأحمد.

دروست نیه بلاوکردنه وهی هه وال بی لیکولینه وه

قوله تعالى: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ أَلْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ﴾ قال ابن كثير في أول هذه الآية الكريمة في تفسيره (١) هذا إنكار على من يبادر إلى الأمور قبل تحققها فيخبر بها ويفشيها وينشرها وقد لا يكون لها صحة) واته: ئيبنو كه سیر (ره حمه تی خوی لیبت) له ته فسیره كه یدا ته لیت هه كه سیک سه باره ت به هیمنایه تی یان مه ترسی هه والیکمان پیده گات بلاوی ده كه نه وه ته مه به راستی کاریکی زور خراپه و ده رباره ی ته و كه سانه ی كه په له ده كه ن له بلاوکردنه وهی هه وال پیش لیکولینه وهی ئایه راسته یان درویه، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: (كفى بالمرء كذباً أن يحدث بكل ما سمع) (٢) واته به سه ته مه بو ئاده میزاد كه به دروژن دابنریت كه هه رچی بیستی و گوئی لی بیت و بیگیریتته وه، ئیبن و كه سیر له ته فسیره كه یدا (٣) ته فه رموویت (ولنذكر ههنا حديث عمر بن الخطاب رضي الله عنه) حين بلغه أن رسول الله (ﷺ) طلق نساءه فجاء من منزله حتى دخل المسجد فوجد الناس يقولون ذلك فلم يصبر حتى استأذن على النبي (ﷺ) فاستفهمه أطلقت نساءك؟ قال لا فقلت الله أكبر (٤). واته لیره دا ئیمه باسی ته و (حه دیسه ی) ئیمامی عومه ر (ره زای خوی لیبت)

(١) بپونه: (تفسير القرآن العظيم) له. نوسینی (حافظ ابن كثير) لیکولینه وهی (عبدالرزاق

المهدی)، به رگی ٢، لاپه ره ٣٠٣.

(٢) رواه مسلم وابو داود وابن جبان.

(٣) بپوانه: (تفسير القرآن العظيم) له دانانی (ابن كثير الدمشقي) به رگی ٢، لاپه ره ٣٠٤.

(٤) متفق عليه.

نه که بن کاتی هه والی پیده گات که پیغه مبه‌ر (ﷺ) ژنه کانی خوی ته لاق داوه ئینجا له ماله وه دیت بۆ مزگه‌وت ده‌بینی خه‌لک ئه‌وه ده‌لێن نه‌ویش سه‌برو ئارام ناگری نه‌چیته مالی پیغه مبه‌ر (ﷺ) داوای (ئیزنی) لی نه‌کات و نه‌چیته خزمه‌تی و لیی نه‌پرسی ئایه تو ژنه کانت ته لاق داوه؟ پیغه مبه‌ریش (ﷺ) نه‌فه‌رمووی: نه‌خیر حه‌ززه‌تی عومه‌ریش ووتی به‌ده‌نگی به‌رز ووتم (الله اکبر) واته‌ خودا گه‌وره‌یه، و فی (روایه‌ مسلم) فَقُلْتُ أَطَلَقْتُهُنَّ؟ فَقَالَ (لَا) فَقُمْتُ عَلَى بَابِ الْمَسْجِدِ فَنَادَيْتُ بِأَعْلَى صَوْتِي لَمْ يُطْلَقِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) نِسَاءَهُ وَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ^(۱) واته له ریوایه‌تی (موسلم) دا هاتووه ئیمامی عومه‌ر (ره‌زای خوای لیبیت) ووتی لیم پرسی و عه‌رزم کرد ژنه کانت ته لاق داوه؟ فه‌رمووی نه‌خیر منیش له‌به‌ر ده‌رگای مزگه‌وت به‌ده‌نگی به‌رز هاوارم کرد که پیغه مبه‌ر (ﷺ) ژنه کانی ته لاق نه‌داوه‌ن خوای گه‌وره‌ش نه‌م ئایه‌ته‌ی ناردە خواره‌وه‌و فه‌رمووی:

﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾ واته:

ئه‌گه‌ر ئه‌وان ئینجا چ دو‌په‌وه‌کان بیت یان نه‌و موسلمانانه‌ی که ئیمانیان لاوازه هه‌والیکیان پئی بگات سه‌باره‌ت به‌ ئاسایش و ئارامی یاخود سه‌باره‌ت به‌ ترس و نارشه‌حه‌تی خیرا له‌ناو خه‌لکیدا بلاوی ده‌که‌نه‌وه به‌بئی نه‌وه‌ی بیر له‌وه بکه‌نه‌وه که زۆر جارن بلاوکردنه‌وه‌ی

(۱) نه‌مه‌ لێزه‌وه‌ پێشه‌وا (موسلم ریوایه‌تی) کردووه، به‌ ژماره‌ی ۱۴۷۹، له‌ سه‌حیحا

خواہرمان دہکات بہ پیغہ مہرہ کی (ﷺ) نہ گہر بہ تہ نیاش بیت بجورہ غہ زاو (جیہاد)

لیرہ دا خوی گہ ورہ پووی فہرمانہ کہ نہ کاتہ (شہ خسی) پیغہ مہرہ
(ﷺ) وانیشان نہ دات کہ نہ بی بہ و کارہ ہہ لستہ نہ گہر خوی بہ تہ نیاش
بیت ہیچ کہ سیکہ تر یارمہ تی نہ دات ہہ روہ کو نہ فہ رموی ﴿فَقَتِلَ^(۱) فِي
سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكْلَفُ إِلَّا نَفْسَكَ﴾ واتہ: نہ ی پیغہ مہرہ (ﷺ) لہ گہ ل
دورمندا شہر بکہ تہ نانہ ت نہ گہر بہ تہ نہاش بمینیتہ وہ، چونکہ تو لہ
کردہ وہی خوت بہرپرسیاری و نہ ک لہ کردہ وہی نہ وانہ ی کہ دہ یانہ ویٹ
خویان لہ (جیہاد) بدزنہ وہ، ہہ روہا خوی گہ ورہ ہانی خاوہن
باوہ پانیش نہ دا کہ جہنگ بکہن لہ گہ ل بی باوہ پان و بت پەرستان و خوا
نہ ناسان، تا دینی ہق بہرپابی و نالای نیسلام بہرزیبتہ وہ لہ ہہ موو
جیہان، جا خوی گہ ورہ دہ فہ رمویٹ: ﴿وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ^(۲) أَنْ

(۱) ہندی لہ (موفہ سیران) نہ فہ رمویٹ پیتی (ف) لیرہ دات پتی دہ لٹن (سببیہ) واتہ
ہو فہرمانیکہ لہ دوا دا ہہ یہ، ہندیکی تر لہ (موفہ سیران) نہ فہ رمویٹ (ف) فاء
الفصحیہ لأنها أفصحت عن جواب شرط مقدر (تقدیرہ) إذا أردت يا مُحَمَّدُ الْقَوْرَ وَالظَّفَرَ
على الأعداء فقاتل في سبيل الله) بروانہ (تفسیر حدائق الروح والريحان) بہرگی/۶،
لا پەرہ/۲۳۹..

(۲) ناگاداریہ ک: پیشہ وا (طبری) لہ تہ فہرہ کہ یدا دہ لٹت ہہ موو کرداریکی (عسی الله)
واتہ بیڑیکی (الله) بہ کاریبت نہ مہ بق (حتمی) و (واجبہ) واتہ (تہ حقیق) و
(حتمیت)، دہ گہ یہ نیت، نہ ک بق ہیواو نومید بہ کاریبت.

يَكْفُ بِأَسِّ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴿٨٤﴾ واته: هانی خاوهن باوه پانیش بدهن بؤ جیهاد و کوشتارو جهنگ دژی خوانه ناسان چونکه خوی گه وره هیزو دهسه لاتی بی سنووره به توندی و به سهختی تۆله یان لی دهستینیت هر له دنیا پیش قیامت إنشاء الله، ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا﴾ ﴿٨٤﴾ واته: بیگومان هیزو هه لمه تی خوا له وان سهختره له جهنگ و غه زادا له سزاو تۆله شدا توندترو تیزتره واته هیزی خوا له هه موو هیزیک به تین تره سزادان و تۆله سهندنی به تین تره له هه موو تۆله و سزادانیکی تر.

(چه ند خال و باسیکی گرنګ)

۱- (موفه سیره کان) نه فره مون ئه م نایه ته پیروژه ئه مه ی لی وهرئه گیری چونکه به غه زاو جیهاد و تیکوشان دهستدریژی بی باوه پان له کۆل ئه که ویت، بویه پیویسته موسلمانان به ئامۆزگاری و وتاری نایینی به (موعظه) ی (حیکمهت) و (حه سه نه) بؤ ئه و مه به سه هوشیار بکرینه وه، چونکه له سه رده می ئه مپۆماندا (جیهاد) به ووشه و گفتوگوو ئاخاوتن و به لگه ی دروست ئه کریت به سوود وهرگرتن له هۆکاره کانی پاگه یاندن و پوونکردنه وه ی ئیسلام به جوانی.

۲- هه روه ها نایه ته که ئه وه شی لی وهرئه گیری که ئه وپه ری هه لئانی تیدایه بؤ جیهاد و غه زاکردن له گه ل (کافران) واته بی باوه پان، وه هه روه ها نایه ته که ئه وه ش ده گه یه نی ئه گه ر پیغه مبه ر (ﷺ) به ته نیا مایه وه و که سی له گه ل نه چوو بؤ (جیهاد) پیویسته پیغه مبه ر (ﷺ)

به تهنيا دژى (كافران) و بى باوه پان بجهنگى و واز له (جيهاد) نه هينى چونكه خدا به لئينى سهركه وتنى پيداوه.

۳- ههروهه ها نه وه شى لى وهرده گيرى و به دى نه كرى كه پيغه مبه ر (ﷺ) له هه موو كه س په شيدو ئازاتر بووه و به هيچ شيوه يه ك له دووژمن نه ترساوه و وه باشتريه پياوى (حه ربى) بووه، وه ههروهه ها جگه له مهردى و ئازايه تيشى زۆر به (حه ياو) به شهرم بووه و دادگه رى و عه داله تى له پاده به دهر بووه و مهردو چاونه ترس بووه، (ئيمامى عه لى) نه لى نه وكاته ي كه شهر گهرم نه بوو كه پيى نه لئين (حُمَيى الوطيس) ئيمه نه گهر هيرشمان بۆ هاتبايه و خۆمان به پيغه مبه ر (ﷺ) نه گرته وه، (موفه سيران) نه لئين له م ئايه ته ي پيشوودا خودا فه رمانى دا به پيغه مبه ر (ﷺ) بۆ غهزا له پيناوى خودادا، ههروهه ها فه رمانى پى دا كه ئيمانداران هان بدات بۆ جيهاد و تيكۆشان له ريگاي خوادا جا به بۆنه ي نه و دووانه وه ياسايه كى گشتى نه هينى كه هه ر ئامۆژگارى و هه ول و هاندان و كۆمه كيه ك ده گرته وه، وه كو نه فه رموى: ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا﴾ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيمًا ﴿٨٥﴾ (أى من يشفع شفاعَةً حسنة كعون ضعيف أو دفع شر عنه يكن له نصيب من الأجر ومن يشفع شفاعَةً سيئة مخالفة للشرح كالشفاعة لإسقاط حد من حدود الله تعالى كمن يشفع للشارق أو القاتل أو الزاني لئلا لا يقام عليه الحد يكن له وزر من هذه الشفاعة لأنه إغانة للأشرار على انتهاك محارم الله وفيه ضرر عظيم على

المجتمع) واته: ئه‌ی موسلمانان بزنانن كه ئه‌وه‌ی تكایه‌کی باش بكات به‌ین و نیوانی خه‌لكی رێك بخات هه‌ولێ ته‌بایی بدات هه‌روه‌ها دوژمنایه‌تی بپه‌وینێته‌وه، ئه‌وه به‌شیکی چاکی له پاداشت به‌ده‌ست ده‌كه‌وێت له دنیا‌دا پێزدارو خۆشه‌ویست ده‌بی‌ت له پۆزی دوا‌یشدا پاداشتی زۆری هه‌یه، به‌لام بێگومان ئه‌وه‌ی تكایه‌کی (خراپ) بكات بۆ نموونه (تكا بۆ تاوانبارێك) بكات و پاكانه‌ بكا بۆ دزی كه‌ریان (قاتل) و (زینا) كه‌ر ئه‌ویش به‌شیکی مسۆگه‌ری هه‌یه له (سزاو لیپرسینه‌وه) واته خواش هه‌میشه به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌كدا به‌تواناو چاودێره‌.

(باسیك له‌ فه‌رماندان به‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی سه‌لام

به‌ چاكترین شیوه‌)

خوای كار جوان و په‌روه‌ردگار ئیمه‌ی موسلمان فێری (سه‌لام) و دابو نه‌ریته‌كانی چاك و چۆنی ئه‌كا چونكه‌ بێگومان سه‌لام كردن كلیل و (میفتاحی) هه‌موو وه‌ته‌یه‌كه‌ و یان وه‌كو تكاو شه‌فاعه‌تیکی خێرو حه‌سه‌نه‌یه، وه‌ سه‌لام كردن ئه‌بی‌ته (مه‌حه‌به‌ت) و خۆشه‌ویستی و پته‌وكردنی په‌یوه‌ندی (موجته‌مه‌ع) و كۆمه‌لگا و خستنه‌وه‌ی براهه‌تی و ته‌بایی په‌كووتری جا به‌پاستی (سه‌لام) یش موژده‌یه‌كه‌ بۆ ئاده‌میزاد كه‌ پێی رانه‌گه‌یه‌نی، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ ژیا‌نت به‌ ناشتی و هێمنی بی‌ت ئه‌وجا ژیا‌نیکیش ئه‌وه‌بایی سه‌ربه‌رزو به‌خته‌وه‌ریه، به‌لام ژیا‌نی پڕ له‌ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌و ئازاوه‌ و مرده‌نیه، جا پێویسته‌ له‌ سه‌ر هه‌موو خواوه‌ن باوه‌رو مرۆفیکێ به‌ ویزدان و به‌ (ئینصاف) به‌ خۆشی و به‌ سه‌ربه‌رزێ و

به خته وه ری و کامه رانی بژی و ئه دهب و ئه خلاق و په وشته به رزه کانی
 ئیسلام به جی بیتی و جا خوی گه وره ئه فه رمووی ﴿وَإِذَا حُيِّمُ بِنَحِيَةٍ
 فَحْيُوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا﴾ (أي إذا سلم عليكم فردوا عليه التحية..
 بأفضل مما سلم أو ردوا عليه بمثل ما سلم) واته: هه رکاتی سه لامتان لی
 کرا ئیوه ش (ئهی ئیمانداران) وه لآمی ئه و سه لآمه بده نه وه به جوانترین
 شیوه و شیرنترین له وه یا خود وه کو خوی وه لآمیان بده نه وه، نه ک که متر
 له، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ (أي إنه تعالى مُحَاسِبٌ
 ومجازٍ على كل شيء من أعمالكم صغيرها وكبيرها) واته: به راستی خودا
 له سه ره موو شتی (سه لام کردن) وشتی تر (حیسابتان) له گه ل ده کات
 و له گشت که سیك ده پرسیتته وه و پاداشتی هه موو کاریکیش ده داته وه، چ
 که چکه بی و چ گه وره بی.

(پاشکو)

زانایان ئه فه رموون: کاتیک موسلمانان سلاوتان لی ده که ن به جوانترین
 شیوه وه لآمی سلاوه که یان بده نه وه یان هیچ نه بیت وه کو خوی وه لآمی
 بده نه وه به چاکترین وه لآمدانه وه (سوننه ته) وه ک خوشی (فه رزه)
 هه روه ها سلاوکردن (سوننه ته) و جواب و وه لآمی (فه رزه) و پتیوسته،
 جا له عیمرانی کوپی حه سه ن (په زای خوی لیبت) ئه گێرپنه وه گووتی
 پیاوی هاته خزمهت پیغه مبه ر ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ سه لآمی کردو ووتی (السَّلامُ عَلَيْكُمْ)
 جا پیغه مبه ر ﴿سَلَامٌ﴾ وه لآمه که ی دایه وه و پیاوه که دانیشته ئینجا پیغه مبه ر
 ﴿سَلَامٌ﴾ فه رمووی (عَشْر) واته ده خیری گه یشتی، پاشان یه کی تر هات و

ووتی (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ) پیغهمبر (ﷺ) وهلامی دایه وهو،
 پیاوه که دانیشت ئینجا فهرمووی (عشرین) واته بیست خیری گه یشتی،
 وه له پاشان پیاویکی تر هات گوتی (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ)
 جا پیغهمبر (ﷺ) وهلامی دایه وهو دانیشت و فهرمووی (ثلاثون) واته
 سی خیری گه یشتی^(۱)، ئه و جا ههروه ها لیژده دا بۆمان پوون ده بیته وه تا
 (صیغه ی) واته زاراوه ی سه لام زیاتر بیّت و بخوینی به سهر موسلمانان
 ئه وه زیاتر خیر و پاداشتی ده گاتی دیسان له خاتوو عائیشه وه (پره زای
 خوای لیبیّت) ئه گێر نه وه ئه لیّت پیغهمبر (ﷺ) فهرمووی پیم ئه وه
 چه زره تی جویره ئیله (فریشته ی وه حی) سه لامت لیّ ده کات منیش ووتم
 (وَعَلَيْهِ السَّلَام وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ)^(۲)، دیسان ئه گێر نه وه له سه لمانی
 فارسیه وه (پره زای خوای لیبیّت) ئه لیّ پیاویک هاته لای پیغهمبر (ﷺ)
 گوتی (السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا رَسُولَ اللَّهِ) پیغهمبریش (ﷺ) فهرمووی (وَعَلَيْکَ
 السَّلَام وَرَحْمَةُ اللَّهِ)، وه ههروه ها پیاویکی تر هاته خزمه تی و گوتی
 (السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ) پیغهمبر (ﷺ) پیی فهرموو
 (وَعَلَيْکَ السَّلَام وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ) پیغهمبریش (ﷺ) فهرمووی (وَعَلَيْکَ)
 پیاوه که ووتی (قوربان فلان و فلان) هاتن سه لامیان لیّ کردی وه لامی
 سه لامه که تۆ ئه وان له هی من زیاتربوو ئینجا پیغهمبر (ﷺ) فهرمووی
 تۆ که سه لامه که ت کرد (زیده ت) بۆ نه هیشتینه وه تا بۆت زیاد بکه ی ن

(۱) رواه أبو داود والترمذي والنسائي وأحمد والبيهقي، وَقَالَ الترمذي هذا حديثٌ صحيحٌ.

(۲) متفق عليه.

چونکه خودا نه فرموی: ﴿وَإِذَا حُيِّتُمْ بِحِجَّةٍ فَحَيَّوْا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا﴾ نیمه ش به نه اندازهی خوی وه لاممان دایته وه^(۱)، جا خوی که ورده ده فرمویت: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَ كُتُبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ (هذا قَسَمٌ مِنَ اللَّهِ بِجَمْعِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْمِيعَادِ أَيِ اللَّهِ الْوَاحِدِ الَّذِي لَا مَعْبُودَ سِوَاهُ لِيَحْشُرَنَّكُمْ اللَّهُ أَتْيَاهَا النَّاسُ مِنْ قُبُورِكُمْ لِيَوْمِ الْحِسَابِ وَالْجَزَاءِ الَّذِي لَا شَكَّ فِيهِ) واته: بیگومان له خوا زیاتر هیچ خواجه کی تر نیه که شایسته ی پرستن بیت، سویند بیت هه مویان کوده کاته وه و زیندوو ده کاته وه له ناو گوړاو بو مهیدانی مه حشره له پوځی قیامه تدا بو روځی توله و حیساب وجه زا داو که هیچ شک و گومان نیکی تیدانیه ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ (لَفْظُهُ إِسْتِفْهَامٌ وَمَعْنَاهُ النَّفْيُ أَيِ لَا أَحَدٌ أَصْدَقُ فِي الْحَدِيثِ وَالْوَعْدِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ) واته: کی له خوا راستگوترو قسه راستریت، واته که س هه یه له خوا راستگوتر بیت، چونکه فرموده ی خوا به راستی و به ته وای دیته جی و پوو نه دات به بی شک و گومان، بلیته کانی دیته دی و نه باته سر.

(۱) هذا الحديث ذكره السيوطي في تفسير (الدر المنثور) ونسبه للإمام الطبري وللإمام أحمد في الزهد وابن المنذر والطبراني.

قەت نابی پشت به دووړووان ببهستن و هه رگیز بړوا ناهینن

پېښه وا موسليم له زهیدی کورې سابتوه (پرهزای خوای لیبیت) ده فرموویت پیغه مېهر (ﷺ) له گهل هاوه له به پړزه کانیا پړککه وتن بؤ (غزای ثوحد) به لام هر له پړگادا گه لیکیان وه ک ثوبه ی و هاوړیکانی گه پانه وه نه و جا له به رامېهر نه و کاره نارپه وایه هاوه لانی پیغه مېهر (ﷺ) بوونه دوو دهسته، هه روه ها دهسته یه کیان گووتیان نه وانه (مونافیقن) نه بی شه پیان له گهل بکری و بیانکوژین، به لام دهسته که ی تر ووتیان نابی شه پیان له گهل بکه یین چونکه به (ظاهر) ی بړوادارن به لکو نه گه پړینه وه و په شیمان نه بڼه وه، جا به م هوپه وه خوای گه وره نه م (نایه ته ی) نارده خواره وه و فرمووی: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ﴾ واته: چیتانه نه ی بړواداران دهرباره ی دوو پړوه کان دودهستن، بؤ به تیکرایی بړیاری ((کوفر)یان) نادهن چونکه نه و (دووپړوانه) دوزمنن خودا به کرده وه ی خو یان سه ری لی شیواندن و گومړای کردوون، ﴿وَاللَّهُ أَزْكَسُّهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ واته: خوا به هو ی کرده وه ی خراپیان له ناینی نیسلام هه لیگپړانه وه بؤ بت په رستی و بی باوه پری، چونکه نه وانه چو ن بړو باوه پ چو بووه ناو میشکیان نه وهاش هاته دهره وه بی نه وه ی هیچ جیگیر بی نیر خوا باش نه یانناسی که و ابو نیوه ش دوو دل مه بن به رامېریان و بشرانن کا (کافرن) و توله یان هر کوشتنه و ﴿أُتْرِيدُونَ أَنْ تَهْتَدُوا مِنْ أَضَلِّ اللَّهِ﴾ واته: نیوه نه تانه وی پړگه پیشانی که سیک بدهن

که خوا پیگهی لی بزکردونه و گومپای کردونه ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ (۸۸) ﴿واته: هرکه سبک خوا گومپای بکات هرگز ناتوانیت هیچ پیگایه ک بو دهریازبون بدوزیته وه، واته بیگومان نه و دوپروانه به قسه تان ناکه ن هر پیگهی تاریک نه گرن و ناگه پینه وه سهر پیگای پاستی ﴿وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ (۸۹) ﴿واته: کافرو دوپروهه کان ناواته خوانن و هه ولیش ددهن که نیوهش وه ک نه وان پیگای ((کوفر و) بیدینی بگرنه بهر تا هه ردولاتان به کسان بن ﴿فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (۹۰) ﴿واته: نیوه دوستایه تیان مه که ن و، هه روه ها مه یانکه نه دوست تا له پیی خوا کوچ ده که ن و به باشی خویان به کلا ده که نه وه بو خوا ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ (۹۱) ﴿واته: نه گهر کوچیان نه کردو پرویان و هرگز پراو هه ر مانه وه له سهر دوزمنایه تی خواو پیغه مبهرو یاره کانی، نه وه له هه ر شویتیک تووشیان بوون ده سنگریان بکه ن و به دیلیان بگرن و بیانکوژن، ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (۹۲) ﴿واته: له وانه مه که نه لایه نگرو پشتیوان چونکه نه وانه هه ر له سهر بیرو باوه پی خویان و ناگوپین، وه هه ر کاتیک ده سه لاتیان بوو کاری ناپاکی خویان نه که ن، ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ﴾ (۹۳) ﴿واته: له ناو نه وانه دا که باسکران ته نها نه و که سانه یان مه کوژن که په یوه ندییان له گه ل هوزیکدا هه به که له نیوان نیوه و نه و

هۆزه دا دۆستایه تی یان په یمان هه یه و له به کتری نه مینن، یا خود له کاتی ته نگانده یا رمه تی به کتری نه دهن، یان مه گهر نه و که سانه ی به نا چاری هاتنه لاتان و دوودل بن له گه لاتان جهنگ بکه ن، ﴿أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ﴾ واته: خو نه گهر خوی گه وره ویستبای زالی ده کردن به سهرتاناو به شه پرده هاتن له گه لاتاندا، به لام وایستایستای خوا دلی پاگرتوون و نایانه وی له گه لاتان نه یاربین ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا عَنْكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ واته: که نه وان خو یان لاداو له لاتان و جهنگیان له گه ل نه کردوون، وه نه وان بوخویان پی و پیازی ناشتیان گرتوته بهر، به راستی خواش هیچ پیگه یه کی نه داوه به نیوه دهستیان بو بهرن و جهنگیان له گه ل بکه ن واته خوی گه وره پازی نییه نیوه دهستدریژیان بکه نه سهر.

(پاشکو)

زانای به ناوبانگ (عیما ددین نه بی سعودی کوردی) له تهفسیره که یدا نه فهرمووی: نه م قه ومه (بنی مدلج) بوون هاتن بو (مه دینه) بو خزمه تی پیغه مبه ر ﴿﴾ گو تیان نیمه بو هه موو که له که مان هاتووین بو خزمه تت و که (شه پرت) له گه ل نه که ین و هه روه ها چۆن بلین له گه ل تودا نه ده ین ناواش له گه ل قه ومه که ی خوشمان به لین نه ده ین که شه پریان له گه ل نه که ین و پیغه مبه ریش ﴿﴾ به مه پازی بوو، خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿سَتَجِدُونَ ءَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوا إِلَىٰ الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا﴾ (ای کُلما دَعُوا إِلَى الْكُفْرِ أَوْ قِتَالِ الْمُسْلِمِينَ عَادُوا

إليه وَقَبِلُوا فِيهِ عَلَى أَسْوَأِ شَكْلِ فُهُمْ شَرٌّ مِنْ كُلِّ عَدُوِّ شَرِيرٍ^(١)، **واته:** هه روه ها كه سانيكى ترى بى دين هه ن كه ده يانه ويى وا نيشان بدهن كه باوه پدارن تا ئتوه لتيان ئه مين بن و ئاسايش و هيوريش بؤ قه ومه كه يان ده سته بهر بكه ن، ئه وانه بيگومان هه ركاتيگ بانگ بكرين بؤ ئاشوب و فيتنه نانه وه^(٢)، زوو ده چن به ده نكيانه وه ، واته هه ركاتى قه وم و هؤزه كانيان بانكيان بكه ن بؤ شه پ كردن له گه ل موسلمانان دا زوو ئاماده باشى پيشان ئه دهن و پال ده دهن و دژى موسلمانان شه پ ده كه ن له هه مو دووژمنيگ دووژمنتري **﴿فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ﴾** **واته:** ئه گه ر له خراپه كارى و به دفه پى و ئازاوه نانه وه خويان لانه دا ليتان واته ريگه ي ملكه چى و ئاشتيان نه گرته بهر **﴿وَيَكْفُرُوا بِآيَاتِهِمْ فَخَذُّوهُمْ وَأَقْلُوهُمْ حَيْثُ تَقَفْتُمُوهُمْ﴾** **واته:** ده ستيان له كوشتن و برينتيان هه لئه گرت ئه وكاته ئتوه ش له هه ر جيگايه كدا ده سستان له سه رياندا زال بوو بيانگرن و ديليان بكه ن، خو ئه گه ر هه ر ده تسدرىژى

(١) هه ندئ له (موفه سيرانى تر) له سه ر ئه م نايه ته ئه فهرموون **﴿كُلُّ مَا رُدُّوا﴾** اي كُما دعوا إلى الفتنة، أي إلى الشِّركِ وَعَدَاوَةِ الْمُؤْمِنِينَ (أَرْكَبُوا فِيهَا) أي قَلَبُوا فِي الْفِتْنَةِ أَفْبَحِ قَلْب) هه ندئكى تر ئه فهرموون له سه ر ئه م پرسته يه دا (أَرْكَبُهُمْ بِمَا كَسَبُوا) **واته:** خو گيژانه وه يه بؤ هاو به شدانان و (كوف) هكه يان به هؤى كرده وه ي قه بيع و خراپه كانيان وه ، وه هه روه ها ئه مه شى لئ وه رده گيرئ كه ئاده ميزاد به هؤى كرده وه ي ناله بارو خراپ به ره و (كوف) ئه پواو ئه چئ، خوا به مانپاريژئ به ميه ره باني خؤى.

(٢) نَزَرَتْكَ له (موفه سپره كان) ئه لئين مه به ست له (الفتنة) دا به واتاي هاوه ل دانان و شيركه خوا په نامان بدات.

کارش بوون بیانکوژن ﴿وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ (۱۱)

﴿واته﴾ نيمه دهسه لاتی ته واوو ناشکرامان به خشيوه به ئيوه دژی ئه و
جوړه که سانه که (خيانه تتان) له گه ل ئه که ن ئيوه ش دژايه تيان بکه ن
چون بۆتان گونجا له ناويان بيه ن و بيانکوژن.

(پاشکو)

خوينه واره نازيزه گانم، ((موفه سيره کان))، ناکوکن و جياوازيان
هه يه له سهر دابه زيني ئه م ئايه ته ي پيشوودا چونکه گه لي ئاخاوتن و
قسه ي له سهر هه يه و بری له وانه زانای به ناوبانگ (قه تاده) ئه لیت ئه م
ئايه ته دابه زيوه له باره ي قه وم و گه لي (تُهامة) چونکه داوای ئه مانيان
کرد له پيغه مبر (ﷺ) بۆ ئه وه ي که ئه مين بن له موسلماننه کان و له لای
گه ل و هۆزه که ي خوشيان بميننه وه، هه روه ها (موجاهيد) ئه فهرمووی:
ئه م ئايه ته دابه زي به بۆنه ي قه وم گه لي مه ککه وه هه روه ها (سُدی)
ئه لیت نازل بوو به هوی (نه عيمي کوپی مه سعود) وه که ده يويست
ئه مين بی له موسلمانان و له موشریکه کانی ده وروبه ري دا، وه هه روه ها
(حه سه ني به سري) ش ئه لیت ئه م ئايه ته دابه زي به هوی گه ل و هۆزی
(ئسه د و غه تفانه وه)، که وا هاتن بۆ مه دينه موسلمان بوون له پاشان
که پانه وه بۆ ولاته که ي خويان و به لام دوايي بوونه وه به موشریک و
کافر^(۱)، خودا په نامان بدات.

(۱) بېوانه: ته فسيري (أبي سعود) له نووسيني: (القاضي ابي سعود محمد بن مصطفى
العمادي)، به رگی/۲، لاپهړه/۲۱۵، وه بېوانه (تفسير حقائق الروح والرياحان)،
به رگی/۲۶۹.

(باسيک له کوشتنی خاوهن باوهر به نه زانی و هه له)

(موفه سیران) له چهند ئایه تی رابردوودا باسی په یوه ندی موسلمانان کرا له گهل ئه و چوار تاقم و کوومه له دا که پروونکرانه وه و پاښه کران، ئینجا باسی که سانیک یا تاقمی که کرا که کوشتنیان حه لاله واته په وایه، ئه و جا دینه سه رباسی په یوه ندی (برواداران) له گهل یه کتردا باسی کوشتنیان ئه کات بو یه کتر ئیتر به هه له بی یان به (عه مدیه وه) بی و یان به دهستی قهست که ئه مه یان زور ناراست و نارپه وایه و وه تاوانیکی گه وره یه، وه خوا ی گه وره له م ئایه ته دا ئاماژه ئه کات و ئه فهرمو ی:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا﴾ ئیبن و جه ریر (په وایه تی) کردووه له عه کره مه وه ئه لی (حارسی کوپی یه زید له به نی عامری کوپی لوئه ی)، له گهل (ئه بو جه هل) دا عه زابی واته سزای (عه یاشی کوپی ئه بو ره بیعه) یان ئه دا، ئینجا پاش ماوه یه ک (حارس) موسلمان بوو جا کوچی کرد بو مه دینه جا ئه یویست بجیت بو خزمهت پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه و جا له رینگادا گه یشت به (عه یاش) و له جینگایه کدا که پییان ئه ووت (حوپه) جا بیگومان (عه یاش) به شمشیر دای گرته وه تا کو هیزی لی بری و بی دهنگی کردو کوشتی به لام نه یزانی موسلمان بووه وای ئه زانی هه ر (کافره) و بی باوهره، ئینجا پاشان هات بو خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ) خه به ری کوشتنی (حارسی) پیدا، ئه و جا به و هویه وه ئه م ئایه ته پیروژه دابه زی مه روه کو خوا ی گه وره ده فهرمو ی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً﴾ واته: هیچ باوهر داریک بو ی نیه باوهر داریکی

تر بکوڑیت یانی پھوا نیہ بؤ موسلمان کہ موسلمان بکوڑی مہ گہر بہ
 نہ زانی و ہلہ بیکوڑیت^(۱) ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
 مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسْلَمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا﴾ واته: نہ گہر
 کہ سیک خاوهن باوہ پیکي بہ ہلہ کوشت ئوہ لہ سہری پیویست کراوہ
 بہندہ یکی خاوهن باوہ پ نازاد بکات و خوینہ کەشی بدات بہ کہ سوکاری
 کوڑاوہ کہ^(۲)، واته تولہش ئو دریتہ خزمانی کوڑاوہ کہ تولہش یا بہ
 پارہ یا بہ مال و سامان بہراورد ئو کری و لہ سہری پیک ئو کہون، مہ گہر
 خاوهن کوڑاوہ کہ لیبی خوشبیبی ئو کاتہ تولہی لہ سہر لائہ کہوی
 ئو مہش بؤ ئوہ یہ کہ دلی خاوهن خوینہ کان دابین بکەن و دوژمنایہ تی
 نہ مینى، ﴿فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
 فَدِيَةٌ مُسْلَمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ واته: نہ گہر
 موسلمانہ کوڑاوہ کہ لہ موزیکی بی باوہ پ سو کہ دوژمنی
 موسلمانہ کان بوون و لہ گہ لیاندا لہ شہ پدابوون ئوہ لہ م حالہ تہ دا تہ نہا

(۱) کوشتنی ہلہ ئوہ یہ کہ گوولہ یکی لہ دەست دەرچی بہی ئو نقەست موسلمانیک
 بکوڑیت .. ہند ..

(۲) جا بیگومان (زانایانی تەفسیر) ئو فہرموون ہرکەسی ئینسانیکی باوہ پداری کوشت
 بہ ہلہ دەبی لہ تولہی دووشت بکات یہ کەم نازاد کردنی بہندہ یہ کہ نہ گہر دەست
 کہوی، دووم خوینیک بہ کەس و کارہ کە ی بدی، مہ گہر بیکہ نہ صەدقہ و
 بیبہ خشن و عەقوی بکەن.

ئازادکردنی دىلىكى مۇسلمانى لەسەرەو بەلام خوينەكەى لەسەرنە
چونكە گەر پارەى خوينەكە بدرىت و ھۆزە بى باوەرەكەى سوودى لى
وەرگرن و دەبىتە ھىزو توانايەكى تر بۆيان، بۆ زياتر دوزمنايەتى کردنى
مۇسلمانان، بەلام ئەگەر مۇسلمانە کوژراوەكە لە ھۆزىكى بى باوەر بوو
كە پەيمانى دۆستايەتيان لەگەڵ مۇسلمانە كاندا ھەبوو، وە ئەگەر
كەسەكەش توانای ئازادکردنى (عەبدىكى) واتا بەندەيەكى نەبوو ئەوجا
لەبەر ھەژارى و نەدارى خۆى بىت ياخود لەبەر نەبوونی كۆيلە بى جا
ئەفەرموى: ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً

مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾ واتە: ئەو كەسەى كە
مۇسلمانىك بە ھەلە ئەكوژى توانای نەبوو بەندەيەكى ئيماندار ئازاد
بكات يا بەندەى دەست نەكەوت واتە توانای كپىنى نەبوو يان ھەر بەندە
نەمابوو (وەكو ئىستاكە) ئەوكاتە ئەبى (دوو مانگ لەسەرىك) بەبى
پسانەو بە پۆژوو بىت مەگەر كابرانە خۆش بىت يان توانای پۆژوو گرتنى
نەبىت، ئەمەش پىگايەكە كە خوا بۆ ئەو كەسانەى داناوە كە خەلك بە
ھەلە دەكوژن و تۆبەيان لى قەبول ئەكات، واتە بەو پۆژووانە لە گوناھى
كوشتنى بەھەلە پاك ئەبنەو و ئەبىتە ھۆى بەرگرى لە كوشتن، خواش
بەردەوامە لە كردەو وەتان ئاگادارەو ھەموو كاريكيش لە جىگاوشوینى
خۆى ئەكات چونكە زانايە بە حالى ھەموو لایەك و خاوەن حىكمەتیشە
لەھەموو كاريكدا.

هه‌ر که‌سی موسلمانێ بکوژی به نه‌نقه‌ست بئگومان جی‌گای دۆزه‌خه‌

هه‌ندی له (موفه‌سیران) نه‌گێرنه‌وه قه‌یسی کوپی سه‌بابای که‌نانی
خۆی و هیشامی برای موسلمان بوون نه‌وجا له‌پاش ماوه‌یه‌ك هیشامی
برای کوژرا له‌نیۆ هۆزی به‌نی نه‌جاردا ئینجا بۆ نه‌و پووداوه قه‌یس چووه
خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌ویش زوبه‌یری کوپی عه‌یازی نه‌لئه‌زه‌ری
له‌گه‌ڵ قه‌یسدا نارد بۆ لای هۆزی به‌نی نه‌جار که‌ فه‌رمانیان پێ‌ پراگه‌یه‌نی
نه‌گه‌ر نه‌زان چ که‌سی کوشتویه‌تی ووتیان نازانین چ که‌سی کوشتویه‌تی
چونکه‌ ئێمه‌ ملکه‌چین بۆ فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئینجا قه‌ومه‌که‌ی
کۆبوونه‌وه و سه‌د ووشتریان^(١)، کۆکرده‌وه و دایانه (قه‌یس) له‌باتی
خوێنی براکه‌ی له‌به‌ر خاتری پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌وجا له‌و سه‌ره‌وه که
که‌پانه‌وه (قه‌یس) به‌دالیا هات ئه‌م وه‌رگرتنی خوێنه‌ به‌ته‌نها شوره‌یه‌
بۆی ئینجا به‌ردیکی له‌سه‌ری (زوبه‌یری ره‌فیقی) داو کوشتی^(٢)، ئینجا
سواری یه‌کی له‌ حوشره‌کان بوو و گه‌راپه‌وه بۆ مه‌ککه‌ و له‌ ئاین
وه‌رگه‌راو پاشگه‌ز بوه‌وه و بوو به‌ (کافری مورتد) به‌لام که‌ نه‌و خه‌به‌ره
گه‌یشته به‌ حه‌ززه‌ت (ﷺ) ئاگادار بۆوه له‌سه‌ر ئه‌م (غه‌دره‌) جا پێغه‌مبه‌ر
(ﷺ) فه‌رمووی نابێ (قه‌یس) پزگاری ببێ له‌ کوشتن نه‌ له‌ حه‌رمدا نه‌ له
غه‌یری حه‌رم، پێیوسته (قیصاصی) لێ به‌ندریته‌وه، جا پوژی فه‌تی

(١) ئیمامی شافعی (په‌زای خوای لیبیت) فه‌رمویه‌تی: (له‌مه‌موو حاله‌تیکدا خوێنی پیاو
سه‌د ووشته‌و نه‌گه‌ر نا چه‌ندی گرتنه‌وه له‌ زێڤو زیودا نه‌بێ بیداو یا قیমে‌ته‌که‌.

(٢) زوبه‌یر (په‌زای خوای لیبیت) که‌ قاصیدی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو وه‌ هاوه‌لی قه‌یسیش
بوو که‌چی قه‌یس نه‌و خیانه‌تی لێ کردوو کوشتی.

مه ککه قهیس دهیویست قوتاری بی به لام له نزیکى (که عبه دا) قهیس له توله ی ئه م (غهدره) کوژداوه، ئینجا به بۆنه ی ئه م پووداوه دلته زینه ئه م ئایه ته پیروژه دابه زی^(۱) ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا﴾ (أي ومن يقدم على قتل مؤمن عالماً بايمانه متعمداً لقتله فجزاؤه جهنم مخلداً فيها على الدوام) واته: هه رکه سیک به دهستی ئه نقهست یانی به ئاره زوی خوی موسلمانیکى خاوه ن باوه ر بکوژی و، وه هیچ هه ق و مافی کوشتنی نه بی ئه وه بیگومان سزاو توله ی هه ر دۆزه خو به هه تا هه تاییش تییدا ده مینیتته وه ﴿وَعَصَبَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ (أي ويناله السخط الشديد من الله والطرده من رحمة الله والعذاب الشديد في الآخرة) واته: خوی گه وره غه زه بی خوی پژاندووه به سه ریا و هیچ (ره حمی) پی ناکات و لیخوشبوونی بۆ نییه له گه ل خه شم و قین و نه فرینی لی کردووه، هه روه ها سزایه کی سه خت و دژواریشی له نیو دۆزه خدا بۆ ئاماده کردووه، به بۆنه ی ئه و تاوانه گه وره ی که ئه نجامی داوه^(۲)، خوا په نامان بیته.

(۱) ئه م پووداوه ئیبن و جه ریر و ئیبن و مونزیر (ره حمه تی خوایان لیبتت) پریوا به تیان کردووه له ئیبن و عه باسه وه (په زای خوی لیبتت)، بپوانه: (التفسير الكبير، تفسير القرآن العظيم) له نووسینی پێشهوا (الطبرانی)، لیکولینه وه ی هیشام البدرانی، به رگی ۲/، لاپه ره ۲۷۷.

(۲) شیخ (ابن حجر) له په رتوکی (الزواجیر) دا ئه لیت (پاش هاوبه ش) بۆ خودا دانان و پهیدا کردنی هاوه ل بۆ خوا، کوشتنی به ئه نقهست بریتیه له مه زنترین تاوان، بپوانه:

(روونکردنه وهیهك)

پیشه و بوخاری و موسلیم ئەم فەرمووده یان هیناوه و له سه عیدی
 کوپی جوبه ییره وه (ره حمه تی خوای لیبت) ئەلی ئەوه ی راستی بیت
 (عبدالرحمنی کوپی ئەبزی) که هاوه لیککی بچووک بوو (په زای خوای
 لیبت) فەرمانیککی پی کردم و فەرمووی له ئیبن و عه باسه وه (خوایان
 لی پازی بیت) ئەم دوو ئایه ته ی لی بپرسه و بزانه چۆنیان (ته ئویل و
 ته فسیر) ئەکا، چونکه به زاهیری له به ینیانا (مونافات) هه یه و به کیکیان
 له سوره ی (فرقان) ه که ئە فەرمووی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 ءَاخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾^(۱)، ئینجا
 موشریکه کانی ئەهلی (مه ککه) گوئیان ئیمه هه موو ئەمانه مان کردوه،
 ئەوجا بیگومان خوای گه وره ئەم ئایه ته ی به شوینیا دابه زاندوو ناردی و
 فەرمووی ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ
 اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ ئەم ئایه ته بو ئەو (موشریک) و بی باوه پانه
 نازل بوو، به لام ئایه تی سوره تی (نساء) که خوای گه وره ئە فەرمووی:
 ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا﴾
 واته ئەوه مانای وایه که موسلمان ه که خواو پیغه مبه رو (ﷺ) شه ریعت و

(تاوانه گه وره کان له پوانگه ی ئیسلامه وه)، له نووسینی (عبدالرحمن مه لا طه)،

لا په ره/ ۲۷، چاپی سیته م.

(۱) سوره تی الفرقان، ئایه تی ۶۸.

ثاینی ئیسلامی ناسی و له گه‌ل ئه‌وه‌دا به‌نا‌ه‌ق رۆ‌ش‌ت به (عه‌مدی) واته‌: به ئه‌ن‌قه‌ست موس‌لمانیکی کوشت ئه‌وه جی‌گای دۆ‌زه‌خه و هه‌تا هه‌تایی و ته‌وبه‌ی نه‌یه، ئه‌وجا پاشان ئه‌لّی من ئه‌و قسه‌یه‌م کرد بۆ (موجاهیدی تابعین) ئه‌میش له وه‌لام‌دا فه‌رمووی (إِلَّا مَنْ نِدِمَ) واته مه‌گه‌ر که‌سی نه‌بی که په‌شیمان ببێته‌وه.

(چه‌ند ناگادارییه‌کی گ‌رنگ)

۱- ئایه تۆبه‌ی بکوژی ئه‌ن‌قه‌ست وه‌رده‌گیرئ؟؟ به‌پای ئیبن و عه‌باس نه‌خیر چونکه ئیبن و عه‌باس (په‌زای خ‌وای لیبیت) پێی وایه بکوژی به ئه‌ن‌قه‌ست تۆبه‌ی لی وه‌رناگیرئ، به به‌لگه‌ی چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌کی (حه‌دیس) جا بێگومان ئیبن و عه‌باس (په‌زای خ‌وای لیبیت) بیرو باوه‌پری له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که موس‌لمانی خ‌واپه‌رست و ئیمانداری ته‌واو دین و ئایینی خ‌وای بناسی و موس‌لمان به ئاره‌زوو عه‌مدن به‌نا‌ه‌ق ناکوژی و ئه‌گه‌ر کوشتی ئه‌وه ته‌وبه‌ی لی وه‌رناگیرئ و هه‌تا هه‌تایه له دۆ‌زه‌خدا نه‌مینیته‌وه به به‌لگه‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (نساء) داو ئه‌فه‌رمووی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا﴾.

۲- به‌لام هه‌موو زانایانی ئایینی و ته‌فسیر له ئه‌ه‌لی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت له‌سه‌ر خ‌یلافی ئه‌م پایه‌و بیرو باوه‌په‌ن، له‌به‌ر ئایه‌تی ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ﴾ (موفه‌سیره‌کان) ئه‌فه‌رموون له‌سه‌ر (عمومی) خ‌وای ده‌مینیته‌وه، چونکه ئایه‌تی ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا﴾

(موقعیده) به نایه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (سوره تی النساء، نایه تی/۴۸).

هه روه ها پیشه وا (قرطبی) له ته فسیره کهیدا ئه م دوو نایه ته شی
هیناوه، وه کو خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ
السَّيِّئَاتِ﴾ (سوره تی هود، نایه تی/۱۱۴)، وه نایه تی ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ
التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ (سوره تی الشوری، نایه تی/۲۵)، وه چه ند نایه تی کی
تری شی هیناوه .

۳- هه روه ها (ابن کثیر) یش له ته فسیره کهیدا ئه فه رمووی: (والذي
عليها الجمهور من سلف الأمة وخلفها أن القاتل له توبة فيما بينه وبين الله
عز وجل) واته: به راستی ئه وه ی جه ماوهری پیشینانی ئه م نه ته وه یه
له سه ر ئه وه یه که بکوژ ته وبه کردنی بۆ هه یه له نیوان خو ی و خوی
گه وره ، جا ئین و که سیر (ره حمه تی خوی لیبت) ئه فه رمووی، نه گه ر
ته وبه ی کردو گه راپه وه بۆلای خواو ملکه چ بوو کرده وه ی چاکی ئه نجامدا
و کرد ئه وه خوی گه وره خراپه کانی ده گزی بۆ چا که بۆی هه روه ها
له دوا یی هه ق و ماف و خوینی کوژدا وه که ش بدات به (میرات) به رانی
کوژدا وه که هه روه ها رازیان بکات و له گه لیان پیک بیت هه روه ها خوی
گه وره له م نایه ته دا ئه فه رمووی هه روه کو له پیشه وه ئاماژه مان بۆ کرد،
وه کو ئه فه رمووی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا

﴿۶۸﴾ يَضَعُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿۶۹﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ
وَأَمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۷۰﴾ ﴿سوره تی الفرقان، نایه تی/ ۶۸-۷۰﴾

خوای گه وردهش فهرموویه تی ﴿﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴿﴾ نه مهش گشتی به دهرباره ی هه موو تاوانه کان جگه له
هاوبهش دانان، هه روه ها خوای گه وردهش فهرموویه تی ﴿﴾ قُلْ يَاعِبَادِيَ
الَّذِينَ آسَرْتُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ﴿﴾ (سوره تی الزمر،
نایه تی/ ۵۳)، جا بیگومان نه م نایه تهش گشتیه دهرباره ی تاوانه کان له
(کوفر) و (شیرک) و (شک) و (نیفاق) و (کوشتن) و (فسق) و (فجور) و
غه یری به وانیش.

۴- هه روه ها ماموستا (مه لا عبدالکریمی مدرس) له ته فسیره که یدا
(مواهب الرحمن فی تفسیر القرآن) دا نه لی ﴿﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا
مُتَعَمِّدًا ﴿﴾ ته نویل و (ته فسیر) نه کری به که سی که کوشتنی نه و
موسلمان به (حه لال) بزانی وه یاخود به و شیویه نازل بووه بو
(ته هدید و وه عیده وه) زه جری ئاده میزاد نه کا له کوشتنی موسلمان به
ناپه وا، هه روه ها ماموستا (مه لا ره شید به گی بابانیش) له ته فسیری

ہے ردو ئایہ تہ کہ دا ^(۱) تہ فہ رمووی: (یہ عنی ئایہ تی (نساء) موتلہ قہ
 ہہ روہا ئایہ تی (فرقان) موقیہ دہ بہ تہ وبہ کردنہ وہ، جا بیگو مان
 (مطلق) و (مقید) مونافی یہ کتری نین چونکہ (مطلق) حمل تہ کریتہ
 سہر (مُقید)، ہہ روہا فہ رموودہ ی ئین عہ باس (پہ زای خوی لیبت) بؤ
 (تہ شدید و موبالہ غیہ) لہ زہ جر کردن لہ (قہ تل) تہ گینا (مہ زہ بی
 تہ ہلی حق) لہ سہر تہ وہیہ کہ (تہ وبہ ی قاتلی موسلمان) عہ مدن
 قہ بولہ، چونکہ خوا فہ رمویہ تی من (غہ فارم) بؤ تہ و کہ سہ کہ (تہ وبہ)
 تہ کا، بہ لام فہ رموویہ تی (البتہ والبتہ) ^(۲)، واتہ خوا (شیرک) عہ فو ناکا،
 بہ لام ہہ رچی لہ خوار شیرکہ وہیہ بؤ کہ سی کہ (ئیرادہ ی) عہ فوی بکا
 عہ فوی تہ کا و شیرکیش کہ تہ وبہ ی لی بکات عہ فو تہ کری، جا بپوانہ:
 تہ صحابی کیرام (خوایان لی پازی بیت) چہ ند زاتیکی (مستثنی) نہ بی
 و ہ کہ حہ زہ تی (ابوبکری صدیق) و ہر یہ کہ لہ حہ زہ تی (عہ لی و خاتوو
 خہ دیجہ) و ہہ ندیکی تر نہ بی لہ پیشدا ہہ موو (موشریک) بوون و لہ
 دواییدا ئیمانیاں ہینا ئیر خوا چؤن (قاتل) عہ فو ناکا؟ تہ نہا، تہ نہا
 (شیرک) تہ گہر تہ وبہ ی لی نہ کری عہ فوی ناکا، تہ گہرنا ہیچ گوناہی نہ
 کہ (بہ تہ وبہ ی نہ صوح) لانہ چی، خوی گہ ورہ دہ فہ رموویت: ﴿مَا
 يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ﴾ (سورہ تی النساء،

(۱) بپوان پرتوکی (اقتران النیرین فی مجمع البحرین) دانراوی خوالیخوشبوو، ماموستا
 (مہ لا رشید بہ کی بابان)، لہ گہل دہ ستکاری، بہرگی یہ کہم، لاپہرہ/۲۲۳.

(۲) البتہ: واتہ: (قطعاً) مانای وایہ ہہرگیز خوا لہ کہ سی خوش نابی کہ (شہریک) و
 ہاوبہش بؤ خودا دابنی و قہراری بدا، بپوانہ ہہ مان سہرچاویہ پیشوو.

نایه تی/۱۴۷)، **واژه:** خوا چ نیازو مه به سستیکی به سزادانی ئیوه هیه نه گهر ئیوه شوکرانه بژیرو سوپاسگوزار بن و باوه پی دامه زراوتان هه بیته؟ ته ماشای ئهم (حه دیسه ی) دواییه بکه ن که چ موزده یه کی خوشی تیا به بو موسلمانان: (عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وَفِي قَلْبِهِ وَزَنَ شَعِيرَةٌ مِنْ خَيْرٍ، وَيَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وَفِي قَلْبِهِ وَزَنَ ذَرَّةً مِنْ خَيْرٍ) متفق عليه، **واژه:** نه نه س (په زای خوای لیبیته) نه فه رمووی پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی (له ناگر پرگاری ده بی و دیته ده ری ئه وه ی بلی (لا إله إلا الله) و له دلایبی به قه د ده نکه جوئی خیری بی، وه له ناگر دیته ده ری ئه وه ی بلی (لا إله إلا الله) وه له دلایا به قه د ده نکه گه نمی خیری بی و له ناگر پرگاری ده بی و دیته ده ری ئه وه ی بلی (لا إله إلا الله) له دلایا به قه د زه په یی خیری بی^(۱).

ه- به لام هه ندی له ((موفه سپره کان ی) قورئان ئهم فه رمووده ی (ئیب و عه باسیان) به م شیوه ی باس کردوه که ئه فه رمووی (جاء رجل إلى ابن عباس (رضي الله عنه) فقال أ لِقَاتِلِ الْمُؤْمِنِ مِنْ تَوْبَةٍ؟ قَالَ لَا إِلَى النَّارِ فَلَمَّا ذَهَبَ قَالَ لَهُ جُلَسَاؤُهُ مَا هَكَذَا كُنْتَ تُفْتِنَا كُنْتَ تُفْتِنَا أَنْ لِمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا تَوْبَةٌ مَقْبُولَةٌ (قَالَ إِنِّي أَحْسِبُهُ رَجُلًا مُغْضِبًا) يُرِيدُ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا قَالَ فَبَعَثُوا فِي أثرِهِ فَوَجَدَهُ كَذَلِكَ)^(۲)، **واژه:** پیاوئ هاته لای ئیب و

(۱) دیسان به وانه: هه مان سه رچاوه ی پیشور.

(۲) رواه ابن أبي شيبة في مسنده، عن سعد بن عبيدة (رضي الله عنه) رقم

الحديث/۲۸۳۲۷.

عهباس (خوایان لی پازی بیټ) ووتی ئایه که سیټک موسلمانیک به
 ئه نقهست بکوژی پئی تهوبه و گه پانه وهی هیه؟ ئه میش له وه لامدا
 فهرمووی: نه خیر بۆ دۆزه خه، ئه و جا دوایی که پیاوه که پۆی خه لکه که
 ئه وهی له وئ بوون گووتیان تو پیشتر ئاوات نه گووت و برپارت به م
 شیوهیه نه داوه، چونکه تو پیشتر فهرمووت که سیټک (قه تل) بکات ئه گهر
 (تهوبه) بکات خوا تهوبه ی لی قه بول و گهرا ده کات ئه ویش له وه لامدا
 فهرمووی (راسته و) ئه و کابرایه ی که هاته لام و پرسپاری لی کردم
 مرقشیک ی زۆر توو په بوو، ده یویست بچی موسلمان ی بکوژی و هاتبوو
 (فهتوا) له من وه ربگری وه ئه گهر بزانی خوا لی خوش ده بی و بچی ئه و
 پیاوه ی ئه و ده یه وئ بیکوژی، (ئینجا پاری) ده لی دوایی ناردیان به
 دوا ی مرقفه که و پرسپاریان لی کرد گووتی راسته ئه گهر (عبدالله) ی
 کوپی عهباس (خوایان لی پازی بیټ) پښکای بدابومای ئه چوم کابرام
 ئه کوشت به لام پښکای نه دام و منیش پیاوه که م نه کوشت^(۱).

(که چوون بۆ غه زا کردن به زهن)

- (۱) سوود له م سه رچاوانه وه ربگریاوه: ۱- (الجامع لأحكام القرآن تفسیر) القرطبي،
 بهرگی/ ۲، لاپه ره/ ۴۴۱. ۲- الأساس في التفسیر له نووسینی (سعيد خوی)،
 بهرگی/ ۲، لاپه ره/ ۱۱۴۷. ۳- تفسیر القرآن العظيم (تفسیر ابن کثیر) له نووسینی
 (الحافظ ابن کثیر) الدمشقي، لیکۆلینه وهی (عبدالرزاق المهدي)، بهرگی/ ۲،
 لاپه ره/ ۳۱۴. ۴- (تفسیر إرشاد العقل السليم إلى مزايا الكتاب الكريم)، له نووسینی
 (ابی السعود العمادی الکردی)، بهرگی/ ۲، لاپه ره/ ۲۲۰. ۵- بپوانه: (مواهب الرحمن في
 تفسیر القرآن)، له دانانی ماموستا (مه لا عبدالکریمی مدرس)، بهرگی/ ۲، لاپه ره/ ۳۲.

واته به گومان کار مه‌که‌ن

خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي

سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (نیمامی بوخاری و ترمزی و حاکم) ئەم فەرمودەیان
هیناوهو (پریواهیەتیان) کردووه له (ئیبین و عەباس) (پەزای خوای لیبیت)
که‌وا ئەفهرمووی پیاویک له به‌نی (سوله‌یم) تیپه‌پی به‌لای کۆمه‌لی له
هاوه‌لانی پیغه‌مبەر (ﷺ) که مه‌پو مالاتی (ده‌له‌وه‌پاند) ئینجا سلاوی
لینکردن و ئەوان گوتیان ئەوه (بت پەرسته) و له ترسانا سلاومان لی ئەکا
تاکو نه‌یکوژین و خوای لیمان ئەپاریژی ، ئەوجا پەلاماریان دایی و
کوشتیان وه له پاشان مه‌پو ئاژەله‌کانیان هینا بۆلای پیغه‌مبەر (ﷺ)
ئەوجا به‌م کاره پیغه‌مبەر (ﷺ) که پووداوه‌که‌یان بۆ گێرپایه‌وه‌ نۆر
تووڤه‌بوو، فهرمووی (شه‌هادە‌ی) هینا گوتیان به‌لی له ترسان
(شه‌هادە‌ی) هینا فهرمووی (ئایه‌ ئیوه‌ دلتان شه‌ق) کردبوو تاکو بزنان
به‌راستی (شاده‌ی) هیناویان به‌ درۆ و چۆن کوشتتان ، ئینجا ده‌رباره‌ی
ئەوان ئەم ئایه‌ته‌ پیروژه‌ دابه‌زی و فهرمووی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا﴾ أي إذا سَافَرْتُمْ فِي الْجِهَادِ لِعَزْوِ الْأَعْدَاءِ
فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَعْجَلُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْكَافِرِ واته ئە‌ی ئەو
که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه‌ مه‌موو شتی‌ک پۆن بکه‌نه‌وه‌ کاتی‌ک
ده‌رچوون بۆ (جیهاد) کردن له‌ ریگای خوادا نه‌بی‌ت ، برپیار له‌سه‌ر
گومانی خراپی خۆتان بده‌ن به‌بی لی‌کۆلینه‌وه‌ چونکه‌ ده‌بی به‌باشی
بکۆلنه‌وه‌ له‌و خه‌لکه‌ی پێیان ده‌گه‌ن و له‌ خۆتانه‌وه‌ به‌ (کافریان) واته‌:

به بئ باوه پریان دامه نین و مه یانکوژن تا به پاستی بزانی ئه و بت په رسته و

کافر، ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَقَ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾

واته: نه ئین به و که سه که تو بپروادار نیت (له کاتیځدا) ئه و سلاوی

موسلمانانتان لیده کات ﴿تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ

اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ﴾ واته: به مه بهستی مالی دونیا تا کو دهستی

به سه ردا بگرن که زیانتان له گه ل مال ته و او ئه بئ له لای خوا مالی

دهستکه وت زوره پیتان ئه دات ئیوه به مالی خه لک کارتان دروست نابئ

به لکو به و ماله دروست ئه بئ که خوا پیتان ئه دات ﴿كَذَلِكَ

كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنْ بَرَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٦٦﴾ واته: مه روه ها ئیوه ش (به رله مه) وه ک

ئه و بپرواداره که کوشتان ئیوه ش هر ئا و ابون و ئیمانان هینا و هر

به و شیوه بوو لیشتان وه رگرا و چونکه به ته و او ته خوتان ئاشکرا

نه ده کرد، تا وه کو خوا زال و سه رکه وتوی کردن و (منه تی) نا به سه رتانا

و که و ابو نابئ ئیوه له خوتانه وه هه لکو تنه سه ر هیچ که سی هه تا کو

به ته و او ی بوتان پوون و ئاشکرا نه بیته که ئه وه بئ باوه ره یان موسلمانان

ئه بئ به چاکی لئی بکو لنه وه ئه و جا به پاستی خوا هه میشه له و کارو

کرده وه ی که ئیوه ئه یکه ن به ئاگایه و که به چ شیوه یه ک ئه نجامی

ئه ده ن.

(ئه‌وانه‌ی دانىشتوون وه ئه‌وانه‌ی ده‌چنه غه‌زا چۆن وه‌كو يه‌كن؟)

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
پیشه‌وا (بوخارو ئه‌بو داود و ترمزی و نه‌سائی و ئه‌حمه‌د) پرتوایه‌تیان
کردوه له زه‌یدی کوپی سابیته‌وه (په‌زای خوای لیبیت) ئه‌فه‌رموی که
ئو ئایه‌ته‌ی پیشوو دابه‌زی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بانگی کردموو فه‌رمووی
بنووسه ئه‌وجا ئه‌وکاته (ئیبین و ئوم مه‌کتوم) هاتو باسی نابینایی و
ناته‌واوی خۆی کرد له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (حافن) بوو چاوی نه‌یده‌دیت واته‌ کۆره
بوو، ئینجا خوای گه‌وره یه‌کسه‌ر ئه‌مه‌شی نازل کردو فه‌رمووی: ﴿غَيْرُ
أُولِي الضَّرَرِ﴾ واته: جگه له‌وانه‌ی که نابینانه که به‌هۆی نو‌قس‌یان‌یا‌نه‌وه
ناتوانن (غه‌زا) بکه‌ن ئه‌وجا به‌م هۆیه‌وه ئه‌م (ئایه‌ته) هاته‌ خواره‌وه‌و
فه‌رمووی: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ واته ئه‌وانه‌ی دانىشتوون له ئیمانداران و
پالیان داوه‌ته‌وه، خه‌می ئایینی پی‌روژ ناخۆن چونکه‌ خۆیان به‌ به‌رپرس
نازانن ئه‌وانه به‌راورد نا‌کرین له‌گه‌ڵ (موجاهید) و تیکۆشه‌رو خه‌باتگیر و
غه‌زا بکات له‌گه‌ڵ که‌سیکی دانىشتوو یه‌کسان نین، مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌یان که
ناته‌واوی و عوزدێکی (شه‌رعی) هه‌بیت وه‌كو (کویری و که‌پی و شه‌لی یان
سه‌قه‌تی و نه‌خۆشی) یان هه‌ر ناته‌واویه‌کی تری هه‌بی ﴿فَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً﴾ واته: خوای گه‌وره ئه‌و

که سانه‌ی که به خویان و مال و سامانیان نه‌چنه (جیهاد) و شه‌ری بی
 باوه‌پان و خوانه‌ناسان ده‌کن خوا به پله‌یه‌ک فه‌زلی داون به‌سهر
 دانیش‌تواندا ته‌ناته به‌سهر نه‌وانه‌شدا بیان‌وویان هه‌یه یان مؤلّه‌ت دراون،
 به‌لام نه‌م پایه‌ی غه‌زایه مایه‌ی پی‌روزی و مایه‌ی په‌زایه، ﴿وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ

الْحُسْنٰی﴾ **واته:** خوی مه‌زن به‌لّینی پاداشتی به‌رزو چاکی داوه
 به‌هر‌دوو لایان، واته به‌خه‌لکانی دانیش‌توی بیان‌وو هه (موجاهیدی) ناو
 گۆره‌پانی جه‌نگ، چونکه نه‌گپرنه‌وه که پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له غه‌زای
 ته‌بووک گه‌پایه‌وه له‌کاتی (ته‌شریفی) خوی و هاوه‌لانی چونه‌وه بو ناو
 شاری مه‌دینه فه‌رموی (إِنَّ الْمَدِيْنَةَ اَقْوَامًا مَا سِرْتُمْ مِنْ مَّسِرٍ وَلَا قَطَعْتُمْ
 مِنْ وَادٍ وَلَا هُمْ مَعَكُمْ فِيْهِ قَالُوا يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ ﷺ) وَهُمْ بِالْمَدِيْنَةِ؟ قَالَ
 نَعَمْ وَهُمْ بِالْمَدِيْنَةِ حَبَسَهُمُ الْعُدُوْ) (رواه البخاري وأحمد) **واته:** به‌پاستی له
 مه‌دینه‌دا هه‌ندی له‌هاوه‌لان به‌جی ماون به‌لام هه‌نگاو به‌هه‌نگاو وه
 قوناغ به‌قوناغ له (نه‌جرو) پاداش‌تدا له‌گه‌ل ئی‌وه‌دان ئینجا یاوه‌ره‌کانی
 فه‌موویان قوربان ئی‌ستا که نه‌وان له‌ناو مه‌دینه‌دان؟ فه‌رموی به‌لّی
 چونکه نه‌وان به‌دل و گیان له‌گه‌ل ئی‌وه‌بوون به‌لام (عوذوو) به‌هانه
 له‌وی پئی لی‌گرتن و نه‌یانتوانی بی‌بو جه‌نگ، نه‌وجا خوی گه‌وره به
 شی‌وه‌یه‌کی گشتی پله‌و پایه‌ی نه‌وانه‌دیاری ده‌کات که حازوو ئاماده‌ی
 غه‌زابوون و نه‌فه‌رموویت: ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ اَجْرًا عَظِيْمًا

﴿٩٥﴾ **واته:** خودا پله‌و پایه‌ی جه‌نگاوه‌ران و خو‌به‌خت که‌ران و
 تیک‌وشه‌رانی داوه به‌سهر دانیش‌توو‌ه‌کاندا به‌پاداش‌ت و به‌خش‌ش‌یکی زۆر

گه وره ی بۆ داناون وه (مه قامیکی) عالی شکۆدار له خزمه تیا هه تا هه تابه
 ئه ویش بریتیه له ﴿ دَرَجَاتٍ مِّنْهُ ^(۱) وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ﴾ واته: ئه جرو پاداشتی
 تریشیان ده داتی وه کو لیخۆشبوون و چاوپۆشی کردن له گوناهیان و
 پزاندنی (ره حمهت) و به ره که تی خۆی به سه ریاندا زیاد له لیخۆشبوون و
 چاکه یا پاداشتی زۆر فراوان و نه برپاوه، ﴿ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ^(۱۱) ﴾
 واته: به پراستی خودا لیخۆشبوو و خاوه نی به زه ییه کی زۆره و پاداشتی
 هه ر که سێک به پێی په نجی خۆی ده داته وه.

ئه گه ر ئیمکان بیّت (موسلمان نابی له ناو کافران بمینیته وه)

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ﴾ پێشه و
 (بوخاری و ئیبن و المونزیر و به یه قی) ئه م فه رموده یان له ئیبن و
 عه باسه وه (خوایان لی پازی بیّت) هیناوه و گێپراوه ته وه که ئه فه رموویت
 (هه ندی له خه لکی مه که که موسلمان بوون به لام موسلمان بوونی خوایان
 ده رنه ئه خست ئینجا له پۆژی جه نگی به درا (موشریکه کان) له گه ل خوایان

(۱) جا بیکومان پێغه مبه ریش (ﷺ) له م فه رموده یه دا ئه فه رموویت: (إِنَّ الْجَنَّةَ مِائَةُ دَرَجَةٍ
 أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ، مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَةٍ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) متفق علیه،
 واته: به پراستی له ناو به مه شتدا سه د پله هه یه خودا دایناوه بۆ ئه وانه ی له پێی ئه ودا
 (جیهاد) و غه زا ئه که ن، نیتوان هه ر دوو پله له و پلانه وه کو نیتوانی ئاسمان و زه مینه،
 واته بیکومان نیتوان هه ر دوو پله یه ک هینده ی ئاسمان و زه وی لێک دووین.

بردنیان بۆ جهنگه كه ئه وجا چهند كه سێكیان لی كۆژراو، موسلمانەكان
 گوتیان ئەمانە لە هاوێلانێ خۆمان بوون چونكه ئهوانه (له مهككه دا
 مابوونهوه) و كافرهكان به زۆر هینابویان بۆ جهنگ، ههروهها
 موسلمانەكانی له گهڵ پیغه مبهەر (ﷺ) دابوون كه زانیان هه ندیکیان
 كۆژراون زۆر نارهت بوون و پێیان ناخۆش بوو و داوای لیخۆشبوونیان
 بۆ كردن، جا بێگومان ئهوان ئایه ته و چهند ئایه تیکێ تر كه له دوایدا
 باسی ئه كه یه ده رباره ی ئه وان دابه زی و هاته خوارێ ئینجا ئایه ته كانیان
 نووسی و ناردیان بۆ ئهوانه ی كه له مهككه دا مابوونهوه، ئیتر پێیان
 ووتن ئیوه عوزو به هانه ی مانه وه تان له وێ نه ماوه، ئه وجا
 موسلمانەكانی مهككه به رهو مه دینه كه و تنه پێ و بت په رسته كان و
 (كافرهكان) به دوايان داچوون و شوپنیا ن كه و تن جا ناچاریان كردن
 بگه رپنه وه بۆ (مهككه) ئینجا به م هۆیه وه ئه م ئایه ته ده رباره یان نازل
 بوو ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ فَإِذَا اُودِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ
 كُذَّابٌ ۗ اِنَّ اللّٰهَ وَلٰٓئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۗ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ
 بِاَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعٰلَمِيْنَ ۝۱۰ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ
 الْمُنٰفِقِيْنَ ۝۱۱﴾ سوره تی العنكبوت، ئایه تی ۱۰-۱۱، وه له پاشان
 موسلمانەكانی مه دینه ئه م ئایه ته شیان بۆ موسلمانەكانی مهككه هه ناردو
 ئه وانیش زۆر غه بمارو دلگران و نارهت بوون و هروهها بێ هیوا بوون
 له هه موو خیرێ ئه وجا پاش بێ هیوا بوونیان و نارهتیه كه یان خوا ئه م
 ئایه ته ی بۆ ناردن وه كو ئه فه رمووی: ﴿ثُمَّ اِنَّكَ رَبُّكَ لِلَّذِيْنَ

هَاجِرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهِدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ

بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾ ﴿سوره تی النحل، ثایه تی / ۱۱۰﴾، نه و جا

هه روه ها موسلمانه كانی مه دینه نه م ثایه ته شیان بۆ نووسین و بۆ ناردن

که خوی گه وره و میهره بان ده رگای خیر و خوشی لی کردونه ته وه، ئینجا

له پاشان چاره یان نه ماو به ره و مه دینه کۆچیان کردو هه ندیکشیان له وان

له دهستی بت په رسته کان پزگاریان بوو، ئینجا له پاشان نه م ثایه ته هاته

خواره وه و خوی په روه ردگار فهرمووی ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ

ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ (أي تتوفاهم الملائكة حال كونهم ظالمي أنفسهم

بالاقامة مع الكفار في دار الشرك وترك الهجرة إلى دار الإيمان) واته:

به راستی نه وان هی که فریشته کان گیانیان ده کیشن له کاتی کدا ناهه قیان

له خویان کرد چونکه (دار الکفر) یان به جی نه هیشت هه ر له ژیر دهستی

موشریکه کاند و هه ندیکیان کۆچیان نه کردو بۆ ولاتی ئیسلام و شاری

مه دینه سته میان له خویان نه کرد، ﴿قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي

الْأَرْضِ﴾ واته: فریشته کان به شیوه ی تانه و ته شه ر لیدان پێیان ده لێن

باشه ئیوه له کوی بوون بۆچی لیره کۆچتان نه کردو هاوه له کانتان

کۆچیان کرد بۆ ولات و شاری ئیمان که چی ئیوه له گه ل موشریکه کاند

مانه وه؟ له وه لامدا نه لێن ئیمه له ولاتی (مه ککه دا) بی ده سه لات و لاوازو

چه و ساوه بووین نه مان ده توانی بۆ هیچ لایه ک کۆچ بکه ین به ناچاری هه ر

له و شویننه مایه وه ﴿قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا﴾ (أي

قالت لهم الملائكة توبيحاً ليست أرض الله واسعة فتهاجروا (مِنْ دَارِ الْكُفْرِ
الى دَارِ تَقْدِيرٍ فِيهَا عَلَى إِقَامَةِ دِينِ اللَّهِ - كما - فَعَلَهُ مِنْ هَاجَرَ الى المدينة
والى الحبشة)؟ **واته:** فرشته كان ده لَين باشه زهوى خوا فراوان نه بوو تا
کوچی تیدا بکن بچوبانایه جیگایه کی ترو به نازادانه خواپه رستی
خوتان کردباو ههروه کو نهوانه ی که کوچییان کرد بۆ مه دینه و
حه به شه دا؟.

(سهرنجیک)

هه ندی له (موفه سیره کان) نه فهرمون نه م (نایه ته) نه م واتایه
نه گه یه نئ که خوای پهروه ردگار نه و زهویه ی بۆ هه موو ئاده میزادیك
درووست کردوو ه بۆ هه ر لایه ک بپروات ناییت که س پښه ی لئ بگریت
(نابی سنوور هه بی) چونکه بیگومان نه گه ر که سیك له شوینیک دا یان له
جیگایه ک دا چ شار بی یان دئ بی ژیان و گوزهرانی تهنگ بوو
(مه عیشه تی) به (زه حمه ت) که وت جا بۆی هه یه هه ر کوئ دیاری بکات و
بچئ لئى بژئ، به لام به داخه وه ئیمپوکه پښگیان له خه لک گرتوو وه
سه ریان له خه لک شیواندوو وه مروژ نازانی روو له کوئی بکات.

نه و جا بیگومان نه و که سانه ی که خاوه ن توانا بوون و رازی بوون
به (کوفر) کوچیان نه کردوو له (مه ککه) مانه وه و نهوانه ی له شه پی
(به در) کوژدان خوا ده رحه قیان نه فهرموئ: ﴿فَأُولَٰئِكَ مَأْوَهُم جَهَنَّمُ

وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ ١٧ ۝ **واته:** نهوانه جیگه که یان دۆزه خه که شوینیکی
نۆر ناخۆش و ناسازو خراپه چونکه خراپترین چاره نووسی تووش نه بی

﴿إِلَّا الْمُسْتَضَعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا

يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ (۸) **واټه:** جگه له وکه سانه ی که به پاستی لاوازو بی

دهسه لات بوون له پیاوان و له ئافره تان و میړد مندالان و ناتوانن پڼگه

بدوزنه وه و خوږیان دهریاز بکه ن له مه ککه بچنه دهره وه چونکه بت

په رسته کان پڼگیان لی گرتبوون و نه یانده هیشت کوچ بکه ن هرچی

بیانندیایه، و کوچ ته کات ته یانگړاندنه وه و ئازاریان نه دان ﴿فَأُولَٰئِكَ

عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ (۹) **واټه:** خوا بیگومان

له وانه ته بووری به هو ی ته وه وه نه مانه ئومیدیان وایه که خوا بیوری لی

یان له و کوچ نه کردنه یان چونکه بیگومان خوا هه میشه لیخوش بووی

میهره بانه و دلوقانه به رامبه ر به به نده کانی^(۱).

کوچ بکه بو خوا به خته ودر نه بی

له دنیاو له قیامه تدا

خوا ی گه ودر ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نښن و نه بی

حاته م و نه بی یه علا (پړیوایه تیان) کردوه له عه بدوللای کوپی عه باسه وه

(په زاو ره حمه تی خوا یان له سهر بیټ) ته فهرمووی: (ضمرة) ی کوپی

جوندب یان کوپی (العیص) موسلمان بوو له (مه ککه) بوو له کاتی کدا که

ته م نایه ته ی پیښوو ﴿إِلَّا الْمُسْتَضَعِفِينَ﴾ دابه زی ئینجا گوتی

(۱) موفه سیران نه فهرموون (عسی / لعل) واته که هیواو ئومید، هه روه ما هه ندیکی تر

نه لښن (عسی) و (لعل) واته نزیکه یان په نکه.

دهباشه خۆ من دهوله مه ندم و حالّم خوشه و شاره زای ږیگاشم هه روه ها
 هیچ (عوزرو) به هانه به کیشم نیه جگه له (نه خوشی) ئینجا خۆی حازرو
 ناماده کرد به مه به سستی ږویشن بۆ خزمه تی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و جا گووتی
 به مال و منداله کانی هه ر ئیستا که هه لم بگرن و دهرم بکه ن له ئه رزی
 (شیرک) و (کوفر) هه وه بمبه ن بۆ خزمه تی پیغه مبه ری خوشه ویست (ﷺ)
 ئینجا (تقدیر الله) له (ته نعیم) وه فاتی کردو و نه گه یشته خزمه ت
 پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و جا بیگومان ئه و ئایه ته (نازل) بوو و هاته خواری بۆ
 پیغه مبه ر (ﷺ) وه ک ئه فه رمووی: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ
 مُرَافًا ۚ كَثِيرًا وَسَعَةً﴾ واته: هه ر که سی (هیجره ت) واته کۆچ بکات له
 ږیگای خودا له ولاتی خۆی بۆ ولاتی دین و ئایینی به ئیخلاسه وه له
 ژبانی ناخوشی ناو بی باوه ږان ږزگاری ده بیّت و کۆچ بۆ هه ر جیگایه ک
 بکات له و جیگایه دا خوشی و شادی و هه سانه وه ی ده سته که ویت،
 ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ﴾ واته: هه ر
 که سی به مه به سستی کۆچ کردن له مالی خۆی ده رچی له ږی خوا بۆلای
 پیغه مبه ر (ﷺ) بجیته مه دینه پاشان له ږیدا مردنی پیگه یشت پيش
 نه وه ی بگاته ئه و جیگایه ی بۆی ده چی ﴿فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (۱۰۰) واته: به راستی ئه و که سه (ئه جرو) پادا شته که ی
 که وتوته سه ر خوی گه وره چونکه مسوگه ر ئه یباته به هه شت، خوی

(۱) مُرَافم: به و که سه ئه لّین خه لکێک به جی بهیلى و لیان تووڤه بی و بجی بۆ شوینیکی

ترو هیجره ت بکات

گه ورهش به نیسبهت ئه م جوړه که سانه وه ته واو لیخوښ بوو و میهره بانه .

(پاشکو)

جا بیگومان لیږده دا بومان دهرته که وی که کوچ کردن پیویسته له سهر هه موو که سیك که له بهر (ثایینه) پیروزه که ی که قه ده غه ی بکه ن له خوا په رستی یان ته نگاو بکړی و نه توانی ثایینی خوی به جی بینی که به نازادی و سهر فرازی بژیت، هندی له زانایان نه فهرمون له ته فسیری ئه م ثایه ته وه ئه م خالانه ی لی وهرته گیری:-

۱- هه رکات و ساتیک بؤ موسلمانان پئی و شوینی خوا په رستیان لیگراو قه ده غه کرا ئه بی له و جیگایه دا نه مینن و کوچ بکه ن بؤ وولاتیکی تر که بتوان به سهر به سستی و نازادانه خوا په رستی بکه ن و ئه مرو فهرمانه کانی خوی گه وره جی به جی بکه ن.

۲- مانه وه به بی عوزری شهرعی له وه لاتی کافراندا و به نه نقه ست کوچ نه کات به گونا هیکی گه وره دائه نریت له لای هندی له زانایانی ثایینی .

۳- هه رکه سی له مالی خوی دره چوو هیجره تی کرد وه له پاشان له پیگادا وه فاتی کرد ئه وه به (کاملی) واته ته واوی پاداشتی هه به لای خودا .

۴- هه روه ها له هه ر وولاتی (حه رامخواردن) زور بوو به سهر حه لال خوریدا ئه مه نه وکاته کوچ کردن (فه رز) و پیویسته .

۵- جا هه روه ها هندی له زانایانی تر ئه لین له هه ر جیگایه ک جنیو به نه ولیاو پیاو چاک و (سه له ف) ی صالح درا ئه و نابی له و شوین و جیگایه

بمینیہ وہ، بہ تاییہ تی ئه گہر بہر بہرہ کانی له گہل (قورئان) و ئایینی پیروزی ئیسلام و زانایانی ئایینی کراو.

۶- هەر خاوەن باوەڕو موسلمانیک له خۆی و یا له مال و منداڵ و ناموسی و شەرفی دەرترسا دەبێ (هیجرەت) واتە کۆچ بکات لەو جیگایە داو بۆ جیگایەکی دین و ئایینی پارێزراوی.

۷- وه هەر کەسێک له ولاتیك بێت نەتوانیت دینکە ی بە (عەمەل) واتە بە کاربێنی، وه کو پێویست لە بەر چەند ھۆکاریک وه بشزانێ کە دەتوانی لە جیگایەکی تر خواپەرستی و دینداری بکات وه لهو جیگایە ی کە کۆچی بۆ ئەکات ئەتوانی ماف و حەقەکانی خوا جی بە جی بکات کۆچکردنی فەرزو پێویستە^(۱).

(باسی نوێژ کۆرتکردنەوہ له سەفەردا)

(خوێنەوارە، ئازەکانم) ئەمە شتیکی پوون و ئاشکرایە پیش ئیستاکە (ئایەتەکان) باسی غەزاو جیھادو تیکۆشان و شەر لە گەل (کافرەکان) ی ئەکرد چونکە بێگومان (جیھادیش) پێویستی بە (سەفەر) ھەیە و مەعلومیشە سەفەر و چوونە دەرەوہش بە شیکە لە (عەزاب) و سەزا ئەوجا بێگومان خوای گەورەش ئەوہمان بۆ پوون دەکاتەوہ کە گەشت و سەفەر نابێتە (عوزو بەھانە) لە سەر لاچونی نوێژە فەرزەکان چونکە ھەر وہا جیھادو غەزاش دژی بی باوەڕان و بت پەرستان ئەرکی نوێژە فەرزەکان لە سەر ئینسان لاناچی و ئەوجا ئەوہی راستی بێت زۆریک لە

(۱) سەرچاوەکان: ۱- بېروانە (أيسر التفاسير) له نووسینی أبی بکر الجزائری، ۲- بېروانە (محاسن التأویل) له نووسینی العلامة القاسمی، بەرگی ۵، لاپەرە ۴۰۱، ۳- بېروانە: (تفسير المراغي) له نووسینی الشيخ أحمد مصطفى المراغي، بەرگی ۵، لاپەرە ۱۳۶.

(موفه سیره کان) باسی کورتکردنه وهی نویژه کان له سه فه ردا یان (صلاة الخوف) **وااته:** نویژی ترس چۆن ئه کړی و به چ شیوه یه که ئه نجام ئه درى و هه روه ها خوای گه وره له قورئاندا هه موویانی بۆ موسلمانان پوونکردۆته وه، وه به خۆه ویسته که ی راگه یاندوه به (حه زه تی جوبرئیل) ی ئه مین فیتره هه موو نویژیکی کردوه که چۆن ئه کړی وه چۆن ئه نجام ئه درین و پیتشه وا (أبن جریر ی طبری) له ته فسیره که یدا ^(۱) له حه زه تی عه لی کوپی ئه بی تالب (ره زای خوای لیبت) ئه گتپیته وه و ئه لیت چهند که سیک له (قهومی) واته له هۆزی (به نی نه جار) هاتنه خزمه تی پیغه مبه ر (ﷺ) عه ززی پیغه مبه ریان کردو ووتیان قوربان ئیمه (سه فه ر) ده که یین و له مالى خۆمان دوور ئه که وینه وه چۆن نویژه کانمان ئه نجام بده یین و جی به جییان بکه یین ئه وجا به م هۆیه وه ئه م ئایه ته هاته خواری و دابه زی، هه روه کو خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا ضَرَأْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ أي وإذا سافرتم للغزو أو التجارة أو غيرهما فلا إثم عليكم أن تقصروا من الصلاة فتصلوا الرباعية ركعتين **واته:** بیگومان ئه گه ر (به سه فه ر) چوون بۆ هه ر جیگا و وه لاتیک بۆ (جیهاد) یان بۆ بازرگانی یان بۆ هه ر کاریکی په واو غه یری ئه م دووانه ئه وه له حالئ ئه وهادا هیچ گوناهیکتان له سه ر نابی که (نویژه چوار) رکعاتیه کانتان کورت بکه نه وه ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَقْبِلَ الْإِنْسَانُ مِنْكُمْ فَأَورِئُوهُم بِسَلْبِهِمْ أَوْ بِخِزْيَانِ الْأَعْدَاءِ﴾ أي إن خشيتم أن ينالكم مكروه من أعدائكم الكفرة **واته:** ئه گه ر

(۱) بیوانه (جامع البیان عن تأویل القرآن)، له نووسینی (ابن جریر الطبری)، به رگی | ۴،

ترستان بوو له دووژمن و بی باوه په کان توشی نازارو شه پرتان بکه ن یا
بتان کوژن یا بتان گرن و نازارتان بده ن.

(ناگاداریه ك)

(وَعَنْ يَعْلَى بْنِ أُمِّيَةَ) قَالَ سَأَلْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قُلْتُ
لَهُ إِنْ اللَّهَ يَقُولُ (فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحُ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ) وَقَدْ أَمَّنَ
النَّاسُ؟ فَقَالَ لِي عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَجِبْتُ مِمَّا عَجِبْتَ مِنْهُ) وَاتِهِ
یه علای کوپی نومیه ده لیت و نه گپړتیه وه که و پرسیارم له عومره ی
کوپی خه تاب کرد (ره زای خوای لیبت) و پیم گووت خوای گه وره
نه فهرمووی گوناخت ناگاتی که نویژ کورت بکه نه وه) واته به راستی نیستا
خه که وتونه ته هیمنی و ناسایش واته بوی نویژ کورت ده که ی نه وه؟
جا عه زره تی عومره پی گوتم منیش سهرم سوپماوه له وهی تو سهرت
لی سوپماوه، له و باره یه وه (فَقَالَ عُمَرُ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ)
فَقَالَ (صَدَقَ تَصَدَّقَ اللَّهُ بِهَا عَلَيْكُمْ فَأَقْبِلُوا صَدَقَتَهُ) ^(۱).

واته هه زره تی عومره (ره زای خوای لیبت) فهرمووی پرسیارم کرد له
پیغه مبر (ﷺ) دهر باره ی نه وه فهرمووی نه وه (صه ده قه) و چاکه یه که
له لایه ن خودای په روه ردگار له گه لی کردوون نیوه ش چاکه ی خودا
وه ربگرن، ﴿إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا﴾ (۱۰۱) واته: به راستی
بی باوه پان هه میسه به ناشکرا دوژمنتانن چونکه به رده وام دوژمنی
ناشکرانه له گه لتان و به هر حالیک بویان هه لکه وی دریغیتان پی ناکه ن و
په لامارتان نه دهن.

(۱) رواه مسلم وأحمد و أبو داود والترمذي وابن ماجه وابن حبان وغيرهم.

باسیك له نویژی ترس (صلاة الخوف)

(ریوایت کراوه) له (نه بوو عه یاشه وه) و نه لای له خزمهت پیغه مبهـر (ﷺ) دابووم له (عوسفان) دا نویژی نیوه پړومان کرد ئینجا بیـ باوه پره کانیش به سه روکایه تی (خالیدی کوپی وه لید) له پیشمانه وه له لای (قبيله) واته پووگه وه بوون نه وجا که دیتیان وا ئیمه خه ریکی نویژین و ، وتیان خۆزگه هه ر ئیستا که هیـرشمان بردنایه سه ریان و ئینجا هه موویانمان بکوشتایه له کاتی نویژکردندا جا له پاشان گو تیان خو به یینیکی تر کاتی نویژیکی تریان دیت ئینجا (ئیباده یان) نه که ین چونکه له کاتی نویژه که یان ناگایان له خویان نییه و نویژه کانیان له مال و مندالیان خوشر ده ویت، جا (نه بوو عه یاش) نه فه رموی له نیوان نویژی نیوه پړو (عه سردا) حه زره تی جویره ئیل نه م ئایه ته ی هیـنا^(۱). جا خوی که وده به پیغه مبهـر (ﷺ) ده فه رموویت ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْفُحُمْ طَآئِفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ واته: کاتی له نیو هاوه لانتدا بوویت نه ی پیغه مبهـر (ﷺ) واته له غه زادا یان له سه فه ردا جا ویستت نویژی به کو مه لیان بو بکه یت نه وجا کاتی پوویه پوویونه وهش بوو له گه ل (کافران) و بیـ باوه پان جا سه ره تا با دهسته که یان له گه ل هه ستن و نویژ دابه ستن و نه وانی تریشیان له پووی دووژمن رابوه ستن یانی نه گه ر دووژمن له نیوان ئیوه و پووگه دا بوو نه وه هاوه له کانت بکه دوو دهسته و نه وجا با هه ندیکیان له گه ل تو نویژ بکه ن

(۱) پیشه و احمد و حاکم (ریوایتیان) کردوه و (ابن جریریش) له تهفسیره که بیدا باسی کردوه و هیـناویه تی و نه لای حه زره تی جویره ئیل له غه زای (ذات الرقاع) دا نه م نویژه ی فیره پیغه مبهـر (ﷺ) هه والانی کرد..

و با چه که کانیاں پییست ﴿فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ﴾ **واټه:** کاتیک (سوجه دیان) بر دو رکاتیکتان ته واو کړدنه وکاته بچنه دواوه و له پشټانه وه بن با پاسه وانیان بکه و له با تا قمه که ی تر بی که نویژیان نه کړدوه له گه ل تو نویژ بکه و له نه بی دریای خوشیان بن با چه که کانیشیان پی بیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَقَفَلُوا عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً﴾

واټه: بیگومان نه وه ی پاستی بیت بی باوه په کان ناواټه خوانن که نیوه بی ناگابن له چه که کانتان و شتومه که کانتان تا کو هیرش و په لامارتان بدهن به په لاماریکی په کجاره کی به یه ک ده ست بدهن به سه رتاناو له ناوتان بیه به یه کجاری به خه یالی خویان ته فرو توناتان بکه جا له بهر نه وه نابیت هه مووتان پیکه وه نویژ بکه به لکو ده بیت ده سته یه کتان پاسه وان بن تا کو ده سته که ی تر تان نویژ ده که و له نه فهرموئ: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ **واټه:** نه گه ر ناپه حه تی و نازاریکتان هه بوو به هو ی باران بارین یان نه خوش بوون ^(۱) نه وکاته درووسته چه که کانتان دابنن و هیچ گونا هیکتان پی ناگات

(۱) جا نه م نایه ته پیژده نه م عوزو به هانان تان بؤ دیاری ده کات که ده شی له گه ل بونیاندا چه ک دابنن و هه لته گیری، وه نه م نایه ته به لکه شه بؤ نه و که سانه ی که نه خوشن و عوزی تریان هه یه ده توانن چه که کانیاں دابنن.

لهه مان کاتدا ناگادارو وریای خوتان بن ﴿۱۰۲﴾ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ

عَذَابًا مُّهِينًا ﴿۱۰۲﴾ واته به پاستی خوی گه وره سزای به ئیش و پيسواکهری بۆ (کافره کان) ئاماده کردوه، وه له جیهاندا زال بوونی موسلمانان به سه ریاندان و ژێرده سته کردنیان که وابوو نه گهر موسلمانان هه میسه ئاماده باش بن بۆ (جیهاد) خوی به ده سولات (کافره کان) ده شکینی و ریسوایان ده کات.

(له دوی نویژی ترس زیکی خوا زۆر بکه)

خوی گه وره فرهانی کردوه زیکی یادی خوا زۆر بکه به تایبهتی له دوی نویژی (ترس) هه روه ها هه ندی زانایانی ئایینی ئه فره مون ئه وه ی پاستی بیت له هه موو کاتیکدا هه ر زیکی یادی خودا بکری باشه و په سنده، جا بئگومان خوی گه وره ده فره موی ﴿۱۰۳﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ﴿۱۰۳﴾ واته: هه ر کاتی له نویژه کانتان ده بنه وه، ئه و جا ئاره زوی خوتانه چۆن زیکی خودا نه کهن، بۆتان دروسته بیکهن (ئه مجار له بهر خوتانه وه و یان به ئاشکرا و یان به په نهان و یا له دلی خوتانه وه یادی خودا بکه به هه موو شیوه یه که به پاره ستانه وه به دانیشتنه وه به پاکشانه وه له هه موو

(۱) قَالَ الْعَلَمَةُ الْمَظْهَرِي فِي تَفْسِيرِهِ (الْمَعْنَى قَدُّمُوا عَلَى الذِّكْرِ بِالتَّسْبِيحِ وَالتَّحْمِيدِ وَالتَّهْلِيلِ وَغَيْرِ ذَلِكَ فِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ لَعَلَّكُمْ يَنْصَرِكُمْ عَلَى عَدُوِّكُمْ) بَيَّوَانَهُ (تَفْسِيرِ الْمَظْهَرِي) دَانَرَوِي (الشَّيْخُ الْقَاضِي مُحَمَّدٌ ثَنَاءُ اللَّهِ الْعُثْمَانِي) به رگی/ ۲، لاپه ره/ ۲۰۸.

شوئینیکا یادو زیکری خودای په روه ردگارتان بکه ن) جا خوی گه وره دهفه رموویت: ﴿فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ واته: بیگومان کاتیک دلنیا دهن و ترستان نامینی ئیر به ئاسایی وه ک جاران نویژه کانتان ئه نجام بدهن چونکه بیگومان ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ (۱۳) (ای مکتوباً مفروضاً فإن الصلاة مفروضة على المؤمنين ومحدودة باوقات معلومة لایجوز تأخيرها عنها ولا تقليل عدد رکعاتها إلا في السفر والحرب)، واته: به راستی نویژ له سه ر ئیمانداران نووسراوه یاخود پیویست کراوه، وه کاتی بۆ دیاریکراوه و ئه بی له کاتی خویدا نویژه کانتان بکه ن و نابی دواخیری (مه تاکو له حالئ ناخوش و شه پو شوپیش نابی و ناکری و ئه بی له کاتی خویدا بکری به باشی و ته واو بکری، مه روه ها به هیچ شیوه یه ک نابی له ژماره ی رکاعه ته کان که م بکیته وه و مه گهر له سهفه روو جهنگ نه بی.

(چه ند تیبینیه کی گرنگ)

۱- له لای زانایانی ریبازی (شافعیه کان) به گشتی نویژی ترس به (سی جور) ئه کری یه کیکان ئه وه یه که دووژمن له پوی پووگه وه نه بی^(۱). ئیمام بوخاری و موسلیم ده گێر نه وه له صالحی کوپی خه ووات (په زای خوی لیبت) که یه کیک بووه له وانه ی له خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ)

(۱) جا مه روه ها مه ندیکی تر نه لێن به شهش جور نه کری و (والحاصل) له کتیه شرعیه کان به دوور و دریزی باس نه کری.

ئەم نوێژە ی کردوووە لە (ذات الرّقاع) دا کە کۆمەڵی پیز بوو لە گەلیدا ،
 وە کۆمەڵیک بەرامبەر بە دووژمن وە پکاتیک نوێژی کرد بە و کۆمەڵە ی
 لە گەلیدا بوو لە پاشان وەستا بە پێو وە ئەو کۆمەڵە نوێژە کە یان تەواو
 کردبوو ئینجا لە پاشان خۆیان پۆشتنەو وە بۆ پووی دووژمن، وە پیزیان
 بەست بەرامبەر بە دووژمن وە کۆمەڵە کە ی تر هاتن رکاتە کە ی تری
 لە گەل ئەو کۆمەڵە دا تەواو کرد پاشان دانیشت وە کۆمەڵە کە تەواویان کرد
 بۆ خۆیان لە پاشان سەلامی دایەو وە پێیان.

۲- دەبێت دووژمن لە پووی پووگەو وە بێت ئەمەش پێشەوا (بوخاری)
 پێوایەتی کردوووە لە ئیبن و عەباسەو وە (رەزای خویان لی بێت) ئەلێت
 پێغەمبەر (ﷺ) تەشریفی هەستاو وە خەڵکە کە لە دواوە هەستان (الله
 اکبر) ی کرد، وە (الله اکبر) ی کرد لە گەلئاو وە (رکوعی) برد کۆمەڵیک
 لە گەلیدا لە پاشان (سوجدە ی) برد، وە هاو لە کانیش لە گەلئا
 (سوجدە یان) برد لە پاشان هەستایەو وە بۆ (رکعاتی) دوو هەستانەو وە،
 ئەوانە ی (سوجدە یان) برد لە گەلئا وە (حەرەسی) براکانیان ئەگەر
 وە هات کۆمەڵە کە ی تر (رکوع) و (سوجدە یان) برد لە گەلئاو، وە هەروەها
 هەموو خەڵکە کە لە نوێژ دابوون بەلام ئەو وەندە بوو هەندیکیان چاودێری
 هەندیکیان دەکرد.

۳- هەروەکو لە پەرتووکە فقهیه کاند^(۱) ئەللی (والثالث) أن يكون في

(۱) برهانه (تحفة المحتاج بشرح المنهاج)، مع حاشية الشيرازي، له نووسینی شیخ (ابن
 حجر الهيتمي المكي، بەرگی ۲/، لاپەرە ۱۲، وە هەروەها (حاشیه ی ابن القاسم
 العبادي)، هەمان سەرچاوە.

شِدَّةِ الْخَوْفِ وَالْإِتْحَامِ الْحَرْبِ فَيُصَلِّي كَيْفَ أَمَكَّنَهُ رَاجِلاً أَوْ رَاكِباً مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ وَغَيْرِ مُسْتَقْبِلِ لَهَا) **واقعہ:** شیوہی سیئہم لہ نویژی ترس ئوہیہ ترس زور بی ہر دوو تاقم بگہنہ یہک واتہ (لہشکری موسلمانان و کافرہکان) لہ ہر دوولا لہ جہنگ تیگہلی یہکتری بن ہر کہس نویژی خوی ئہکاو بہ ہرجوړیک بوی بگونجی و پیک بکوی چ بہ پیادہ بی یان بہ سواری پوی لہ (قبیلہ) واتہ پووگہ بی یان ناو ئوہجا پیویستہ بزانیں ئوہ جوړہ نویژہ لہ بہر ہموو جوړہ ترسیک دروستہ، وہکو لہ بہرامبہر دووژمنیک یان لہ ترسی ئاگریکی گہورہ و یان لافاو بی و یان لہ بہر درپندہ ہیژشت بۆ بینئ یان لہ بہر ہر شتیکی تر، وہ ئوہش بزانیں نویژہ کہش دوویارہی ناوی و ہر وہا خوی گہورہ ئوہرموی: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا﴾ (سورہتی البقرہ، ئایہتی/۲۳۹)، **واقعہ:** ئہگہر کہوتنہ مہترسی نویژہ کہتان بکھن چ بہ پیادہ بی یان بہ سواری ہر وہا پووتان لہ (قبیلہ) بی یان نا.

۴- ہر وہا پیویستہ بزانیں لہ ہیچ کاتیگد بہ ہیچ شیوہیہک نویژ نہ کردنی بۆ نیہ ہتا لہ کاتی جہنگ و نہ خویشی و ترسیشدا پیویستہ ہموو ئادہ میزادیکی (بالغ) و ژیر بہ گویرہی توانای خوین نویژہ کانینان بہ پاوہستانہوہ بی یان بہ دانیشتنہوہ یا بہ پالڈانہوہ بی جا کورتکردنہوہی نویژی چوار پکاتی لہ کاتی سہفہردا نہ بہ ستراوہ بہ مہرجی نویژی ترسہوہ بہ لکو لہ کاتی ئاساییشدا ہر دروستہ.

۵- لہ سہر پیازی زانا (شافعییہکان) ہر نویژی چوار رکعات کورت

ئەكرىتەوہ و ئەكرى بە دوو ركعات بەلام باقى نويزەكانى تركورت
ناكرىتەوہ، وە بە مەزەبى ئىمامى شافعىدا (رەحمەت و پەزاي خواي
لبييت) ئەو نويزە چوار (ركعاتىە) كورت ئەكرىتەوہ، پىويستە نويزى
حازر بى يان نويزى فەوتاي سەفەر بى ھەرۈھا بۆ دروستى نويزى
(قەصر) واتە نويزى كورت كردنەوہ چەند مەرجىك ھەيە:

بەكەم: - ئەوہيە ئەو سەفەرە دوو قوناغ بى يان دوور بى، واتە (۷۲)
حەفتاو دوو كىلۆمەتر بى.

دووەم: - ئەوہيە كە ئەو سەفەرەي ئەچى بۆي حەلال بى واتە بۆ
ئىشى خراپ و دزى نەبى وە يابۆ زيانگە ياندنى موسلمانان نەبى .
سپەھم: - ئەوہيە ھەر لەيەكەم سەفەردا يا نويزەكەوہ نيەتى
كورتكردنەوہى بى.

چوارەم: - ئەوہيە شورەي شارەكە يا ئەو جىگەيەي كە لىي
دەرئەچى لاي دابيت.

پىنجەم: - نيەتى ئىقامەتى چوار رۆژى نەبى .
شەشەم: - ئەوہى كە لەو نويزەدا كە كورتى ئەكاتەوہ (ئىقتىدا) نەكا
بە مەزەبىكى وا بى نويزەكەي بەتال بى.

حەوتەم: - ئەوہيە كە (قەصدى) ئەو جىگەيە دەكا ديار بى.
ھەشتەم: - دەبى (ئىقتىدا) بەو ئىمامە بكە كە نويزەكە كورت
ئەكاتەوہ.

نۆيەم: - ئەوہيە ئەو كەسە كە نويزەكە كورت ئەكاتەوہ بىرو باوہ پى
وابى كە كورتەوہ كردن دروستەو، وە ھەرۈھا ھەر كاتى ئىشەكى تەواو

ہو لہ ولاتہ کہ دہرچی چونکہ بوی دروستہ تا ۱۸ پوڑ بوی ھ ھ ھ
نویژہ کان کورت بکاتہ وہ^(۱).

هاندان بۆ راوانانی دووژمن و وہ سستی ھەکن)

جا خوی گورہ لہ ئایہ تہکانی پیئشودا پاش ئوہی باسی چۆنیہ تی
کردنی نویژی ترسی کردو، وہ موسلمانانی هاندا کہ ئہبی ھمیشہ
وریو ئاگادار بن و ترسی ئوہیان ھبی دووژمن ھیرشیان بۆ بہری و
پہلاماریان بدات، بہ لām لہ گەل ھەندیشتا لییان مەترسن و بۆیان بچن
تاکو بزائن کہ ئیوہ لییان ناترسن، تاکو تەمبییان بکەن کہ پینگە لہ
خەلک نہ گرن بۆ ئیسلامەتی، ھەر وہا موسلمانەکان ئہبی بزائن و
چاوہ پوانی یەکی لہ و دوو شتہ باشە بن یان سەرکەوتن یان شەھید بوون
و بہ موراد گەیشتن لہ بہ ھەشتا، جا لہ بە دواداچون و راوانانی لہ شکری
(کوفر) و دووژمندا سست و کەمتەرخەم مەبن، ھەر وہ کو خوی گورہ
ئەفەرموویت: ﴿وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ﴾ واتە: لاوازو زەعیف
مەبن لہ ئاست شەپرکردن لہ گەل دووژمندا و کہ لہ نویژ بوونہ وہ ھمیشہ
چوستو چالاک و مەرد بن ھەر وہا ئامادە ی جەنگکردن و ھیرش بردن و
بەرگری کردن بن چونکہ نابی دوو دل بن لہ چوونہ گۆرہ پانی شەری

(۱) سوود لہ سئ سەرچاوہ وەرگریاوہ لہ گەل دەستکاری: ۱- تەفسیری نامی بۆ
قورئانی پیرۆز: لہ دانانی مەلا عبدالکریمی مدرس، بەرگی/۲، لاپەرە/۴۱۲. ۲-
تەفسیری زمانکویی لہ نووسینی مەلا سعید زمانکویی، بەرگی/۵، لاپەرە/۲۸۶.
۳- تەفسیری پەوان بۆ تیکەیشتنی قورئان، لہ نووسینی مەلا مەحمودی گەلالی،
بەرگی/۵، لاپەرە/۱۷۵.

به کلاکه ره وه له گه ل (کافره) بئی باوه په کان به بیانوی نه وه ی ماندوو
 بوونه و شپړزه بوونه له شه پری ئو خودا که کوژداو و بریندارتان هه یه و
 نه وانیش وه کو ئیوه گوشت و خوینن وه کو نه فه رموی: ﴿إِنْ تَكُونُوا
 تَالِمُونَ فَإِنَّهُمْ يَالْمُونَ كَمَا تَالْمُونَ﴾ ^{۱۰۴} **واته:** به راستی ئیوه نه گه ر
 ئیوه ی موسلمان نازارو ئیش و ناپه حه تیتان پی بگا به هوی کوشتن و
 برینداربوونتان به دهستی بئی باوه پان دواپی نه وان نه گه ر ئیشیان پی
 نه گا به هوی کوشتن و بریندار بوونیا نه وه به وینه ی ئیوه نازاریان پی
 نه گا واته وه کو ئیوه ئیشتان پی نه گا نه وانیش ئاده میزادن و
 خوړاده گرن نه دی بوچی ئیوه خوړانا گرن؟ ﴿وَرَجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا
 يَرْجُونَ﴾ ^{۱۰۵} **واته:** ئیوه ئومیدتان خویه به لام نه وان نه و ئومیده شیان
 نیه، واته ئیوه و نه وان وه کو یه ک تووشی (کوشتن) و برینداربوون و ئیش
 و نازار بوون چونکه بیگومان ئیوه به هیوای پاداشت و یارمه تی و
 پشتیوانی خودان ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ ^{۱۰۶} **واته:** خوی گه وره
 ئاگادارو زانایه به حالئ ئیوه هه روه ها دانایه له و شتانه ی فه رمانتان پی
 ده کا یا نه هیتان لی نه کا هه روه کو له سوره تی (آل عمران) دا
 فه رمویه تی ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
 ۱۳۸﴾ ^{۱۳۸} **﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ﴾** سوره تی آل
 عمران، نایه تی ۱۳۹-۱۴۰، وه ختی خوی نه مه ته فسیرکراوه له پیښه وه
 له سوره تی (آل عمران) دا.

(هه ره که سی به قورنان حوکم بکات قهت زهره ر ناکات)

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ ^(۱)
 هه روه ها زوره بی (موفه سیره کان) نه م پوداوه یان ^(۲) باس کردووه و، وه کو
 ده قه که ی به عه ره بی نه فه رموی: قَالَ إِبْنُ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ نَزَلَتْ هَذِهِ
 الْآيَةُ فِي رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ طُعْمَةُ بْنُ أَبِي رِيقٍ ^(۳) سَرَقَ دِرْعًا مِنْ جَارٍ لَهُ
 يُقَالُ قَتَادَةُ بْنُ النُّعْمَانِ وَكَانَتْ الدَّرْعُ فِي (غِرَارَةِ وَجْرَاب) فِيهِ دَقِيقٌ فَأَنْتَثَرَ
 الدَّقِيقُ مِنَ الْمَكَانِ الَّذِي سَرَقَهُ إِلَى بَابِ مَنْزِلِهِ فَظَنَّ بِهِ أَنَّهُ هُوَ السَّارِقُ
 فَمَضَى بِالْدَّرْعِ إِلَى يَهُودِي يُقَالُ لَهُ (زَيْدُ بْنُ السَّمِينِ فَأَوْدَعَهُ إِيَّاهَا فَالْتَمَسَتْ
 الدَّرْعُ عِنْدَ طُعْمَةَ فَلَمْ تَوْجَدْ عِنْدَهُ فَحَلَفَ لَهُمْ مَا أَخَذَهَا وَلَا لَهُ عِلْمٌ فَقَالَ

(۱) **واژه:** له. گه ل مه شت ثایه ت له پاشیدا دابه زیوه.

(۲) عَنْ إِبْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) ذَكَرْنَا أَنَّ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ أَنْزَلَتْ فِي شَأْنِ (طُعْمَةَ بْنِ أَبِي رِيقٍ) وَفِيمَا
 هُمْ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) مِنْ عُذْرِهِ وَبَيْنَ اللَّهِ شَأْنَ طُعْمَةَ بْنِ أَبِي رِيقٍ وَوَعَّظَ نَبِيُّهُ وَحَذَرَهُ أَنْ
 يَكُونَ لِلْخَائِنِينَ خَصِيصًا رَوَاهُ الْحَاكِمُ فِي مُسْتَدْرَكِهِ وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْمَعْجَمِ الْكَبِيرِ وَقَالَ رَوَى
 عَنْ الْكَلْبِيِّ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ إِبْنِ عَبَّاسٍ، وَذَكَرَهُ، فِي لِبَابِ النُّقُولِ، صَحِيفَةُ ۸۲، **واژه:**
 ثبین و عه باس (ره زای خوای لیبت) بوی باس کردوین که نه م ثایه ته له باره ی
 (توعمه ی کوپی نوویه بیره قه وه) هاتوته خواری، وه له و باره یه وه پیغه مبه ر (ﷺ)
 ویستویه تی چاوپوشی لی بکات وه خوای گه وره ثایه تی بۆ ناردونه فه رموی دزی
 راسته قینه نه وه که به ته مایه به سه ر جووله که دایه سپینن جا خوای گه وره ناگاداری
 پیغه مبه ره که ی نه کاته وه (ﷺ) که نه وه ناپاکه و دووپووه وه له گه ل هه ندیشدا دزو
 خائینه و نابی تو تهر فگیری بی.

(۳) موفه سیرین نه لئین (ثبینو بیرق) سی برا بوونه (بشر) و (به شیر) و (موبه شیر) نه لئین
 بشر پیاویکی موفاق بووه.

أَصْحَابِ الدَّرْعِ لَقَدْ أَدْلَجَ عَلَيْنَا وَأَخَذَهَا وَطَلَبْنَا أَثَرَهُ حَتَّى دَخَلْنَا دَارَهُ وَلَقِينَا
الدَّقِيقَ مُنْتَثِرًا فَلَمَّا حَلَفَ تَرَكَوهُ وَاتَّبَعُوا أَثَرَ الدَّقِيقِ حَتَّى أَنْتَهَوْا إِلَى مَنْزِلِ
الْيَهُودِيِّ وَطَلَبُوهُ فَقَالَ دَفَعَهَا إِلَيَّ (طُعْمَةُ بْنُ أَبِييَرِق) وَشَهِدَ لَهُ نَاسٌ مِنَ
الْيَهُودِ عَلَى ذَلِكَ فَقَالَ قَوْمُ طُعْمَةَ^(١) إِنُطْلِقُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَتَكَلِّمُوهُ
فِي صَاحِبِنَا نُعْذِرُهُ وَنَتَجَاوَزُ عَنْهُ فَإِنَّ صَاحِبِنَا بَرِيٌّ مَعْذُورٌ فَأَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ
(ﷺ) وَكَانَ نَبِيُّ اللَّهِ (عليه السلام) قَدْ هَمَّ بِعُذْرِهِ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ فِي شَأْنِهِ مَا
أَنْزَلَ (وَآتَهُ: ثِيْبَنَ وَعَبَّاسَ (پرهزای خویان لیثیت) ئەفەر موی ئەم ئایەتە
دەرەق ئەم پیاوێ هاتە خواری که ناوی (توعمە ی کوپی ئوبەیرەق)
واتە پیاوێک لە ئەنصارێه کان بوو بەلام ئەوێ پاستی بێت بە پوالت
موسڵمان بوو چونکە بێگومان دیارە (مونافیق) واتە: دوپوو بوو و لە
نیو (ئەنصارێه کانیشدا) لە (بنی ظفر) بوو کە تیرەیه ک بوونە و
هەر وەها (طعمە) ئەلێن پیاوێکی زۆر خراپ بوو و هەر وەها دزیش بوو،
چونکە لێی ئەگێرنەو کە زڕییه کی لە پیاوێکی موسڵمان دزی بوو
بە ناوی (قەتادە ی کوپی نەعمان) بوو هەندێ ئەلێن ئەو (قەتادە یه)
مامێکی هەبوو و زڕییه کە هی مامی بوو و کە بە ئەمانەت لای دانابوو،
واتە سپاردە لای بوو و لێی دەدزی ئەویش دوایی تۆمەتە کە بە ملی
(جوله کە یه کدا) دینی و کە هاموشۆی مالی (توعمە) دەکات ناوی
(زەیدی کوپی سەمین) بوو، ئینجا کە (توعمە) زڕیکە دەدزی ئەبیاتە
مالە وەو لە ناو (مەشکە یه کی) ئاردی ئەیشاریتە وە، بەلام ئەترسی کە
مالە کە ی بپشکنن و زڕیکە ی لە مالە کە ی دەریزن و ئەبیاتە مالی

(١) قەومی (طعمه) بنو ظفر بوو.

(جووله که ی) ناوبراو ، به لام مه شکه که پری ئارد بووه و کونیکی تیدا ده بی هتا نه بیاته مالی جووله که که ئارده که نه پژی و (قه تادهش) که دیتی زریه که ی دزراوه ته ماشای کرد ئارده که ی ناو مه شکه که ئاردی لی پژاوه ، نه ویش به شوین ئارده که دا چووه تا کو گه یشته مالی (جووله که که) و له وی زریه که یان دوزیه وه ، نه وجا جووله که که گوتی من دزیومه (توعمه) هیناویتی به نه مانه ت لای دانام ئینجا لییان بوو به کیشه و چوونه لای پیغه مبر (ﷺ) هه روه ها هوزو خزمانی (توعمه) ش له گه ل (توعمه) چوونه لای پیغه مبر (ﷺ) بو نه وه ی عوزر بو هاوه له که یان بهیننه وه تا کو ته بریری بکات پیغه مبریش (ﷺ) خه ریک بوو نه وه بکات له بهر نه وه ی زریه که لای جووله که که بوو ، نه و کابرایه ی که دزیویه تی لای نه وی داناوه و گوتویه تی بوم هه لگروه پیغه مبریش (ﷺ) نه یزانیوه که ئاوا بووه ، هتا خوی گه وره له وباره وه نه م نایه تانه ده نیژیه خوار^(۱) . نه فرمووی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ﴾

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَافِينَ

(۱) هندی له (موفه سیران) نه لێن که نایه تی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ﴾ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ هاته خوار و دزیه که که و ته سه ر (توعمه) و له ترسا هه لهات بو مه که که له نایین وه رگه رایه وه ، نه وجا له پاش هاوه یه کی تر دا چوو جاریکی تر دزی بکا و (فیعه نیش) چوو ددزی کردو دیوارنکه ی کون کرد به لام دیواره که به سه ریدا به ربوه وه و نه وجا خوداگیر بوو حاله ن مردوو که و ته بن دیواره که .

خَصِيمًا ﴿١٥﴾ (أي نحن الذين أنزلنا عليك يا أيها الرسول هذا القرآن ناطقاً بالحق المبين لتحكم بين الناس بما عرفك الله وأوحى به إليك من إنصاف المظلوم وإقامة العدل بين الخلق ولا تكن مدافعاً ومخاصماً عن الخائنين تجادل وتدافع عنهم) **واته**: له راستيائيمه قورئانمان بۆتۆ نازل كردوه له سهر بنچينه‌ی حهق و راستی بۆ ئه‌وه‌ی له نیتوان خه‌لكدا دادوه‌ری بکه‌ی به‌و شیوه‌یه‌ی که خوا پیشانت دهدات واته پیشانی عه‌قل و دلتی دهدات نه‌ک نیشانی چاوت دهدات ، به‌و شیوازه‌ی نیشانی داویت و به‌رچاوی پوون کردیته‌وه بۆ چاره‌سه‌ری کی‌شه‌کان و به‌پیره‌بردی کاروباری کومه‌لگاوه‌به‌ده‌سته‌یتانی سه‌برو ئارامی و ئاسوده‌یی و خوشگوزهرانی بۆ خه‌لکی، جا ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌که‌ی به‌رگری و (دیفاع) له‌که‌سانی خراپ و ناپاک و خیانه‌تکار بکه‌یت، وینه‌ی (توعمه) و خزمه‌کانی که هاتنه لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دیفاعیان له (توعمه) کرد ﴿وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنْ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ ﴿١٦﴾ (أي أستغفر الله مما هممت به من الدفاع عن الخائن المنافق طعمة المتظاهر بالایمان) **واته**: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) تۆ داوای لی‌خۆش بوون بکه له خوا بۆ ئه‌و شتانه‌ی هاتوه به دلتا بۆ سزادانی ئه‌و جووله‌که‌یه‌و پالېشتی (توعمه‌ی)

(١) ئه‌م (ئایه‌ته) پیرۆزه فرمان ده‌کات به‌هه‌موو موسلمانیک که دادپه‌روه‌ر بیت به‌تایبه‌تی ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌بیته (حاکم) و فرمانپه‌وا، هه‌روه‌ها ئه‌م ئایه‌ته ئاراسته‌ی هه‌موو پارێزه‌ر (محامی به‌که) تاوه‌کو هه‌میشه لایه‌گری حهق و راستی بن و داکوکی له‌کارو فرمانیک نه‌که‌ن که ده‌زانی نامه‌قه، بپوانه: (تفسیری گولشه‌ن)، به‌رگی ١ | لاپه‌ره ٢٢١.

دزو هۆزه که ی ده یانویست تاوانه که ی خۆیان بکه نه ملی که سیکی بی تاوان، چونکه بیگومان به راستی خوا زۆر لیبۆرده و به به زه ییه به رامبه به به نده کانی .

(خوینده واره ئازیزه کانم) له روانگی ئه م ئایه ته ی پیشوودا زانایانی ته فسیرو هه روه ها زانایانی (ئوصولی فیهی) دا فه رموویانه هه زه ت (ﷺ) بۆی هه بووه به گوێره ی (ئیحتیهاد) رای خۆی به کاربه ئینی و (حوکم) بکا جا هه روه ها ئه م فه رموده یه شیان کردووه به به لگه له سه ر ئه و پایه ن جا هه روه ها (بوخاری و موسلیم) له دایکه سه له مه وه (ره زای خوای لیبیّت) ئه گیرنه وه ده لیّت پۆژیک له پۆژان له بهر ده رگای ژووره که مان بووه ده نگه ده نگ و غه وغا و قه ره قه ئه و جا پیغه مبه ر (ﷺ) که گوئی له م گاره گاره بوو ها ته ده ری بۆ ناویان و فه رموی ئه ی خه لکینه (أَلَا إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنَّمَا يَأْتِينِي الْخَصْمُ فَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ أَلْحَنُ بِحُجَّتِهِ مِنْ بَعْضٍ فَأَقْضِي لَهُ فَمَنْ قَضَيْتَ لَهُ بِحَقِّ مُسْلِمٍ فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنْ نَارٍ فَلْيَحْمِلْهَا أَوْ لِيَذْرَها) ^(۱). واته بیگومان منیش به شه ریکم به پیی ئه وه (حوکم) ئه که م وه به و پییه که ده بیستم و بریار ده دهم و دادوه ری ده که م و هه روه ها په نگه هه ندیکتان قسه زانتر بن له هه ندیکتان ، چونکه ده گونجی هه ندیکتان هه بی باشتر بتوانی قسه ی خۆی بکات ئه گه ر له سه ر نا هه قیش بی وه خۆی پیشان ده دات که له سه ر هه قه و ئه وه ی دیکه په نگه له سه ر (هه قیش) بی نه توانی هه قی خۆی

(۱) جگه له (بوخاری و موسلیم و أبود داود و نیسانی و ابن ماجه) ش ریوایه تیان کردوه و له ئوم سه له مه وه (ره زای خوای لیبیّت).

بسه لمینتی نه و جا بزائن هه ركه سيك من هه قى موسلماننكم پيداى با
بزاني نه وه (پارچه بهك ئاگرى پى نه دهه) جا يا هه لى ده گرى يا وازى لى
دينى ئينجا هه روه ها پياوه كه ده ستى كرد به گريان و نه و جا هه ريه كيان
وتوويه تى مافه كه ي من بو براكه م، وفى روايه (أما إذ قُلْتُمَا فَاذْهَبَا
فَاقْتَسِمَا ثُمَّ تَوَخَّيَا الْحَقَّ بَيْنَكُمَا ثُمَّ اسْتَيْهَمَا ثُمَّ لِيُحْلِلْ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْكُمَا
صَاحِبُهُ^(۱)). واته له رپوايه تىكى ترده پيغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموى له به ر
نه وه ي نه وه ده لى بچن به شى بكه ن ئاگاتان له هه قى نيوانتان بيت
پاشان پشكى بو بخن واته تىرو پشكى بو بكه ن و پاشان گه ردنى هه ر
يه كه تان ئازاد بكه ن جا خوداى گه ورده نه فه رموى: ﴿وَلَا تُجَدِّلْ عَنِ

الَّذِينَ يَخْتَفُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا

﴿١٠٧﴾ (أَي لَا تَخَاصِمُ وَتَدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ يَخُونُونَ أَنْفُسَهُمْ بِالْمَعَاصِي أَيْ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مَفْرَطًا فِي الْخِيَانَةِ مِنْهُمْ كَمَا فِي الْمَعَاصِي وَالْأَثَامِ) واته نه ي
پيغه مبه ر (ﷺ) تو قه ت پاكانه مه كه يانى نه كه ي به رگرى له و كه سانه
بكه يت كه ناپاكن و خيانه ت له خويان و خه لكى ديكه ده كه ن^(۲)، به راستى
خوا هه زناكا له چاره ي نه و كه سانه ي كه زور خائين و كزپيكارو

(۱) وقد رواه أبو داود من حديث أسامة بن زيد (ﷺ) برواه ته فسيرو ابن كثير
به رگى ۲، لاپه ره ۳۳۸.

(۲) وه كوو (ئوسه يدى كوپى عوروه) و ينه ي نه و چونكه نه و كه سانه ي كه خيانه تيان
كردوه له (نه فسى) خويان و دزيان كردوه، جا به راستى خوا هه رگيز مروفى خائين و
كوناهبارى خوش ناو يت

گونا هباران، ئه دى چۆن ده بى موسلمان به رگرى له (خائينان) و
 گونا هباران بکا؟ جا خواى گه وره ده فه رمو ویت: ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ
 النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ (أَيِ يَسْتَتِرُونَ مِنَ النَّاسِ خَوْفًا وَحَيَاءً
 وَلَا يَسْتَحْيُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ أَحَقُّ بِأَنْ يُسْتَحْيَا مِنْهُ وَيَخَافُ مِنْ عِقَابِهِ) واته:
 ئه و دوو پوانه خويان ئه شارنه وه له ئاده ميزادو شه رميان لى ئه كه ن و
 ئه ترسن ئازاريان به ن له په نهاندا دژى راستين و به لام خويان له خودا
 بو ناشار دريتته وه، كه چى له خواى گه وره و مه زنه شهرم ناكه ن ئه وكابرا
 (دزه) شته دزرا وه كه ي له خه لك ده شارده وه به لام له خوا شه رمى
 نه ده كرد. واته له خه لك ئه ترسن و له خوا ناترسن، ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ
 يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ﴾ واته: مه مو كات و وه ختى خوا
 له گه لiane و ئاگا دارiane به تايبه تى ئه وه ي كه ئه وان به شه وان قسان نيكيان
 ده كرد كه هه رگيز خوا پيى پازى نيه و لييان وه كو كرده وه ي (توعمه) و
 خزمه كانى ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ (١٠٨) واته: بيگومان خودا
 ده ورى هه موو شتيكى داوه هيج شتيكى لى بزرو وون نابيت ﴿هَتَأْتُمْ
 هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ واته: خواى گه وره به
 خزماني (توعمه) ئه فه رموى ئه و ئيستا ئي وه له كاتى ژيان تان
 پالېشتيتان لى كردو له دونيا ئه ي (هۆزى توعمه) توانيتان له و (دزه)
 خائنه وه ك (توعمه ي ئۆبه يريق) پشتيواني بكه ن ﴿فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ

عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿١٩﴾ وَاتِهِ: نه دی کی له پوڅی دوايیدا له لای خوا
کیشه یان له سهر ئه کات و ده ربازیان ئه کات ﴿٢٠﴾ اَم مِّنْ يَّكُونُ عَلَيْهِمْ
وَكَيلاً ﴿٢١﴾ وَاتِهِ: کی هه یه له و پوڅه دا وه کیل و پاریزگارو
پشتیوانیان و کاره که یان له نه ستو بگری، واته بیگومان دیاره هیچ
که سی نییه له غه یری خدا.

(هه ر گونا حیکت کرد به زووترین کات ته و بهی لی بکه)

خوای که وره نه فه رمویت: ﴿٢٢﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ
يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾ (أَي وَمَنْ يَعْمَلْ عَمَلًا قَبِيحًا
يسوء به غيره كاتهام إنسان برئ أو يظلم نفسه بارتكاب جريمة من
الجرائم كالسرقة وشهادة الزور ثم يتوب من ذنبه توبة صادقة يجد ربه
عظيم المغفرة واسع الرحمة) وَاتِهِ: هه رکه سیڅ هه ر کاریکی ناله بارو خراپ
بکات وه کو دزی یان هه رچی تر یان سته م و زولم له خوای بکات دواپی
په شیمان بیته وه و داوای لیخو شبوون له خدا بکات ته و جا ده بینیت که
خودا زور لیبورده یه و ئیجگار به په حم و به زه ییه به رامبه ر هه ر که سیڅ
که په شیمان بیته وه و پاشان ملکه چی فه رمانی خوا بیت، وه نه فه رموی:

﴿٢٤﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

﴿٢٥﴾ وَاتِهِ: هه رکه سیڅ گونا هو تاوانیک بکات و نه نجامی بدات ته وه
زیان و زه ر هه که ی ته و گونا هه هه ر بوخوای ده که ریته وه نه ک بو

که سبکی دیکه خودا زاناو ناگاداره و هه موو شتی ئه زانی به پووداو
ئه حوالی (مه خلوقات) خوی چونکه خوا زاناو کار دروسته هه روه ک
سزای تاوانباران ئه دات پاداشتی چاکه کارانیش وون ناکات، ﴿وَمَنْ
يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرَوْهَا بَرِيًّا فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

﴿۱۱۳﴾ **واته:** هه رکه سبکی خراپه یه ک بکات یا گوناھیک ئه نجام بدات
به لام دوایش کرده وه خراپه که ی بدات به سهر که سبکی بی گوناھدا جا
بیگومان ئه و ئه و که سه گوناھیکی گه وره و ئاشکرا وه بوختانیکی
ترسناک ده دات به کومه لی خویدا هه لده گری و له دواپوژیشدا گیروده ی
سزایه کی سهخت ده بی، ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ

طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ﴾ **واته:** به راستی ئه ی پیغه مبه ر ﴿﴾
ئه گه ر چاکه و میهره بانی خوات له گه ل نه بوایه ئه وه کومه لیک له
که سوکاری (توعمه) که دوو پوو بوون و ویستیان و به ته مابوون ریت لی
بزر که ن و له فرمانی دادپه روه ری لات بدن، بۆ ئه وه ی تاوانی دزیه که
له سهر (توعمه) لابه رن و بیخه نه سهر (جووله که که) به لام چاکه ی خودا
توی پاراست، ﴿وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصْرِوْنَكَ مِنْ شَيْءٍ﴾

واته: به راستی ئه وانه له پنگه ی حه ق لایان داوه ته نها خویان گومرا
ده که ن چونکه سهر له خویان ده شیوینن و خویان تووشی سزای دونیاو
قیامهت ده که ن خوی گه وره ش له خۆ توپره و (عاجز) ده که ن، وه دلنیاش
به ئه وان ناتوانن هیچ جوړه زیانیکت پیبگه یه نن چونکه خوا پشتیوانه و
ده تپارینئ ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ **واته:** خوی

گه وره قورئانی پیروزی بۆ هه ناردیه خواری و هه موو ئه مرو هه رمانیکی خراپ نه یه ته خه یالت و بیری لی نه که یته وه ﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ

تَعْلَمُ﴾ واته: بیکومان زۆر شتی فێرکردی که پیشتر نه تده زانی، به هوی (وه حی) و سروشه وه هه موو کاریکی نهیانی پی ناساندوی به تاییه تی پیلانی هۆزی (توعمه) که له شه ودا بریاریندا بوو که تو لایه نی ئه وان بگری ﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (۱۱۳) واته: به راستی چاکه ی خوا به رده وام زۆر گه وره یه له سهرت به وه ی که تو ی کردۆته پیغه مبه ر و قورئانی بۆ په وانه کردووی تو ی کردووه به پیشه وای هه موو ئاده میزاد، فیری ئه خلاق و په وشتی باشی کردووی وه له هه موو خراپه یه ک تو ی پاراستووه بی وه ی کردووی له پیلانی کافراندا.

(پاشکۆ)

خوینده وه رانی ئازیزم... / هه ندی له (موفه سیره کان) وه کو (قازی به یزای و فه خره دین ی رازی و صای و ... هتد) له ته فسیره کانیا ندا نووسیویانه که ناوی دزه که به (توعمی) مه شه ور بووه به لام هه ندیکی تر له وانه ئه لێن وه کو پیشه و (قورتبی) له ته فسیره که یدا ئه لیت و وا پۆنی کردۆته وه و ئه لێ ئه م دزه ناوی (به شیر) بووه به لام ئه گونجی (له قه بو) نازناوی (ئه بو توعمه) بووی^(۱). هه روه کو له پیشه وه ئاماژه مان بۆ کرد.

(۱) بروه انه الجامع لأحكام القرآن - تفسیر القرطبی، له دانانی (ئهبی عبدالله محمد بن احمد الأنصاری، به رگی ۲، لایه په / ۴۷۱، چاپی مصر مکتبه الایمان).

(بَاسِیْکَ لَہ زَوْرِنَہِی چِہو سِرِپَہِی بَی فَاہِدَہ)

خوای گہ ورہ دہ فہ رموویت: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا
 مَن أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ (ای لاخیر فی
 کثیر ممّا یجری بین الناس من الکلام فی الخفاء وما یسرّونه فیما بینہم من
 الحدیث الا التحدّث بما فیہ منفعۃ ومصلحۃ للبشر کالتواصی ببذل
 الصدقات وفعل الخیرات والطاعات والإصلاح بین المتخاصمین) واتہ:
 زوربہی چپہو سِرپہو ووتہ نہینہیہ کانی تہو خہ لکہ ہیچ سوودو خیریکی
 تیدانیہ^(۱). جگہ لہو چپہو باسہ نہینیانہی کہ فہرماندانہو تہ کبیر کردنہ
 بو خیرو سہ دہ قہو چاکہ یہ ک بیّت بو یارمہ تی دانی ہہ ژاریک بیّت یاخوود
 بو پوونکردنہ وہی چاکہ یہ ک بیّت یاخوود بو لابرندی ناخوشی نیوان
 خہ لکی بیّت، وہ کوو ناشتی بوونہ وہیان بیو ﴿وَمَن یَفْعَلْ ذَلِكَ

اِبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (۱۱۶) واتہ: ہہرکہ سی
 تہو کردہ وانہش بہ مہ بہستی پہ زامہندی خوا تہ کات تہوہ لہ پوڈی
 دوایدا خودا جہ زای گہ ورہی پی دہ بہ خشیت تہویش بہ ہہشتہ.

(۱) واتہ تہو کہ سانہی ویستیان کردہ وہ ناشرینہ کہی (تہو توعمہ) داپوشن و تہوانیش
 وہ ک تہوان ہہمیشہ پھویان لہ خرابہ کاریہ چونکہ تہوان (دیفاعیان) لہ (ابا توعمہ)
 نہ کرد و تاوانہ کہیان دائہ پوڈی ہہرہ کو تہی: (وَمَا فَعَلَ قَوْمٌ طَعْمًا) کَانَ شَرًّا جُرُّ
 الی نبیل سُخْطِ اللَّهِ).

(چه ند فه رمووده یه کی پیغه مبه ر (ﷺ))

له سه ر رۆشنایى ئەم نایه ته

۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) (إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَىٰ اِثْنَانِ دُونَ صَاحِبِهِمَا فَإِنَّ ذَلِكَ يُخْزِنُهُ) ^(۱). **واته:** عه بدوللای کوپی مه سعود (په زای خوای لیبیت) ئەلێ پیغه مبه ری خوا فه رمووی ئەگەر سێ کەس بوون با دوویان به جیا له وهی دیکه چپه چپ نه کهن چونکه بێگومان ده بێته هۆی ئە وهی خه فه تی پێ بخوات.

۲- هه روه ها عه بدولره حمانی کوپی عه وف فه رموویه تی، ئوم که لسومی کچی عوقبه بۆی گێپرامه وه که خۆی گوێی له پیغه مبه ر (ﷺ) بووه فه رموویه تی: (لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيَنْمِي خَيْرًا أَوْ يَقُولَ خَيْرًا) **واته:** ئە وه که سه ی نیوان خه لک پێک ده خات هه رچی بلیت درۆزن نابیت (وَقَالَتْ لَمْ أَسْمَعُهُ يُرَخِّصْ فِي شَيْءٍ مِّمَّا يَقُولُهُ النَّاسُ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ (فِي الْحَرْبِ، وَالْإِصْلَاحِ بَيْنَ النَّاسِ، وَحَدِيثِ الرَّجُلِ إِمْرَأَتَهُ وَحَدِيثِ الْمَرْأَةِ زَوْجَهَا) ^(۲). **واته:** ئوم که لسوم ووتی گویم لێ نه بووه له هه یچ شتی که پێگهی دابیت به و قسانه ی که خه لکی ده یکات له (سێ شوین نه بیت له کاتی جه نگدا) و چاککردنی نیوان خه لک واته ئاشتکردنه و ه یان و قسه ی پیاو بۆ ژنه که ی و قسه ی ژن بۆ میرده که ی له خه یرو چاکه بۆ یه کتری.

(۱) رواه البخاري ومسلم وأحمد والترمذي.

(۲) صحيح اخرجه البخاري / ۲۶۹۲، ومسلم / ۲۶۰۵، وأبو داود / ۴۹۲۰، والترمذي / ۱۹۳۸،

وأحمد / ۴۰۳، وابن حبان / ۵۷۳۳، والبيهقي / ۱۹۷/۱.

۳- نه نه س (پره زای خوای لیبت) نه گیریتته وه و نه لیت پیغه مبه ر (ﷺ) به (نه بو نه یوبی نه نصاری) فه رموو: (أَلَا أَدُلُّكَ عَلَىٰ تِجَارَةٍ؟) واته پینماییت نه که م بو بازرگانییه ک؟ ووتی به لی، پینماییم بکه نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموو (هه ولی چاک کردن و ناشتی باوی ناو خه ک و ناشتیان بکه ره وه، وه له یه کیان نزیک بکه ره وه کاتی له یه ک دوورکه وتنه وه، وه هه روه ها له (ریوایه تیکی) تردا فه رموو: (أَلَا أَدُلُّكَ عَلَىٰ صَدَقَةٍ خَيْرٌ لَّكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ فَقَالَ بَلَىٰ يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ تَصْلَحُ بَيْنَ النَّاسِ إِذَا تَفَاسَدُوا وَتَقْرُبُ بَيْنَهُمْ إِذَا تَبَاعَدُوا) (۱). واته: نایه خه به رت بده می به خیرو سه ده قه یکی نه وها که چاکتر بی له ووشتری سوور نه میش له وه لامدا فه رموو به لی نه ی هه نیردراو پیغه مبه ر خوا فه رموو، نه میش له وه لامداو فه رموو: (چاککردنی نیوانی خه ک که لیک پچراون و واته به ینیان تیک چووه، وه لیکیان نزیک که ره وه نه گه ر دوورکه وتنه وه، نه وجا خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ﴾ (۲)

الرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا بُنِنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱﴾ أي يُخَالِفُ أَمْرَ الرَّسُولِ فِيمَا جَاءَ بِهِ عَنِ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَهَرَ لَهُ الْحَقُّ بِالْمُعْجَزَاتِ أَيْ يَسْلُكُ طَرِيقًا غَيْرَ طَرِيقِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَتَّبِعُ مِنْهَا جَا غَيْرَ مِنْهَا جِهَةً) واته: هه رکه سیکیش دوژمنایه تی له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) بکات و له پاش نه وه ی پیگه ی پاستی خواناسی ته و او بو ده رکه وت و پوون بووه، ئینجا له فرمانه کانی لابدات و به ربه رکه کانی له گه لدا بکات، پاش نه وه ی پیگه ی هق و پاستی بو ده رکه وت و شاره زای دینی خوا بوو، وه نه و

(۱) رِوَاةُ الْبَزَارِ، وَابْنِ أَبِي شَيْبَةَ.

(۲) يَشَاقِقُ: يُخَالِفُ وَالشَّاقَقُ الْخِلَافُ مَعَ الْعِدَاةِ، بِهِ كُورْدِي يُشَاقِقُ، وَاتِهِ دُوبِره کی و دژایه تی.

هه موو (موعجزه‌شی) لی بنیراو که چی له پاش ئه وانه پښگایه ک بگریته بهر دور له پښگای باوه‌پداران^(۱) جا خوی گه وره ئه فه رموی: ﴿قُولُوا مَا قَوْلِي وَتُصَلِّوا جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ (۱۱۵) ﴿اَي نَتْرَكُهُ مَعَ اخْتِيَارِهِ الْفَاسِدَةِ وَنَدَلُهُ جَهَنَّمَ عَقُوبَةً لِّهُ اَي وَسَاءَتْ جَهَنَّمَ مَرَجَعًا لَهُمْ﴾ واته: بیگومان نیمه‌ش پوونه‌کهینه ئه و به‌نامه‌یه و پښگایه به هه وه‌س و ئاره‌زوی خوی له دنیا‌دا هه‌لیبژاردوه (نیتر نیمه‌ وازی لی دینین) و که‌یفی خویه‌تی و له قیامه‌تیشدا ئه‌یخه‌ینه ناو ئاگریکی تاوداری دۆزه‌خه‌وه (له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌سه‌ر پښازی ئه‌ون) ئای دۆزه‌خ جیه‌کی چه‌ند ناخۆشه که بۆیان ئاماده‌کراوه.

((موفه‌سیره‌کان) نه‌لین ئه‌و نایه‌ته‌ی پښشو چه‌ندین فائیده‌و سوودی تیدا‌یه))

۱- پښسته له‌سه‌ر نیمه‌ فرمانبه‌ری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بکه‌ین شوین که‌وتویی ئه‌وبین نابی پښگایه‌کی تر بگرینه به‌ر کو دووری له پښگای ئه‌و چونکه نایه‌ته‌که ئه‌فه‌رموی ﴿وَبَشِّرِ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ واته شوینی پښگه‌یه‌کی تر بکه‌وی غه‌یری پښی بپواداران، زانایان ئه‌فه‌رموون، ئه‌و نایه‌ته هه‌رچه‌نده له‌باره‌ی (ئه‌با توعمه‌ی) دزه‌وه هاتۆته‌ خوارئ به‌لام هه‌موو که‌سانی ئه‌گریته‌وه که کرده‌وه‌یان وینه‌ی ئه‌و بی.

(۱) پوخته‌ی مانا: هه‌رکه‌سێک پاش ئه‌وه‌ی رڼگه‌ی هه‌ق و راستی بق ده‌رکه‌وت و شاره‌زای ئابینی خوا بوو وه‌کو (نوبه‌یریق) و ئینجا دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و رڼگو رڼبازی بگریته به‌ر که رڼگای راستی ئیمانداران نه‌بیته.

۲- وه پئویسته به دواى رتیبازى ئیمانداران بکهوین، چونکه پیغه مبه ر
(ﷺ) فه رموویه تی (عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَإِيَاكُمْ وَالْفُرْقَةَ)^(۱).

۳- ده رچوون له نه خشه و پیلانی (ئه هلی سوننه ت) و جه ماعت
سه رلیشویاییه و کاریکی قه ده غه و (حه رامه) و دروست نیه و هه روه کو
فه رموده که ی پیغه مبه ر (د.خ) ئاماژه ی بۆ کردوه.

۴- ئیمام شافعی (ره زای خواى لیبیت) فه رموویه تی (ئه م ئایه ته
به لگه یه له سه ر (ئجماعی) موسلمانان)، هه روه ها له جیگایه کی تر دا
ئه لى پرسیار له پیشه و شافعی (ره حمه تی خواى لیبیت) کرا له ئایه تی
به لگه بى له سه ر (الأجماع) ئه ویش له وه لامدا فه رمووی (۳۰۰) جار
قورئانم ده ورداوه و خویند هه تا ئه م فه رموده یه ی خوام ده سته و ت
(وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ) * که واته شوین که و ت ن و دواکه و ت ن
باوه رداران پئویسته و (فه رزه)، رینگه ی ئه وانیش کۆبونه وه یان له سه ر
قورئان و سوننه تی پیغه مبه ره (ﷺ).

(ناگادارییه ک)

جا بئگومان (موفه سیره کان) ئه فه رموون (هه رکاتى یه کیتى نه ته وه کان
بنچینه ی له سه ر یه کیتى بیروباوه ر دانرابى پئویسته (مه عبوده که شیان)
واته په رستراوه که شیان یه کبى، واته خوایه که شیان یه کبى، ئه وکاته
سه رکه و ت ن یان مسوگه ر ئه بى به لام ئه گه ر نیازو بیرو باوه رو په رستراویان

(۱) ئه م فه رموده یه عه بدوللای کوپی عومەر (ره زای خوايان لیبیت) پریوایه تی کردوه له
پیغه مبه ر (ﷺ) وه پیشه و (ترمذی و حاکم هیناویانه).

نقد بوو و پارچه پارچه بن ، سهرکه و تنیان مه حاله و ناگونجی، بویه
 خوی گه وره فرمانمان پی نه دا به په رستنې خویكه به تاك و ته نیایی
 هیچ هاوبه شی بۆ دانه نی و نه و جا نایه تی / ۱۱۶ په یوه ندي به داستان و
 چیروکی (ابا توعمه) وه هیه چونکې نه گهر نه و له نایني نیسلام
 هه لنه گه پایه وه له سۆزو په حمه تی خوا بی به ش نه ده بوو، چونکه هه موو
 گونا هو تاوانیک له وانه یه لیخو شېوونی هه بی به لام له (شیرک) و هاو هل
 دانان نه وه هه رگیز نابی و مه حاله لیخو شېوونی خودا، جا هه روه ها
 زانایانی (ته فسیر) گوتوویانه ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ﴾ (سوره تی
 النساء، نایه تی/ ۱۱۵)، له گه ل نایه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾
 نه مه به هو ی (نه با توعمه) هاتوته خورای نه وه بوو که و ا حه زره ت ﴿يُشْرِكُ﴾
 بریاری له ملدانی (نه با توعمه ی) دا چونکه پاشگه زبووه و نینجا هه لات
 بۆ مه ککه و بووه (مورته د) واته له دین و نایین هه لگه پایه وه، نینجا
 دیسان تاوانی دزی نه جامداو خانووه کی بری و هی موسلمان ه کان له
 (مه ککه) و نیتر به بن خانووه که کهوت و به (کافری توپی)، جا
 ده رباره ی نه و خوی گه وره نه م نایه تی دابه زاند و ^(۱) هه رموی ﴿إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾ واته: خوا هه رگیز له وه خو شنابی که (شیرک) و
 هاوبه شی بۆ په یدا بکری، چونکه بیگومان هاوبه ش بۆ خوا په یدا کردن

(۱) نه م نایه ته نایتي ۴۸ له هه مان سوره تدا له پيشه وه باسکراوه راهه کراوه، به لام به
 کورتي دووباره ی ده کاته وه له باره ی هاو له دانان بۆ خوا هه روه ها دووباره کردنه وه ی
 هه ندي هه رمایشت ده بیته هو ی نه وه ی با شتر له دلدا جیگیر بیته.

لقینکی هه ره به رزی تاوانه، که بیکومان بناغهی ئیسلامه تی به رهگ و
 پیشه وه ده رته هینتی و وه هیچ په یوه ندیه کی له گه لّ خدا نامینتی، به لام
 تاوانی تر نه گه ر بشکری تاوانبار په یوه ندی له گه لّ خوا ناپچری، چونکه
 له کاتی ته نگاوه لیتی نه پارێته وه، بۆیه خوای گه وره نه فه رمووی
 ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ﴾ واته: بیکومان هه رکه سیك هه ر
 گوناھیک جگه له هاوبه ش په یدا کردن بکات خوا ئاره زوو حه ز بکات لیتی
 خوش نه بی، وه خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَمَن يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ
 ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (۱۱۶) واته: به راستی هه رکه سیك شه ریک و هاوبه ش بۆ
 خدا په یدا بکات نه وه بیکومان رینگای راستی لی گووم بووه، وه زۆر
 له و حه قو راستیه دوور که وتۆته وه، جا به راستی که وتۆته زه لکاوی
 گومرایی یه وه، وه هیچ په یوه ندی به خواوه نامینتی.

(پاشکو)

نه گێر نه وه له حه زره تی عه لی کوپی نه بی تالب (په زای خوای لیبت)
 فه رموویه تی هیچ ئایه تیک له قورئان له م ئایه ته خوشه ویتتر نیه لای من
 ئایه ته که ش نه وه بوو که له پیشه وه تیپه پی و ته فسیرکرا.
 هه روه ها له نه بو هوپه یه شه وه (په زای خوای لیبت) نه گێر نه وه
 که وا فه رموویه تی کاتی ئایه تی ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ که نازل
 بوو (نه صحابه کان) واته هاوه لان زۆر لایان گران بوو چونکه که س نه بی
 کاری (گوناخی) نه بی، به لام باسی نه و ئایه ته یان کرد له لای

پیغمبر (ﷺ) جا ئه ویش فہرموی (قَارِبُوا وَسَدُّوا فِي كُلِّ مَا يُصَبُّ الْمُؤْمَنُ
 كفارة حَتَّى الشُّوْكَهٖ يُشَاكَّهٖ أَوْ النَّكْبَةُ يَنْكُبُهَا) ^(۱)، واتہ: ریگای راست بگرہ
 بہر و ہر وہا (نیستیقامہ تان) ہہی و بہر دہوام و دامہ زراو بن مام
 ناوہندی بن لہ ئیش و کارو ہہ لوئستیاندا جا بیگومان ئہ وہی تووشی
 موسلمانان دہبی لہ ہہ موو ئیش و ئازاریک دہ بیٹہ (کہ فارہ تی)
 گوناہہ کانی خو ئہ گہر درپکیکش بیت یا ہر نہ گہت کوسپہ یہ کیش بیت
 خوی گہرہ دہ فہرموئیت: ﴿إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِیْ إِلَّا إِنْتَا وَإِنْ
 يَدْعُونَ إِلَّا شَیْطٰنًا مَّرِیْدًا﴾ ^(۱۷) واتہ: ئہ وانہی لہ جیاتی خوا
 پہنا دہ بہ نہ بہر دووبتی وا کہ زور بہ یان بوخویان ناوی (میئہ یان)
 لیناون و ہکو وینہی (لات و، عوزا، و مہنات) دیارہ بیگومان ہانا دہ بہ نہ
 بہر شہیتانیکی یاخی دہرکراو، (پوختہی ووتہ کان)، ئہ وانہ واتہ ئہ و بت
 پەرستانہ لہ جیاتی خودا پہنا بو (بتہ کان) دہ بہ نہ چونکہ وا دہ زانن
 کاروباری خہ لکی بہ دہست ئہ وانہ جا بیگومان بہ پووکردنہ (بتہ کانیان)
 بہ ندایہ تی (شہیتان) دہ کەن کہ لہ خوی مہ زن یاخی یہ، بہ لام ہہ ندی لہ
 (عہرہ بہ کانی) سہر دہمی (جاہلی) واتہ نہ فامی دہیانگوت (الشیطٰنُ
 اَبْنَاءُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِکَةُ بَنَاتُ اللّٰهِ) واتہ شہیتان کورانی خوان و فریشتہ کانیش
 کچانی خوان (العیاذ باللہ) ہہر وہا (موفہ سیرہ کان) ئہ لئین کومہ لیکی تر
 لہ عہرہ بہ کانی سہر دہمی نہ فامی، بہ ندایہ تی ہہ ندی کہ سی مردوویان

(۱) رواہ الترمذی والطبرانی، بہوانہ پەر تووکی (فیض القدیر شرح جامع الصغیر)، لہ

نووسینی پیشہوا المناوی، بہرگی/۴، لاپہرہ/۱۰۲.

ده کرد و هندیکی تریان به ندایه تی (مه لائیکه یان) ده کردو، وه ده شیان

گوت (مه لائیکه کان) کچی خوان، جا بیگومان خوی گه وره له قورئاندا

فه رموویه تی ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ ۲ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

أَحَدٌ﴾ ۱ ﴿سوره تی الأخلاص / واته: به پاستی نه که سی لی بووه

واته هیچ مندالی نییه وه که سیش نه بووه، هیچ که س هاوتا و هاوه لی

نیه، وه هه روه ها بیگومان نه کوپی بووه و نه کچیشی بووه، جا نه وه ی

پاستی بیت (بت په رسته کان) هه ر تیره و (تایفه کیان) بتی تاییه تی

خویان هه بووه که پییان ده گوت (أنثی بن فلان) واته میینه ی نه وه ی

فلانه که س، نه و جا بویه لی رده دا خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿لَعَنَهُ

اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخْذَنْ مِنْ عِبَادِكْ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ ۱۸ ﴿آی ابعده الله

عن رحمته ، فأقسم الشيطان قائلاً: لَا تَخْذَنْ مِنْ عِبَادِكَ الَّذِينَ أَبْعَدْتَنِي مِنْ

أَجْلِهِمْ نَصِيبًا أَوْ حَظًّا مُقَدَّرًا مَعْلُومًا ادْعُهُمْ إِلَى طَاعَتِي مِنَ الْكُفْرَةِ

وَالْعَصَاةِ) واته: خوی گه وره له رهمه ت و میهره بانی خوی نه و

شهیتانه ی ده رکرد و بی به شی کرد ئینجا نه ویش به (مه غروری) خوی

سویندی خوارد و گووتی به خوا شه رت بیت له به نده کانی تو به شی خوم

داده بپم و هه لیان ده خه له تینم و گومرپایان نه که م و بانگه وازیان نه که م بو

په پره وی کردنم له وانه ی که بی باوه رو تاوانبارن ﴿وَلَا ضَلَّتْهُمْ

وَلَا مَيَّنَتْهُمْ﴾ (هذا من تنمة كلام إبليس اللعين أي سوف أضلهم

وأصرفهم عن طاعتك) واته: شهیتان سویند نه خوا که نه بی له ریگا لایان

بدهم و نه بی ناره زوو و هه وای به تال و پرپوچ به اویمه ناو دلپانه وه،
وه له زهت و رابواردنی دونیا یان له پیش چاو شیرین بکه م و هه روه ها
هه وه سی (دنیا یان) بۆ ده پازینه وه تا کو خوا په رستیان له بیر بجپته وه.

﴿وَلَا مُرْتَهُمْ فَلْيَبْتَكَنْ ءَاذَاكَ الْأَنْعَمِ﴾ واته: شهیتان
ئه لی من فرمان به به شه کانی خۆم له بهنده کانی تو به برینی گوچکی
ناژه له کانیان یانی مه پو بز و حوشره کانیان بپرن ئه و جوړه کرده وه ش
له ناو بت په رستان هه بوو ئه گهر (حوشریک) چه ند زگی کرد بایه واته
پینچ بیچووی ببوایه گوچکه ی ئه و ووشره یان ده بپی نه ک هه ر
ووشره که به لکو گاو مه پو بز و چیل و گویره که و هه روه ها (شه قیان)
ئه کرد بۆ نیشانه له سهر (هه رامکردنیان) به بی فرمانی خوداو نینجا
به په لایان ئه کرد که سیش له هیچ شوینیک نه یه گیرایه وه، مه گهر
بتخانه کان له کاتی پیویست سه ریان نه بپی، ﴿وَلَا مُرْتَهُمْ فَلْيَبْتَكَنْ﴾

﴿خَلَقَ اللَّهُ﴾ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ^(۱) وَمُجَاهِدٌ، وَقَتَادَةُ، وَالْحَسَنُ، وَالضَّحَّاكُ،
(فَلْيُغَيِّرَنَّ دِينَ اللَّهِ) واته ئیبن و عه باس و مواهید و قه تاده و حه سه ن و
زه حاک، هه موویان ئه فهرموون مه به ست له م گوپین و ده ستکاری به (دین
و ئاینی خودایه)، هه روه ها تیکدان و گوپینی (دینی) خوایه لییان،
پیشه و (ته به ریش له ته فسیره کهیدا) ئه وه ی په سه ند کردوه، به

(۱) بروانه: (التفسير الكبير تفسير القرآن العظيم)، له نووسینی پیشه و (الطبرانی)،
به رگی ۲، لاپه ۳۰۲، یان بروانه: (تفسير ابن أبي زمنين)، به رگی ۲، لاپه ۱۷۷.

به لگهی ئەم دوو ئایەتە کە ئەفەرمووی ﴿لَا بُدَّ لِحَلْقِ اللَّهِ﴾^(۱) ای
 لدین الله، وه له ئایەتیکێ تردا ئەفەرموی: ﴿لَا بُدَّ لِحَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ
 الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ قال المفسرون أي و أمرهم كذلك بتغيير خلق الله صورة
 ومعنى كخصاء العبد والتخثت وتشبه النساء بالرجال / والرجال بالنساء /
 والوشم / والوشر / وهو أن تحدد المرأة أسنانها وترققها للزينة والإغراء،
 وه هروهها زوری تریش له (موفه سیره کان) ئەفەرموون مه به ست له
 ته فسیری ئەم ئایەتە ئەوهیه، واته: شهیتان ئەلی فەرمانیان پی ده که م
 که دروستکراوی خودا بگوین به خه ساندنی ئاده میزادو ئاژه لان و
 جهستهی خویان بکوئن به تاییه تی ده ست و پی و دهم و چاویان که
 جوړه ها وینه و نیشانە ی لی دروست ده که ن به هو ی کوتانه وه، دیاره
 ئەمه ش گۆرانکاریه له دروستکراوی خوداو به پراستی ئەمه کاریکی
 (حه رامه و قه ده غه یه) له ئیسلام چونکه (فیعلی شهیتانه و) هروه ها
 هندی زانایانی تر ئاماژه به هندی شتی تریش ئەکه ن وه کو پیکوپیک
 کردن و هه لگرتنی برۆو شاش کردنی ددان و هه لکیشانی مووی دهم و
 چاوو پوخسارو پوومه ت، هروه ها بو پشتگیری ئەم کارانه و (ئومورانه)
 حه زره ت (ﷺ) فەرموویه تی: (لَعَنَ اللَّهُ الْوَاشِمَاتِ، وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ،
 وَالنَّامِضَاتِ، وَالْمُتَمَضِّضَاتِ وَالْمُتَغَلِّجَاتِ لِلْحُسْنِ الْمُتَغَيِّرَاتِ خَلْقَ اللَّهِ)^(۲) واته
 له عنه تی خواو نه فره ت له و ژنانه که خال ده کوئن بو ژنانی تر، وه

(۱) سوره تی الروم، ئایه تی/ ۳۰.

(۲) رواه البخاري و مسلم..

نه فرمت له و ژنانه ش که خالیان بۆ ده کوتن، وه له و ژنانه ش که پوخسار
 هه لده گرن و له وانه ش که پووین هه لده گرن، وه نه فرین له و ژنانه ش که
 ددانه کانیاں باریک و شاش ده کهن، چونکه بیگومان به وه خویان له
 خه لک ده گوین وه دروستکراوی خودا ده گوین، جا خوی گه وره
 ده فره رموویت: ﴿وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ

خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾ واته: هه رکه سی له جیات خوی
 گه وره (شهیتان) بکاته دۆست و یارمه تیده ری خوی هه روه ها واز له
 نایینی خوا بیتی جا به راستی زه ره رو زیانیکی پوون و ناشکرای کردوه
 چونکه په نجی به خه سار چووه، هه روه ها بیگومان خه ساره تمه ندی
 دونیا و قیامه ته، خوی گه وره ده فره رموویت: ﴿يَعِدُّهُمْ وَيُمْنِيهِمْ وَمَا

يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ واته: شهیتان به رده وام به
 (وه سوه سه و) خه ته ره و خه یال به لێن به شوین که وتوانی ده داتن به
 ناواتی پپوچوچ و بی نرخ سه رکه رمیان ده کات، به لام ئه وه ی راستی بیت
 به لێنی شهیتان هه مووی ساخته به و هیچی سه رناگریت و ته نها بۆ
 فریودان و خه له تاندنی خه لکیه، ئه فره رموویت: ﴿أُولَٰئِكَ مَا وَلَّهُمَّ

جَهَنَّمَ وَلَا يَحْدُونَهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾ واته: بیگومان ئه وانه ی که
 شوینکه وتووی ریبازی شهیتانن ئه وه به راستی جیگایان دۆزه خه و تیایدا

گیروده دهن و ریگای پزگار بوونیان نابیت لئی^(۱).

باسیك له پاداشتی پرواداران

خودای په روه ردگار باسی ژیانی خودا ناسه به خته وهره کان نه کا که و
چ پاشه پوژئکی خوش و نه پراوه یان هه یه، هه تا هه تایئ (خوا به نسیمان
بکات) نه و جا خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ﴾ واته: نه وانهی که ئیمان و باوه رپان هیناوه و کارو

(۱) چند تبیینیه ک: ۱- زانایان نه فهرموون: (له عنه ت) واته نه فرین کردن له (شهیتان)
دروسته هه روه ها بیگومان نه فرین کردن له و که سانه ی که به (کافری) واته بی
باوه پی مردوونه وه کو وینه ی (فیرعه ون) و (نه مروود) و (هامان) و (قارون) و (نه بو
جهل). ۲- جا بیگومان هه روه کو له پیشه وه باسمان کرد خه ساندنی ناژه ل
زانایانی شهرع (فتوایان) پی داوه و نه گهر مه به ست له خه ساندنه که سوودی خاوه ن
ناژه له که بی وه کو (قه له وی) یان پابونی بی بۆ ئیشکردن وه کو نه وه (جوانه گا
ده خه سیندری) بۆ نه وه ی جووتی پی بکری، به لام خه ساندنی ئاده میزاد (شهرعاً
حه رامه) چونکه نازاریکی زۆری تیدا هه یه وه زۆر جاریش سه رده کیشی بۆ مردن
وه کو نه تک کردن وایه. ۳- به لام ده رباره ی داخ کردن و نیشانه کردنی به مه به ستی
ناسینه وه و جیا کردنه وه ی له ناژه لی تر نه وه (نه هیه که ی) پیغه مبه ر ﴿﴾
نایگریته وه، چونکه نه نه س ده گپریته وه نه لی (رایت فی ید رسول الله ﴿﴾) المسیم
وهو یسم ابل الصدقة... رواء مسلم، واته: به ده ستی پیغه مبه ر ﴿﴾ خوی داخیکم
بینی وشتی زه کات و وشتی تالانی جهنگ و وشتی پی داخ ده کر، هه تا وشته رکان
بناسرینه وه... هتد، بپوانه (ته فسیری په وان بۆ تیگه یشتنی قورئان)، له نووسینی
(مه لا مه حمود) که لاله یی، له که ل ده ستکاری، به رگی ۵/، لاپه ره ۲۰۶.

کرده وه چاکه کانیاں نه نجام داوه وه هرگیز به گوئی شه یثانیاں نه کردوه ﴿سَكُنْ خِلْمَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ واته: بیگومان نه یانخه ینه به هه شتیکی وا پر دارو درهخت و میوه جات که جوگی ناوو پوبار به به ریاندا ده پوا، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ واته: به یه کجاری له ناو نه و به هه شته دا ده مینینه وه هه تا هه تای نه مهش به لینی پاستی خواجه چونکه گورانی بونی دیاره نه و به لینهی خوا پییداون پاسته و هر جیبه جیی ده کات، نه و جا چ که سیک له خوا پاست بیژتره له برپاره کانیدا؟

(به هه شت به هه واته ناره زوو نابی به لکو به ئیمانی سه لیم و کاری چاکه نه بی)

(موفه سیره کان) نه فه رموون جا بیگومان به دوای نه و هه ره شه و مزگینییه دا یاسا گه وره ی ئیسلام نه هیئی له باره ی عه مه ل و کرده وه ی باش و خواجه رستی به ئیخلاص و بیروباوه پیکی سه لیم و جی به جی کردنی فه رمانه کانی په روه ردگار و ئینجا پاداشت و تۆله ی کرده وه لای خوا مسۆگه ر نه بی چونکه بیگومان پاداشت و تۆله نابی به ناره زوو و ئاواتی ئاده میزاد بی، جا هه روه ها جووله که و گاواره کان له گه ل موسلماناندا خویان هه لئه کیشا، خاوه ن نامه کان، ئایه ن ووت پیغه مبه ری ئیمه له پیش پیغه مبه ری ئیوه هاتووه و نامه که شیان پیش نامه ی ئیوه هاتووه، که واته ئیمه له ئیوه چاکترین، موسلمانانیش ئه یان ووت

پیغمبره ری ئیمه دوا هاوړی پیغمبرانه نامه که شمان هه موو نامه کانی
 گوړپوه، مه به ستیان قورئانی پیروژه، که واته ئیمه چاکترین له ئیوه، وه
 جووله که و گاورد کانیش نه لئین ئیمه پوله ی خوشه ویستی خواین، ئیمه
 سزاو ناگرمان بونابی مه گهر چهند پوژیکي که م نه بی (هه روه کو له
 پیشه وه له سوره تی البقرة ناماژده مان بوی کرد) یان ئیستا که ش
 جووله که کان بیروباوه بیان وایه که نه وان جیاوازن و وه ک هیچ گه لیکی تر
 په فتاریان له گه ل نا کرې چونکه لای خو یان نه وان گه لی هه لبرژدراوی
 خوان (شعب الله المختار) به لام به داخه وه هه ندی له موسلمانانیش نه و
 جوړه بیرو باوه بیان له دلدا بووه، به هو ی نه وه ی که ناو نراون به چاکترین
 نوممه ت یان به هو ی (نه سه ب) و نه ژادی پیروژه وه گونا هیان له سه ر
 ناووسری، نه و جا بو نه هیشتنی نه و جوړه بیروباوه پانه هه روه ها بو
 به رگری نه و جوړه قسه و خه ته ره و باسانه، نه م چهند نایه ته ی هاتنه
 خواره وه و دابه زی جا خوی گه وره ده فهرمویت ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيَكُمْ وَلَا
 أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ أَي لَيْسَ مَا وَعَدَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الثَّوَابِ يَحْصُلُ
 بِأَمَانِيكُمْ أَيُّهَا الْمُسْلِمُونَ وَلَا بِأَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ وَإِنَّمَا يَحْصُلُ بِالْإِيمَانِ
 وَالْعَمَلِ الصَّالِحِ^(۱)، واته: به راستی به لئینی خوا نه به ئاواتی ئیوه و به
 ثاره زووی نه و که سانه یه که به (نه هلی کتاب) داده نرین، واته بیگومان
 پاداشت و سزاو زیندو و بوونه وه به ئاوات و ثاره زووه کانی ئیوه ی

(۱) بېوانه : (صفوه التفاسیر) له نووسینی شیخ (محمد علی الصابونی)، به رگی/۱،
 لاپه ره/۳۰۶.

موسلمان و به ئاره زووی بت په رستان نیه و به ئاوات و ئاره زووی خاوه ن
 نامه کان نیه، یانی هیچ کارئ نه به دهستی موسلمانانه، نه به دهستی بت
 په رستان و خاوه ن نامه کانه به لکو هه موو شتی به ئاره زووی خودایه و
 به هوئی گوشه شی خویانه وه به گفتوگوی ئه وان نابئ و به لکو جیگیر
 ئه بی به بیروباوه پی پته وو کرده وهی چاکه و باش ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا
 يُجْزَ بِهِ، وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (۱۳۳) واته:
 هه رکه سیک هه ر کاریکی ناره واو خراپ بکات پاداشتی ئه دریتته وه به و
 خراپه یه جا هه روه ها بیجگه له خوا هیچ یارمه تیده رو پشتیوانیکی نابئ
 و نیه و ده ست ناکه وئ به هاواریه وه بیست^(۱)، وه خوای گه وره
 ده فه رموویت: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ
 وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ واته: هه ر که سیک له ژن و له پیاو باوه پی ته وای به دل و
 به گیان به خواو به پیغه مبه رو فرمانه کانیا ن هه بی و به گویره ی توانا
 ئه و کرده وانه ی چاکه بکات که خوی و خه لک سوودی لی و هه ر بگری و

(۱) نه گپنه وه که ئه و ئایه ته هاته خوارئ ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ نینجا
 حه زره تی (نه بویه کری سدیق) چوه خزمه ت پیغه مبه ر ﴿﴾ فه رموی جا کی له مه
 پزگاری ده بی ئه ی پیغه مبه ر ﴿﴾ نه و جا حه زره تیش ﴿﴾ فه رموی: (غَفَرَ اللَّهُ لَكَ
 يَا أَبَا بَكْرٍ أَلَسْتَ تَعْرِضُ أَلَسْتَ تُنْصِبُ أَلَسْتَ تَخْزَنُ تُصِيبُكَ الْبَلَاءُ) رواه أحمد/ واته
 فه رموی خوالیت خو شبئ ئه ی (نه بویه کر) ئایا نه خو ش ناکه وی ئایا ماندوو نابیت
 ئایا تووشی خه م نابیت، ئایه تووشی به لاو موسیبه ت نابی ووتی به لی؟ ئه ی
 نیردراوی خوا، فه رموی ئه ویه سزا ده دریتته وه له سه ری، یانی ئه و نه خو شبانه
 بۆتان ده بیته (که فاره ت) ولی خو شبوونی خوای گه وره.

هه موو کرده وه کانیش له بهر خاتری خوا بکات ﴿ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴾ (۱۳۱) واته: نه و که سانه نه چنه به هه شته وه،
وه ههچ سته میان لی ناکری به نه دازه ی نه قیریک^(۱)، یانی به قه دهر
په رده ته نکه که ی ناوکی خورما زولم و سته می لی ناکریت.

(به راستی چه زره تی ئیبراهیم دوست و خۆشه ویستی خودایه)

کاتی خوای گه وره پوونی کرده وه که پژاربوون و چوونی نیو
به هه شت په یوه ندی به بیرو باوه پیکی پته و هیه و ئینجا پاش
پوونکردنه وه ی نه م (حه قیقه ته) نه نجا پله و پایه ی خاوه ن باوه پان دیاری
ده کاو پیتاسه ی موسلمانانی راسته قینه مان بو نه کاو نه فه رمووی:
﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ ﴾ واته: کی
ئاین و بیرو باوه پی جوانترو راستره له و که سه ی که به ته واوی پوو له
خودا بی و دل و دهروونی جگه له خۆشه ویستی خودا و ئاینی خودا
ههچی تری تیدا نه بی وه به ندایه تی به راستی بو خوا بکات و وه کردارو
چاکه و گوشتار راست و شیرین بی له خراپه و خراپه کاری دووربی و
نه خلاق و په وشتی قورئان بی هه روه ها به ته واوی پووی له خوا کردبی
﴿ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴾ (۱۴۵) واته:
په پره وی ئاینی پاک و پیروزی چه زره تی ئیبراهیم (سه لامی خوای لی
بی) بکا که بناغه ی ئاینی ئیسلامه و، هه روه ها که وتبیته شوینی دین و

(۱) قال المفسرون: (النقيرُ النكتةُ في ظهر النواة)، بهوان سه رچاوه ی پیشوو.

ثایینی (ته وحیدی) چه زره تی ئیبراهیم (علیه السلام) که له هه موو شتی لایدایی
هه رته نها به ره و خودا هاتبی؟ له و کاتی کدا خودا نه و ئیبراهیمه ی کردوته
دوست و خوشه ویستی خوی نه و جا بیگومان پیویسته ئیوهش په پره وی
لی بکن، ﴿وَلِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ بِکُلِّ
شَیْءٍ مُّحِیْطًا﴾ (۱۳) واته: به راستی نه وه ی له ئاسمانه کان و زه ویشدایه
می خوابه چونکه نه و به خوی خاوه نیانه واته هه موو مولک به ننده و
دروستکراوی خوابه و خوی کار به دهستی هه موو شتی که س بریاری
ناکه پینته وه چونکه ناتوانیت دهست بخاته کاری هه رچی دهکات
پرسیاری لی ناکریت جا بیگومان هه ر خودایه که به هه موو شتی که به
ناگا و زانایه جا به راستی هیچی له لا وون نابیت.

(پاشکۆ)

(موفه سیره کان) نه فهرموون خوی گه وره له گه لی شوین له قورئانی
پیروژدا ئامازه ی به وه کردوه که چه زره تی (ئیبراهیمی خه لیل) که
خوشه ویست و دوستی بووه جا بیگومان خوشه ویستی ئیبراهیمی خه لیل
(علیه السلام) له بهر نه وه نه بووه که خوا (موحتاج) بیی به شتی تا (موحتاج)
بی به چه زره تی ئیبراهیم به لکو له بهر نه وه بووه که چه زره تی ئیبراهیم
(علیه السلام) حه ق و مافی (عبودیه ت) و به ندایه تی خودای به ئیخلاصی و
دلسوزیه وه به جی هیناوه و خوی مه زنیش زۆر پیزی لی ناوه و حورمه تی
گرتوه به دوست و خه لیل و خوشه ویستی خوی دایناوه (سه لامی خوی
لی بی).

(ناګاداری کچی هه تیوان بن وړیک خستنه وهی ژن و میردی لیک تووره بوو)

خوای گه وره ده فره رموویت: ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ﴾ پېشه و
بوخاری^(۱)، نه م فره رموده ی پړوايته ت کردوه له دایکی نیمانداران
خاتو عايشه (ره زای خوای لیبت) ده فره رموویت: (نه وه نه و پیاوه بوو
کچه یه تیمیکی له لایو که خوی واریسی بوو کچه که له مال که یدا شهریک
بوو هتا له گه ل وشیه خورمایه کیش شهریکی بوو نیجا پیاوه که ویستی
ماره ی بکات بوخوی له بهر نه وهی شوو نه کات به پیاویک و بیت و بییت
به شهریکی مال که ی، هه روه ها له پړوايه تیمی تردا نه لی زور که س
ده هاته داخوای کچه یه تیمه که و به لام کار به ده سته که قه بولی نه نه کرد و
نه یئ دا به شوو هتا نه و کچه داماو ده مرد له خه م و خه فه تان نیجا
به م بونه یه وه پرسیار له پیغه مبه ر ﴿﴾ کرا له و پړوه وه جا خوای
په روه ردار نه م نایه ته ی دابه زاندو فره رموی ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ﴾
قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ ﴿وَاتِه: نه ی
پیغه مبه ر ﴿﴾ هاوه له کانت ده رباره ی مافی نافرته پرسیار لی نه که ن
به تاییه تی له کچه هه تیوه کان بن^(۲)، یان هه تیو نه بن و که ده بییت چی

(۱) نه م فره رموده یه نیامی بوخاری هیناویه تی نه مه ش په قه می فره رموده که یه (۲۴۹۴).

(۲) دیسان پېشه و (بوخاری) له نیبن و عه باسه وه (خوایان لی پازی بیت) نه گپړیته وه و
نه لی نه م نایه ته له باره ی نه و که سانه وه هاتوته خوای که کیژوله ی هه تیوان لایو

ما فیکه نه وانیان له سهر نه بیټ، جا له وه لامدا تویش پی یان بلی خوا
 خوی فتواتان بوئدا دهرباره یان له م قورئانه دا که به سهرتاندا
 ده خویندریته وه و بوتان پوون نه کاته وه، وه کو نه فهرمووی: ﴿فِي يَتَمَى
 النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ﴾ واته: سه بارهت به و کچه
 هه تیوانه ی لاتان و ده تانه وی له و ماره یی و میراتانه ی خوا بو ی
 نووسیون بی به شیان بکه ن ﴿وَرَّغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ واته: ده تانه وی
 له خوتانیان ماره بکه ن و ماره یشیان نه ده نی (دیاره خوا پیتان لی
 ده گری) ماره ییان بخون و میراتیان نه ده نی ﴿وَالْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ
 الْوِلْدَانِ﴾ واته فهرمانتان پی ددهات له بابتهت کوپانی میرد مندا ل و
 خه لکانی لاوازه وه که به پیک و پیکی میراتیان بده نی و سته میان
 لینه که ن، هه روه ها خوی گه وره نه فهرمووی: ﴿وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى
 بِالْقِسْطِ﴾ واته: بیگومان خوا فهرمانان پی ده کات ده بی له گه ل گشت
 هه تیوانیشدا به (عه دالهت) واته به دادوهری له گه ل هه تیوانا ره فتر بکه ن

به ختیوان کرد، به لام زولم و سته میان لی نه کرد، وه کو عاده تی زه مانی (جاهلی)
 یان له گه ل به کار نه هیناو نه ویش نه مه بوو شتیکیان فری ددهایه سهری به وه ده بووه
 مالی نه وجا نه گهر جوانبایه ماره یان نه کردو به لام نه گهر ناشیرین بوی نه یان
 نه هیشت هیچ که سی بیخوای تا مردن و نینجا مال و سامانه که یان لی داگیر نه کرد
 جا به م بو نه یه وه نه م نایه ته دابه زی فهرمووی ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ﴾

و بجولینہ وہ وہ مافیان پیشیل مہ کن و مہ خون ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا﴾ (۱۲۷) واتہ ہر کاریکی خیرو چاکہ بکن وہ ک دادگری له گہل ژنان و مہ تیواندا نہ وہ بیگومان بزنان خوا پی ناگاداره و زانایہ .

(باسی دہربارہی نہ و پیاوہی کہ گوی به خیزانہ کی نادات)

(موفہ سیرہ کان) نہ فہرمون له سہرہ تای جوزئی پینجہم باسی سہرکیشی و بیزاری و نہ ویستنی ثافرہ تی کرد له میردی و چارہ سہری بو نہ وہ دانا ئینجا لیڑہ دا باسی پیچہ وانہی نہ وہ نہ کات و چارہ سہری بو دائنہی نہ مہ یه کیکہ له و بہ سہرہاتانہی نیوان ژن و میرد کہ له مہ و بہر هیچ باس و بریاریکی بو دہرنہ کردوہ، بہ لام لیڑہ دا بریارو چارہ سہری بو دہر نہ کات و نہ فہرموی: ﴿وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا﴾ (۱)، ای و اذا عملت امرأة من زوجها بغضاً أو إعراضاً بوجہہ عنہا بسبب الکراهیہ لہا لکبرستہا أو لغير ذلك من الأسباب والأمر قال بعضُ المفسرين یعنی ترک مجامعتہا ومضاجعتہا ومجالستہا ومُحادثتہا فلا جناح علی الزوج والمرأة أن یصالحا بینہما صلحاً معلوماً

(۱) بعل / واتہ / میرد / نشوز / واتہ / لووت بہرزی و حق بہ گہورہ زانین، (إعراضاً): بی مہیلی و پوو وہر گپان.

بِتَرَاضِيَهُمَا) فالصلحُ حينئذٍ خيرٌ من الفراق^(١)، واته نه گهر ئافرتنیک مه ترسی نه کرد له میرده که ی و چاوه پوانی نه کرد دوورکه وتنه وه و^(٢)، خو به زل زانی له هاوسه ری هاوپی یه تی یان پوولی وه رگی پان و لی نه پرسینه وه که نیشانه ی نه ویستن و بیزاریه لی وه کو نه وه ی قسه ی ناخوشی پی ده گوتن یان قسه ی له گه ل نه ده کرد، وه کو هه ندی له (موفه سیره کان) نه لاین وازی نه هینا له گه ل کوبیته وه وه یا رابویری له گه لیا و یان له گه لی پال بداته وه، یا قسه و ئاخاوتنی له گه ل بکا، یان هه ولی ده دا ژنی تر بیننی و یان ژنی تری هه بوو ئه وی له و خوشتر ده ویست و ئه ویش شیرین نه بوو له بهر دلی (والحاصل) به ته واوی پشتی تیکرد ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾

واته: هیچ گونا می نیه ئه و چاوپوشی له هه ندی مافی یه کتر بکه ن و له به ینی خویان پیک بکه ون و سولج و ناشتی بکه ن چونکه به پاستی نه وه باشتره پیک که وتن چاک تره له جیا بوونه وه و مانه وه به ئاژاوه و بیزاری له یه کتری یان له یه ک جیا بوونه وه و ته لاقدان هه رچه نده (حه لالیش) بیئت جا بیگومان هه زده ت (ﷺ) ئاماژه ی به مه کردووه و ئه فه رمویت: (ناشیرینترین شتی په و له لای خوا جیا بوونه وه ی ژن و میرده له یه ک واته

(١) بروانه التفسیر الکبیر- الطبرانی، بهرگی/٢، لاپه ره/٣٠٩، بروانه: (التفسیر الواضع المیسر)، لاپه ره/٢٢١.

(٢) نه وجا نه و دوورکه وتنه وه له بهر هوی پیری بی، یان له بهر ناشیرینی بی، یان پیاوه که ژنی تری هه بی، یان ژنه که لاساری بکا و خراپ بی یان له بهر هه ر هویه کی تر بی.

ته لاقدان... ئەمەش دەقەكەى فەرمودەكەىە كە ئەفەرموئیت: (أَبْقَضُ
الْحَلَالَ إِلَى اللَّهِ الطَّلَاقُ)^(۱).

(چەند سەرنجىكى گەنگ)

(۱) خويندەوارە ئازىزەكانم جىي سەرنجە چەند فەرمودەكەى پىغەمبەر
(ﷺ) ھاتوو بە بۆنەى دابەزىنى ئەم (ئايەتە پىرۆزەو) جا خاتوو
عائىشە (رەزاي خواى لىبىت) فەرموويەتى (سەودەى كچى زەمە)
ترسى بوو كە پىغەمبەر (ﷺ) تە لاقى بدات ئىنجا كاتى كەوتە سالەو
ووتى بە ھەزەت (ﷺ) پۆژوو تۆبەى من بو خاتوو عائىشە بى و
پىغەمبەرىش (ﷺ) رازى بوو ئىنجا ئەم ئايەتە دابەزى^(۲).

(۲) (سەعیدى كوپى موسەىەب) ئەگىرپتەو ئەلئىت كچى محەمەدى كوپى
مسلەمە لەلاى رافعى كوپى خەدىج بوو ئەوئىش خۆشى نەدەوئسى و
ھەزى پى نەدەكرد، چونكە بەتەمەن پىر بوو ئىنجا وئستى تە لاقى بدات
ئەوئىش پى ووت (تە لاقم مەدە) بەلام لە تۆبەى خۆم (تە نازل) ئەكەم،
ئەوجا ئەم ئايەتە دابەزى و ئىنجا ئەوانىش لەناو خۆيانا ئاشت بوونەو
پىككەوتن.

(۳) جا ھەروەھا زاناىانى (تەفسىر) ئەگىرپتەو ئەلئىن ئافرەتەك
مىردەكەى وئستى تە لاقى بدات لەبەر ئەوئى پىاوەكە ھەزى لى

(۱) رواه أبو داود وابن ماجه/ والحاكم وصححه/ بيوانه پەرتوكى (التاج الجامع للأصول
في أحاديث الرسول ((ﷺ))) (الشيخ منصور علي ناصف) بەرگى ۲/ لاپەرە ۲۷۲.

(۲) ئەم فەرمودانە (ئەبو داود و تەرمىزى و ھاكم) لە مستدرک ھىناوئانە.

نه ده کردو خوشی نه ده ویست، وه ئافره ته که ش له و میرده مندالکی هه بوو، ووتی (ته لاقم مه دهو) لیم گه پئی با له گه ل منداله که م دانیشم و ئیتر تۆش به دوو مانگ جارێک وه ره لام هیچی ترم لیت ناوی، پیاوه که ش زۆر که یفی هات و ئینجا له گه ل یه کتر پێک که وتن و ئاشت بوونه وه.

٤) ئیبن جریر الطبری له تهفسیره کهیدا ^(١) ئه لیت و ئه فه رمویت (پێوایهت) ئه کات له سه عیدی کۆپی جوبه یه وه (په زای خوای لیبیت) ئه و کاته ی که ئه م ئایه ته دابه زی و نازل بوو ژنه که ی گووتی به میرده که ی من ئه مه وی خواردن و نه فه قه م بۆ بریار بده ی چونکه له بهر ئه وه ی هه زی ده کرد پیاوه که ی پێزی بگری و ته لاقی نه داو ئه گه ر میرده که ی نه یه ته لاشی قیه نا که ئینجا خوای گه وه ئه م ئایه ته ی ناره ده خواره وه ^(٢) هه ره کو ئه فه رموی ﴿وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ﴾ واته: بێگومان خوێشیدی و به خیلی و چا و چنۆکی له سه ر مائی دونیاش له نه فس و ده روونی هه موو که سیکا هه بی به لام ﴿وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ ^(١٢٨) واته: به راستی ئه گه ر ئیوه له گه ل خیزانه کانتاندا چاکه بکه ن هه رچه نده ئه وانیش خراپ بن و لاساری و ناچیزه یی بکه ن ئیوه باش بن له گه لیاناو چاوپۆشی له هه ندی

(١) بهوان تهفسیری (جامع البیان عن تاویل آی القرآن)، له نووسینی (ابن جریر

الطبری)، به رگی/٤، لاپه ره/٢٧٢١.

(٢) بهوانه هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

که م و کوپی یه کتری بکن هه روه ها تیڤکۆشن و هه ولّ بدەن به بهختیاری و کامه رانی ژیا ئنتان ببه نه سەر و خۆپاریژ بن له (ناچیزه بوون) و پشت تیڤکردن و هه رشتیک که سهر بکیڤشی بۆ زیانگه یانندن و کیڤشه و دووبه ره کی ئه و جا به راستی خودا به و چاکه و ئیحسانه ی که له گه لّ خیزانه کانتان دا ده یکه ن ئاگاداره هه رچی بیکه ن ئه یزانی و شاره زایه له سەر کرده وه ی ئیوه پاداشتان به باشه ده داته وه .

(پاشکۆ)

خوینه رانی ئازیزم، (موفه سیره کان) ئه فه رموون پیغه مبه ری خوڤشه ویست (ﷺ) به رنامه ی دانا بوو بۆ کاتی مانه وه له لای خیزانه کانی و هه روه ها کاته کانی بۆ دابه ش کردبوون وه له گه لّ هه ندیشدا ئه پاراپیه وه له خوای په روه ردبگاری مه زن ، هه روه کو له م باره یه وه دایکه خاتوو عائیشه (په زای خوای لیبیّت) ئه گێڤڤڤته وه ، جا ئه مه ش ده قه که یه تی که ئه لّیت (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْسِمُ فَيَعْدِلُ وَيَقُولُ اللَّهُمَّ هَذَا قَسْمِي فِيمَا أَمْلِكُ فَلَا تُلْمَنِي فِيمَا لَا أَمْلِكُ^(۱) (یعنی القلب) واته : دایکه عائیشه (په زای خوای لیبیّت) ئه لّیت پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به شیوه یه کی (عادیل) و دادگه رانه کاته کانی خوی به سەر خیزانه کانیدا دابه ش ده کردو ئینجا له پاشان ئه یفه رموو (خوایه ئه وه دابه شکردنی منه وه ئه وه ی تۆ ده یتوانی من نایتوانم ئه و جا (لۆمه م) مه که که له وانه ی تۆ

(۱) رواه أبو داود والامام أحمد وابن ماجه، والترمذي وابن أبي شيبة وابن حبان

والدارمي.

دهسه لانت به سه ريدا هه يه و من دهسه لاتم به سه ريدانيه مه به ست پيى
 (دله) جا خوى گه وره دهفه رموويت: ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ
 النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ﴾ أي لَنْ تَسْتَطِيعُوا أَيُّهَا الرِّجَالُ أَنْ تَحْقُقُوا الْعَدْلَ
 التام الكامل بَيْنَ النِّسَاءِ وَتَسَوُّوا بَيْنَهُنَّ فِي الْمَحَبَةِ وَالْأَنْسِ وَالِإِسْتِمَاعِ (وَلَوْ
 حَرَصْتُمْ) أَي وَلَوْ بَذَلْتُمْ كُلَّ جَهْدِكُمْ لِأَنَّ التَّسْوِيَةَ فِي الْمَحَبَّةِ وَمِيلِ الْقَلْبِ
 لَيْسَتْ بِمَقْدُورِ الْإِنْسَانِ ^(۱) واته: به راستى نتيوه ناتوانن هه رچه ند هه ول و
 تهقه لاش بدهن ئه ي گه لي مروفتان چونكه به راستى ناتوانن (كه عه دالهت)
 و دادگه رى ته واو ئه نجام بدهن له نتيوان خيزانه كانتاندا به يه كسانى و بى
 جياوازي له لايه نى خوشه ويستى يه وه دادپه روه رى له نتيوان ژنان بكه ن
 چونكه ئه مه په يوه ندى به دله وه هه يه دليش له هه موو باب ته تيكدا
 له ده ستى مروفتا دانيه وه له تواناي ئاده ميزاد نيه با هه رچه نده سوور بن
 و هه ول بدهن بو ئه و دادوه رى و يه كسانيه، جا بيگومان هه ندى له
 زانا يانى (ته فسير) ئه لئين ئه وه ي راستى بيت دادگه رى له م ئايه ته دا كه
 جى به جى ناكري و نابى له نتيوان ژن و ميتردا ته نها خوشه ويستى دل و
 ده روونيه، ئه مه ش نه ينيه كي خودايه، چونكه بيگومان پياو يه كي له
 ژنه كانى خوشه ويستر بى له دلدا، دياره ئه وه ش هيچ گونا هو تاوانى تيدا
 نيبه و جا به شه رتيك كارو عه مه لي پى نه كا، جا خوى گه وره
 دهفه رموويت: ﴿فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ﴾

(۱) بېوانه (صفوه التفاسير) له نووسينى خواليفخوشبوو (شيخ محمد على الصابونى)،

أَيَّ فَلَا تَجُورُوا وَلَا تَمِيلُوا عَنِ الْمَرْغُوبِ عَنْهَا كُلِّ الْمِيلِ فَتَجْعَلُوهَا كَالْمَعْلَقَةِ
وهي التي ليست بذات زوج.... الخ) **واته:** به ته واوی مهیل و سوژی خوټان
مه دهن به ژنه خوښه ویسته که و وه واز بیټن له وهی پتر زولم و سته می
لی بکن و له گه لی نه خه ون و (نه فقهی) بؤ خه رچ نه کهن و مه سره فی
نه کیښن و به خپوی نه کهن و خوښتان نه وی به وینه ی که سی به ندکرای و
یا به سترابیته وه نه نه وهیه ته لاق بدری و میړدی تر بکاو نه نه وهیه وه ک
ژنی خاوه ن میړد (مامه له ی) له گه ل بکری، **واته:** به ته واوی به کیکیان
پشتگوئ بخه یت و لی ی نه پرسیته وه، جا بزانه پیغه مبه ریش (ﷺ)
فه رموویه تی: (مَنْ كَانَتْ لَهُ إِمْرَأَتَانِ فَمَالَ إِلَى إِحْدِهِمَا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَأَحَدُ شَقِيهِ مَائِلٌ فِي رَايَةِ سَاقِطٍ)^(۱)، **واته:** هر که سیک دو ژنی ه بی و
(فهرق) و جیاوازیان له به ین بکاو به کیکیانی خوشبوی و نه وی تریانی
پشتگوئ خست که پوژی قیامت دیت لا شانیکی خواره و لاسه نگه، و له
(پبویه تیک) تر دا که له پوژی قیامت دیت لایه کی پیوه نابیت یا سه قهت نه بی.

وه خواي گه وره ده فه رموویت: ﴿وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (۱۳) **ای وان** تُصْلِحُوا سیرتکم و تتقوا الله ربکم
بالتمسک بالعدل وعدم الجور فإن الله تعالى یغفر ما فرط منکم ویرحمکم،
واته: نه گه رئیوه کردارو په فتارتان چاک بکن له گه لیان به پیی توانا
خوټان بپاریزن له سته م و (ناعه داله تی) نه وا به پاستی خوا لیبورده و

(۱) أخرجه الإمام أحمد في مسنده، ج/۲، لا په/۳۴۷، و أبو داود في السنن، برقم
/۲۱۳۳، والترمذي برقم/۱۱۴۱.

(به په حمه) و مېهره بانه نه و کاته له گڼل نيوه دا.

(چه ند ناگاداريه کي گړنگ دهر باره ي دادگهري مروؤف بو خيزانه کاني)

زانايان نه فهرموون پټويسته له سهر ميړدي ژن نه م چه ند ناموزگاريه
په چاو بکات هه روه کو خوا پيغه مېهر (ﷺ) له قورئان و
له (حه ديسدا) به يانيان کردوه:

۱- نه بي جياوازي نه کات له به يني خيزانه کاني داو هه روه ها به يه ک
چاو ته ماشايان بکات، نه ک به ئاشکرا به کيکياني له وي تر خوشتر بويي.
۲- دروستکردني مال و جوړي جل و بهرگ و خواردن و خوارده مهني
وه ک يه ک بن، نه ک فهرقو جياوازي به کار به يني و به ناشه رعي
بجوولټه وه.

۳- جا هه روه ها مانه وه ي شه وانه له لايه ن وه کو يه ک بي، به لام
نه گهر له دل وه به کيکياني له يه کيکي تريان زيار خوش بويټ نه مه يان
له تواناي مروؤف دانيه وه روه کو له پيشه وه ئاماژه مان بو کرد، وه خواي
گه وره ده فهرموويټ: ﴿وَإِنْ يَفْرَقَا يَغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ

اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا﴾ (۱۳۰) أي وإن لم يحصل بين الزوجين وفاقٌ وحصل
بينهما الفراقُ/ أو بالخلع أو بالطلاق فالله يُغني كُلًّا منهما عن الآخر أي
يجعله مُستغنياً وكذلك الرجل يرزقه زوجةٌ أخيراً من زوجته وعيشاً هنأ
من عيشه (وكان الله واسعاً حكيماً) أي واسع الفضل على العباد حكيماً في
تشريعهِ وتدبيرهِ). واته: نه گهر هه ر ژن و ميړديک پيک نه هاتن و نه و جا
برياري جيا بونه ويان دا، چ به ته لاق بيت يا خود به داپنين ياني (خولع)
بي، نه وه خواي گه وره له لاي ئاسانه ده روي خيړ له هه ردوولايان

بکانه وه چونکه بیگومان نه و خوايه زور گه ورديه و به رده وام فراوان گيره و
ده روى زورى له لايه و خاوه ن حیکمه تیشه و له هه موو کارێک له
کاره کانیدا.

(هه رچى له ئاسمانه کان و زه میندا هه یه

هه مووى هى خودایه)

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَلِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی

الْاَرْضِ﴾ واته: بیگومان هه رچى له ئاسمانه کان و له زه ویدایه هه مووى
بو خودایه (مولک) و دارایی خودایه هه ر ئه ویش خاوه نیه تی که س
له گه لى به شدار نیه، چونکه به راستى هه مووى له ژیر فه رمانى خوايه
﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِیْنَ اٰتَوْنَا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُكُمْ وَاِیَّاكُمْ﴾ واته:

به راستى ئه و که سانه ی له پێشوو دا (کتیبی) ئیمه یان بو هات و وه پامان
سپاردن ﴿اِنْ اَتَقَوْا اللّٰهَ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی

الْاَرْضِ﴾ واته: خو ئه گه ر بى باوه رپیش بن ئه وه بزائن که خدا خاوه نی
هه رچى له ئاسمانه کان و زه ویدایه هه ر هه مووى هى خوايه، ﴿وَكَانَ اللّٰهُ

غَنِیًّا حَمِیْدًا﴾ واته: به راستى خوا هه میشه هه ر ده وله مه ندو بى باکه
و بى پێویستیه له هه موو شتیك و له خوا په رستى هه موو که س ﴿وَلِلّٰهِ

مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَكِیْلًا﴾ واته: بیگومان
هه رچى له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه یه هه ر خوای گه وره خو ی
به دیهینه رو خاوه نیه تی هه ر ئه و په ره ر دگاره ش خو ی به سه بو ئه وه ی

چاودیر بیت جا ههروهه ها بهراستی هه رخوا پاریزگاری له وهگهردوونه و له ئادهمیزاد ئهکات و کار هه لده سوپینتی و پیویستی به کهس نیه و (غنی عن العالمین) واته دهوله مه ندو بی باکه و بی نیازه له هه موو خه لک.
(سه رنجیکی گرنک)

(موفه سپره کان) نه فهرموون له م چه ند ئایه ته دا چه ند (حیکمه تیکی) لی وه رنه گیرئ ئینجا له جاری یه که م چه سپاندی که پیویسته ئاده میزاد بو په روه ردگاری ملکه چ بن، به لام له جاری دووه مدا دیاری خست که پیویستی به کهس نییه و بی باکه له هه موو خه لکی به لام له جاری سییه مدا ئه چه سپینتی که هه ر خوی پاریزگاریان لی ئه کات و له غهیری خودا کتیا ن هه یه په روه ردگارو به ختو که ریان بی^(۱)، جا خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ﴾ (أي لو أراد الله عز وجل لأهلكم وأفناكم وأتى بآخرين غيركم يکنونون أعبد لله وأطوع منكم وهو سبحانه قادر على ذلك)، واته: خه لکینه ئه گه ر خوا حه ز بکات و مه یلی بیت ئیوه هه مووتان له ناو ئه باو، وه له جیگای ئیوه خه لکیکی تر داده مه زرینیت (چونکه بیگومان ئه و کاره زور ئاسانه له لای خوا، واته بهراستی خودا ده توانیت ئیوه لابه ریت و بتانگوریت به کهسانی تر ئه گه ر هه ر خراپه و خراپه کاریتان کرد^(۲)، وه ههروهه ها

(۱) بپوانه ته فسیری (مفاتیح الغیب)، مه شهو ر به ته فسیری (فخرالدین ی رازی)، بهرگی/ ۴، لاپه ره/ ۲۳۹.

(۲) ههروهه کو له چه ند ئایه تیکی تر دا باس ئه کات.

نه فهرمووی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا﴾ (۱۳۲) واته: هه میسه بهرده وام
 خوای گه وره ده سه لاتی به سه ر نه نجامدانی نه م کاره دا هه یه^(۱)، وه
 خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ
 ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (۱۳۲) (ای مَن کان بَرِیدُ
 بعمله اجر الدنيا فعند الله ما هو أعلى وأسمى وهو أجرى الدنيا والآخرة
 فلم يطلب الأخسَّ ولا يطلب الأعلى؟ فليسأل العبد ربه خير الدنيا والآخرة
 فهو تعالى سميع لأقوال العباد بصيرٌ بأعمالهم)، واته: هه ر که سیك خوشتی
 و پاداشتی نه م دونیایه ی بوی به باش بزانی که خوشتی و پاداشتی
 دونیاو دواپوژیش هه ر لای خودایه، نه دی بۆچی داوای (خیری) دونیاو
 (ناخیرهت) واته دواپوژ ناکا؟^(۲)... با داوای هه ردوکیان بکاو هه روه کو
 خوای گه وره له م نایه ته دا ناماژهی پی کردووه که نه فهرمووی: ﴿رَبَّنَا
 ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً﴾ (سورده تی: البقرة)
 هه روه کو له پی شه وه ته فسریر کراوه، واته: بیگومان نه و خوایه ته و او
 بیسه ره به (دوعا) و نزاو داخوازی به نده کانی ته و او بینایه به
 هه لسوکه وت و کارو کرده وه یان.

(۱) له م نایه ته پیروزه دا هه په شه و گپه شه به کی تیدایه و هه ق وایه خه لکه که
 به خۆدابچنه وه و چه ند په ندو عبیره تیکی لی وه رگرن.

(۲) هه ندی له زانایانی (ته فسریر) نه لَین له راستیدا هه رکه سیك پاداشتی ته نها دنیا
 ده ویت نه وه بابزانیت که خوای گه وره ته نها دنیا ی نیه به لکو پاداشتی دنیاو
 قیامه تی هه یه.

فهرماندان به (عه داله ت) واته دادپه روه ری وه شایه تی دان به هه ق و بۆ ره زامه ندی خوا

(موفه سیره کان) نه فهرموون خوای گه وره له مه و پیش باسی (ژنان و ناچیزه بی) و ئاشت کردنه وهی نیوان ژن و میری بۆ کردین، ئیستاش له مه و دوا باسی به جیهینانی باوه پوهرمانه کانی خوامان بۆ ده کات له گه ل فهرماندان به دادپه روه ری و شایه تی دان به هه ق و پاستی وه بۆ په زامه ندی خوای گه وره مان بۆ نه کاو وه له گه ل هه ندی بابته تی تریشدا که نه فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ﴾ أي بِالْعَدْلِ^(۱)، واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه پرتان هیناوه (به خواو به پیغه مبه ر) هه لسن و به رده وام بن له سه ر جی به جی کردنی (حه ق و) پاستی و دادپه روه ری ﴿شُهَدَاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰ اَنْفُسِكُمْ اَوْ اِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبٰیْنَ﴾ واته: شایه دی له سه ر هه ق بده ن بۆ خوا نه گه رچی ئه و شایه دیه ش له سه ر نه فسی خۆتان بیته، یان له سه ر دایک و باوکتان بی یا خرمان بیته به لام چۆن پاسته ئه وها شایه دی بده ن خۆتان له شایه دی دانی به درۆ بیاریزن ﴿اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاَللّٰهُ اَوَّلٰی بِهٖمَا﴾ واته: نه گه ر شایه تی بۆ دراوان ده وله مه ند بن یان هه ژار بن ئه وها خودا بۆ ئه وان

(۱) بپوانه ته فسیری (قُرَّة الْعَيْنِ عَلَى تَفْسِيرِ الْجَلَالین) له نووسینی الشیخ احمد کنعان،

دلسوزتره، واته له بهر دهوله مهندي چاوپوښی لی مه که یا له بهر
 هه ژاریش به زه بیت پیدا نه یه ته وه خودا خوئی ټاگای لیانه و به لکو
 زیاتریش له تو خاوهن به زه بیه^(۱) ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَّ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ
 تَلَوُّوا أَوْ نَعَرَضُوا﴾ واته: مه که ونه شوینی هه واو ټاره زووتان، تا له هه ق
 لابهن چونکه نه گهر به نه نقه ست خوار بپوښ و شایه تی بگوږن و دروئ
 تیدا بکهن و له راستی لابهن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾^(۱۳۵)
 واته: به راستی خوا به و شته ی ټیوه نه یکه ن ټاگاداره له دادپه روه ری و
 له لادانتان له گوړینی شایه تیتان و له هه ق و له راستی ، که و ابوو نقد
 ووریا بن و که تمنای هه ق مه که ن چوښ خوا به هه قه و بکهن.
 (پاشکو)

جا بېگومان زوږبه ی زاناکانی ټایینی نه فهرموون (شایه تی به ناهه ق و
 یان (کیتمانی) شایه تی کاریکی (هرامه و) قه ده غه یه له (نیسلام) دا
 چونکه پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرموویه تی: (أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِأكْبَرِ الْکِبَائِرِ؟ قُلْنَا
 بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)، قَالَ الشِّرْکُ بِاللَّهِ وَعَقُوقُ الْوَالِدَیْنِ وَکَانَ مُتَکَنًّا

(۱) موفه سپره کان/ نه گپړنه وه له (سدی) نه لږ جاریک دهوله مهنو فه قیریک واته
 مه ژاریک به ده مه قالی هاتن و نینجا چوونه لای پیغه مبه ر (ﷺ) بڼ نه وه ی
 (موشکیله که یان) چاره سر بکات جا پیغه مبه ریش (ﷺ) که ته ماشای کردن و
 هستی کرد که هه قی مه ژاره که یه چونکه مه ژاره که ناتوانی ستم بکات له
 دهوله مهنده که چونکه (حاله که) له لای دهوله مهنده که بوو، جا نه وه ی راستی بی به
 بونه ی نه مه وه نم ټایه ته دابه زی و هاته خوارئ...

فَجَلَسَ وَقَالَ (أَلَا وَشَهَادَةُ الزُّورِ، أَلَا وَشَهَادَةُ الزُّورِ) وَمَا زَالَ يُكْرِهَهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ^(١)، وَاتَه: خه بهرتان بده می به گه وره ترین تاوان یا ئاگا دارتان بکه مه وه که گه وره ترین تاوان کامه یه؟ هاوه له کانی گوتیان به لئی نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی هاوبه ش دانان بۆ خوی گه وره، وه ئازاردانی دایک و باوک، گه واهی واته شایه دی دان به درۆ هه تا سێ جار ئه وه ی ووته وه و یه که م جار پالێ دابۆوه پاشان هه ستاوه و دانیشته هه ر ده یفه رموو (أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ) ئینجا چه ند جار ئه وه ی دووباره کرده وه ئیمه ش گوتمان خۆزگه بێ ده نگ نه بوو.

(تَبْيِينِي)

جه ماوه ری زانایان دانیان به وه داناوه که گه واهی واته شایه دی دانی به درۆ له تاوانه گه وره کان ده ژمێردرێت به مه رجێک که شایه دییه که به درۆ بوختان بێت له بهر ئه وه خودا و پیغه مبه ری خودا ئه وه یان قه ده غه کردووه^(٢).

(١) رواه الشيخان عن أبي بكرة (ﷺ).

(٢) بېوانه په ږتوکی (تاوانه گه وره کان له پوانگه ی ئیسلامه وه) له نووسینی (عبدالرحمن

ملاطه عبدالعزيز)، بهرگی/١، لاپه ره/٩٥، چاپی دووه م.

(پیوسته له سه ر ئیمانداران ئیمانیان کامیل و ته و او کهن)

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ﴾
پیشه و به غه وی و واحیدی (پروایه تیان) کردوو له ته فسیره کانیا ندا له
ئین و عه باسه وه (خوایان لی پازی بیت) ئه لیت: (ئیمانداره کانی نه هلی
کیتاب) هاتنه خزمه تی پیغه مبه ر (ﷺ) (عه بدوللای کوپی سه لام و
هاوه له کانی)^(۱)، گوتیان ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئیمه باوه پت پی
دینین وه باوه پ به کیتابه کهشت دینین که قورئانه و باوه پ به حه زره تی
موسا و ته ورات و به عوزه یر پیغه مبه ریش دینین، به لام باوه پمان به
غه یری ئه وان نییه، به پیغه مبه رانی ترو کتیبه کانی تر ئینجا پیغه مبه ر
(ﷺ) فه رموی پئیان بلی به لکو ئه بیت باوه پ به خوا و پیغه مبه ری خوا و
قورئانه که ی و به هه موو (کتیبه) ئاسمانیه کان و هه موو پیغه مبه ران بینن
(سه لات و سه لامی خوایان لبیت) جا بیگومان به م هویه وه ئه م ئایه ته
نازل بوو^(۲)، خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَلَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ ءَلَكِتَابِ الَّذِي

(۱) هاوه له کانی عه بدوللای کوپی سه لام نه مانه بوون: (ئه سه د و ئوسه ید که دوو کوپی
(که عب) بوون هه روه ها ئه عله به ی کوپی قه یس و سه لامی کوپی خوشکی عبدالله و
یامینی کوپی یامن و عه بدوللای کوپی سه لام برا گه وره یان بوو.

(۲) به وانه ته فسیری البغوی المسمى (معالم التنزيل) له دانانی (أبي محمد الحسين بن
مسعود الفراء البغوي الشافعي)، به رگی/۱، لاپه ره/۳۹۱.

أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ﴿۱﴾ وَاتِه: ئه ی ئه و که سانه ی ئیمان و باوه پتان هیناوه به رده وام بن له سهر ئیمان و باوه پری ته واوو پته و ، به خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی (ؑ) ، وه به و قورئانه ی که ناردوو یه تیه خواره وه بۆ سهر پیغه مبه ره که ی (ؑ) هه روه ها باوه پ بئین به و کتیبانه ی که پیشتر دایبه زاندوو^(۱) بۆ سهر پیغه مبه رانی پیشوو (سه لات و سه لامی خویان له سهر بیئت) ﴿۲﴾ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿۱۳﴾ وَاتِه: هه رکه سیکیش باوه پری نه بیئت به خواو به پیغه مبه رانی و به (کتیبه کانی) و به پوژی دواپی، ئه وه به راستی گومرا بووه به گومراییه کی دور له راستی واته به شیویه کی وا گومرا بووه که چاوی راستیه کان نابینیت گویشی له راستی و حق که ره وه روه ها زمانیشی لاله چونکه له ریگه ی (حه قه وه) دووره و چاوه پروانی هیدایه تی لی ناکری.

(بَاسِیْکَ لَه بَارَه ی دَوُورِووه کَانَ وَ نَاکَام وَ نَامَاجِیَان)

(موفه سیره کان) ئه لَین له پاش ئه م دوو بانگکردنه ی که ئاراسته ی بروادارانی کرد ئینجا هیرش ده کاته سهر دوو پوه کان که ژیانیا ن به ناپاکی بردۆته سهر ئه مانه ش دوو تاقمن:

یه که م ئه و تاقمه ن که به زاهیری واته به پوالت باوه پیان هینابوو

(۱) وه کو (صوحوفه کانی) واته په پراوه کانی پیشوو یان وه کو (ته ورات و ئینجیل و

دواتر گه پانه وه سهر (کوفر)، واته به بیّ باوه پی مردوون توبه شیان نه کردوو خوداش لیّ یان خوش نه بووه دوا (مه سیریان) بووه دۆزه خ.

دووه م: ئەو (تاقمه) دووپوهن که به (زاهیری) واته به رچاوی و پوالت موسلمان بوون به لام له دالدا له گهل (کافره کان) بوون که ئەچوونه ناو وان ئەیانگوت ئیمه له گهل ئیوهین که ده هاتنه وه ناو موسلماننه کان ئەیانگوت ئیمه موسلمانین و له گهل ئیوهین که چی دروشیان ئەکرد و ئەوانهش بیگومان سزای سهختیان ده دریتی و خواش لییان خوش نابێ، جا خوای گه وره دهفه رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا

ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَزَادُوا كُفْرًا﴾ واته: ئەو که سانه ی که ئیمان و باوه پریان هیناوه و موسلمان بوون و دوا یی گه پانه وه سهر (کوفر)، واته بیّ باوه پی ئەوجاره هه لو یستی خو یان گوپی به (زاهیری) واته به پوالت موسلمان بوونه وه، دوا یی خو یان (کافر) کرده وه و بوونه بت په رست و بیّ باوه پی جارن به لام ئەوجاره زیده پو ییان کرد له گومپایی و (کافر) بوون داو بیّ باوه پی خو یان زیاتر کرد و هه تا مردن هه ر (کافر) بوون ﴿لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا﴾ (۱۳۷)

واته: خوا له و که سانه خوش نابێ وه لیبوردنیان بۆ نییه چونکه دین و نایینی خوا به گالته وه رنه گرن (ده میّ باوه پ دینن و ده میّ په شیمان ده بنه وه) خواش یارمه تیان نادات که پێگه ی راست بگرن و ئەویش په زامه ندی خواو به هه شته واته ئەوانه ناگه پینه وه چونکه دلیان دامه زراوه له سهر بیّ باوه پی و ده قی پتوه گرتووه بپوا هینان بیّ نرخه

به لايانه وه ئينجا خوا لايان خوښ نابي چونكه خواي گه وړه پيگه ي
راستي پيشان دان و ئه وان له سه ري لاکه وتن.

(پاشکۆ)

(موفه سيره کان) ئه فه رموون ئه مانه ده سته يه ک بوون له مونافيق
ودوو پوه کان که بپوويان ده ربړي ئينجا پاشگه ز بوونه وه ئينجا بپوويان
ده ربړي يه وه ئينجا پاشگه ز بوونه وه ئينجا مانه وه له سه ربړي بپوويي
هه تا مردن به (کافري)، خوا په نامان بدا له (کوفر)، جا خواي گه وړه
ده فه رموويت: ﴿بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (١٣٨) واته:

مرگيني بده ^(١) به دوو پوه کان که له پوڅي دواييدا سزاي زوړ به نيش و
سه خت و به ئازار پوويان تي ده کات ﴿الَّذِينَ يَتَخَذُونَ الْكُفْرَ أُولَئِهِ

مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ واته: ئه و دوو پوه وانه که جووله که و بت په رستان
ئه که نه پشتيوان له دڙي موسلمانان له باتي ئه وه ي له گه ل
موسلمانان کاندرا پيک بن و پشت به وان ببه ستن که چي ده چن پشت به بي
باوه پاني خوا نه ناس ده به ستن ﴿أَيَبْنَفُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ

جَمِيعًا﴾ (١٣٩) واته: بيگومان نايه ئه وانه که دوستانه تي (کافره کان) واته
بي باوه پان ده که ن ئه يانه وي له لاي ئه وان هيژو پشتيوان بو خويان په يدا
بکه ن؟ نه گه ر به ته مابن به وه به هيژ بن و پشت و (قوه تيان) زياد بکاوو

(١) موفه سيره کان ئه فه رموون (موژده بو خوشي و شادي به کار ده هينريت، به لام
ليړه دا بو تانه و ته شه ره به کار ده هينريت.

097

ئەوانتان بۆ دەکریت ^(۱) ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ

جَمِيعًا﴾ ^(۱۶۰) **واتە:** بەراستی خوا دوو پووه کان و بی باوه پەکان پیکه وه له دۆزه خدا کۆده کاته وه، ههروهک ئەوان له دنیا دا گشتیان قسه یان یه ک بوو بۆ دوزمنایه تی موسلمانان.

**(دوو پووه کان چاوه روانی ئەوه ده کهن که موسلمانەکان
بزانن سەر ده کهون یان بن ده کهون هه تاکو بلتین ئیمه
لای سهرکه وتوانین)**

خوای که و ره ده فەرموویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمُ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ
مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ﴾ **واتە:** که سانیکێ ئەوتۆن چاوه روان
ئە کهن کارێ بۆ ئیوه پهیدا ببی له سهرکه وتن و (فتح) کردن ئە گەر خوا

(۱) جا بیگومان فەرماندان به دورکه وتن وه له و جۆره کۆپو (مه جلیسانه) فەرمانیکه
بۆ هه موو موسلمانیک له هه ر جیگایه ک و له هه ر کاتی کدا که بینیان گالته به
قورئانه که یان و به ئاینه که یان ده کریت، یاخود گالته به پیغه مبه ره که یان ده کریت
(ﷺ) ئە گەر توانای ئەوه یان نه بوو به رامبه ریان بوه ستنه وه و ده مکوتیان بکه ن
ده بیت خیرا ئەو جیگایه به جی بهێلن و دوریکه ونه وه لیتیان جا هه ر که سیک له و
جۆره جیگایانه هه لته ستیت یاخود به به لگه ی جوان و به هیز به ره رچیان نه داته وه
ئوه وه کو ئەوان له قه له م ده دریت و به شداری ئەو گونا هه گه و ره ده بیت له گه لیاندا،
بروانه ته فسیری کولشه ن له نووسینی ماموستا (نظام الدین عبدالمجید)، به رگی / ۱،
لا په ره / ۱۳۳.

ئىۋەى سەرخست و زال بوون و دەستكە وتىكتان دەستكە وت و ئەلەين
ئەدى ئىمەش لە گەل ئىۋە نە بووين پىكە ۋە (غە زامان) نە كردو
يارمە تيمان نە دان؟ كە واتە بەشى خۆمانمان بدەنى لە دەستكە وت

﴿وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْذِ عَلَيْهِمْ وَنَمْنَعْهُمْ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ﴾ ^۵ واتە: ئە گەر بى باۋە پانیش بە شىكىيان دەستكە وت و
سەر كە وتن بە سەرتانا ۋە كۆ لە پۆڭى (ئو خودا) ئىنجا ئەلەين ئەدى مە گەر
ئىمە نە بووين نە مانە ئىشت موسلمانە كان پىتتان بگەن بە سەرتانا زال بن و
زەرەرتان پى بگە يەنن؟ كە ۋابى ئەبى بەشى ئىمەشى لى بدەن كە ۋا
دەستتان كە وتوۋە، ﴿فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ

لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ ^(۱۴۱) واتە: دواى خۋاى گە ۋرە فەرمانى
خۆى ديارى ئە كا لە نىۋ ئىۋەى باۋە پدارو لە نىۋان دووپوۋاندا لە پۆڭى
هەلسانە ۋە تان لە گۆرە كاندا تا قىمى باۋە پداران بۆ بە هەشت و
دووپوۋە كان بۆ دۆزەخ جا بىگومان ديارە كە خواش قەت پى نادا بى
باۋە پان دژى موسلمانان بن هەروەها زال بن بە سەريانا، بە تايبەتى لە
پۆڭى قىامت ۋە لە دنياشدا نابى موسلمانان ژىردەستى خوانە ناس و بى
باۋە پان بن و (حوكم) و ياساى ئەوان بە كاربەينن، چونكە سەرئەنجام
سەر كە وتن بۆ خودا پەرستانە.

دو پووہ کان دہ یانہ ویت خودا بخہ لہ تینن بہ لام خودا دہ یانخہ لہ تینیت

(خوینہ وارانن تازیم) خوی گہ ورہ باسی دو پووہ کانی بو کردین لہ و
ئایہ تانہ ی پیشوودا، ئینجا لہ مہ و دوایش باسی کردہ وہ ی خراپی
ئہ وانمان بو ئہ کا بہ دریتی ترو فراوانتر مہ روہ کو ئہ فہ رموی: ﴿إِنَّ
الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾^(۱) (أَي وَإِنْ هَؤُلَاءِ الْمُنَافِقِينَ
يَفْعَلُونَ مَا يَفْعَلُ الْمَخَادِعُ فَيُظْهِرُونَ الْإِيمَانَ وَيَبْطُونَ الْكُفْرَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ
يُخَادِعُونَ اللَّهَ بِذَلِكَ وَهُوَ سَبْحَانَهُ خَادِعُهُمْ حَيْثُ تَرَكَهُمْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّهُمْ
مُسْلِمُونَ) واتہ: ئہ م (دو پووہ) بہ مہ مو ژیری و عہ قلیانہ وہ وادہ زانن
فیل لہ خوی گہ ورہ دہ کەن لہ کاتیکدا ئہ و زاتہ مہ مو فیل و تہ لہ کە و
پیلانہ کانیاں پوچہ ل دہ کاتہ وہ بہ بی ئہ وہ ی بہ خوین بزانن و ہستی
پی بکەن، چونکہ بیگومان ئہ و دو پووہ فیل بازو تہ لہ کە بازن بہ ناشکرا
لہ ناو خہ لکاو خویشان ئہ دہن کە موسلمانان، بہ لام بہ پە نہاناو دو پووہ
چونکہ دہ یانہ ویت فیل لہ خوا بکەن بہ لام خوی تہ بارہ ک و تہ عالا ئہ وان
دہ خہ لہ تینیت مہ روہ کو لہ دنیا دا ماوہ ی داون، ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ

(۱) مہ روہا عہ دولالی کوپی نیعام عہ باس (خوایان لی پازی بیت) ئہ گیتی تہ وہ و ئہ لی
(مہ لخہ تاندنی) خودا بویان ئہ وہ یہ کە خوی گہ ورہ پوژی قیامت پوناکیہ کیان
دہ داتی کە پیی بپۆن و وکو موسلمان پنگا دہ ردہ کەن و بہ لام کە دہ گەنہ سەر
پردی (سیرا) پوناکیہ کیان لی دہ کوژی تہ وہ، ئینجا لہ ناو تاریکیہ کە دا دہ میننہ وہ،
پیشہ و (موسلم و نیعام ئہ حمەد) پیواہ تیان کردوہ.

قَامُوا كَسَالَى ﴿١٤١﴾ أَيُصَلُّونَ وَهُمْ مُتَسَاوِلُونَ وَمَتَكاسِلُونَ لَا يَرْجُونَ ثَوَابًا وَلَا يَخَافُونَ عِقَابًا، واته: هرکاتی دوپووان هه لسانایه بو لای نویژکردن هه لئه سان به ته مبه لای و ته وه زه لای و له شی قورسه وه، وه ک که سی بجی بولای شتی و که چی لای ناخوش بی، جا بیگومان مروقی دوپوو به گورجی هه لئاسی بو نویژکردن چونکه بپوای به نویژ نییه، هه رکاتی هاوپییه کانی پیغه مبه ر ﴿١٤٢﴾ ناگادار بوونایه نویژیان ئه کرد، ئه گینا نویژیان ئه کرد به (پیاو) به رچاوی نه بوایه، وه کو ئه فهرموی: ﴿يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿١٤٣﴾ (أَيُقصدُونَ بِصَلَاتِهِمُ الرِّيَاءَ وَالسَّمْعَةَ وَلَا يَقصدُونَ وَجْهَ اللَّهِ)، واته: ئه وانه بو پیاو له به رچاوی خه لکی نویژ ده که ن و مه به ستیشیان له نویژه کانیان پیاکاریه تا خه لکی بخه له تینن و بیانینن و به دوپوویان نه زانن جا بیگومان نقر به که م نه بیته ناوی خودا به سهر زمانیاندا نایهت و یادی خودا ناکه نه وه، چونکه ئه وهی راستی بیته نویژ ناکه ن مه گهر که م جار له وکاتانه ببینرین و له به رچاوی خه لک بیکه ن به لام له پاشمله ناوی خوا نابهن و نویژ ناکه ن ﴿مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ ﴿١٤٤﴾ (أَيُـمضطربين مترددين بين الكفر والايمن لا يثبتون على حال فهم مع المؤمنين يظهرون الإيمان ومع الكافرين يظهرون النفاق) واته: ئه و مروقه دوپووانه دوودلن جاریک پوو ده که نه موسلمانه کان جاریکی دیکه پوو ده که نه بی باوه په کان، ئینجا نه له گه ل ئه ملادا به کده گرن و نه له گه ل ئه ولاشدا، واته له گه ل هیچیان نین به لکو له گه ل قازانج و سوودی خوینان نه له ملان

و نه له ولان ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ (۱۴۲) (ای و من یضللہ اللہ فلن تجد له سبیل) واتہ: هر که سی خوا ږیځه ی لى بگوږی ناتوانی ږیځه ی راست بگرئ چونکه بیگومان هرکه سیک له ږیځه ی خوا لایدا ږیځه یه کی له و چاکتر ناگرئ و خواش یارمه تی نادات بیهنیتته وه سهر ریځای راست، چونکې خوی ږیځای (هیدایه تی) ناویت و خوی گه ورهش به زور (هیدایه تی) که س نادات.

(پاشکو)

نه مهش چند فهرمووده یه کی پیغه مبه ره (ﷺ) له باره ی سیفاتى (مونافقه کانه وه) واته دوو پوه کانه وه گوتراوه و باسکراوه:

۱- پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: (إِنَّ أَثْقَلَ صَلَاةٍ عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَصَلَاةُ الْفَجْرِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا) ^(۱)، واته: قورسترین و گرانترین نویژ له سهر دوو پوه کان نویژى به یانی و نویژى عیضا واته نیوارانه، واته نه گهر نه و دوو پوه وانه بیان زانیایه نه م دوو نویژه چ خیریکى گهره ی تیدایه نه وه به گاگولکه له سهر چوک بوی ده چون.

۲- حه زره ت (ﷺ) ده فهرموویت: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ تِلْكَ صَلَاةُ الْمُنَافِقِينَ ثَلَاثًا يَجْلِسُ أَحَدُهُمْ يَرْقُبُ الشَّمْسَ حَتَّى إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْنِي الشَّيْطَانِ أَوْ عَلَى قَرْنِي شَيْطَانٍ قَامَ فَيَنْقُرُ أَرْبَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا)

(۱) ای رُکباناً، رواه الإمام البخاري و مسلم عن أبي هريرة (ﷺ).

(۱)، **واته:** ئا ئه وه یه نوێژی دوو پوهه کان پالی لی ئه دهنه وه و لیی دانه نیشن مه تا پۆژ واته خۆر مه لدی ئه و جا به په له و (غافل) هه لده ستن بۆ نوێژه که یان، جا پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی هه رکاتی خۆر هه له ات ده ست بگره وه له نوێژ، چونکه له نیون دوو شاخی شه یتاندا هه لدیت، ئینجا چوار جار ده نوك له زه وی ده دن و ده چن به م شیوه یه نوێژه کان ئه نجام ده دن وه یادی خواش زۆر به که می ئه که نه وه ئه وه یه پیشه ی دوو پوهه کان.

۳- وه هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) ده رباره ی (مونا فیه که کان) ئه فه رموی: (مَثَلُ الْمُنَافِقِينَ كَمَثَلِ الشَّاةِ الْعَائِرَةِ بَيْنَ الْغَنَمَيْنِ تَعِيرُ إِلَى هَذِهِ مَرَّةً وَإِلَى هَذِهِ مَرَّةً لَا تَدْرِي أَيُّهَا تَتَّبِعُ) (۲)، **واته:** وینه ی دوو پوهه وه که مه ریکی سه رگه ردان وایه له نیوان دوو پانه مه پاندا له نیو دوو مینگه لدا سه ری لی ده شیوی جارێک ده چی بۆلای ئه م، جارێک ده چی بۆلای ئه و، نازانی به دوا ی کامیان بکه وی مرۆفی (مونا فیه) واته دوو پوهه وایه جارێک ده چی بۆلای موسلمانان و ده یه وی خوی به موسلمان (حیساب) بکا، وه جارێک ده چی بۆلای (کافره کان) و ئه لی ئیمه له که ل ئیوه ین به پۆح و به گیان.

(۱) ئه م فه رموده یه پیشه وا (مالیک) له په رتوکی (الموطأ) دا هیناویه تی، چونکه کیتابی (موطنیش) جیگای باوه پی نیعامی (بوخاری و موسلیم) بووه و ندریان لی نه قل کړیوه، چونکه بیگومان کتیبیکی باوه پ پیکراوه به (اجماع) ی زانیانی نیسلام.

(۲) رواء مسلم والنسائي وأحمد.

(بی باوہران مہکەنە دۆستی خۆتان)

خوای گەورە پووی فەرموودە ئەکاتە براداران و ھەرودھا جەلە و گریان ئەکات و ئەیانترسینی لەوێ کە دۆست و برادەریان نەکەن و خۆیان لێ بپاریزن و ھەرودھا موسلمانان ھەشیار دەکاتەوہ کە لە بی باوہران و دوو پووان دور بکەوئەو و ھەرودھا نەیانکەن بە دۆست و خۆشەویست بۆ خۆیان جا ھەرودھا ئەفەرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَأَنَّهُ ءُتِيَ نَبَاٌ ۖ كَسَانَهُ يُثِمَانُ وَبَاوہر تان ھیناوە نەکەن (کافرو) خواوەناسان بکەنە دۆست و خۆشەویست و یاوہری خۆتان لە جیاتی ئیمانداران ﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ يَجْمَعُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ۖ﴾ واتە: ئایە ئیوہ دەتانەوێت بەم کارەتان لە پوژی قیامەتدا ھەنجەتیکێ ئاشکراو پوون بەدەن بە دەستی خوداوە تا دوو چاری سزای سەختی خودا ببن؟ ... ئەوجا بێگومان خوای گەورە سزای دوو پووەکان دیاری دەکاوە ئەفەرمووی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ أي إِنَّ هَؤُلَاءِ الْمُنَافِقِينَ فِي دَرَكَاتِ الْجَحِيمِ وَهِيَ أَسْفَلُ الطَّبَقَاتِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ، واتە: بەراستی دوو پووەکان لە قیامەتدا لە قات و تەبەقەێ چینی ھەرەخوارێ ئاگری دۆزەخدانە^(۱) ﴿وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ أي وَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَاصِرًا يَنْصُرُهُمْ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، واتە: ھەرگیز دەست ناکەوێت بۆیان یارمەتی دەریک پزگاریان بکات یان ھەرگیز بۆ ئەوان پشتیوانیکت دەست ناکەوێت.

(۱) موفەسیرەکان ئەلەین دۆزەخ چین چین و قات قاتە، ھەرودھو لە پێشەوہ ئاماژەمان بۆ کرد ھەوت (تەبەقەییەو) ناخۆشترین شوینی قاتی ھەرە خوارەوہیە کە جینگای مونا فیق و دوو پووانە خوای گەورە بەمبەرەبانی خۆیی بمان پاریزی.

(پاشکو)

زوریک له (موفه سیره کان) نه فهرموون^(۱)، (دووپووه کان) پیسترتین (کافرن) و له هه مووان زیاتر تووشی (توپه یی) خودا ده بنه وه چونکه نه وان به فیل و ته له که بازی و چه واشه کاری و (ریابازی) و خو و نشان دهن که و موسلمانن بو نه وه ی ئیسلام و موسلمانان له ناوبیه ن، هه ندیکی تر نه لئین (دووپووه کان) له بهر نه وه ی (کوفره که ی) خه ست تره و زورتر ده توانی بیه نه یو موسلمانان بو نه وه ی زهره ریان لی بدات، بوی خوی گه وره فره باند ده داته وه ژیره وه ی ناگر، جا هه روه ها (ابن ابي شیبه و ابن و ابي الدنيا و ابن و ابي حاتم) له (ابن مسعود) وه (ریوایه تیان) کردوه جا له باره ی نه و نایه ته فهرموویه تی ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ ﴿١٤٥﴾ جا بیگومان فهرمویه تی نه وان له ناو چه ند (تابووتیکی) ئاسنینی دان که ناگری به تین ده وری داو و که ده رکه کانیان له سه ر داخراوه و ناتوانن بیکه نه وه، (خوا په نامان بدات).

(ناگاداریه ک)

(موفه سیره کان) واته پافه که رانی قورئان ده لئین دوزه خ هفت ته به قه یه ۱- ناوی (جهنم) ه، ۲- ناوی (سقر) ه، ۳- ناوی (الظی) یه ۴- ناوی (الحطمة) یه، ۵- ناوی (سعیره)، ۶- ناوی (جحیم) ه، ۷- ناوی (الهاویه) یه، (اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ الطَّبَقَاتِ وَالدَّرَكَاتِ آمِينَ).

(۱) وه کو (طبری) و (زه مه خشری) و (قورطبی) و هه ندی تر.

جا هه روه ها خوی گه وره ریکای (هیدایهت و ئیصلاح) و چاکه یان بۆ ئه م ناپاک و دووپوانه که ئامۆژگاری و داوی گه پانه وه یان بۆ ئه کا، ئه وه یه به زهیی خودا بۆ ئاده میزاده کان ده ستنیشان ده کاو ده فه رموی

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمُ لِلَّهِ﴾

(أَيُّ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا عَنِ النِّفَاقِ وَأَصْلَحُوا عَمَلَهُمْ وَسِيرَتَهُمْ وَتَمَسَّكُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَشَرَعِهِ وَجَعَلُوا دِينَهُمْ خَالِصًا لِلَّهِ لَا يَبْتَغُونَ بِعَمَلِهِمْ إِلَّا وَجْهَ اللَّهِ وَرِضَاهُ)، واته: ته نیا ئه و ناپاک و دووپوانه نه بیته که تۆبه ئه که ن و په شیمان ده بنه وه له و کردارانیه کردوویانه داوی لیخۆشبوون له خوا ئه که ن، هه روه ها نیازو کرده وه به ده کانیا ن چاک کردبی و له هه موو کاریکیان دا ته نها پشت به خودا ده به ستن و به جوانی په پره وی له شرع و ئایینی خوا ده که ن و دلسۆزانه دینداری ده که ن مه به ستیان ته نها به ده سته تینانی په زامه ندی خویه، ﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦﴾ ﴿فَهُؤَلاءِ يَكُونُونَ فِي زَمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُعْطِيهِمُ اللَّهُ الْأَجْرَ الْكَبِيرَ عَلَىٰ إِيْمَانِهِمْ وَهُوَ الْجَنَّةُ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ واته: ئه و (دووپوانه) که به و شیوه ی پیشوو باس کرا ئه که ر به ته وای (ته و به) بکه ن و بگه رینه وه و واز له (دووپووی) بینن ئه وه ده بنه ها وه لی ئیمانداران له هه ردوو دونیادا، وه له داهاتوودا خوا ئه به خشی به پروداران ئه جرو پاداشتیکی زۆر گه وره وه به هه شتیکی نه براوه ی هه تا هه تای و بۆ پاریزگانه، جا بیگومان خوی په روه ردگار هوی سزادانه که یان ئاشکرا ده کاو ده فه رموی: ﴿مَا

يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا

عَلِيمًا ﴿١٥٧﴾ (المعنى أي منفعه لله عز وجل في تعذيبكم إن شكرتم ربكم وأمنتم به وبرسوله)، وآله: خودا چ مه به ستيكى هه يه بۆ سزادانى ئۆوه پئويستى به سزاي ئۆوه نيبه ئه گهر ئۆوه سوپاسى خوا بكن و، وه فرموده كاني به جى بئين و به ته واوى شوكرانه بژيرى نيعمه ته كاني بن، وه به ته واوى ئيماني پى بهينن، وآله هه ركه سى ستايشى بكات ئه ويش ستايشى ده كات و هه ركه سى به دل باوه ر بهينى خوا پى ئه زانى و پاداشتى ده داده وه له سه ر ئه وه به زۆرترين پاداشت.

(پاشكو)

زۆره ي (موفه سپره كان) ئه مه يان هيناه وه به ر پۆشنايى ئه م ئايه ته پيروژه ي كه ئىستا (ته فسير) كراوه و ئه وجا بيگومان خواى په روه ردگار چى ئه وى له (عه زابدانى) ئۆوه ؟ ئايه پق و كينه ي له دلدايه هه تا به ئازاردانى ئۆوه (ده فعى) زيان له خۆى بكات؟ وه يان قازانچ و سودىكى ده ست ده كه وى هه تا له (ته عزيزى) ئۆوه دا سوودى لى وه ربگرى و؟ (حاشا وه كه لالا) ئه مانه هيجيان نيبه و خودا نه باكى به هيج كه س هه يه و نه (موحتاجه) به كه س و، جا هه روه ها خوداى په روه ردگار كه سزاتان ده دا و له دۆزه خدا به ئاگر ده تان سوتينى له به ر ئه وه نيه زياتنان پى دابى ئه ويش تۆله ي زيانه كه تان لى بسينته وه يان له به ر ئه وه نيبه كه زيان له خۆى دوور بخاته وه، به لام خودا (عادل) و دانايه ئاگاداره و زانايه هه رگيز چا كه و خراپه وه ك يه ك سه ير ناكات و (كافر و

موسلمان) له ته رازووی ئه ودا به رامبه ر و به کسان نین، جا هه روه ها (کافر و مونا فیق) و یاخی بوو که سو پاسی خودا ناکه ن له به رامبه ر نازو نیعه ته کانی دا ئینجا خوای مه زنیش (ئینتیقامیان) لی وه رئه گری و جا له مه وه ده رئه که وی ئه گه ر خه لک خراپه نه کات زیانی له خوا وه پی ناگات واته هه ر خو یان ئازاری خو یان ئه دن و زیان به خو یان ئه گه یه ن^(۱).

له ۲۸ ی مانگی شه والی سالی ۱۴۳۷ ی کۆچی به رامبه ر ۲۰۱۵/۸/۳۰ ی زایینی، به یارمه تی خوای میهره بان لی بوومه وه له ته فسیری جزمی (پینجه م) وه داوای یارمه تی له خوای مه زن ئه که م بۆ ته واو کردنی به رگه کانی تری ئه م ته فسیره دلگیره، (وما توفیقی إلا بالله العلی العظیم،

وَصَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ)، جا هه ر له و پۆژه وه ده ستم کرد به

ته فسیری جزمی شه شه م.

(۱) بپوانه (ته فسیری نامی بۆ قورتانی پیرۆن)، له نووسینی مامۆستا (مه لا عبدالکریمی مدرس)، به رگی/۲، لاپه ره/۴۵۵، و بپوانه (ته فسیری په وان بۆ تیگه یشتن له قورتان)، له نووسینی (مه لا محمود گه لاله یی)، به رگی/۵، لاپه ره/۲۵۰، له گه ل ده ستکاری. مه روه ها بپوانه: (ته فسیری زمانکویی) له نووسینی مه لا سه عبیدی زمانکویی، به رگی ۷، لاپه ره ۲۷.

جزئی شه‌شهم

سه‌ره‌نای جزمی شه‌شهم

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان سوپاسی بیّ پایان بۆ خودای
هه‌موو بوونه‌وه‌ران و دروودی بیّ ژومار له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو یارو یاوه‌ران

(بۆ سته‌م لی‌کراو نه‌بیّ ریّ به‌ قسه‌ی تال و تفت نادریّ)

خوای په‌روه‌ردگاری مه‌زن کاتێ نه‌ینی دووپوه‌کانی ئاشکرا کردو
ئینجا له‌ کۆتاییدا پێشنیاری ئه‌وه‌ی کرد که ئه‌وانه‌ی ته‌ویه ئه‌که‌ن و
ئه‌گه‌ر پێنه‌وه خوا به‌رامبه‌ر به‌ هه‌موو ئاده‌میزادێک به‌زه‌بیه‌و به‌په‌حمه ،
ئه‌وجا باسی سته‌م‌لی‌کراو ئه‌کا که ده‌توانی هه‌موو قسه‌یه‌ک له‌ پووی
سته‌م‌کاردا بکات و ئه‌گه‌ر چی لی‌بورده‌نیش په‌سه‌ندترو باشتره‌ وه‌کو
ئه‌فهرموی ﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ واته‌:

به‌راستی خوا پێی خۆش نییه‌ ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه به‌ ده‌ربیرینی خراپه‌و
نه‌ینیش یان قسه‌ی ناخۆش و ناحه‌ز له‌ پووی ئه‌م و ئه‌ودا بکات مه‌گه‌ر
ده‌ربیرین و ئاشکرا کردنی که‌سی نه‌بیّ سته‌م لی‌کراو بیّ و خۆیان بۆ
ناگیری ئه‌وان ده‌توانن پکی خۆیان ده‌ربیرین به‌رامبه‌ر به‌ئو که‌سه‌ی که

زولم و ستمی لی کردوه^(۱) ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ (۱۴۸) واته: خوی گه وره بیگومان بیسه ری گشت قسه و ووتوویرتیک ده بیسی هه روه ها زانایه به وهی که له نیوانیاندا پووده دات وه هه روه ها خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ (۱۴۹) واته: به راستی نه گهر چاکه یه ک ناشکرا بکه ن که له که سیک پوی دابیت یاخود به نهینی لای ئه م و ئه و باسی ئه و چاکه یه بکه ن یان کرده وه یه کی هه له و خراپه ی که سیک بیورن ئه وه کاریکی چاکه و خوداش له کرده وه خراپه کانی ئیوه خوش ده بیت و به چاکه ش پاداشتان ده داته وه، جا هه روه ها دلنیابن که خوی گه وره هه میشه به توانایه بۆ (عهفو) کردن و به رده وام لیخوشبووه به نیسبت خاوه ن باوه پانه وه وه ده سه لاتیشی بی سنوره به سه ربی دین و خوا نه ناسانه وه،

(پاشکۆ)

(خوینه واره ئازیزه کانم) به راستی خوی مه زن زۆر به که ره م و به

(۱) چونکه خوی گه وره له سورده تی (شورادا) له ئایه تی ۴۱ دا نه فهرمووی ﴿وَلَمَّا أَنْصَرَفَ بَدَّ عَلَيْهِمْ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾ (۱۱) واته: نه و که سانه ی له پاش زولم و ستمه که یان که لیان نه کری و ئینجا توله ی خویان ده سیننه وه جا گوناها بار نابن چونکه مافی خویتیان، چونکه پیغه مبه ریش ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۱) نه فهرمووی: (المستبان ما قالوا فعلى البادية منهم ما لم يعتد المظلوم، وفي رواية البادي اظلم) رواه ابی داود و ابن حبان و البیهقی / واته: نه و دوو که سه ی که جنی ئو به یه کتر نه دهن به لام گوناها که ده که ویتنه سه ر ده ستینکه ره که یان به مه رجی ستمه ملکراوه که زیاده پژی نه کات، وه له (ریوایه تیکی) تردا نه فهرمووی: (ده ستینشخه ره که) ستمه کاره .

توانایه و به تاییه تی نه وانه عهفو دهکات که داوای لی خوشبوونی لی نه کن، چونکه هاتوو له نه سهردا و نه فه رموویت: (أَنْ حَمَلَةَ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ) واته نه وانه ی هه لگری ته ختن (العرش) چ کاتیک (غافل) نابن له زیکرو یادی خودا و نه لین (سُبْحَانَكَ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ) واته پاک و بی (عهیبی) بۆتو ه لیبوره بییت و دواپی تواناوو دهسته لانت) وه هه روه ها له م فه رموود (سه حیه شدا) هاتوو هه زره ت (سُبْحَانَكَ) نه فه رمووی: (مَا نَقَصَ مَالٌ مِنْ صَدَقَةٍ وَلَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا ، وَمَنْ تَوَاضَعَ رَفَعَهُ اللَّهُ)^(۱)، واته: بیگومان هیچ مال و سامانیک له به خشین که م ناکات وه هه ر به نده یه کیش (عهفو) و لیبوره بی هه میشه سه ریلندو سه ربه رزه، وه نه وه ی له بهر خودادا (متواضع) و خو به که م بزانی بیگومان خوی گه وره به رزی نه کاته وه.

(پێویسته برۆا به هه موو پێغه مبه ران بکه ییت)

(موفه سیره کان) نه فه رموون خوی په روه ردگار هه په شه و گۆره شه یه کی به کوشنده نه کات له جووله که و گاوه کان و بت په رسته کان نه وانه ی برۆایان به خودا و به پێغه مبه ره کانی نیه و فره و جیاوازی له نیوان خودا و پێغه مبه ره کانیدا نه کن چونکه بیگومان له برۆاپیکردندا نه و جوۆره که سانه ی ناوبران برۆایان به هه ندی له و پێغه مبه رانه هه یه و برۆایان به هه ندیکی تریان نیه، جا هه روه ها خوی گه وره لیژده دا دیاری نه خات که باوه ر نه و باوه ریه که باوه رت هه بی به

(۱) أخرجه مسلم والترمذي وأحمد.

(خو و پيغمبر و) فرمانيه ڪانين جي به جي بڪهيت، چونڪ ته نيا باوه پ به خو به س نيه چونڪ به پاستي ته گهر پيغمبران (سه لامي خويان له سر بي) نه بن ، خه لك چون ٿا گدار بن و بزائن و شاره زا بن له ٿاينه ڪه يان و چون خوي مه زن بناسن...؟ ته و جا به پاستي ته بي باوه پرت بي به گشت پيغمبران و به هيچ شيويه ڪ ليڪيان جيا نه ڪه يته وه، چونڪ يه ڪي له پوڪن و ٿيمان ته وه يه باوه پرت به هه موو پيغمبره ڪان هه بي و ڪه خو ره وانه ي ڪردوونه بؤ سر ٿاده ميزادو خه لڪي سر زه وي ته و جا هه ڪه سي برواي به پيغمبره رايه تي هه پيغمبره ري نه بي له بهر (حه سودي) يان ده مارگيري و ٿاره زوو په رستي ته وه دياره برواي به پيغمبره ڪاني تریش نادر وسته و لي ي وه رناگيري و جا خوي ڪه وره

ده فرمويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ

يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ واته: له پاستيدا ته وانه ي ڪه باوه پيان به خوي ڪه وره و پيغمبره راني نيه و ٿينجا ده يانه ويٽ جياوازي بڪه نه نيوان خوي ڪه وره و پيغمبره رانيدا واته باوه پيان به خودا هه يه به لام باوه پيان به پيغمبره ران نيه، وه خوي ڪه وره ته فرمويت:

﴿وَيَقُولُونَ نُوْمُنُ بِبَعْضِ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا

بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥﴾﴾ (أي نؤمن ببعض الرسل ونكفر ببعض قال قتادة أولئك أعداء الله اليهود والنصارى أمنت اليهود بالتوراة وموسى و كفروا بالإنجيل وعيسى وأمنت النصارى بالانجيل وعيسى وكفروا بالقرآن ومحمد ﷺ) وتركو الاسلام دين الله الذي بعث به رسله واته: يا خود

ده لښ نيمه باوه پمان به هه نديکيان هه يه و باوه پمان به هه نديکي تريان نيه^(۱)، قتاده نه فهرمووي جا بنگومان جووله که کان نه لښ نيمه پرومان (به ته ورات) و به موسا هه يه و پرومان به (عيساو محمه د) و (ئينجيل و قورئان) نيه، هه روه ها (مه سيحيه کانيش) نه لښ نيمه پرومان به (عيساو به ئينجيل) هه يه ، پرومان به (قورئان) و به (موحه مه د) نيه، وازيشيان له و ثانيه هيناوه و که ثانيي پيروزي ئيسلامه و که خوا ره وانه ي کردوه به پتغه مبه ره کان (سه لامي خويان لي بيت) ده شيانه وي له و نيوانه دا ريگه يه ک بوخويان ديارى بکه ن، چونکه نه و بي (باوه پانه) ده يانه وي له و نيوانه دا دين و به رنامه يه کى تاييه ت بوخويان بسازينن، وه هه روه ها نه فهرمويت: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ

عَذَابًا مُّهِينًا﴾ (أي هؤلاء هم الكافرون في الكفر حقاً وبقيناً ولو ادّعوا الإيمان وهياناً لهؤلاء الكفار عذاباً شديداً والآية صريحة بكفر أهل الكتاب) واته: به راستى نا نه و جوړه که سانه به ته واوه تى ريبارى (کوفريان) گرتوته به رو وه (کافر) و بي باوه پى ته واون، و نيمه سزايه کى ئابرو به رمان بو نه و خوا نه ناس و (کافرانه) ناماده کردوه چونکه

(۱) به داخوه هه نديک له خوئينده وارانى ئيمړکه له ناو موسلمانان باوه پيان به خوا هه يه و باوه پيان به پتغه مبه رو (قورئان) نيه، يان باوه پيان به خوا هه يه و به لام باوه پيان نيه که خوا به رستن پيوسته و (فهرزه) له سريان ، چونکه نه لښ باوه پ به سه بي نه وه ي که (فهرزه که) جى به جى بکه ي وه کو نويزو پڅوو ... هتد). بپوانه ته فسېرى قورئانى پيروز له نووسينى ماموستا (عبدالعزيز علاء الدين کويى) ، به رگى/۲، لاپه/۱۶۵.

نایه ته که ش بی باوه پی ئه هلی کیتاب مسوگرئه کا ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ�ۥ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ﴾ واته: ئه وانه ی که بپوایان هیناوه به خوا و به پیغه مبه ره کانی وه هیچ جیاوازییه کیان نه ئه خسته نیوان هیچ که س له وانه واته له پیغه مبه ره کان له بپوا پی هیناندا^(۱)، ههروه کو له پیشه وه له (سوورده تی) به قهره دا ته فسیر/ کراوه له ئایتی/ ۲۸۵ ده فه رموی: ﴿ءَاَمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِۦ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهٖۤ وَرُسُلِهٖۤ لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖۤ﴾ جا بیگومان له پیشه وه پافه کراوه و پیویست به دووباره کردنه وه ناکات، جا ئه فه رموی: ﴿اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ اُجْرُهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا﴾ واته: ئه وانه بیگومان له داهاتودا ئه جرو پاداشتی خویانیان پی ئه به خشری ئه و ئه جرو پاداشته ی که به لاین پی دراوه وه به راستیش خودا گونا ه پۆشه، چونکه له هه مو تاوان و گونا هه کانیان ئه پۆشی و ده بووری چونکه میهره بان و دلۆفانه.

(۱) مه به ست له وه نه ته وه ی (محمد) ه ﴿﴾ چونکه ئه وان باوه پیان به هه مو ئه و (کتیبه) هیه که خوا ناردوویه تی و په وانیه ی کردووه، وه ههروه ها باوه پشیان به هه مو پیغه مبه ران هیه و بی فره ق و جیاوازی و ههروه کو له پیشه وه ئاماژه مان بۆ کرد.

(نازاوہو بہ لبہ لہ چی و عینادی جوولہ کہ کان)

(موفہ سیرہ کان) ئہ فہ رموون لہ ئایہ تہ کانی پئیشودا باسی ھہ لؤیستی (کافرہ کانی) پوونکرده وه ئہ وانہ ی بروایان بہ خودا نیہ و بروایان بہ پیغہ مبرانی خودا نیہ ئہ و جا بیگومان جیاوازیہ کی زور دہ خہ نہ نیوان خودا و پیغہ مبرہ کانیہ وه ھہ ندیکیان بروایان بہ خودا ھہ یہ و بہ پیغہ مبرہ کانی نیہ ... ھتد.

ئہ و جا لہ و ئایہ تانہ ی دواییشدا باسی ھہ لؤیستی تری بہ نو ئیسرا ئیلیہ کان دہ خاتہ بہ رچاو کہ ئہ ویش بریتیہ لہ مملانی و عینادی و کہ للہ رہ قی جوولہ کہ کان و داواکردنی (موعجیزہ ی) جوراوجور لہ پیغہ مبر (ﷺ) بہ شیوہ یہ کی نالہ بارو ناریک و گالتہ بازی و ترانہ وه و (استہزاو) قہ شمری و ھہ روہا لہ دژی پیغہ مبر (ﷺ) پاوہ ستابوون و پیلان و فیلیان ئہ سازان، جا بیگومان یہ کہ مین پیلانیان کہ بہ رپایان کرد ئہ وه بوو داویان لہ پیغہ مبر (ﷺ) کرد کہ نامہ یہ کیان بو بہینئی لہ ئاسمانہ وه کہ سہرکہ وی و نامہ کہش بہ خہ تی یہ زدانی نووسراویان بو بینی ھہ روہا راستی پیغہ مبرایہ تیہ کہ ی تیدا نووسرابی و خویان بہ چاوی خویان ببینن ئہ وه یشیان بہ دلی پیسہ وه ئہ ووت نہ کہ بہ دلکی پاکہ وه، ھہ روہا زور لہ (موفہ سیرہ کان) ئہ مہ یان لہ (ئین جریج) وه نہ قل کردوہ کہ ئہ فہ رموویت (گاوارو جوولہ کہ کان) وتیان ئہ ی پیغہ مبر ی خوا (ﷺ) پہ یمانت پی نادرین بو ئہ وه ی بانگمان ئہ کہ ی بوی تاکو و کتیبیکمان لہ ئاسمانہ وه بو نہ یہ ت کہ نووسرابیت فلان کوپی فلان کہ تو پیغہ مبر ی خوایت، ئینجا خوی گہ ورہش لہ جیاتی

پیغمبره که ی وه لای دانه وه وه رموی ﴿يَسْأَلُ أَهْلَ الْكِتَابِ أَنْ
تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ واته: خاوهن (نامه کان) داوات لی
ده کهن که (کتیبکی) تایه تیان له ئاسمانه وه بۆ بیئی نووسرابی بۆ
فلان کهس ههروه که چون تهورات به (کاملی) واته به گشتی به یه کجار
هات بۆ موسا پیغمبر (عليه السلام) به نووسراوی ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ
مِنَ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً﴾ واته: به پاستی ئه م جووله کانه داوی
شتی که وره تریان له موسا پیغمبر (عليه السلام) کردوه، ووتیان ده مانه ویت
تو خوی که وره مان به ئاشکرا نیشان بدهیت ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ
بِظُلْمِهِمْ﴾ واته: له سزای ئه وقسه ناپه واونابه جیانه هه وره
برووسکه یه که لیدان به هوی ئه م سته م و داخوازیه نادروسته یانه وه^(۱)، که
ئه و پرسیاره نه گونجاوه یان له حه زره تی موسا کرد خوا ببینن له م
پۆذه ی جیهاندا، ههروه که له سوره تی (البقره) دا له وی به تیرو ته سه لی
باسکراوه ﴿ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ واته:
له پاش ببینی چه ند به لگی پوون و ئاشکرا له سه ر دهستی حه زره تی
موسا ئینجا دهستیان کرد به گویره که په رستن^(۲)، گویره که یان کرد به

(۱) هه ندی له (موفه سیره کان) نه لئین خوی که وره هه موویانی به هیلاک بردن و
کوشتنی له پاشان خوی که وره زیندوی کردنه وه که چی ته می خوار نه بوون.

(۲) پاش ئه و هه موو کارانه ی له توانا به دهر که خوا پیشانی دان ئینجا که وتنه
په رستن ئه و گویره که ی که (سامری) له زیت بۆی دروست کردبوون.

به رستراوی خویان له پاش نه وهی به لگهی ئاشکریان بۆ هات ﴿فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ﴾ وءَاتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿١٥٣﴾ واته: دوايی ئیمه له تاوانی په رستنی گویره که له وان خوشبووین و به هوی په شیمان بوونه وهیان له و تاوانه که وره یه واته بیگومان به لگه و ده سه لاتیکی ئاشکرمان دا به حه زه تی موسا (علیه السلام) که پیغه مبه ره و نابی گومانی لی بکری به لام له سه ر نه و حاله ش نه و جووله کانه سه ریان هر دانه نه نواند به قسه یان نه کرد نه و جا له بهر نه وه ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّوْرَ بِمِثْقَلِهِمْ﴾ واته: ئیمه به رزمان کرده وه به سه ریان کوی (توری سینا به هوی نه و په یمانه ی خویانه وه که بترسن و فرمانه کانی خوا وهرگرن که له ته ورات دا بویان به یان کراوه و، وه کاری پی بکه نو، نه و په یمانه نه شکینن که چی شکاندیان به لام دوايی هندیکیان ملیان که چ کردو هاتنه سه ر پښگاوه، ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْاَبَابَ مُجْدًا﴾ واته: پیمان گوتن له و ده رگایه وه به (سوجه) و کرنوشه وه بچه ناو (بیت المقدس) و ئینجا جا داواي لی خوشبوون له خدا بکه و که چی قسه که یان شکاندین و له باتی نه وه بلین (حطه) واته خوابه گونا همان بشوره وه^(۱)، نه و جا له باتی ووشه ی (حطه) ده یانگوت (حنطه) وه هه روه ها ناموزگاریمان کردن که پزی پوژی شه ممه بگرن و خو پپاریزن له و شتانه ی خودا لی قه ده غه

(۱) واته لیمان خوشبه که ئیمه وازمان له غزا میناو، وه هه روه ها فرمانه کانتان به جی نه که یاندو سه ر پپچیمان لی کرد.

کردونه و یانی ده ستریزئی مه که ن له پوژانی شه مه دا وه کو خوی گه وره

نه فه رموی ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (١٥٤)

﴿واته: کاتی خوی پیمان گوتن له سهر زمانی داود پیغه مبه ر (الکلیلا) له

پوژانی شه ممه له فرمانی خوا دهرمه چن و پاوه ماسی مه که ن خه ریکی

خوا به رستی و حه سانه وه بن بو ئه مه ش ئیمه په یمانیکی توندمان لی

وه رگرتن به لام په یمان و فرمانیان دیسان شکاند ﴿فِيمَا نَقُضُهُمْ

مِيثَقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ ﴿واته: به هوی مه لوه شانده وه یان بو

په یمانه که یان ده به هوی باوه رپنه کردنیان به ئایه ته کانی خوا له ته ورات و

له قورئاندا پیئشووه کانیان به (ته ورات) و ئه وانه ی ئیستا به قورئان که

به لکه بوون له سهر راستی حه زره تی موسا و عیسا و موحه مه د (علیهم

السلام) ﴿وَقُلِهِمْ أَلَا نُبَيِّنُ بِغَيْرِ حَقِّ﴾ ﴿واته: به هوی کوشتنی

پیغه مبه ره کان به ناره وایی، وینه ی حه زره تی (زه که ریاو به حیا) که

به لکه ی ناشکرا مه بوون بو پیغه مبه رایه تی ئه وان که جووله که کان

شه میدیان کردن ﴿وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا

يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (١٥٥) ﴿واته: به هوی ئه وه ی ووتیان دلمان

داپوشراوه و بانگه وازی (محمد) ناچیته دلمانه وه، پیو یستیمان به زانین و

زانباری (محمد) نییه هه رشتی ئه و پیمان رابگه یه نی بروامان پیی نیه،

نه خیر به وجوره نیه که ئه وان ئه یلین به لکو خوا موری ناوه به سه ریاند او

دلی مۆرکردوون و قهت خیر و قسه ی باش وه رناگرن چونکه بیگومان

قه و میکی لاسارو ناله بارن که واته برپوا ناهینن مه گهر که میک له وان نه بن، وهك (عه بدوللای کوی سہ لام) و چہند کہ سیکی تریان کہ موسلمان بوون.

(باسیک له بوختانی جووله که کان دهرباره ی خاتوو مہ ریم و کوشتنی عیسا پیغہ مہر (علیہ السلام))

(خوینہ واره نازیزه کانم) یه کیکی تر له تاوان و بوختانی جووله که کان ئەو یه که بوختان کردنیان به خاتوو (مہ ریم) دایکی حەزەتی عیسا (علیہ السلام) کرد مہ روه‌ها لاف لیدانی کوشتنی حەزەتی عیسا ش لیدە دەن (سەلامی خوا ی لیبت) جا خوا ی گەورە دە فەرموویت: ﴿وَيَكْفُرْهُمْ

وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا﴾ (أَي وَيَكْفُرْهُمْ بَعِيسَى (علیہ السلام))
 ایضاً ورمیم لمريم بالزنا فقد زعم أعداء الله أن مريم زانية وعيسى ابن زنى ولهذا عزموا على قتله) واته: به هوی برپوا نه هینانو نه کردنیان به حەزەتی عیسا و به ئینجیل و مہ روه‌ها گوتن و دەست هەلبەستیان بو بوختانیکی زۆر گەورە و داسە پاندنی به سەر خاتوو مہ ریم دا بوختانی (زینا) واته داوین پیسی له گەل (یوسفی نه جار) دا ئەنجامی داوه و ئەو درۆو بوختانه یان بو هەلبەستبوو، ئە ی بی عەدو ژومار نه فرینی خواتان لی بی که چۆن جورئەتتان کرد بو ئەو بوختانه مەزنیە دهرباره ی ئەم ئافرەتە (عه فیفه) و پاکه که خوا به چەند به لگه و نیشانه ی ئاشکرا پاکیه که ی ئاشکرا کرد، وه ئە فەرمووی: ﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ

عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ واته: به هوی ووتنیان که ده یانگوت ئیمه

(عیسای کوری مەریەم) مان کوشتووە که پیڤەمبەری خواپە ئینجا خواپە
 گەورە بە درۆیان ئەخاتەو و گوتن و بۆچونەکانیان پوچەل ئەکاتەو،
 ھەرودەکو دەفەرموی ﴿وَمَا قَتْلُوهُ وَمَا صَلْبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ﴾ واتە:
 بەراستی و مسۆگەری ھەزرەتی عیسایان نەکوشتووە، کەچی نەشیان
 توانیوە بیکوژن، و ھەرودەھا نەیان توانیوە (صلب) ی بکەن^(١)، واتە: لە
 قەنارەیی بدەن، جا بئێگومان وەکو خۆیان کردوویانە بە ھەراو ھۆریا کە
 گواپە عیسامان^(٢) کوشتووە، بەلام سەریان لێ تێکچوو بوو پیاویکیان
 دیت لە بچم و وینەدا وەکو ھەزرەتی عیسا بوو وایان زانی عیسایە و
 ئەویان لە سێدارەدا، ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ أَخْلَفُوا فِيهِ لِفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ
 عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ﴾ قال المفسرون: (أي ما قتلوا عيسى ولا صلبوه
 عَلَى وَجْهِ الْيَقِينِ وَإِنَّمَا صَلَبُوا شَخْصاً أَلْقَى اللَّهُ شُبْهَ عِيسَى عَلَيْهِ
 فَأَخَذُوهُ وَصَلَبُوهُ وَهُمْ يَظُنُّونَ أَنَّهُ عِيسَى)، واتە: ئەو کەسانە ی لەسەر

(١) پاشەکەران ئەلێن (صلب) واتە لە (خاچدان) و (قەنارەدانە) بەلام نێستاکە
 (مەسیحیەکان) بە تاییبەتی (قەشە و مترانەکان) شتێک لە ملی خۆیان ئەکەن کە پێی
 ئەلێن: (سەلیب) یان (خاچ) ئاواپە جا ئەمە (شیعاری) نەصرانیەکانە و چونکە پێیان
 وایە کە ھەزرەتی عیسا (ﷺ) لە سێدارە دراووە ھەلواسراو، بەلام بە پێچەوانەو
 بە (نەسی) قورئان ئەفەرموی ﴿وَمَا قَتْلُوهُ وَمَا صَلْبُوهُ﴾، واتە: ئەو ی راستی بێت
 نە عیسایان کوشت و ھەلیان واسی.

(٢) جوولەکەکان بە گالتە پێکردن ناوی (عیسایان) بە پیڤەمبەر (ﷺ) نەبردو ئەھیتا
 چونکە باوەڕیان پێی نەبوو.

کوشتنی حه زره تی عیسا پښه نه که وتن جا که وتنه گومان و شکوه
چونکه هیچ زانیاریه کی نه وتویان نه بوو که حه زره تی عیسایان کوشتووه
نه و جا به (حیسابی) خویان عیسایان کوشت و له خاچیان دا به لام له
راستیدا له جیاتی عیسا که سڼکی تریان کوشتبوو که شیوه و پووخساری
زور له عیسا ده چوو، بویه سهریان سوپما له نیوان خویاندا که وتنه
گومان نایه نه وهی کوشتیان عیسا بوو یان نا؟ ئینجا له نه نجامیشدا
نه گه یشتنه نه نجامیکی ته واو و به ته واوی نه یان زانی چیان کردووه مه گهر
به ته خمینی و مه زنده بیت^(۱)، جا خوی گهره ده فهرموویت: ﴿وَمَا
قَلَّوْهُ یَقِیْنًا﴾ (۱۷۷) **واژه:** له راستیداو به دلناییه وه نه یان کوشت یانی
نه وان به یه قینی عیسایان نه کوشتووه (والغریبُ فی شأنِ النصری أَنَّهُمْ
یَعْتَقِدُونَ بِأَنَّ عِیْسَى إِلَهٌُ وَیُصَدِّقُونَ بِأَنَّ عِیْسَى صَلْبٌ فَکِیْفَ یَكُونُ إِلَهًا
وَيَحْلَبُ؟ هَذَا عَجِیْبٌ)، **واژه:** له هه مووش (غریبتر) نه وه یه
(مه سیحیه کان) نه لښ و بیروباوه پریان وایه که (عیسی) کورپی خویه و
باوه پو عه قیده یان وایه که (عیسی) له سیداره دراوه، به لام نه مه چوڼ
نه بی و/ نه گونجی که خوا له سیداره بدری، نه مه شتیکی (عه جیب) و
جنگای سه رسورمانه / هه روه کو چه ند جوان (شاعیر) له ووته یه کی دا
نه لی:

(۱) موفه سیره کان: حه واریه کان نه لښ: ۱۲ که س بوون، له پاشان ژماردویان نه بینن

(۱۱) که سن و نه دی باشه نه وی تر چی لښات؟ جا گومانیان په یدابوو هه روه کو له

پیشه وه باسکرا.

(اذا صَلَّبَ الْإِلَهُ بِفَعْلٍ عَبْر * يَهُودِيٍّ فَمَا هَذَا الْإِلَهُ؟)

وه خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ أي وَنَجَّاهُ اللَّهُ مِنْ شَرِّهِمْ فَرَفَعَهُ إِلَى السَّمَاءِ حَيًّا بِجَسَدِهِ وَرُوحِهِ كَمَا دَلَّتْ عَلَى ذَلِكَ الْأَحَادِيثُ الصَّحِيحَةُ^(۱)، **واقه:** بیگومان به لکو خوی گه وره به رزی کردوته وه بۆلای خوی واته پزگاری کرد له دهستی ئه و کومه له جووله که تیرۆرستانه وه پزگاری کرد له شه پو ئازاوهی ئه و تا قمه سته مکاره به (روح) و به گیان و جهسته وه، بۆلندو به رزی کرده وه به زیندوویی به فره مانی خوی بۆ ئاسمان ههروه کو ئه مه هاتووه به (دهلیل) و به لگهی به هیژی فره مووده ی (سه حیجی) هه زهت (ﷺ) چه سپاوه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ **واقه:** خوی گه وره به رده وام به دهسه لات و به هیزه و ههروه ها خوی ده زانی چی ده کات هه رکه سیك په نای بۆ بیات ده پیا ریژی و سه رکه وتووی ئه کا له دونیا و له قیامهت.

(سه رنجیکی گرنگ)

(موفه سپره کان) ئه لَئِنْ خَلَكَه كَه لَه باره ی هه زه تی عیسا (سه لامی خوی لَیْبِت) بوون به سیّ به شه وه، ههروه ها (به شیکیان) گو تی ان خوا له نا وماند ابو هه تا ویستی پاشان به رز بووه وه بۆ ئاسمان ئه وانه پیان ده ووتن (یه عقوبیه کان) جا ههروه ها به شیکی تریان له (مه سیحیه کان)

(۱) وه له دوا ییدا هه ندی (حه دیسی) پیفهمبر (ﷺ) ئه خهینه به رچاو که ئه بنه به لکه

بۆ به رز کردنه وه ی و بۆ دابه زینی له دوا پۆژدا.

ووتيان (کوپي خوا له ناوماندابوو هه تا ثاره زووی کرد پاشان خوا به رزی کرده وه بۆلای خۆی نه وانیش پښيان ده ووتن (نه ستوریه کان) به لام به شه که ی (سپهه مییان) ووتیان بیگومان به نده ی خواو نیږدراوی خوا له ناوماندابوو هه تا خوا ی گه وره ویستی جا له پاشان خوا ی خاوه ن ده سولات به رزی کرده وه بۆلای باره گای خۆی، (نه وانه ش موسلماننه کان) بوون هه تا کو نه مړوکه ش هه ر له سهر نه و بیروباوه رهن هه تا کو خوا ی مه زن موحه مه دی (ﷺ) هه نارد هه روه کو حه زره تی عیسا ش (ﷺ) به خه لکه که ی پاگه یان دبوو پیشتر هه روه کوو (قورئان) ئاماژه ی به مه کردووه و نه فه رمووی: ﴿وَمُبَشِّرًا رَّسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ سوره تی (الصّف) نایه تی/ ۶، واته مزگینیش به هاتنی پیغه مبه ریک ده دم که (پاش خۆم) دی ناوی (نه حمه د) ه.

هه موو نه سرانیه کان بروا ده هینن به

عیسا (ﷺ) پیش مردن

هه روه ها زۆریه ی (موفه سپره کان) نه فه رموون له پاش نه وه ئینجا باسی نه وه نه کات که هه موو خاوه ن نامه و (کیتابه کان) به مه سیحیه کان و جووله که کانیش پیش مردنیا و له کاتی گیان کیشانیان دا بروا نه هینن به حه زره تی عیسا (سه لامی خوا ی لیبیت) هه روه ها برپای پاسته قینه به و شیوه ی قورئان باسی کردووه و هاتووه چونکه بیگومان موسلمانان بروایان هه یه پتی بیگومان نه و برپایه ی که نه هینن له وکاتی مردنه دا

وهرنگیری و سودی نابی بویان که واته با فریای خویان بکهون و پیش
 نهوکاته برپا بینن تا لییان وهرگیری و بههرمه‌مند بن هه‌روه‌کو خوی
 که‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ
 مَوْتِهِ﴾ (أي ليسَ أحدٌ من اليهود والنصارى إلا وسيؤمن بعيسى أنه
 رسولٌ وليسَ يالهُ وَاَنَّهُ لم يُصلب وذلك حين نزول عيسى بن مريم إلى
 الأرض ويوم القيامة يشهد عيسى (عليه السلام) على اليهود بأنهم كذبوه وعلى
 النصارى بأنهم عبّدوه من دون الله) زاناو (موفه‌سیره‌کان) زور قسه‌یان
 کردوه له‌سه‌ر نه‌م ثایه‌ته‌و، وه به‌چه‌ند جور ته‌فسیریان کردوه:

یه‌که‌میان: تاوایه وه‌کو نه‌فه‌رموون (جا بیگومان هیچ کام له‌خاوه‌ن
 کتیبه‌کان واته نامه‌کان نیه مه‌گه‌ر پیش مه‌رگی خوی برپایی پی دینی
 واته له‌سه‌ره‌مه‌رگدا ئیمانی پی دینی و ئینجا بوی ده‌ر نه‌که‌وی که
 چه‌زده‌تی عیسا (سه‌لامی خوی لیبت) که پیغه‌مبه‌ری خوی و نه‌ک
 خودایه) و نه‌ک کوپی خودایه و (العیاذ بالله).

دووهم: - هیچ که‌س نیه له‌خاوه‌ن (کتیبان) پیش نه‌وه‌ی که چه‌زده‌تی
 عیسا بمری و ئیمانی پی دینی و یاخود چه‌زده‌تی عیسا (عليه السلام) له
 کوتایی زه‌مان و دنیا دا دینه خواره‌وه، واته سه‌ر زه‌وی هه‌موو خاوه‌ن
 (کتیبه‌کان) باوه‌پی پی ده‌هینن که پیغه‌مبه‌رو به‌نده‌یه‌کی خوی،
 هه‌روه‌ها موفیقی ئاساییه و بی باوک به‌فرمانی خوا له‌خاتوو
 مه‌ریه‌مه‌وه بووه ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا﴾ (۱۵۹) واته: له
 پوژی قیامه‌تا چه‌زده‌تی عیسا (سه‌لامی خوی لیبت) ده‌بیته‌شایه‌د
 به‌سه‌ریان‌وه یان نه‌بیته (شاهد) له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی باوه‌ریان پی هیناوه‌و

، نہوانہی باوہریان پی نہہیناوه، وه نہوانہی که کردویانه به کوپی خوا.

(چہند تیبینیہ کی گرنگ)

۱- واتہ بیگومان به (موافقی ظاہر) ی قورئانی پیروز وه به لگی فرموده کانی پیغہمبہر (ﷺ) حزرتی عیسا (سہلات و سہلامی خوی لیبت) نہ کوژراوه نہ ہلواسراوه و یان لہ سیدارہ دراوہ، وه کو (جوولہ کہکان و دیانہکان نہلین)، بہ لام خوی پەرورہدگار بہ دہسہلات و بہہیزو توانایی خوی بہرزی کردوتہ وه بۆ (ئاسمان) کہ خواست و ئیرادہی کردوہ و بہو شیوہ خودا نہیہوی دہمینیتہ وه، تا وهختی کہ بہ فرمانی خودا دیتہ خوارہ وه ئینجا لہ پاش ماوہیی (وہفات) نہ کاو نہمری نہوجا لہ پاشان دہفن نہ کری، واتہ باخاک نہ سپیردری^(۱)، بہ لام نہوہی کہ قورئان نہیفہرموی کہ نہ کوژراوه و لہ خاچ و سیدارہش نہ دراوہ، نہوہ خوی گہورہ دہفہرموویت: ﴿وَمَا قُلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ﴾ وه بیگومان نہم ئایہتہ پیروزہ (نہصہ) لہوہدا کہ حزرتی عیسا (ﷺ) نہکہ وتوتہ ژیر دہستی دوزمنہکان چونکہ خوی مہزن فہرموویہتی ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ نہوہیش (نہصہ) لہوہدا کہ

(۱) نہگیرنہوہ لہ (عہدوللای کوپی سہلام) کہ دہلئت لہ تہوراتدا نووسراوہ کہ عیسا پیغہمبہر (ﷺ) دانہبہزی لہ سہر منارہی (بیضاء) لہ ریزہلاتی (دیمہشق) و ئینجا دہجال نہ کوژی بۆ ماوہی (۴۰) سال (حوکم) نہ کاو دواتر وہفات نہ کاو موسلمانان نویژی جہنازہی لہ سہر نہکەن، ئینجا لہ تہنیشٹ پیغہمبہر (ﷺ) بہ خاک دہسپیردری، نہم فرمودہ (ترمذی) ہیناویہتی وه (أبو داویدش) نہلی لہ ئوورہکی پیغہمبہر (ﷺ) جینگای گوپیگ ماوہتہوہ لہ تہک پیغہمبہر (د.خ) نہنیزری ، بپوانہ (قصص الانبیاء) لہ نووسینی: (ابن کثیر الدمشقی)، لاپہرہ/۳۱۵.

خودای په روه ردگار به رزی کردووه ته وه ئه و شوینه ی که خواست و
(نیراده ی) کردووه، وه هه روه ها خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿وَمَا قُلُوهُ
يَقِينًا﴾ **واقه:** به یه قین و (علم الیقین) بزنانن که جووله که کان
نه یانکوشته، جا بیگومان خوی گه وره له نایه ته کانی (۱۵۶-۱۵۷) دا
راستییه کی مه زن پاده گه یه نی که ئه وه راستکردنه وه یه کی میژوویییه بو
جووله که کان و نه صرانیه کان به شیوه یه کی تاییه تی و بو به شهر به
گشتی ئه ویش ئه وه یه که خوا ئه و راستیه پاده گه یه نی که کوژدان و
له سیداره دانی عیسا (علیه السلام) له لایهن (جووله که کان) و (پومه کانه وه)
شتیکی بی بنه مایه چونکه جووله که کان لافی ئه وه یان لی ئه دا که به
هاوکاری پومه کان عیسایان گرتووه و له سیداره یان داوه، جا ئیستا
جووله که وا ده لئین به هر حال به لام (نه صرانیه کانیش) باوه پریان
کردووه که عیسا (علیه السلام) له سیداره داروه و هه لواسراوه، وه ده لئین
نیزراوه و دویی سی پوژان زیندوو بوته وه ئه وانیش تووشی ئه و (هه له یه)
بوون و ئینجا سهریان لی شیواوه.

۲- ئه وه ی راستی بیت (دهلیل) و به لگهش هه یه که هه زره تی عیسا
(علیه السلام) له کوتایی زه ماندا دیته خواره وه و به به لگه ی (نایه ت و هه دیس)
, نایه ته کهش ئه مه یه که خوی گه وره ئه فه رموویت: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ أي لیس أحد من اليهود والنصارى
إلا لِيُؤْمِنَنَّ قَبْلَ مَوْتِهِ بِعِيسَى وَبِأَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ حِينَ يُعَايِنُ مَلَائِكَةَ

الْمَوْتُ وَلَكِنْ لَا يَنْفَعُهُ إِيمَانُهُ^(۱)، واته به پاستی ئه ی ئیمانداران ئیوه دلتیابن هر یه کیک له خاوهن نامه کان (جووله که و مه سیجی)، له کاتی سه ره مه رگدا مردن یه خه ی ده گری و پاستی بۆ ده رده که وی، و پیغه مبه رایه تی و به ندایه تی عیسا ی (علیه السلام) بۆ ئاشکرا ده بی ئینجا برپای پی ده که ن و به پاستی ده یناسن چونکه بیگومان جووله که ده زانی که پیغه مبه ریکی راستگویه درۆزن نیه هه روه ها (مه سیحیه کانیش) ده زانن که ئاده میزاده و به س نه (خودایه و نه کوپی خودایه) به لکو ره وانه کراوی خودایه، به نده یه کی فرمانداری خودای مه زنه به لام برپا هیئانه که یان له کاتی که یه که هیچ مه نفعه ت و سوودی نیه چونکه له سه ره مه رگ و پیش (غهره ری) پۆح ده رچوونه، ئه و کاته ش ئیمان هیئان له که س وه رناگیری هه روه کووله (حه دیسی صه حیدا) هاتوه.

(دریژه ی ماناکان)

جا بیگومان هیچ کام له خاوهن (کتیبه کان) نیه مه گه ر (ئیمان) به حه زه تی عیسا (سه لامی خوای لیبیت) دینی پیش ئه وه ی حه زه تی عیسا (علیه السلام) کۆچی دواپی بکات ئه مه ش چ کاتی که ...؟ جا بیگومان ئه وه ش ئه و کاته یه که حه زه تی عیسا (سه لامی خوای لیبیت) بۆ جاری دووه م دیته وه سه ر زه وی هه روه کووله (حه دیسه صه حیه کانی) حه زه ت (ﷺ) به یان کراوه، که دوا ی ئه وه ی حه زه تی عیسا (علیه السلام) هاته خواری و دابه زی به ر له وه ی (دنیا) به جی بهیالی بۆ جاری دووه م و

(۱) بروانه (صفوه التفاسیر) له نووسین و کۆکردنه وه ی مامۆستا (محمد علی الصابونی)، به رگی یه که م، لاپه ره / ۳۱۷، چاپی دار القرآن الکریم، بیروت.

کوتایی ، جاری پیشی به خهوتن نه مجاره به مردن نه وه هرچی خاوه ن
(نامه کانن ئیمان و باوه پی دینن) ، واته به ه زه تی عیسا (علیه السلام)
که پیغه مبه ری خواو به نده ی خواجه ... (نه هلی کیتاب) ی زه مانی
ه زه تی عیسا (علیه السلام) پاش هاتنه خواره وه ی بو سه ر زه وی به شیوه ی
(ته واته مه علومیان) نه بی که وا نه وه ه زه تی عیسا به (سه لامی خوی
که وده ی لیبت) به چاوی خویان نه بینن له زه ویه وه .

۳- خوینه واره ئازیزو خوشه وسته کانم فه رموده (صه حیه کانی)
پیغه مبه ر (علیه السلام) که لی زوره له باره ی ه زه تی عیسا وه (صه لات و سه لامی
خوی که وده ی لیبت) جا ئیمه ش چه ند فه رموده به کی نه خه ینه
به رچاوی خوینه واره کان:

یه که م:- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَالَّذِي نَفْسِي
بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَدْلًا (فَيَكْسِرُ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلُ
الْخَنَزِيرَ وَيَضَعُ الْجِزْيَةَ وَيَفْضُ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ، حَتَّى تَكُونَ السَّجْدَةُ
الْوَحْدَةَ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ وَأَقْرَأُ إِنْ شِئْتُمْ (وَإِنَّ
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ الخ^(۱)، واته: نه بو هوره یه (ره زای
خوی لیبت) نه لیت پیغه مبه ری خوا (علیه السلام) فه رمویه تی سویندم به و
زاته ی که گیانی منی به ده سته که خوی که وده یه و نزیکه عیسا ی کوپی
مه ری م بیته خواره وه بو ناوتان جا نه و کاته بیته داوه ریکی دادوه رو
داده روه ر، (صلیب) واته: خاچ بشکینی و هه روه ها به راز نه هیل و

(۱) رواه البخاري ومسلم والترمذي..

بيکوزی^(۱)، سهرانه لاده بات و وه مال و سامان زور ده بی و هه تا هیچ که س نایه وی چونکه خه لکه که تیکړا موسلمان ده بن چونکه له غه یری دینی نیسلام چیر قبول ناکات، و هه تا ته نها سوژده یه ک بو خوا به رن له گشت دنیا چاکتر ده بیټ وه له وهی دنیاو له وهی تیدایه، نیجا ه زده تی نه بو هوره یره فرمووی: نه گهر ه زده که ن نایه ته که ش بخوینه وه که نه فهرمووی: (وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ... هتد.)

دوهم: - دیسان (نه بو هوره یره) نه فهرمووی وه کو نه لی: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ الْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِعَلَاتِ أُمَهَاتُهُمْ شَتَّى وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ وَأَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ لَأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ وَأَنَّهُ نَازِلٌ فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَاعْرِفُوهُ رَجُلًا مَرْبُوعًا إِلَى الْحُمْرَةِ وَالْبَيَاضِ عَلَيْهِ ثَوْبَانِ مُمَصِّرَانِ كَأَنَّ رَأْسَهُ يَقْطُرُ وَإِنْ لَمْ يُصْبِهِ بَلَلٌ) واته: له نه بو هوره یره وه (ره زای خوی لیبت) ده لی پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی ته (پیغه مبه ران کوری یه ک باوکن و واته بران به لام له چه ند دایکیکن واته دایکیان جیاجیایه به لام دین و ناینیان یه که و من بیگومان نزیکترین خه لکم له (عیسای کوری مریه م) چونکه له نیوان من و نه ودا هیچ پیغه مبه ری تر نه بوونه^(۲)، جا هه روه ها بیگومان که نه و زاته داده به زی کاتی چاوتان پی کتوت بیناسن هه روه ها پیاوړکی مام ناوه ندی چوار شانیه نه

(۱) چونکه (مسیحیه کان) گوشتی به راز ده خون و پیان (حلال) و په وایه.

(۲) جا بیگومان دوايي هه زده تی (عیسا) یه کسر هه زده تی (محمد) هاتوه چ پیغه مبه ر له به نیان دا نه بوونه نه مه شتیکی پوون و ناشکرایه.

کورتە و نه دريژە و پوخسارى سوورو سپى يە و دوو جل پۆشاکی
 پەنگاوپەنگى لە بەردايە و وەك ئەوەى سەرى ئاوى لى بتكى و بيته
 خواره وە دەبريقي (فَيَدُقُ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلُ الْخَنَزِيرَ وَيَضَعُ الْجِزْيَةَ وَيَدْعُوا
 النَّاسَ إِلَى السَّلَامِ فِيهِلِكَ اللَّهُ فِي زَمَانِهِ الْمَلَلُ كُلُّهَا إِلَّا الْإِسْلَامَ وَيُهْلِكُ اللَّهُ فِي
 زَمَانِهِ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ ثُمَّ تَقَعُ الْأُمْنَةُ عَلَى الْأَرْضِ حَتَّى تَرْتَعَ الْأَسُودَ مَعَ
 الْإِبِلِ وَالنَّمَارِ مَعَ الْبَقَرِ وَالذَّنَابَ مَعَ الْغَنَمِ وَيَلْعَبُ الصُّبْيَانُ بِالْحَيَاتِ لَا تَضُرُّهُمْ
 فَيَمُكْتُ أَرْبَعِينَ سَنَةً ثُمَّ يَتُوفَى وَتُحْصَلِي عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ^(١)، واقە: خاچ
 دەشکينى و بەراز دەکوژى و سەرانه هەلدەگرى ئەو خەلکەى بۆ ئىسلام
 بانگ دەکات و خوا لەسەر دەستى ئەودا هەموو بۆچونە هەلەکان لەناو
 دەبات جگە لە ئىسلام، وە لەسەر دەمى ئەودا خوا (مەسیحى دەجال)
 لەناو دەبات وە لەپاشان ئەمن و ئاسايش لەسەر زەويدا بلاو دەبيته وە
 هەتا (شپڤرەکان) لەگەل ووشترەکان دەلە وەپيڤ و هەروەها (پلنگەکان)
 لەگەل مانگاکاندا و گورگەکان لەگەل پەزو مەپەکاندا دەگەپيڤ، منالان
 يارى بە (مارەکان) دەکەن بى ئەوەى زەرەر و زيانيان پى بگەيەنن و چل
 سال دەمينيته وەو پاشان دەمرى و موسلمانان نوپيژى جەنازەى لەسەر
 ئەکەن .

سپڤهەم:- ئەوجا بزائن کە ئەو کەسانەى کە ئەلپڤن حەزەرەتى عيسا (عليه
 السلام) نەبراوە بۆ ئاسمان وە لە زەويدا وەفاتى کردووە و بەخاک

(١) رواه مسلم وأحمد وابن حبان في صحيحه.

نیز راوه^(۱)، ئینجا مادام باوهری به قورئان و به فهرمووده کانی پیغه مبهـر
 ﴿هَبْیْ نَاتَوَانِیْ قَسَیْ وَ بَکَا چُونکِیْ ثَابِت (نَه صَه) لَه وَه دَا کِه
 نَه کُورْ راوه و هه لَنه واسراوه، دَه بَیْ وَ اتای ﴿إِنِّیْ مُتَوَفِّیْکَ﴾ نَه وَه بَیْ کِه
 وهرت نَه گرم ئینجا لَه (واقیعا) خودا وهری گرت و به (جازیبه ی) قودسی
 به رزی کرده وه بۆ نَه و شوینه ی که ویستویه تی وه کو چه زره تی محمد
 ﴿لَه مَه ککه وه بردی بۆ (بیت المقدس) وه لَه ویوه به رزی کرده وه بۆ
 (میعراجی) پَیْ کردو ئینجا هیئایه خواره وه هر لَه شه ویکا، جا بیگومان
 خودا (عهینی) خودایه و قودره تی (عهینی) قودره ته و نَه و جا نابَیْ وَ اتای
 ﴿إِنِّیْ مُتَوَفِّیْکَ﴾ نَه م رسته یه به سَیْ وَ اتایان هاتووه (مُتَکْ أَوْ مُنِیْکْ أَوْ
 قَابِضُکْ) وَ اته دَه تمرینم یا دَه تخه وینم یان وهرتده گرم، که وَ اته
 ﴿مُتَوَفِّیْکَ﴾ لَیره دَا یانی دَه تخه وینم و (مُنِیْکْ) یان به وَ اتای
 وهرتده گرم (أَخْذُکْ بِرُوحِکْ وَ جَسَدِکْ) وَ اته من به روح و جهسته وهرت
 دَه گرم (وَأَرْفَعُکَ إلی) وَ اته بۆ لاخوم به رزت دَه که مه وه، به لَام هه ندیکی تر
 دَه فه رمون لَه سهر نَه م نایه ته دَا که نَه فه رموویت ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ یٰعِیْسَى
 إِنِّیْ مُتَوَفِّیْکَ وَ رَافِعُکَ إلی وَ مُطَهِّرُکَ مِنَ الذِّینَ کَفَرُوا﴾ (سوره تی

(۱) هه ندی که س پَیْیان وایه که چه زره تی عیسا پیغه مبهـر ﴿﴾ پاش پزگار بیونی
 لَه دست جووله که کان به (نه جلی) خوی (وه فاتی) کردووه به لَام که ی مردووه؟ وه
 لَه کوئی مردووه؟ گورپه که ی لَه کوئی یه؟ نَه مانه ناشکرا نین و ته نانه ت لَه (ته فسیری
 المنا) دَا ده لَیت (قهبری) چه زره تی عیسا لَه (هیندستانه دایه) و به لَام نَه وه
 ووته یه کی لاوازه و باوه پپیکراو نییه).

تالی عمران، نایه تی/۵۵)، جا له بن تیشکی نه م نایه ته دا (نبین و عه باس)
 (په زای خوی لیبت) ده لای مانای ﴿مُتَوَفِّیْکَ﴾ ده تمرینم هه روه ها
 (وه هه ب) ده لای: خودا سی پوژده زه تی عیسی مراند و دواپی زیندووی
 کرده وه، نه مجا به زری کرده وه، به لام زوری (موفه سیره کانی) قورئان
 نه فهرموون مه به ست به ﴿مُتَوَفِّیْکَ﴾ لیړه دا مردن نیه به لکو مه به ست
 نووستانه وه کوله شوینکی ترده ده فهرموئ ﴿وَهُوَ الَّذِی یَتَوَفَّیْکُمْ
 بِاللَّیْلِ﴾ (سوره تی/ الانعام، نایه تی/ ۶۰)، یان ده فهرموئ: ﴿اللّهُ یَتَوَفَّی
 الْأَنْفُسَ حِینَ مَوْتِهَا وَالَّتِی لَمْ تَمُتْ فِی مَنَامِهَا﴾ (سوره تی الزمر،
 نایه تی/ ۴۲)، جا لیړه دا شیخ هه سنی به صری (ره حمه تی خوی
 لیبت) ده لایت پیغه مبه ر (ﷺ) به جووله که کانی گوت عیسا (ﷺ)
 نه مردووه به لکو. پیش پوژ قیامت دیته وه بو ناوتان، واته بیگومان
 نه وهی له ناو پافه که رانی قورئان دا باوه نه وهیه که په روه ردگاری به زدان
 هه زه تی عیسی (ﷺ) به جهسته و گیانی به وه به رزکردوته وه بو
 ئاسمان، جا هه روه ها پیشه و (فخرالدین رازیش) له ته فسیره که یدا
 نه فهرموئ: (به رزکردنه وه که به پله و پایه و (پیزو ته قدیره)، واته
 به رزت ده که مه وه بو پله و پایه ی ریزدارانی خو م مانایی ﴿وَرَأْفَعُکَ اِلَیَّ﴾
 به عنی (رأفَعُکَ: اِلَیَّ مَحَلَّ کرامتی).

چوارهم: - (موفه سیره کان) نه م پیوایه ته یان (نه قل) کردووه که کومه لیک
 له جووله که کان پیلانیان گپړا به رامبه ر هه زه تی عیسا (ﷺ) زور به بی
 شهرمی و به بی نه ده بی و ناشرینانه بوختانیان پی نه کردو نه یان ووت

عیسا جادوگر ره و کوری ژنیکی داوین پیسه و ئینجا به م شیوه به
 هیرشیان کرده سه رو ده یان ویست بیکوژن ئه و جا چه زره تی عیسا ش
 (الطیلة) دوعای لی کردن، ئینجا خودا گیروده ی کردن و پویره شی دونیوا
 قیامه تی کردن، جا کاتی (ملك یهودا) واته پاشای جووله که کان بوه و له و
 پوژده دا ئه مه ی بیست زور ترساو ترسی لی (غالب) بوو، که چه زره تی
 عیسا دوعا له ویش بکا ئه و جا له گه ل جووله که کان قسه ی کردو برپاری
 کوشتنی چه زره تی (عیسایان) دا، وه خوای په روه ردگار چه زره تی
 جوبره ئیلی هه نارد بۆلای چه زره تی عیسا (الطیلة) خه به ری پیداکه
 جووله که کان پیلانیان گیراوه بۆت ئه یانه وی بیکوژن ئه و جا ئه ویش
 له کاتی کدا له گه ل (چه واریه کان) دابوو له مالیکدا بوو خوا په رستی
 ئه کردو ئینجا (مه ئموره جووله که کان) به دوا ییا ئه گه پان و نه یان
 ئه دوزیه وه به لام مه نسوبیکی (مونا فقی) هه بوو، ووتی من پیتان ئه لیم که
 شوینه که ی له کو ییه و به مه رجیک پارهم بده نی ئه وانیش هه ندی پارهیان
 پیتی داو جا ئه ویش مه ئموره کانی برده ئه و مالیه ی که چه زره تی عیسا
 له گه ل چه وارییه کان خوا په رستی ئه کرد، وه له و کاته دا مه نسوبه
 (مونا فقیه که) هه والی دا به جووله که کان و ئه وانیش هاتن و له گه ل
 مه ئموره کاندای هیرشیان برده سه رو، خوای گه و ره چه زره تی عیسای له
 پیلانه چه په له که ی ئه وان پزگار کردو به کسه ر به چه زره تی (جوبره ئیل)
 به رزی کرده وه بۆ ئاسمان بۆلای خوی وه هه روه ها وینه ی ئه وی خسته
 سه ر ئه و (مونا فقیه و) هه رچه ند هاواری کرد که من عیسا نیم به لام هه ر
 کوشتیان، ئه وه یه که گوتراوه (مَنْ حَقَرَ بَنِي أَخِي فَقَدْ وَقَعَ فِيهِ) ئینجا

جووله که کان پاش کوشتنی ئه و کابرایه که وینهی حه زره تی عیسای وه رگرتبوو (نیزاع و ئیختیلاف) که وته نیوانیان و ووتیان ئه گهر ئه م کوزراوه عیسایه ئه دی ره فیه که ی خۆمان چی به سه رهات؟ وه ئه گهر ره فیه که مان کوشتبی ئه دی عیسا بۆ کی چوو؟ (والحاصل) ناکۆکی و نا پیکیه کی زۆر که وته به یینیان).

پینجه م: - جا بیگومان (ئینجیله) باوه پیکراوه کانی لای مه سیحیه کان (ته صریح) به وه ئه که ن که ئه و که سه ی حه زره تی عیسای ته سلیمی مه ئموری پاشا که یان کرد، به هوزای (اسخریوتی) بوو، وه له پیشا عه لامه ت و نیشانه یه کی دانا بۆ عیسا ووتی هه ر که سیکم له وان ماچ کرد ئه وه عیسایه ئه و جا کاتی به حه زره تی عیسا که یشت ئینجا ماچی کردو جا (مه ئموره کان) گرتیان و به ریانداو گوتیان ئه وه هه ونیه به لام له پاشان خودا ئه وی پزگار کردو وینه ی حه زره تی عیسای خسته سه ر ئه و که سه ی که پئی پیشانده ر بوو بۆ کوشتنی حه زره تی عیسا (عليه السلام) چونکه بیگومان له ئینجیلی به رنابا ئه لی^(۱)، ئه وه ی راستی بیست مه ئموره کان هه ر به هوزا ئه سخه ریوتیان گرت و وایان زانی که حه زره تی عیسایه چونکی وینه ی ئه وی که وتبووه سه ر جا به هه رحال ئه و که سانه که حازری ئه و پووداوه بوون له (مه ئموره کانی) پاشا حه زره تی عیسایان نه ده ناسی ئه و جا کابرای دوو پوویان گرت و کوشتیان و ئینجا له

(۱) جا بیگومان دیاره ئایه ته کانی قورئان بۆ ئیمه ی موسلمانان به لگه یه کی ته واوه و ئیمه پتووستیمان به هیچ به لگه ی دیکه نیه به لام ئه م به لگانه مان بۆ دوو خسته نه وه ی قسه ی (نه صراتیه کانه و) بۆ نیسباتی ئه وه یه که ئه وه ی قورئان فه رموو یه تی له بابه ی حه زره تی عیساو (سه لامی خوای لیبت) هه ر ئه و راسته .

سیدارہ یان دا، جا لہ پاشان جوولہ کہ کان کہ وتنہ گومان و شوبہ وہ
ہہ روہ کو لہ پیشہ وہ باسکراوہ، و قورئانیش دانی پیّ نہنی و ئسپاتی
نہ کا.

(پاشکو)

والحاصل پیویستہ لہ سہر موسلمانانی خاوہن باوہر لہ م پووداوہ دا بہ
(ظاهر) ی یانی پوالہت بہ (نہ صی) قورئان و فہرموودہ کانی پیغہ مہر
(ﷺ) بپواو باوہری پیّ ہہ بیّ کہ حہ زہرتی (عیسا) خوا رزگاری کردوہ
لہ پیلانی نہ و تاقمہ تیروستہ و نہ جاتی داوہ، چونکہ نہ مہی نووسرا
نہ مہ بیروباوہری موسلمانانہ دہربارہی ہہ لواسینی حہ زہرتی عیسا و
بہر زکردنہ وہی بؤ ئاسمان کہ دہقی قورئانہ و ہیچ شک و گومانی
تیدانیہ^(۱).

(لہ بہر بیّ دینی و ستہ می جوولہ کہ کان زور شتی پاک و خاوینیان لیّ قہ دہ غہ کراوہ)

لہ پیشہ وہ ئاماژہ مان بؤ کرد کہ خوی مہ زن و تولہ سین نہ و ہہ موو
تاوانہ گہ ورہ گہ ورانہی لہ سہر جوولہ کہ کان بارکرد نہ و جا نہ و تاوانانہ
ہوی نہ و ہہ موو بہ سہرہاتہ سہ ختانہ بوون لہ جیہاندا پیش سزای
دوڑخ لہ پوڑی دواپی دا ئیتر لیڑہ دا نہ گہ پیتہ وہ سہریان و باسی چہند

(۱) سود لہ م (تہفسیرانہ) ش وہرگیراوہ بیجگہ لہ تہفسیرہ عہرہ بیہ کان وہ کو: ۱-
تہفسیری نامی، لہ نووسینی ماموستا (مہ لا عبدالکریمی مدرس)، بہرگی/۲،
لاپہرہ/۴۶۸. ۲- (تہفسیری پہوان)، لہ نووسینی (مہ لا مہحمودی گہ لالہ بی)،
بہرگی/۶، لاپہرہ/۲۷۰. ۳- تہفسیری قورئانی بہرزو بہ پیژ، لہ نووسینی (ماموستا
علی بابیر)، بہرگی/۲، لاپہرہ/۱۱۰۲.

تائوانیکی تریان نه کات، هه روه کو له پيشه وه باسکراو که و چهند جار په يمانيان شکاندوه و هه ليانوشاندوته وه هه روه ها باوه پريان به حه زره تی عيسا نه هیناوه و ويستيان بيکوژن چونکه زور له پيغه مبه ره کانی پيشووشيان کوشت جا له و نايه ته دا خوی گه وره له بهر به دره وشتيان سزايان ديارى نه کاو نه فه رمووی: ﴿فَيُظْلَمُونَ مِنْ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَبِئَتْ أُحْلَتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ (١٦٠) واته: به هوی ئه و زولم و سته می که جووله که له هه مو پویه که وه کردویه تی به رامبه ر به ئايینی ئيسلامو به رنامه که ی هه روه ها له بهر ئه وه ی زور جار له پيغه مبه ره که يان ياخی ده بوون و خه لکیان له ريگای خودا دوورده خسته وه و به ره و ريگای چه وت ده يان بردن ئيمه ش له بهر ئه و تائوانه يان هه نديک خواردنی پاک و حه لالمان لی حه رام کردن که پيشتر حه لال بوو بويان، ئه و شتانه ش له (نايه تی ١٤٦ له سوره تی ئه نعام) باسيان نه کات^(١). وه هه روه ها خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿وَآخِذْهُمْ بِالْزُبَا وَفَدِّهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (١٦١) واته: له پيياو سوود خواردنيان و وه رگرتنيان له پاره بئ به رامبه ر چونکه له کاتی خویدا پييان گوترا بوو وه ری نه گرن و

(١) نه مه ش ده قی نايه ته که یه ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا كُلَّ ذِي ظُلْمٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمًا عَلَيْهِمْ شُحُومُهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ (١٦١) نايه ته که له سوره ی نه نعام وه (انشاء) الله نه گه ر خوا حه ز بکات له جيگای خوی (ته فسیری) نه که ين.

نیکه، هروه‌ها خواردن و داگیرکردنی مالی خه‌لکی به ناهق حه‌رام
 کراوه لیان نه و خواردنه‌ی به پپو پوچ و ناره‌وا به وینه‌ی (به‌رتیل) و
 پاکیشانی مال و سامانی خه‌لکی بولای خویان نیمه‌ش بو نه و کافرو بی
 باوه‌پانه سه‌زایه‌کی زور به نیش و سه‌ختمان بو ناماده‌کردونه (خوا
 بمانپاریزیت) پاشان خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لَٰكِنَ الرَّاسِخُونَ فِي
 الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ واته: به‌لام
 نه‌وانه‌یان که له زانست و زانیاری دا شاره‌زابوون به‌تاییه‌تی وه
 (عه‌بدوللای کوپی سه‌لام) و وینه‌کانی، باش له ئایینی پیروز
 تیگه‌یشتبوون، وه ئایینه‌که‌یان به به‌لگو و نیشانه‌وه وه‌رگرتبوو، وه
 خه‌لکه برپاداره‌که‌یان ئیماندارن به هه‌موو واتایه‌ک و موسلمان ده‌بن
 خه‌لکیکی زور هه‌ن که له‌وانیش و له ئوممه‌تی ئیسلامیش باوه‌پی
 ته‌واویان هه‌یه به‌وه‌ی که بوتو ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دابه‌زیوه، وه به‌وه‌ش
 که پیش تو په‌وان کراوه ﴿وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ واته:
 به‌راستی نه‌وانه‌ی نویژه‌کانیان به‌چاکی نه‌نجام نه‌ده‌ن وه زه‌کایش له‌مال
 و داراییان وه له هه‌موو شتیکیان ده‌رنه‌که‌ن وه باوه‌پیشیان به‌خوای
 گه‌وره و به‌پوژی دوا‌یی هه‌یه جا بیگومان به‌وانه پاداشتیکی گه‌وره و
 گرنگ ده‌به‌خشین واته به‌هه‌شتیان ده‌ده‌ینی.

وہ حی واتہ نیگا چوں بو پیغہ مبرہ کانی پیشوومان کردووه ناوا بۆتۆشی ئەکەین؟

خوای پەرەردگار کاتی باسی ئەو جوولەکانەیی کرد پرسیاریان لە پیغەمبەر (ﷺ) کرد نامەیه کیان بۆ بهیئیی لە ئاسمانەوہ ئەو پرسیارە بۆ شارەزایی و فیربوون نەبوو بە لکو بۆ (پەلارو گالتەو تانەو تەشەر بوو) ئەوجا لیرەدا خوای گەرە دەم کوتیان ئەکاتەوہ بەمەیی کە پەوانەکردنی تۆ ئەیی محەمەد (ﷺ) وەک پەوانەکردنی ئەو هەموو پیغەمبەرانی تر کە ئەوان دانی پیا ئەنن باوی خوا هەروا هاتوو کە ئەو هەموو پیغەمبەرانی ناردووہ ئینجا هەر پیغەمبەرێکی ناردووہ بەرامبەر (موجیزەیی) تایبەتی خۆیەوہ کە خوا خۆی زانیویەتی هەر ئەوہ بەسەو پێویستە، وە هەرەوہا (پێوایەتیش) کراوہ لە ئیبن و عەباسەوہ (پەزای خوای لیبیت) کەوا ئەگێریتەوہو ئەلئ: (عەدەیی کوپی زەید) ^(۱)، ووتی بەگۆیرەیی زانیینی ئیمە (رَبُّ الْعَالَمِينَ) واتە پەرەردگار لەدوای حەزەرتی موسا (ﷺ) هیچ جۆرە (وەحیەکی) بۆ سەر هیچ کەسێک نەناردووہ، هەرەوہا جوولەکەکانیش بەهەمان شیوە ئەم ئاخواوتنەیان کردووہ، ئەوجا خوای گەرە بەدرۆی خستەوہو فەرمووی:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾

واتە: ئەیی (موحەمەد) ئیمە (وەحیمان) واتە نیگامان بۆتۆ ناردووہ وەکو چۆن نیگامان بۆ (نوح) و ئەو پیغەمبەرانی پاش نوح

(۱) عەدەیی کوپی زەید ئەلئین یەکێک بوو لە زاناکی جوولەکەکان.

هه ناردوه^(۱)، (موفه سیره کان) نه فهرمون یه که م پیغه مبه ر که نیگای بۆ کراوه چه زده تی (نوح) بووه (سه لامی خوی لیبت) چونکه یه که م پیغه مبه ریش بووه که له سه ر زوبانی نه ودا (شهریعت) و یاسا بلاویته وه، نه وجا له دوایی نه ویش دا یه که یه که (وه حی) بۆ پیغه مبه رکانی تریش په وانه کراوه وه کوو نه فهرموویت:

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُوشَعَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَنَّ وَأَاتَيْنَا دَاوُدَ
زَبُورًا﴾ (۱۱۳) **واته:** هه روه ها ئیمه (وه حیسمان) واته نیگامان بۆ
ئبراهیم^(۲)، و ئیسماعیل^(۳)، ئیسحاق^(۴)، یه یعقوب و

(۱) موفه سیره کان/ نه لئین نوح پیغه مبه ر (عليه السلام) یه که م پیغه مبه ر بووه که (وه حی) نیگای بۆ هاتوه وه روه ها (شهریعت) له لای نه وه وه بلاویته وه.

(۲) چه زده تی ئبراهیم مه شهوره به (ابو الانبیاء) واته باوکی پیغه مبه ران (سه لامی خویان لیبت) وه هه روه ها پیتی ده لئین (خلیل الله) واته دۆست و خوشه ویستی خوا.

(۳) چه زده تی ئیسماعیل (عليه السلام) کوپه گه ورده ی چه زده تی ئبراهیمه و باوکی هۆزی عه ره به و وه باپیره گه ورده ی خوشه ویستمانه (عليه السلام) زۆر جاران پیغه مبه ر (د.خ) فه موویه تی نه من له نه وه ی (قه یداری) کوپی چه زده تی ئیسماعیل.

(۴) چه زده تی (ئیسحاق) کوپی ئبراهیمه و باوکی یه یعقوبه که به (ئیسرائیل) به ناویانگه، واته عه بدوللا.

ئەسباط و^(١)، عیساو^(٢)، ئەیوب و یونس و هارون و سولهیمان ناردووه،
 وه ههروهها زه‌بوریشمان ناردۆته خواره‌وه بۆ داود^(٣)، هه‌تا هه‌موو
 پێغه‌مبه‌ران (سه‌لات و سه‌لامی خوايان له‌سه‌ر بێ) ئایینی پیرۆزی خودا
 به‌قه‌وم و نه‌ته‌وه‌ی خۆیان رابگه‌یه‌نن.

ئهو پێغه‌مبه‌رانه‌ی خوا له‌ قورئان ناوی هه‌تاون (٢٥) پێغه‌مبه‌رن) سه‌لامی خوايان لیبیت

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ
 قَبْلُ﴾ ئای وارسلنا رُسُلًا مِنْهُمْ مَنْ ذَكَرْنَا أَخْبَارَهُمْ لَكَ يَا مُحَمَّد (ﷺ) فی
 غیر هه‌ذه السورة) واته ژياننامه‌و به‌سه‌رهاتی هه‌ندێ پێغه‌مبه‌رانمان بۆ
 باس کردوویت که پێشتر په‌وانمان کردوون له‌ پێش (نازل) کردنی ئەم
 سوره‌ته‌دا، وه له‌غه‌یری ئەم سوره‌ته‌شدا به‌سه‌رهاتی هه‌ندێ له‌و
 پێغه‌مبه‌رانه‌مان بۆ گێڕایته‌وه ﴿وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾ ئای

(١) له (سبط) هوه هاتووه، واته کۆپی کۆپی لێره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌کانی به‌عقوبه‌ که به‌نی
 ئیسرائیل ناسراون که (١٠) که‌س بوون له‌گه‌ڵ دوو کۆپی یوسف دا ده‌بنه‌ دوازه
 کۆپی.

(٢) لێره‌دا هه‌زه‌تی عیسا (ﷺ) له‌ ئایه‌ته‌که‌ به‌پێش ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ خراوه‌ له‌به‌ر
 ئه‌وه‌ی جووله‌که‌کان تانه‌ی لێ نه‌ده‌ن و ناوی به‌ خراپه‌ نه‌بن.

(٣) زه‌بوور نامه‌یه‌کی ئاسمانی بووه‌ به‌ واتای (نووسراوه) دیت هه‌مووی (عبه‌ره‌ت) و
 (حیکمه‌ت) و ئامۆزگاری بووه، بۆ هه‌زه‌تی داوود دابه‌زیوه.

وَرُسُلًا آخَرِينَ لَمْ نَخْبِرْكَ عَنْ أَحْوَالِهِمْ، **واتە:** بەپاستی پەوانمان کرد چەندین پێغه مەبرو نێردراوی تر ئێمە ناو و ناونیشانێ ئەوانمان نەگێراوە تەو بەسەر تۆدا وە لە قورئاندا باسما نەکردووە، وە هەموویان بەتەواوی جگە لە هەندیکیان نەبی، وەکو ئەو پێغه مەبرانە ی کە نێردراون بۆ سەر ئەو گەل و نەتەوانە ی پێش تۆدا، وە خوای مەزن دەفەر موویت: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ۝١٦٦﴾ أَيَّ وَخَصَّ اللَّهُ مُوسَى بِأَنْ كَلَّمَهُ بِلَا وَاسِطَةٍ وَلِهَذَا سُمِّيَ الْكَلِيمَ ^(١)، **واتە:** لە راستیدا خوای گەورە گفتوگۆی راستەوخۆو یە کسەری لە گەل حەزەرە تی موسا دا کردووە، بۆیە پێی دەگوێرێ (کەلیم). یان موسا (کلیم الله) سەلات و سەلامی خوای لەسەر بیت.

(نَاگادار بیهك)

(خوێنەوارە ئازیزە کەم) زۆربە ی (موفە سیرە کەم) ئەفەر موون بیست و پینج (٢٥) پێغه مەبر (سەلامی خاویان لیبیت) لە قورئانی پێرۆزدا ناویان هاتووە ئەمانیش ئەو بەپێزانەن: ١- حەزەرە تی ئادەم. ٢- ئیدریس. ٣- نوح. ٤- ئیبراھیم. ٥- ئیسماعیل. ٦- ئیسحاق. ٧- لوط. ٨- یەعقوب. ٩- یوسف. ١٠- موسا. ١١- هارون. ١٢- ئەیوب. ١٣- هود. ١٤- صالح. ١٥- شوعەیب. ١٦- داوود. ١٧- سولەیمان. ١٨-

(١) بېروانە تەفسیری (قورطبی) بەرگی ٢/، لاپەرە/١٦٧، و بېروانە (صفوة التفاسیر)، بەرگی/١، لاپەرە/٣٢٠، و بېروانە: (التفسیر المنیر) لەنووسینی (الدکتور وهب الزحیلی) بەرگی ٢، لاپەرە ٣٧٩.

ذلکيفل. ۱۹- یونس. ۲۰- ئیلیاس. ۲۱- زه که ریا. ۲۲- یه حیا. ۲۳-
ئه لیه سه ع. ۲۴- عیسا. ۲۵- موچه مه د. (سه لات و سه لامی خوی
که وره له سه ره موویان بیت).

(پاشکۆ)

جا بیگومان هه روه کو ئاماژه مان پێ کرد، ناوی (۲۵) پیغه مبه ران له
قورئاندا هاتوه، به لام ژماره ی پیغه مبه ران (سه لامی خویان لیبت) به
هه زاران بووه چونکه ئه وه ی (مه شهوره) ده رباره ی ژماره ی پیغه مبه ران
ئه و فه رموده ی پیغه مبه ره که ئه بو زه پێ غه فاری (په زای خوی لیبت)
لێ ئه گێرپێته وه ئه فه رمووی: پرسیارم له پیغه مبه ر (ﷺ) کردو گووتم
ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پیغه مبه ران هه موویان ژماره یان چه نده؟
ئه ویش له وه لامدا فه رمووی: ژماره ی پیغه مبه ران (سه دو بیست و چوار
هه زار (۱۲۴۰۰) پیغه مبه رن)، ئینجا ووتم ئه ی پیغه مبه ری خوا چه ندیان
(په سولن)؟ واته خاوه ن ئوممه ت و قه ومن، فه رمووی (ثَلَاثُمِائَةٍ وَثَلَاثَةُ
عَشْرٍ جُمُ غفیر) واته سه دو سیزده ن یانی ژماره یه کی زۆن ئینجا ووتم
ئه ی پیغه مبه ری خوا یه که میان کێ بووه؟ فه رمووی هه زه ته ئاده م،
گووتم ئه ی پیغه مبه ری خوا ئه م زاته پیغه مبه ریکی خاوه ن به رنامه
بووه؟ فه رمووی به لێ هه روه کو ئه فه رمووی: (تَعْمُ خَلْقَهُ اللهُ بِيَدِهِ وَتَفْخُ
فِيهِ مِنْ رُوحِهِ ثُمَّ سَوَاهُ قَبْلًا) واته: به لێ خوی به ده سه لات به ده سته
قودره تی خۆی دروستی کردوه دوایی گیانی به به ردا کردوه وه پێکی
خستوه و ئاخوتنی له گه ل کردوه، ئه و جا فه رمووی (يَا أَبَا ذَرٍّ أَرْبَعَةُ
سُرْيَانِيُونَ) (آدم و شیت و نوح و خنوخ، وه و إدريس وه و أولُ مَنْ خَطَّ
الْقَلَمَ، وَأَرْبَعَةٌ مِنَ الْعَرَبِ (هُود وَصَالِحَ وَشُعَيْبَ وَنَبِيَّكَ، يَا أَبَا ذَرٍّ وَ أُولَ نَبِيَّ

مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مُوسَى وَآخِرُهُمْ عِيسَى وَأَوَّلُ النَّبِيِّينَ آدَمُ
وَأَخِرُهُمْ نَبِيُّكَ^(١)، واته فەرمووی ئەی ئەبو (زەپ) چوار لەو پیڤغەمبەرانیە
(سوریانی) بوونە (ئادەم و شیت و نوح و ئەخنوخ و اته ئیدریس،
چونکہ یەکەم کەس بوو کە بە قەلەم واته پێنوس نووسیویەتی، وە
هەروەها چوار لەو پیڤغەمبەرانیە عەرەب بوون (حەزەتی هود و صالح و
شوعەیب و پیڤغەمبەری تۆ (ئەی ئەبو زەپ) وە هەروەها یەکەم
پیڤغەمبەری بەنی ئیسرائیل حەزەتی موسا بوو وە کۆتایی
پیڤغەمبەرانی بەنی ئیسرائیل حەزەتی (عیسا) بوو، وە یەکەم
پیڤغەمبەر حەزەتی ئادەم بوو، وە هەروەها کۆتایی هەموو
پیڤغەمبەرانیش پیڤغەمبەری تۆیە (محمد) ه (سەلات و سەلامی خویان
لێبێت).

(لەبەرچی پیڤغەمبەران پەوانە کراون بۆسەر ئوممەتەکان؟)

جا بێگومان خوای گەورە مەبەست و حیکمەتی لە هەناردنی
پیڤغەمبەرانی ئەوەیە کە بۆمان پوون دەکاتەو کە پیڤغەمبەران
پیڤغەمبەرن و فروستادی (حەقن) پەوانە کراون لەلایەن خوای
پەروەردگاری مەزنەو، هەروەکو ئەفەرمووی: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ
وَمُنْذِرِينَ﴾ واته: بەراستی ئەو پیڤغەمبەرانی ناردوویمان هەموویان

(١) پەوانە تەفسیری (الدر المنثور) ج/٢، لاپەرە/٦٩١٥١، قال الامام السيوطي (أخرجه
عبد بن حميد وَالْحَكِيمُ الترمذي في نوادر الأصول وابن حبان في صحيحه والحاكم وابن
عساكر وأبو نعيم في الحلية، وابن سعد في الطبقات، وابن كثير في البداية والنهاية).

موڑدہ دہر و ترسینہر بھون بھو خرابہ کاران چونکہ بویہ ش نہو
 پیغہ مہرہ مان پھوانہ کردون ﴿لَئِنْ لَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ
 الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ ﴿٦٥﴾ ای ارسلا ہؤلاء الرسل الکثیرین
 مبشرین من آمن بجنات النعم و منذرین من کفر بنار الجحیم لکی لا یبقی
 لأحد من الناس عذر يوم القيامة عند الله فیقولوا ما جاءنا من بشیر ولا
 نذیر، واتھ: تا دوی نہو پیغہ مہرہ ہیچ بہ لگہ و بیانویہ ک بھو نہو
 خہ لکہ یہ نہ میتیٰ لہ لای خوا، یانی تا خہ لکی ہیچ بیانوو و بہ لگہ یہ کیان
 بہ دہستہ وہ نہ بیت لہ سہر بی دینی و یاخی بوونیان، دوی نہو ہی خوا ی
 گہ ورہ لہ سہر دہم و زہمانیکدا وہ بھو ہر قہوم و گہ لیک پیغہ مہرہ ریکی
 لہ خویانہ وہ پھوانہ کردوہ، جا ہہ میشہ و بہ ردہ وام خوا ی گہ ورہ زالہ
 بہ سہر یاخی بوانداو لہ گہ ل کافرہ کانیشدا وہ ہہ روہا خوا ی گہ ورہ
 بہ ردہ وام خاوہن توانایہ و کہ سی بہ رامہر نیہ وہ ہہ موو کاریکیشی لہ
 شوینی خوی نہ کات، وہ خوا ی گہ ورہ دہ فہ رموویت: ﴿لَکِنْ اللَّهُ يَشْهَدُ
 بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ... إلخ﴾ (موفہ سیرہ کان) نہ فہ رموون
 نہم پہ یوہندی بہ وہ لامی نیقتراح و داوا کردنی نہ ہلی کیتاب ہہ یہ لہ
 پیغہ مہر ﴿﴾ کہ بپوا بھو ئاسمان و نہ لواح بینیتہ خوار بھو نہ ہلی کیتاب
 وہ یا ہہ رکہ سی لہ وان نامہ یہ کی تایبہ تیان بھو بیت ہہ تا نہ وان ئیمان و
 بپوا بیتن نہ گہرنا باوہر ناکہن کہ پیغہ مہر ی خودا بی و وہ ہہ روہا
 ئیبین و عہ باسیش (خوایان لی پازی بیت) دہ فہ رموویت: (کومہ لی لہ
 جوولہ کہ کان چوونہ خزمہ تی پیغہ مہر ﴿﴾ نہ و جا پیغہ مہریش ﴿﴾

فرمودی پیمان سویند به خوا من ده زانم که نیوه چاک ده زانن من پیغه مبری خودام و ئینجا جووله که کان وتیان نه خیر نیمه نازانین نه و جا به م بونه یه وه نه م نایه ته هاته خواری و دابه زی ههروه کو ده فرمویت

﴿لَٰكِنَ ٱللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ أَنزَلَهُ بِعِلْمِهِۦ﴾ واته: خودا

به گه وره یی خوی شایه دی ده دات به راستی نه و (کتیبه ی) که ناردوویه تی بۆتو نه ی پیغه مبر (ﷺ) یانی خوای گه وره له هه مووشت ناگاداره ههروه ها شایه تی ده داو به راستیه تی نه و قورئانه ی که به زانین و

زانیا ری ناردوویه تیه خواره وه بۆت نه ی پیغه مبر (ﷺ) ﴿وَأَلَمَلِمْكَهٗ

بَشَهْدُونْ وَكَفَىٰ ٱللَّهُ شَهِيدًا﴾ واته: فریشته کانیش ناگایان لینه و

چاک ده زانن که خوا (محمد) ی کردووه به پیغه مبر (ﷺ) و نه و قورئانه شی بۆ ناردووه، ئیترا/ نه هلی/ کیتاب/ هه ر عینادو قهره قپو

ده مباری بکه ن تو هیچ موبالاتیان پی مه که چونکه نه مانه هه ر خویان له سه ر عینادی و زمان دریزی هاتوونه به لام شایه تی و ناگادار بوونی خودا به سه بۆ نه و راستیه شایه ت بیت. وه له پاشان خوای گه وره

ده فرمویت: ﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدْ ضَلُّوا۟

ضَلَالًاۢ بَعِيدًا﴾ واته: نه وانه ی که راستیه تی تو ده شارنه وه و وه

باوه ر به فرمانی خودا ناکن و، وه ههروه ها ریگه له خه لکی ده گرن وه نایه لن به راستی فرمانی خودا به خه لک بگات چونکه بیگومان جووله که کان ریگه یان گرتووه له ئاده میزاد له ریگه ی راستی خوا نه لین

به عه ره به کانی مه ککه (موحه مه د) له نامه کانی نیمه دا هیچ باسی

نه هاتووه و تئیدانیه واته به راستی لایانداده له ږیگی راستی و خوینیان
گومرا کردووه به گومرایه کی دووودیژ، بویه خوی گه وړه
ده فـرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ﴾
واته: به راستی نه وانه ی ږیازی (کوفریان) گرتوته به رو (ظلم) و
سته میش ده کن دیاره نه وانه خوی گه وړه نایه ویت لیان خوش بییت
چونکه به هیچ جوریک له وانه خوش نابی و لیان نابوری ﴿وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
طَرِيقًا﴾ ۳۸ واته: نایه وی (هیدایه تیان) بدات وه یارمه تیشیان و
ږیگه شیان پیشان نادات بینووه سهر ږیگای راستی ﴿إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ ۳۹ واته: بیگومان خوی
گه وړه ته نیا ږیگی دوزخیان پیشان نه دات چونکه خوا له سهر نه و
نیه که سیک له سهر بیباوه پی بروت و (ظالم) و سته مکار بییت و بو ږیگی
چاکه ش یارمه تی بدریت، نه وانه هه تا هه تایه به یه کجاری له و دوزخه
نه میننه وه، نه مهش لای خودا کاریکی ئاسانه و هیچ هیژو توانایه ک نیه
به رامبه ر خودا ده سه لاتیکی هه بییت شتیکی پی بکریت.

جا نه وه ی راستی بییت خوی گه وړه شوبه و ره خنه ی جووله که کانی
ږهت کرده وه نه و جا به شیوه یه کی گشتی بانگ نه کاته هه مو ئاده میزاد
بو بړوا هیئان به پیغه مبه ری (ناخری زه مان) و که خوی مه زن به کوټا
پیغه مبه رانی ناردووه، وه هه روه ها هه رکه سی بړوایی پی نه هیئی و
خوی گه وړه هیچ پیویستی پی نییه، وه نه و که سه خوی زهره ر نه کات

یا پەرودرگاری مەزن ئەفەرمووئ **﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ﴾** واتە: ئەو خەلکینە بەراستی لەلایەن خودای پەرودرگارتانەو پێغەمبەرێکی نازدارو بەرەحم و دڵسۆز و خەم خۆرتان بەحق و راستی بۆ هەناردراوە، جا بێگومان قازانج و خێرتان لەو دایە باوەڕی پێی بێنن چونکە هەر ئەو چاکترە بۆتان (جا بەراستی سودمەندین لە هەردوو جیهان) خۆ ئەگەر باوەرپیشی پێی نەکەن ئەو هەر خۆتان زەرەر دەکەن **﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾** (۱۷) واتە: ئەگەر باوەرپیش نەهێنن و (کافر) و خوانەناس بن (ئەوا خوا بێباکە و پێویستی بە هیچ کەس نیە) ئەوجا چاک بزانن خوا خاوەنی هەر شتێ لە ئاسمان و زەویدا هەیە خوا بە (دروستکراوانی زۆری هەیە لە فریشتە و شتی تر کە قەت نەهێمانی ناکەن) جا بێگومان خۆی گەرەتەواو زانیە بە هەموو شتێک هەروەها تەواو دانیە لە هەناردنی پێغەمبەرەکان و پەرەیان چونکە خۆی مەزن بەردەوام ئاگادارە بەوەی باوەڕ دێنن و بیروباوەڕی ئێوەی لێ بزد نیە هەموو کاریکیش بەجێگەی خۆی دەگەیەنێ و باوەرپداران پاداشت ئەداتەو و توانبارانیش سزا ئەدات.

(پاشکۆ)

ئەوێ راستی بێت ئەو ئایەتە پێرۆزە ، هەرۆک چۆن کاتی خۆی دابەزی بوو دەرەق جوولەکەکان و مەسیحیەکان و بێپەرستەکان هاتوو، بەلام بێگومان هەموو کەسێک ئەگرێتەو تا ژيان کوتایی دێت

چونکه ئایینی پیرۆزی ئیسلام کۆتایی به گشت ئایینه‌کان هیناوه،
چونکه بێگومان ئاینیکی ههتا ههتایی جیهانی به بۆ گشت ئاده‌میزاد
هاتوه و نێرراوه نه و پێغه‌مبه‌ره نازداره (ﷺ).

(درووست نیه زیده‌پۆیی له مه‌ده‌حی)

حه‌زه‌تی عیسا (ﷺ)

(موفه‌سیره‌کان) نه‌فه‌رموون خوای گه‌وره که وه‌لامی جووله‌که‌کانی
دایه‌وه نه‌وجا له‌مه‌ودایش پوو نه‌کاته (مه‌سیحیه‌کان) واته‌ گاوره‌کان،
جا بێگومان هینده‌ هه‌زه‌تی عیسا (ﷺ) به‌رز نه‌که‌نه‌وه بۆ پله‌ی
خوایه‌تی (العیاذ بالله) وه‌ له‌گه‌ڵ وه‌لامی جووله‌که‌کان که نه‌لێن عیسا له
داوین پیسی (زینا) په‌یدا بووه‌، نه‌وجا خوای بالا ده‌ست دوا‌ی نه‌وه‌ی
شوبه‌ه و گومانی جووله‌که‌کان په‌ت ده‌کاته‌وه و به‌درۆزنیان له‌قه‌له‌م
ده‌دا، وه‌ له‌پاشان پێگه‌ی پاستیان پیشان ئه‌دا، ئینجا پوو نه‌کاته
نه‌صرانییه‌کان و پای حق و پاستیان ده‌رباره‌ی عیسا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)
که‌ عه‌بدو به‌نده‌ی خودایه‌ نیشان ئه‌دا و نه‌ک کورپه‌تی (العیاذ بالله) جا
هه‌روه‌ها خوای گه‌وره و مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿يَتَّأَهَّلَ الْكَتَبِ لَا
تَقْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾ أَيَا مَعْشَرَ النَّصَارَى لَا تَتَجَاوَزُوا الْحَدَّ فِي أَمْرِ
الدِّينِ بَافْرَاطِكُمْ فِي شَأْنِ الْمَسِيحِ وَإِدْعَاءِ الْوَهْيَةِ وَاقِه: ئه‌ی خاوه‌نانی
(کتیب) هه‌له‌پۆیی و زیده‌پۆیی له‌ ئاینه‌که‌تاندا مه‌که‌ن، یا ئه‌ی کۆمه‌لی
(نه‌صارا) نه‌و که‌سانه‌ی شوینی هه‌زه‌تی عیسا (ﷺ) که‌وتوون هینده‌

(مەدح) و زېده پۇيى دەربارەى عيسا ئەنجام مەدەن^(۱)، شتى نارېك له دېنەكەتان بەدى مەهتەن و يان ئەوئەندە بەرزى مەكەنەوہ بېگەيىنە پلەى خودايى (العباد بالله) ﴿وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ أَي لَا تَصِفُوا اللَّهَ بِمَا لَا يَلِيْق مِنَ الطُّوْلِ وَالِاتِّحَادِ وَاتِّخَاذِ الصَّاحِبَةِ وَالْوَلَدِ، وَاتِّهَاجِ مَهْلَيْنِ لَهُ بَارَهُى خَوَاوہ بېجگە له ووتە و قسەى راست نەبى واتە شتېك راست نەبى دەربارەى خواى گەورە مەيلېن ئەوئەش برېتېه لەوہى خوا بى وئەيە تاك و تەنبايە و پاكە لەوہى كە كوپو ھاوسەرى بېى.

(سەرنجېك)

حەزەت (ﷺ) ئەفەرموى: (لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ)^(۲)، واتە: ئەى خەلكىنە لەبارەى منەوہ زېدە پۇيى مەكەن و وەكو (مەسىحىيەكان) دەربارەى

(۱) ئەى كۆمەلى (مەسىحىيەكان) مەلېن (عيسا) كوپى خوايە، ئەى كۆمەلى (جوولەكەكان) مەلېن (عوژېن) كوپى خوايە (ئەمە بوختانىكى نۆز گەورەيە) خواى پەرورەدگار كوپو كچى بۆچيە؟ جا بېگومان ئەم ئايەتە پېرۆزەى پېشوو ئامازەيە بۆ جوولەكەكان و ھەرودەها بۆ (نەصرانىيەكان) و بۆ ھەمو خواوہن (كەتتېبك) و شەرىعەتە ئاسمانىيەكان دەگرېتەوہ، بەلكو ئېمەش دەگرېتەوہ، ھەرودەكو ئەم فەرمودەيەى حەزەت (ﷺ) ئامازەى بۆ ئەكات و ئەفەرموئەت: (إِيَّاكُمْ وَالْقُلُوبَ فِي الدِّينِ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْقُلُوبَ فِي الدِّينِ) رواه مسلم في صحيحه، واتە: خوتان لە تېپەپاندن و زېدە پۇيى بيارېزن، چونكە ئەوانەى پېش ئېوہ بەھۆى تېپەپاندەوہ لە دېندارېدا بە (مېلاك) چوون و فەوتان.

(۲) رواه البخاري وأحمد.

عيسا پيغه مبر (عليه السلام) تيانپه راندو نه وهنده يان پيا ه لدا نه و جا كريدانه (كوپى خوا) جا به راستى من ته نها به نده يه كم نيوه ش له باره ي منه وه هر نه وهنده بلين كه من ته نها به نده ي خواو په وانه كراوى خوام واته مه مكن به كوپى خوا، چونكه (فه له و نه صرانپه كان) عيسايان كرده كوپى خوا جا بيگومان خوا نه كوپى هه يه نه هاوسه ر).

جا هه روه ها بيگومان خواى په روه ردگار ديتنه سه رياسى (نه صرانپه كان) و تپه پاندينان له خوشويستنيان بو چه زره تى عيسا (عليه السلام) كه له وه دا زور زنده پويان كړدووه و تووشى تپه پاندين بوون هه روه كو خواى، كه وره ده فه رموويت: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَدَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ﴾ قال المفسرون يا معشر النصارى لا تغالوا في دينكم وتجاوزا الحد بادعائكم ألوهية المسيح ولا تعتقدوا إلا الاعتقاد الحق دون دعوى الحلول والاتحاد إن الله حل في عيسى فعيسى هو الله (فإنها عقيدة وثنية خبيثة خارجة عن دائرة الايمان فليس عيسى إلا رسول من رسل الله الكرام أظهر الله فيه قدرته في إيجاده من أم دون أبي وهو كلمته أي مخلوق بكلمته تعالى (كن) من غير واسطة أبي ولا نطفة (روح منه) أي بتلك النفخة بعيسى (عليه السلام) أي فآمنوا بالله وحده وخصوه بالألوهية وآمنوا بجميع رسله دون تمييز أو تفريق، ولا تقولوا الألهة ثلاثة (الله/ المسيح/ مريم) إتحدوا فصاروا واحداً فالواحد ثلاثة/ والثلاثة واحد (إنتهوا خيراً لكم) أي كفوا هذا الضلال (القول بالتثليث) يكن خيراً لكم من هذه العقيدة الضالة التي يرفضها الدين والعقل) واته: زورپه ي (موفه سپره كان) نه فه رموون: بيگومان نه وه ي راستى بيت عيسا ي كوپى خاتوو مهربه مه پيغه مبرى خودايه، نه ك كوپى خودا، چونكه

به (که لیمه) و ووته و فرمانی خودا په یدابووه که نه و فرمانه ی به هوی
 هزاره تی جو برائیل وه چونکه بیگومان وجودی عیسا (به نه مری) واته
 به فرمانی (کُنْ فَيَكُونُ) بوو له لایه نی خودا وه، چونکه هر چه کیش
 خودا بیه ویت پیی ده فرمانی (بیه) نیتر نه و شته ده بیت جا بیگومان
 عیسا (روحیکه) له لایه ن په روه ردگار وه به بی باوک له ناو (ره حمی)
 دایکیدا خولقاندوویه تی، هه روه ک چون ناده م ی به بی دایک و باوک
 دروست کردو گیانی به به رهیتا، (حه واشی) به فرمانی خوی لی
 دروست کرد^(۱)، جا خوی مه زن نه فرمانی ﴿وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمَنُوا بِاللَّهِ
 وَرُسُلِهِ﴾ واته: له دایک بوونه که ش به فرمانی خوا بووه و (روح) و
 گیانیکی تاییه تی بوو که به هوی فریشته جو بره نیله وه به خشی به
 مه ریم چونکه هه ر به مندالی وه کو (موعجزه یه ک) نیعلانی
 پیغه مبه رایه تی و پاکیه تی دایکی و به ندایه تی خوی بو خوی گه وره
 ناکشکرا کردو گوتی: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ
 (سوره تی مه ریم نایه تی ۲۰) واته: له ناو بی شکده دا واته (لأنک)

(۱) ناگاداریه ک: تۆریه ی موفه سپره کان له بن تیشکی نه م ووته یه که نه فرمانی (کُنْ)
 واته ووشه یه کی (ته کوینه) هه رکاتی خودا ویستی شتیک بیتته دی به و ووشه یه
 ناماژه ی بو ده کاو ده ست به جی نه و شته دیتته ووجود، هزاره تی عیسا ش علیه
 السلام له ناکامی ناراسته کردنی نه م ووشه یه هاتوته دی، خوی په روه ردگار وه ک
 چون توانی که ناده می دروستکرد به بی دایک و باوک وه هه وای دروستکرد به بی
 دایک و باوک وه عیسا ش دروستکرد به بی باوک هه روه ک خوی گه وره ناماژه ی بو
 کردوه له م نایه ته دا ﴿إِنَّمَا مَثَلُ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ ۖ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ
 كُنْ فَيَكُونُ﴾ (سوره تی آل عمران، نایه تی ۵۹)، نه م له پیشدا پافه کراوه.

حه زره تی عیسا هاته گفٽ و گوو ووتی من بهنده ی خوام و به ده سه لاتی
 خوی بی باوک دروستی کردووم ، نامه و کیتابی پی داووم، مه بهستی
 (ئینجیله) ده شمکاته پیغه مبه(ر)، با بگه پیننه وه سه ر ثایه ته که ی پیشوو
 که نه فه رمویت که واته (ئیمان) بئین به و خودایه که تاک و ته نهایه و بی
 وینه یه و بی هاوتایه، هه روه ها باوه پتان به گشت پیغه مبه رانی خودا
 مه بیت ﴿وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ اَنْتَهُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾^۱
 واته: مه لئین سی خوا هه یه ، واته عیساو دایکی مه که نه هاوبه شی^(۱)،
 چونکه مه سیحیه کان ده لئین (أب و ابن روح القدس)، واته باوک و کوپ و
 جوبرائیل، چونکه به بیرو بۆچونی وان هه رسیکیان خوان (العیاذ بالله) یا
 ده لئین خوا سی باری هه یه هه رکه سیکی یه که وه هه ر یه کیکیشیان خوی
 ته واوه، جا بیگومان خوی که وره نه یه وی له و بیرو باوه رپه ناشرینه یان به
 ناگا بئینی وه په روه ردگاری عالم نه فه رموو ی به سه واز بئین چیتر نه و
 بیره مه که نه وه وه خوی مه زن به تاک و ته نیا بناسن و هاوبه ش بۆ
 په یدامه که ن و نه و جوړه بیره عیسا بکه نه کوپی یا بیکه نه خوا، یان
 بلئین سی خوا هه یه، چونکه خوا هه ر یه ک خوایه و تاک و ته نیایه و بی
 هاوتایه، هه روه کو له پیشه وه ئاماژه مان بۆکرد، جا بیگومان قورئان
 نه فه رموو ی: (لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ) واته که سی لی نه بووه و هیچ ژن و
 هاوسه رو مندالی نیه، وه ک جوله که و گاورو بته رسته کان ده لئین.
 واته له که سیش نه بووه و بی دایک و باوکه و هه روه ها که سیشی له که ل

(۱) هه روه کو له م ثایه ته دا ئاماژه ی بۆ ده کات و نه فه رموو یٔ: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ
 قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ ثَلَاثٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ سوره تی (المائدة)،
 ثایه تی ۷۲. نه مه ش له جیگای خوی راته کراوه و بچۆ بیخوینه وه.

به شدار نيه، چونكه بېگومان هيچ ناده ميزاديك ناگاته نه و پايه ي كه
 بچيته پيزى خواو ببيته خوا ﴿سُبْحَنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ (٣١) قال العلامة
 الشيخ (محمد علي الصابوني) في تفسيره^(١)، يقول ما نصّه أي ليس الإله
 كما تَزْعُمُونَ (ثالثُ ثلاثة) إنّما هو إله واحدٌ منفردٌ في ألوهيته تنزه عن أن
 يكون له وَلَدٌ أو شبيهه أو مثيل له جميع ما في الكون مُلكاً وخلقاً وعبيدٌ
 وكفى أن يكون اله حافظاً لعباده ولا حاجة إلى الولد والمعين/ لقد اخترع
 النصارى فكرةً غريبةً عجيبه زَعَمُوا أن الإله ليسَ واحداً وإنما هو مركّبٌ من
 ثلاثة أقانيم (الأب/ الابن/ وروح القدس) ومجموع هذه الثلاثة هي الإله
 الواحد) ويالها من فكرة خاطئة تشبه الأوهام وضلالات الوثنيين في عبادة
 أحجارٍ لا تضر ولا تنفع فهؤلاء النصارى عبدوا (عيسى) على أنّه هو الله
 فكيف يكون إلهاً وهو يصلب؟ وكيف يكون إلهاً و يأكل ويشرب ويبول
 ويتغوط؟ وكيف يكون إلهاً وهو قد خرج من فرج امرأة/ وولّد كما يلدُ
 سائر البشر؟ وإن كان الإله قبل أن يولد عيسى؟ هل كان العالم بدون إله؟
 إنّها أفكار يجب أن تطرح على النصارى حتى يجيبوا عليها بالحجة والعقل
 الرّشيد.... الخ). وآته: له راستيدا خواي گه وره زاتيكي تاك و ته نهايه و
 پاك و بى گهرده و دووره له وهى كه مندالى ببيت چونكه هه رچى له
 تاسمانه كان و هه رچى له زه ويدا هه يه هه ر هه مووى نه و به دى هينه رو

(١) برهانه (التفسير الواضع الميسر) له نووسينى (الشيخ محمد علي الصابوني)

لاپه ٢٣٧، چاپى المكتبة العصرية، بيروت.

خاوه نپانه، هر نه و خودایه به سه که ئاده میزاد پستی پی ببه ستیت و
هه موو کاریکی خوی پی بسپیریت.

(چه ند تیبینیه کی گرنگ)

۱- سه به ب و هوئی هاتنه خواره وهی ئەم ئایه ته که واهه رمویت
﴿يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوا فِی دِیْنِكُمْ هتد﴾ هه روه ها له
ته فسیری (حدائق الروح والریحان) ^(۱) دا ئەهه رمویت (هذه الآية نزل فی
نصارى نجران النسطورية وهُم الذین یقولون (عیسی ابن الله) والمار
یعقوبیه وه الذین عیسی هُو الله، وَالْمُرْقَسِیَّة، وَهُم الذین یقولون ثالثُ
ثلاثة یقولوا الْمُلْكَائِیَّة وه الذین قالوا عیسی والرّب شریکان) واته:
به راستی ئەم ئایه ته دابه زی و نازل بوو دهره ق و دهره باره ی
نه صرانیه کانی (نهجران) چونکه بیگومان نسطوریه کان ده یانگوت عیسا
کوپى خوایه ، وه مار (یه عقوبیه کان) ده یانگوت (عیسا) بوخوی خوایه
(العیاذ بالله) وه (مهرقوسییه کان) که ده یانگوت (عیسا) یه کیکه له سی
یه کان یان خوا سییه (خوایه و عیسا یه روح القودوسه) وه هه روه ها
(مه لکانییه شیان) پی ده لئین عیسا و په روه ردگار هاویه شن و/ به لام
نه صرانیه کانی (نجران) به لایانه وه چوار تا قمن و/ هه روه کو باسکراوه).

۲- له عوباده ی کوپی سامیته وه نه ویش له پیغه مبه ره وه (که واهه)

(۱) بروه ته فسیری (حدائق الروح والریحان) له دانانی (محمد امین عبدالله الهیری

الشافعی)، بهرگی ۷، لاپه ره ۶۷.

فه موویہ تی (مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَكَلِمَتُهُ أُلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَدُوحٌ مِنْهُ، وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ) ^(۱)، واته: هه رکه سیّ شایه تی بدات که هیچ په رستراویّ نیه جگه له خوای تاک و ته نیاو بیّ هاوہلّ و بیّ زهوالّه و بیّ شهریکه وه موحه مه د (ﷺ) به نده و پیغه مبه ری ئه وه، وه هه رروه ها چه زره تی عیسا (سه لامی خوای له سه ر بیّت) به نده و ووتّه و روحی ئه وه خستویه تیه ناو (ره حمی) خاتو و مہریه مه وه، جا بیگومان به هه شت راسته و ناگر راسته و خودا له سه ر ئه و کرده وه و ناکاره ی له سه ری بووه ده یخاته به هه شته وه له ریوایه تیکی تردا له هه شت ده رگاکی به هه شته وه له هر کامیان چه ز بکات و مه یلی لبیّ ده چیته ژوره وه ^(۲).

۳- خوالیخو شبوو مه لا (سه عیدی زمناکویی) له ته فسیره که یدا ^(۳)، ئه لیت ئه و شته ی خوای مه زن له و ثایه ته ی پی شوودا باسی کرد سروشتی راستی عیسا یه و باوه ری موسلمانانه به گویره ی فهرمووده ی خوا چونکه چه زره تی (عیسا علیه السلام) به پیغه مبه رو فروستاده ی خوا ده زانن به بیّ جیاوازی وه ک چه زره تی (ئیبراهیم و موسا و موحه مه د) و پیغه مبه رانی تر لیّره دا (مه سیحیه کان) واته گاواره کان ئه م پرسیاره

(۱) رواه البخاری وأحمد..

(۲) بېوانه په رتوکی (فتح الباری شرح صحیح البخاری)، له نووسینی شیخ ابن حجر العسقلانی، بهرگی ۶، لاپه ۵۵۲.

(۳) بېوانه (ته فسیری زمناکویی)، بهرگی ۶، لاپه ۲۳، له گه ل ده ستکاریه وه.

نه کهن و نه لټن پرسپار چوڼ عیسا نه بی وه ک پیغه مبه رانی تر وایی و؟
 نه وان هه موویان خاوه نی باوکن به لام چه زره تی عیسا بی باوکه و چونکه
 داب و نه ریتی خوا تیک و پیک نادری و نه بی عیسا ش باوکی هه بی ؟
 وه لام خوی گه وره به ده سه لات وه لامی نه و پرسپاره به کورت ترین و
 گرنگترین وه لام نه داته وه و نه فهرموئ: (عیسا ووشه و موزده ی خاویه و
 گه یاندوویه تی به مریه م و گیانیکه له لایه ن خواوه، داویه به عیسا)
 ئینجا گا وره کان نه گهر (ئیدعا) نه کهن و که نه لټن عیسا کوری خاویه،
 یان خاویه (العیاذ بالله) به لام هه له ی نه وان له وه دایه نه لټن نه و جیاوازیه
 به لگه ی خاویه تی عیسا یه نه مه ش بیگومان هه له یه کی به کجار زور
 گه وره یه و ناقولایه، چونکه نه گهر بی باوکی به لگه ی خاویه تی بی نه بی
 چه زره تی ئاده م شایانتر بی بۆ خاویه تی له عیسا به م بونه وه ئاده م بی
 باوک و بی دایکیشه بازدان به سهر داب و نه ریت گرنگ نییه چونکه
 بیگومان به ده قی قورئان ئاگر بۆ چه زره تی (ئبراهیم علیه السلام) سارد
 بویه وه و به دزی سروشتی خوی، که واته ئبراهیم نه بویه خوا بی
 نه مه ش به سه له هیچه وه بی هیچ شتی نه و بونه وه ره سهر سورپهینه ره
 خوا بوی گران نیه به ووشه ی (ببه) له دایکه وه بی باوک به بی تووی
 عیسا دروست بکا چونکه دروستکردنی چه زره تی (عیسا علیه السلام)
 گه وره تر نیه له دروستکردنی (الکون) واته بونه وهران به تاییه تی
 دروستکردنی چه زره تی (ئاده م علیه السلام) به بی باوک و بی دایک جا
 بیگومان نه صرانیه کان و قه شه کان و پاپاکان ده یانه وی نه خوینه واران
 بخه له تیئن و نه لټن نه دی نه وه نیه خوا له قورئاندا نه لی ﴿رُوحُ

مَنْهُ ﴿ به گویره ی مه به ست و ئاره زوی خویان مانای نه که ن و ئه لّین
 عیسا گیانی که له خواوه به لام له پاش و پیشی ئه و پسته یه وورد نابنه وه
 که له پیشه وه ئه فه رمووی: (ئیه وه دهرمه چوون له سنووری خواو ئاین
 له باره ی عیسا وه ئینجا له دواییشه وه ئه فه رمووی (مه لّین عیسا سیه می
 سی خوایه) جا بیگومان نه گهر ئیه و گاوورو نه صرانیه کان ووشه ی
 ﴿مَنْهُ﴾ نه که ن به به لکه له سه ر خوایه تی عیسا ئه بی ئه و شتانه له
 (ئاسمان و له زه ویدا هه موو خوابن چونکه ئه فه رمووی: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (سوره تی الجاثیه: ئایه تی ۱۳)
 واته خوا پام و دروستی کردوه کردوه بۆ ئیه و شتی له ئاسمانه کان و
 شتی له زه ویدان هه مووان له خواوه ن .

(پیغه مبه ران و فریشته کان شانازی

به ندایه تی خوا نه که ن)

بیگومان نه و ئایه ته ئه پوا له سه ر راست کردنه وه ی (عه قیده و بیرو
 باوه ی) به مه ی پوونی ئه کاته وه که هه ردوو شت له ئارادایه ، خوایه تی
 به ندیه ی خوایه تیه کی ته نیا بۆخۆی تاک و ته نیا و به ندیه کی گشتی بۆ
 هه موو دروستکاره کانی خوا به پیغه مبه ران و به هه موو فریشته و
 جنۆکه و ئاده می یه وه ئه و جا خوای گه وره ئه فه رمووی

﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ^(۱) الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾ أي لن يأنف ويتكبر المسيح في أن يكون عبداً لله فإن عبوديته لله شرفاً يتباهى أي يفخر به (واته: عيسا (مه‌سیح) هه‌رگیز له‌وه حاشای نه‌کردوه که عه‌بدد و به‌نده‌ی خواجه به‌لکو شانازی کردوه به‌نده‌ی خوابی و جا بیگومان قه‌ت خوی به‌زل و گه‌وره نه‌زانیوه له‌ثاستی به‌ندایه‌تی خوادا، جا بیگومان به‌نده‌یی بۆ خوا پایه‌و پله‌یه‌کی زۆر به‌رزو به‌نرخ و خوشه‌ویسته به‌لای (عیساوه) هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کان (سه‌لات و سه‌لامی خویان لیبتت) وه‌مایه‌ی فه‌خرو شانازی به‌نده‌ی خوی بۆ ئه‌وان جا (موفه‌سیره‌کان) ئه‌فه‌رموون ئه‌م ئایه‌ته‌هاته‌ خواره‌وه له‌وه‌لام به‌رپه‌چ دانه‌وه‌ی (مه‌سیحیه‌کانی) نه‌جران دا چونکه (وه‌فدی) نه‌جران وتیان ئه‌ی (موحه‌مه‌د) تۆ به‌ (عه‌یب) و نو‌قسانی ناوی هاوه‌لی ئیمه‌ ده‌به‌ی ئه‌ویش فه‌رموی هاوه‌لی ئیوه‌ کییه‌؟ ئه‌وانیش گو‌تیا‌ن (عیسا)یه‌و، جا فه‌رموی من چی ئه‌لیم ده‌رباره‌ی (عیسا) ئه‌وانیش گو‌تیا‌ن تۆ پی‌ی ئه‌لیی به‌نده‌ی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا، ئه‌وجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پی‌ی فه‌رموون هیچ (عه‌یب و عار نییه‌) به‌حه‌زیه‌تی عیسا بگو‌تریت به‌نده‌ی خواجه (عیسا)ش پی‌ی ناخۆش نیه‌ پی‌ی بگو‌تریت به‌نده‌ی خوا، خۆشی به‌گه‌وره‌ نازانی به‌رامبه‌ر به‌ندایه‌تی کردن بۆ خوا ئینجا ئه‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زی و هاته‌ خواره‌وه که ئه‌وه ئه‌گه‌یه‌نی چونکه هیچ (عارو عه‌یب) له‌وه‌دانیه‌ که چه‌زیه‌تی (عیسا علیه‌السلام). به‌نده‌و پیغه‌مبه‌ری خوابی و جابیگومان چه‌زیه‌تی عیسا سه‌رپیچی له‌وه‌ ناکات و (به‌عه‌یب و عاری)

(۱) واته: چه‌زیه‌تی عیسا (سه‌لامی خوی لیبتت) پی‌ی شه‌رم نه‌بوو خۆی به‌گه‌وره

نه‌ده‌زانی و حاشای نه‌کردوه‌و که خۆی به‌ (عه‌بدو به‌نده‌ی) خوا نه‌زانی..

نازانی که پیغمبر رو به ندهی خوابه و نه و جا خوابی گه و ره نه فہرموویت:

﴿وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ

فَسَيَحْشُرُهُمُ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾ (۱۷۲) ﴿أَي لَا يَسْتَنْكِفُ الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ أَنْ

يَكُونُوا عِبِيداً لَهُ وَاقه: هه روه ها فریشته نزیکه کانی خوا نه وانیش پییان

شهرم نییه وه لایان به رزیه تیه خویان به به ندهی خوا بزائن هه رکه سی

پی شهرم بیت و پازی نه بیت و خوی به گه و ره و زل بزانی و فیزو

ده عیه ی هه بی به وه ی به رامبر خوابی گه و ره یا به وه ی که به ندهی

خوابه نه و که سانه بیگومان خودا له پوژی قیامه تدا هه موو بی باوه پانی

سه رکه ش له مهیدانی (حه شردا) لای خوی کو ده کاته وه و ده یخاته ژیر

لیپرسینه وه و به ره و دوزه خ راپیچیان ده کات و جا هه ق و ناهه ق لیک

ده کاته وه، وه خوابی مه زن نه فہرموویت: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِّن فَضْلِهِ﴾ ﴿واقه: بیگومان

نه وانه ی ئیمان و باوه پیان هیتاوه و کارو کرده وه چاکه کانیان نه نجامداوه

نه وه خوابی مه زن زور به چاکی و به ته وای پاداشتیان نه داته وه و، له

فهل و به خششی تاییه تی خوی به هره مه ندیان ده کات (له به هه شتی

پان و به رینیدا)، ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُم

عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (آی واما الذین أنفوا وتكبروا عن عبادة الله فسیعذبهم

عذاباً مؤجلاً مؤلماً) ﴿واقه: به لام نه وانه ی سه ریچیان کردوه له

به ندایه تی کردنی خودا هه روه ها خویان به گه و ره زانی و سه ریان نه هیتا

ژیر فه رمانی خواو ملکه چ نه بوون، خوا له پوژی دوا پیدا نازاریکی زور به

نیشیان نہ دات، ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (۱۷۲) **واتہ:** هیچ کہ سیک نہ کہ پشتیوانیان لی بکات و دوست و یارمہ تیدہ ریکیان نابیت جگہ لہ خوا لہ سہریان بیتہ وہ لام و دہربازیان بکات و سزایان لہ سہر مہ لبرگی.

(پیوستہ باوہر کردن بہ قورئانی پیروز)

(موفہ سیرہ کان) ئەفہرموون ئەوہی پاستی بیت لہ ئایہ تہکانی رابردودا خوای پەرورەدگار چەند بە لگە و دەلیلیکی لہ سەر (مونافیقہ کان) و ھاوبەشان و (جوولەکە و نہ صرانہ کان) پاست کردەوہ و دەم کوتی بت پەرستان و ناپاکان و جوولەکە و گەرەکانی کرد، لہ پاش ئەوہ ئەوجا بانگی مەمووئادەمیزادی دہکات بە تیکرایی کہ بین و شوینی پیغەمبەر و قورئانەکە ی بکەون و و تا سەرکەوتوی مەردو جیہان بن و جا بیگومان خوای گەرە دەفہرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ أي أتاکم حُجَّة مِّنَ اللَّهِ وَهُوَ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ المؤید بِالْمُعْجَزَاتِ الْبَاهِرَةِ) واتہ ئەو ئەو لکینہ (تتفکرن و بیرکەنہوہ ئەوہ تہ لہ لایبەن پەرورەدگارەوہ بە لگە و نیشانہ یەکی ئاشکراتان بو ھاتووہ، ئەویش پیغەمبەری خودایہ (ﷺ) لہ گەل چەند (موعجیزہ یەکی) پوون و ئاشکراوہ، ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾ (۱۷۳) أي أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْقُرْآنَ ذَلِكِ النُّورُ الْوَضَاءُ) **واتہ:** قورئانی پیروزمان بو ناردوونہ تہ خواروہ کہ (نوور) پوناکیەکی ئەوتویہ کہ پەرشەوقەو، مەرہوہا پیگە ی ژیاانتان بو پووناک دہکاتەوہ و خراپەتان بو جیا دہکاتەوہ لہ چاکە، (موفہ سیرہ کان) ئەفہرموون مەبەست لہ (نوور) قورئانی پیروز

(خوای په‌روه‌ر دگار) ئەم پیغه‌مبەرە (ﷺ) و قورئانی پیروزی ناردووہ بو
 ھەموو ئادەمی بە (ئینس و بە جئنەوہ) ئەوجا بیگومان بە ھۆی ئەو
 دووانەوہ، وە لە پێی ئەمانەوہ بەندایەتی خوا ئەنجام ئەداو بە بپوایەکی
 تەواوی بە خوای گەورە ئەبێ و ئینجا ئەم بەلێن و مزگینێہ دەدات بەو
 کەسانە ی کە بەو جوۆرە خواپەرستی دەکەن ئینجا خوای مەزن لە
 بارەیانەوہ ئەفرموویت: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا
 بِهِ﴾ **واتە:** ئەوانە ی باوہ‌ریان ھێناوہو دەستیان گرتبێ پێیەوہو خویان
 بەستبیتەوہ بە ھۆی گەیشتن و پەزامەندی ئەو^(۱)، ﴿فَسَيُذْخِلُهُمْ فِي
 رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمًا﴾ **واتە:** بیگومان
 ئەوہ لە تائیندە یەکی نزیکدا خوای گەورە دەیانخاتە ژێر سایە ی
 پەحمەتی خوێەوہ، وە لە فەزل و بەخششی خوێ بە ھەرەمەندیان دەکات
 و پێنموونیان دەکات بۆلای زاتی خوێ لە پێگە و پێبازێکی راست و
 درووستە چونکە بەرەو لای خوێ شارەزای پێی راستیان دەکات کە
 ئەویش ئیسلامە و ملکہ‌چی و گوێزپایە لی بۆی لە جیہانداو پێگە ی
 بە ھەشتە لە پۆژی دواییدا^(۲).

(۱) جا بیگومان ئەوانە ی باوہ‌پی دامەزراویان بە خوای گەورە و تاک و تەنھایی ئەو
 زاتە ھێناوہ، لە پێگە ی نوری پیغه‌مبەرایەتی و نوری قورئانەو.

(۲) ئەم ئایەتە بەچەند جوۆرێک (تەفسیر) کراوہ، جا بیگومان مانایەکی زۆر ئەبەخشێ
 و ئەوجا ئەگەر ئەتەوێ بە تیرو تەسەلی بۆت پەوین بیتەوہ بگە پێوہ سەرچاوہ
 (تەفسیرە عەرەبیەکان) ، وەکو تەفسیری قورئبی و ئالوسی و تەفسیری رازی و
 منیرو مراغی و نابلسی و زۆرانی تریش.... ھتد.

((كه لاله) بهو مروثه دهوتریت كهوا بهریت و هیچ

مندالی نه بیت)

خوای گهره دهفه رموویت: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي
الْكَلَالَةِ إِنَّ أَمْرًا هَٰذَا لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ
يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلَثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ
كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾﴾ (أي يسْتَفْتُونَكَ يا أيها الرسول
في شأن الميِّت إذا مات وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَالِدٌ وَلَا وَلَدٌ من يرثه؟ هل تَرِثُهُ أُخْتُهُ
أو أخوه؟ فقل لَهُمْ إذا مات الإنسان وَلَمْ يَكُنْ لَهُ إِلَّا أُخْتُ وَاحِدَةٌ وليس له
آباء ولا أولاد وهي (المسماة بالكلالة) فلاخته الشقيقة أو أُخْتُهُ مِنْ أَبِيهِ
نصف الميراث من تركته وأخوها الشقيق أو لأب يرث جمع تركتها إِنْ لَمْ
يَكُنْ لَهَا وَالِدٌ وَلَا وَلَدٌ/ أي وَإِنْ كَانَتِ الْأَخْتَانِ اثْنَتَيْنِ فَأَكْثَرُ فَلَهُمَا (الثُلَثَانِ)
ما ترك أخوهما وَإِنْ كَانَ الْوَرِثَةُ إِخْوَةً وَأَخَوَاتٍ فَلِلذَكَرِ مِنْهُمْ مِثْلُ نَصِيبِ
الْأُخْتَيْنِ/ أي يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْأَحْكَامَ وَالشَّرَائِعَ خَشِيْتُهُ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ عَالِمٌ
بِمَا فِيهِ مَصَالِحُ الْخَلْقِ وَالْعِبَادِ) وهكذا إِخْتِصَمَتِ السُّورَةُ بِتَقْرِيرِ الْعَدْلِ فِي
مَوْضُوعِ (ميراث النِّسَاءِ وَالْأَخَوَاتِ) على خلاف عادات الجاهلية الظالمة
والحمد لله رب العالمين)، وَاثْنُهُ: ثَمَ هِيَ خَوَارُهُ وَهِيَ. وَاتَهُ هِيَ بَيْغُهُ مَبَر
(ﷺ) دَاوَى (فَتَوَات) لِيْ دَهْ كَهَن دَه رِبَارَهِي (كلاله) كه نه ویش بریتیه له م
جوره كه سانهی (باوك و نه وهیان) له دوا به جی نه ماییت هتا (میراتی) لی

بگرن جا تَو بَلّٰی خَوای گه وره وه لَامَتان ده داته وه له وباره یه وه،
جاییگومان ئه گهر پیاوێک کۆچی دوایی کرد هیچ مندالی نه بوو ته نها
خوشکیکی هه بوو:

ئه وه بێگومان نیوهی مال و میراته که ی بۆ ئه و خوشکه یه تی و به شی
ئه که وی (ههروه هانیوه که ی تریشی ده خریته (بیت المال) و دارایی
گشتی به لام ئه گهر مردووه که ئافره تیک بوو ته نها برابه کی هه بوو ئه وه
براکه ی هه موو (میراته که ی) ئه بات جا ئه گهر مندالی له دوابه جی
نه مابوو، ئینجا خۆ ئه گهر مردووه که دوو خوشکی هه بوو (ئه وه دووبه ش
له سیی به شی مال و سامانه که ی به وان ده دریت) به لام خۆ ئه گهر
(میراتگران) خوشک و برابوون له پیاوان و ئافره تان پیک هاتبوون ئه وه
بێگومان (نیرینه) دووئه وه نده ی میننه ی هه یه و ده بات خودا ئابه و
شیوه یه کاروو فه رمانی ئایین و (شه ریه ته که ی) باس ئه کات یابۆ روون
ده کاته وه نه بادا لیتان تیک بجی و بشیویت (نه زانن میراتی ئه وانه چۆن
ده بیت). یان وه کوو زه مانی نه قامی (میرات) دابش بکه ن چونکه
له راستیدا (خوای مه زن) به هه موو شتیک زاناو ئاگاداره، ده زانیت چی
به رژه وه ندی گشتی تیدا یه و نزیکه له دادپه روه ریه وه ئیتر سوپاسی
بپایان بۆ په روه ردگاری مه زن.

زۆربه ی (موفه سیره کان) ئه لێن خَوای مه زن له کۆتایی سوره تی
نیساندا باسی مالی میرات ئه کاو هه روه کو له سه ره تای سوره تی
(نیساندا) باسی مالی میراتی کردووه و له ئایه تی (۱۱۲) داو بۆ
دامه زراندنی باسی مالی میرات هه تاکو مونا سه به پهیدا ببی و له به ینی

ئەوێ و ئاخری ئەم سورەتەدا جابەرەها بەرانی کۆپی عازب ئەلێت
 ئەم ئایەتە ئاخەر ئایەتە لە قورئانی پیرۆز دابەزیو^(۱). لەکاتیکیدا
 پیغەمبەر (ﷺ) خۆی ئامادەکردبوو بۆ حەجی مائاواوی (الحجّة الوداع)
 ئینجا بەبۆنەی جابەرەو (رەزای خوای لیبیت) دابەزی هەرەوێک پێشەوا
 (بوخاری و موسلیم) ئەگێرنەوێ ئەمەش دەقی فەرموودەکە بە عەرەبی
 (عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَمَعَهُ
 أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَأَنَا مَرِيضٌ لَا أَقِلُّ فَتَوَضَّأَ فَصَبُّوا عَلَيَّ مِنْ وُضُوئِهِ فَقُلْتُ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) إِنَّمَا يَرْتُنِي كَلَالَةٌ؟ فَتَرَلْتُ آيَةَ الْفَرَاخِ^(۲)، واتە: جابری
 کۆپی عەبدوللا (رەزای خوای لیبیت) دەلێت من نەخۆش کەوتم ئینجا
 لەهۆش خۆم چوو بووم پیغەمبەر (ﷺ) تەشریفی هاتە لام (ئەبوبەکر) لە
 خزمەتی دابوو هاتن بۆ دیدەنی و سەردانیم ئینجا لەنەکاوە ژورێ کەوتم
 و من زۆر نەخۆش بووم، ئەوجا پیغەمبەر (ﷺ) دەستنویژی گرت و ئاوی
 دەستنویژەکیان لێ پرژاندم و جابەرەکەتی پیغەمبەر (ﷺ) چاک
 بوومەوێ هۆشم هاتەوێ سەرخۆ دواتر گوتم ئەی پیغەمبەرێ خوا (ﷺ)
 من بەراستی هیچ کەس (میراتم) لێی ناگیرێ و جگە لە (کالالە؟) نەبی و
 واتە ئایە (میراتەکەم) چۆن دابەش بکری کە هەر براو خوشکم (میراتم)
 لێ بگرن، هەرەوێ نە باوک و دایکم هەن نە کۆپو کچم هەن جابەرە هیچ

(۱) بەلام هەندێ لە (موفەسیرەکان) ئەلێن ئاخەر ئایەت کە نازل بووێ ئایەتی (الْيَوْمَ
 اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ) هەندیکێ تر ئەلێن سورەتی (النصر) ئاخیری کۆتایی قورئان نازل
 بوو.

(۲) رواه الإمام البخاري برقم | ۱۹۴، ومسلم. برقم | ۴۱۴۲.

شیوه‌یه که پیغمبر (ﷺ) و لامی نه دامه وه تا ثایه تی (فه رایض) هاته خورای مهروه کوئه فهرموویت: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾^(۱)، واته: نهی پیغمبر (ﷺ) لیست ده پرسن ده باره‌ی که سیك باوك و مندالی نه بییت و بمریت، تویش بلای له وه لامیاندا خوا فه تواتان بؤ نه دات و وه لامه تان نه داته وه ﴿إِنْ أَمَرُوا هَكَذَا لَيْسَ لَهُمْ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾ واته: به راستی نه گهر بیایک کچی دواپی کرد، مندلی نه بوو، ته‌نھا خوشکیکی مه بووئه وه نیوه‌ی مال و سامانه‌کی بؤ نه و خوشک‌یه تی^(۲)، به لام زانایان نه فهرموون نه گهر کچیکه‌ی به جیهیشت، نه وه مندالیکه به جی هیشتووه نه وکاته خوشک هیچ نابات و به لام (جمهور) دژی نه م رایه‌ی نه مانه کچ (به فهرن) نیوه وهرده‌گری خوشکیش به (عه‌سه‌به) نیوه‌کی تری وهرده‌گری جا بیگومان به به‌لگه‌ی تر جگه له م ثایه ته چونکه نه م ثایه ته (فه‌رن) نیوه‌ی بؤ داناوه به لام به (عه‌سه‌به) به پیی نه و فهرموده‌یه که (بوخاری) هیثاویه تی (عَنْ سُلَيْمَانَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ عَنِ الْأَسْوَدِ قَالَ قَضَىٰ فِينَا مَعَاذُ بْنُ جَبَلٍ عَلَىٰ عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) النِّصْفَ لِلْبِنْتِ وَالنِّصْفَ لِلْأَخْتِ ثُمَّ قَالَ

(۱) که لاله: که بریتیه له و که سانه‌ی باوك و نه وه‌یان له دوا به جی نه مابیت تا میراتی بگن لئی.

(۲) زانایان نه فهرموون نیوه‌کی تریشی ده‌خریته دارایی گشتیه‌یه وه له به‌رژه‌وه‌ندی گشتی و پپرژه گشتیه‌کاندا سوودی لی وهرده‌گیریت، بپوانه (ته‌فسیری په‌وشه‌ن) له نووسینی (به‌ریز بورهان محمد امین)، لاپه‌ره | ۱۵۰.

سَلِيمَانَ قَضَىٰ فِينَا، وَلَمْ يَذْكُرْ عَهْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ^(۱)، **واته:** له ریگهی (سوله یمانه وه له ئیبراهیمه وه) له ئه سوه ده وه (په حمه تی خویان لیبیت) ئه فه رمووی: مه عازی کوپی جه به ل (ره زای خوای لیبیت) بریاری بۆداین له زه مانى پیغه مبه ری خودا (ﷺ) به نیوه بۆ کچ و نیوه ش بۆ خوشک، پاشان (سوله یمان) گوئی بریاری بۆداین به لام باسی پیغه مبه ر (ﷺ) نه کرد، جا خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَهُوَ بِرِثْهَآ إِن لَّمْ یَكُنْ لَهَا وَلَدٌ﴾ **واته:** خو ئه گه ر خوشکه که ش بمریت و هیچ مندالی له پاش نه بوو ئه وه براهی ته وای میراته که ی ده با، به لام که کوپو باوکی نه بوو، خو ئه گه ر باوکی مابوو براهه (میراتی) لی نابات جا وای دابننن که سیکی له گه لدا بووه به (فه رز) میراتی وه رده گرت ، وه ک میرد یا برای دایکی، ئه وه به شی خویان پی ئه درئ چونکه ئه وه ی ده مینتته وه ئه درئ به براهه وه ره وه ها پیشه وا (بوخاری و مسلم) له عه بدوللای کوپی عه باسه وه (ره زای خوای لیبیت) ئه گپنه وه که پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: (أَلْحِقُوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا فَمَا أُبْقِیَتْ الْفَرَائِضَ فَلَا وَلَی رَجُلٌ ذَکَرٌ) ^(۲)، **واته:** میرات بده ن به خاوه نه کانی ئه وانیه ی ماف و هه قیان هه یه ئینجا ئه وانیه ی به جئ ده مینتت بۆ نزیکترین که سی نیرینه یه، جا خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿فَإِن کَانَتَا اثْنَتَیْنِ فَلَهُمَا الثُّلَاثَانِ مِمَّا تَرَکَ﴾ **واته:**

(۱) بروانه ته فسیری (ابن کثیر) لیکولینه وه ی (عبدالرزاق المهدی)، به رگی | ۲،

لا په ره | ۴۰۲.

(۲) أخرجه البخاری برقم | ۶۷۴۱.

بیگومان نه گهر نه مردووه دوو خوشکی لی به جیمان نه وه دوو به شیان
له سی به شی بو هه یه، جا هه روها نه گهر له دوو خوشک زیاتر بوون
وه کو نه فهرمویت: ﴿وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً﴾ واته: نه گهر
چه ند خوشک و چه ند برابره له پاش مردوو به جی مابوون مردو مندالی
نه بوو واته کومه لیک نیرو می خوشک و برا بوون، له پیاوان و ئافره تان
پیک هاتبوون ﴿فَلِلَّذِكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ یانی هه نیرینه یی دوو
نه وهنده ی مینه میراتی وهرده گری واته (میراته که) ده کری به دوو به ش
بو برا به شیک بو خوشک ﴿يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا﴾ واته:
بیگومان خوی مه زن نه و (حوکم) و یاسایه تان بو پۆن نه کاته وه،
نه وه کو لیتان تیک بجی و سهرتان لی بشیوی و هه ق و مافی به کتر بخون
و زهوت بکن ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ واته: بیگومان خوی
که ورده ش به هه موو شتیک زانایه، هه رچی بیکه ن و له به ش کردنی میرات
گهر به فهرمان و (شهرعی) خواو پیغه مبه ر ﴿﴾ دابه شی نه که ن خوا
خوی ئاگاداره و پیی نه زانی.

(چه ند باسیکی گرنگ)

۱- پیشه وا (نه سائی له جابره وه) (خوا لئی رازی بیت) ده گیریته وه
نه فهرمووی: من نه خوش که وتم ئینجا پیغه مبه ر ﴿﴾ سهردانی کردم
ئینجا عه رزم کرد نه ی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ وه سیهت بو خوشکه کانم

بکہم به ستيه کی مالہ کہم ، فہرموی باشہ ووتہم ئہ گہر نیوہی مالہ کہم
 بکہم چوئہ؟ فہرموی باشہ ئہ و جا تہ شریفی ہہ لساو پوئی بہ لام
 ہندہی پینہ چوہاتہ وہ لام و ئہ مجارہ فہرموی، پیم وانیہ بہم
 نہ خوشیہ بمری، جا خوی گہورہ (ثایہ تیکی) ناردوہ بوم کہ ئہ ندازہی
 بہ شہ (میراتی) خوشکہ کانی روون کردوئہ وہ ، ئہ ویش دوہہ شی لہ سی
 بہ شہ ئہ و جا لہ وہ بہ ولوہ (جابر) دہیگوت ئہم ثایہ تہ دہربارہی من
 ہاتوئہ خوارئ^(۱)، واتہ قورئان ئہ فہرموئیت : ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ
 يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾ وہ ہر وہا دہ گیرنہ وہ لہ (ئہ بوبہ کری سدیق
 (رہزای خوی لیبت) لہ ووتاریکی دا فہرموی ناگادارین ئہ و ثایہ تہی
 کہ پہرہردگار لہ سورہتی (النساء) دا دہربارہی (میرات) ہہ ناردوہ تیہ
 خوارئ ثایہ تی یہ کہ میان دہربارہی مندال و باوک ہاتوئہ خوارئ بہ لام
 دوہہ میان دہربارہی ژن و میرد و خوشک و برای دایکی ہاتوئہ خوارئ
 چونکہ بیگومان ئہ و ثایہ تہی (سورہتی النساء) ی کوتایی پیہیناوہ و
 دہربارہی خوشک برای باوک و دایکی یان خوشک و برای دایکی ہاتوئہ
 خوارئ.

(۱) موفہ سیرہ کان/ ئہ لئین ئہم فہرموودہ یہ جیاوازہ لہ گہل فہرموودہ ی پیشووی
 (جابر) کہ دہربارہی ثایہ تی| ۱۱ ی ئہم سورہتی نساء.

۲- (ثیبین و که سیر) له ته فسیره کهیدا^(۱)، له ئیبین و جه ریری
ئه لته بهری به وه (نه قلی) کردووه له تاریقی کوپی شه هابه وه ئه لی
حه زه تی عومه ر (ره زای خوای لیبیت) په تیکی به ده سته وه بوو
هاوه له کانی پیغه مبه ری (ﷺ) کوکرده وه و پاشان فه رمووی ئیستا
برپاریکی وا ده دم له باره ی (که لاله وه) ئافره تان له ناو شوینه کانی
خوایندا باسی بکه ن ئه و جا له و کاته دا ماریک له ماله که وه هاته دهره وه و
ئینجا بلاوه یان لی کرد ئه ویش فه رمووی ئه گه ر خوای گه وره حه زی
کردبایه و پیوستایه ئه وه ئه و کاره ته واو ببی ته واوی ده کرد، دیسان
عومه ری کوپی خه تاب (ره زای خوای لیبیت) فه رمووی خۆزگه له
پیغه مبه رم پرسیبایه له سی شت چونکه ئه وه م پی خوشتر بوو
له و شتری سوور هه روه ها کی جنشینیه تی دواپی خۆی؟ وه هه روه ها له و
که سانه ی گوتیان دان ده نیین به دانی زه کات له مال دارایی به لام نایده ن
به تو، ئایه شه پرکردن له گه لیان هه لاله؟ یان نا... وه له باره ی
که لاله یشه وه، دیسان (ثیبین و جه ریر) ئه لیت ریوایه ت کراوه له عومه ری
کوپی خه تابه وه (ره زای خوای لیبیت) که فه رموویه تی: (من پیم شه رمه
له م باره یه وه ره نیم جیاواز بی له له گه ل ابوبکری صدیق (ره زای خوای
لیبیت) چونکه ده لی ئه وه بیجگه له کوپو باوکه ئینجا ئه وه ی ئه بو به کر
(ره زای خوای لیبیت) فه رموویه تی (ئه وه بیگومان زۆرینه ی
ئه صاحبه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) و تابعین و پیشه وایانی ئه م ئومه ته له

(۱) بهوانه هه ردوو ته فسیره کان: ۱- ته فسیری طبری، ۲- تفسیری ابن کثیر،

هه ردوو ککیان به جوانی پوونی ده که نه وه.

کون و تازه دا هر وایان گوتوه، قورئانیش به لگه یه له سه ری هه روه کو

فه رمویه تی ﴿بَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضْلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (۱۷۶)

۳- پیشه وا (بوخاری و موسلم و ترمزی) هیناویانه له به رائی کوپی

عازیب (ره زای خوای لیبیت) که ئاخیر سوره ت که هاتوته خواری

سوره تی (به رائه ته)، وه هه روه ها (ئاخیر) ئایه تی که دابه زیوه

﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾ بووه هه روه کو له

پیشه وه ئاماژه مان بوکرد به لام (ئیمامی ترمزی) هیناویه تی له

عه بدوللای کوپی عه مره وه (ره زای خوای لیبیت) ده لیت (ئاخیر)

سوره تی که هاتووته خواره وه سوره تی (مائیده) بووه به لام هه ندیکی

تر له زانا (موفه سیره کان) یش ئه فه رموون که وا عه بدوللای کوپی ئیمامی

عه باس (ره زای خوای لیبیت) فه رمویه تی (ئاخیر) سوره ت که دابه زیوه

سوره تی ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ بووه، وه هه روه ها هه ندیکی تر له

(موفه سیره کان) ئه لین سوره تی به رائه ت (ئاخیر) سوره تی بووه که

دابه زیوه له (حه ربا) واته له جه نگا، به لام سوره تی (المائده) ئاخیر

سوره تی که نازل بووه له غهیری حه ربا یانی جه نگا به لام سوره ی

(النصر) ئاخیر سوره تی کورته ۳ ئایه ته وه ک پیشه وا (موسلم)

هیناویه تی ده لی ئه مه ته نها سوره تی که هه مووی پیکه وه به جاری

هاتبی، هه روه ک به ئاخیر سوره تی قورئانی پیروزی داده نیت وه کو

پیشه وا (نه سائی) ریوایه تی ده کات هه روه ک به هیمای کۆچی دوایی

پنجه مبه ریش (ﷺ) داده نیت چونکه شیخ (ئیبین حه جه ری عه سقه لانی)

به م شیوهیه له (کتیبی فتح الباری) باسی کردوه^(۱).

خوینه‌واره نازیزه‌کانم/ که‌وابوو هیچ مونا فی نابئ بو ئه‌وهی که
وتمان (ئاخیر) ئایه‌تی هاتوته خواره‌وه ئایه‌تی (ربا) بووه هه‌روه‌هاش
(ئاخیر) ئایه‌ت ئایه‌تی ﴿وَأَتَقُوا يَوْمَ تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ﴾ بووه،
هه‌روه‌کو ماموستا (عبدالکریمی مدرس) وای فه‌رموو له ته‌فسیری
نامیدا، خوای گه‌وره ئه‌جروو پاداشتی بداته‌وه.

(پاشکو)

له‌کو‌تاییدا ئه‌م فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌خه‌ینه به‌رچاوی
خوینه‌واره‌کان که‌وا هه‌زه‌ت (ﷺ) فه‌رمانمان پئی ئه‌کاو ئه‌فه‌رموویت:
(تَعَلَّمُوا الْفَرَائِضَ وَعَلِّمُوهُ النَّاسَ فَإِنِّي أَمْرُؤُ مَقْبُوضٌ)^(۲) واته: فی‌ری
زانستی میرات ببن و خه‌لکیش فی‌ره زانستی میرات بکه‌ن چونکه‌ من
ئینسان و مرو‌فیکم ده‌رم و له‌ناوتاندا نامینم میراتان بۆبه‌ش بکه‌م.

جا بێگومان له‌ قورئانی پی‌رۆز له‌ باب‌ه‌تی (میرات) دووجار وشه‌ی
(کلاله) هاتوه، له‌هه‌مان سوورته له‌ ئایه‌تی دوازه (۱۲) وه له‌ ئایه‌تی
(۱۷۶) دا هاتوه، جا له‌ مانای که‌لاله‌دا (موفه‌سیره‌کان) و زانایان و ته‌ی
زۆریان هه‌یه له‌ پاقه‌و مانای وشه‌ی (کلاله) به‌لام ئه‌وه‌ی که
هه‌لبێژێردراوه هه‌روه‌ها زۆریه‌ی ئه‌صحابه‌کان و تابعه‌کان و زانایانی

(۱) بروه‌نه په‌رتوکی (فتح الباری شرح صحیح البخاری)، له‌ دانانی (حافظ ابین حجر

العسقلانی)، به‌رگی ۸، لاپه‌ره ۶۰۵.

(۲) روه‌ا الحاکم فی مستدرکه وصححه.

شہر) فہرموویانہ لہم بارہیہ وہ واتای (رجلٌ کلالۃً أو امرأةٌ کلالۃً) واتہ
 ئو مردووی کہ نہ (باوک و نہ کوپو کچی) لہ دووانہ مابیت، خاوهنی
 (تہفسیری نامی) ئو فہرموویت (کہ لالہیش) مردوویہ کہ نہ ئو ولادی بیی
 جا بیگومان گہرہ کہ لہ گہل ئم خوشکانہ یا لہ گہل ئم برایانہ دا
 باوکیان (مہ وجود) نہ بی ئو گہر نا باوکہ کہ یان ئو مانہ (حہ جب) ئو کاو
 واتہ بی بہشیان ئو کا، میراتہ کہ بوخوی بی وہ کو لہ (حہ دیسی)
 حہ زہ تا دہرہ کہ وتووہ^(۱).

زور شوکرو سوپاسی خوی گہرہ و مہ زن ئو کہ م کہ
 یارمہ تی دام بو تہ واو کردنی سورہ تی (النساء) لہ بہ یانی
 چوارشہ مہ ی | ۱۰ ی (ذی الحجہ) بہ رامبہر ۲۳ ی ئو یلول ی
 سالی ۲۰۱۵ ی زاینی (والحمد لله اولاً و آخراً و صلی اللہ
 علی سیدنا محمد و علی آلہ و أصحابہ إلى يوم الدين).

(۱) سود لہم سہرچاوانہ وہر گہراوہ: ۱- تہفسیری قرطبی، بہرگی ۲، لاپہرہ ۲۵۸،
 تفسیری (الکبیر للامام فخری الرازی)، ج ۴، لاپہرہ ۲۷۲. ۲- تہفسیری نامی ماموستا
 (مہ لا عبدالکریمی مدرس)، بہرگی ۲، لاپہرہ ۴۸۷. ۳- تہفسیری رامان لہ نووسینی
 خوالیخوشبوو (احمد کاکہ محمود)، لاپہرہ ۱۹۲. ۴- تہفسیری ئو نایہ تانہ ی کہ
 بہ ہوکاریکہ وہ دابہ زیون لہ نووسین و نامادہ کردنی بہرگز (عبداللہ محمد داود
 سہنگاوی)، بہرگی یہ کہ م، لاپہرہ ۳۲۴. ۵- مہر وہا بپوانہ: (تہفسیری روشن)
 لہ نووسینی ماموستا (برہان محمد امین) لاپہرہ ۱۵۴.

تەواو كەرى جزئى شەشم

(سورة تى المائدة)^(۱) مدنيّة^(۲) وآياتها مائة وعشرون

- (۱) ووشەو فەرموودەى (مائىدە) بەوہ زانراوہ يانى (سفرەو خوان) چونكە بىگومان نەویش بەسەرھاتىكى ھەيە دواىى باسى ئەكەين بە تىروتەسەلى (إن شاء الله).
- (۲) موفەسىرەكان/ واتە مەدەنى/ نەوہىە/ كە لەپاش كۆچ كردنى پىتفەمبەر (ﷺ) لە مەككەوہ (ھىجرەتى) كردو بۆ شارى مەدینەى مەنەوہرە/ ئىنجا ھاتۆتە خواری و دابەزىوہ.

ٲهوش سوورہٲی (مائءہ) ٲہ جا بیگومان ٲہم سوورہٲہ (۱۲۰) ٲاہٲہ و
لہ مہ دینہ دابہ زیوہ و ھاتوٲہ خواریوہ جگہ لہ ٲاہٲہٲی (۳) نہ بی چونکہ
(موفہ سیرہ کان) ٲہ فہرموون ٲہو سوورہٲہ لہ کیوٲی عہرہ فات لہ کاتی
حہ جی مائٲاواٲی ھاتوٲہ خواریوہ، بہ بہ لگہٲی ٲہرتوکی (صہ حیجی
بوخاری و موسلیم) ٲہ گٲرنہوہ لہ دواٲی کوچکردنی ٲٲغہ مہر (ﷺ) بو
مہ دینہ ھاتوٲہ خواری ٲہو جا با ھندی ٲاہٲہٲی لہ (مہ ککھش) نازل
بووٲی ھہ روہ کو حہ زرہٲی (عوہر) فہرموویہٲی ٲاہٲہٲی (الْیَوْمَ اَکْمَلْتُ
لَکُمْ دِیْنَکُمْ) ٲٲواری لہ (عہرہ فہ) روژی ھہ ٲینی لہ سالی حہ جی مائٲاواٲی
دا ھاتوٲہ خواری و ٲہ مہش زور مہ شہوورہ .

(چہ ند ناگاداریہ کی گرنگ)

ٲہ کہم :- ھہ روہ کو زورہٲی (موفہ سیرہ کان) ٲہ لٲن ٲہم سوورہٲہش و ہ
سوورہٲی ھاوړٲیکانی خوٲی (بہ قہرہ، نیساء، ٲہ نفال) گرنگیہ کی زور
دہدات بہ (حوکم) و ٲہ حکام و ٲاساکان جا بیگومان (موفہ سیرہ کان)
ٲہ فہرموون ٲہم سوورہٲہ ٲیروزہ سراوہ و (مہ نسوخی) ٲٲدا نیہ و / ۱۸
اواتہ ھہ ژدہ ٲرٲاری (فہرن) و واجباتی خواٲی ٲٲدایہ چونکہ ٲیمامی
(قورٲبیش) لہ تہ فسیرہ کہ ٲدا (نہ قل لہ ٲیبن و عہرہ بی) ٲہ کاو لہ احکام
القرآن دا^(۱)، کہ ٲہویش نہ قل لہ (أبی میسرہ) ٲہ کاو ٲہ فہرموویٲ: (إِنَّ

(۱) ٲہوانہ: ٲہرتوکی احکام القرآن لہ نووسینی ٲہبوکر محمد بن عبد اللہ الاندلسی
المالکی المعروف بابن العربی، بہرگی / ۲، لاٲہرہ / ۳، چاپی میصر، ھہ روہا ٲہوانہ
(تفسیر النابلسی - تدبر آیات اللہ فی النفس والکون والحیاء) لہ نووسینی / الدکتور
(محمد راتب النابلسی) بہرگی / ۳ / لاٲہرہ / ۲۱.

فِيهَا ثَمَانِي عَشْرَةَ فَرِيضَةً قَرِيبًا كَانَ أَلْفَ فَرِيضَةٍ وَاتَه بِهَرِاسْتِي سوره تي
(مائیده) هه ژده هه ریزه و واجباتی تیدا هه یه هه روه کو له پيشه وه
باسکراو، به لکو ده لیت زیاتر له هه زار (۱۰۰۰) حوکم و یاسای شهرعی
تیدایه و لیتی وهرئه گیری.

دووه م: - نه م سوره ته له کاتی گه پانه وهی حه زره ت (ﷺ) له حوده ییبه دا
نازل بوه و هاتوته خواره وه چونکه بیگومان باسی یاساو حوکمه
شهرعیبه کان نه کاو نه وهش له بهر نه وهیه که هیشتا ده ولته تی ئیسلامی
له سه ره تای پیگه یشتنیدابوو، ئینجا پیویستی به گهل (حوکم) و یاساو
پینمای شهرعی خوایی هه یه نه مهش کورته یه کی نه و (حوکمانه یه) که
نه م سوره ته پیروژه لییان ده دوی: -

جا بیگومان سوره تی مائیده چهند یاساو (حوکمیکي) شهرعی تیدایه
وه کو (حوکمی) پیکه وتن عهد و په یمان به ستن و شیوهی ئاژه ل
سه ربپن و نیچیر پاوکردن و ئیحرام به ستن و حه ج یان به عه مره
هه روه ها (حوکمی) سه وداو مامه له و ماره کردنی ئافره تی مه سیحی و
جوله که و هه روه ها خاوینی و ده ستنوژو خوشووشتن و ته یه موم و
کاتی مردن و وه سیه ت کردن و هه روه ها باسی عه ره ق و قومارو سزای
هه لگه پانه وه له ئایینی و سزای دزی و پیگری (قاطع الطریق) و
که فاره تی سویند و باسی سه رده می (جاهلیه ت) و نه فامی و نه زانی
ده رباره ی بوچه ی ره و صائیبه وه ، وه صیله و حام، هه روه ها حوکمی
نه وانه ی به فه مووده ی قورئانی پیروژ ناکن و پازی نابن و ... هتد.

سیه م: - چهند فه مووده یه که له باره ی سوره تی (المائدة) وه هاتوه ،

چونکہ ده گپړنه وه که پیغه مېهر (ﷺ) له حه جی مالّ ثاویبی دا سوره تی (المائدہ) ی خوینده وه و فہرموی (یا ایہا الناس إنّ سورۃ المائدہ آخر ما نزل فأحلّوا حلالہا وحرمّوا حرامہا وفي رواية (نزلت سورۃ المائدہ والفتح)^(۱)، واتہ: بیگومان دوا سوره تی قورثان کہ دابہ زیوہ سوره تی (مائیدہ) بووہ ہر شتیکی تیدابوو بہ (حہ لال) واتہ پړوا دانرابوو ئیوہ بہ حہ لالی بزائن، وہ ہرچیسی تیدابوو بہ (حہ رام) واتہ قہدہ غہ کراو بہ (حہ رامی) بزائن، وہ له ریوایہ تیکی تر دا ئہ لّی کوتا سووہ له قورثان کہ دابہ زیبی سوره تی (مائیدہ) وہ له گہل سوره تی (الفتح) ہ، وہ ہرودہا له فہرمودہ یہ کی تر دا ئہ فہرموویت: له ئہ سمای کچی یہ زید (پہ زای خوای لیبت) ئہ لیت: (قالت إني لأخذُ بِزِمَامِ الْعَضْبَاءِ^(۲) نَاقَةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) إِذْ أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ الْمَائِدَةُ كُلُّهَا فَكَادَتْ مِنْ ثِقَلِهَا تَدُقُّ بِعَضْدِ النَّاقَةِ^(۳)، واتہ: دہ لیت من جہ وی ولأغہ کہ م گرتبوو کاتیک کہ سوره تی (مائیدہ) نازل بوو و ہاتہ خواری ئینجا لہ بہر قورسای (حیملہ کہ) خہ ریک بوو لاقی ووشرہ کہ بشکی، چونکہ بیگومان کاتی کہ پیغه مېهر (ﷺ) نیگای بوو ہاتوہ قورسایہ کی زوری پی گہ یشتووہ جا لہ بہر ئہ وہ کہ سواری ولأغہ کہ بووہ ئہ وکاتہ ولأغہ کہ شی باری قورس و گران بووہ و وہ حی و

(۱) رواہ الامام أحمد والترمذی والبیہقی والحاکم والنسائی، عن عبد اللہ بن عمرو (رضی اللہ عنہ).

(۲) زوریہ ی (نہلی سیرہ) ئہ لّین عضباء ناوی ئہ و حوشرہ بووہ کہ پیغه مېهر (ﷺ) سواری بوہ و پی چووہ تہ غہ زا.

(۳) رواہ الامام أحمد برقم الحدیث/ ۲۷۶۱۶، ہرودہا پٹشہ وا (طبرانی و بہیہ قیش)

ہیناویانہ له ئہ سمای کچی یہ زیدہ وہ (پہ زای خوای لیبت) .

و هەچی و نیگایە که که بۆی دانە بە زێ.

چوارەم: - (موفە سیرەکان) ئە فەرموون سورەتی (المائیدە) سێ داستان و چیرۆکیشی تێدا یە هەروەها بێگومان ئەو ی پاستی بێت زۆر پەندو نامۆزگاری لی وەر دەگیری:

۱- داستان و چیرۆکی بەنی (ئیسرا ئیلی یەکان) که لە گەڵ حەزەرەتی موسادا بە چەرد هاتن و گوێیان ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾ سورەتی (المائیدە)، ئایەتی/ ۲۴، دواتر لە جیگای خۆی باسی لێو ئەکەین.

۲- داستان و چیرۆکی دوو کۆرەکانی حەزەرەتی ئادەمە و که (قابیل) هابیلی) کوشت ئەمەش (تاوانێکی) زۆر گەورە بوو که لە سەر پووی زەویدا ئەنجامی دا.

۳- داستان و چیرۆکی ئەو (سەفرەو) خوانە بوو وەکو بە هەرەو موعجیزە یە ک بۆ حەزەرەتی عیسا (سەلامی خوای لێبێت) لە سەر داوای (حەواریەکان) دابەزی ، چونکە حەواریەکان داوایان لە حەزەرەتی عیسا کرد (العیلی) که لە خوای بە دەسەلات جەمێک خواردنیان بۆ بنێرێتە خوارەو که بە لگە بێت بۆ پیغەمبەر یەتی حەزەرەتی عیسا (سەلامی خوای لێبێت) لە سەر پاستی داوایەکانی.

(وهفا به وادهو به لَين پيويسته جي به جي بڪهن)

بسم الله الرحمن الرحيم واته به ناوي خواي گه وره و ميهره بان و دلوثان، خواي گه وره ده فهرموويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ أَي يَا مَعْشَرَ الْمُؤْمِنِينَ أَوْفُوا بِالْعُقُودِ وَهُوَ لَفْظٌ يَشْمَلُ كُلَّ عَقْدٍ وَعَهْدٍ بَيْنَ الْإِنْسَانِ وَرَبِّهِ) واته ئه ئه وانه ئه باوه پرتان هيتاوه گشت په يمانيك جي به جي بڪهن و يان ئه ئه كومه لي نيمانداران (وهفا) بڪهن بهو (عقودو) (عهودو) بهو (عهده) و په يمانه ئه كه به ستراره له گه لتانا وه يا به ستوتانه له گه ل خاوا خه لكدا، وهك (به ستنى كپرين و فروشتن و به يع و سه له م و ثيجاره و پهرن و نه زرو ته لاق و نيكاح و ماره پريني ژنان و هاوبه شيتان له ماله وه داو سويند خواردن) و جگه له وانه ش له و شتانه ئه خواي مه زن داواتان لي ئه كا.

(باسيك له نازده لي قه ده غه كراو چه لال واته رهوا)

(موفه سپره كان) ئه لَين خواي گه وره و مه زن و ميهره بان له م ثايه ته دا باسي نازده لي (چه لال) و (حه رام) مان بو پون ئه كاته وه هه روه كو ده فهرموويت: ﴿أَحَلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةً الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ﴾ أَي أُبِيحَ لَكُمْ أَكْلُ الْأَنْعَامِ وَهِيَ الْإِبِلُ وَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ وَالْمَعْزُ... الخ، بَعْدَ ذَبْحِهَا) واته: بيگومان چه لال كراوه بو نيوه خواردني گوشتي هه موو نازده ليك وه كو گوشتي وشترو كاو مانكاو مه پو بزن و ... هتد، دواي سه رپرنيان

حه لاکراوه بۆتان^(۱)، ههروهه ها ئه وهی وینهی ئه وانیش بیست وه کو
 هه یوانی کیوی و که ره کیوی و بزنه کیوی و ئاسک و ئه و جۆره شتانه یه
 که ده توانی به هوی سه ربپینی (شه رعی) یه وه گوشه که یان بخۆن، یان
 شیریان بدۆشن، چونکه به راستی جۆره ها خواره مه نی لی دروست
 ئه کری، وه ههروهه ها ده توانن سوودو قازانج له خوری و مووه که شیان
 وه ربگرن، جا بیگومان هه موو ئاژه لیک بۆتان په وایه که گوشته که ی
 بخۆن مه گه ر ئه و ئاژه له نه بی که له ئایه تی دوا ییدا بۆتان
 ده خویندریت ه وه، ﴿غَيْرِ مُحْلِي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ واته: له وکاتی
 له به رگی ئیحرامدان بۆ به جیهیتانی هه ج یا عومره، نابی له هه یج شوینی
 پاو بکه ن، چونکه بیگومان ئه وه بزانه که پاوکردن بۆتان هه لال نییه
 له کاتی که له ئیحرامدان، جا خوی گه و ره ده فه رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ

مَا يُرِيدُ ۝۱﴾ واته: به راستی خوی گه و ره هه ر شتیکی بوویت فه رمانی
 پی ده کات و بریاری له سه ر ده دات به پیی ئه و حیکمه ته ی که خوی
 ده یزانی، ئه و جا کاتی خوی گه و ره قه ده غه ی کرد پاوی نیچیر له کاتی

(۱) ههروهه ها بیگومان به چکه ی هه ر کامیکیشیان نه گه ر له دوی سه ربپینی له ناو سگیاو
 گیانی تیدا نه مابی، به لام نه گه ر گیانی تیدا مابی ئه وه نه بی سه ری بیپی به لام که
 دایکه که ت سه ربپی و بیچوه که گیانی تیدا نه مابوو، ئه وه سه ربپینی له گه ل
 سه ربپینی دایکه تی، وه کو پیغه مبه ر (ﷺ) نه فه رمووی: (كَلَوْهُ إِنْ شِئْتُمْ فَإِنَّ ذَكَاتُهُ
 ذَكَاتُ أُمَةٍ) رواه أبو داود والترمذي، واته: بیخۆن نه گه ر ئاژه زووتان بوو چونکه
 به راستی سه ربپینی به چکه که سه ربپینی دایکه تی.

چوونه ناو ئیحرام پۆشین له کاتی حه ج و عومره دا^(۱)، به بۆنه ی قه ده غه کردنی شکاندنی ریزی (خاکی حه ره مه وه) ئینجا بانگ کردنی تر ئاراسته ی برپا داران بۆ جله و گیران له شکاندنی (شیعاره کان) و دروشمه کانی خوای گه وره یان ئه و شتانه ی که خوا پیرو زو پێزداری کردوون جا ئه فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ﴾
 واته: ئه ی ئه و که سانه ی ئیمان و باوه پتان هیناوه، له و پێوشوینه ی خودا بۆ ئیوه ی داناوه لامه دن، چونکه ئیبن و عه باس (په زای خوای لیبیت) ئه فهرمووی: (مه به ست پێی دروشمه کانی حه جه و، وه هه روه ها ئاداب و مه ناسکی حه ج تیک مه دن ﴿وَلَا الشَّهَرِ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَئِدَ﴾ واته: له مانگه قه ده غه کراوه کانیشدا شه پمه که ن^(۲)، وه هه ر ئاژه لی ناوی قوربانی له سه ر یان ملوانکه ی (قه لاده ی) له ملدایه ده ستی بۆ مه به ن، یانی پێی لی مه گرن، واته واز له (هه دیوو، قوربانی) کردن مه هینن بۆ (که عبه ی) پیرو ز چونکه ئه و قوربانی کردنه پێز لێنانی دروشمه کانی خودایه ﴿وَلَا ءَامِينَ اَلْبَيْتِ الْحَرَامَ يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾ واته: ده ستدریزی مه که ن بۆ ئه و که سانه ی که قه سدی مالی

(۱) چونکه له کاتی حه ج و عومره دا پێویسته خۆت خه ریک بکه ی به زیکرو تاعه ت نه ک به راوکردن نه نجامدانی کاری دنیا یی.

(۲) ئه و مانگانه ی که شه پریان لی قه ده غه یه ئه مانه ن (نوالقیعه، نوالحجه، محرم، رجب) ن.

خواتنه کهن بۆ زیارهت و ته واف و به جیهێنانی مه ناسکی چه ج و عومره دا به ئومیدی فه زلّ و ره حمهتی خوای گه ورن، وه به ده ست هینانی په زامه ندی په روه ردگاریان مه به ستیانه .

وه خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾ (أي إذا تحللتُم من الإحرام فقد أُبِيحَ لكم الصيدُ) واته: مه رکاتی له (ئیحرامی) چه جتان بوونه وه، یانی (ته چه ئولتان) کرد واته: ئیحرامتان شکاندو پاوو نیچیر گرتنتان بۆ په وایه ئه وکاته ده توانن پاوبکهن.

(عه دالهت واته دادگه ری له هه موو وه ختیك پیویسته)

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا﴾ (أي لا يحملنكم بغضُ قوم كانوا قد صدّوكم عن المسجد الحرام على أن تعتدوا عليهم) واته: نه کهن سته م و ده ستریزی بکهن به هوی دوزمنایه تی ئه و که سانه ی که پاره که ئیوه یان قه ده غه کردو ریگه یان نه دان و نه یانه یشت (عومره) بکهن و زیاره تی (المسجد الحرام) بکهن (وه هه روه ها عه مره که تان خسته سالی داهاتوو) ئینجا ئیوه نابی ته جاوز بکهن له سه ر ئه و که سانه یا له سه ر خزم و خۆیشیان به تۆله سه ندنه وه و کۆنه (غه رهن) نابی پالیان پیوه بنی هه روه ها غه ره زی خۆیان به خراپه ده ربپن و تۆله ی خۆیان وه کهن، جا بیگومان (ریوایهت) کراوه که ئیمامی عومه ر (په زای

خوای لیبیت) برا کوشتهی خوئی بهرامبر وه ستابوو، یه کیك پیئی گووت
 ئه ی (عومر) ئه و کابرایه بوو که (زهیدی) براتی کوشت، جا حه زره تی
 (عومر) له وه لامدا فهرمووی ئه و جا (عومر) چی بکات له گه ل خوا که
 ئیسلامیه تی پیشانی ئه و کابرایه داوه، هروه ها بی باوه پی له سه ر لابر د،
 وه ئایه خوینی برای عومری له سه ر لانه بردووہ ؟ ئه مه ش ئه گه ر فهرمانی
 ئیسلامیه تی نه بی بو هه موو که س زور زور زه حمه ته خوئی بو بگیری و
 داخی خوئی به دوشمندا نه پژی .

ئه و جا زوره ی (سیره ت) نووسه کان ئه فهرموون، ئه وه ی راستی بیت
 (کافره) بت په رسته کان له سالی حوده یبیه نه یانه یشت موسلمانان کان
 (عومره) بکه ن ئه و جا ئه و سالی که حه جی مالئاوایی (حجه الوداع) که
 ئه و سالی ئه و سورته نازل بوو جا هه روه ها به م ئایه ته جله وگیری له
 موسلمانان کرد که ده ستریزی نه که ن سه ر ئه وانه و هه روه ها یاسا
 شکینی مه که ن به لکو خوای گه وره فهرمانی چی پیکردوون ئه و ها
 په یره وی بکه ن له گه ل هه موو که سیك دا به (عه داله ت) ئیش بکه ن و کار
 بکه ن راست بن و له ږنگای (شه ریعت) لامه دن، وه یارمه تی یه کتر
 بده ن، هه روه کو خوای گه وره فهرموویه تی و ئه لیت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى

الْبِرِّ وَالْتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ (أي تعاونوا على فعل
 الخیرات وترك المنکرات وعلى کُلّ ما یقربُ الی الله) واته: له سه ر چاکه و
 پاریزگاری و له خواترسی یارمه تی یه کتری بده ن نه که له سه ر تاوان و
 ده ستریزی، جا بیگومان خوای گه وره فهرمان ده کات به به نده کانی

خاوهن باوه‌ران که یارمه‌تی به‌کتری بدهن له‌سه‌ر چاکه‌و باشه، وه مه‌روه‌ها واز له خراپه‌ بینن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (۲) (أي خافوا عقابه فإنه تعالى شديد العقاب لمن عصاه) واته: له‌خوا بترسن و خۆتان له بیّ فەرمانی خوا بپارێزن چونکه باش بزنان که خوا به‌توندی سزای نه‌و که‌سانه‌ ده‌دات که له‌سه‌ر خراپه‌ یارمه‌تی به‌کتری نه‌ده‌نو خوا لییان خوش نابێ.

(ئاگادارین خواردنی نه‌و شتانه حه‌رامه‌و وه‌کو گوشتی مردار بووه‌)

جا بینگومان خوای گه‌وره‌ به‌نده‌کانی خۆی ئاگادار ده‌کاته‌وه‌ له خواردنی گوشتی ئاژه‌لی مردار بوو چونکه به‌کاره‌یتانی هه‌رامه‌و قه‌ده‌غه‌یه‌ له ئیسلامدا، نه‌و ئاژه‌لانه‌ی که مردار ده‌بنه‌وه‌ بیّ نه‌وه‌ی سه‌ربهرپین چونکه نه‌گه‌ر به‌پیی شه‌ریعه‌تی ئیسلام سه‌ربهرپین نه‌وه‌ نه‌و خویته‌ پیسه‌ میکۆبه‌ له‌ناو گوشته‌که‌دا نامینی و ده‌بیته‌ گوشتیکی خاوین و پاک و بیّ (عیلله‌ت)، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أِهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلامِ﴾.

(ناگادارییه کی گرنگ)

خوینده واره نازیزه کانم. / بهر له وهی دهست بکهین به پاشه و تهفسیره کوردیه که، له م ئایه ته پیروژدها هندی ئایه تی تردا که به پیویستی نه زانین دهقی تهفسیره که ی به عهره بی یه که ی بخهینه پوو بو نه وهی سوود به خش بیت بو خوینده واره به ریزه کان له ههردوو پوه وه به عهره بییه که ی و کوردیه که یه وه، هروه کو له بهرگی یه که مدا ئامازه مان بو کردووه، نه مهش دهقی تهفسیره که یه به عهره بی: -

(وفي هذه الآية ذكر المفسرون^(١)، المحرم وهو عشرة كما يلي: -

١- الميّتة: وهي ما ماتت وحدها بدون فعل فاعل، وفي الشرع هي التي لم تُذك ذكاة شرعية وهي مامات حتف أنفه من غير زكاة.

٢- الدم: والمراد به الدم المفسوح لا المتجمد كالكد والطحال^(٢).

٣- ولحم الخنزير: (والمراد لحمه وعظمه ودهنه وهو حيوان قذر لا يأكل إلا القاذورات).

٤- ما أهل لغير الله به: يعني وحرم عليكم أكل كل حيوان رفع الصوت

(١) سهراچاوه کان: ١- بېروانه (تفسير الواضح) له نووسینی (د. محمد محمود حجازی)، بهرگی/ ١، لاپه/ ٤٧٧. ٢- (صفوة التفاسیر)، له نووسینی (دکتور محمد علی الصابونی)، بهرگی/ ١، لاپه/ ٣٠٧. ٣- (مواهب الرحمن في تفسير القرآن)، له نووسینی (ماموستا عبدالکريم محمد المدرس)، بهرگی/ ٣، لاپه/ ٩٩.

(٢) پيشهوا شافيعی له (مهسنه دا) هيتاويه تی نه م فهرموده یه که حه زهت (ﷺ) فهرمويه تی: (أهل لنا ميتتان و دمان فاما الميتان فالسمك والجراذ، وأما الدمان فالكد والطحال) له پيشه وه مانا کراوه و بچو بيخوينه ره وه.

لغير الله تعالى عِنْدَ ذبحه، المراد بالأهلال هنا ذكر ما يُذبح له كالللات والعزى فهما إسمان (صنمان) مشهوران في الجاهلية، فما ذَبَحَ وقد ذكر عليه اسم غير الله كان حراماً أَكَلَهُ.

٥- المُنْخَنِقَةُ: أي الحيوانات المنخنة التي ماتت بالخنق بأي وجه كان، سواءً إختنق بحبل الصيد أو غيره، وكان أهل الجاهلية يخنقون البهيمة ويأكلون لحومها.

٦- الْمَوْقُودَةُ: هي التي ماتت بعضاً أو بِحَجَرٍ بلا ذكاة شرعية، وكانوا يأكلونها في الجاهلية

٧- الْمُتَرْدِيَةُ: أي التي تقع من مكان عالٍ أو في حُفْرَةٍ أو بئرٍ حتى تموت.

٨- النطيحة: وهي ما نَطَحْتَهَا بهيمة أو خرى فماتت وهي حرام كالْمَيْتَةِ.

٩- وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ، وهي ما قتلت بافتراس حيوان كالسبع والذئب والنمر مثلاً والمراد ما بقي بعد السبع لا ما أكلت كلها، وكانوا في الجاهلية يأكلون ما بقي من السباع والوحوش، إلا ما ذكيت أي إلا ما أدركتموه ولَهُ حياة مُسْتَقَرَّة فذبحتموه...

١٠- وَمَا ذَبَحَ عَلَى النُّصْبِ، يعني وَحَرَّمَ عليكم أكل لحم حيوان ذَبَحَ عَلَى النُّصْبِ أي الحجارة التي كانت حول الكعبة البالغ عددها ثلاثمائة وستين حجراً، وكان المشركون يُذَبِّحُونَ عَلَيْهَا تَقْرِباً إِلَى الأصنام).

جا بيگوه مان هه روه كو خواي گه وره له پيشه وه فه رموي ﴿حُرِّمَتْ

عَلَيْكُمْ الْمَيِّتَةُ ﴿ واته درووست نیه خواردنی گوشتی مرداربووه که (موفه سیره کان) له م ئایه ته پیروژه دا ههروه کو خوی گه وره باسی کردووه که ئه و گوشتانه ی که خواردنیان (هرامه) واته قه ده غه یه ده (۱۰) جۆرن:

یه که م: - الْمَيِّتَةُ: واته خواردنی گوشتی ئازهلێ مراده روه بوو، یانی ئه و گیان له به ره ی که به بی سهربرینی (شهرعی) مردبی ئه وه گوشته که ی (هرامه) چونکه هه ندی مادده ی زیانبه خشی له لاشه ی مرداربووه که ده مینیتته وه.

دووه م: - الدَّم: واته خواردنی خوینی په وان نه ک (هیشک و په یت) وه کو جگه ر، ههروه کو له پیشه وه باسما ن کرد.

سی هه م: (لحم الخنزیر): واته خواردنی گوشتی به راز، مه به ستیش له گوشتی به راز گوشته که یه تی و ئیسقانه که یه تی، چونکه (هه یوانیکی) پیسه و شتی پیس ئه خوا و ئاوه گلیشه وه کو سه گ، به لکو له سه گیش پیستره.

چواره م: - (وما أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ): واته ئه و ئازهلێ یه له کاتی سهربریندا ده نگ به رزکرا بیتته وه به ناو بردنی غه یری خوی مه زن ناوی به ری و سهربری، چونکه بی باوه په کان له سه رده می نه فامیدا ده نگیان به رز ده کرده وه ده یانگوت به ناوی (اللَّات) و (العُزَّى) که ناوی دوو بتی زه مان (جاهلیه ت) بوو که دوو (سه نه می) مه شهو ر بوون، چونکه بیگومان هه ر (هه یوانیکی) به ناوی وانه وه سهربرایی ئه مه گوشتی

حرامه، وقده غیه له ئیسلام.

پینجه م: - الْمُخْتَنَقَةُ: واته ئازده لای خنکاو ئه و جا به هر شیوه یه ک خنکایی، به هوی راو چیه وه بی، یا به سترابوبیتته وه (مردار) بووبی، یا له ناو ئاوا خنکا بی، یا له ژیر خانووی پوخاوبی و مردار بووبی ئه وه گوشته که ی (حرامه)، به لام (کافره کان) ئه یانخوارد.

شه شه م: - الْمَوْقُودَةُ: واته ئه و ئازده لای به لیدان ده مریت، چ به دار لای درابیت و چ به به رد، وه نه شکوژرابیتته وه به گوشتنه وه ی (شهرعی) ئه مه گوشته که ی (حرامه و) قده غیه له ئیسلامدا، به لام (کافره کان) له کاتی نه فامیدا ئه یانخوارد.

حه وه م: - الْمُتَرْدِيَةُ: واته ئه و ئازده لای له به رزاییه وه که وتبیتته خواره وه یان که وتبیتته ناو بیریکه وه یان چالیکه وه، وه به م هویه وه مردبی ئه وه گوشته که ی قده غیه.

هه شته م: - النَّطِيحَةُ: ئه و ئازده لای که به قوچی ئازده لایکی تر مردار بووبیتته وه ئه وه (شهرعن) خواردنی (حرامه).

نویه م: وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ: واته ئه وه ی درنده یه ک کوشتبیتی، یان هندیکی لی خواردبی مه به ست له درنده چ شیر بی و یا گورگ بی یا پلنگ بی وینه ی ئه مانه به لام ئه وانه یان که زوو فریایان بکه ون و وه ک ئایه ته که ئه فهرمووی ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾ واته سهریان بهرین پیش ئه وه ی گیانیان ده رچوبی واته ژیا نی راسته قینه یان تیا مابی ئینجا له پاشان سه ر بهرین، ئه مه ش ده زاندری به (حه ره که و جموجولی) به هیزیان یان

خوین فرکه بدات.

دیهیم: - وَمَا ذُبِحَ عَلَى النَّصَبِ: واته گوشتی (حه یوانی) واته ئازهلئ
له سر بته کانا سه ربرابی یا هندی له (موفه سیره کان) ئهلین (نصب)
واته چند به ردیک بوون به دهوری که عبه وه بوون که ژماره یان (۳۶۰)
به رد بوون ئینجا عه ره به (بت په رسته کان) له سرده می نه فامیدا
(حه یوانیان) سه رئه بری به مه بهستی خواپه رستی و نزیک بوونه وه لییان،
وه ههروه ها خوینه که شیان له دیواری که عبه دا هه لده سوو، جا بیگومان
له م باره یه وه خودا ده فهرموویت: هه (حه یوانیک) واته ئازهلئیک له سر
ئهو به ردانه و بهو شیوه یه سه ربرابیت ئه مه گوشته که ی (حه رامه).

(حه رامه هه رشتی له سه ر قوماری تیر دابه ش بکری)

ههروه ها خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ﴾
أَي وَحَرِّمَ عَلَيْكُمْ الْإِسْتِقْسَامَ بِالْأَزْلَامِ وَهِيَ الْأَقْداحُ الَّتِي كَانُوا يَسْتَشِيرُونَ
فِيهَا آلِهَتِهِمْ / أَعْنِي الْأَوْثَانِ / وَذَلِكَ أَنَّهُمْ إِذَا قَصَدُوا سَفَرًا أَوْ تِجَارَةً أَوْ نِكَاحًا
ضَرَبُوا بِالْقِدَاحِ، واته: به راستی هه رچی له قوماری تیر دابه ش ده کری
حه رامه و قه ده غه یه له ئیسلامدا، چونکه عه ره به بته رسته کان له
زهمانی جاهلیه تدا واته نه زانی و نه فامی ده یانکرد ئینجا ئه زلامیش بریتی
بوو له سی جور (قه ده ح) واته پارچه دار له سه ر شیوه ی تیری بی سه ر
ئه وجا له سه ر یه که میان نووسرابوو (أَفْعَلُ) واته (فیعلی) ئه مره و یانی
بیکه وه له دووه میان نووسرابوو (لَا تَفْعَلُ) واته مه یکه وه له

سێهەمیشیان نووسرابوو (غفل) کە هیچی لەسەر نییه، وە هەندێ (موفەسیری تریش) ئەلێن لێی نووسرابوو لەسەر قەدەحی یەکەم (أمرني ربي) وە لە دوو هەمدا لێی نووسرابوو (نهاني ربي) وە لە (سێهەمیش) هیچی لەسەر نە نووسرابوو^(١). ئەوجا ئەگەر کە سێک دە یویست ئیشیک بکا یان بچێ بۆ گەشتیک ئەم تیرەیان هەڵدەداو، دوایی یەکیکیانی هەڵدەگرتەو و ئەگەر ئەو بەهاتایە کە لەسەری نووسرابوو (أمرني ربي) ئەو ئیشە کە دەکردو پێی وابوو کە (بەختەوەرە) بەلام ئەگەر ئەو تر بەهاتایە ناو دەستی کە لێی نووسرابوو (نهاني ربي) ئەو وازی لە کارە کە دەهێناو دەستی لێ هەڵدەگرت، بەلام ئەگەر ئەو بەهاتایە ناو دەستی کە هیچی لەسەر نە نووسرابوو ئەو تاقیکردنەو کە دووبارە دەکردهو.

(چەند تیبینیه کی گرتگ)

١- بێگومان هەر شتیک لەو جۆرە تاقیکردنەوانە کە پێی ئەلێن (یانصیب) ئەمە جائیز نیە و (حەرامە) لە ئایینی پیرۆزی ئیسلام چونکە پشت بەستنی (ناشەرعی) بە حکمەتی (حەرامی) ئەمە ئەو یە کە جۆریکە لە خەرافات و خۆهەڵخەڵەتاندن و بێعەقڵی و بێ ژیریە، چونکە بێگومان ئەویش جۆرە فال گرتنەو یە کە ئەوجا زۆر بە داخەو ئیستاش چەندین شیوازی تری (فال) هەیه کە ئەنجامی ئەدەن کە

(١) بپوانە و تەفسیری جامع البیان عن تفسیر آی القرآن، لە دانانی (ابن جریر الطبری)، بەرگی/٤، لاپەرە/٩٣، چاپی دار الفکر، بیروت، لبنان، بپوانە (التفسیر الواضع المیسر بقلم الشيخ محمد علی الصابونی) لاپەرە/٢٤٢.

هه نديک خه لکی ساويلکه و نه زان په نايان بو ده بن چونکه بيگومان له پاشان خواي گه وره ده فهرموويت: ﴿ذَلِكُمْ فِسْقٌ﴾ واته: هه موو نه وانه ي باسکران (هرامن) و ده رچوون له شريعه تي ئيسلام و ناييني پيرؤزي خودا، که بو پيغه مبهري ئيسلام و (ﷺ) نوممه ته که ي په وانه کراوه.

۲- موحه مده ي کوړي ئيسحاق (ره حمه تي خواي ليبييت) گيړاويه تيه وه که گه وره ترين بته کاني قورده يش بتيک بووه پيي ده گوترا (هوبه ل) ماوه يه که له نزيک که عبده له سهر بيرک دانرابوو له ناو نه و بيرده دا (الهدايه) واته دياريه کان دانرابوو، هه روه ها ۷ شتي قوماري (ازلام) له لا دابوو تياياندا نووسرابوو له هه ر شتيکدا گومان تان هه بوو کار به وه بکه ن نه گهر نه وه ي بويان ده رچووبايه و جي به جي يان نه کردو لييان لانه نه دا، جا بيگومان له فهرمووده ي (سه حيدا) هاتووه که حه زره ت (ﷺ) کاتي ته شريف ي چووه ناو شاري مه ککه و ئينجا چووه ناو که عبه ي پيرؤزو چاوي که وت به ويته ي حه زره تي ئيبراهيم و ئيسماعيل کوړي (سه لام ي خوايان له سهر بيت) که ويته يان کيشرابوو تييدا (نه زلام) له ناو ده ستيان دابوو، له شيويه کدا قاپي چاره نووس به ده ستiane وه يه ئينجا فهرمووي: (قَاتَلَهُمُ اللَّهُ لَقَدْ عَلِمُوا أَنَّهُمَا لَمْ يَسْتَقْسَمَا بِهَما أَبَدًا)^(۱).
واته: فهرمووي نه فريني خواتان لي بي و يا بهر نه فريني خوا بکه ون

(۱) بېوانه په پتووکي (فتح الباري شرح صحيح البخاري)، له نووسيني (ابن حجر العسقلاني)، بهرگي / شه شه م، لاپه ره / ۴۴۷.

چونکه بیگومان نه وان چاک زانیویانه که هه رگیز نه مانه نیازگرتنه وه و تیروپشکیان به م شتانه نه کردووه هه رگیز کاری وایان نه کردووه .

۳- هه روه ها (ابن کثیر) له ته فسیره کهیدا^(۱) . نه قل له (موجاهیدی

تابعین) نه کاو سه بارهت به ئایه تی ﴿وَأَنْ تَسْقِسُوا بِالْأَزْلَمِ﴾ ئه لی

ئه و تیروپشکه ی عه ره به بت په رسته کان و فارس و پۆم بووه که له

زه مانى (جاهلیه تا) واته نه زانی نه فامیدا قوماریان پی ده کرد، جا ئه وه ی

(موجاهید) باسی کردووه سه بارهت به (أزلام) ده لیت که دانراوه بۆ

(قومان) جیی تیرپامانه مه گه ر بلّین ئه وان جاری وابوو بۆ دیاری کردنی

چاره نووس به کاریان هیناوه وه جاری واش بووه بۆ (قومان) والله أعلم،

واته خواش زاناتره، جا بیگومان خوای گه ورهش له قورئاندا له گه ل

قوماردا که (المیسره) پیکه وه ناویانی هیناوه، هه روه کو له کوتایی

سوره تی (المائده) نه فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ

وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ سوره تی

(المائده)، ئایه تی/ ۹۰، واته: کارپیکردنی (فیسق) و گومپایی و

سه رلیشتیوان و نه زانی و هاوبهش دانان بۆ خوای گه وره، جا بیگومان

ئه وه ی راستی بیت که دینی ئیسلامی پیروژ هات و خوای گه وره به

که ره م و میهره بانی خو ی و ئه و پیغه مبه ره (ﷺ) نازداره ی هه نارد، ئه و

کاره خراپه ی هه لوه شانده وه، له جیی ئه وه دا بۆ دۆزینه وه ی هه ر کاریکی

(۱) بپوانه (تفسیر القرآن العظیم) له نووسینی (الحافظ ابن کثیر الدمشقی)، تحقیق

عبدالرزاق المهدی/ به رگی/ ۲، لاپه ره/ ۴۲۳.

راست و خێرو چاکه دا (صلاة الاستخارة) ی واته نوێژی (ئیسټیخاره‌ی) دانا بیکه‌ن که سوننه‌تیکی گه‌وره‌ی پێغه‌مبه‌ره (ﷺ) بۆ ئه‌وه‌ی خوای تاک و ته‌نیا بپه‌رستن و داوای خێرو باشه‌ی لی بکه‌ن و له‌و کارانه‌ی که ده‌یان‌ه‌وێت ئه‌نجامی بده‌ن که ئه‌ویش (شه‌رعییه‌ت) و شیوه‌ی (ئیسټیخاره) ئه‌وه‌یه، هه‌روه‌کو له‌ جابری کوپی عه‌بدوللا وه (خوایان لی پازی بێت) ده‌لێت پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) چۆن فی‌ری سوره‌تیکی قورئانی ده‌کردین ئاواش فی‌ری نوێژی (ئیسټیخاره‌ی) ده‌کردین و ئه‌یفه‌رموو: (إِذَا هُمْ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ ثُمَّ لِيَقُولِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ...) هه‌تا کۆتایی فه‌رموده‌که^(۱). واته: ئه‌گه‌ر یه‌کێ له‌ ئێوه ئیشی بکات که (نه‌زانی کردنی) باشه‌ یا نه‌کردنی) بادوو پکات نوێژ بکات (جگه‌ له‌ فه‌رزه‌کان) ئینجا له‌ پاشان بلی (ئه‌ی خودایه‌ من به‌هۆی زانستی تۆوه داوات لی ده‌که‌م شاره‌زام که‌ی له‌و کاره‌ی من ده‌مه‌وێت بیکه‌م خێر له‌ کردنیدا یان له‌ نه‌کردنیدا، به‌هۆی ده‌سه‌لاتی تۆوه داوات لی ده‌که‌م که‌م توانام بده‌ی به‌سه‌ر کردنیدا وه ئه‌ی خوای په‌روه‌رده‌گار داوات لی ده‌که‌م به‌ گه‌وره‌یی خۆت چونکه‌ بێگومان تۆ خاوه‌ن توانای و من توانام نیه، تۆ زانیاریت هه‌یه، به‌و ئیش و کاره‌که‌وه‌/ من زانیاریم نیه تۆ به‌راستی له‌هه‌موو که‌س زانائتری له‌ نادیاره‌کاندا).

(۱) ئیمامی بوخاری و ئه‌حمه‌د و ترمزی هیناویانه، به‌وانه‌ په‌رتوکی (فَتْحُ الْإِلَهِ فِي شَرْحِ الْمَشْكَاتِ) له‌ نووسینی شیخ (ابن حجر الهیتمی) به‌رگی / ۵ / لاپه‌ره / ۱۶۳.

(مزگیننی پیدان به سه رکه وتن و زال بوون به سه ر دووژ مندا)

(موفه سپره کان) نه فهرموون له پاش نه وهی خوی مه زن هه ره شهی له
موسلمانان کرد هه روه کو له پیشه وه باسکراوه، که پیویسته ئیوه
نزیکی شته (حرامه کان) و قه دهغه کراوه کان نه کهن و وه له هه مان
کاتیشدا هه لئنان بۆ پابه ندبوون به شه ریه تی ئیسلام و که بۆی داناون،
هه روه ها مزگیننیشی پیدان به سه رکه وتن و زال بوون به سه ر بی
باوه ره کان و دووژ مندا، له پۆژی حه جی مالئاوایی دا ئه م ئایه ته پیروژه
هاته خواری ده فهرمویت: ﴿الْيَوْمَ يَسْ أَلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ﴾
واته: بیگومان نه مپۆ پۆژی هه ینیه و کاتی وه ستانتانه له خاکی عه ره فات
دا کافره کان واته بیباوه ره کان نا ئومید بوون له وهی که ده ره قه تی
ئیوه و ئاینه پیروژه که تان بین یا دینه که تان به تال بکه نه وه چونکه
ناتوانن به سه رتان زال ببین و بتناگیڕنه وه بۆ سه ر بته رستی و ئایینی
خویان^(۱). هه روه ها بیگومان (شه یتانیش) نا ئومید بوو له داخی ئیوه دا
که به قسه ی بکری چونکه پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمویه تی: (إِنَّ الشَّيْطَانَ

(۱) عه بدوللای کوپی عه باس (په زای خویان لیبتیت) ده لی له ته فسیری ئایه ته که دا
واته دانیش توانی (مه ککه) مه به ست (کافره) قوپه یشیه کانی مه ککه و نا ئومید بوون
له موسلمانان که جارێکی تر بکه ڕینه وه سه ر ئایینی ئه وان و هه روه ها بت په رستی
ده ست پیبکه نه وه، بپوانه (ته فسیری ابن کثیر) به رگی ۲، لا په ره ۲۴/۴ و بپوانه ته فسیر
المراغی/ به رگی ۶/ لا په ره ۵۵).

قَدْ يَسَّ أَنْ يَعْبُدَهُ الْمُصَلُّونَ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَلَكِنْ بِالتَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ^(۱)،
 واته: به پاستی (شهیتان) بی هیوا بووه که نویژکه ران بیپه رستن له
 دوورگی عه ره بیدا به لام هه ولی فیتنه و ئاژاوه نانه وه نه دات له نیوانیاندا
 (هه روه ها به شه پیان ده هیئی)، جا بیگومان له (شه رعی) ئه م حه دیسه دا
 ئه مه ی لی وه رئه گیرئ که (کافره کان) و شه یتان بی هیوان که
 هاوشیویه موسلمانان بیئن له بهر ئه و (ئه خلاق) و په وشستانه ی که
 موسلمانان هه یانه که دژی بی باوه پان و بت و بت په رستانن، هه بویه
 فرمانی داوه به بنده خاوه ن باوه په کانی خوراکرو به هیز بن و به رامبه ر
 به خوانه ناس و لادینان دژایه تیان ئه که ن به بی دریغی جگه له خواش
 نه بی له هیچ که سیکیش ناترسن هه روه کو خوی گه وره ده فه رموویت:
 ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ﴾ (أَي لَا تَخَافُوا مِنْهُمْ فِي مَخَالَفَتِكُمْ إِيَّاهُمْ
 وَاخْشَوْنِي أَنْصَرَكُمْ عَلَيْهِمْ...) واته له من بترسن نه که له وان که دژایه تیتان
 ده که ن لیان مه ترسن له من بترسن سه رتان ده خه م به سه ریانداو
 هه روه ها له ناویان ده به م و زالتان ئه که م به سه ریاندا.

(۱) اخرجه مسلم برقم/ ۲۸۱۲ والترمذی وأحمد وأبو یعلی، عن جابر (رضی الله عنه) بیگومان

فه رموده که (صحیحه و متواتره).

(بایک له ته واوکردنی نایینی نیسلام)

جا بیگومان خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾^(۱)، أي في هذا الزمان أكملت لكم الشريعة والدين بيان الحلال فيها والحرام) **واته:** نه مړو دين و نايينه كه تانم بو ته واوکردن، هه موو (نه حکامی) نایینی پیرۆزمان بو چه سپاندن هه روه ها (حلال و حرامان) بوتان پونکرده وه، هه موو یاساو (حوکمی) پتویستمان بو دیاری کردون، هه موو فهران و (نه هییه کان) لیک جیا کرانه وه، جا بیگومان هه موو نیزامیکیان بو داناوون و که م و کورپی تیدا نییه، نایه نه مړو به ته واوی دینه که تان به (کاملی) ته واوېوو، ﴿وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾ وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي بِفَتْحِ مَكَّةَ وَدُخُولِ النَّاسِ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجاً وَتَمَامِ الْهَدَايَةِ وَالتَّوْفِيقِ) **واته:** بیگومان نازو نیعمه تی خوّم بو ته واوکردون هه روه ها سهرم خستون به سهر دوژمنانتان به تاییه تی شاری (مه که م) بو رزگارکردنی و دواتر خه لک تاقم/ تاقم ده هاتن موسلمان ده بوون و ئیمانیان ده هیتا) هه روه ها رینماییم کردن بو رینگه ی راست/ ئیتر نه پتویست به پیغه مبه ریکی تری هه به و نه کتیبیکی

(۱) هندی له (موفه سیره کان) نه لّین نه م نایه ته پیرۆزه یانی نایه تی ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ دوا نایه تی قورنانی پیرۆزه که دابه زیوه بو چه زده ت ﴿﴾ هه روه هاش ده لّین پیغه مبه ری خودا ﴿﴾ ته نها (۸۱) رۆژ له دواي نه و نایه ته ژاوه و کړجی دوايی کردوه.

سه ماوی و نه قورئانیکی تر، ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ ای اخترت
لکم الاسلام دیناً من بین الأديان وهو الدين المرضي الذي لا يقبل الله ديناً
سواه، واته: ئیسلامیشم به بهرنامه بو په سه ندرکدوون وه رازی بووم
به وهی که ئیسلام ببیته دین و ئاینتان، وه نابئی هیچ کاتیک وازی لیبیین
و لئی لابدهن و پشتی تی بکهن چونکه بیگومان جگه له (ئایینی
ئیسلام) نابئی هیچ ئایینیکی تر بیرسن و په پره ویکه هه روه کو له
پیشه وه له م ئایه ته دا تیپه پی که خوی گه وره فه رموویه تی: ﴿وَمَنْ
يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ (سوره تی / آل عمران /
ئایه تی ۸۵).

(دوو سه رنجی گرنک)

۱- (موفه سیره کان) نه گپنه وه له عه بدوللای کوپی عه باسه وه
(خوایان لی رازی بیت) که جه نابئی ئه م ئایه ته ی خوینده وه ﴿الْيَوْمَ
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ جووله که یه ک گوئی لی بوو، گووتی نه گه ر ئه م
(ئایه ته) بۆسه ر ئیمه نازل ببوایه و بهاتا بایه خواری ئیمه پوژی هاتنه
خواریمان ده کرده جه ژن (ئین و عه باسیش) له وه لامی دا فه رمووی که
ئو ئایه ته له پوژیک دا هاته خواری به دوو جوړ جه ژن بوو هه م پوژی
(جومه) واته (هه ینی) هه م جه ژنی (قوربانی پیروژ بوو).

۲- جا هه روه ها ئیمام (ئه حمه د و بوخاری و موسلیم) ریوایه تیان
کردووه له تاریقی کوپی شه هابه وه که ئه فه رمووی ئه مه ش ده که یه تی

به عهده بی: (عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رضی اللہ عنہ) فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّكُمْ تَقْرَوْنَ آيَةً فِي كِتَابِكُمْ لَوْ عَلَيْنَا (مَعَشَرَ الْيَهُودِ) نَزَلَتْ لَاتَّخَذْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ عِيداً قَالَ وَأَيُّ آيَةٍ...؟ قَالَ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾ قَالَ عُمَرُ (رضی اللہ عنہ) وَاللَّهِ إِنِّي لَأَعْلَمُ الْيَوْمَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَالسَّاعَةُ الَّتِي نَزَلَتْ فِيهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) عَشِيَّةَ عَرَفَةَ يَوْمَ جُمُعَةٍ (۱)، وَاتَّه: پیاویکی جوولہ کہ ہات بولای عومہری کوپی خہ تاب (رہزای خوائ لیبت) گوتی ئہی گہ و رہی ئیمانداران ئایہ تہ اہ (کتیبی) ئیوہ دایہ و دہ یخویننہ و ہ، ئہ گہر لہ سہر ئیمہی کومہ لی جوولہ کہ بہاتایہ خوارہ و ہ ئوہ ئوہ پوژہ مان دہ کرد بہ جہ زن، ئویش فہ رموی کام ئایہ ت؟ گوتی ئہم ئایہ تہی کہ ئہ فہ رمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِيناً﴾ جا حہ زہ تی عومہ ریش (رہزای خوائ لیبت) فہ رموی سویند بہ خوا من ئوہ پوژہ دہ زانم کہ ئوہ ئایہ تہ لہ چ پوژیک دا ہاتوتہ خوارئ بو پیغہ مہر (ﷺ) ئوہ سہعاتہ ش ہر دہ زانم کہ تییدا ہاتوتہ خوارہ و ہ بو پیغہ مہر (ﷺ) ئیوارہی (عہرہ فہ) بوو لہ پوژئ (جومعہ) و لہ کئوی عہرہ فہ بوو نازل بوو واتہ دابہ زی بو سہر پیغہ مہری خودا (ﷺ) .

(۱) هذا حديث صحيح أخرجه البخاري | ٤٥٠، ومسلم | ٣٠١٧، والنسائي | ١١٤/٨، وابن حبان | ١٨٥، والطبري | ١١٠٩٨.

(پاشکو)

(موفه سیره کان) نه فہرموون مہ بہست لہ تہ واوکردنی ٹایین ئوہ نییہ پیش ئو پوژہ ناتہ واو بووبی، ئو پوژہ تہ واو کرابی بہ لکو مہ بہست ئوہیہ (حوکمہ کانی) ٹایین چہ سپیندران و قہ بوولی (نہ سخ) بوونہ وہ ناکہن چونکہ بیگومان ئو (حوکمانہ) بۆ هتا هتایہ بہ رده وام و گونجاوو لہ بارن بۆ هه موو کات و شوینیک دہ بن و دہ گونجین، جا مہ روہا مہ بہست بہ تہ واو بوون دہرکہ وتن و بلا بوونہ وہیہ تی (ئہ حکام) لہ خو گرتنیہ تی، دیاری کردنی (حہ لال) و دیاری کردنی (حہ رامہ) دیاری کردنی بنہ مای بیروباوہ پو (عہ قیدہ) و بناخہی (شہریعت) و یاسایہ^(۱).

(لہ کاتی ناچاری و برسیہ تیدا حہ رام و حہ لال دہ بی)

ئو جا بیگومان خوی تہ بارک و تہ علا دواپی ئوہ دیتہ سہر خواردنہ قہ دہ غہ کراوہ کان و ئو فہرمووی: ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ﴾ أي فمن اضطرَّ إلى أكل شيء من هذه المحرمات في وقت مجاعة يخاف على نفسه الهلاك والموت وَلَمْ يجد طعاماً غيرها فأكل منها غير ماثل إلى الأكل منها تِلْذَا) ولا مجاور حدَّ الرخصة فإن الله لا يؤاخذهُ بأكله منها لِأَنَّهَا حالة إضطرار وضرورة، واقه: مہرکہ سیئ لہ

(۱) بیوانہ (تہفسیری پہوان) لہ نووسینی (مہ لا مہ حمودی گہ لالہ بی)، لہ گہ ل دہستکاری، بہرگی/۵، لاپہرہ/۳۲۲، مہ روہا بیوانہ (تہفسیری گولشہن) لہ نووسینی ماموستا (نظام الدین عبد الحمید) بہرگہ (۱)، لاپہرہ ۲۵۰.

برسانا ناچار بوو، بۆ خواردنی هه‌ریه‌کی له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و مه‌ترسی نه‌وه‌ی هه‌بوو نه‌گه‌ر شتی نه‌خوا له برسا بمری و ئینجا ده‌توانی لییان بخوات، به‌مه‌رجی نه‌یه‌وی خۆی تووشی تاوان و گونا‌ه بکاو زی‌ده‌پۆیی بکات، به‌لام هه‌ر نه‌وه‌نده بخوات که له (مردن) پزگاری بیی نابیی نۆدی بخوات، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۲) واته: هه‌ر که‌سی به‌ناچاری و بی‌ئاره‌زوو هه‌ر به‌شی تیری‌بوونی بخوات هیچ گونا‌هی پی‌ناکات چونکه به‌راستی خواش زۆر لی‌بورده‌یه و به‌زه‌یه و به‌ (په‌حمه) و دلقانه، نه‌وه‌تا خ‌وای په‌روه‌رگار له‌کاتی ته‌نگانه‌و ناچاریدا شتی لی قه‌ده‌غه‌کراومان بۆ حه‌لال نه‌کاو پی‌غه‌مه‌ریش (ﷺ) له‌م باره‌یه‌وه ئه‌فرموی: (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتِيَ رُخْصَةً كَمَا يَكْرَهُ أَنْ تُؤْتِيَ مَعْصِيَتَهُ) (۱). واته: به‌راستی خودا پی‌ی خۆشه‌ده‌رفه‌تی (رُخْصه) به‌کاربه‌ی‌ندری و ه‌کو چۆن پی‌ی ناخۆشه‌لاملی و لاساری به‌رامبه‌ر بکری.

(بَاسِيْكَ لَه‌ رَوَو‌کردنه‌وه‌ی حه‌لال)

هه‌روه‌ها کاتی خ‌وای گه‌وره له ئایه‌ته‌کانی پيش‌وودا باسی (حه‌رامی) نه‌وشته پيس و زیانبه‌خشانه‌ی کردوه ئینجا له‌وانه‌یه که ئیمانداران پرسیار بکه‌ن نه‌دی چ گۆشتی (حه‌لاله) واته: په‌وايه بۆمان؟ جا بی‌گومان خ‌وای مه‌زن فرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (۴)

(۱) رواه ابن حبان في صحيحه، برقم/ ۱۸۲.

پيشه و اقربى له ته فسیره كه یدا^(۱). نه گيتړته وه له سه عیدی كوپى
جوبه ير (ره حمه تی خوی لیبت) نه لیت نه م ثایه ته كه دابه زی له باره ی
(عه دی ی كوپى حاته م) و (زهیدی كوپى مهلهل) دا كه هه ردووكیان له
هوژی طائی بوون^(۲). نه م دووانه هه ردووكیان هاتنه خزمه تی
پیغه مبه ر^(۳) و عه رزی حه زه تیان كرد و گووتیان نه ی پیغه مبه ری
خودا^(۴) نیمه (عاده تمان) وایه كه راو نه كهین به تاژی جاری و نه بی
نه و تاژی نه و نیچیره نه گری به زووترین كات سه ری نه برین و جاری
واش هیه نه و تاژی نه و نیچیره ی ته نگاو نه كاو نه یگری و له ژیر دهستی
ته نگه نه فه س نه بی و نه مرئ و به چه قوړا ناگه و نه مرئ و مردار نه بی و
خوаш مردار بووی (حرام) كړدوه لیمان نه و جا جه نابت له م باره یه وه
چی نه فه رمووی؟ جا نه م (ثایه ته) هاته خواره وه فه رمووی ﴿يَسْأَلُونَكَ

مَآذَا أَجَلُ هُمْ﴾ واته: نه ی پیغه مبه ر^(۵) لیبت ده پرسن چ گوشتی
حه لاله و په وایه بو نیمه ﴿قُلْ أَجَلُ لَكُمْ أَلَطِيبَةٌ﴾ واته: نه ی
خوشه ویست له وه لآمدا پییان بلئ حه لاله بو نیوه هه ر خواردنیکی پاك و

(۱) بېوانه ته فسیری (الجامع لأحكام القرآن) المشهور (تفسير القرطبي)، له نویسنی
(محمد بن احمد الانصاري)، لیكولینه وه ی (شیخ محمد بیومی و عبدالله منشاوی)،
ج/۴، لاپه ره/۲۹.

(۲) وه له په رتوكی (الاصابة في تميز الصحابة) دا نه لیت نه م زهیده ناودار بووه به (زید
الخیل)، به لآم له پاشان پیغه مبه ر^(۶) ناوی نا به (زید الخیر) بېوانه كتیبی
(الاصابة في تمييز الصحابة) له دانانی (حافظ ابن حجر العسقلانی) به رگی/۴،
لاپه ره/۶۸، چاپی میصر، بولاق ازهر.

خاوین بی و هر گوشت و خواردنیك كه مرؤفی موسلمان به لایه وه پاك و خاوین بی، وه هه روه ها خواردنیكى به له زهت بی و ته بیعه تی ساغ و سه لیم وه ری بگری و به شتیكى باشی بزانی به خراپی نه زانی نه وه حه لال و ره وایه .

(حوكمی راوكه ری گیانه وه ری فیركراو)

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّينَ﴾^(۱)
 واته: په وا كراوه بو ئیوه نیچیرو كوژراوی شتیكى نه وتو ئیوه فیری
 پاوتان كردوه له جانه وه ره كان و پاتان هینابی، واته نه وه سه ربپاوانه ی
 كه ناوی خویان لی نه هینراوه (حه لاله) بوتان نیچیری (سه گ و تازی) و
 ویزوو بازوو شاهوو هه لئو غهیری نه مانه ش ﴿تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ﴾^(۲)
 واته فیری پاویان ده كن له وهی خودا فیری كردون، جا بیگومان هه ر
 شتی ئاوا هاته به رده ستان حه لاله بیخون چونكه پیغه مبه ر (﴿﴾ له باره ی
 بازوه فه رموویه تی: (ما اَمْسَكَ عَلَيْكَ فُكُلًا)^(۳). واته نه وهی بو تو نه كری
 و حه لاله و بیخو وه هه روه ها خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿فَكُلُوا مِمَّا
 اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ﴾ واته: بیگومان ئیوه بخون له و نیچیره ی كه نه وان
 بوتان ده كن به مه رجی خویان لی نه خون ﴿وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾^(۴)

(۱) رواه (البخاري ومسلم وأبو داود والترمذي وابن ماجه والبيهقي)، بپاوانه (ته فسیری

امام الطبري)، به رگی / ۴، لاپه ره / ۱۱۱، چاپی دار الفكر.

واټه: کاتې ټو تانجیه و یا ټو (بازو) به پړه لای ده که ن ناوی خوی
لَبَّيْنَن و بَلَّيْن (بسم الله).

(تَبَيَّنِيهِكَ)

خوینره نازیزه گانم / چند فرموده یه کی پیغه مبر (ﷺ) هاتوه
له سر ټم ټایه ته دا:

۱- هه روه کو حه زره ت (ﷺ) ټه فرموویت: (إِذَا أُرْسِلْتَ كَلْبَكَ الْمَعْلَمَ
فَاذْكُرُوا إِسْمَ اللَّهِ، فَإِنْ أُمْسَكَ عَلَيْكَ فَأَدْرِكْتَهُ حَيًّا فَأَذْبَحْهُ وَإِنْ أَدْرَكَتَهُ قَدْ
قُتِلَ وَلَمْ يَأْكُلْ مِنْهُ فَكُلْهُ فَإِنَّ أَخْذَ الْكَلْبِ ذِكَاةٌ) ^(۱). واټه ټه گهر سه گه که ت
یانی تاژیه که ت هه ناردو ناوی خوی له سر بیتنه به لام ټم تاژیه
نیچیره که ی گرت و به زیندوویی فریای که وت (ټوه سه ری بېره) و ټه گهر
پیش گه یشتنی کوشتبوی به لام لیی نه خواردبوو، بیخو، چونکه بیگومان
گرتنی ټو تاژیه ټوه سه رپرینیه تی.

۲- (إِذَا أُرْسِلْتَ كَلْبَكَ الْمَعْلَمَ وَذَكَرْتَ إِسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ فَكُلْ مِمَّا أُمْسَكَ عَلَيْكَ
وَإِنْ أَدْرَكَتَهُ وَقَدْ قَتَلَ وَأَكَلَ مِنْهُ فَلَا تَأْكُلْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنَّمَا أُمْسَكَ عَلَى
نَفْسِهِ) ^(۲) **واټه:** هه رکات سه گه راهینراوه که ت یا تالیم دراوه که ت هانداو بو
سه ر نیچیره که وه هه روه ها ناوی خوات لی هیئاو تاوی دا بو نیچیره که و
ده سستی گه یاندی و گرتی و کوشتی ئینجا به ټاره زووی خوی لیی بخو

(۱) بړوان په رتوکی (فتح الباری شرح صحیح البخاری) ، بهرگی/۹، لاپهړه/۵۲۷، وه

بړوانه (صحیح مسلم) بهرگی/۳، لاپهړه/۱۵۲۹.

(۲) رواه البخاري ومسلم عن عدي بن حاتم (ﷺ) .

(حه لاله) به لام نه گهر گرتی و لئی خوارد نابئی لئی بخوی چونکه بوخوی گرتووه.

(ناگادارییه کی گرتگ)

زۆربه ی (موفه سیره کان) و زانایانی ئایینی (شهریعت) زان سئی مه رجیان بۆ سه گی تالیم دراوو پاهینراو، داناوه و ئه ویش ئه مه یه :-

۱- مه ركات تاژیت هاندا ، به ره لات کرد له هر نیچیری ده بی ده ست به جی به گویت بکاو بجیت له قسه و ووته ده رنه چی.

۲- مه ركات پیت گوت نه چیت ده بیت خیرا بوه سئی و نه چیت.

۳- مه ركات گیاندارو بالنده یه کی گرت نابئی به هیچ شیوه یه ک لئی بخوات، جا بیگومان به و مه رجانیه ی ناوبراو هه روه ها سه گی تالیم دراو یان باز، یان شاهین، یان هه لۆ، هه رچی بگرن، ئه گه رچی گیانیشیان تیدا نه مایی و مردن و گوشته کی ده خوریت چونکه به چه قو (حیساب) ده کری، جا له کوتایی ئایه ته که دا خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿وَأَقُوا

اللَّهِ﴾ واته: له خوا بترسن و دوور بکه ونه وه له وه ی که خودا (حه رامی)

کردوه وه کو له پیشه وه باسما ن کرد، ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (۴)

واته: به راستی له خوا بترسن چونکه بیگومان خوا زۆد زوو به په له (موحاسبه) کردنی به نده کانیداو ماوه نادریت به تۆبه کردن و په شیمان بوونه وه له وکاته دا.

(باسيک له خواردنی نه هلی کتیب)

خوای گه وره باسی نه و (حوکمانه ی) کرد که قه ده غه ی کردوه
له سر (نوممه تی) ئیسلام و به نده خاوه ن باوه په کان و له و شته له
خوارده مه نییه پیسه ی زیان به خشه و که زهره ری زوره بۆ موسلمانان،
جا خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الْطَيِّبَاتُ﴾ (أي أبيع
لكم المُسْتَلَذَّات من الذبائح وغيرها...) واته: له نه مپوکه مه به سستی پوژی
عه ره فو جه ژنه کانی ناو جه ژنه کانه وه که له پی شه وه باسکراوه،
به ته واوی هه موو جوړه خوارده مه نیه کی پاک و خاوین و پوخته مان بۆ
حه لال و په وانه کردوون وه له پاشان باسی (حوکمی) سر برپاوی نه هلی
کتیب ده کا جووله که و (مه سیحیه کان) و له م باره یه وه قورئان
ده فهرموویت: ﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ﴾ (أي وذبائح أهل
الكتاب اليهود والنصارى حلال لكم) واته: خواردنی نه وانه ی که (کتیبی)
ئاسمانیان پیدراوه بۆتان حه لاله و په وایه ^(۱)، وه هه روه ها نه فهرمووی:
﴿وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ﴾ (وذبائحکم حلال لهم فلا حرج أن تطعموهم
وتبیعوه لهم) واته: خواردنی ئیوه ش بۆ (نه هلی کتیب) حه لاله و
هه روه ها (موفه سیره کان) نه لئین خواردن و سه ربرپاوی ده سستی ئیوه ش بۆ
نه وان (حه لاله و) ری پی دراوه، واته نه گه ر ئیوه ش به مه به سستی
نزیکبونه وه ی موسلمانان و خاوه ن نامه کان له یه کتری پووتان خو شبی

(۱) به لام سه ربرپاوی بته پرست و (موشریک) و بی باوه پو (زه ندیق) و ناگر په رست و
(شه یتان) په رست، بۆ ئیوه ی موسلمانان (حه لال) نیه و په وانییه.

له گه لیان و شتیان بده نې گونا هتان پې ناگات و بلین نه وانه (کافرن) و نابې خوار د نیشمان بخون.

(ناگاداریه ك)

(موفه سپره كان) نه فهرمون بؤ موسلمانان پښه دراوه كه له (نه هلی كتیب) ژن بینن و وه له نازده لې سه ربړاوی ده ستیان خوار دنیان بخون به لام نه ك له و كه سانه ی كه بې باوه پوونه وه هه روه ها (مولحید) بوونه وه باوه پریان به خوای په روه ردگار و به پیغه مبه ران و كتیبه ناسمانیه كان نییه، وه باوه پریان به هیچ دین و نایینك نییه له یه كتا په رستی ده رچوونه و وه كو ناگر په رست و پاشگه ز بووه كان له نیسلام و نایینی پیروزی نیسلام، نه وانه به هیچ شیوه یه ك دروست نیه (ژنیان) لی بینن وله گوشتی (حه یوان) و نازده لې سه ربړاویشیان بخون^(۱).

(دروسته ژن بخوازن له نه هلی كتیب)

خوای كه وړه ده فهرمویت: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (أَي وَأَبِيح لَكُمْ أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ الزَّوْجَ مِنَ الْحَرَائِرِ الْعَفِيفَاتِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْعَفِيفَاتِ مِنَ الْكِتَابِيَّاتِ الْيَهُودِيَّاتِ وَالنَّصْرَانِيَّاتِ) وهذا رأي الجمهور، واته: بؤتان حه لال كراوه ماره كردنی نه و ژنه نازادانه له وانه ی باوه پریان هه یه به نایینی نیسلام، هه روه ها نه و

(۱) بېوانه (تفسیر القرآن الحكيم)، الشهير بتفسير المنار، له نووسیني (ماموستا محمد

رشید رضا)، به رگی/۶، لاپه په/۱۲۰.

ژنه داوین پاکانه‌ی که له پيش ئیوه (کتیب) و نامه‌یان پیدراوه، له جووله‌که و نه‌سرانیه‌کان واته (فه‌له‌کان) چونکه بپروایان به ته‌ورات و ئینجیل مه‌یه ﴿إِذَا أَتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ (أي إذا دفعتم لهنّ مهورهنّ) واته: به و مه‌رجه‌ی که ماره‌یه‌کانیان بده‌نی، ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْكَفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾ (أي حال کونکم أعفاءه بالنکاح غیر مجاهرین بالزنی أي و غیر متخذین عشیقات و صدیقات تزنون بهنّ سراً) واته: بیگومان داوین پاک بن (زینا) کارو داوین پیس نه‌بن واته مه‌روه‌ها به نه‌ینی په‌یوه‌ندی ناپه‌وا له‌گه‌ل ئافره‌ت نه‌به‌ستن یانی نه به ئاشکرا نه به نه‌ینی زینا نه‌که‌ن.

(تییینی)

جا مه‌روه‌ها عه‌بدوللای کوپی چه‌زهرتی عومه‌ر (په‌زای خوای لیبیت) ئەم زاته‌ رینگای نه‌ده‌دا ژنی (نه‌صرانی) ماره‌ بکریت چونکه ده‌یگوت ده‌لین چه‌زهرتی عیسا کوپی خوایه‌ ئه‌وجا چ (شیرکێک) له‌وه‌ گه‌وره‌تره‌ که قورتانیش ده‌فه‌رمووی و پئی پئی نادات، مه‌روه‌کو ئه‌فه‌رمووی: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ﴾ سوره‌تی البقره، ئایه‌تی/ ۲۲۱، واته: ژنانی بت په‌رست مه‌خوازن تا باوه‌ر دینن ئه‌وجا بیینه‌وه‌ سه‌ر ئایه‌ته‌که‌ که خوای گه‌وره‌ ئه‌مان ترسینی و ئه‌فه‌رمووی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ﴾ واته: بیگومان مه‌رکه‌سی باوه‌ر به‌ ئایینی ئیسلام و نه‌حکامه‌کانی نه‌کاویان پاشگه‌ز بیته‌وه‌ له‌ ئایینی ئیسلام ئه‌وه‌ به‌پاستی

هه موو کارو کرده وه باشه کانی و چاکه کانی به فیرو ده پوات ﴿وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَيْرِينَ﴾ ۵ واته: له پوژی قیامه تیشدا به کیکه له پیزی
زه رهمه ندان و پسوایان ده بیت.

(باسی ده ستنوئژگرتن)

خوینه واره نازیزه کانم، (موفه سیره کان) نه فه رموون، خوای گه وره
له مه و بهر فه رمانی دا به جیبه جی کردنی به لینه کانی خوی که به کیکه له و
به لینه (نویژه که) مهرجه بو کردنی ده ستنوئژ هه لگرتن و باسی
خوششتن نه گه ر ناو نه بی (ته یه موم) کردن و ده ست نوئژو مهرجه کانی
نه کاو نه فه رمووی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾
(أي إذا أردتم الصلاة والوقوف بين يدي الله لمناجاته) واته نه ی نه وانه ی
باوه پتان هیناوه هه رکه ویستیان هه لسن بو نوئژ کردن و کاتی ویستتان
راست بینه وه بو به جیهینانی نویژه کانتان بو موناجاتی خودا واته
ده ست نوئژتان نه بو، نه و جا خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾^(۱)، (أي اغسلوا الوجوه والأيدي مع
المرافق بالماء الطاهر) واته: ده م و چاوو هه ردوو ده ستتان له گه ل

(۱) له کتیه کانی شهریمه تی نیسلامدا نه لی پئویسته ده م و چاوتان و پوخسارتان
بشورن هه روه ها (چه ددی) نه ویش که له پانیدا مابهینی هه ردوو گویتانه / وه له
دریژیدا مابهینی جیگه ی شین بوون واته پووانی مووی سه رتانه تاکوتایی نیسکی
چه ناگه تان .

هەنیشکەکاندا بە پێک و پێکی و بە جوانی بائوێکی پاک بشۆن ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ ﴿١﴾ أَي امْسَحُوا رُءُوسَكُمْ وَاغْسِلُوا أَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ أَي مَعَهُمَا قَالَ بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ / وَفَائِدَةُ قَوْلِهِ (إِلَى الْكَعْبَيْنِ) لَتَنْبِيهِ عَلَى أَنَّ غَسْلَهُمَا مَعَ الْكَعْبَيْنِ لَا مَسْحَهُمَا، وَاتِّهَ: مەسحی سەرەتان بکەن^(١)، هەروەها هەردوو پێتان بشۆن تا دەگاتە قۆڵە پێتان^(٢)، یان قاچتان لەگەڵ گۆزینتان بشۆن (واجبە) واتە پێویستە.

(سەرئێشتا گەرگە)

ئەگەر ئەو لە ئەبوەوە هەروەها (پەزای خۆی لێبێت) لە چۆنیەتی دەستنوێژی هەرزەت (ﷺ) کە تەشریفی دەستنوێژی گرت یە کەم دەستەکانی و دواتر دەم و چاوی شۆرد بە جوانی پاشان دەستی راستی شۆرد تا دەستی کرد بە شۆردنی قۆڵی پێرۆزی پاشان دەستی چەپی شۆرد تا کۆتایی پاشان ئەبوەوە هەروەها فەرمووی بەم شیوەیە پێغەمبەری (ﷺ) بێنێوە دەستنوێژی گرتووە^(٣)، (سەلات و سەلامی خۆی لەسەر

(١) چونکە (مەسحی) سەر (واجب) و پێویستە و یانی تەپکردنیکە بە ئاوێکی بەکارنەهاتوو هەروەکو ئیمامی شافعی (رحمەتی خۆی لێبێت).

(٢) هەروەها بە تەواوی کۆرتەکان پازنەتان بشۆن چونکە پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی (وَيْلٌ لِّلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ) متفق علیه، واتە ھاوار بۆ ئەو کەسانە قۆڵەپێ و ناوسکە ی ژێر پێیان ناشۆن ئەوانە لە ئاگر نزیکن یان لە شەرحی حەدیسەکەدا، ئەفەرمووی: ئەوانە ی کە پێیان باش ناشۆن دەچنە ناو ئاگر، ئەگەر تەوێبە نەکەن لەم کارەدا، زەرەرمەند ئەبن لە هەردوو جیهان.

(٣) بېروانە کتیی: (قُوتُ الْمُحْتَاجِ فِي شَرْحِ الْمَنَهَاجِ فِي الْفَقْهِ الشَّافِعِيِّ) لە نووسینی (الشیخ شهاب الدین الاندلسی، بەرگی (١) لاپەرە ١٠٤).

بی)، جا ههروهه شایه نی باسه ، ئیمامی (عوسمان و عه لی و ئیبن و عه باس و مه عاویه)، به تاییه تی عه بدوللای کورپی زهید^(۱)، ئه گپرنه وه لئی که پرسپاریان لی کردوه له چۆنیه تی ده ستنوێژ هه لگرتنی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه ویش له وه لامدا گووتی و فه رمووی بانگی ئاوی ده ستنوێژی کرد یه که م جار ئاوه که ی کرد به ده ستیاو هه روه ها دوو جار دوو جار ده سته کانی شوورد، پاشان ئاوی کرد به دهم و لووتیدا سی جار سی جار دهم و چاوی شوورد پاشان هه ردوو ده سته هه تا سه ر ئانیشکی دوو جار ی شوورد پاشان هه ردوو ده سته به ته پی هینا به سه ری داو هه روه ها به پیشیدا ده یبردن و به دوایشدا له پیش سه ری هه وه ده سته پیکرد پاشان ده یبردنه وه بۆ پشتی سه ری و پاشان وه ری گیراندنه وه بۆ ئه و شوینه ی که لیه وه ده سته پیکرد بون پاشان هه ردوو پیی شوری سی جار^(۲).

(ناگاداریه کی گرنگ)

(باسیک له (نیته) هینان و (بسم الله) کردن له ده ستنوێژ گرتندا ئینجا خوای گه وره ئه فه رمووی: ﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾ واته: دهم و چاوو روخسارتان بشۆن، وه هه روه ها ئه فه رمووی: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾ واته: هه ندی له (موفه سیره کان) ئه فه رمون ئه م ئایه ته به لگه یه له سه ر پیویستی (نیته) چونکه زۆربه ی

(۱) که یه کئ بوو له گه وره سه حابیه کان .

(۲) بپوانه کتیبی (فتح الباری شرح صحیح البخاری)، به رگی/ ۱، لاپه ره/ ۲۴۸. وه

هه روه ها بپوانه (تحفة الأحوذی بشرح جامع الترمذی) له نووسینی (الحافظ

عبدالرحمن بن عبدالرحیم المبارکفوری) به رگی/ ۱، لاپه ره/ ۱۱.

به رتوکه (شهرعییه کان) نه لّین مه رجه کان و پیویستییه کانی ده ستنویژگرتن (شهن) به که م (نیه رُفَع حَدَث) واته به کیکیان (نیه ت) هینانی لابرندی بی ده ستنویژییه، هه روه کو نیمامی النوی له کتیبی (المجموع) دا^(۱). نه لّی به ده لیل و به لگهی نه م فه رموده یه ی پیغه مبه ر (که نه فه رموی: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى) رواه الشیخان، واته: هه مو کرداره کان به پیی نیازو نیه تن / هه ر که س به پیی نیه تی خویه تی / یانی هه ر که سه به پیی (نیه تی) پادشت نه دریته وه / چونکه هه ر کرده وه یه کی خواپه رستی بی به (نیه ت) هینانه وه نه بی دانامه زری جا بیگومان هه رشت مَرَوْفِیکَ ته نها خیری نه و کرده وه ی هه یه (که نیه تی) بۆ هیناوه / که واته پیویسته له (نیه ته که) دا خواپه رستییه که دیار بکری (هه روه کو له پیشه وه ئاماژه مان بۆکرد) وه هه روه ها (سوننه تیشه) به ر له شۆردنی دهم و چاوناوی خودا به یندری له ده ستنویژدا به گویره ی نه م فه رموده (صحیحه) ی نه بو هوره یره (خوای لی رازی بیّت) له پیغه مبه ر وه (که نه) وه ری گرتوه / هه روه کو نه لّیت نه مه ش ده که یه تی: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ / قَالَ رسول الله (صلى الله عليه وسلم) لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَا وُضُوءَ لَهُ وَلَا وُضُوءَ لِمَنْ يَذْكُرُ اسْمَ الْه (تعالی) علیه^(۲). واته: پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه

(۱) بیوانه کتیبی (المجموع - شرع المذهب) له دانانی پیشه وا (محمی الدین بن شرف النوی) به رگی / ۲ / لاپه ره / ۲۴۰ / (باب نیه الوضوء) ..

(۲) هذا الحديث أخرجه أبو داود / بیوانه کتیبی (بذل المجهود فی حل سنن أبي داود) له دانانی پیشه وا (خلیل احمد السهانفوری) به رگی / ۱ / لاپه ره / ۴۹۷.

وسلم) فہرمویہ تی (نویژ بؤ کہ سیّک نیہ دەستنویژی نہ بیّت) واتہ درووست نیہ بیّ دەستنویژ نویژہ کہ ی بکات) ھەروھا کہ سیّکیش لەسەرەتاوہ (بسم اللہ) ی نہ کرد بیّت دەستنویژی نیہ).

(باسیّک لە ھۆکمەکانی غوسل و تەبە موم کردن لە کاتی نەبوونی ئاودا یا لەبەر نەخۆشی)

خوای گەر دەفەرموویت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾ واتە: ئەگەر جەنابەت ھاتە سەرتان یان لەشتان پیس بوو پیویستە خۆتان بشۆن و خاوینی کەنەوہ ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى﴾ واتە: ئەگەر نێوہ تووشی نەخۆشییەک ھاتن کە نەتان دەتوانی ئاو بە کاربێنن ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ واتە: یان لە سەفەر دابوون و ئاو نەبوو ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ﴾ واتە: یان دەستان بە ئاو گەیانە و پیویستیان بە دەستنویژ ھەلگرتن بوو ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ واتە: یان دەستان دا لە پیستی ژنان یان چوونە لای ژنان و جیماعتان کرد لەگەڵیان^(۱) نینجا ﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً﴾ واتە: ئاویشتان دەستە کەوت بؤ (غوسل) واتە خوشوشتن و یان بؤ دەستنویژ ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ (ای

(۱) لە سوورەتی (نساء) دا بە درێژی باسمان کردووە بچۆ بیخوینە رەوہ .

فَاقْصُدُوا التَّرَابَ الطَّاهِرَ لِلتِّيمِّ بِهِ، واته قه صدی خۆریکی پاک بکهن و

تهیه موم بکهن به خۆریکی پاک و خاویڼ ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ﴾

وَأَيْدِيَكُمْ مِنْهُ ﴿واته: به خۆره که یان تۆزه که ی پوومهت و دهستی

خۆتانی پی (مه سح) بکهن دووجار، پیغه مبه ر ﴿﴾ ده فه رموویت: (التَّيْمُّ

ضَرْبَتَانِ ضَرْبَةً لِلْوَجْهِ وَضَرْبَةً لِلْيَدَيْنِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ) واته: (تهیه مه م) له

جیاتی ده ستنویژ ده پی دووجار له پی ده ست به خۆره که دابده ی

جاریک بۆ ده م و چاوو ، جاریک بۆ هه ردوو باسک هه تا ئانیشک، ئه و جا

ئه وه ی راستی بیته خوی گه وه (حیکمه) دانانی (تهیه موم) باسی ئه کاو

نه فه رمووئ ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ

يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ﴾ واته: بیکومان خوی گه وه نایه وی له یاساو

(شهریعه تی) بۆتان داده نی قورسای (زه حمه ت) بخاته سه رتان به جوړی

ئازارتان بدا، به لکو ده یه ویته به وی (ده ستنویژ هه لگرتن) و خو شوژدن

و (تهیه موم) کردنه وه له ش و گیانتان خاویڼ بکاته وه ﴿وَلِيُتِمَّ

نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ﴾ واته خوی گه وه ده یه وی به م ته شریعاته و نازو

نیعمه ته ئه یه وی چاکه ی خوی به سه رتانا بزمیریت ﴿لَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُوْنَ﴾ ﴿٦﴾ واته: بۆ ئه وه ی سوپاسی خوا بکهن له سه ر ئه و

چاکانه ی به خشیونی به ئیوه و پاداشتان بداته وه ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ

اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِثْلَهُ الَّذِي وَافَّقَكُمْ بِهِ﴾ واته: (فکر) له نازو

نیعمه ته کانی خوا بکه نه وه که پڅاندویه تی به سه رتاند، چونکه ئیوه
پیشتر بی باوه پو دووژمنی به کتر بوون به لام به هوئی پینمایی خوداوه به
موسلمان بوونتان بوونه برای به کتری، واته باسی ئه و (عهده) و په یمانه ی
خودا بکه نه له گه ل پیغه مبه ردا (ﷺ) به سستان ﴿إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا

﴿ واته: له و کاته دا ئیوه ووتان به خوښه ویست (ﷺ) ئیمه بیستمان ئه و
شانه ی تو فه رمانی پی ئه ده ی له فه رموده کانی خوا ئیمه په یره وی
فه رمانی نه که ین له هه موو کاتی کدا، و گرانین لای ئیمه یا سوو کین
له کاتی هه رزانی و گرانیدا ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

﴿ ٧ ﴾ واته: له خوا بترسن و نازو نیعمه تی خوداو عهده و په یمان و
(میثاقی) پیغه مبه ر (ﷺ) پشتگوی مه خه نه هه روه ها ئه و په یمانه ی که
به ستوتانه تیکی مه دهن، جا بیگومان به پاستی هه رچی له سینگ و له
دله کاندایه ئه و پیی ناگاداره و ده یزانی.

(نه‌گهر شایه‌تیتان دا به عه‌دالته و دادگه‌ری بیده‌ن ئه‌وه باشت‌رین پاریزگاریه)

(موفه‌سیره‌کان) ئه‌لّین خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی به‌ بنده‌کانی خوی کرد
خاوه‌نی په‌یمان و به‌لّینی خویان بن و له‌ پاشان فه‌رمانی کرد بنده‌کانی
خوی که خوارده‌مه‌نی پاک و حه‌لال بخۆن، وه‌ دوور بکه‌ونه‌وه‌ له‌
خواردنی پیس و (حه‌رام) به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی خوای گه‌وره‌ لی‌تانی
قه‌ده‌غه‌ کردوه‌، مه‌گه‌ر ناچار بن دیسان ئه‌وه‌ی ئاشکرا کرد که گوشت
و سه‌رپراوی (ئه‌هلی کیتاب) و هه‌روه‌ها ماره‌کردنی ئافره‌تیا‌ن بۆ ئیوه
حه‌لال و په‌وايه‌، هه‌روه‌ها له‌ دوا‌یی هه‌ندیّ فه‌رمانی پیّ کردن به‌ پاک و
خاوی‌نی و ده‌ست‌نو‌یژ شستن و (غوسل) و خو‌ش‌شتن و (ته‌یه‌موم) کردن
به‌گلی پاک و دواتر فه‌رمانی پیّ کردن که مامه‌له‌یان له‌گه‌لّ خویان و
غه‌یری خویان له‌گه‌لّ هه‌موو که‌سدا دادپه‌روه‌رانه‌ بن و هه‌تا له‌گه‌لّ
دۆست و دوورمندا (عه‌دالته) به‌کاربی‌نن و هه‌روه‌ها له‌ هه‌ق و پاستی
سه‌رپی‌چی نه‌که‌ن و پاستی مه‌شارنه‌وه‌، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره‌
ده‌فه‌رمو‌ییت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّٰمِينَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ
بِالْقِسْطِ﴾ ﴿١﴾ أَي شَاهِدِينَ بِالْعَدْلِ وَالْحَقِّ وَالصِّدْقِ، واته‌: ئه‌ی ئه‌و
که‌سانه‌ی باوه‌رتان به‌ خواو به‌ پی‌غه‌مبه‌رو فه‌رمانه‌کانیا‌ن هیناوه
به‌رده‌وام به‌ فه‌رمانی خوا هه‌لبستن هه‌موو ئیش و کاریکتان بۆ خودا بیّ
و هه‌روه‌ها به‌ شیوازیکی دادپه‌روه‌رانه‌ش شایه‌تی بده‌ن به‌ هه‌ق و
به‌پاست و دروستی هه‌روه‌ها شایه‌تی به‌پاستی و دادپه‌روه‌ری بده‌ن له‌
ترسی خه‌لک و بۆ خاتری به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لک پاستی مه‌شارنه‌وه‌ به‌لکو

شایه دیتان بۆ خوابی و بهس وه دهفه رموویت: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ

شَتَانُ قَوْمٍ عَلَيْكُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ واته: خه شم

و قین و دوژمنایه تی هیچ کهس و هیچ لایه ک واتان لی نه کات که به

عه دالهت و دادگه ری نه جولینه وه، و هه ول بدهن هه میشه دادپه روهه بن

چونکه بیگومان نه وه نیشانه ی ته قواو پارێزگاری و خواناسینه

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (٨) واته: به راستی

هه ره له خوا بترسن و هه روه ها به کرده وه ی چاک خوتان بیاریزن چونکه

به راستی هه ر کاری بکه ن خوی گه وره ئاگاداره لی و هیچی لی بزد

نابی، وه خوی گه وره دهفه رموویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (٩) واته: نه و

که سانه ش که بروایان هیناوه و ئیش و کاری چاک نه نجام دهن خوی

گه وره به ئینی لیخوش بوون و پاداشتی گه وره ی داوه به وان و هه روه ها

له پۆزی دوایدا به هه شتی پان و به رینیان پی ده به خشی، وه هه روه ها

دهفه رموویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

الْجَحِيمِ﴾ (١٠) واته: به لام نه وانه ی پیبازی (کوفر) و بی دینیان

گرتوته به ره روه ها بروایان به (تایه ته کانی) ئیمه نیه و یان به قورئانی

پیروزی نه و به درۆی دهیه خنه وه و باوه رپان نییه پیی نه وانه بیگومان له

پۆزی قیامه تدا هاوپی دۆزه خن و هه رگیز لیی دوورناخرینه وه و پرگاریان

نابی.

(چاکہ ی خواتان له بیر بی و له فکری خوتان مه به نه وه)

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾^(۱)، (أَي تذكروا يا معشر المؤمنين نعمة الله الجليلة
عليكم بحفظه من أعدائكم حين هم جماعة منهم أن يبسطو بكم فعصمكم
الله من شرهم..) واته: ئه ی ئه و که سانه ی که ئیمان و باوه پرتان هیناوه
یادی نازو نیعمه ته کانی خوای گه وره بکه نه وه، که به خشویه تی پیتان
چونکه له وکاته دا هه ندی له دووژمنان و ناحه زان خه ریک بوون و ویستیان
دهستیان پراکیشن بو سه رتان و ئازارتان بدهن و یا بتان کوژن به لام
خوای مه زن (مه نعی) دهستی ئه وانی کرد لیقان و نه یانتوانی زه فه رتان
پی بیهن و هه روه ها پزگاری کردن له پیلانی ئه وان.

(ناگادارییه ک)

هه ندیک له (موفه سیره کان) ئه م پووداوه به م شیویه ئه گێرپنه وه، که
له لایه ن موسلمان هه کانه وه دووکه س به هه له کوژران ئه وجا که سوکاریان
هاتنه خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ) و داوای خوینیان لیکرد، پیغه مبه ریش

(۱) زۆده ی (موفه سیره کان) ئه فه رموون (سَبَبُ نَزْلِ هَذِهِ الْآيَةِ ارَادَ بَنُو النَّظِيرِ أَنْ يَلْقُوا
عَلَى رَأْسِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الرِّحَى وَأَنْ يَغْدِرُوا بِهِ وَأَصْحَابِهِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ يَكْفُ
الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ).

(ﷺ) خۆی و (هەر چوار خەلیفەکانی) و عەبدولرەحمانی کۆپی عەوف و
هەندی لە ھاوولانی تریشی (پەزای خویان لایبەت) لەگەڵ خۆیدا بردو
چوونە لای ھۆزی (بەنی نەزیر) ھەتا بە پێی پێککەوتننامە کە ی نێوانیان
کە دەبێ لە کاتیکی وادا ھاوکاری یە کتری بکەن و بەشی لە خۆینە کە
بدەن ئینجا پێغەمبەر (ﷺ) و ھاوولانی کە نزیکە مائەکانیان بوونەو
ئەوانیش واتە جوولە کەکان پیشوازییەکی گەرمیان لێ کردن و ھەروەھا
زۆر پێزیان گرتن و لە بن سێبەری دیواریک جیگایان بۆ داخستن و ئینجا
جوولە کەکان لە ناو خۆیاندا گووتیان قەت لەو چاکترمان بۆ پێک ناکەوێ
با چەند کەسیک بنێرینە سەر دیوارە کە لینگە دەستاریکی بە سەر
(محمد) دا بەربەینەو لە کۆلی بکەینەو یان دیوارە کە بە سەر ئەو
ھاوپیەکانی دا بپروخین و ھەموویان بکوژین^(۱)، ئەوجا لەو حالەتە
ناسکەدا بە فەرمانی خۆی گەرە حەزەتی جوہرە ئیل ھات و پێغەمبەری
ئاگادار کردەو، ئینجا یە کسەر پێغەمبەر (ﷺ) لە شوینی خۆی پاست
بۆو لەگەڵ ھاوپیەکانی شوینە کە یان بە جی ھیش و خوایش لەو پیلانە
پزگاری کردن و گەرانیو (مەدینە) و ئینجا لە سەر ئەو پێغەمبەر (ﷺ)
فەرمووی ژیان لەگەڵ ئەوانەدا زۆر زەحمەتە و ئیدارە کردن لەگەڵ
ئەوانەدا کەلکی نیە شەر لە نێوانیان ھەلگیرساو جا بەم ھۆیەو ئەم
تیرە جوولە کە یە لە مەدینە دەرکران و جا لە کوتایی ئایەتە کەدا خۆی

(۱) سەرنجیک : جا بێگومان دیارە جوولە کەکان (خیانەت) و پیلانی ئاوا یە کەم جاریان
نەبوو، بە لکو چەند جاریکی تر ئاوا (خیانەت) و پیلانیان گێراو و ھەولی کوشتنی
پێغەمبەر و یاوەرەکانیان داو، نە جاریک و نە دوو جار و نە سێ جار دووبارە یان
کردۆتەو.

گه وره ده فهرموویت: ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

﴿۱۱﴾ واته: ئیوه ئه ی موسلمانینه که خوی گه وره ئه و چاکه به ی له گه ل کردون له و دووژمنانه ی پاراستن، ده با ئیمانداران هه میسه پشت به خوی گه وره ببهستن چونکه بیگومان هه ر ئه و یارمه تیده رو پارێزه ره.

(جاریکی تریش په یمان شکینی جووله که و گا وره کان ئه خاته به رچاو)

(موفه سیره کان) ئه فهرموون ئایه ته کانی قورئانی پیروژ هه روه ها به رده وامن له سه ر یادخستنه وه ی عه دو په یمان دوی ئه وه ی که خوی گه وره ئه و واده وه به لئینه ی بیرخستنه وه که هه روه ها ش له موسلمانانیشی وه رگرتووه ده رباره ی پیغه مبه ری ئیسلام و فهرمانی پی کردین که وه فا به (وه عد) و به لئینه کان بکه ین هه روه ها شتی حه لال و په و بخوین و دوو بکه وینه وه له شتی (حه رام) و قه ده غه کراو، وه ئه وه شمان بۆ پوون ئه کاته وه که خوی مه زن هه مان واده و به لئینی له جووله که و گا وره کان وه رگرتووه، به لام ئه وان چه ندین جار په یمان ه کانیا ن شکاندوو وه هه لیان وه شان دوته وه، خوی گه وره ش ئینتیقامی لی وه رگرتن و تۆله ی لی سه ندن بۆ ئه وه ی خاوه ن باوه رانیش په ند و (عیبره ت) وه ربگرن و نه که ونه هه له ی ئه وانه وه، جا بیگومان خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِیلَ

وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا﴾ (ای والله لقد أخذنا العهد المؤكد

على بني إسرائيل أن يلتزموا بأحكام التوراة ويطعوا رسولهم موسى فيها يأمرهم به وأمرنا موسى أن يأخذ منهم إثني عشر نقيباً والنقيب كبير القوم القائم بأمورهم) **واته:** به پاستی خوی گه وره کاتی خوئی په یمانی ته و اوئی له نه وهی ئیسرائیل واته له نه وه کانی په عقوب پیغه مبه ر (العلیه) وهرگرت که کار به ته ورات بکه ن وه له هه مان کاتیشدا ۱۲ سه روک و رابه رو چاودیر هه لبراردن چونکه فه رمانمان به حه زره تی مووسا (العلیه) کرد که دوازده (نه قیب) هه لبریری بو ئه وهی بیانپاریزی بو شه پرکردن له گه ل (جه بابیره کان)، به هه ر سه رکیکیان ده گوت (نه قیب) واته پشکنه ر بو گیروگرفت و ته نگ و چه له مهی ناو تیره کان تاکو چاره ی بکه ن و هه موو موشکیلاتیک حه ل بکه ن ﴿وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمْهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ (أي وقال الله لبني إسرائيل إني ناصرکم ومعینکم إن قمتم بواجب ما فرضته علیکم من إقامة الصلاة وإيتاء الزكاة وتصديق رُسلي ونصرتهم أي قویتهم علی الأعداء مع التعظیم والتوقیر لهم ، أقرضتم الله قرضاً حسناً أي أنفقتم من أموالکم فی سبیل الخیر طلباً لرضی الله) **واته:** خوی گه وره پیی فه رموون به پاستی من له گه ل ئیوه م و پشتیوانیتان ئه که م و سه رتان ئه خه م و ناگام لیتانه ئه گه ر ئیوه به چاکه خوی مه زن بپه رستن و به پیک و پیکی نویره کانتان ئه نجام بده ن و هه روه ها زه کاتی مال و سامانتان به درووستی ده ریکه ن و بیده نه هه ژارو موسته حه قان، وه هه روه ها باوه رپتان هه بی به پیغه مبه ره کانم و قه درو ریژیان لی بنین و هاوکاری و یارمه تیان بده ن،

وه له پښی خودا نهو مال و سامانه ی که خودا پښی داون و ئیوهش بیده ن
نهو به له نگارو هه ژارانه ی که توانای هه و لدانیان نییه بو ئه وه ی (قازانج)
بکه ن لییان منه تیان له سه ر بکه ن، چونکه بیگومان نه مه قه رزیکه له گه ل
خوا نه یکه ن واته له پښگه ی خودا مال و سامانتان به خت ده که ن، جا
خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿لَا كُفْرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

وَلَا دَخَلَكُمْ جَنَّتِ بَجَرِي مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهَرُ﴾ واته: نه م کاته
منیش له هه موو گونا هو هه له کانتان خو ش ده بم و چاوپوشیتان لی
ده که م وه نه تانخه ی نه به هه شتیکی زور خو ش باخ و باخاته کانی
چه نده ها پووبارو کانی و کانیای لی بن دارو دره خته کانی ده پوات و
جاریه و ﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ

السَّبِيلِ﴾ (۱۲) واته: دوایی نهو په یمانه هه ر که سیکتان له ئیوه پښی
بی ئیمانی و بی دینی گرت به ر و په یمانه که ی هه لوه شانده وه که
فه رمانی پیدان نه وه بیگومان نه و پاسته پښی بزکردو وه وه له پښگه ی
پاست لای داوه و گورپا بووه و خوای گه وره بمانپاریزی له قه روو غه زه بی
خوی نه و جا دیسان خوای گه وره بو مان به یان نه کا له قورئانی پیروژدا
که نه و جووله کانه عه ه دو په یمانه که ی که دایان بوو به من و
پیغه مه به ره که یان جی به جییان نه کردو شکاندیان و ئینجا سزای
قورسیان بو ناماده کراوه و به به ر نه فره تی خوا که وتوونه، وه کو
نه فه رموو: ﴿فَمَا نَقْضِهِمْ مِيثَقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ

قَلَسِيَةً﴾ واته: بیگومان نه وه ی پاستی بیته که به هو ی نه وه ی نه وه ی

ئیسرائیل به رده وام په یمان و به لاین شکین بوون، ئینجا له به زه یی
خومان و له هق و راستی دا دوورمان خسته وه و دلایانمان په ش کردو،
په ق و ووشك وهك به رد هیچ چاكه و خیرو به زه ییان تیدا نه ماو هه روه ها
هیچ ناموژگار ییه کیان تیدا نه ماو وه و هریان نه گرت چونکه پشتیان کرده
ئو په یمانه ی خوای مه زن و ده ستیان کرد به گوناو تاوان و خرابه کاری
و نازاوه کردن هه روه کو خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿يَحْرِقُونَ

الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ أي يُغَيِّرُونَ كَلَامَ اللَّهِ الَّذِي أُنْزِلَ فِي التَّوْرَةِ و
حكمه الَّذِي شَرَعَ لَهُمَا فِيهَا^(۱)، قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ تَأَوَّلُوا كِتَابَهُ التَّوْرَةَ عَلَى غَيْرِ
مَا أُنْزِلَهُ وَحَمَلُوهُ عَلَى غَيْرِ مُرَادِهِ^(۲)، واته: ووته کانی کیتاب و نامه کانی
خوا نه گوین و لای نه دهن له پاش نه وهی خوا له شوینه کانی خوایاندا
دایان، یانی نه وهی فہرزو پیویستی کردووه نه وهی حه لالی کردووه
نه وهی (حرام) و قه ده غه ی کردووه، چونکه نه و جووله کانه درؤ به دهم
خواوه نه کهن و به ناره زوی خوایان ده ستکاری نامه و کیتابی خوا
نه کهن، وه هه روه ها (ابن کثیر) یش له ته فسیره که یدا نه لیت کتیبی
خوایان له ناره زوی خوایان لیک نه دایه وه و (ته ئویلیان) نه کرد، واته
مانای تریان بؤ دانه نا و به پیچه وانه ی نه وهی که خودا په وانه ی کردبوو
شتی وایان به دهمی خوداوه ده گووت که نه یفه رمووبوو وه فهرمانی پی

(۱) واته: نامه ی خویان گوری نه وهی بؤیان دابه زیبوو بؤیان ده ستکاری ته وراتیان

کردو له و فهرمایشت و یاسایانه ی که بؤیان دانرابوو.

(۲) بپوانه ته فسیری (ابن کثیر) به رگی ۲، لاپه ۴۶۰.

نه کردبوو، وه خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا

بِهِ﴾ **واته:** زۆر له وانیه که فیزی ئه وان کرابوو له بیر خۆیان بردبووه وه،

هه روه ها گۆپیویان و شتیان له جیی داناوو (خولاصه ی که لام) هه ندیک

له و شتانه ی فهرمانمان پیدابوو له بیر خۆیانیاان بردبووه وه و په فتاریان

پی نه کرد ﴿وَلَا نَزَالُ تَطْلُعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ **واته:** هه تا

ئیساکه ش کارو کرداری ئه وان خیانه ته و لێیان ده بینری و ده بیستری و

هه ر خه ریکی (موئامه ره و) پیلان گێپی و نه خشه ی شه پ و هه ر جاری

خیانه تیکیان بو ده رده که ویت چونکه ئه ویش له کۆنه وه پیشه یانه و

له گه ل هه موو پیغه مبه ره کاند هه روا بوونه و کارو پیشه یان خیانه ته

مه گه ر به شیکی زۆر که میان نه بێت که موسلمان بووبوون، وه کو

(عه بدولای کوپی سه لام) و هاوه لانی و هه ندیکی تر، ئینجا ئه وه ش

مه که ره غه ره ز به لکو ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ﴾ **واته:** له گه ل ئه وه شدا تو ئه ی محمد (ﷺ) تو

چاوپۆشیان لی بکه و لێیان خوش ببه چونکه بیگومان خوای گه وره

چاکه کارانی خوش ده ویت هه روه ها چاکه کانیاان بزر ناکات و ئه وه ش

چاکه به کی گه وره یه له لایه ن خوداوه ... وه هه روه ها خوای گه وره

ده فهرموویت: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا

مِيثَقَهُمْ﴾ **واته:** به راستی ئه وانیه ووتیان ئیمه (نه سرانین) واته

گاورین و شوین که وتوی (عیسایین) به ناردنی پیغه مبه ر بویان وه به و
 ئینجیله ی که بۆمان په وانه کردوون په یمانمان لی وه رگرتن^(۱)، ﴿فَنَسُوا
 حَظًا مِّمَّا دُكِّرُوا بِهِ فَأَعْرَضْنَا عَنْهُمْ الْغَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَمَةِ﴾ **واته:** بیگومان نه و برپارو ناموزگارییه ی کرابوون نوریکیان
 له بیر کردو لئی غافل بوون و هاویشتیانه پشت گوئی خویان و ئینجا
 ئیمه ش تا پوژی قیامت دوزمنایه تی و پکا به ریه تیمان له نتوانیاندا
 به رپا کرد که چی بوون به چند کومه لئیکی ته واو جیاواز له یه کتر چونکه
 هر کومه لئیکیان نه وانی دیکه یان به سر لیشیواو گومرا ده زانی
 ﴿وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ **واته:**
 هرچی ده کن له خودا بزرو وون نابیت چونکه له پوژی لیپرسینه وه و
 حیسابدا گشت کرده وه کانیاں ده خاته به رچاوو پیشتیان ناگاداریان
 نه کاته وه له و کارانه ی که کردیان و نه نجامیان دابوو.

(۱) به لام نه وانیش وه کو جووله که کان له په یماننه که ی خویان لایانداو که لیک یاساو
 به رنامه ی خودایان گوپی ، هروه ها له بیر خویان برده وه، چونکه خویان گوره
 په یمانی لی وه رگرتن که به چاکی خودای تاک و ته نیا بیه رستن و باوه په هه موو
 پیغه مبه رانی خودا بیتن به تاییه تی پیغه مبه رمان (ﷺ) که حه زره تی (محمد) ه
 هروه کو حه زره تی عیسا پیغه مبه ر (ﷺ) ناموزگاری و (ته وصیه ی) کردبوون،
 بپوانه / تفسیر المنار / به رگی / ۶، لاپه ره / ۱۸۶۰.

(به راستی نه و قورئانه نوور و رووناکیه بو ئیمانداران)

ديسان دواي نه وهی خواي گه وره نه وهی بو پوون کردینه وه که
(وه عده و) به لیتنی له (نه هلی کیتاب) وه رگرتوه که پابه ندی نه مرو
فرمانه کانی خواي مه زن بن، هه روه کو چون له میلله تی ئیسلامیشی
وه رگرتوه، به لام به راستی (نه هلی کیتاب) عه ه دو په یمانی خویان
شکاند و نه جاریک و نه دوو جار و به لام خواي مه زن جاریکی تر بانگی
(نه هلی کیتاب) ی کرده وه بو نه وهی باوه پ به پیغه مبه ر (ﷺ) و ئیسلام
بینن که هه نار دوو یه تی به (هیدایه ت) و پێ نیشانده ر و دینیکی راست و
درووستی بو خه لکی سه ر زه وی به (عام) و خاس هه نار دووه بو نه وهی
هه ق و ناهه ق لیک جیا بکاته وه، هه روه ک خواي گه وره ده فه رموویت:
﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ
كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ واته: نه ی
خاوه ن (کتیبینه) مه به ست کومه لی (جووله که و نه صارایه) واته دیانه کان
نه و! پیغه مبه رم بو تان هه نار د گه لیک له و شتانه ی که له ته ورات و
ئینجیلدا نیوه گورپوتانن و شاردوتانه ته وه، نه وه بو تانی ده رده خات و
لیتانی ناشکرا ده کات، و چونکه بیگومان (مه سیحیه کان) واته گا وره کان
موژده یه کی هه زه ته ی عیسیایان (سه لامی خواي لیبت) به هاتنی

پیغمبر (ﷺ) شارددهو، وهکو له (سورتهی صف) دا باسی دهکات^(۱)، جا خوی مهزن دهفهرمویت ﴿وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ واته: له زوریکیش بی دهنګ ئه بی و چاوپووشی نهکات، واته ئه و شتانه (إظهارو) ناشکرا دهکات که ئیوهی (ئه هلی کیتاب) گۆپیوتانه وه دهستکاریتان کردووه وهکو (سیفاتی) محمد (ﷺ) ئایهتی رهجم و شتی تر به که یف و ئاره زوی خویان، لیکیان داوه ته وه یان (تهفسیریان) کردووه هیناویانه ته سهر (تهبیعهتی) خویان وه درویان به دهم خودا ههلبه ستوه، وه له (کتیبهکاندا) بلاویان کردۆته وه.

(ئاگادارییهکی گرنگ)

(قال ابن کثیر فی تفسیره وَقَدْ رُوِيَ الْحَاكِمُ فِي مُسْتَدْرَكِهِ^(۲)، عَنْ عِكْرَمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنہما) قَالَ (مَنْ كَفَرَ بِالرَّجْمِ فَقَدْ كَفَرَ بِالْقُرْآنِ مِنْ حَيْثُ لَا

(۱) وهکو خوی گه وده دهفهرمویت: ﴿وَاذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَتَّبِعُوا إِلَهُيَ رَبُّهُ لِي﴾ رسول الله ﷺ، لِكُرْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ ﴿سورتهی / الصف، ئایهتی / ۶/ واته: وهبیریان بیته وه کاتی که (عیسای کوپی ماریه) خوی به نه وهی نیسرائیلی ووت ئیوه دلنیا بن که من پیغمبره خوی گه ودهم و په وانه کراوی خوام بۆلای ئیوه، نه وهی له پیش دهستی منه وهیه به پاستی ده زانم، واته نه وهی له پیش مندا هاتووه که (تهوراته) به پاستی ده زانم که (کتیبی) خوابه، وه ههروه ها موژده تان پی دهم به پیغمبره یتک له دوی من دی ناوی (ئهحمده)، وه موفه سیره کان نهفهرموون (أحمد) واته ستایش کراو.

(۲) بپوانه (مستدرکی حاکم) بهرگی / ۴، لاپه / ۳۵۸. وه ههروه ها بپوانه (تهفسیری ابن کثیر) بهرگی / ۲، لاپه / ۴۶۰، دار الکتاب العربی، بیروت - لبنان.

يَحْتَسِبُ قَوْلَهُ تَعَالَى ﴿يَتَّاهِلَ الْكَتَبِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ ﴿فَكَانَ الرَّجْمُ مِمَّا أَخْفَوْهُ﴾ **واته:** (ثبین و که سیر) له ته فسیره کهیدا ته م فرموده یی که (حاکم) هیناویه تی له (کتیبی) موستده ریکه کهیدا (ریوایه تی) کردوه له عیکریمه وه ته ویش له ثبین و عه باسه وه (پره زای خویان لیبتت) فرموویه تی: (هر که سی بروای نه بووی به (ره جم) واته به رد باران ، نه وه بروای به (قورئان) نه بووه به لام نه و که سه به خوی نازانی که خوی گه وره ده فرموویت: ﴿يَتَّاهِلَ الْكَتَبِ﴾ هتد.

﴿چونکه بیگومان (الرجم) واته به ردباران به کیک بووه له و شتانه ی که شارذبویانه وه، نه و جا له پاشان خودای مه زن باسی قورئانی پیروز نه کات که هه ناردوویه تی بو خوشه ویست پیغه مبه ره نازداره که ی (ﷺ) هه روه کو ده فرموویت: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾

﴿١٥﴾ ﴿أَيُّ وَاللَّهِ لَقَدْ جَاءَكُمْ مِنْ رَبِّ الْعِزَّةِ وَالْجَلَالِ نُورٌ وَآيٌ نُوْرٌ هُوَ الْقُرْآنُ الْمَزِيلُ لظُلُمَاتِ الشِّرْكِ وَالشُّكِّ وَهُوَ كِتَابٌ مُبِينٌ سَاطِعٌ بَيْنُ الْإِعْجَازِ﴾ **واته:** به راستی دنیا بن که پیغه مبه ر (ﷺ) نور و پووناکیه کی ناشکرایه و (کتیبکی) ناشکراشی بو په وانه کراوه که قورئانه چونکه بیگومان قورئان پیگه ی چهوت و خوارتان له گه ل پیگه ی راست بو جیا نه کاته وه و بوتان ده رنه خات که نه و پیگایه ی ئیوه له سه رینه راست نیه نه گه ر به فرمانی نه و قورئانه بپون دینه وه سه ر پیگای راست، جا

بیگومان ههروهو ئاده میزاد نه گهر له تاریکایی به پړوه بپوات پښووستی به پووناکی ههیه تاوه کو هه لنه دیری و ساتمه نه کات جا بیگومان کرده وه و په وشتی باشیش پښووستی به پووشنایی ههیه که نه ویش (نهر و) فرمانی خوی مه زنه ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ﴾

﴿سُبُلَ السَّلَامِ﴾ (أي يهدي بالقرآن من اتبع رضا الله طرق النجاة والسلامة ومناهج الإستقامة) واته: بیگومان خوی گهره به و (قورئانه) پښمایي نه و که سه نه کات بو هه موو پښ و پښازیکی هیمنی و ناشتی و سه رفرازی و خووشی و په زامه ندی خودا بو نه و شتانه و ، نه و کرده وانه که نینسان نه گه یه نن به سه لامه تی له سزای دواپوژو قیامه ت، ﴿وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ﴾

إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ (أي يخرجهم من ظلمات الكفر إلى نور الإيمان بتوفيقه وإرادته إلى طريق الجنة طريق الأسلام الذي هو الطريق المُستقيم) واته: به فرمانی خوی له گشت پښه تاریکه کانی (شیرک) و (کوفر) ده ریان دینی بو پووناکی و (نیمان) واته باوه پ چونکه نه و (قورئانه) له تاریکایی بی باوه پی و نه زاننی پښه یه کی پاست و ته وایان پیشان ده دات واته شاره زایان ده کات بو پاسترین پښه که نه ویش نایینی هق و پاستی نیسلا مه ریگای به هه شته چونکه له گومرایی ده یان پاریزی و پښمایان ده کات بو چاکترین زیان.

(باسيک له شهريک دانانی)

مه سيحيه کان بوّ خودا (العیاذ بالله)

ئەوجا لەدوای ئەو هی خوای گەورە بە شتێوەیەکی گشتی نیشانه و بەلگەی لەسەر (ئەهلی کیتاب) هینایەوه لۆمە و سەرزەنشتی کردن مەروەها بە جوانی پۆنی کردەوه که ئەمانە تاوانبارن و ئەوانە ی پوویان لە هەق و راستیدا وەرگێڕاوه چونکە بپوویان بە ئایینی پیروزی ئیسلام نەکردوو و ئەوجا بە شتێوەیەکی تاییبەتی باسی (کوفر) و سەر لێشیواوی (فەلەو مەسیحیه کان) ئەکا و ئەفەرمووی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾^(١)، واته: بە پاستی کافرن یانی بێ باوەڕن ئەو کەسانە ی که ئەلێن خودای ئیمە مەسیحی^(٢) کوپی مەریەمە ﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ (ای قل لهم توبيخاً وتبكيثاً من يستطيع أن يدفع عن عيسى العذاب لو أراد الله أن يهلكه وأمه وأهل الأرض جميعاً؟ فعيسى عبدٌ مقهورٌ قابلٌ للفناء

(١) قال أبو حيان في تفسيره، ذكر سبحانه وتعالى (أن من النصارى من قال إن المسيح هو الله، ومنهم من قال هو ابن الله، ومنهم من قال هو ثالث ثلاث) بپوانە تەفسیری (البحر المحيد)، بەرگی ٣، لاپەرە ٤٤٨.

(٢) مەسیح نازناوی عیسی کوپی مەریەمە (سلامی خوایان لیبیت) هەندێ لە (موفەسیرینیش) ئەلێن (مەسیح) لە مەسحەوه هاتوو چونکە دەستی بەسەر چاوی کوێر نەساغ داھێناوه و خوا (شیفادەریش) شیفا ی بۆیان هیناوه.

کسائر المخلوقات) واته: خودای مهن به پیغمبرمان (ﷺ) ده فهرمویت تو پیمان بلی بهو (مه سیحیانه) کی هیه توانای هه بیت ریگا له خوا بگریت نه گهر خودا بیه ویت (مه سیح) و دایکی وه موو نه وانه ی له م زه ویه دان بیانف و تینیت و له ناویان بیات؟ چونکه بیگومان خو نه گهر (مه سیح) خودا بویه ده بوو توانای هه بیت که مردن له خو ی و دایکی دور بخته وه به لام کی هیه له م باره وه شتیکی به ده ست بیت و نیمه ش له وه لامی نه م پرسیاره دا نه لاین نه خیر که س نییه ..؟، جا

مه روه ها خوی که وره ده فهرمویت: ﴿وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۷﴾

(ای والله وحده جميع ما في الكون من المخلوقات والعجائب وهو سبحانه القادر على أن يخلق ما يريد ولذلك خلق عيسى من أمّ بغير أب ليدلّ على كمال قدرته وجلاله فهو الذي لا يعجزه شيء إنما أمره إذا أراد شيئاً أن يقول له كن فيكون) واته: هرچی له ناسمانه کان و زهوی و له نیوانیان دا هیه به گشتی (مولکیه تی) و خوا درووست کردووه که س له گه لی به شدار نییه چونکه بیگومان کاروباری نه م گهر دوونه ش هر خو ی هه لیده سوپینتی و که س ده سه لاتی هیچی له ده ست نییه هرچی نه و درووستی بکات به گویره ی ئاره زوی خو یه تی جا به پاستی خودا (قودره ت) و ده سه لات و هیزی هیه به سه ر هر شتیکی خوا ویست و مه یلی لی هه بی جی به جی نه کا.

(وه لآم دانه وهی ئه هلی کیتاب که ده لئین ئیمه کوری خواو له خوشه ویستانی ئه وین)

(قَالَ العلامة القرطبي في تفسيره^(١) عن ابن عباس (رضي الله عنه) خَوْفَ رَسُولِ
الله (ﷺ) قَوْمًا مِنَ الْيَهُودِ الْعِقَابَ فَقَالُوا لَا نَخَافُ فَإِنَّا أَبْنَاءُ اللهِ وَأَحِبَّاؤُهُ
فَنَزَلَتِ الْآيَةُ)، واته زانای به ناویانگ پێشهوا (قورتبی) له تهفسیره که یدا
(نه قل) ئه کاو له عه بدوللای کورپی عه باسه وه (ره زای خوای لیبیت) ئه لای
کومه لیک جووله که هاتنه خزمهت پێغه مبه ر (ﷺ) له که لیدا که وتنه قسه و
گفتوگو ئینجا پێغه مبه ریش (ﷺ) بانگی کردن بۆ برپا هێنان و له سزای
خوا ترساندن ئه و جا ئه وانیش ووتیان ئه ی (محمد) مه مان ترسینه ئیمه
کورپی (خوداین) و ئینجا به م بۆنه یه وه خوای که وره ئه م ئایه ته ی له م
باره یه وه مه نارد ه خواری و فه رموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى
نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُمْ﴾ (أَي قَالَتِ الْيَهُودُ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ
وَقَالَتِ النَّصَارَى مِثْلَ ذَلِكَ أَي نَحْنُ بِمَنْزِلَةِ الْأَنْبَاءِ إِلَى اللَّهِ وَحُبُّهُ لَنَا كَحُبِ
الْوَالِدِ لِوَلَدِهِ) واته: جووله که و مه سیحیه کان گو تیان و ده لئین ئیمه کورپی
خوشه ویستی خوداین، مه به ستیشمان ئه وه یه جووله که کان وا
بیرنه که نه وه و ده لئین هه زره تی (عوزیر) کورپی خوایه وه هه روه ها

(١) بپوانه تهفسیری پێشهوا (القرطبي) به رگی/٤، لاپه ره/٦٩، (مکتبه الایمان، جامع

(مہ سیحیہ کانیش) دہ لَین (عیسا) کوپی خواہ^(۱) چونکہ وا گومان
 ئہ بہن و ئہ لَین ئیمہ لہ خواوہ زور نزیکن وک کوپی خوئی تہ ماشامان
 ئہ کات چونکہ (عوزہ یرو عیسا) کوپی خوان ئیمہ ش خزم و کہس و کاری
 ئہ وانین ئینجا ناچیتہ ئہ قلہ وہ خوا سزامان بدات چونکہ ئیمہ پؤلہ و
 نہ وہی پیغہ مہ رانین و ئیتر خودا بیرو بؤچونہ کانیان پرت ئہ کاتہ وہو
 ئہ فہ رموی بہ پیغہ مہر (ﷺ) ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُکُمْ بِذُنُوبِکُمْ﴾ (ای
 لوکنتم کما تدعون أبناءہ و أحبائہ ... فلماذا یعذبکم بذنوبکم؟
 ولماذا أعدلکم نارا الجحیم؟) **واقعہ:** ئہی محمد (ﷺ) پییان بلی کہ ئیوہ
 کوپی خوا بن و خوشہ ویستی خودابن ئہی بؤچی خوا بہ ہوئی تاوانتان
 سزاو ئازارتان ئہ دات و لیلتان خوش نابی؟ ئہی بؤچی ئاگری دوزہ خی
 بؤنامادہ کردوونہ؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ یَغْفِرُ لِمَنْ یَشَاءُ وَیُعَذِّبُ
 مَنْ یَشَاءُ﴾ (ای أنتم بشر کسائر الخلق و هو سبحانه الحاکم فی جمیع
 عبادہ یغفر لمن یشاء و یعذب من یشاء لا إعتراض لحکمہ ولا راد
 لأمرہ) **واقعہ:** قسہ کانتان وانیہ بہ لکو ئیوہ ش ئادہ میزادن کہ خوا
 درووستی کردوونہ وک خہ لکی تر ہر کہ سئی خوئی (مہ یلی) لیبی لی
 خوش دہ بی و، ہر کہ سیک شیایوی سزادان بی سزای دہ داو تولہی لی
 دہ ستیننی جا بیگومان کہس ناتوانی بہرگری لہ ویست و کارو و فہرمانی

(۱) بروانہ (الجامع لأحكام القرآن) المشهور بتفسير (القرطبي)، لہ دانانی (ئہی عہدوللا
 محمد بن أحمد الأنصاری)، بہرگی/۴، لا پہرہ/۷۱.

ئەو بىكەت چۈنكى لىپرسىنە ۋە شى زۆر بە پەلە ۋە (سەرىقە)، ﴿وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَلِٰٓيْهِ الْمَصِيْرُ﴾ ۱۸ ۋاقە: ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەوى و ھەرچى نىۋانىيان دا ھەيە، ھەموو ھى خودايە ۋە ھەمووى (مولكى) ئەو ۋە لە ژىر دەسەلات و تواناى ئەودايە ۋە گەپانە ۋە ھى ھەمووشى ھەر بۆلاى ئەو ۋە چارەنووس بۆلاى خىۋاى مەزىنە ۋە فەرمان ھەر ئى ئەو ۋە.

ھەروەھا دىسان جارىكى تر خىۋاى گەورە (خىتاب) ئەكا لە گەل
(ئەھلى كىتاب) و پىيان ئەفەرموى: ﴿يَاۤ اَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ﴾ ۱۹ ۋاقە: ئەھلى كىتابى يانى ئەھلى
خاۋەن نامەكان ئەۋا پىغەمبەرى ئىمە محمد (ﷺ) ھاتە لاتان و دەبىتە
پىغەمبەرى ھەموۋان و ئەبى گىشتان باۋەرى پى بىنن و پەپرەۋى لى
بەكەن، چۈنكى پاش ماۋەيەك كە زىجىرە ۋە پىغەمبەران پىچراۋنە ھاتن
ۋاتە لە كاتىك داھات كە ماۋەيەك بوو نىرراۋ نە نىردرابو، كە ۋاتە
لە كاتىكى پىۋىستدا خۆشەۋىست ھات ئىتر ئەۋ ماۋەيەش لە پىش ھاتنى
ھەزەتى عىسا بە (۶۰۰) ۋاتە بە (شەش سەد) سال بوۋە بە لام (ابن
سەد) لە كىتابى (الطبقات) دا (نەقلى) ئەكات لە (ئىبن و عەباسە ۋە)،
ئەفەرموى: (نىۋان ھەزەتى ئادەم و ھەزەتى نوح ھەزار سال بوۋە)،
ۋە (لە نىۋان ھەزەتى نوح و ھەزەتى ئىبراھىم ھەزار سال بوۋە)،
ھەروەھا لە نىۋان (ھەزەتى موسا و ھەزەتى عىسا ھەزار و ھەت
سەد سال بوۋە) ھەروەھا لە (نىۋان لەدايك بوۋنى ھەزەتى مەسىھ و لە

دايك بوونی حەزەرەتی موخەمەد (ﷺ) شەش سەد و شەست سەل
بوو^(۱).

(سەرئەجەك)

(موفەسیرەكان) ئەفەموون ئادەمیزاد لەو ماوەی بەینی حەزەرەتی
عیساو حەزەرەتی (محمد) دا پێویستی زۆریان هەبوو بۆ ناردنی
پێغەمبەرەکان و هەروەها بۆ پێنویستی کردنیان چونکە هەموو پێگای چاک و
دادپەرەریان لێ وونبوو، بۆیە خوای گەرە ئەو پێغەمبەرە نازدارە
بۆمان پەوانەکردووە تا خەڵکان بیانویەکیان نەمێنێ و، هەروەها نەوێکو
بەلێن ئێمە ترسێنەرمان نەهاتۆتە ناو و کەس نەبوو ئامۆزگاریمان بکاو
مزینگی بەهەشتیمان پێ ببەخشی و لە ئاگری دۆزەخ بمانترسێنێ چونکە
خوای گەرە ئەو (عوزو) بەهەمانەیان بۆ ناھێڵیتەو، وەکو ئەفەرموی:
﴿أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ﴾ واتە: لەبەر ئەوەی لە پێژی
قیامەتا نەلێن لە خواوە هیچ مۆژدەو ترسێنەرێکمان بۆ نەهات، ﴿فَقَدْ
جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ﴾ واتە: بەراستی ئەو هات بۆتان مۆژدەدەر
ترسێنەر ئێتر هیچ بیانویەکتان نەماوە، ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

(۱) بڕوانە پەرتوکی (الطبقات الکبری)، لە نووسینی (محمد بن سعد)، بەرگی/ ۵،
لایە/ ۵۲، هەروەها بڕوانە تەفسیری (ئیمام فخرالدین الرازی) مەشهور بە (التفسیر
الکبیر)، هەندێ کتێبی مێژووش وەکوو تاریخ (طبری) و تاریخ ئیسلامی پێشوا
(الذهبی) و زۆرانی تریش، ئەمەیان باسکردووە

﴿ ۱۹ ﴾

واٲه: خٲای مه زن و خاوهن توانا به سهر هه موو شتیكا نه توانی
كه پیغه مبه ران (سه لامی خٲایان لیبیت) یه ك به شوینی یه كا ره واٲه بكا،
چونكه خٲای په روه ردگار به سهر هه موو شتیكا ده سه لاتداره و به هیزو
به توانایه .

(هه زره تی موسا (علیه السلام) چاكه و نیعمه ته كانی خودا وه بیر قه ومه كه ی ده هینیته وه)

(موفه سیره كان) نه فه رمون خٲای گه وره پاش نه وه ی به لگه ی
هینایه وه له سهر (حق) و راستی ره واٲه كردنی هه زره تی (فه خری
عالم) هه زره تی محمد (ﷺ) وه هه روه ها قورئان (مونا قه شه ی) نه هلی
كیتابی كردو، وه هه روه ها بیروبو چونه كانی (به نی ئیسرائیلی) په ت
كرده وه، نه و جار ههش دوو هه لوئیستی جووله كه كان دیاری نه كا كه
نیشانه ی سهر په قی و لاملی و بی باوه پیاٲه:

۱- ئینكاری كردنی نازو نیعمه ته كانی خٲای گه وره یان له بیر كردبوو
كه به سهری دا رشتبوون.

۲- دیسان كه باسی یاخی بوونه ی جووله كه كانمان بو باس نه كاو له
فه رمانی هه زره تی موسا (علیه السلام) ده رچوون كه فه رمانی پی كردن
بچه ناو خاکی (فه له ستین) و شه پ بكن و بجه نگین له گه ل كافر ه كاندا
به لام به قسه یان نه كردو نه مرو فه رمانه كه یان په ت كرده وه، ئینجا خٲای
گه وره نه م باس و خواسه ی بو پیغه مبه ری ئیسلام (ﷺ) و موسلمانان
نه گپریته وه، وه هه روه ها دلداٲه وه ی پیغه مبه ریش نه داته وه به رامبه ر به
گه له كه یدا، وه لامی جووله كه كانیش باس نه كا، كه چه نده ها جار

فه رمانی خواو پیغه مبه ره که یان شکاندووه و ئینجا له لای ئه وان ئه مه شتیکی سرووشته ، ئه و جا هه روه ها خوا ی گه وره ده فه رموویت:

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُ أَدْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ واته:

ئه و کاته یان وه بیر بینه وه که هه زه ته ی (موسا) به تاقم و گه له که ی خوی گووت ئه ی خه لکینه یادی نازو نیعمه ته کانی خودا بکه نه وه به سه رتانه وه که خیره خووشی دنیاو قیامه ته ی پی به خشییون به تایبه ته له ده ست (فیره ون) و داروده سه ته که ی له زوئم و زۆرداری پزگاری کردن، چونکه بیگومان دیسان هه زه ته ی (موسا) سی به هره و نیعمه ته ی هه ره گه وره بۆ قه ومه که ی واته گه له که ی باس ده کاو ده ستنیشان ده کا و پێیان ئه فه رموو:

به که م: - یادی ئه و (نیعمه ته) گه وره به بکه نه وه که خودا پێی داو

یه کی له وانه که ئه فه رموو: ﴿إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ﴾ واته: ئه و

هه موو پیغه مبه ره ی هه ره له ناو خۆتان بۆ ناردوون واته له هۆزی خۆتان له هه لبژاردن بۆ ئه وه ی ئاگادارتان بکه نه وه له سه ره پێگه ی چاکه و خراپه، ئه مه ش هه ره له به ره خراپی جووله که کان بوو هه رکاتیگ پوویان له خوا وه ئه گێراو خوا پیغه مبه ریکی بۆ ئه ناردن^(۱)، تاکو راستیان بکاته وه، ئه مه ش چاکه یه که که خوا له گه لی کردوون و نه یویست به رده وام بن

(۱) پێوابهت کراوه له بهینی زه مانێ هه زه ته ی موسا و زه مانێ هه زه ته ی عیسا دا نزیکه ی (۱۷۰۰) سال بووه، وه له و ماوه یه دا ده وری (هزار کهس) له ره هبه ره ان په وانه کراون که هه موو په فتاریان کردووه به ته ورات) بپوانه ته فسیری/ نامی/ له دانانی ماموستا عبدالکریمی موده ریس/ به رگی/ ۳، لاپه ره/ ۲۸.

له سه خراپه جا ههروه ها (موفه سیره كان) هه كاتى پيغه مبهري كوجى
 دوايى كردبى پيغه مبهريكى تر له جى هاتوو له خوتان و ئه و جا بگره
 هه له هه زه تي ئيبراهيمه وه (عليه السلام) زنجيره ي پيغه مبهران له ناو
 ئه واندا نه پچراوه بو وينه وه كو هه زه تي موسا و هارووني برآي و
 ئه وان ه ي له پيش ئه وان و دواي ئه وان هاتوون هه موو پيغه مبهره كانى
 (به ني ئيسرائيل) له دواي موسا به گويزه ي په رتووكى (ته ورات) كارو
 په فتاريان كردوه يا به گويزه ي (كتيبي) سه ماوي په فتاريان كردوه جا
 خواي كه و ره ده فه رموويت: ﴿وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا﴾ واته: چه ندين پاشاي
 له ناو خوتاندا داناهه .

(ناگداريهك)

ووته ي (ملوك) له م ئايه ته پيروزه دا به واتاي مروفي به ريزو خانه دان
 بى و يان ئه بى (ئيخبار) بى له لاي ن موسا وه (عليه السلام) به وه ي له
 (موسه قبه لدا) ئه بى ئه كه رنا له پيش موسادا (ملوك) له به ني ئيسرائيلدا
 نه بوون، ههروه ها ئه مه ش ده كه رپته وه ههروه كو هه ندى له زانا يان
 ئه فه رموون (مَنْ كَانَ لَهُ بَيْتٌ وَخَادِمٌ فَهُوَ مَلِكٌ) واته: هه كه سى خاوه ن
 مال بى و خزمه تكارو نو كه رى هه بى ئه مه پاشايه، يان مه به ست ئه وه يه
 خوا ئيوه ي كردوه به خاوه ن مال و سامان هه كه سه له مالى خوى
 مه ليكه و وه له كه ل ئه وه شدا چه ند كه س له ئيوه جگه له پيغه مبهرايه تي
 بوونه (مه ليك) و حوكمرانيان له ده ست بووه وهك (سوله يمان) كه
 له به ره ي (ئيسرائيل) بووه هه م پيغه مبهر بووه و هه م پاشابوو.

دووه م: - ههروه كو خواي كه و ره ده فه رموويت: ﴿وَأَتَيْنَكُمْ مَّا لَمْ

يُوتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ **واته:** ئه وهى به ئيه وهى به خشيوه پيش

ئيه به هيچ كه سيكي ترى نه به خشيوه له جيهاندا.

سى هم: - ئه وهى راستى بيت (موفه سيره كان) به هوت جور

ته فسيري ئه و ئايه تهى پيشويان كردوه:

١- له ت كردنى دهريا بويان.

٢- له ناوبردنى (فيره ون) و داروده سته كهى كه دوژمنى هره

كه وره يان بوو.

٣- باراندنى كه زو به سهرياندا.

٤- هه ناردنى په په ول و شلاقه بويان.

٥- ده رهينانى دوازده كانى بويان له و به ردهى كه هه زه تى موسا

دارده سته كهى پيا مالى.

٦- سيبه ركردنى هه ور بويان.

٧- پيغه مبهرايه تى و پاشايه تى كه به هيچ كه ليكي تر نه درابوو

له پيش ئه واندا.

ئه و جا كه هه زه تى موسا (سه لامى خواى ليبيت) ديسانه كه ئه و

نيعمه تانهى خواى مه زنى به رچاو خستنه وه و فره مانى پيدان به غه زاو

تيكوشان و جهنگ كردن له گه ل دوژمنى بى ئاين كه خاكى پيروى

قودسى داگير كردبو هه روه ها فره مانى پيدان به پا كرده وهى ئه و خاكه

له و سته مكارانه ، وه هه روه ها به لئنى ئه وه شى پيدان كه خواى كه وره

يارمه تيان ئه دا ئه گه ر ئه وان گوپرايه ل بن ئينجا هه روه كو قورئان

دەفەرموویت: ﴿يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾

ۋاتە: ئەى نەۋەى ئىسرائىل ئەى گەلى من ئىۋە بچنە ئەۋزەۋىە
پىرۆزەۋە^(۱) يانى (بىت المقدس) چونكە خوا نووسىۋىەتى بۆ ئىۋە و
پىتەنى بەخشىۋە و كرەۋىۋىەتى بە نىشتىمان بۆتان زۆردارە
تاۋانبارەكانىان لى دەرگەن و پەلامارىيان بەدن و مەترسن لى يان چونكە
خودا بەلئىنى داۋە بىكا بە جىگەى پىتەمبەران و ئىۋە ﴿وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ

أَذْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ ۋاتە: لە غەزاۋ (جىهاد) پاشەكشە مەكەن
و مەگەرىنەۋە و لە ترسى دوزمەن پامەكەن و مەگەرىنەۋە بەرەۋە داۋە
چونكە زەرەرمەندى ھەردوۋ جىھان ئەبن ﴿قَالُوا يَكُونُ مِنَّا فِيهَا قَوْمًا
جَبَّارِينَ﴾ (أى عظامُ الأجسام طوال القامة لا قُدْرَةَ لَنَا عَلَىٰ قِتَالِهِمْ وَهُمْ
الْعَمَالِقَةُ مِنْ بَقَايَا عَادٍ) ۋاتە: ۋوتىيان ئەى موسا بەراستى ھەىە لەنىۋ
ئەۋزەۋىە پىرۆزەدا ، تاقمىكەى بەھىزو خاۋەن زەبەرن و چونكە
پىاۋەكانىيان بالا بەرزو بەھىزو بەتۋاناۋ سامناكن و پالەۋان و گورز

(۱) زەۋى پىرۆز لە (قەتادە) رىۋايەت كراۋە برىتىى يە لە (شام و سورىە و بىت المقدس و فەلەستىن) و ھەندى لە خاكى ئوردون و لوبنانىش ئەگەرىتەۋە.

(۲) ھەندى لە (موفەسىرەكان) ئەلئىن مەبەست لە (قوما جبارىن) كۆمەلئىك لە ئادەمىزاد بوۋنە جەستەيان زۆر گەۋرە بوۋەۋ، ۋە زۆر درىژبوۋنە ھەروەھا زۆر زل و قامەت گەۋرە بوۋنە، ھەندىكى تر گوتۋويانە ئەۋانە پاشماۋەى گەلى (عاد) بوۋنەۋ لە ھۆزى (عەمالىقە) و ھەندىكى تر گوتۋويانە ئەۋانە نەتەۋەى (عەبىس) كۆپى ئىسحاقى كۆپى (جەزەتە ئىبراھىم)ن و ھەندىكى تىرىش گوتۋويانە لە نەۋەى پۆمەكانن.

به دستن و هلمت بهرن و چاو نه ترسن ئیمه دهره قه تیان نایه ین
چونکه له توانای ئیمه دانیه جهنگیان له گه لدا بکهین: ﴿وَإِنَّا لَن
نَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ واته: به راستی نه گهر نه وان له و شارو
زهویه دا چوونه دهره وه ئینجا نه وکاته ئیمه دهچینه ناوی ﴿فَإِن
يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ ﴿٢٢﴾ واته: دواپی نه گهر نه وان له و
شاره دا چوونه دهره وه بی نه وهی ئیمه تووشی جهنگ ببین دواپی نه وهی
چوونه دهره وه، به راستی ئیمه نهچینه نیو نه و زهوییه و شاره پیروزه،
جووله که کان ده یانویست سه ربکه ون به ئاسانی و خوشی به بی کوشتن و
برین به وینهی خنکاندنی فیرعه ون و له شکره کهی که خوای گه وره
نوقمی ناو دهریای کردن

(بَاسِیْکَ لَه بَارَه ی هه ردوو پیاوه)

(صالحه کهی به نی ئیسرائیل)

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ
أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ به لام دووو پیاوی ئیمانداری له خوا ترس که خوای
گه وره له نازو نیعمه تی خواناسی و به هره مه ندی کردبوون هه روه ها
(هیدایهت) و ئیمانی ته واوی پی به خشی بوون چونکه پشت نه سستور
بوون به یارمه تی خوداو (نه صهره تی) خودا نه م دوو پیاوه بوون له پیاوه
(صالحه کانی) گه لی مووسا (علیه السلام) که یه شوعی کوپی نوون و

کالبی کوپی یوقنا بوون^(۱)، چونکه ههردوکیان له دوازه نه قیبه که بوون جا ئه م دوو پیاوه ووتیان ﴿أَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ﴾ واته: له دهروازهی شاره که وه بچنه سهریان و له ناکاو هیرشیکی سهخت بکه نه سهریان و لییان مهترسن که ئه وانه به که له ش ئه وهنده (زل) و زه به لاحن هه چاویان به ئیوه بکه وی بی ئه وهی شه پتان له گه ل بکه ن وره بهرئه دهن و هه لدین و پانه که ن چونکه بیرو باوه پریان لاوازه^(۲) ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ﴾ واته: مادام ئیوه پویشتون و چوونه ناو ده رگای شوو رای شاره که یان ئیتر ئیوه به فه رمانی خوا زال ئه بن به سهریاناو ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ واته: ده بی بو ئه و سه رکه و تنه ش ته نها پشت به خوا به سستین ئه گه ر ئیوه برپای راسته قینه تان هه یه و موسلمانن، به لام به داخه وه ئامۆزگاری ئه و دوو پیاوه صالحه هه یه سوودیکه ی پی نه گه یاندن ﴿قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾ واته: جووله که کان گووتیان ئه ی (موسا) ئیمه هه رگیز قهت ناچینه ناو ئه و شاره تا کو ئه وانه ی تیدابی، تو خۆت و په روه ردگاری خۆت بچن شه پریان له گه ل بکه ن ئیمه لی ره دا دانیش توینه و ئینتیزاری چاوه پی ی ئه نجامی جهنگی ئیوه ئه که ی ن.

(۱) برهانه تهفسیری (نیامی قورتبی) بهرگی/ ۴، لاپه ره/ ۷۵.

(۲) به لام جووله که کان به وهش په ندیان وه رنه گرت و هه ر له سه ر تر سنۆکی خۆیان

به رده وام بوون.

(سه رنجیکی گرنګ)

چند وه لاميکي چاک و جوان بوو که هاو له کاني حه زرهت (ﷺ) دايان ناوه به رامبه به پيغه مبه (ﷺ) کاتي و تووړي له گه لدا کردن له پوړي (به دردا) بو شه پر کردن له گه ل قوره ي شييه کاند ائينجا چند دلي پيغه مبه ريان (ﷺ) خوشکرد و خوا (نه جرو) پاداشتيان بداته وه، جا بيگومان يه که م جار له م باره ي وه پيغه مبه (ﷺ) موهاجيره کاني دواندو فهرمووي نيوه چي ده لئين نه و جا نه و انيش قسه ي باشيان کرد به تايبه تي حه زره تي (نه بو به کرو عومرو ميقدادي کوپي عمر) فهرموويان نه ي پيغه مبه ري خوشه ويست تو چي بکه يت نيمه له گه لتاين، نينجا پيغه مبه (ﷺ) پوي کرده نه نصاريه کان و فهرمووي نيوه چي ده لئين نينجا (سه عدي کوپي مه عاز) هه لساو فهرمووي نه ي پيغه مبه (ﷺ) من له جياتي (نه نصاره کان) وه لامت نه ده مه وه نه و جا وه لامی (سه عد) له پوړي (به در) بو پيغه مبه (ﷺ) نه مه بوو گووتي سويند به و زاته ي توي به راست و په و نار دووه نه گه ر بچيه نيو ده رياوه نيمه ش به په له خوماني تيده خه ين.

نينجا ميقدادي کوپي عمرو هه لساو ووتي: (فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) اَمْضِي لِمَا اَمَرَكَ اللَّهُ فَتَحْنُ فَوَاللَّهِ لَا نَقُولُ لَكَ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى (عليه السلام) ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾

وَلَكِنْ نَقُولُ إِذْ هَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا مَعَكُمْ مُقَاتِلُونَ ^(١)، واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌سه‌ر ئه‌وه‌ برۆ که خوا پیشانی دایت ئیمه له‌گه‌لتاین به‌خوا قه‌ت پیت نالین وه‌کو (به‌نی ئیسرائیل) که ووتیان به‌حه‌زه‌تی مووسا (سه‌لامی خوی لیبت) برۆ خۆت و خواجه‌که‌ت شه‌پو جه‌نگ بکه‌ن ئیمه‌ لی‌ره‌ دانیش‌تووین، به‌لام ئیمه‌ ئه‌لین پشت به‌خوا به‌ج‌ه‌نگه‌ و ئیمه‌ش له‌گه‌لتا جه‌نگ نه‌که‌ین، ئینجا کاتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌م قسانه‌ی بیست ^(٢)، په‌نگی پیروزی پۆشن بوه‌یه‌وه‌ وه‌ زۆر دلخۆش بوو، وه‌ دوعای خیری بو‌ کردن ئه‌وجا له‌ پاشان فه‌رمووی (فَسِرُّوا عَلٰی بَرَکَةِ اللّٰهِ) واته: ده‌ برۆن له‌سه‌ر پیت و به‌ره‌که‌تی خودا...

(١) رواهُ أحمد والنسائي وابن حبان، بروه (په‌توکی سپه‌ت و ژياننامه‌ی زاتی په‌مبه‌ی)، له‌ نووسینی (عبدالرحمن مه‌لا طه‌ عبدالعزيز)، به‌رگی په‌که‌م، لاپه‌ره‌/٥٦٦.

(٢) ئه‌م قسانه‌ی بیست له‌و به‌پێژانه‌ و هه‌زه‌تی ئه‌بوه‌که‌ر و عوم‌رو میقدادی کوپی عه‌م‌رو سه‌عدی کوپی مه‌عاز، (ره‌زای خوی لیبت) چونکه‌ زۆر به‌ مه‌ردانه‌ وه‌لامی پیغه‌مبه‌ریان دایه‌وه‌، ووتاریان خوینده‌وه‌ له‌و کاته‌ ته‌نگاویه‌دا، بروه هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

(دوعاو پارانه وهی هه زره تی موسا (علیه السلام) له جووله که کان)

خاوه نی ته فسیری په وان^(۱)، شتیکی جوانی نووسیوه له باره ی بی
شهرمی و بی ئه ده بی به رامبه ر خوی په روه ردگار و پیغه مبه ره که یان
هه زره تی موسا (سهلامی خوی لیبت) که ئه مهش ده قه که یه تی
(جووله که کان) به راستی ئه مه له ئویسته یان نه وپه پری بی ئه ده بی و بی
عه قلی و ترسنوکی و بی باوه پری تیدایه به لام ئه مه له وان چاوه پوان کراوه
بوو چونکه گه لیک دوی خوا په رستی ده ست بکه ن به گویره که په رستن،
ئینجا ئه مه هه موو بوختان و پرپاگه نده بو پیغه مبه ره کانیا ن بکه ن، وه
ئه زیه تیا ن بده ن و پاوه ددوویان بنین و بیانکوژن دلره ق و بی واده و
به لئین بن هه لبه ته ئه و جوړه هه لویستانه شیا ن لی چاوه پوان کراوه،
چونکه بیگومان قورثانی پیروژ له زور جیگادا باسی به درپه وشتی و دل
په قی و په یما ن شکی نی جووله که کانی کردووه و تومار کراوه، بو په ندو
عیبرت بومان ده گیریته وه، جا هه روه ها هه زره تی (موسا علیه السلام)
زور به و هه لویسته یان نارپه حه ت بوو که به رامبه ر په روه ردگار و هه زره تی
مووسایان (علیه السلام) کردن ئینجا رقی لی هه لسان وه خوی به
شهرمه زاری قاپی په روه ردگار زانی ئینجا پوی کرده باره گای به زدان و
(عوزی) هینایه وه و خه م و خه فه تی خوی ده رپری و فه رموی ﴿ قَالَ

(۱) بپوانه ته فسیری په وان بو لیکدانه وهی وانا کانی قورثان، له نووسینی مه لا محمودی
که لاله بی، به رگی/ ۶، لاپه ره/ ۳۶۶، له گه ل ده ستکاری.

رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ﴿٢٥﴾ واته: حه زره تی موسا فه رموی

په روه ردگارم خۆت ده زانی که به پاستی من ته نها ده سه لاتی خۆم و

براکه م مه به چونکه ئیمه ده ره قه تی ئه وانی تر نایه ن ﴿٢٦﴾ فَأَفْرَقَ بَيْنَنَا

وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾ واته: خودایه من و براکه م مه به سستی

هارونه له گه ل (فاسق) و سه ریچی که ر جیا بکه ره وه، واته داواکارین که

ئیمه جیا بکه یته وه له و خه لکه تاوانکارو له سنوور ده رچوو و ترازاو،

به هوی ئه وانه وه له ئیمه ش زویر مه به، ئینجا خوی مه زن دوعاو نزاکه ی

وه رگرت و به م په نگه فه رموی ﴿٢٨﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ

سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٩﴾

واته: خوی گه وره وه لایم حه زره تی موسای دایه وه و فه رموی تاكو

چل سال ئه و زه ویه پیروژه واته (قودس) لییان حه راهه و قه ده غه یه نابی

ئه وانه بچه ناوی، ئه وانه له و بیابانه دا له ئه رزی (سینادا) بسوپینه وه و

ئه مینینه وه تاكو چل سال به په لائهن و هاتوچۆ ئه که ن و ناتوانن لئی

ده ربجن چونکه بۆ هر لایه ک بجن ریگه ده رناکه ن و ناچار ئه گه پینه وه

شوینه که ی خویان و سه ر لی شیواون چونکه ئه وانه به پاستی (ئیه ن و

عه باس) ده لی شه وانه ده پویشتن به لام که پوژیان لی ده بۆوه سه یر

ده که ن هر له جیگای خویانن چل ساله ئه و کاره ده که ن شایسته ی

سزای خوان بۆ ماوه ی چل سال که ئه م مرقانه یان له ژیاندا نامینن وه

یان ئه وه نده پیرو لاوازو په ککه وته ئه بن ئینجا به که لکی غه زاو جیهادیش

نایه ن چونکه له و ماوه یه دا زۆربه یان مردن و ئینجا له کوتایی ئایه ته که دا

خواتنه فرمودی: (ئەي موسا تو خەفەت بۆ گەل و (نەتەو هەکت) مەخۆ
لەسەر کارەساتی که دیت بەسەر ئەو (قەومە) واتە ئەو گەلە لە فرمان
دەرچوانەدا.

(چەند ناگادارییهك)

۱- لە بن سیبیری ئەم ئایەتانیە پێشچوودا (موفەسیرەکان) ^(۱)
ئەفراموون، لە ماوەی ئەو چل سالەدا که بەنی (ئیسرائیلیەکان) بەسەر
گەردانی و سەر لی شیواوی بەخاکەکهی دەشتی سینادا دەسووپانەو
سەروبەری خۆیان دەرندەکرد (قیمەت) و نرخیکی جیهانیان نەبوو
چونکه بێگومان تۆلە و سزای پەروردار بوو بۆیان که ئەوەندە بێ
عەقل و نەقام بوون لەگەڵ ئەو هەموو (موعجیزانە) پیشانیان دراو
باوەریان بە پەيامی خودا نەکرد، هەر وەها وێرای ئەو ژمارە زۆریان که
(شەش سەد) هەزار کەس بوونە هەرچەند کردیان لەخۆیان پانەدیت بچن
لەگەڵ دانیشتوانی شارەکه بجهنگن و لە ولاتی خۆیان دەریان بکهن
چونکه (کافر) و ستەمکار بوون بۆیه قەومەکهی موسا توشی ئەو
هەموو ناخۆشیە و نەهامەتیە کردن و ئەوجا بێگومان لە سزای خودا
پێویستە پەندو ئامۆژگاری زۆر هەیه بۆ خاوەن عەقلان و گەلانی ژێر
دەستە و چەوساوه پێویستە سوودی لی وەرگرن.

۲- هەندیکێ تر لە زانایانی (تەفسیر) ئەفراموون: بۆ ماوەی (چل

(۱) سوود لەم تەفسیرانە وەرگیراوه: ۱- (تفسیر المنار) محمد رشید رضا. ۲- تفسیر

المنیر - دکتور وهبه الزوحیلی. ۳- تەفسیری نامی - مامۆستا مهلا عەبدولکەریمی

مودەرریس).

سال) قہومی بہنی ئسیرائیل لہ ئہ رزی (سینا) ی ووشکی بی ئاوی بی کشتوکالدا مانوہ، ئینجا لہ و ماوہیہ دا ہرچہ ند دہیانویست لہ و خاک و وولاتہ دا دہرچن بہ لام بویان نہ دہکراو پیک نہ دہکوت، وہو لہ گہل ہندیشدا خوی مہ زن چاکہ ی لہ گہلدا ئہ کردن، و ہورو سیبہری ئہ کرد بہ سہریانا لہ کاتی گہرمادا، ہہروہا ئاویان لہ و بہردانہ وہ بؤ دہرئہ چو کہ حہزہتی موسا (ؑ) عہساکی خوی لی دابوو، وہ ہہروہا خواردہ مہنیان (گہزق) و پلہ وہ پری (شہلاقہ) بوو، وہ ئہ و نازو نیعہ مہتہشیان ہہر لہ بہر پایہ و شہرہفی حہزہتی موسا و ہارونی برای بوو (سہلات و سہلامی خویان لی بیت).

۳- ہندی ۴ (موفہ سیرہکان) ئہ فہرموون ئہم (ئایہتہ) ئاماژہیہ بؤ دوعاو نزاکی حہزہتی موسا کہ دہفہرمووی ﴿فَافْرُقْ بَيْنَنَا﴾ واتہ مہبہست لہ مہ لہ یہک جیابوونہ وہیہ، یانی خویہ ئیمہ بمرینہ و لہ کول ئہوانہ مان بکہوہ کہ بہنی ئیسرائیلینہ و ئہوجا دوعاکی حہزہتی موسا قہبوول بوو ہہروہکو لہ تہفسیری (المنیر) دا ئہفہرمووی: (وَمَاتَ هَارُونَ فِي إِلْتِيهِ وَمَاتَ مُوسَى بَعْدَهُ فِيهِ بَسَنَةً) واتہ: حہزہتی ہارون لہ ساری (ئیلتیہی سینادا) لہ زہمانی سہرگہردانی قہومہکیدا وہفاتی کردوو مرد، وہ لہ دوی ئہویشدا حہزہتی موساس دوی سالیک کؤچی دوی کرد (سہلات و سہلامی خویان لیبت).

۴- وہ لہ پوودوی وہفاتی حہزہتی موسادا چہند فہرمودہیہی (صہحیح) ہاتووہ، یہکہم ئیمامی بوخاری لہ عہبدوللای کوی عہباسہوہ (پہزای خویان لیبت) کہوا لہ پیغہمبہر (ؐ) فہرموویہتی

(فریشتہ ی گیان کیٹشان لہ لایہ ن خوی گہ وروہ و پھوانہ کرا بۆلای موسا (الکلیل) تاکو گیانی بکیٹی کاتیک هاته لای حەزرتی موسا (سەلامی خوی لیبیت) دەری کردو پالی پیوہنا فریشتہ گہ پایەوہ بۆ لای پەروەردگار (جَلَّ جَلالُهُ) فەرمووی منت ناردووہ بۆلای بەندە یەکی خۆت کہ نایەویت بمریت، خوی گەورە فەرمووی بپۆرەوہ بۆلای و پیتی بلی با دەستی لەسەر پشٹی گایە ک بگپیت دەستی بەسەر چەند مووی گایە کہ کەوت (ئەوہندە سالە ی تر تەمەنی در یژ دەکەم، فەرمووی ئە ی پەروەردگار ئە دی پاش ئەوہ؟ فەرمووی ئینجا دەمریت حەزرتی موسا فەرمووی دە ی کەواتە ئیستا بەلام داوای لە خوی گەورە کرد نزیکی کردەوہ تا بەرد هاو یژیک لە دوور خاکی پیۆز گیانی دەرچوو (ملک الموت) پوحی کیٹشا، هەروەها ئەبو هورەیرەش (پەزای خوی لیبیت) ئەلی پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی (فَلَوْ كُنْتُ ثُمَّ لَأَرِيْتُكُمْ قَبْرَهُ إِلَى جَانِبِ الطَّرِيقِ تَحْتَ الْكَثِيبِ الْأَحْمَرِ^(۱))، واتە: ئەگەر بچینە ئەو ناوہوہو بمینم ئەوا گۆپی موساتان نیشان ئەدەم لەسەر لای تەپۆلکە سوورە کہ.

(پاشکۆ)

زۆربە ی (موفەسیرەکان) ئەلین پیش ئەوہ ی حەزرتی موسا (سەلامی خوی لیبیت) کۆچی دوا یی بکات وەسیەتی کرد بۆ (یوشع) ی کوپی نوون فەرمووی لەپاش من گەنجەکانی بەنی ئیسرائیل ببە بۆ جەنگ لەگەل (جەبابرەکان) شەرپ بکەن و تا لە (بیت المقدس) دا دەریان

(۱) رواه البخاري ومسلم في صحيحيهما.

بکەن و پاویان بنێن و بنیپریان بکەن ئەوجا (فیعلن) لە پاش وەفاتی
 ھەزەرەتی موسادا (سەلامی خوای لیبیت) بە سێ مانگ ھەزەرەتی
 (یوشع) کە ناودار بوو بە پالەوانی ئیسرائیل وە ھەروەھا خوشکەزای
 ھەزەرەتی موسابوو، جگە لەمانەش فەقێ و قوتابی ھەزەرەتی موسا
 بوو، ئەوکاتە ھەزەرەتی (یوشع) تەمەنی لە (چل) سال تێپەڕی بوو
 ئینجا کرا بە پیغەمبەریان و (وەحی) بۆھات و فەرمانی پیکرا بە جەنگ
 کردن لەگەڵ (جەبابەرەکاندا) خوای گەورە فەرمانی (جیھادی) پێی داو
 لەگەڵ سوپای (بەنی ئیسرائیلدا) لەگەڵ دوازدە (نەقیبەکاندا) تەشریفی
 بۆ (جیھاد) چوو، ئینجا یەکەم جار شاری (اریحا) ی گرت و (قودس) ی
 پیروزی پاک کردەوہ لە (کافرو جەبابەرەکان) و زۆر ولاتیشی داگیرکرد لە
 دەستی (کافرەکان) پزگاری کرد، خوای گەورە گەڵی (موعجیزە) پێی
 بەخشی یەکی لەوانە ئەو پۆژە ی کە جەنگ دەستی پیکرد پۆژی (ھەینی)
 بوو پۆژ بە فەرمانی خوا پاوەستاو پووناکیەکی بەردەوام بوو تا
 ھەزەرەتی یوشع و (بەنی ئیسرائیلیەکان) لە شەرەکە بوونەوہ، وەکو
 پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: (إِنَّ الشَّمْسَ لَمْ تُحْبَسْ عَلَىٰ بَشَرٍ إِلَّا لِيُوشَعَ
 لَيَالِي سَارَ إِلَىٰ بَيْتِ الْمَقْدَسِ) ^(۱)، واتە: خۆر بە هیچ کەسێک بەند نەکراوە
 بۆ ھەزەرەتی یوشع نەبێت ئەویش ئەو شەوانە کە بەرەو (بیت المقدس)
 دەڕویشت بۆ (جیھاد).

(۱) رواہ أحمد فی المسند/۲/۳۲۵.

(قصهٔ قابیل و هابیل، واته سرگزشته‌ی قابی و هابیل)^(۱)

هندی له (موفه سیره‌کان) پیش نه‌وه‌ی رافه‌ی نایه‌ته‌کان بکه‌ن نه‌م پیشه‌کیه‌یان نووسیوه، جا هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له نایه‌ته‌کانی پیش‌وودا باسی جووله‌که‌کان و شکاندنی په‌یمان و به‌پیتی نه‌وانی کرد نیستاش باسی سته‌می کوپیکی هه‌زهرتی باوکه ئاده‌ممان بۆ نه‌کا، که (هه‌سوودی) واته ئیره‌یی پی بردوو و نه‌وه‌ش له‌بیر مه‌که نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌و جووله‌کانه نیازی کوشتنی توایان کرد، وه نه‌بی نه‌وه‌ش بزانی نه‌و کاره نارپه‌وایانه کۆنه‌و تازه په‌یدا نه‌بوون له‌وانه‌وه، به‌لکو نه‌وان له‌وه‌و پیش پیغه‌مبه‌ره‌کانی خوایان کوشتوو، به‌ر له‌وانیش بۆ یه‌که‌مجار کوپیکی هه‌زهرتی ئاده‌م به‌نارپه‌وا برابه‌کی خوای کوشت کوژراوه‌که سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هیناو تاوانه‌که‌ی له‌سه‌ر خوای هه‌لگرت و لایداو چوو نه‌او به‌هه‌شته‌وه، بکوژه‌که‌شی به‌تاوانباری و مامه‌له‌یه‌کی زیان‌کردویی هه‌ردوو دنیاوه گه‌راپه‌وه، یانی (خسر الدنیا والآخره)، نه‌وجا له‌به‌ر نه‌وه‌ی تاوان و خراپه‌کردن کۆنه‌و تازه نییه، توش نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دلگران مه‌به له‌سه‌ر پیلانی دووژمنانی خۆت، باسی پوودای دلته‌زینی نیوان نه‌و دوو کوپه‌ی هه‌زهرتی ئاده‌میان به‌سه‌ردا بخوینه‌ره‌وه و بۆیان پوون بکه‌ره‌وه، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌هرموویت: ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ نَبَأًا أَبْقَىٰ ۖ ءَادَمَ بِٱلْحَقِّ﴾ (ای اقرأ یا ایها

(۱) له سیفری ته‌کیون ئیصحاخ ی کون قابیل ناوی (قاین بووه)، به‌لام هابیل به‌ناوی

الرَّسُولَ عَلَى هَؤُلَاءِ الْيَهُودَ الْحَاسِدِينَ لَكَ خَبْرٌ وَقِصَّةُ هَابِيلَ وَقَابِيلَ
أَبْنَى آدَمَ (ع) تَلَاوَةٌ مُتَلَبَسَةٌ بِالصِّدْقِ وَالصَّحَّةِ) وَاقِه: نَهَى بَيْنَهُ مَبْعَرُ
(ﷺ) بِخَوْنِهِ وَهُوَ بِهَ سَهَرٍ خَاوَهُنَ نَامَهُ كَانَ وَ (نَهْ سَحَابَهُ كُنْتَا) وَاتِهِ يَارَهُ كَانْتَا
وَهُ يَا بِهَ سَهَرٍ نَهْ وَكِهِ سَانَهُ دَا كِهِ دَهْ تَهْ وِي بَيْنَهُ سَهَرٍ رِيْكَايَ پَاسْتِ، پَوُودَاوِي
مَابَهْ يِنِي دُوو كُورَهْ كِهِي حَهْ زَرَهْ تِي نَادَهْمَ (ﷺ) كِه (قَابِيلُ وَ هَابِيلُ) بَوُونَه .
(سَهَرَنْجِيَك)

جَوُولَهْ كِهْ كَانْ هَهْ رُوَهْ هَا بِيْگُومَانْ هَهْ رَچَهْ نَدَهْ خَوَايَ كِهْ وَرَهْ لَهْ قُورُنَانْدَا
بَاسِي كَات وَ جِيْگَاوْ نَاوِي نَهْ وَ دُوو كُورَانَهْ يَ بَاوَكِهْ نَادَهْمِي بَهْ نَاشِكِرَا
نَهْ بَرْدُووهْ، بَهْ لَامْ زَوْرَ لَهْ زَانَايَانْ وَ مِيْژُووْ نُووسَانْ وَ عُولَهْ مَآيَانِي تَهْ فِسْپِر^(۱)،
وَوْتُوِيَانَهْ نَهْ وَ دُوو كُورَهْ بَرِيْتِيْنِ لَهْ (قَابِيلُ) وَ (هَابِيلُ) بَهْ لَامْ (إِبْنِ كَثِيْر) لَهْ
تَهْ فِسْپِرَهْ كِهْ يَدَا وَهْ لَهْ كَتِيْبِي (الْبَدَايَهْ وَالنَّهْآيَهْ) دَا^(۲)، لَهْ فَهْ رَمُوُودَهْ يَهْ كِي
بَاوَهْ پِيْكَرَاوْ بَهْمْ شِيْوَهْ يَهْ بَاسِي كَرْدُووهْ، نَهْ مَهْ شْ دَهْ قَهْ كِهْ يَهْ تِي بَهْ
عَهْ رَهْ بِي: (عَنْ إِبْنِ عَبَّاسٍ وَعَنْ إِبْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) وَعَنْ نَاسٍ مِنَ الصَّحَابَةِ
(أَنَّ آدَمَ (عليه السلام) كَانَ يُزَوِّجُ ذَكَرَ كُلِّ بَطْنٍ بِأُنْثَى الْبَطْنِ الْآخَرِي وَأَنَّ هَابِيلَ
أَرَادَ أَنْ يَتَزَوَّجَ بِأَخْتِ قَابِيلَ وَكَانَ أَكْبَرَ مِنْ هَابِيلَ وَأَخْتُ قَابِيلَ أَحْسَنُ
فَأَرَادَ قَابِيلُ أَنْ يَسْتَأْذِنَ بِهَا عَلَى أَخِيهِ وَأَمَرَهُ آدَمَ (عليه السلام) أَنْ يَزَوِّجَهُ إِذَاهَا

(۱) زَوْدِيَهْ (تَهْ فِسْپِرَهْ كَان) بَاسِيَانْ كَرْدُووهْ، وَهْ كُو تَهْ فِسْپِرِي (طَبْرِي وَ تَهْ فِسْپِرِي
فَخْرَالْدِيْنِ الرَّازِيْ مَهْ شَهْوَرْ بَهْ (التَفْسِيْرُ الْكَبِيْر) وَ إِبْنِ كَثِيْر (رُوحُ الْبَيَان) وَ (رُوحُ الْمَعَانِ)
وَ (بَسِيْط) وَ (مَنْبَر) وَ (كُشَاف) وَ بِيْخَاوِي (بَحْرُ وَنَهْرِ) وَ خَازِنْ وَ ... هَتْد).

(۲) بَهْوَانَهْ كَتِيْبِي (الْبَدَايَهْ وَالنَّهْآيَهْ) لِلْحَافِظِ (إِبْنِ كَثِيْرٍ الدَّمَشْقِي) بِهَرْگِي ۱/، لَآپَهْ رَهْ ۱۱۵/،
وَ هَهْ رُوَهْ هَا بَهْوَانَهْ تَارِيْخِ الطَّبْرِي، بِهَرْگِي ۶/، لَآپَهْ رَهْ ۸۸/.

قَابِي فَأَمْرُهُمَا أَنْ يُقَرِّبَا قُرْبَانًا وَذَهَبَ آدَمُ لِيُحْجَّ إِلَى مَكَّةَ وَاسْتَحْفَظَ السَّمَوَاتِ عَلَى بَنِيهِ قَابِيْنَ وَالْأَرْضِيْنَ وَالْجِبَالِ قَابِيْنَ فَتَقَبَّلَ قَابِيْلُ بِحِفْظِ ذَلِكَ فَلَمَّا ذَهَبَ آدَمُ قَرِيبًا قُرْبَانَهُمَا فَقَرَّبَ هَابِيْلُ جَذْعَةً سَمِيْنَةً وَكَانَ صَاحِبَ غَنَمٍ، وَقَرَّبَ قَابِيْلُ حِزْمَةً مِنْ زَرْعٍ مِنْ رِديءٍ زَرْعِهِ فَتَزَلَّتْ نَارٌ فَأَكَلَتْ قُرْبَانَ هَابِيْلَ وَتَرَكْتُ قُرْبَانَ قَابِيْلَ فَغَضِبَ وَقَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ حَتَّى لَا تَنْكَحَ أُخْتِي فَقَالَ ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ وَفِي رَوَايَةٍ فَغَضِبَ قَابِيْلُ عِنْدَهَا وَضَرَبَهُ بِحَدِيدَةٍ كَانَتْ مَعَهُ فَقَتَلَهُ ، وَقِيلَ إِنَّهُ قَتَلَهُ بِصَخْرَةٍ رَمَاهَا عَلَى رَأْسِهِ وَهُوَ نَائِمٌ فَشَدَحَتْهُ وَقِيلَ بَلْ خَنَقَهُ خَنْقًا شَدِيدًا وَعَضَّا كَمَا تَفْعَلُ السَّبَاعُ فَمَاتَ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ، وَاقِه: ثِيْبَنَ وَعَبَّاسَ لَهُ ثِيْبَنَ وَمَهْ سَعُوْدُهُ وَه (په زای خویان لیبیت) نه ویش له هه ندی له هاوه لانی پیغه مبه ره وه (ﷺ) ده گیرنه وه که چه زه تهی ئاده م (سه لامی خوای لیبیت) هه موو کوپکی خوی کچی سگی دواى نه وى لى ماره ده کرد (چونکه ناچار بوو هیچ (به شهری) دیکه له سه ر زه وى نه بوو) ئینجا هابیل ده یویست خوشکی قابیل له خوی ماره بکری به لام (قابیل) له (هابیل) گه وره تر بوو هه روه ها خوشکی (هابیل) یش باشر بوو، قابیل ویستی که خوشه ویستی خوی بخاته دلی خوشکه که یه وه به سه ر براکه یدا ئاده م (سه لامی خوای لیبیت) فه رمانی پیکرد که نه ویان ماره بکات به لام نه و (قه بولی) نه کردو پازی نه بوو له بهر نه و گوپرایه لی نه کردنه یان چه زه تهی ئاده م (سه لامی خوای لیبیت) فه رمانی پیکردن که هه ر یه که یان (قوربانیه ک) بکه ن ئینجا چه زه تهی ئاده م پویشت بو (مه ککه) به مه به سستی (چه ج کردن) نه وجا کاتی ئاده م نه شریفی پویشت بو (چه ج) نه وانیش ده ستیان کرد به نه نجامدانی

قوربانیه‌کانیان و هابیل که خاوه‌نی مه‌پو مالآت بوو به‌رانیکی قه‌له‌وی کرد به قوربانی و (قابلیش) خاوه‌نی (فلاحه‌ت) و کشتوکالّ بوو چوو چه‌پکه‌یه‌ک کشتوکالّی خراپی کرد به قوربانی ئینجا ناگریک^(۱) به‌فره‌مانی خودا نازل بوو و داکه‌وت و قوربانیه‌که‌ی هابیلی خواردو خوا لیّی قه‌بولّ کرد، به‌لام قوربانیه‌که‌ی (قابیلی) وه‌لا ناو گوئی پیّ ندا خوای گه‌وره وه‌ری نه‌گرت ئه‌وجا لیّره (قابیل) تووپره بوو گووتی ده‌تکوژم^(۲) بۆ ئه‌وه‌ی خوشکه‌که‌م ماره نه‌که‌یت و بۆخۆم بیّت^(۳) هابیلیش گووتی (خوا ته‌نیا له پارێزگاران قه‌بولّ ده‌کات)، وه‌له‌ پیاویه‌تی‌کدا ئه‌لیّت که ئه‌م قسه‌یه‌ی ووت قابیل تووپره‌بوو ئاسنه‌که‌ی که پیّی بوو کیشای به‌سه‌ریداو کوشتی، وه‌هه‌روه‌ها گووتراوه به (به‌ردیّک) کوشتویه‌تی که بۆی فریدراوه و کیشاویه‌تی به‌سه‌ری دا له کاتی‌کدا ئه‌وله‌ خه‌وا بووه، هه‌روه‌ها گووتراوه زۆر به‌توندی خنکاندویه‌تی و پاشان به‌گاز لی‌گرتن، وه‌ک شیر هه‌موو لا شه‌و جه‌سته‌ی هه‌لا هه‌لا واته پارچه‌پارچه‌کردووه و به‌مه‌ش مردووه خوای گه‌وره زاناتره هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ئه‌و باسه‌مان

(۱) هه‌ندی له (موفه‌سیران) ئه‌لّین: نوویک بوو قوربانیه‌که به‌رزکردۆته‌وه بۆ ئاسمان، هه‌ندیکی تر ئه‌لّین ناگریکی سپی بیّ دووکه‌لّ له (غهبه‌وه) ده‌هات و خیره‌که‌ی ده‌خواردو خاوه‌نه‌که‌ی دلخۆش ده‌بوو.

(۲) موفه‌سیره‌کان/ ئه‌لّین هابیل/ گوئی براله بۆ ده‌مکوژی من چ گوناح و (خه‌تابه‌کم) هه‌یه.

(۳) ئه‌وجا (هه‌زه‌تی ئاده‌م) و هه‌واش (سه‌لات و سه‌لامی خویان لی‌بیّت) گوتیان کوپم خوشکت پیّت ناشیّت به‌پیّی شه‌ریعه‌تی خاوه‌.

بۆ پوون ئەکاتە وە دە فەرموویت: ﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا
وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخِرِ﴾ (وذكرهم بهذه القصة حين قَرَّبَ كُلٌّ واحِدٍ
قربانه فتقبل الله قُرْبَانَ هَابِيلَ لصفاء نيته وَلَمْ يُتَقَبَلْ قُرْبَانُ قَابِيلَ -
لأنَّهُ سَخَطَ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ) واته: ئەو بۆ کێشەکیان هەبوو، بۆ یەکلایی
کردنەو بۆکیان ووتی با هەریەکەتان قوربانییەک بکات، ئەو بۆ
قوربانییەکە لە یەکیکیان کە خواناس بوو لەسەر (حەق بوو) کە ئەویش
(هابیل) بوو لێی وەرگیرا، وە لەوێ تریان (قابیل) وەرنەگیرا چونکە
(حەسوود) و خوانەناس بوو هەروەها مۆیەکی کەللەپەق و لە
خوانەترس بوو، جا هەروەها عەبدوللای کوپی عومەر دە فەرموویت:
(هابیل باشتەین مائی خۆی بەخشی و بەخت کرد ئەوجا خواش لێی
وەرگرت بەلام قابیل خراپترین مائی خۆی بەخت کرد و خوای گەورەش
پەتیکردەو و لێی قەبول نەکرد، وەری نەگرت ﴿قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ﴾
واته: ئینجا قابیل بە توو پەییەو بە براکە ی ووت مادام وایە من هەر
دەتکوژم، ئە ی چۆن خێرەکە ی من وەرنەگیرا؟ جا خوای گەورە
دە فەرموویت: ﴿قَالَ إِنَّمَا يُتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (۳۷) واته: ئەویش لە
وەلامی هەپەشەکەیدا ووتی خوای گەورە تەنها خێرو قوربانی لە
پارێزگارو دینداران وەردەگری، ئەوجا هابیل لەو لەمدا فەرمووی ﴿لَئِنْ
بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي﴾ واته: وەللامی ئەگەر تۆش دەست بۆمن درێژ
بکەیت کە بمکوژی بەبی تاوان ﴿مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ﴾

واته: من هه رگیز له وانه نیم که ده ستریز بکه م بۆ لای تۆ بۆ ئه وهی

بنکوژم ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ (٢٨) واته: به راستی من

له خودای په روهردگاری جیهانیان ده ترسم که که سیک به ناهق بکوژم

﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْشُرَ بِلِقَائِي وَإِنَّكَ﴾ (أَيُّ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَكُونَ مَظْلُومًا

لَا ظَالِمًا) واته: من به م ده ستریزی نه کردنه م، ده مهویت تاوانه کانی خۆم

بده م به ئه ستوی تۆداو، له گه ل تاوانه کانی خۆتا بینه باریکی سه نگین

له سهرت یانی ئه مهوێ سته م لیکراویم نه ک سته مکار ﴿فَتَكُونُ مِنْ

أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ (٢٩) واته: به و هویه وه ببیته

هاوپی دۆزه خ هه ر ئه وه شه پاداشتی زالم و سته مکاران، جا خوی

که وره ده فهرموویت: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ

الْخَاسِرِينَ﴾ (٣٠) (أَيُّ زَيْنَتْ لَهُ نَفْسُهُ وَحَسَّنَتْ لَهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ

فَخَسِرَ وَشَقِيَ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ) واته: قابیل له جیاتی پاشه گه ز

بیته وه، واته په شیمان بیته وه، واز له و بیره خراپه بیئی، به لام

نه فسه که ی کوشتنی براکه ی ئاسان کرد بۆی و له پیش چاوی شیرینی

کرد، هه روه ها به گوئی نه فسه که ی کردو براکه ی خۆی (کوشت) ئیتر به م

کرده وه یه پهنج به خه سار بوو له دنیاو له قیامه تدا، ئه و جا بیگومان قابیل

به و کاره زۆر خه جاله ت بوو هه روه ها پووهره شی قاپی خوا بوو چونکه

براکه ی که پشتیوانی بوو له دهستی داو هه م بۆ یه که م جار بی ئه مری

خوا له لایه ن به ره ی (ئه ولادی) ئاده مه وه له سه ر پشتی زه وی کراو،

ئەوجا نەینە زانی چ لە تەرمە کە ی بکات و چوئی وەشاری، بە (پێواپەتیک) دەلێن تا چل پۆژ هەر بە کۆلیە وە بوو دە یگێرا، زۆری پێو ناپە حەت بوو، مەرگی خۆی بە ئاوات دە خواست، دیمەنی مردووش بە تاییەت کۆژاو بێ خەلک نایەوی تە ماشای بکا چونکە زۆر بە (سامە)، ئەوجا ئەو (تەرمە) هەروا ماوێ تاکو خوا پیشانی دا کە چوئی بشاریتە وەو ژێر خاکی بکات، ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ

يُورِي سَوَاءَ أَخِيهِ﴾ واته: لە ناکاویک خوای گەورە قە لە پەشیکی نارد لە پێش چاوی قابیل دەستی کرد بە دەندوک لە زەوی دان و ئەززی هەلکەند (قابیل) هەر سەیری دەکردو بە لایە وە (زۆر عەجایب) بوو قە لە پەشە کە قۆرتیکی هەلکەند و چوو قە لە پەشیکی مردار بووی هێناو لە پێش چاوی (قابیل) خستیە قۆرتە کە وە و گلی وە سەردا، جا بە پاستی ناردنی ئەو قە لە پەشە بۆ ئەو وەبوو خوا نیشانی ئەو کۆپە ی ئادەم بدا بە چ جۆری بشاریتە وە تەرمە کە و لاشە ی براکە ی خۆی^(۱)، بە لام زۆریش لە (موفە سیرە کان) ئەلێن خودا دوو قە لە پەشی هەنارد لە بەر چاوی قابیل بە شەپ هاتن یە کێکیان / یە کێکانی (کوشت) و خاکی هەلکەندو کۆژاو هە کە ی خستە ناوی و خۆلی بە سەردا کرد، ئەوجا ئەو کاتە قابیل هاتە وە مۆش خۆی ﴿قَالَ يَوْنَلَيَّ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ﴾ واته: دوا ی کوشتنی براکە ی خەفەت و غەم و ئازار دای گرت و

(۱) ئەمەش بۆ ئەو وە بوو کە قابیل بزانی چوین تەرمی براکە ی بشاریتە وە.

نینجا روتی هاوار بومن له سەر ئه و تاوانه و گوناوهی من کردم و کاریکی خراپم کرد، ئایه من ئه وهنده نه زان و ناتوانم که نه زانم وهك ئه و قه له ره شه ته رمی براهه کهم بشارمه وه؟ ﴿فَأَوْرِي سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ﴾ نینجا ئه ویش براهه ی شارده وه و خوئی به سه رد اکردو، به لام لی ره دا خه جاله تی و په شیمانی دایگرت و چوه پیزی ئه وان ه ی زۆر په شیمانن، به لام په شیمانی ه کی بی کهك و بی فائیده ^(۱).

(چه ند ناگادارییه کی گرنگ)

۱- جا بینگومان قورئانی پیروژ دیاری کردوه بو هه موو ئه و که سانه ی له سنووری خوای مه زن ده ر ئه چن به بی هۆ خه لك ده كوژن ئیتر ئه و کوشتن له هه ر که سیکه وه بی نه که به تاییه تی له دوو کوپه که ی چه زده تی (ئاده م) هه رچه نده ئه وان بوونه هۆی هاتنه خواره وه ی ئه و یاسایه بو ئه و تاوانه گه وره یه، جه ماوه رو زانایان ئه فه رموون ئه وه ی پاست بیّت و بی گومان بیّت پاش (شیرک) و هاوبه ش بو خودا په یدا کردن کوشتنی به ئه نقه ست بریتیه له مه زنترین تاوان ^(۲).

۲- هه روه ها پیغه مبه ریش (ﷺ) ده فه رمووی: (لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظَلَمًا إِلَّا

(۱) زۆریه ی (تفسیر) نووسان ئه فه رموون ئه م دوو که سه کوپی چه زده تی ئاده م بوون و ناویان (قابیل و هابیل) بووه.

(۲) بپوانه (په پتوکی تاوانه گه وره کان)، له نووسینی (عبدالرحمن ملا طه عبدالعزیز)، لاپه ره / ۲۸.

كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ (أَيِ النَّصِيبُ) مِنْ دَمِهَا لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ^(۱)، **واژه:** (هیچ که سبک ناکوژیت به ناحق مه گهر ئیلا یه که می نادم پشکیکی بهر ده که ویت یانی خوینه که ی له سهر کوپی نادمه قابیل) چونکه بیگومان نهو یه که م که س بوو که کوشتنی نه نجامداو به دی هیتا.

۳- شاردنه وهو له گورنانی مردوو (واجب) و پیویسته ، ههروه کو خوی گه وره له قورئاندا نه فهرمووی: ﴿ثُمَّ أَمَّا لَهُ، فَأَقْبَرَهُ﴾ سوره تی (عبس) نایه تی/ ۲۱، **واژه:** پاشان ده میرینیت و به فرمانی خوی له گوری ده نیت، له بهر پیزلینان و له بهر نه وهی درنده و شتی وا نه یخوات.

۴- جا بیگومان مه به ست له گپرانه وهی نه م پووداوهی (قابیل و هابیل) بۆ ده رختنی دوو جوړه نادمه میزاده چونکه هه ر له نه وهو تا دوا ئاخیر زه مان نه وهنده ی قورئان لیته دا باسی کردووه به سه و (کیفایه ته) بۆ گه یاندنی نه م مه به ست، بۆ نه وهی خه لکه که ده رس و (عیبره تی) لی وه رگری، جوړه کانیش که له پيشدا ئاماژه مان بۆ کرد، نه ویش نه مانه:-

یه که م:- ئادامیزادیکه پیشه ی هه ر خراپه و به دخویی و سته مکاریه بۆ نمونه وه کو (قابیل).

دووه م:- نادمه میزادیکه کارو پیشه ی باشه و چاکه کاری و ئیخلاص و خودا ناسیه، نه ویش بۆ نمونه وه کو (هابیل)ه، نه وجا ده بییت جوړه

(۱) رواه الإمام البخاري (۲۳۳۵) و مسلم (۱۶۷۷) من حديث ابن مسعود (رضي الله عنه).

یه که میان پرتیگایان پی نه دریت و چاک بکری، یا خود ته می بکری له زولم و سته مکاری بویه له پاش نه م تابه ته پیروزه خودا باسی جه زای هندیك جوړی تاوان و خرابه کاری ده خاته پوو تا هه پره شه یه ك بیت بؤ نه و چه شنه مرقه یاخی بوو و به دکارانه، بؤ نه وهی (موجته مهع) و کومه لگایان لی خاوین بکریته وه تا بنده کانی خودا به خوشی و کامه رانی و ئاسوده یی بژین، جا هه روه ها بیگومان خوی گه وره نه م کوشتن و تاوانه گه وره یه له سهر ئاده میزاد به گشتی و، وه له سهر نه ته وهی به نی ئیسرائیل به تاییه تی دیاری نه کاو سنوریکی بؤ دانه نی هه روه کو نه فه رموی: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ﴾ واته: به هو ی نه نجامدانی نه م

تاوانه گه وره یه که (قابیل) به رامبه ر برای خوی کردی به ناپه واو له به ر (حه سودی) هابیلی برای گوشت ﴿كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِیْلَ أَنَّهُمْ مَنْ

قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ

جَمِيعًا﴾ ای مِنْ أَجْلِ حَادِثَةِ (قابیل و هابیل) و بسبب قَتْلِهِ لِأَخِيهِ ظَلَمًا فَرَضْنَا وَحَكَمْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِیْلَ أَنَّ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا ظَلَمًا بِغَيْرِ أَنْ يُقْتَلَ نَفْسًا فَيَسْتَحِقُّ الْقِصَاصَ) واته: بیگومان بؤ نه وهی کاره ساتی کوشتنی ناپه وای ئاوا دووباره نه بیته وه و پوو نه دات برپارمان دا له سهر نه وهی ئیسرائیل و پیمان پاگه یاندن که نه وهی که سیك به ناهق بکوژیت و له جیاتی که سیکی کوژداو نه بیت یان تاوانیکی وای نه نجام نه دابیت، نه وه وهك نه وه وایه که هه ر هه موو خه لکی کوشتنیت، وه به واتایه کی تر نه فه رموی: (یاساو توله سه ندنه وهی کوشتنمان داناوه، له سهر

ئەتەۋەي ئىسرائىل مان (فەرز كرد) جا ووشەي (كتىبنا) بەماناي
(أَوْجِبْنَا - فَرَضْنَا) واتە خۋاي گەۋرە ئەفەرموۋى لەسەرمان نووسىن كە/
ھەر كەسىڭ/ كەسىڭ/ بە ناحەق بىكوزى واتە بى ئەۋەي كەسىڭى
كۈشتى يان بى ئەۋەي ئازاۋەو ئاشوبى لەسەر زەۋى بەرپا كىرىپى ۋەك
ئەۋە واپە ھەموو خەلگى سەر زەۋى كۈشتى، ۋە ھەروە خۋاي گەۋرە
دەفەرموۋىت: ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾
(أَي وَمَنْ تَسَبَّبَ لِبَقَاءِ حَيَاتِهَا وَاسْتَنْقَذَهَا مِنَ الْهَلَكَةِ فَكَأَنَّمَا أَحْيَا جَمِيعَ
النَّاسِ) واتە: ھەر كەسىڭ يەككە لە كۈشتى و مردن پىزگار بىكات واتە
ژيانى بىپارىزى و بىيىتە ھۆي مانەۋەي ئەۋ كەسە ئەۋە ھەروەك ئەۋە واپە
ھەموو خەلگى پىزگار كىرىپى^(۱)، جا خۋاي گەۋرە دەفەرموۋىت: ﴿وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي

الْأَرْضِ لَمُسرِفُونَ﴾ (۳۳) واتە: بەپاستى ئىمە ژمارەيەك
پىغەمبەرمان بۆ ئەۋەي ئىسرائىل پەۋانە كرد بە بەلگەو (مۈعجىزەي)
نۆرەۋە تا پابەندى دادۋەرى و حەق بن و دەست لەو (مۇئامەرە)
پىلانگىران و كۈشتى خەلگى بى تاۋان ھەلگىن، كەچى نۆرەيان دۋاي
ئەۋ گىرنگى پىدان و پىنمۇيىيانە ھەر تۈندىرەۋو زالم و سەمكار بوون و

(۱) ھەندى لە زانايان ئەفەرموون (ھەر كەسى شايستەي كۈشتى بى ئەبى بىرىتە
دەستى (حەك) واتە دادۋەر بىكوزى نابى خەك بىكوزى چۈنكە دۈزمنايەتى ئەكەۋىتە
ناۋ خەك و مېللەتەۋەو نابىتەۋەو پەرەدەستىنى و تەشەنە دەكات و ئىش گەۋرە
دەبى.

دہستیان لہ ستہ مکاری و گوناہ ہلنہ گرت لہ سہر زہوی خوادا،
 بہ کردہ وہی خراپ و کوشتنی ئادہ میزاد بہ تایبہ تی کوشتنی
 پیغہ مبرہ کانی خویان و وہ کو حہ زہہ تی (زہ کہ ریاو یہ حیاو زورانی
 تریش).

(سزاو تۆلہی ئہو کہ سانہی کہ دژی خواو پیغہ مبر خراپہ ئہ نجام ئہ دہن)

(موفہ سیرہ کان) ئہ فہرموون لہ پاش ئہ وہی خوای گہ ورہ زہرہ رو
 زیانی تاوانی کوشتنی نارہ وای بۆ دیاری کردن و بۆمانی پوون کردہ وہ و
 فہرموی ئہ وہی کہ سیک بکوژی، وہ کو کوشتنی ہہ موو ئینسانیک وایہ
 ہہ روہا یاساو تۆلہو (قیصاصی) داہینا بۆ ئہو کہ سانہی سنووری
 خوای پہ روہردگار ئہ بہ زینن و تجاوز ئہ کہن جا بیگویمان ئہوا لہم
 ئایہ تہ دا تۆلہو سزای ئہ وانہ دیاری ئہ کات کہ بہ شیوہ یہ کی گونجاو
 موناسیب دیتہ پیش چاو کہ سزای ئازاوہ گپرو شہر فروشان و ئہ وانہی
 (فیتنہ) و (فہساد) ئہ نجام دہدہن کہ زۆربہی کات تاوانہ کانیان
 سہر دہ کیشتی بۆ کوشتنی بہ ناہق و نارہوا داو ئہ و جا لہ بارہ یانہ وہ
 خوای گہ ورہ دہ فہرموویت: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ أي يحاربون دين الله وشريعته و أولياءه
 ويحاربون رُسُلَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ بِأَنْوَاعِ الْبَغْيِ وَالْفَسَادِ وَالْمَرَادُ بِهِم
 قُطَاعُ الطَّرِيقِ، وَاثِق: بہ راستی ئہ وانہی کہ جہنگ و دوزمنایہ تی ئہ کہن
 لہ گہل خواو پیغہ مبرہ کہی یاخی بوونہ واتہ دژایہ تی ئاین و

به برنامه که ی ئیسلام ده که ن وه هه ولّ ده ده ن که (فه سادو) گوناح و تاوان له زه ویدا بلاو بکه نه وه، به تاییه تی مه به ست ئه وانیه ی رێگرن جا بیگومان ده رباره ی هاتنه خواره وه ی ئه م ئایه ته زۆریه ی (موفه سیره کان) له ته فسیره کانیا ن باسیان کردوه له پێشه وا (بوخاری و موسلیم) وه ریا ن گرتوه له (ئه نه سه وه) ده گێر نه وه و ده لێ ن ئه م (ئایه ته) ده ره ق به کۆمه لێ له هۆزی (عکل) و (عهرینه) که هاتن بۆ (مه دینه ی منه وه ره) ئینجا موسلمان بوون و ئینجا ویستیان فیری (ته علیمی) ئایینی پیروژ بن.. به لام پاش ماوه یه ک ئاو هه وای مه دینه یان پی نه که وت ئیتر نه خۆش که وتن ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمانی کرد چه ند ووشتری شیرداریان بده نی که هی (سه ده قه) بوون، جا ئه صحابه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) چه ند ووشتریکیان بۆ هینان و شوانیکیان وه گه ر خستن و په ونه یان کرد بۆ ده شت بۆ ئه وه ی شیرو میزیا ن بخۆنه وه بۆ چاره سه ری نه خۆشییه که یان بۆ ئه وه ی ته ندرووستیا ن باش ببی، جا ئه وانیش وایان کردو چاکبونه وه به لام که چونه ده ری ی (مه دینه) گه یشتنه ئه و خره به رداوییه که پتی ده لێ ن هه ریمی (ئه لحه ره) جا له وی په شیما ن و پاشگه ز بوونه وه له ئیسلام و شوانه که یان کوشت و هه تکیان کرد و دپکیان کرد به چاوه کانیوا و چاویان ده رهیناو به په زاله ت کوشتیا ن تا مرد^(۱)، ئینجا ووشتره کانیان دا پیش خۆیا ن و بردیا ن بۆ خۆیا ن جا ئه م هه واله به پیغه مبه ر (ﷺ) گه یشتوه

(۱) ده لێ ن ئه و شوانه ی که (شه هیدیا ن) کرد ناوی (یسار بوو) خه لکی (نوبه) بوو (ره حمه تی خوا ی لیبیّت).

جا به به له چه زرهت (❦) مه فره زهیه کی بۆ ده رکردن^(۱)، له پێگادا پێیان
گه یشتن و به دیلیان گرتن و هیناویانه وه بۆ مه دینه و خزمهت پێغه مبه
(❦) جا پێغه مبه ریش (❦) چاوه پێی ی فره مانى خواى گه و ره ی کردو و تا
ئه و ئایه ته هاته خوارى و ئه مه ش ته واوى ئایه ته که یه که ده فره مووێت:

﴿أَنْ يُقْتَلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ

خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ﴾ أي يُقْتَلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا زَجْرًا لغيرهم أو
أَنْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم الْيَسْرَى أَوْ أَنْ يُطْرَدُوا وَيَبْعَدُوا مِنْ بَلَدٍ إِلَى بَلَدٍ آخَرَ
وَطْرَدَ مِنَ الْوَطَنِ أَوْ فَيَسْجَنَ فِيهِ) واته:

۱- به راستى ئه وانه ی خه لکیان کوشتووه ده بێ به توندی و بێ
به زه بیانه بکوژین^(۲).

۲- واته ئه وانه شیان که خه لک ده کوژن و مال و سامانیان ده به ن
ئه بێ هه لواسرین و له سیداره بدرین و بینه په ندو عیبه رته.

۳- واته ئه وانه شیان ته نها مال و سامانیان به تالان ده به ن واته به زۆر
له خه لکیان سه ندبوو چیدی که یان نه کردبوو نه که سیان کوشتبوو نه

(۱) سه رکرده ی مه فره زه که ناوی (جهیری کوپی عه بدوللا بوو) چه زرهت (❦)
هه ناردی له که ل کۆمه لێک له ئه صحابه کانی خزی یاخی بوه کانیان ده سته گه ر کرد.

(۲) ئه و جا بێگومان ئه وه ی راستی بێت (موفه سیره کان) و زانا شه رعه یه کان له په رتو که
(فیقه یه کان) دا زۆر به نوو و درێژی باسی ئه و مه سه له و (حوکه مانه یان) کردووه و
به لکه یان له سه ر هیناوه ته وه، ئه که ره مه به سته مان بێ به تێروته سه لی لێی تێبگه ن
بگه رینه وه بۆ سه ر چاوه کان له (کتیبه فیقه یه کان).

مالیان بردبوو، نه وه دهبی شاربهدر بکړین له شاریکه وه بؤ شاریکی تر
 وه یان زیندانی بکړین^(۱) ﴿ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي
 الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۳۳) واته: نه و کوشتن و برپین و هلواسین و
 شاربهدر کړدنه یان و دوورخستنه وه یان نابړوچوونه بؤ نه وان له ژبانی
 دنیا له قیامه تیش واته: له پاشه پوځیشا نیش و نازاری گه وره یان
 له سهره و له بویان هیه ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ
 فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۳۴) واته: بشزانن به پرستی خودا
 لیخو شبووه و نه گهر (تهوبه) بکن و بگه پینه وه چونکه خودا لییان خوش
 دهبی گونا هه کانیاں ده سرپینه وه و (عه فویان) نه کاو خودا به پرهم و
 که رهم و میهره پانه.

(فرماندان به له خوا ترسان و تهقواو جهاد کردن)

له دواي نه وه ی خوی گه وره باسی (حه سوودی) و دلپسی
 جو له که کانی کرد وه به ربه ره کانی کردنیان له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) و
 یارانی ، وه قورئان فرمان به موسلمانان نه کا به تهقوا کردن و
 خو پاراستن له سزاو غزه بی خودا، وه فرمان کردن به له خوا ترسان به
 تهقواو (جهاد) کردن و نیزیک بوونه وه له خوی په روه ردگاری عالم ،
 جا هه روه ها خوی گه وره ده فرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

(۱) به لام نیمرکه له باتی نه فی و دوورخستنه وه به ندیخانه یان بؤ داناون، هتا نه مه ش
 بمینی هه باشه.

اتَّقُوا اللَّهَ ﴿٢٥﴾ ۞ وَاتَّقُوا اللَّهَ: نهی نه‌وانه‌ی باوہ پتان هیناوه به خواو به پیغه مبه ر (۲۵) ۞ وه فرمانه‌کانی خوا جی به جی بکن ، وه کرده وه‌ی چاکه نه‌نجام بدهن، وه دورکه ونه وه له خراپه و وه له سزای خوا خوتان دور بگرن ، ده‌بی له نافه‌رمانی خوا خو بپارینن، وه له خوا خوتان نزیک که نه وه، تا خوا لیتان پازی بیت، جا خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿٢٥﴾ ۞ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٦﴾ ۞ واته: هه‌ول بدهن له پهره‌ردگاری خوتان نزیک بینه وه به (تاعه‌ت) و خوا په‌رستی و شتی‌ک بکن که جی‌گای په‌زامه‌ندی خودا بی وه خودا له هه‌ردو جیهان سه‌رفرازو به‌ختیاران بکات، وه له پی‌گای خودادا (جیهاد) بکن یا (جیهاد) له‌گه‌ل نه‌فسی خوتاندا بکن به‌لکو پزگارتان بی و به‌مورادو مرازتان بگن.

سه‌رنجیکی گرنګ

هه‌ندی (له‌موفسیره‌کان) له‌بن تیشکی نه‌م نایه‌ت‌ه‌دا چه‌ند فرمایشتیکیان فرمووه، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره نه‌فرمووی ﴿٢٦﴾ ۞ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ ﴿٢٧﴾ ۞ (فقد استدل به بعض الناس على مشروعية الاستغاثة أو التوسل بالصالحين وجعلهم وسيلة بين الله تعالى وبين العباد^(١)).

(١) بېوانه تفسیر الالوسی، به‌رگی ٦، لاپه‌ره ١٢٤، هه‌روه‌ما بېوانه (التفسير المنير في العقيدة والشريعة والمنهج) له‌نووسینی (الدكتور وهبة الزحيلي) به‌رگی ٢، لاپه‌ره ٥٢٤.

(چند ناگاداریه کی گرنگ) ^(۱)

یہ کہم: - بہ لگہی (توسل) لہ قورٹانی پیروڑدا ^(۲)، خوی گہورہ
دہ فہرموویت: ﴿وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا
جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ﴾ (سورہ تی البقرہ، ٹایہ تی ۸۹)، نہ مہ
لہ جیگای خوی پاٹہ کراوہ جا نہ م ٹایہ تہ پیروڑہ لہ بارہی (بنو قریضہ)
و (بنو نضیر) دابہ زی کہ دوو بہرہ بابی جوولہ کہ بوون، نہ م جوولہ کانہ
مہ روہک ٹیبین و عہباس (رہزای خوی لیبت) نہ فہرمووی: بہردہ وام
شہریان بوو لہ گہل ٹہوس و خہ زہج کہ خہ لکی مہ دینہ بوون، ٹینجا
کاتی شہر لہ نیوانیاندا گہرم ببا (تہوراتیان) دہ ہیٹاؤ دہ ستیان لہ سہر
ٹہو جیہہ دائہ نا کہ باسی پیٹہ مہبری (ﷺ) لی نووسرایہ، دہ یانگو ٹہی

(۱) نڈر لہ زانایان لہ تہفسیرہ کانیاندا باسی (تہوہ سولیان) کردوہ و مہندیکیان
پہرتوویکی تاییہ تیان لہ بارہی (التوسل) داناوہو بۆ نمونہ (شیخ ٹیبین تہیمہ)
پہرتوویکی داناوہ بہناوی (قاعده جلیلة فی التوسل والوسيلة) مہروہا (دکتر
محمود سعید معدوح) کتیبیکی داناوہ بہ ناوی (رفع المنارة لتخريج أحاديث التوسل
والزيارة) وہ مہروہا (مہلا احمد حسن حمد) کتیبیکی داناوہ بہناوی (التوسل)
نڈرانی تریش مہموویان نہ فہرموون. (التوسل) مہشروعہ و جائیزہ و درووستہ بہ
پیٹہ مہبر (ﷺ) بکہی. بہ مرقفی (سالیحین) بکہی... ہتد...

(۲) جا بیگومان نڈرہی زانایان لہ پیٹاسہی و سہیلہ تدا دہ لٹین (فکل قریوہی وسیلہ
تقرّب من رضا الله وعليه فكل الأعمال الصالحة هي وسيلة) واٹہ: مہموو کارکی چاک
و باش ہوکاری نزیک بوونہ وہیہ لہ خوا، کہوا بوو گشت ناکارکی باش و سہیلہ بہ
ہیوانہ تہفسیری پامان لہ نووسینی ماموستا (نہحمد کاکہ مہحمود)، لاپہرہ ۲۰۵.

خودایہ نیمہ داوات لی دہ کہین لہ بہر خاتری تہو پیغہ مبرہت (۱) کہ
(وہ عدت) پیداوین بینیریت لہ کوتایی زہمان سہرمان بخہی لہ سہر
دوورژمنانمان تہو وچکہ ئینجا خوی گہ ورہش سہری دہ خستن بہ لام لہو
کاتی کہ تہو پیغہ مبرہ (۲) ہات تہو وانش دہ یانناسی و باوہریان پی
نہ کرد، تہو بہ لگہیہ / بہ لگہیہ کی ناشکرایہ لہ سہر (توسل) چونکہ
جوولہ کہ کان (توسل) یان کردوہ بہ پیغہ مبرہ (۳) خودای گہ ورہش
دانی پیدا ہیٹاوہو رہ خنہی لینہ گرتوونہ بہ لکو زہمی کردوونہ لہ سہر
(کوفر) و بی باوہری بہم پیغہ مبرہ (۴)، جا ہر وہا دیسان خوی
گہ ورہ لہم نایہ تہش دہ فہرموویت: ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ
مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ
مِّمَّا تَرَكَ آءَالُ مُوسَىٰ وَآءَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لَّكُمْ﴾ (سورہتی البقرہ / ۲۴۸) و اتہ: پیغہ مبرہ کہ یان (۵)، پی و تن نیشانہی تہوہی کہ
(طالوت) بیٹہ پاشا (مہلیکی) ئیوہ تہوہی، تہو صندوقہی کہ لیتان
سہ ندرابو بوٹان دہ گہ ریٹہوہ کہ دلنیاپی ئیوہی تیدایہ لہ لایہن خودای
خوتان وہ لہ ناویدا ہہیہ پاشماوہی ہندی یادگارو کہ لہ پووری

(۱) بپوانہ تہفسیری: (التیسابوری) و (الکشاف) و (بیضاوی) و (الخانن) و (روح البیان)
(روح المعان) و (رازی) و (منیر) و (مواہب الرحمن) ی ماموستا (عبدالکریمی
موددپس)

(۲) پیغہ مبرہ کہ یان ناوی اشمونیل بوہ۔

خانه واده‌ی موسا و هاروون وهك دارده‌ست و پیلوو کالای موسا و میزه‌ره‌ک‌ی هارونی برای ئەمانه له‌و تابوته دینه‌وه ده‌ستتان فریشته مه‌لیده‌گرن و ده‌یه‌پننه‌وه بۆتان ، ئینجا به‌وه بزائن که ئەوه نیشانه‌یه‌که له‌سەر ئەوه‌ی خودا (طالوت) ی کردووه به (مه‌لیکتان) ئەگەر ئیوه باوه‌پتان به خوداو به پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان بکه‌ن و گوپرایه‌لی (طالوت) بن پیشه‌وا (قرطبی) ده‌فهرموئ: ئەم سندوقه‌ قه‌لای به‌نی ئیسرائیل یه‌کان بوو ، ئینجا به‌م هۆیه‌وه سه‌رده‌که‌وتن له‌سەر دووژمنان هه‌تاکو تووشی بی‌ فهرمانی خوا بوون (قه‌ومیک) به‌ناوی (عمالقه) له‌سه‌ریان زال بوون سندوقه‌که‌یان لی سه‌ندن.

(تییینی)

جا بیگومان ئەمه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سەر (توسل) به‌ پاشماوه‌ی ئەم پیغه‌مبه‌رانه (عليهم الصلاة والسلام) چونکه له‌کاتی شه‌ر (سندوقه‌که‌یان) له‌پیش خۆیان پاده‌گرت خوای گه‌وره به‌وکاره‌یان پازی یه‌ هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش گه‌راندنه‌وه‌ی ئەم سندوقه‌ی به‌هۆی فریشته‌ کرده نیشانه‌ی مه‌لیکایه‌تی (طالوت).

دووه‌م: - مامۆستا مه‌لا (عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا به‌ناوی (نامی) دا^(۱)، زۆر له‌سەر ئەم باب‌ه‌ ته‌ پۆیشتوووه ئەمه‌ش خولاسه‌که‌یه‌تی و ئەفه‌رموئ (ئیب‌تیغای وه‌سیله) به‌وه ئەبی که ئینسان بکه‌وێته دوا‌ی هه‌ر شتی ئینسان ئەگه‌یه‌نی به‌ خوا وه (جیهادی فی سبیل

(۱) بره‌وانه ته‌فسیری نامی بۆ قورئانی پیرۆز، به‌رگی سینه‌م، لاپه‌ره‌ ۳۲.

الله) سه عی و تیکوشینه له رینگه ی ره زامه ندی خوادا وه یا بۆ بهرزکردنه وهی ووته ی (حق) ئه میش به وجۆره ئه بی ئینسان له زاتی خویا ئه وامیر به جی بیئی له (موحه پره مات) لابدا ، به لام ئیستا (موفه سیره کان) به تایبه تی ئیمامی فخرالدین رازی ئه فه رموون (اتقوا الله) ئیشاره ته بۆ ته رک ی مه نهییات و (وَبْتَغُوا إِلَیْهِ الْوَسِيلَةَ) ئیشاره ته بۆ (فیعلی مه ئمورات) وه له بهر ئه وه که (ده فعی) مه فسه ده پیش ئه خری له (جهلبی مه نفه عه ت)، یه که می خسته پیشی دووه مه وه وه له بهر ئه وه ی که (ته رک ی مه نهییات) و (فیعلی مه ئمورات) زۆر گران له سه ر نه فسی ئینسان و به (مواجهیده وه) نه بی ئینسان ناتوانی به جییان بیئی وه هه روه ها به شوین ئه دوو جومه دا خوادا ئه فه رموی (وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ) چونکه به (جهاد) نه بی دووباره پیشووه کان هه لئاگیرین که وابی (مواجهیدیش) پیویسته ، ئه وجا مامۆستا ئه فه رموی منیش له و شوینته دا و به وه رگرتن له ووته ی مه شیه خه کانه وه عه رز ئه که م هه رچه نده دینداری یا ته رک ی (مه نهییات) یا فیعلی مه ئمورته وه (جهاد) بهر ئه وانه ئه که وی به لام له بهر ئه وه ی که (جهاد) به مه عنای (حه رب) و جهنگی له گه ل کافرانا به کاردیت هه روه کو به مه عنای (مواجهه ده ی) نه فس و ده فعی ره زیله و جه زبی (فضیله) دیت، خوادای ته عالا ئه م (جهاده ی) باس کردووه له بهر ئه ته تیمام و ئیعتینای به قه زیه ی (جهاد) خواه جیهادی به مه عنا غه زاکردن له گه ل کافرانا بی با جیهادی به مه عنا مواجهه ده ی نه فس بی هه روا ئه لیم به نازل کردنی (وجاهدوا فی سبيله) خوادای ته عالا ئیفاده ی ئه مه ی کرد که ته رک و فیعلی موسلمان به جیهاد

ټېټې وه جیهادی نه فس به دوورخستنه وهی نه فس ټېټې له په زانيل
 که واته هر عه مه لې پټويست بې بؤ ده فعی په زيله وه کو پوژوو گرتن و
 خو برسی کردن و مواوهره ی ته قواو ټه هلی (صدق) و دهرس وه رگرتن
 له (صالحان) و (ټولیاي) نوممه ت و (صوحبه تیان) هه موو ټه مانه به
 موټله قی (ابتغاء وسیله) و (جیهاد فی سبیل الله) ټه که ون، ټه و جا ماموستا
 ټه فهرمووې (بزانن) له بهر ټه وه ی که خودای ته عالا، ټیعلامی ټیمه ی
 کردووه که شیطانی ټیبلیس دووژمنی ټاده میزاده و نه فسی ټینسانیش
 (له ووامو) پووره مه ی فرمانه کانی، فرمانه به شتی نابارو نا هه موارو
 ټیعلانیشتی کردووه هر که سی (نه فسی) پاک بکاته وه، وه پرزگاری ټېټې
 و هر که سی (ټیهمالی) بکا گیروده ی (میحنه ت) ټېټې و ناو میډ ټېټې له
 خیرو چاکه، وه به (قانونی ټوصولی) دین و (فیقه ی) هرچی (موقوف
 علیه) بې بؤ (واجب) واجبه و، هه روا (ثابت) بووه هرچی (شهرع) نه هی
 لی کردبې (موباحه) به هر نه وعی له (زیکرو فیکرو تاعه ت و صوحبه ت)
 وه خه لوته ی که (فه سادیکی) لی په یدا نه بې و به زاهیرو شهرع (مه نع ی)
 نه کردبې و ټه وه درووسته بؤ ټینسانی موسلمان بیانکا به لکو له که لی
 کاتا سوونه تی ټیجتیهادی به (واجبه)، وه ټه و قسه به که ټه لټن هرچی
 (مصرح به) نه بې له (نصوصی) کیتاب و سوننه تا وه یا له (عه صری)
 حه زره تا نه کرابې ټه وه (بیدعه ته و حه رامه)، ټه مه قسه به کی پوچ و
 به تاله و (موخالیفی) عمومی قه واعیدی ټوصولی ټیسلامه و (موخالیفی)
 سیره تی زوری موسلمانان وهرچی (موخالیفی ټیجماعی) موسلمانان بې
 ټه وه دووره له نور چونکه حه زره ت (ﷺ) فهرموویه تی (فان رأیتُم

الإختلاف فعليكم بالسواد الأعظم) وه هروهها ماموستا (رهزاو
 رهمهتي خواي ليبيت) له تهفسيره كهيدا (مواهب الرحمن)^(١) دا
 نهفه رموي: قوله تعالى ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ أي ما تتوسلون به
 إلى ثوابه والزلفى منه من فعل الطاعات وترك المعاصي فمن فعل الطاعات
 (أداء الفرائض) والنوافل ومنه إحترام الأنبياء والمرسلين والأولياء
 والصالحين واعتبار المنزلة لهم عند رب العالمين قال الله تعالى ﴿أَمْ
 حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (سوره تي/ ^{١١})
 الجاثية/ ثايه تي/ ٢١)، (وإذا علمت ذلك فاعلم أن الوسيلة كل ما يتوسل به
 إلى الثواب من الله تعالى من الطاعات وقد إتفق عليه المفسرون، فلنذكر
 الطاعات التي يتوسل إليه ولا شك أن منها الإمتثال للأوامر مطلقاً
 والإجتناب عن كل ما نها عنه مطلقاً ومن الطاعات محبة الله ورسوله وخيار
 أمته من الصحابة والتابعين والأئمة المجتهدين في أحكام الدين وسائر
 العلماء العالمين والصالحين ومن الطاعة ملازمة الصادقين، وقال تعالى في
 القرآن الكريم ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ
 (سوره تي التوبة، ثايه تي/ ١١٩)، (وهم الذين إذا رؤوا ذكر الله) ...
 سيههم: هروهها ماموستا مهلا (أحمد حسن حمد) له پهرتوكي

(١) بپوانه تهفسيري (مواهب الرحمن في تفسير القرآن)، بهرگي/ ٢، لا په په/ ١٤٢.

(التوسل) دا ^(۱) له ته فسیری ئه م تايه ته دا که خوی گه وره ده فه رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ **واته:**

ئهی ئه و که سانه ی بپواتان هیئاوه له خوا بترسن و خوتان له خوی گه وره نزیك بکه نه وه به و شتانه ی که خوا پیزی لی گرتوون و خوا پازیه که بکړینه هوی نزیك بوونه وه، جا ئه لی ووشه ی (وه سیله) دوو مانای لی وهرده گیرئ، یه که م (الواسطة) دووهم: (القربه من الله) **واته:** ئه گهر مانای

یه که می هه لېزیرین واته ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ **واته:** داوی هویه ک بکن بۆلای خوی گه وره ئینجا ئه م هویه ش دیاری نه کراوه که واته هه موو هویه کی درووست و (شهرعی) ده گړته وه، وه ئه گهر مانای

دووهمی هه لېزیرین واته (وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْقُرْبَةَ) **واته:** داوی نزیك بوونه وه له خودا بکن و به و مانایه ش هویه که نه ک هه ر دیار نییه به لکو باسی هو هه رنه کراوه، که واته ده بی لاچووبی، واته مانای تايه ته که وای لیدیت

(وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْقُرْبَةَ بِالْقُرْآنِ) یان (وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْقُرْبَةَ بِالنَّبِيِّ) یان ئه م نه گوته ش بۆ ئه وه یه ئیمه بزانی هه موو شتیکی پیزدار ده بیته هوی نزیك بوونه وه له قورئانی پیروژ له زور تايه ت و ووشه یه ک ناگوتریت بۆ

ئه م مه به سته بۆ نموونه خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ

السَّلَامِ﴾ (سوره تی/ یونس/ تايه تی/ ۲۵)، **واته:** خوا بانگ ده کا بۆ

به هه شت نه یوتووه بانگی کی ده کا بۆ ئه وه ی بزانی خوا بانگی هه موو

(۱) بپوانه په پتوکی (التوسل) له نووسینی (مه لا احمد حسن حمد)، لاپه ره/ ۱۲.

که سَيِّک ده کا نه ک کومه لَيِّک تاييه ت، واته: (وَاللّٰهُ يَدْعُوْا جَمِيْعَ عِبَادِهِۦ اِلٰى دَارِ السَّلَامِ) ^(۱)، جا هروه ها خواى گه وره ده فهرمووئ: ﴿وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ جَاءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوْا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوْا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا﴾ (سوره تى النساء، ثايه تى/۶۴)، واته: نه گهر نه وان له کاتى سته میان له خوْيان کرد به کردنى کرده وهى خراب له پاشان ويستيان (ته وبه) بکه ن داواى ليْخوشبوونيان له خوا کرد وه توش بوْيان پارايته وهو تکات بوْ کردن نه وا خواش توبه که يان ليْ ورده گريْ و ليْيان خوش ده بيْ چونکه خوا زور ليْخوشبهره، و به به زه بيه، نه م ثايه ته به لگه يه که (توسل) به پيْغه مبه ر ﴿﴾ دروسته به زيندوويى و به مردوويى، چونکه که خوا ده فهرمووئ ﴿جَاءُوْكَ﴾ واته: نه وان بيْته لات يان ده فهرمووئ تو داوايان بوْ بکه ي نه به سترأونه ته وه به و کاته ي که پيْغه مبه ر ﴿﴾ له ژياندايه له گه ل نه وهى بوْشت پون بوْوه که پيْغه مبه ر ﴿﴾ ژيانئکي به رزه خى هه يه .

چواره م:- ماموْستا (مه لا عبدالله عبدالعزيز هه رته لي) له په رتووکى (چه ند گولئک له گولزاري ئيسلامدا) ^(۲)، ده فهرمووئ: ده رباره ي (توسل) واته پارانه وه له خوا به خاترى پيْغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) يان به خاترى (پياو چاکان) نه م خه لکه سى به شه:-

(۱) بپوانه په رتووکى (نور الإسلام) له دانانى ماموْستا (مه لا عبدالکريمى مدرس)، لاپه ره/۱۳۳ .

(۲) بپوانه چه ند گولئک له گولزاري ئيسلام، لاپه ره/۶۷ .

۱- له سنوور دهردهچن و باوه پريان و ايه كه پيغه مبهړ (𐰽𐰸𐰪𐰸) يان پياو چاكان دهسه لاتيان هه يه و، ده توانن كار ه كه يان بۆ بكه ن ئه م باوه پره هه له يه و باوه پري ئه و نه زانانه يه كه پييازي (شريكان) گرتوته بهر كه و ابوو (واجه) ئه م هه له يان راست بكرپته وه، هه روه ها تيپگه يه ندرين كه جگه له خواي گه وره ، هيچ كه سيكي تر تواناي (سود) گه ياندن و زيان گه ياندني نيه .

۲- له گه وره يي و پييزي پيغه مبهړان و پياو چاكان كه م ده كه نه وه و ده لئين دروست نيه نه له بهر خاتري پيغه مبهړو نه له بهر خاتري پياو چاكيك له خوا بپارپيته وه، وه ئه م باوه پره ش هه له يه و له باوه پري ئه م نه زانانه يه كه پييازي (خه وارج) و (موخته زيله) يان گرتوته بهر .

۳- سنوور يك بۆ ئه م خاترانه يه دانه نين و ده لئين دروسته موسلمان (توسل) بكا واته له خوا بپارپيته وه تاكو (خوای گه وره) له بهر خاتري پيغه مبهړ (𐰽𐰸𐰪𐰸) يان پياو چاكيك كاري بۆ بكات به و مержه ي باوه پري وابي نه پيغه مبهړ (𐰽𐰸𐰪𐰸) و نه پياو چاكه كه دهسه لاتي ئه م كار ه يان نيه ، به لكو پييزيان له لاي خودا هه يه و خوا له بهر (خاتري) ئه وان (دوعايه كه) قه بول ده كات، ئه و جا به م جوړه (توسل) دروسته و سوننه ته هه روه ها ئه م پييازي (ئه هلي السنة والجماعة) ه، ئه مه ش هه ندي له به لگه كانه كه فهرمووده ي (صحيح) باسي ده كا و ئه فه رموي:

(عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حُنَيْفٍ (رضي الله عنه) أَنَّ رَجُلًا ضَرِيرَ الْبَصَرِ أَتَى النَّبِيَّ (ﷺ) فَقَالَ ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَعاْفِيَنِي قَالَ إِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ وَإِنْ شِئْتَ صَبَرْتُ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ قَالَ فَادْعُهُ فَأَمَرَهُ أَنْ يَتَوَضَّأَ فَيُحْسِنَ وُضْوءَهُ وَيَدْعُوَ بِهَذَا الدُّعَاءِ (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ (ﷺ) نَبِيِّ الرَّحْمَةِ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي

تَوَجَّهْتُ إِلَى رَبِّي فِي حَاجَتِي هَذِهِ لَتُقْضَى لِي^(١) اللَّهُمَّ شَفِّعْهُ فِيَّ^(٢) وَزَادَ
الْبَيْهَقِيُّ (فَفَعَلَ الرَّجُلُ فَبَرَأَ، وَفِي رِوَايَةٍ (فَقَامَ وَقَدْ أَبْصَرَ) وَاتَه بِبَاوِيكِي
(حَافِن) وَاتَه كَوَيَّرَ بِهِ پَيَغَمْبَرِي (ﷺ) كَوَات دوعام بَو بَكِه كه خَوای
گه وره چاوه كانم چاك بكا ته وه پَيَغَمْبَرِي ش (ﷺ) فه رمووی نه گه ر حه ز
به كه ی (دوعات) بَو ده كه م وه نه گه ر (صه بر) و ئاراميش بگري بَو تَو
باشتره، به لام كويَره كه گووتی (دوعام) بَو بَكِه، ئينجا پَيَغَمْبَرِي ش
(ﷺ) فه رماني پيَ كرد برَو ده ستنويزيكي جوان بشو وه لگروه نه م
دوعايه بگو بلي (خوایه ليَت ده پاريم وه و پوو ده كه مه لای تَو له به ر
خاتري پَيَغَمْبَرِي ه كه ت (ﷺ) وَاتَه مُحَمَّد (ﷺ) كه پَيَغَمْبَرِي
(ره حمه ته) و يا مُحَمَّد من به خاتري تَو پووم كرده لای خوا بَو پيَك
هيناني نه م كاره م، تا چاوه كانم چاك بكا ته وه، خوایه خاتري پَيَغَمْبَرِي
(ﷺ) وه ريگره له كاره كه مدا، ئينجا پياوه كه نه م (دوعايه ی) كردو
(شيفای) بَو هات له (پياوایه تيكي) تردا نه فه رمووی كه هه لساوه هه ردوو
چاوه كانی چاك بَو وه.

(١) قَالَ الْقَاضِي الشُّوْكَانِي فِي هَذَا الْحَدِيثِ دَلِيلٌ عَلَى جَوَازِ التَّوَسُّلِ بِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) إِلَى
اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَعَ إِعْتِقَادِ أَنَّ الْفَاعِلَ هُوَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى، وَأَنَّهُ الْمَعْطَى الْمَنْعَ مَا شَاءَ اللَّهُ
كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ) وَاتَه لَهُم فَهَرْمُوْدِيَه به لگه هه يه له سه ر درووستی پاپانه وه
له به ر خاتري پَيَغَمْبَرِي (ﷺ) بَو لای خَوای گه وره، وه له گه ل نه وه ش ده بيَ باوه پت
وابيَ كه كاريگره ی پاسته قينه هه ر خَوای گه وره يه ، وه خوایه كه به خشه ره وه
قه ده غه كه ره، نه وه ی خوا حه ز بكا ت ده بيَت و نه وه ی حه ز نه كا ت نابيَ.

(٢) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَرَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي التَّارِيخِ وَرَوَاهُ الْحَاكِمُ
وَرَوَاهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ فِي صَحِيحِهِ وَرَوَاهُ الْإِمَامُ أَحْمَدُ فِي مُسْنَدِهِ وَرَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي سُنَنِهِ.

(باسيک له توسل و پارانه وه له خوا به خاتري پياوچاگان)

(عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) أَنَّ عُمَرَ اسْتَسْقَى بِالْعَبَّاسِ (رضي الله عنه) فَقَالَ (اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا (ﷺ) فَتَسْقِينَا وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ نَبِيِّنَا فَاسْقِينَا قَالَ فَيَسْقُونَ) رواه الإمام البخاري، واته: ئيمامي عومر (رهزاي خواي لبييت) دعاي باراني كردو فره مووي خوايه كاتي خوي (توسل) پارانه وه مان له تو به خاتري پيغه مبه رمان (ﷺ) ده كردو بارانت بو ده باراندين، وائستاش (توسل) به خاتري مامي پيغه مبه رمان (ﷺ) ده كه ين خوايه بارانمان بو ببارينه ئينجا به فره ماني خوا بارانيان بو ده باري.

(ئاگاداري)

ئه وجا بيگومان ده قي رسته ي (كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا) به لگه به كه جگه له پياوه (كويره كه ي پاردوو) صه حابه كاني تريش (توسل) يان به پيغه مبه ر (ﷺ) كردوه، ئينجا كه (خه وارچ) و (معتزله) ي ئه م سه رده مه به رامبه ر ئه م به لگه به هيژانه خويان پاناگرن ده ست به گوته گوته پوچله ده كه ن و ده لين له به ر ئه وه ئيمامي عومر (رضي الله عنه) ته وه سولي به حه زه تي (عه باسي) مامي پيغه مبه ر (ﷺ) كردوه چونكه پيغه مبه ر (ﷺ) وه فاتي كردبوو (توسل) يش به مردوو دروست نيه، هه رچه نده پيغه مبه ريش بي، ئه وجا ماموستا (مه لا عبدالله ي هه رته لي) ته فره مووي ئيمه ش له وه لامدا ده لين ئيمه ي (أهل السنة) باوه رمان وايه نه مروفي زيندوو نه مروفي مردوو تواناي (خه لق) و درووستكردي هيچ شتيكيان نيه كه وابوو نه (زيندوو) نه (مردوو) هيچيان نابنه (شريكي) خودا،

به لَام مَرُوفِي وَا هِيَه به زِيندوویی و به مَرْدوویی دُوسْت و خُوشه و یستی
خوابه و (خاتری) هیه، نَمَ ش نَابِیْتَه (شَرک) که وابو و نَه وانه ی نَه و
(نَبِیْنَا) نَه که ن گوتیه کی بِي به لَگه یان له ده سته، چونکه ووشه ی (عَمَّ
نَبِیْنَا) له م حه دیسه دا روون و نَاشکرایه که حه زره تی (عباس) له بهر نَه و
(خاترمه نده)، چونکه مامی پیغه مبه ره (ﷺ) هه روه کو حه زره تی عه باس
به خُوشی له دوعایه کدا نَه فه رمووی: (وَقَدْ تَوَجَّهْتُ بِي الْقَوْمُ إِلَيْكَ لِمَكَانِي
مِنْ نَبِيكَ ﷺ) هَذَا الْحَدِيثُ أَخْرَجَهُ الزُّبَيْرُ بْنُ بَكَارٍ فِي الْأَنْسَابِ واته خوابه
نَه م خه لکه له بهر خاتری من پوی کرده لای تَو چونکه من شوینی
خزما یه تیم له لای پیغه مبه ره که ت هیه ^(۱).

(سهرنجیکی گرنګ)

که واته نَه گه ر ئیمامی (عومه ر) مه به سستی پِیژلینان و خاتری پیغه مبه ر
(ﷺ) نه بووایه له دوا ی وه فاتیشی نَه وه (صه حابه ی) له حه زره تی عه باس
که ورده تر و به پِیژتر هه بوون، وه کو ئیمامی (عوسمان و ئیمامی عه لی) و
زُقرانی تریش (خوایان لی پازی بیت) بپوانه هه مان سه رچاوه ی پِیشوو.
(پاشکو)

هه ندی له (موفه سیره کان) نَه فه رموون (وه سیله) به جیگا و
باره گایه کی هه ره به رزیش له به هه شتدا ده لَین، هه روه کو پیغه مبه ر
(ﷺ) له م فه رموده یه دا نَه فه رمووی: (إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا

(۱) بپوانه نَه م په رتووکانه: ۱- سبل السلام، لاپه ره/ ۸۱، به رگی/ ۲. ۲- حقیقه التوسل
والوسيله، لاپه ره/ ۶۶. ۲- مفاهیم یجب أَنْ تُصَحَّحَ، لاپه ره/ ۱۵۱.

يَقُولُ ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا ثُمَّ صَلُّوا لِلَّهِ لِي الْوَسِيلَةَ فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ وَأَرْجُوا أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ ^(١)، وَاتِهِ: كَاتِبُكَ كَوَيْتَانِ لَهُ بَانْكَدَرِ بَوُو نِيَّوَهْشْ وَهَكَو بَانْكَدَرِ بَلَيِّنْ وَاتِهِ وَهَلَامِي بَانْكَ بَدَهْنَهْوَه، ثَيْنْجَا سَهْلَاوَاتِ لَهْ سَهْرَ مِنْ لِيْ بَدَهْنِ چُونْكَ هَهْرَ كَهْ سِيْكَ يَهْ كَه سَهْلَاوَاتِمْ لَهْ سَهْرَ لِيْ بَدَا خَوَايْ كَه وَرَهْ دَه (رَهْ حَمَهْتِي) بَهْ سَهْرَدَا دَه بَارِيْنِيْ، ثَيْنْجَا (دَوْعَايْ وَهْ سِيلَهْم) بُوْ بَكَنْ چُونْكَ وَهْ سِيلَهْ پَلَهْ يَهْ كَه لَهْ بَهْ هَشْتِ دَا تَهْنَاهَا بُوْ يَهْ كَه سَ لَهْ بَهْنَدَهْ كَانِيْ خَوَا دَانْدِرَاوَهْ تُهْ وَجَا تَكَامْ وَايَهْ مِنْ تُهْ وَبَهْنَدَهْ يَهْ بَمْ، هَهْرَ كَه سِيْكَ دَوْعَايْ وَهْ سِيلَهْم بُوْ بَكَا مَسُوْكَرْ (شَهْ فَاْعَهْتِي) مِنْ يْ دَهْ كَاتِيْ تُهْ وَهْشْ دَوْعَايْ وَهْ سِيلَهْ يَهْ كَه لَهْ دَوَايْ سَهْلَاوَاتِيْ پَاشْ بَانْكَ دَهْ كَوُوْتَرِيْ (اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، تُهْ وَجَا بَيْنَهْ وَهْ سَهْرَ ثَايَهْتِي/ ٣٦ يْ مَائِيْدَهْ.

(فِيْدِيَهْ لَهْ كَافِرُوْ بِيْ بَاوَهْرَانْ وَهْرَنَاْ كِيْرِيْ)

تُهْ وَجَا لَهْ پَاشَانْ خَوْدَايْ كَه وَرَهْ بَاسِيْ تُهْ وَهْمَانْ بُوْ تُهْ كَاتِ وَ تُهْ فَهْرَمُوِيْ تُهْ وَانَهِيْ (كَافِرْ) وَ خَوَانَهْ نَاسَنْ وَ بِيْ بَاوَهْرَنْ تُهْ كَهْرْ هَهْرْ چِيْ لَهْ زَهْمِيْنْدَا هَهْ يَهْ، وَهْ تُهْ كَهْرْ تُهْ وَهْنْدَهْ يْ تَرِيْشِيْ لَهْ كَهْ لَدَابِيْ بُوْ تُهْ وَهْ يْ بَهْ فِيْدِيَهْ خُوْيَانِيْ پِيْ بَكِرْنَهْ وَهْ وَ پَزْكَارِ بِيْنِ وَ قُوْتَارِ بِيْنِ لَهْ سَزَاوْ تُوْلَهْ يْ خَوْدَا نَاتَوَانَنْ بَهْ هِيْچْ شِيْوَهْ يَهْ كَخُوْيَانِيْ لِيْ دَهْرِيْازْ بَكَهْنِ جَا بِيْ كُوْمَانْ خَوَايْ

(١) رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَالنَّسَائِيُّ.

که وره ده فه رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْقَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا نُقِيلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۳۶) واته: نه و که سانه ی بی باوه پښ به خواو به پیغه مبه ری خواو یاخی بوون و به و حاله وه نه من نه گره رچی له سهر زه وی هه یه مال و سامانی نه وان بی و نه وهنده ی تریشی له گهل دابی و هه مووی ئی وان بی و بیانه ویت خو یانی پی بکړنه وه تا له ی سزای پوژی قیامت پرزگاریان بیت نه وه لییان وه رناگیری و قه بوول ناکړی چونکه لیخو شبوونیان بز نییه و سزای به ئیشیان دده او تولی دادپه روه رانه یان لی ده ستینی.

(سهرنجیک)

جا بنگرمان له م باره یه وه پیغه مبه ریش (ﷺ) ده فه رموویت: (كَانَ يَقُولُ يَجَاءُ بِالْكَافِرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقَالُ لَهُ أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ لَكَ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا أَكُنْتَ تَفْتَدِي بِهِ؟ فَيَقُولُ نَعَمْ فَيَقَالُ لَهُ قَدْ كُنْتَ سَأَلْتَ مَا هُوَ أَيْسَرُ مِنْ ذَلِكَ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي فَيُؤْمَرُ بِهِ إِلَى النَّارِ^(۱))، واته ئینسانی (کافر) واته بی باوه پ له پوژی قیامت ده هینری و پی ده گوتری ثایه به نه ندازه ی زه وی ئالتون نه ده ی پرزگارت بیت و بیت به به لاگیرت نه ویش له وه لامدا ده لی به لی ئینجا پی ده گوتری له وه زور ئاسانترت لی داواکراو له دونیادا نه ویش نه وه یه که هیچ شتیک نه که یه (شهریک) و هاوبه شی

(۱) متفق علیه.

خودا، ئه و جا له پاشان فه رمانی پێ ئه کړی به ره و ئاگری دۆزه خ ببردی،
 جا هه روه ها خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ
 النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ (٢٧) واته: ئه و بێ
 باوه پانه ده یانه وێ له ئاگری دۆزه خ ده ربچن به لام ناتوانن ده ربچن و
 هه رگیز ده رچوونیان بۆ نییه و سزایه کی نه به رواه شیان بۆ هه یه.

(سزاو تۆله ی ئینسانی دز)

ئه و جا ئه وه ی پاستی بیت له دوای باسکردنی (حوکمی) ئاژاوه گێپی و
 پیاو کوشتن و پێگری خراپه و خراپه کاری و بێ باوه پی و له سنوور
 ده رچوون ئینجا دیته سه ر به یانکردنی (حوکمی) پیاوی دز و ژنی دز به
 برینی ده ستیان، جا هه روه ها ئه م ئایه ته له کاتی دزیه که ی (توعمه ی
 کوپی ئوبه ی ره ق) دا که زنی ی (قه تاده ی) له جیرانی دزی بوو، هه روه کو
 له سوهره تی (النساء) باسمان کرد، به بۆنه ی ئه وه وه دابه زی، جا
 هه روه کو خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
 أَيْدِيَهُمَا﴾ (ای کل من سرق رجلاً كان أو امرأة فاقطعوا يده) واته: ئه و
 پیاوه ی که دزی بکات و ئه و ئافره ته ی که دزی بکات ده ستیان بپرن
 ﴿جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَلًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (٢٨) ای
 مجازاته علی فعلهما القبیح أي عقوبة من الله أي حکیم فی شرعه فلا یؤمر
 بقطع اليد ظلماً واته ده ستیان بپرن له بهر جه زاو تۆله سه ندن لییان
 به هوی ئه و دزییه ی که کردویه به ده ستی خویان له بهر جه زا دانه و هیان

بهرامبر بهو خیانه ته که کردوویانه، نهو کاره ناله باره، وه له بهر به جیهینانی (عقوبهت) و توله سهندنه وه له لاین پروهردگار وه، وه خوی گه وره غالبه و زاله به سهر یاساو (نه حکامه کانی) خاوهن (حیکمهت) و کار درووسته به زالم و ستم و فه رمان به هیچ ده ستیک ناکا به بی هو ببری، ﴿فَن تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ﴿٣٩﴾ أي فَمَنْ تَابَ مِنَ السَّرَاقِ وَأَصْلَحَ سِيرَتَهُ وعمله فإن الله يقبل توبته لأنه تعالى واسع المغفرة عظيم الرحمة لمن رجع عن خطئه وأُتاب) واته: توبه بکات و په شیمان بیته وه و چیر دزی نه کات و له پاش نهو کاره ناشرین و (قه بیحه) و کزییه ی کردوویه تی ئینجا خوی چاک کردو (وه نه وه ی دزیویه تی بیداته وه) به خاوه نه که ی خوی یا خود گه ردنی خوی پی نازاد بکات و پازیان بکات، واته بیگومان خواش ته و به و گه پانه وه ی لی وهرده گری و ئیین و عه باس (خوا لییان پازی بیت) نه فه رموی: پاش نه وه که یاسای ده ست برینه که به سه ریا ئیجرا بوو خوی گه ورده ش ته و به ی لی وهرده گری ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (أي أَلَمْ تَعْلَمْ أَيُّهَا الْإِنْسَانُ الْعَاقِلُ أَنَّ اللَّهَ لَهُ السُّلْطَانُ الْقَاهِرُ وَالْمُلْكُ الْبَاهِرُ وَبِيَدِهِ مَلَكُوتُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَتَصَرَّفُ كَمَا يَشَاءُ) (فَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ تَعْذِيبُهُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ غُفْرَانُ ذَنْبِهِ وَهُوَ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ) واته: نه ی مروشی زیرو عاقل مه به ست پیغه مبه ره ﴿﴾ ئینجا پیی نه فه رموی: نه ی پیغه مبه ری خوشه ویست ﴿﴾ تو نه تزانویه که به راستی ده سه لاتداری و خاوه نداریه تی ئاسمانه کان و

زهوی ته نها هی خواجه، هه مووی هی خواجه و کهس ناتوانی بلی هی
 منه^(۱)، وه هه رچی بیگات ده بیگات ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾
 وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۴۰﴾ واته: هه رکه سی موسسه حق و
 شیایوی سزا بی سزای دهاو هه رکه سیکیش شایسته ی رهم پیکردنی
 بیت لی خوش ده بیت و عه فوی ده کات، خواش به سهر هه موو شتیگدا
 به تواناو ده سه لاته.

چه ند ناگادارییه کی گرنگ

یه کهم:- (موفه سیره کان) نه فهرمون توله ی ژن و پیایوی دز برینی
 دهستی پاستیانه هه تا ده گاته مه چه کیان چونکه زوره ی په رتووکه
 (شهرعییه کان) نه مه یان دیاری کردوو و پون کردوته وه به تیرو ته سه لی
 باسیان کردوو، هه روه کو زانایان نه فهرمون (وَتَقَطَّعُ يَدُ السَّارِقِ) واته
 ده برپریت دهستی دز (السَّارِقُ) بثلاثه شرائط واته: به سی مه رج^(۲):-
 ۱- أَنْ يَكُونَ بِالْغَا، واته: ده بیت نه و که سه ی (دزیه که) ده کات ده بی
 (بالغ) بی چونکه مندال دهستی نابپردی.
 ۲- أَنْ يَكُونَ عَاقِلًا، واته: ژیر بیت چونکه دهستی نابپردی.

(۱) به زوی خه که نه و قسه یه له سهر زاریانه و نه لئن نه و زهویه (مولکی) منه، به لام
 نیعه له وه لامدا نه لئن پیش نه وه ی مروفه په یداببیت هی کی بو، که مروفیش نه ما بو
 کتیه؟ به لام له هه مووان جوانتر نه وه یه بلی (الملك لله).
 (۲) هه ندی له زانایان نه لئن پینج مه رچی هه په هه روه کو له (کتیه شهرعییه کان) پوون
 کراوته وه: نه و شته ی ده ی دزی هی خوی نه بی. وه نه و که سه ی دزیه که نه کا ناب
 له بهر برسیه تی و ناچاری بی.

۳- وَأَنْ يَسْرِقَ نَصَابًا، وَاتَه: ده بیت شتیک بدزیت که بگاته نه ندازه ی دهست برین نه ویش نه مه یه که نه فهرموویت: (قیمته رُبُع دینار) واته نرخ ی نه و شته دزراوه چاره که دیناریکی ئالتونه ۴/۱ ی زیز بی زوری زانایانی (شهرع و تفسیر) نه فهرموون ده بی ماله دزراوه که نرخ ی بگاته چاره که دیناری (زیز) واته ئالتون، چونکه نه م فهرمووده له خاتوو عایشه وه گنپروایانه ته وه ده لیت پیغمبر (ﷺ) فهرموویه تی (لا تُقَطَّعُ يَدُ السَّارِقِ إِلَّا فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا) ^(۱)، وَاتَه: دهستی دز نابردیت مه گهر له سهر چاره که دیناریکی ئالتون واته زیز یان زیاتر بی (له سهر که متر له وه نابردیت).

دووه م:- زانایان و نه هلی سیره) نه لئین یه که مین دز که دهستی برپاوه له سهرده می ئیسلامدا له پیاوان پیاویک بووه به ناوی (خیاری بن عدی بن نوفل بن عبد مناف القریشی النوفلی) بووه ههروه ها له ژنانیش یه که مین ئافرهت که دهستی برپاوه ناوی (مُرّة بنت سفیان بن عبدالأسد بن مخزومي) بووه، نه و ئافره ته بووه که (ئوسامه ی کوپی زهید) یان (په زای خوای لیبت) برده خزمهت پیغمبر (ﷺ) تا داوای تکا بکات له پیغمبر (ﷺ) به لام پیغمبر (ﷺ) وه لامی نه وه بووه فهرمووی (یا أُسامَة أَتَشْفَعُ فِي حَرْ مِنْ حُدِّ اللَّهِ؟ وَفِي رَوَايَةٍ أُخْرَى، وَأَنَا بَيْنَ أَظْهَرِكُمْ؟) واته نه ی ئوسامه ی کوپی زهید ئایه تکا ده که بیت له یاساو فهرمانیکی خوایی دا کاتیک هیشتا من ماوم له ناوتاندا؟ نه و جا پیغمبر (ﷺ) فهرمووی (لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرِقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا) ^(۲)، وَاتَه: به و خوایه ی گیانی منی

(۱) رواه البخاري ومسلم والنسائي وابن ماجه.

(۲) متفق عليه.

به دهسته نه گهر فاتیمه ی کچی (محمدیش) دزی بگردایه ده ستیم ده بری^(۱).

سیهه م: - زور که س وا تی نه گاو ده زانی هه رکه سیك هه ر جوړه دزییه ك بکات دهستی ده پردی جا بیگومان نه وانه ی که په خنه ده گرن له (حوکم) و سزای ده ست برین له شهریه تی ئیسلامدا به زوری له بهر نه وه ی که شاره زانین وا ده زانن نه وه (زولم) و سته مه که لییان ده کری؟.. به لام به داخه وه وانیه، نه وه (حوکمیکی) دادگری خواجه، هه روه کو له پیښه وه باسکرا، جا بیگومان جه ماوهری زانایان نه فهرموون له سهر شتی که م دهستی دز نایه ته برین، مه گهر ده بی مال له دزراوه که بگاته (حه ددی) نه وه ی که پی ی بگوترئ مال و (نیصابی شهرعی) بی و نه دی باشه چ له و فهرموده یی پیغه مبه ر (ﷺ) ده که ین که نه فهرمووی: (لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ فَتُقَطُّ يَدُهُ وَيَسْرِقُ الْحَبْلَ فَتُقَطُّ يَدُهُ)^(۲)، واته نه فرینی خوا له و دزه ی هیلکه ده دزی دهستی ده پردی و هه روه ها گوریسیك ده دزی و دهستی ده پردی، نه و جا (زانایانی ته فسیر و شهرع) زان لیړه دا مه به ست پوونکړنه وه ی (حوکمی) شهرعی نییه به لکو مه به ست له م فهرموده یی بؤ (ته هدیو وه عید) و ترساندن خه لکه له دزی، هه ندیکی تر له زانایان ده فهرموون مه به ست له (هیلکه) واته زپړک بدزئ به قه ده ر هیلکه یی یا که متر هه روه ها مه به ست له گوریسیش یانی گوریسیك بی که نرخه که ی له یه ک له چواری دیناریکی ئالتوون زیاتر بی

(۱) له شهرعی / فهرموده که دا نه لیت پاش نه و هه موو (وه ساته یه وه) ئینجا دهستی ژنه (مه خزومیه که یان) بری، بپوانه په رتوکی تاوانه گوره کان، له نووسینی (عبدالرحمن مه لاطه عبدالعزین)، لاپه ره / ۱۱۵.

(۲) رواه البخاري ومسلم والنسائي وابن ماجه.

که واته مهرجی یه که می ئه و مالئی دزراوه ده بی ئه ندازه یه ک بی که
(شهریعت) دیاری کردوه هه روه کو له پیشه وه باسما ن کرد.

ئه گهر جووله که کان کاریان

به تهورات نه کرد تو دلتنگ مه به

(بوخاری و موسلم) ئه م فه رموده یان هیناوه به چه ند (پروایه تیک)
ئه گهر نه وه له (به رائی کو پی عازیه وه (په زای خوای لیبت) پیاویکی
جووله که له گه ل ژنه جووله که یه کدا زینای کردبوو، ئه و جا له پاشان
ووتیان برۆنه لای (محمد) و بپرسن ئه گهر ئه و له تو له یدا بریاری دا به
چه لاق لیدان ئه وه به گو یی بکه ن ئه گهر نا هه رچی ده لی گو یی مه ده نی و
بگه رینه وه به شه لاق لیدان چاره سه ری ئه که یین...؟ ئه و جا پیغه مبه ر (ﷺ)
بانگی مه ندی له جووله که کانی کرد و فه رموی ئیوه (حه د) و تو له ی
زینا وایه له لاتان و له تهوراتا؟ ئه وانیش گووتیان به لی ئه و هایه ، ئه و جا
پیغه مبه ر (ﷺ) کو پیکی بانگ کرد له جووله که کانی مال م و^(۱) جا فه رموی
سویندت ده ده م به و خوایه ی که (تهوراتی) بو تان په وانه کردوه بو سه ر
حه زه تی موسا (ﷺ) ئیوه (حدودی) زیناتان وا چاو پیکه وتوه له
تهوراتا؟ ئه ویش ووتی نه خیر جا ئه گهر سویندت نه دا بوما یه قسه م بو
نه ئه کردی به لام ئه وه ی راستی بیت (حه دی) زیناکه ر (په جمه و) ده بی

(۱) ئه گهر نه وه (صوریا) هه رچه نده گنج بووه به لام زۆر شاره زای هه بووه به (حوکم) و
نه حکامه کانی تهورات ئه و جا که پیغه مبه ر (ﷺ) سویندی داو فه رموی ئایه فه رمانی
به رد باران واته (په جم) کردن بو زیناکه ر له تهورات هه یه یا نه؟ ئه ویش گووتی
به لی هه یه، ئینجا جووله که کان زۆریان جنیو به (صوریا) داو لی توو په بوون به لام
ئه و راستیه که ی گوت و جووله که کانی به درۆ خسته وه.

بہر باران بکری بہ (موافقی) تہ ورات، بہ لَام پیاوہ دہولہ مہندہ کان
 زینایان نہ کردو (حوکمی) زینایان بہ سہر (ٹیجرا) نہ نہ کرد، بہ لَام نہ گہر
 (فہ قیریک) زینای بکردبایی (حہ ددیان) بہ سہردا (ٹیجرا) نہ کرد، ہر وہ کو
 (نیمام نہ بو داود و نہ حمہ دیش) دہلین جوولہ کہ کان تولہی زیناکار لہ
 تہ وراتا بہر دباران بوو بہ لَام جوولہ کہ کان گوپیان بہ شیلان و لیدان و
 پوورہش کردن و نہ وجا (صوریا) ش گوئی پاش ماوہیہ ک بو گہ وروہ
 بچو کو (نہ شراف) و غیریہ (نہ شراف) بریاریندا نہ وہی (زینا) بکات داخ
 بکری وہ ہر وہ ہا بہ پڑاندنی ئاوی گہرم بہ سہریا و چہند داری
 (حہ دیشی) لی بدری لہ باتی بہر باران، نہ وجا بیگومان پیغہ مہر ﴿﴾
 فہرموی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَوَّلَ مَنْ أَحْيَا أَمْرَكَ إِذَا مَاتُوهُ فَأَمْرٌ بِهِ فَرَجَم) واتہ:
 حہ زہت ﴿﴾ دوعای کردو پاراپیہ وہ لہ خواو فہرموی خودایہ نہ وہ من
 یہ کہم کہ سم کہ فہرمانی تو لہم بارہیہ وہ زیندو دہ کہ مہ وہ کہ
 جوولہ کہ کان مراندبویان و گوپیویان، نینجا حہ زہت ﴿﴾ فہرمانی داو
 کابریان پہ جم کرد، جا نہ وئیہ تہ ہاتہ خوارى ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا
 يَحْزُنَكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكَفْرِ﴾ أي لا تحزن يا أيها الرسول
 ولا تُبال بصنيع هؤلاء المنافقين الذين يتسابقون نحو الكفر تسابقاً كأنهم
 في ميدان سابق) واتہ: نہی پیغہ مہری خوا ﴿﴾ حیجز مہ بہ و (غہم)
 مہ خو چونکہ نہ و دوپووانہی کہ بہ خیرایی بہرہ و (کوفر) و بی باوہ پی
 دہ پدن ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَقْوَاهِمَ وَلَمْ تُوْمِنْ قُلُوبُهُمْ﴾
 واتہ: نہ وانیان کہ ہر بہ قسہ و بہ زار دہلین باوہ پیمان میناوہ و کہ چی
 بہ دل برویان نہ میناوہ ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ﴾

لِلْكَذِبِ ﴿۱﴾ واته: نه وانه شیان بوونه ته جووله که هه رده م وه کو
 دووپوه کائن و کارو پیشه ی نه وان جی به جی ده که ن و گوئی له درو
 ده له سه و قسه ی پرپوچ پائه گرن که دژی ئیسلامه ﴿۲﴾ سَمْعُونَ
 لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوکَ ﴿۳﴾ واته: هه روه ها (جاسوسی) بو هندی
 جووله که ی تر نه که ن نه وانه ی پییان شهرمه بیته لات دابنیشن و گوئی له
 قسه کانت رابگرن، و جووله که کانی خه یبه رو فهدک نه وانش که زانای
 جووله که کان بوون له هه مان کاتدا ده شیان ویست بزائن تو چ ده لئیت
 ئینجا قسه ی توشیان ده برده لای نه وان، نه وانش نه چوون بو زاناکانیان
 نه گنرپیه وه، ﴿۴﴾ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ﴿۵﴾ ای یزیلونه
 ویمیلونه عَنْ مَوَاضِعِهِ بَعْدَ أَنْ وَضَعَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِيهَا وَالْمَرَادُ تَحْرِيفُ (أَحْكَامُ
 اللَّهِ) وَتَغْيِيرُهَا بِأَحْكَامٍ أُخْرَى) واته: نه وانه ی که هه ندیک قسه ی ته ورات له
 جیکای خوی لانه دن و ده یگوپن و ده یشارنه وه و (ته بدیلی) ده که ن،
 واته ده یگوپن به قسه ی خویان (نه وجا چ له باره ی راستیه تی مُحَمَّد
 پیغه مبه روه بیت (ﷺ) یان ده رباره ی (هه ندیک) فه رمانه کانی (ته ورات)
 خوی بیت که به (حوکه کانی) رازی نینه و به تایبه تی یه که له وانه (زینا)
 بوو، واته داوین پیسی نه یانگوت زینا نابی به رداران کردنی تیدابی
 به لکو (چل) داری لی نه دهن و پوی پشه نه که ی و یا داخی نه که ی و
 سواری گوئی دریزیک ی نه که ی و به ناو شاردا نه یگنرپن ﴿۶﴾ يَقُولُونَ إِنْ
 أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ ﴿۷﴾ واته: زاناکانی جووله که ده لئین بچن له محمد
 (ﷺ) بپرسن جا نه که ر وه که نه وه ی خۆمانی بریاردا واته چه ند قامجیی و

یا پوورهش کردنی پیدان له باتی بهردباران ئهوا لئی وهرگرن به گوئی
 بکن ﴿وَإِنْ لَّمْ تُوْتَوْهُ فَأَحْذَرُوا﴾ واته: خو نه گهر محمد (ﷺ) ئه
 برپاره ی خو منی نه دا ئه وه ئاگادارین خو تانی لی دور بگرن و بپارین و
 به گوئی مه کن ﴿وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا﴾ واته: هر که سیک خوا مه یلی سزادانی بکات، وه که هندی له
 (موفه سیره کان) ئه لئین یان له ناوبردنی یان هه ندیکی تر ئه لئین پرسیوا کردن
 و ئابرووبردنی، یان هه ندیکی تر ئه لئین گومرایی و بی بروایی ئه و جا هه
 که س خوا ویست و مه یلی ئه وه ی بو بکات که تاقی بکاته وه، تاقی
 کردنه وه که ش (کوفر) و گومراییه که ی دهرخست و دهرکهوت ئه وه
 بیگومان ئه تو ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) هیچ ده سه لاتیکت نییه بتوانی ئه
 حاله بگوپی له گومراییه وه بیخه نه سه ر حالی (هیدایهت) که واته ئه ی
 خوشه ویست تو خه فهت مه خو له (ئیمان) نه هیئانی ئه وان، له مه ولاره تو
 ئومیدی ئه وهت نه بی ئه وان برپا بهینن و بینه موسلمان جا به س
 راگه یاندن و بانگه وازی کردنت له سه ره و ئه و جا (هیدایهت) و خسته سه ر
 ریگای پاستیان به دهستی خوی گه وره یه، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ
 اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ﴾ واته: ئه وان ه ی باسکران له و که سانه ن که
 هه ر له هه وه له وه له پوژی دروو سترکردنی خه لک ویستی هه مووی بیته
 سه ر ریگای پاست و حه قیقهت و باوه پی ته واو بینن، به لام ئه وانه ریگه ی
 چهوت و خواریان گرت و ئیمانیان نه هیئاو خواش وازی لی هیئان به
 ئاره زووی خو یان پابوینن ئه و جا دلیان رهش و رهق بوو هیچ ئاموزگاری
 خواو پیغه مبه رانیان وه رنه گرت خواش یارمه تیان نادات دلیان پاک

بکاته وه له (شیرک) و چاک و چه په لی خاوینیان بکاته وه، ﴿هُم فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۴۱) واته نه و
جووله کانه، به و کرده وانه یان که به ربه ره کانتی پیغه مبه رو (ﷺ) نایینی
نیسلام نه که ن به شیان له م جیهانه دا پووره شی و ریسواییه، وه له
دواپوژیشدا سزایه کی زور سهخت و گه وره یان بو هیه)، جا هه روه ها
دیشان نه پوا له سر نه و جووله که ناپاکانه و بو درخستنی به دخویی و
به دکرداری تریان، پیش نه وه ی پوونی بکاته وه بو پیغه مبه ر (ﷺ) که
چون په فتاریان له گه ل بکات و کاتی که دینه (مه حکمه) واته دادگا که ی
و داوی بریاری لی بکن و نه و جا هه روه ها نه فهرمووی ﴿سَمْعُونَ
لِلْكَذِبِ أَكْثَلُونَ لِلْحَقِّ﴾ المعنی ﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ﴾ ای
مبالغون فی سماع الأكاذیب والباطیل ﴿أَكْثَلُونَ لِلْحَقِّ﴾ ای
الحرام من الرشوة والربا واته: نه و جوره جووله که و دوپووانه به رده و ام
خه ریکن گوئی له درو ده له سه و قسه ی پرپوچ پانه گرن و، هه روه ها
خوشیان درو هه لده به ستن و (حرام خوړو به رتیل خوړو پیا خورن،
هر چو نیک بی نه یانه وی مال و سامانیان ده ست که وی و له (حلال و
حرام) ناپیچنه وه و به هر شیوه یه ک بی جا له داوی نه مه خوی گه وره
ده فهرموویت: به پیغه مبه ره که ی (ﷺ) ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ
أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضُرَّكَ شَيْئًا﴾ واته: نه که ر بو
ئیش و کاریک هاتنه لات فهرمانیان له نیوان بده ی ئینجا به ثاره زوی
خوت بکه و حه زت کرد فهرمانیان له نیوان بده و حه زت کرد وازیان لی

بینه و خویان تی مه گه یه نه چونکه به دل نه هاتوونه ته لات و راست ناکه،
 جا بیگومان نه گهر وازت لی هیتان نه وان ناتوان هیج خراپه و زیانیکت
 پی بگه یه نن، جا نه گهر دوژمنایه تی تو بکه ن خوا نه تپاریزی^(۱) نه و جا
 خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾
 ﴿أَي فَا حَكُم بَيْنَهُم بِالْعَدْلِ وَالْحَقِّ﴾ واته: نه گهر (حوکمیشست) کرد له
 به یینانا (حوکم) به (عه داله ت) و راستی بکه واته خو نه گهر (دادوه ریشست
 کرد له نیوانیاندا ده بی به دادگه رانه بیت، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾
 ﴿۱۲﴾ واته به راستی خوی گه وره نه و که سانه ی خوش دهوی که
 دادپه روه رو دادگه رن و له سنووری برپاری خودا ده رناچن.

(۱) مهره ها زدریعی (موفه سیره کان) نه فهرموون نه و نایه تی ﴿فَإِنْ جَاءَ وَكَ﴾ به
 نایه تی ﴿وَإِنْ أَحْكُم بَيْنَهُمْ يَمَّا أُنْزَلَ اللَّهُ﴾ مهره ها (نسخ) بوته وه، واته:
 سپروه ته وه و ده بی ته نها به قورئانی پیرۆز (عه داله تیان) بکات، واته دادوه ریان
 بکات، پروانه (تفسیر المنار) له نووسینی پیشه و (محمد رشی رضا)، بهرگی/۶،
 لاپه ره/۲۹۲.

(خوای گه وره زه می نیازه خراپه کانی جووله که کان ئه کاو ستایشی (کتیبه که یان) ئه کا که ته وراته)

(موفه سیره کان) ئه فه رموون ئه و جا که جووله که کان هاتنه لای پیغه مبه ر (ﷺ) خوای گه وره ئاگاداری کرده وه به و کاره خراپه و نیازه که ی ئه وان و ئینجا ئه م ئایه ته ی نازل کردو هه ناردیه خواره، جا بیگومان ئه وان ه ی به دوا ی (حه قیانیه ت) و راستی دانه ئه گه پان به لکو ئه وان لایاندابوو له (کتیبه که ی) خۆیان که (ته وراته و) که برپویان پیی بوو هه روه ها به نامه ی خۆیان ئه زانی و به لām له بهر ئه وه حوکم و برپاره که ی سهخت و قورس بوو ئه یانویست (حوکم) و برپاریکی سوکتریان ده سته کوئی لای پیغه مبه ر (ﷺ) به لām پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی ئیوه (ته وراتان) گۆری و ده سته کاریتان کردو وه، چونکه خوای گه وره له ته وراتا فه رموویه تی زیناکه ر ئه بی به ردباران بکری، به لām ئیوه له باتی ئه وه پووی ره ش ده که ن، له راستیدا ئیوه برپواتان پیی نییه و به پرپوچی ئه زانن و کاری پی ناکه ن ئینجا خوای گه وره له م باره یه وه

ده فه رموویت: ﴿وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾
(أي كيف يحكمك يا مُحَمَّد هؤلاء اليهود ويرضون بِحُكْمِكَ وَعِنْدَهُمُ التَّورَة فيها حكم الله يرونه ولا يعملون به تعجب من الله لرسوله صلى الله عليه وسلم) بتحكيمهم من لا يؤمنون به وليس هدفهم من ذلك إلا الميل إلى ما يوافق أهواءهم فإن رأوه عندك قبلوه وإلا أعرضوا عن حكمك الموافق لكتابهم وليسوا بمؤمنين في الحقيقة بالتوراة ولا بالقرآن، وهذه نهاية الجهل والطفیان)، واته: ئه و جووله کانه چۆن دینه لای تو فه رمانیان بو بده ی

له گه لّ نه وهی (تهوراتیان) لایه که فه رمانی خوی به پوون و ئاشکرا
تیدایه و که چی کاریشی پیّ ناکن، واته هاتنه که یان بۆ لای تو پاست
نیه و درۆ نه کن، چونکه له راستیدا ئه وان باوه پریان نه به تهورات
ههیه و نه به قورئان له بهرجه هل و نه زانی خویان. ﴿ثُمَّ يَتَوَلَّوْا مِنْ

بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۳) أي يعرضون عن حكمك
الموافق لكتابهم بعد أن وَضَعَ لهم الحقّ وبان/ أي ليسوا بمؤمنين لأنهم لا
يؤمنون بكتابهم التوراة لإعراضهم عنهم وعن حكمك الموافق لما فيه) واته:
له پاشا ئه وان پشت نه که نه فه رمانی تو و له دواپی فه رماندانی تو که
وهک ئه و فه رمانه یه له (تهوراتیه) یانی جووله که کان داوی برپاری
پیغه مبه ریان کرد ده رباره ی سنووری داوین پیسه کانی خویان ئه و جا
پیغه مبه ر (﴿﴾ برپاری بۆ ده رکردن ئه بی (زیناکه ر) به ردباران بکرین
به لام که فه رمانت بۆ دان پیّ پازی نینه و، پوو وه رنه گپین و کاری پیّ
ناکن و نه وانه بیّ باوه پین نه باوه پریان به (تهورات) ههیه نه باوه پریان
به تۆش ههیه، ئه گه ر باوه پریان به (تهورات) هه بوایه نه ئه هتته لای توو
کاریان پیّ نه کرد، هه روه ها ئه گه ر باوه پریان به تۆش هه بوایه پوویان
وه رنه گپرا، هه ندی له (موفه سیره کان) ده لّین ئه م ئایه ته ی رابردوو
شیوه و (ئسلوبیکی) زۆر (تهعه جوبی) تیدایه له وه دا که جووله که کان توو
ده که ن به دادپه روه رو داوات لیّ ده که ن که ئه توو ئه ی پیغه مبه ر (﴿﴾
حوکمیان) بۆ بکه یت چونکه وازیان له (حوکمی کتییی) خویان هیناوه و
هاتونه ته لای توو که برپایان پیت نیه و ئایینه که ت به به تالّ ده زانن که چی
پاش برپار ده رکردنه که ت ئینجا پووت لیّ وه رده گپین و په شیمان

دهبنه وه له هاتنه که یان بۆلای تو چونکه (حوکمه کهت) به مه به ست و
ناره زوی ئه وانه وه نییه ^(۱).

(تهورات نامه ی هیدایهت و نووره)

قال المفسرون / ثُمَّ مُدِحَ اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى التَّوْرَةَ الَّتِي أَنْزَلَهَا اللهُ عَلَى
رَسُولِهِ (مُوسَى) (عَلَيْهِ السَّلَام) وَفِيهَا الْهُدَى وَالنُّورُ كَمَا هُوَ فِي الْقُرْآنِ جَا
له پاشان خوای مه زن مه دح و ستایشی تهورات ده کات که ناردوویه تی
بو هه نارد هه کراوه که ی که هه زه تی موسا پیغه مبه ره (سه لات و سه لامی
خوای لیبیت) ئه و جا خوای که وه ده فه رموویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ
فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ (أَيُّ نَحْنُ الَّذِينَ أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا الْبَيَانُ الْوَاضِعِ
وَالنُّورُ السَّاطِعُ الَّذِي يُفَرِّقُ بَيْنَ الْهُدَى وَالضَّلَالِ يَحْكُمُ بِهَا أَنْبِيَاءُ بَنِي
إِسْرَائِيلَ لِلْيَهُودِ الَّذِينَ أَنْقَادُوا لِحُكْمِ اللَّهِ لِلْمُتَمَرِّدِينَ عَلَى شَرِيعَةِ اللَّهِ) وَاتَّهَ:
بِیْگومان ئیمه تهوراتمان نارد هه خوارئ که هیدایهت و پووناکی و
نیشان دانی پێگای پاستی تێدایه بو ئه وه ی ببیته یاسای ژیان بو
جووله که کان، هه روه ها نوورو رووناکیش بوو له نێو تاریکستانی (شیرک)
و بێ دینیدا ئه و جا به تاییه تی ئه و پیغه مبه رانه ی که هه میشه ملکه چ و
فه رمان به رداربوون له نه وه ی (ئیسرائیل) فه رمان په وایه تیان پی ده کرد
له نێو جووله که کاند هه روه کو ئه فه رمووی: ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ

(۱) بپوانه: (صفوة التفاسیر) له نووسینی شیخ (محمد علی الصابونی)، بهرگی/۱،

لایه په/۲۴۷. هه روه ها بپوانه (التفسیر الواضع المیسر) هه مان نووسه ر، لایه په/۲۶۲.

الَّذِينَ اسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّيْنِیُّونَ وَالْأَحْبَارُ^(۱)، أي ويحكم بالتوراة العلماء الربانيون والفقهاء من رؤساء الدین وهم الأخبار الذين يتقون الله ويخافونه بسبب أمر الله لهم بالمحافظة على كتاب الله (التوراة) من التحريف والتبديل وعدم التلاعب فيه أو تغيير أحكامه حيث أخذ عليهم العهد والميثاق على المحافظة عليها، فهو پیغه مبه رانه ی که دوا ی موساش هاتن فه رمانیان پیّ نه داو ملکه چی بریاری خوا بوون چونکه بیگومان نه وانه به ته وای باوه پریان هه بوو هه روه ها فه رمانیشیان به جووله که کانیش نه دا که به گویره ی ته ورات کار بکه ن و بویان بوون نه کردنه وه، جگه له و جووله کانه ش نه و پیاوانه ی که خوابی بوون له گه ل زانا جووله که کانی نه وکات که هه موویان کاریان به و ته وراته نه کرد، ﴿بِمَا اسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ﴾ واته:

نه وانیش که پاریزگاری ته وراتیان پیّ سپێردرابوو، داوایان لی کرابوو ته ورات له بهر بکه ن ناگایان له فه رمانه کانی بیّت و به خه لکی رابگه یه نن و هه روه ها پاریزگاری بکه ن و شایه دیش بده ن له سه ری و ده یانزانی راسته و هه یه نه ک وه کو ئیوه نه ی نه و جووله کانه ی سه رده م که ته وراتتان گوپی و حوکتان پیّ نه کرد، نه وجا خوابی گه وره پوی فه رمانی ده کاته سه رانی جووله که (مالمه کانیان) نه وانه ی هاوچه رخی

(۱) موفه سرین نه لّین په بانی به و که سه ده لّین به موی زۆر خواناسیه وه و پاریزگاری و له خوا ترسانه وه ده دریته پالّ خودا (احبار) کزی (حیبره) واته به زانا کانی جووله که کان ده گووتری

هاتنه خواره وهی قورئان بوون و ههروه ها گوئیان له شاردنه وهو گوپینی

یاساو ئه حکامه کانی ته ورات نه ده کردوو جا ئه فه رمووئ: ﴿فَلَا

تَخْشَوُا النَّكَاسَ وَأَخْشَوْنَ﴾ (أَي لَا تَخَافُوا يَا عُلَمَاءَ الْيَهُودِ النَّاسَ فِي

أَظْهَارِ مَا عِنْدَكُمْ مِنْ نَعْتِ مُحَمَّدٍ ﷺ) وَالرَّجْمَ بَلْ خَافُوا مِنِّي فِي كِتْمَانِ

ذَلِكَ) واته: له خه لك مه ترسن له خودا بترسن ئه ی ئیمانداران له خه لكی

مه ترسن به لكو ته نها له سزای من بترسن، ئه ی زانایانی جووله كه نه كه ن

له ترسی زالم ان و سته مكاران فه رمانه كانی خوا بگوپن و به تاییه تی

مه دح و ستایشی موحه مه د (ﷺ) له گه ل به ردبارانی زینا كه ران بو

په وپه شكردن و دار لیدان به لكو له من بترسن و (حوكه كانی) ته ورات

مه شیرنه وهو گورانكاری تیدا مه كه ن، وه ههروه ها خوای گه وره

ده فه رمووئ: ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ (أَي لَا تَسْتَبْدِلُوا بآيَاتِي

حُطَامَ الدُّنْيَا الْفَانِي مِنَ الرِّشْوَةِ وَالْجَاهِ وَالْعَرْضِ الْخَسِيسِ) واته: ئایه ت و

نیشانه كانی من به به هایه کی زۆر كه م مه فروشن، واته: نه كه ن ئایه ت و

به رنامه ی من به نرخیکی كه م بفروشن و فتوا بو سته مكاران دارپژن و

پشتیوانیان لی بكن، چونكه بیگومان ئه گه ر هه موو دنیاشتان بده نی له

پاداشتی ئه وه هه ر كه مه .

(نَاكَادَارِيهِه ك)

ئهو ئایه ته هه رچه نده پوی پی كراوه بۆلای كار به ده ستان و

دادوه رانی جووله كه كان به لام هه موو ئاده میزاد ئه گریت هه وه، ئینجا

خواہنی تہ فسیری گولشن^(۱) دہلیٰ تہ نایہ تہ پیروزہ زوریک لہ سہ روک و کاربہ دہستانی ولاتی ئیسلامیش دہگریتہ وہ کہ بہ یاسای خودا پازی نین و (حوکمی) پی ناکہن ہر وہا (حوکم) بہ یاسا دہستکرده کان دہ کەن کہ چی لہ گەل تہ مەشدا ہەندیک بہ ناو زانای ئایینی بو دہستخستنی (تہ ماحی) دنیایی خویان بہ پی ئارہ زوی تہ دہسە لاتدارانہ ئاینہ کە ی خودا دہشیوینن کہ تہ مەش غەزہ بی خودای بہ دواوہیہ، تہ و جا خوی گہ و رە دہ فہرموویت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ۴۴ و اتہ: ہر کە سی (حوکم) نہ کا بہ وہی کہ خودا نازلی کردوہ، واتہ بہ و بریارانہ ی کہ خودا ناردوینہ خوارہ وہ، ہر وہا ہر کە س (حوکمیان) پی نہ کات تہ وان بی بپوان و موسلمان نین.

(سہرنجیکی گزنگ)

خواہنی تہ فسیری (حدائق الروح والريحان)^(۲)، لہ کومہ لیک (موفہ سیرہ وہ) نہ قل تہ کا تہ لین تہ م سی نایہ تہ ی سورہ ی (مائیدہ) کہ تہ فہرمووی ﴿هُمُ الْكَافِرُونَ - الظَّالِمُونَ - الْفَاسِقُونَ﴾ بو خواہن نامہ کان دابہ زیوہ، جا بیگومان تہ مەش ہر پەشہ ی کی توندو تیژہ بو تہ و

(۱) بپوانہ (تہ فسیری گولشن)، لہ نووسینی ماموستا (نظام الدین عبدالحمید)، بہرگی یہ کە م، لاپہرہ/۲۶۶، چاپی یہ کە م، چاپخانہ ی نسوہ.

(۲) بپوانہ: تہ فسیری (حدائق الروح والريحان)، لہ نووسینی (محمد الامین بن عبداللہ الہدی الشافعی)، بہرگی/۷، لاپہرہ/۳۰۷.

جوله كانه ی گورانکاریان له ته ورات دا کردووه... هتد). هندی تر نه فرمون نه مایه ته ی ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ نه گهرچی دهرباره ی جوله که کان هاتبی به لام له گهل نه وه شدا هه موو موسلمانان و خاوه نی ئاینیک ده گریته وه، هندیکی تر نه لین هه روه کو (عه بدوللای کوپی عه باسه وه) (خوایان لی رازی بیت) له ته فسیری نه م مایه ته دا نه لی وه کو خوی گه وره ده فرمویت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ۱۱ واته: مانای نه وه یه که هه رکه سی (نینکاری) هه رشتی له (مَا أَنزَلَ اللَّهُ) بکا نه وه پیی (کافر) ده بیت به لام نه وه که سه ی که باوه پی پیده کار، هه روه ها (حوکمیشی) پی ناکا نه وه ده بیته پیاویکی (فاسق)، واته له شریعت دهرچوو.

(باسیک له تۆله ی چاوو لووت و

گو ی و هه ر نه ندامیکی تر...)

دواتر خوی گه وره بۆمان پوون نه کاته وه فرمانه کانی ته ورات له باره ی (قصاص) و تۆله سه ندنه وه له بۆ کوشتن^(۱)، بریندار کردنی نه ندامانی ئاده میزاد و له ناوبردنیان و ئینجا له پاشا نه وه ی نه و یاسا

(۱) ده گپنه وه دوو هۆزی جوله که هه بووه له مه دینه به ناوی (به نو نه زیرو به نو قوره یزه) له پیش هاتنی ئیسلامدا شهریان کرد (به نو نه زیر) زال پوون له سه ر (به نو قوره یزه) پیاویکیان کوشت و نه وانیش داوای خوینی دووچه ندانه یان کردو و ئینجا به بۆنه ی هندی نه م مایه ته دابه زی.

بنه پرتی یه دمه زراند نینجا چهند نمونه یه كه نه كاته به رچاو له شه ریه تی نه و ته وراته ی كه ناردی بو نه وه ی په فتاری پی بکری نه و جا خوی گه ورده ده فرمویت: ﴿وَكَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ

وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَاللِّسْنَ

بِاللِّسَنِ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ﴾

ای و فرضنا علی اليهود فی التوراة / أن القاتل یقتل قصاصاً فمن أزهق نفساً بغير حق قتل به ومن قلع عین انسان قلع عینه / ومن جدد أنفه / وأن الأذن تقطع بالأذن واللسن باللسن / وأن الجراحات یجری فیها القصاص، واته: نیمه له ته وراتدا له سه به نی ئیسرائیل مان نووسی یانی له سه جووله كه كاندا كه توله ی كوشتنی به ناهق كوشتنه وه یه، جا بیگومان نابی ده ست بو كه سیکی تر ببریت، وه چاو له باتی چاو، واته نه گه به کیك چاوی به کیکی کویر کرد نه بی چاوی کویر بکریته وه، وه نه گه به کیك لووتی به کیکی بری نه بی لووتی ببردیتته وه، نه گه به کیك گوئی به کیکی بری ده بی گوئی له توله ی ببردیتته وه، وه ددان له جیاتی ددان، واته نه گه به کیك ددانی به کیکی شکاند ده ی هینا ده بی ددانی بشکیندریتته وه، هه روه ها له (قیاسیش) و توله ی بریندارکردنی لاشه بریندارکردنی هه مان شوینه وه ك خوی، به لام نه گه رخواوه ن ماف و حق له ماف و حقه که ی خوی خوش بییت و (قیساس) و توله ی نه ویست، واته له کابرای تاوانبار خوش بووه و به خشی و کردیه سه ده قه و خیر، نه وه نه و کاره ی ده بیته که فاره ت و سپینه وه ی

گوناهه کانی و خواش له و خوش دهبی، ئینجا کابرای که دهست دریزی کردوه چاوشور ئه بی تا کو ماوه (منه تبار) ئه بی، به لام خو ئه گهر توله شی لی کرایه وه، ئه وه ته مبی ده بی و، هه روه ها خه لکی تریشی له گه ل ته مبی ئه بی جا بیگومان ئه گهر (توله و قیساس) وه رنه گیرایه وه یان لیی خوش نه بوو، ئه وه دوژمنایه تی بوغزو غه رز کاری خوی ئه کات و ته شه نه ئه وکا و له وانه یه شه پو کوشتار پهیدا ئه بی و کار له کار ئه ترانی و بیگومان هه ر له بهر ئه م هویانه وه خوی گه وره ده فه رموویت:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (آی)

هم اهل الظلم والإساءة لأنهم رَفَضُوا حُكْمَ اللَّهِ واته: ئه وانه ی به پیی فه رمانی خودا که ناردوویه تیه خواره وه (حوکم) نه که ن و کارنه که ن ئه واهه ریستی ئه وانه له پیزی زالمان و سته مکاراندان.

(باسی هه زره تی عیسا (علیه السلام) و

ئینجیله پیرۆزه که ی)

(موفه سپره کان) ئه فه رموون دیسان خوی گه وره ئه پوا له سه ر ئه و بریاره گشتی به ی که (حوکم) کردنه به (شه ریعه تی) خوا هه روه ها پۆنی ئه کاته وه که له پاش ته وراتیش هه ر ئه وه بریاری خوی مه زنه ...

هه روه کو ئه فه رمووی: ﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ مَآثِرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ (آی اتبعنا على آثار النبیین (بعیسی بن مریم) وأرسلنا عقيبهم مُصَدِّقًا لِّمَا تَقَدَّمَهُ مِنَ التَّوْرَةِ) واته: بیگومان له دوی شوینی ئه و پیغه مبه رانه ی که له دوی موسا (علیه السلام) هاتن عیسا ی

کوری مہریہ ممان بۆ ئو جوولہ کانه نارد کہ (کتیبی) تہ ورات لہ بہر دہستیان بوو باوہ پی پی ھہ بوو بہ پاستی ئہ زانی و لہ سہری ئہ پویشٹ و

کاری پی ئہ کرد، ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ﴾ واتہ:

ئینجیلیشمان دایہ کہ پینمای و پووناکی تیدابوو، یانی ئینجیلیشمان دایہ حہ زہ تی عیسا (سہلامی خوی لیبت) ھہ روہا پی بہ خشی کہ (ہدایہت) و پینموینی پوون و پووناکی تیدابوو، جا خوی گہ ورہ دہ فہ رموویت: ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾

﴿٦٦﴾ واتہ: تہ سدیقی تہ وراتیشی دہ کرد، واتہ باوہ پردارہ بہ تہ ورات و بہ پاستی دہ زانیت چونکہ مایہ ی (ہدایہت) و پہ ندو ئاموزگاریہ بۆ ئہ وانہ ی کہ لہ خوا دہ ترسن و پاریزی لہ گوناھو تاوان ئہ کەن ﴿وَلِيَحْكُمُ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أُنزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ واتہ: با ئہ وانہ ی ئہ ھلی

ئینجیل و/ ئینجیلیان بۆ ھاتووہ و پہ وانہ کراوہ، (حوکم) بکہن بہ وہ ی کہ خوا ناردی یہ خواروہ واتہ بیگومان پیویستہ بپوایان بہ ھہ مووی ھہ بی وہ (حوکم) بہ ھہ مووشی بکہن ﴿وَمَنْ لَّا يَحْكَمْ بِمَا أُنزَلَ اللَّهُ

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ﴿٦٧﴾ واتہ: ھہر کہ سی (حوکم) نہ کات بہ وہ ی خودا نازلی کردووہ یان بہ و (شہریعہ تہ ی) کہ خوا پہ وانہ ی کردووہ بۆ پیغہ مہر ﴿ﷺ﴾ کہ لہ قورئاندا پوونی کردوۓ وہ، کہ خودا ھہ ناردیوتیہ خواروہ وہ، ئہ و کہ سہ لہ فہرمانی خودا دہرچووہ، واتہ (فاسقہ).

(پاشکۆ)

خوښه وارانې نازيزم.. / نه وهې پاستې بڼې / ووشهې ﴿الْكَافِرُونَ﴾ -
 الظَّالِمُونَ - اَلْفَسَقُونَ ﴿﴾ هر سَيِّيانان (مانا کانيان) يه ک
 ده گريته وهو، بۆ بې باوه پان به کاردين و به لام هندی له زانايانې ته فسير
 پي يان وايه که وا (يه که ميان) به کارديت بۆ نه و که سانه باوه پيان به
 هه موو بنچينه کاني دين و ثاين نيه و مه گهر نه وهې که موسلمان نه بن و /
 به لام (ووشهې دووهه م) و سې هم به کاردين بۆ نه و که سانه ي که
 باوه پيان به بنچينه کاني ثاين هه بڼت به لام (سستی) نه که ن و (ئيهالان و
 ته مبه لن) له به جي هينانې فه رمان و په رسته کاني خوداي که وره و
 مه زن.

(نه ي پيغه مبه ر ﴿﴾ هر

به قورئان بريار بده و حوکم بکه)

جا بيگومان دواي باسکردني (ته ورات) که بۆ موساي کوپي عيمران
 (سه لامې خواي ليبيت) نيردراوه ، هه روه ها دواي باسکردني (نينجيليش)
 که بۆ چه زره تي عيسا (سه لامې خواي ليبيت) په وانه کراوه نه و جا ديته
 سر باسي قورئاني پيرؤز که به (وه حي) واته به نيگا په وانه ي کردوه
 بۆ سر دلې پيغه مبه ر ي ئيسلام ﴿﴾ نينجا پله و پايله ي له به رامبه ر
 کيتابه ئاسمانيه کاني پيشو و کردوه هه روه ها نه و هه ش پوون ده کاته وه که
 (حیکمه تي) په روه ردگار و ابووه که شه ريعت و ياساي ژيان به گويره ي
 زه مان بۆيان په وانه بکا له گه ل بارودؤخي خه لکه که دا بگونجې نه و جا

خوای گه وره ده‌فه رموویت: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ ای اَنْزَلْنَا إِلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ الْقُرْآنَ بِالْعَدْلِ وَالصِّدْقِ الَّذِي لَا رَيْبَ فِيهِ) واته: ئیمه نه و قورئانه مان بۆتۆ ره‌وانه کردوو نه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) که هه‌موو (حه‌قیقه‌ت) و پاستیه‌کانی له ئامیز گرتوو، چونکه نه و قورئانه که بۆتۆ هاتوو هه‌یج شک و گومانێ تیدانیه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾ ای مُصَدِّقًا لِّلْكِتَابِ السَّمَاوِيَّةِ الَّتِي سَبَقَتْهُ) واته: به‌راستدانه‌ری (کتیبه‌کانی) پێش خۆیه‌تی وه‌کو ئینجیل و زه‌بوور و ته‌ورات هه‌روه‌ها له‌وانیش گرنگترو پایه‌دارتره ﴿وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ ای مُؤْتَمِنًا عَلَيْهِ وَحَاكِمًا عَلَى مَا قَبْلَهُ مِنَ الْكِتَابِ) قَالَ بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ أَي رَقِيبًا عَلَى سَائِرِ الْكِتَابِ لِأَنَّهُ يَشْهَدُ لَهَا بِالصِّحَّةِ وَالثَّبَاتِ) واته چاودێرو پارێزه‌رو شایسته‌یه بۆیان نه‌مینداری هه‌موو (کتیبه‌کانی) به‌ر له‌ خۆیه‌تی، چونکه قورئان پوونکه‌ره‌وه‌ی (حه‌قیقه‌ت) و ناوه‌پۆکیانه وه‌ هه‌روه‌ها (شایه‌دی) نه‌وه‌یه چهند گۆرانکاری و که‌م و زیادیان به‌سه‌ردا هاتوو، هه‌روه‌ها پێشه‌وا (قورئانی) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا^(۱)، نه‌قل نه‌کا له‌ عه‌بدوللای کوپی عه‌باسه‌وه (خوایان لی پازی بیت) له‌ پسته‌ی نه‌م (جوله‌ی) پێشوو‌دا که نه‌فه‌رمووی ﴿وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ واته: نه‌مینداری پاستگری (کتیبه‌) ئاسمانیه‌کانی پێشوو، واته: به‌ مانای نه‌گه‌ر نه‌ه‌لی کیتاب له‌ په‌رتوکه‌کانیاندا هه‌والێکیان پێ دابن، ئینجا ئیوه‌ سه‌یر بکه‌ن

(۱) بپوانه: ته‌فسیری (قرطبی)، به‌رگی/ ۴، لاپه‌ره‌ ۱۳۶.

نه گەر له قورئاندا هه بوو بریوای پی بکه ن به لام نه گەر له (قورئاندا) نه بوو
ئه وه (بریوای) پی مه که ن ئه و جا خوای گه وره ده فه رموویت:

﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ

الْحَقِّ﴾ واته: دواپی تو فه رمان بده له نئوان خواهن (نامه کان) وه
له نئوان گشت خه لکاندا ته نانه ت جووله که و گا وره کانیش هه به پیی ئه و
به رنامه یه کار بکه و بریار بده که خوا ناردوو یه تی و له هه ق و
راستیه کانی له خوا وه بۆت هاتوو ه لامه ده و مه که وه شوینی هه وا و

هه وه س و ئاره زووی ئه و جووله کانه ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا

﴿أَي لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا شَرِيعَةً وَطَرِيقًا بَيْنًا وَأَظْهَرْنَا خَاصًّا بِتِلْكَ الْأُمَّةِ﴾ واته:
بۆ هه موو گهل و نه ته وه یه که له ئیوه (شه ریه عه ت) و مینه اج و پیگه و
(یاسایه کم) داناهه، به تاییه تی پیگه یه کی پوون و ئاشکرا که ئیوه

ره فه تاری پی بکه ن و لئیی لانه ده ن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً

وَاحِدَةً﴾ أي لو أراد الله لجمع الناس كلهم على دين واحد و شریعه واحده و

لا یسنخ شیء منا الآخر واته: نه گەر خوا چه زی بکر دایه و ببو یستایه
هه مووتانی ده کرد به یه که گهل و میلله ت و یه که ئوممه ت و کۆمه ل به م
ره نگه یه که پیگا و یاسا و شه ریه عه تی دانه نا بۆ هه مووتان بی ئه وه ی

ئاینیک نه سنخ بکاته وه ﴿وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ أي وَلَكِنْ جَعَلَ

شَرَائِعَكُمْ مُخْتَلَفَةً لِيَخْتَبِرَكُمْ واته: بیگومان (ئیراده ی) خودا بوو که جیا

جیا بن و بۆ هه ر گه لیکی شتان به پی کاتی خو ی (شه ریه عه تیک) و

به برنامه یه کی تاییه تی بۆ بنیریت^(۱)، تاوه کو ته جروه تان بكاو بكهونه ژیر
 تاقیکردنه وه دا، (هه ندیکى تر) له زانا یان ئەم پسته یان به م شیوه یه
 (ته فسیر) کردوه، **واته:** ئەو پێگه و یاسای خوای گه و ره بۆی داناون بۆ
 تاقی کردنه وه یه، وه کو هه ندی شتی زۆر پیسی بی وه کو زه ره رو زیانی
 یه کجار زۆر بی بۆ ئاده میزاد وه کو گوشتی به رازو مه ی خواردنه وه
 (حه رام) و قه ده غه ئەکات و هه ندی شتیش له هه ندی کات قه ده غه
 ئەکات و له هه ندیک کات پێگه ئەدات وه کو خواردن و خواردنه وه له کاتی
 دیاریکراو و قه ده غه کردنی له پۆژانی ره مه زان ئەمه گشتی بۆ ئەوه یه که
 مڕۆڤ ده ست به فه رمانه وه بگری چونکه بیگومان سودو قازانجی تیدا
 هه یه بۆ گشت خاوه ن باوه ران دا خوای گه و ره ده فه رموویت:

﴿فَاسْتَقِمْ إِلَى الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ أَي فـَسَارِعُوا إِلَى
 طَاعَةِ رَبِّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ طَلِبًا لِمَرْضَاةِ اللَّهِ وَتَمَسَّكُوا (بشريعة الله) فمعادکم
 وَمَصِيرُكُمْ إِلَى اللَّهِ وَحْدَهُ) **واته:** ئەو جا که وایه له چاکه کاریدا پیشبرکی
 بکه ن و هه ول بده ن و پیش یه ک بکه ون له کاری چاکه و به جیهێنانی

(۱) **واته:** بۆیه ئاوا (شه ریه تی) جیاوازی بۆ پیغه مبه ران داناوه و هه ر پیغه مبه ریکی
 په وانه کردبی به گوێره ی پۆژگار شه ریه تیکی تاییه تی بۆ ناردوه، چونکه هه میشه
 کۆمه لگای ئاده میزاد له گۆرپان دایه، هه روه ها شه ریه ت و یاسای ئەو سه رده میکی
 تر نه گونجاوه چونکه بیگومان ئاده میزاد هه میشه له پیش که وتن و گه شه کردنی
 عه قل و هۆشی دایه هه روه ها پۆژ به پۆژ ئاسۆی بیرو بۆچونی فراوان تر ده بی و
 به ره و پیشتر ده پوات، به وانه ته فسیری په وانه له گه ل ده ست لیدان، له نووسینی
 مامۆستا مه لا محمودی گه لاله یی، به رگی ۶، لاپه ره ۴۲۳.

فرمانی خواہرچی پەروردگار فرمویہ تی به جی بینن چونکہ
همووتان گه پانه وه تان بۆلای خوايه ژيانی ئه و دنياش کوتایى دیت و پی
هه لمه فریوین ، به دواى ئاره زوى خوتان مه که ون، ﴿فَيُنِصِّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

فِيهِ تَخْلِفُونَ﴾ (٤٨) واته: به پاستى نه وکاته خواى گه وره هه والی
ته و اوتان ده داتی دهر باره ی هه موو نه و شتانه ی که ئیوه کی شه و پای
جیا وارتان له سهری هه بوو، یان مه به سستی نه وه یه له و پۆژده هه مووتان
نه گه ن به به ره موو پاداشتی کرده وه کانتان به هوی نه وه وه چاک و
خراب پوون ده بیته وه و جودا نه بنه وه له یه کتر دهر نه که وی کامتان
له سهر هه ق بووه و نه و جا بیگومان دیسانه که خواى گه وره جه خت
له سهر فرمانی پیشوو ده کاته وه هه روو کو نه فرموی ﴿وَأَن اَحْكَمْ

بَيْنَهُمْ بِمَا اَنْزَلَ اللَّهُ﴾ واته: نه ی محمد (ﷺ) هه رکاتی که خواوه نانی (کتیب)
هاتن بۆلات تا (حوکم) بده ی واته دادوهری بکه یت له نیوانیاندا، تۆش
(حوکم) و دادوهری بکه به و (قورئانه ی) خواى گه وره بۆی نازل
کردوویه تی^(١)، (موفه سیره کان) نه گپ نه وه هه ندیک له حاخامه^(٢)
گه وره کانی (جوله که کان) و توویانه با ئیمه بچین بۆلای (محمد) به لکو

(١) نه و نایه ته / هه رچه نده / هاتۆته خواره وه دهر باره ی / خواوه نی نامه کان / به لام هه موو
که س ده گرته وه که واز له فرمان و یاسای خوا به یتى و کارى پی نه کات).

(٢) واته: زانا (جوله که کان) بوون له یه مودییه کان نه مه ش هه ندی له ناوه کانی
نه وانن: ١- که عبی کوپی ئوسه ید و ٢- عه بدولای کوپی صوری. ٢- شایسی

کوپی قه یس بوون) و ... هند.

بیخهینه گومانه وه له ئاینه کهیدا ئه وجا چوونه لای ووتیان ئیمه زاناکانی
جووله کهین ئه گهر ئیمه دواى تو بکهوین هه موو جووله کهکان باوه پت پى
دههینن و شوینت ده کهون و پهیرهوت ده کهن جا ئیمه ئاژاوه یه کمان
له گهل خزمانى خو ماندا لى پهیدا بووه هاتووین بۆلای تو که فرمان
بدهى به سوودى ئیمه و زیانى ئه وان ئه وجا پێغه مبه ر (ﷺ) وه لامى
دانه وه تا خوا فه رموى ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ

عَنْ بَعْضٍ مَا أُنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ واته: نه کهیت شوینى بیرو باوه پى
ئاره زوى ئه وان بکهویت و ئاگادار به نه وه کو تووشى هه له ت بکهن و
هه روه ها خۆت بپاریزه له وهى لات بدهن له و به رنامه ی بۆت نیردراوه ته
خواره وه، ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ﴾^(۱)
واته: ئه گهر پشتیان هه لکرد له و قورئانه ی تو (حوکمی) پى ده که ی له
ناویان داو پووین وه رگێراو، ئه وجا بزانه به پاستى خوا ئه یه وى که ئه وان
تووشى زیان بکاو سزایان بداو تۆله یان بسینى به هوى هه ندی له
گونا هه کانیا ن له م پۆژه دا به کوشتن و ده ربه ده ر کردن له نیشتمانی
خویان و سه رانه لى سه ندنیا ن به هوى پاشما وه ی گونا هه کانی تریانه وه،

(۱) هه ندی له (موفه سیره کان) نه فه رموون ووشه ی (بعض) له م شوینانه بۆ (تفخیم) و

(تکثیر) ه واته: ﴿أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ﴾.

خوا له پاشه پوژدا تووشی سزای گه وره تریان نه کا^(۱)، جا خوی گه وره ده فره مویت: ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾ (۹۱) واته: به راستی زوریه ی ناده میزاد له فره منی خودا ده رچون.

(باسیک له داب و نه ریتی جاهلیه ت بهر له نیسلام مه هیته وه)

نه و جا بیگومان خوی گه وره مه پرشه له و جووله کانه ده کات که داب و نه ریتی زه منی (جاهلیه ت) واته نه فامی به کارده هیتن و هه روه ها ده یانه وی به گویره ی یاساو په یمانی سه رده می پیش نیسلام خوینی کوژاوه وه وهریگرن جگه له وهی که خویان (نه هلی کیتابن) که چی ده یانه وی (حوکمی) جاهلیه ت په پیره و بکه ن و هه روه ها به (حوکمی) خواو پیغه مبه ر (ﷺ) نارازینه و جا خوی په روه ردگار به سه رسوپرمانه وه و بیزاری ده برپینه وه نه فره مویت: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ﴾ (۱۰۱) الإِسْتِفْهَامُ لِلْإِنْكَارِ وَالتَّوْبِيخِ، وَالْمَعْنَى أَيْتُولُونَ عَنْ حُكْمِكَ وَيَبْتَغُونَ غَيْرَ حُكْمِ اللَّهِ وَهُوَ حُكْمُ الْجَاهِلِيَّةِ؟...) نایه نه مانه (حوکمی) زه منی نه فامی و نه زانی و هه روه ها (حوکمی) ئاره زوو بازیان ده وی له زه منی ئایینی پیروزی نیسلاما و له و خاوه نی دینه که بو نه وه هاتوو هه ق و راستی دابمه زرتینی

(۱) نه و جا زور به داخوه (هه ندی له زانایانی) نه و سه رده میش وازیان له فره مووده کانی خوی گه وره هیتاوه، که چی هه ندیکیان به گویره ی هه واه وه وه سی خویان (مانای قورئان) نه که ن و لیکی نه ده نه وه و (ته فسیری) نه که ن.

له جیهاندا...؟، واته دهی ئایه ئه وانه که پوو وه ئه گێن له (حوکم) و
 برپاری خودا (حوکم) و برپاری نه فامی ئه ژباننه وه و په پیره و نه که ن
 به دوی ئه ودا نه که پین و یانی به (حوکمهی) خواو تو پازی نین؟...
 ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ (٥٠) ﴿أَيُّ وَمَنْ أَعْدَلَ مِنَ اللَّهِ فِي
 حُكْمِهِ وَأَصْدَقُ فِي بَيَانِهِ وَأَحْكَمُ فِي تَشْرِيعِهِ لِقَوْمٍ يُصَدِّقُونَ بِالْعَلِيِّ الْحَكِيمِ﴾
 واته: کئ (حوکمی) له (حوکمی) خودا چاکتر و راستتر و باشتره؟ یانی
 که س (حوکمی) له (حوکمی) خودا جوانتر نیه و بۆ که سانی که
 هۆشمه ندو خاوه ن ژیره خاوه ن بروابن که بۆ ئه وانه هیچ شک و
 گومانیکیان نییه و (ئه هلی) به قینن؟ چونکه هه ر ئه مانه چاک ده زانن که
 شه ریه تی ئیسلام له هه موو به رنامه یه ک گونجاوتر و جوانتره .

(ئاگاداری)

جه ماوه ری زانایان به تیکرایی ئه فه رموون و ده لێن پێویسته و ده بی
 له هه موو شتی که و کار و فه رماندا ئه بی هه ر به (قورئان) و سوننه ت
 (حوکم) و برپار بدریت نابئ به هیچ (شه ریه ت) و به رنامه یه کی تر بکری
 به یاساو به رنامه و (حوکم) و برپاری پئی بدری چونکه شه ریه تی ئیسلام
 له گشت شه ریه ته کانی تر له هه موو پووێکه وه تیرو ته سه ل تره ^(١).

(١) بپوانه: (ایسر التفاسیر لکلام العلی الکبیر)، له نووسینی (ابی بکر جابر الجزائری)،

(جووله که و دیانه کان مه کهن به دوست)

(أبن جریر) له (عه تیە کوری سه عد) ده گێڕێته وه که گوتویه تی عوباده ی کوری صامت (ره زای خوی لیبت) هات بو خزمه تی پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) من هه ندی هاوپه یمانم هه ن له جووله که کان، ژماره یان زۆن و ئاماده ی یارمه تین، به لام من وازم هیناوه له دۆستایه تی کردن و نزیکه ی هاوپه یمانیه تی له گه ل جووله که وه، دۆستایه تی خواو پیغه مبه ر (ﷺ) ده که م و، هه روه ها له گه ل ئه هلی ئیماندا دۆستایه تی ده گرم، وه هه روه ها (عه بدوللای کوری ئوبه ی) ووتی من پیاویکم له به لاو (موصیبه تان)، ده ترسم من ده سته برداری دۆست و براده ره کانم نابم، ئینجا پیغه مبه ری خواش (ﷺ) به (عه بدوللای کوری ئوبه ی) فه رموو (ئه ی ئه بو حوباب) ئه و دۆستایه تی و پشتیوانی و هاوکاری و هاوپه یمانیه تیه که ی تو به خیلی و پوژدیت پیکرد له به رانه ر عوباده دا یانی ئه و به خشی به لام تو نه تبه خشی، با ئه ویش هه ر بو تۆبی، واته ئه وه ی (عوباده ش) هه ر بو تۆبی، ئه ویش له وه لامدا گوتی ئه وه قه بولم کرد^(۱)، ئه و جا ئه و ئایه ته نازل بوو فه رموی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ واته: ئه ی ئیماندارینه ئیوه جووله که کان و دیانه کان مه کهن به براده رو دۆست و هاوپه یمان و پشت پی به ستوی خۆتان چونکه ئه وانه هه ندیکیان پشتیوان و

(۱) بروهانه (جامع البیان عن تأویل آی القرآن)، له دانانی به پێز (ابن جریر الطبری)،

به رگی/ ۴، لاپه ره/ ۲۴۱، چاپی دار الفکر.

یارمه تیده ری هه ندیکیان، **واته:** جووله که له ناو خویان دا دوست و یارمه تی ده ری به کترن به درایه تی به رامبه ری ئیسلام و موسلمانان نه که ن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ **واته:** بیگومان هه که سیکیشیان دوستایه تیان له گه ل بکاو بیانکا به یارمه تیده رو دوستی خوئی وه یان هاوکاری و هاوپییان بکات نه وه بی گومان نه و که سه له وانه و له وان ده ژمیردری، چونکه نابئی نه وه ی خوئی به موسلمان دابئی و کاری و بکات ﴿اِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰلِیْنَ﴾ **واته:** به راستی خوا (هیدایه ت) و پینمایی کومه لئی (زالم) و سته مکاران ناداو نه و جا خوای که وره ده فره موویت: ﴿قَرَى الَّذِیْنَ فِی قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ یُسْرِعُوْنَ فِیْهِمْ یَقُولُوْنَ نَحْشَى اَنْ تُصِیْبَنَا دَآئِرَةٌ﴾ **واته:** نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) تو ده بینی نه و که سانه ی له دلایندا نه خوشی بی باوه پی هه روه ها دوو پوون و دوستایه تیان له گه ل جووله که کاند هیه وه که عه بدوللای کوی ئوبه ی و شوینه که و توانی به په له ده چن به دهم جووله که کانه وه و ده لئین ئیمه نه ترسین زه مانه بگه پینه وه و هه لبسوپینه وه و ده سلات بکه وینه ده ست جووله که و بت په رستان ئیمه به دوستایه تی خومان نه پاریزین ﴿فَعَسَى

اَللّٰهُ اَنْ یَّاتِیَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ فِیْصِیْحُوْا عَلٰی مَا اَسْرُوْا فِیْ اَنْفُسِهِمْ

تدبیر ﴿٥٢﴾ **واته:** ئومیده که خوا سه رکه وتن و زال کردنی ته و او به جی بینئی بو پیغه مبه ر که ی به سه ر دوو ژمنه کانی دا هه روه ها تاینه که ی زال بکات به سه ر هه موو تاینه کان دا موسلمانان به سه ر

گاورو جووله که و بت په رست و بی باوره کان دا، یان کاریکی تر بیئی له لایه ن خویه وه به بی ئه وهی له سر دهستی هیچ که سیکی تیدابیت^(۱)، دواپی نه که پین ئه م دوو پووانه له سر شتی په نهانیان داوه له درونیانه وه ئه و که سانه په شیمان بینه وه له و کارانه ی کردوویانه له دوستایه تی خاوه ن نامه کان و له گومانی سرکه وتنی موسلمانان، جا خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا اَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ اَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ﴾ واته: بیگومان ئه وکاتی که موسلمانان دهسه لاتیان که رته ده ست به جووله که و گاوره کان ده لین ثایه ئه ونه بوون مه به ستیان (مونا فیه کانه) واته دوو پووه کانه که پر به دل سویندیان ئه خوارد که له گه ل ئیوه ن و یارمه تیتان ئه دن ﴿حِطَّتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾ واته: به راستی ئه و دوو پووانه (عه مه ل) و کرده وه کانیا ن بوش و بی سوود بوو، که ده یانو یست موسلمانان و جووله که کان له خویان پازی بکه ن چونکه وایان پیشان ئه دا که موسلمانن و که چی له ژیره وه ش براده رو دوستی جووله که کان بوون، جا بیگومان ئه و دوو پووانه ئه و کاره ی ئه وان کردیان هه مووی به فیروو به زایه چوو هه روه ها سوودیان لی وهر نه گرت و په نج به خه سار

(۱) ئه ملی سیره / نه فهرموون وه ک ده رکردنی (بنی نضیر) له مه دینه به بی شه رو ئه رک و زه حمت ئه و (به نی نه زیره ی) که خاوه نی زږ ده سه لات بوون ، دوو پووه کان پشتیان (قایم) بوو پییان چونکه ئومیدیان وابوو که به هانایان بین و فریایان بکه ون له به سه رهاتی خراپه و پڅانی ته نگاویدا.

بۈيۈك (۱).

(پاشكۆ)

(موفەسسىرەكان) دەريارەي ھۆي ھاتنە خوارەھەي ئەم ئايەتە چەند
پاۋ بۆچۈنئىكىيان ھەيە:-

۱- پېشەوا (سودى) ئەلئ ئەم (ئايەتە) دەريارەي دوو پياۋە ھاتتە
خوارئ لەدۋاي (غەزاي ئوحد) يەكيان بەھەي تىرئانى گۈوت مەن دەچم
بۆلاي فلان جوولەكەو خۆم دەخەمە دەخالەت و پەنئايەھە، ۋە دەبم بە
(جوولەكەو) بۆ ئەھەي ئەگەر (زىوف) ھەلگەپايەھە بەلكو فرىام بکەوئ و
پەنام بدات.

۲- ئەھي تىرىشئان ۋوتى مئىش دەچم بۆلاي كەسئ (دىان) واتە گاۋر
پەنئاي بۆ دەبەم و دەبمە (نەصرانى) واتە فەلە، جا بېگومان ئەم ئايەتە
لە (شەئنىان) دابەزى.

۳- ھەندىكى تىرىش ئەلئ ئەم (ئايەتە) دەريارەي (ئەبو لوباي كوپى
مونزىر) ھاتە خوارئ، ئەۋىش ئەۋەبوو كە ھەزەت (ﷺ) ھەناردى بۆلاي
ھۆزى (بەنو قورەيزە) كەچوو بۆلايان ئەۋانىش لىئان پىرسى و گۈوتىيان
پېغەمبەر (ﷺ) چىمان لەگەل دەكات؟ ئەۋىش دەستى بۆ قورپى خۆي

(۱) ھەندئ لە زانئانى ئىسلام لەبەر پۇشئانى ئەم ئايەتە پېرۆزەدا ئەفەرمۈون
(دۆستايەتى لەگەل جوولەكەو گاۋرۈو كاۋرئانى بىئ باۋەپدا (ھەرامە) ۋە قەدەغەيە/ لە
ئايىنى ئىسلامدا/ بەلام ھەندىكى تر/ لە زانئان/ پىگەيان داۋە كە ئەۋىش بۆ
(مەسلەھەتتىكى عامەدا)، ۋەكو لە بۋارى بازىرگانى و ئاۋەدانى و پېشەسازى، ئەگەر
پىۋىست بوو (قەيدى) نىۋە درۋوستە بە شەرىعەتى ئىسلام.

برد، یانی پیغمبر (ﷺ) سہرتان دہبری.

۴- ہندیکی تریش دہلین ئم ئایہ تہ دہریارہی عہدوللای کوری
نوبہی (ابن مسلول) ہاتہ خورای و دابہزی^(۱).

(پاشگہز بوونہ وہو ہلگہرانہ وہ لہ ئایینی ئیسلام)

خوای گہورہ دواپی قہ دہغہی کرد لہ سہر ئیمانداران و موسلمانان
دوستایہ تی و دوزمنایہ تی خویان پیمان فیئر ئکا کہ ئو دوستایہ تیہ
لہ وانہ یہ پەرہ بسیئی و سہر بکیشی بولای بی باوہ پی و (کوفر) و
وہرگہر ان لہ ئایینی پیروزی ئیسلام، بویہ خوای گہورہ ئفہرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾^(۲) **واتہ:** ئہی ئو
کہ سانہی کہ باوہرتان بہ خواو بہ پیغمبر (ﷺ) بہ فہرمانہ کانیان
ہیناوہ، واتہ موسلمانان ہر کہ سیکتان لہ ئایینی خوی واتہ لہ دینی
ئیسلام پاشگہز بیتہ وہو وہرگہری ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
وَيُحِبُّونَهُ﴾ **واتہ:** بیگومان لہ مہ ولا خودا کہ سانیک دینیت یانی دواپی

(۱) بپوانہ: تہ فسیری پٹشہوا (قرطبی) بہرگی/۴، لاپہرہ/۱۴۰. مہروہا تہ فسیری
حدائق الروح والریحان، بہرگی/۷، لاپہرہ/۲۳۹.

(۲) قَالَ الْمُفْسِّرُونَ/ فِي الْآيَةِ إِعْلَامٌ بِالرَّتْدَاءِ بَعْضُ الْمُسْلِمِينَ فَهُوَ اخْبَار (بِالْفَيْب) قَبْلَ
وَقَوَعِهِ وَقَدْ أَرْتَدَّ عَنِ الْإِسْلَامِ فِرْقٌ كَثِيرَةٌ مِنْهُمْ مَنْ إِرْتَدَّ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمِنْهُمْ فِي عَهْدِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ وَقَدْ إِرْتَدَّ بَنُو حَنْفِيَّةَ قَوْمٌ (مُسَيْلَمَةُ الْكَذَّابِ)
وغيرهم .

خودا قهوم و میلله تیکی تر ده هیئت بۆ شوینی ئه وان که (نیمانداری) ته و او بن و خودا خوشی بوین و ئه وانیش خودایان خوش بویت ﴿أَذَلَّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزُّوْا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ هذه الآية تحذیر للمؤمنین من الإرتداد عن الدین/ والمعنی یا معشر المؤمنین یا من صدقتم بالله ورسوله، من یرجع منکم عن دینه وینقلب من الإیمان إلى الکفر فلن یضر الله شیئاً إنما یضر نفسه وسوف یأتی الله بقوم خیر منهم مؤمنین صادقین یحبهم تعالی و یحبونه رُحماء متواضعین للمؤمنین أشداء متعزیزین علی الکافرین وهذه صفات أهل الإیمان الكامل كما قال تعالی عن الصحابة الکرام (رضوان الله تعالی علیهم أجمعین) قوله تعالی ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ واته: نه رم و نیانن و میهره بانن له گه ل باورداران و موسلمانان که نه مه ش په وشتی موسلمانانی ته و او، هه وه ها به رامبه ر به (کافر) و بی باوه پان زور به تین و توندوتیژ و به هه لمه تن، که سیان له و کافرانه ناتوانن به رامبه ریان بوه ستن و به سه ریاندا زال بن، ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ واته: بۆ په زامه ندی خوا تیده کوشن و غه زا ده که نه له گه ل (کافران) و بی باوه پاندا وه له تانه و ته شه رو لومه ی لومه کارانیش ناترسن و منه تیان پی نیه، ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ واته: نه و په وشته به رزو جوانانه ی باس کران هه موی له فه زل و به خششی خودای گه وره یه ئینجا ده بیه خششی به و که سانه ی بیه وی نه و شه په ف و پیزو فه زله یان بداتی خواش ده سه لاتی فراوانه و زانایه و ده زانی کئی شایسته ی نه و به خشینه یه .

(چند ناگاداریه کی گرنگ)

خوینہ وارانے نازیم.. / زوریہ (موفہ سیرہ کان) لہ تہ فسیرہ
 عہ ربیہ کان و کوردیہ کاندائو باس و بہ سہ رھاتانہ یان ہیناوہ کہ گہلی
 لہ ہوزہ (عہ ربہ کان) پاشگہز بوونہ تہ وہ لہ ئاینی ئیسلاام و
 ہلگہ راونہ تہ وہ^(۱)، ئہ و جا بیگومان ئہ و ئایہ تہ پیروزی کہ رافہ کرا
 (ئیخباری) بہ (غہیبی) تیدایہ ئہ مہش بہ راستی (ئیعجازیکی) ہوالی
 واتہ: (ئیعجازی خبری) قورئانہ^(۲)، چونکہ بہ راستی قورئان ہہ مووی
 (موعجزیہ) وہ ئہ و ئایہ تہش بہ لگہ یہ کی تہ واوہ بو پیغہ مہ راہی تی
 پیغہ مہ رہہ کی (ﷺ) کہ پیش پیدابوونی ئہ و کہ سانہ ی کہ لہ ئیسلاام
 ہلڈہ گہ رینہ وہ باسی کردوونہ و پاش ماوہ یہ ک ئہ مانہ پیدابوون ئہ و جا
 ئہ وانہ ی لہ سہ ردہ می پیغہ مہ ردا (ﷺ) سی ہوزی (عہ رب) بوون لہ
 ئیسلاام ہلگہ راونہ وہ:

یہ کہ میان:- (بہ نو مودہ لہ ج) بوون کہ سہ رۆکہ کہ یان (ئہ سوہ دہ ی
 عہ نسی) بوو (کاہین) بوو، واتہ جادووکہر بوو لہ ولاتی یہ مہ ندا
 دادہ نیشٹ و داوای پیغہ مہ راہی تی ئہ کرد، ہہ روہا یہ کہ م کہ س کہ لہ

(۱) چونکہ بہر لہ وہی ہہ ندی کہ س وہ ریگہ رین لہ ئاینی خواو پیغہ مہ رہ (ﷺ) خوای
 گہ و رہ ہہ والی پیداوہ و دواتریش ہہ مووی ہاتہ جی، ئہ دی ئہ وہ ہہ مووی موعجزیہ ی
 قورئان نیہ...؟ ئہ دی ئہ وہ ہہ موو ہہ والی غہیبی نیہ...؟ ئہ دی ئہ وہ ہہ موو شتی
 نادیاروو شراوہ نیہ، کہ خوای گہ و رہ پیش ہاتنی خہ بہری داوہ.

(۲) بھوانہ بہرتووی (ئیعجاز القرآن) لہ نووسینی (عبدالرحمن ملا طہ عبدالعزیز)،
 لاہرہ/۱۷۵۰.

ئیسلام هه لگه پرایه وه (عه بهه لی کوپی که عب) بوو کاروپیشهی (سیحر) بوو پیتیان ئه گووت (ذو الحمار) واته خاوهن که ر و گویدریتژ، جا بیتگومان لیبی ئه گیتړنه وه که ریکی هه بوو فیری هه ندی شتی کردبوو، ئه گه ر پیتی بگوتبایه (پاوهسته) یان برۆ به قسه ی ئه کرد، که ئه مهش هه موو که سیک ده توانی ئاژهل و مالآت فیری ئه و جوړه شتانه بکات، به لام ئه و کا برایه وای خه لک تیتنه گه یاند که ئه مه (موعجزه یه)، بو ئه وه ی که ئه و جوړه توانایه ی هه یه، جگه له مانهش دهستی به سهر (یه مه ندا) گرت، هه روه ها زه کات و نویژی له سهر خه لکی هه لگرت و هه روه ها (زیناشی) حه لال کرد، خه لکی نه زانیش به دوا ی که وتن، ئه و جادوو که ره (أسود العنسی) مه ترسییه کی گه وره ی په یدا کرد له نیتو خه لکدا، دوا یی مه ردیک له سهر جینگای نوستنی خوی تاوی دایه و کوشتی^(۱) و به دۆزه خی گه یاند، ئینجا هه ر ئه و شه وه ی که کوژرا پیغه مبه ر (ﷺ) خه به ری کوژرانه که ی راگه یاند.

دووه میان: - به نو حه نیفه ی هوژی (موسه یله مه ی که ذاب) واته دروژن که له هه ری می یه مامه دا پیغه مبه رایه تی خوی راگه یاند ئه و جا نامه یه کی بو پیغه مبه ر (ﷺ) نارد له نامه که دا ئه وه ی نووسی بوو، هه روه کو ئه لی (و کتبَ إلی رسول الله ﷺ) من مُسَلِّمَةً رَسُول الله إلی مُحَمَّد رَسُول الله (سَلام الله) عَلَیک، أما بعد فَإِنِّی قَدْ أَشْرَکْتُ فِی الْأَمْرِ مَعَكَ وَأَنْ لَنَا نَصْف الْأَرْض... الخ، واقه: بۆلای پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له موسه یله مه ی پیغه مبه ره وه، بو (محمد) پیغه مبه ر (سه لامی خوات له سهر بی)، له دوا ی هه ندی تو بزانه من (شهریک) و هاویه شی تو م له پیغه مبه رایه تی، وه

(۱) نذریه ی میژوو نووس و (سیرهت) نووسه کان ئه لئین (أسود العنسی) به دهستی

فه یروزی ده یله می کوژراوه.

چاك بزانه ئه م زهويه دوو به شه به شيكى هى تويه و به شيكى ترى هى منه... هتد) ئه و جا له دواييدا پيغه مبه ريش (ﷺ) ئه م نامه يه ي بۆ نووسى (مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) إِلَى مُسَيِّلَمَةَ الْكَذَابِ وَالسَّلَامِ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى أَمَا بَعْدُ فَإِنَّ الْأَرْضَ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ) ئينجا له دواى له دنيا ده رچوونى پيغه مبه ر (ﷺ) چه زره تى ئه بو به كرى سدديق (په زاي خواى ليبيت) له شكرى هه نارد ه سهرى و (وه حشى) ناو كه كاتى خوى ئيمام (چه مزه ي شه هيد) كرد بوو وه دوايى موسلمان بوو، له شه په كه دا په لامارى (موسه يله مه ي) داو كوشتى ئه و جا له ناو خه لكدا ئه يگوت (قَتَلْتُ فِي جَاهِلِيَّتِي خَيْرُ النَّاسِ فِي إِسْلَامِي شَرُّ النَّاسِ) واته له سهرده مى نه زانى دا باشتري كه سم كوشت، وه له سهرده مى موسلمانيم دا خراپترين كه سم كوشت ^(۱).

سيه ميان:- (به نو ئه سه د بوون) يان نه وه ي (ئه سه د) كه گه وره كه يان ناوى (طوله يحى كورى خوه يلد) بوو، كه له سهرده مى پيغه مبه ردا (ﷺ) هه لگه پايه وه، دواتر چه زره تى (خه ليفه) ئه بوبه كر (په زاي خواى ليبيت) له زه مان و سهرده مى فه رمان په وايى خويدا شه پرى له گه لدا كردو و ئه و يش (مقاوه مه ي) پى نه كرا و هه لات بۆ ولا تى (شام) و ئيتر موسلمان بوو و توبه يه كى پاستى كردو گه پايه وه به ته واوى، ئه و جا ديسان له سهرده مى (خه ليفه) ئه بوبه كردا هه وت هوزى ئيسلام هه لگه پانه وه:-

(۱) بېوانه په رتووكى (سیره و ژياننامه ی زاتى په هبه) له نووسينى (عبدالرحمن ملا طه عبدالعزيز، بهرگى/۲، لاپه ره/۹۰).

۱- قەبىلە ۋە ھۆزى (غەتقان) بەسرۆكايەتى (فۈرەي كۆپى سىلمەي قوشەيرى).

۲- ھۆزى (فەزارە) ى كۆپى عىينەي كۆپى حصنى فزارى.

۳- ھۆزى (بەنو سەلىم) كەس و كارى (فوجائەي كۆپى عەبد ياليل).

۴- ھۆزى قەبىلەي (بەنو يەربوع) كەس و كارى مالىكى كۆپى نويرة.

۵- ھەندى لە (ھۆزى تەمىم) بە سەرۆكايەتى ئەم (ئافرەتە) كە ناوى (سەجائى كچى مونزىر) كە ژنى (موسەيلەمەي كەزاب) بوو.

۶- ھۆزى كنىدە و كەس و كارى (ئەشعەسى) كۆپى قەيس.

۷- قەبىلە ۋە ھۆزى (بەنو بەكرى) كۆپى وائىل لە (بەحرىن) دا قەومى (حطم) ى كۆپى زەيد بوون.

(تېيىنى)

خوداي مەزن ھەموو ئەمانەي لەسەر دەستى (خەلىفە ئەبۇبەكرى صدىق) (پەزەي خىواي لىبىت) لەناو بىردو كۆتاييان پى ھات^(۱)، ۋە ھەروەھا لە زەمانى (خەلافتەي) ھەزرەتى عومەرىش (پەزەي خىواي لىبىت) قەومى (جىبىلەي كۆپى ئەيھەم) لەسەر ئايىنى ئىسلام بوون بەلام خودى جىبىلەي كۆپى ئەيھەم لە ترسى تۆلەو (قىصاص) چوۋە ولانى

(۱) سەرى نەوى كردن و پەشيمان بوونەو ھەروەھا ھەندىكىشى كوشتن و لەناوى بردن (خودا پاداشتى بداتەو).

(شام) و بوو به (مه سیحی) نه مهش به سه رها ته که یه تی به کورتی ^(۱).

له غهیری خواو پیغه مبه ره که ی و باوه داران نابی که سی تر بکه نه دوست

ئینجا له دوا ی نه وه ی خوا ی که و ره جله و گیری کرد له دوستایه تی و پشت به ستن به بی باوه پان و بت په رستان نه و جا له پاش فرمان پی کردن

(۱) نه م بودا وهش خاوه نی ته فسیری (حداث الروح والریحان)، به رگی / ۷، لاپه / ۳۴۱، به دریتی باسی کردوه، به لام نیمه پوخته که ی نه خینه به رچاوی خوینه ره پیزداره کان نه مهش ده که یه تی، جا نه گپنه وه له کاتی فرمانپه وایی حه زده تی عومر (په زای خوا ی لیبت) ته نها به کیک ه لکه پایه وه که ناوی (جیبله ی کوپی نه یه م) بوو خه لکی (شام) بوو، مرقی کی زدر له خوبایی بوو، لووت به رزو قه پوز بلند بوو، جلیکی درتو شوی له بهر بوو له زهوی نه خشا، ئینجا له کاتی ته وافی ده وری (که عبه ی پیرزن) پیاویک له دوا وه ی بوو ناگای له خوی نه بوو قاجی که و ته سه ر دامینی که واکه ی ئینجا (جیبلهش) به ریوه سه ر زهوی و که پاست بوه (شه قه زلله یه کی) له کابرا داو، نه و جا کابراش چو شکاتی له لای نیما می عومر کرد حه زده تی عومریش فرمانی دا که (زلله که ی) لی بداته وه (جیبلهش) گووتی (هزار دینار) نه دهم وازم لی بی نی، به لام کابرا پازی نه بوو (جیبلهش) له بوی کرد به (۱۰) ده هزار (دینار) به لام کابرا هر پازی نه بوو (جیبلهش) چاره ی نه ماو به نیما می عومری گوت (نه مشه و ماوه م بده) تا بیریک له و کاره بکه مه وه، نیما می عومریش (په زای خوا ی لیبت) ماوه ی داو (جیبلهش) هر نه و شه وه ه لات چوه ب (شام) و بوه (مه سیحی) له که ل هندی له (قهومه که ی) ه لکه پانه وه له نیینی پیروزی نیسلام تا کو نیمر که ش زدر په شیما ن بووه وه به لام په شیما نیه که ی بی سوود بوو، وه هه روه ها (نیعترافی) به هق و راستیه که ی خوی کردوه و گووتی:

(تَصَحَّرْتُ بَعْدَ الْحَقِّ عَارًا لِلطَّمَوِ * وَلَمْ يَكْ فِيهَا لَوْ صَبَرْتُ ضَرَنَ
(فِيالْبَيْتِ أَمِّي لَمْ تَلِدْنِي وَلَيْتَنِي * صَبَرْتُ عَلَى الْقَوْلِ الَّذِي قَالَهُ عَمَّنْ

به وانه هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

به دوستایه تی و پشت به ستن به خواو به پیغه مبه ر (ﷺ) و بروداران،
 هه روه کو نه فه رموی ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
 الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ (آی لیس الیهود والنصارى
 اولیاءکم إنما اولیاءکم الله جلّ وعلا ورسوله محمد (ﷺ) و اخوتکم
 المؤمنون المحافظون الصلاة على وجه الأكمل والمؤدّون للزکاة الی
 فرضها الله فی أموالهم وهم خاشعون متواضعون لعظمته الله وجلاله فهؤلاء
 اولیاءکم فی الحقیقه) واته: پشتیوان و دوست و لایه نگری نیوه ته نیا
 خواو پیغه مبه رو ئیماندار و نه و که سانه ن که باوه پی ته وایان به خواو
 به فه رمانی خوا هه یه، نه ک جووله که و گاورد بی باوه په کان واته:
 نه وانه ی به پیک و پیک نویت ده که ن و به (خشوع و خضوع) زه کاتی مال
 و سامانی خوین، نه دهن به داماوان و ملکه چن بو فه رمانه کانی خوا،
 ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ (آی
 من یتخذ الله ولیا له ویجعل النبیّ والمؤمنون سنداً و عوناً له یکن من حزب
 الله وحزب الله هم الغالبون دوماً) واته: هه رکه سیکیش خواو پیغه مبه رو
 ئیمانداران بکات به دوست و یارمه تیده ری خوئی نه وه له حزب و گروپی
 خودایه، چونکه بیگومان نه وانه ی کومه ل و (حیزب) و گروپی خودان
 هه ر نه وانه سه رده که ون و سه رفرانن.

نُهوانه‌ی گالته‌بازی به ناینه‌که‌تان ده‌که‌ن مه‌یانکه‌نه دۆست

جا له‌دوایدا خوای گه‌وره ئه‌و باسه‌ی پێشوومان باشت‌ر بۆ پوون ده‌کاته‌وه‌و هه‌روه‌ها پێمان پائه‌گه‌یه‌نی که‌ نابێ به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک (کافر) و بێ بروایان بکه‌ن به‌ دۆست و په‌ناگه‌ی خۆتان چونکه‌ بێ گومان بێ بروایان به‌ (عام) واته‌ به‌ گشتی ئه‌زیه‌تی موسڵمانان ده‌ده‌ن و به‌ره‌نگاری ناینه‌ پێرۆزه‌که‌یان ده‌بنه‌وه‌و گالته‌بازی به‌ (دینه‌که‌یان) ئه‌که‌ن ، ئه‌وجا پێویسته‌ ئیمه‌ی موسڵمانان نه‌یان که‌ین به‌ دۆست و هاوڕێ، هه‌روه‌ها (أبو الشیخ) ڕیوایه‌تی کردوه‌و له‌ (عه‌بدوللای کورێ عه‌باسه‌وه‌) ^(۱) (په‌زای خویان لیبت) ئه‌گێڕێته‌وه‌و ئه‌لت (په‌فاعه‌ی کورێ زه‌ید) و (سوه‌یدی کورێ حارث) هاتن موسڵمانیه‌تی خویان ڕاگه‌یانده‌، ئینجا له‌ پاش ماوه‌یه‌ک که‌وتنه‌ تانه‌و ته‌شه‌ره‌و (نیفاقه‌وه‌) به‌رامبه‌ر ئاین و (شیعاره‌کانیه‌وه‌)، که‌چی له‌ گه‌ل ئه‌مه‌دا موسڵمانه‌کان دۆستایه‌تیان له‌ گه‌ل ده‌کردن ئه‌وجا به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ نازل بوو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ﴾ (أی لا تصادقوا یا معشر المؤمنین أعداء الله من اليهود وأنصاری أهل الكتاب المحرّف ومن الكفار عبدة الأوثان والمنافقین الذین یسخرّون ویهزءون من دینکم فإن

(۱) بروهانه (تفسیر القاسمی) المُسمی (محاسن التأویل) له نووسینی مامۆستا (محمد

جمال الدین القاسمی)، به‌رگی/ ۴، لاپه‌ره‌ ۲۱۵.

هؤلاء جميعهم لكم أعداء وخافوا ربكم إن كنتم حقاً مؤمنين) واته: نهی
 نهوانه ی باوه پتان هیناوه نه چن خوا نه ناس و بی باوه پان له (نه هلی
 کیتاب) واته خاوه ن نامه له (جووله که و مه سیجی) و هاویه ش په یداکه ران
 و دوپوه کان بکه ن به دوستی خوتان، چونکه نهوانه گالته و
 (قه شمه ری) به ئایینه که تان ده که ن چونکه بی گومان نه مانه نابن به
 دوستی ساغی ئیوه و به یارمه تیدره و پشتیوانی خوتان مه زانن ﴿وَأَتَّقُوا
 اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ واته: له خوا بترسن و خوتان بیاریزن له
 دوستایه تی (کافران)، واته بی باوه پان نه گه ر به پاستی خوتان به خاوه ن
 نیمان ده زانن.

گالته کردنی بی باوه پان به نویژو بانگدان

خوینه وارانن ئازیزم/ نه و ئایه ته ی پیښوو، وه له گه ل نه و ئایه ته ی
 له مه و پاش دیت به م هویه وه هاتوته خواره وه، جووله که کان و
 (مه سیجیه کان) و بت په رسته کان له کاتی بانگدان پی نه که نین و گالته یان
 پی نه کردن به تاییه تی له کاتی نویژو بانگداند، وه ک خوی گه وره
 ده فه رموویت: ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا﴾ (آی وَاذَا
 أَذْنُتُمْ لِلصَّلَاةِ وَدَعَوْتُمْ إِلَيْهَا سَخِرُوا مِنْكُمْ وَمِنْ صَلَاتِكُمْ وَعِبَادَتِكُمْ بِسَبَبِ لَا
 عَقْلَ لَهُمْ وَلَا إِيْمَانٍ يُحْجِزُهُمْ عَنِ السُّخْرِيَةِ بَدِينِ اللَّهِ) واته: مه ر کاتی ئیوه بۆ
 نویژ کردن بانگ ده که ن نه مانه گالته به دین و ئایینه که تان ده که ن، یانی
 نه و (جووله که و مه سیجیانه) نه و کاتی بۆ نویژ بانگدان دا نه و بی
 باوه پانه به گالته ی ده زانن و گالته یان پی دیت و قسه ی ناشرین نه که ن و

به شتیکی بی نرخی نه زانن ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ (۸۸) ﴿آی
معانی عبادۀ الله وشرائعہ وھذہ صفاتُ اتباع الشیطان﴾ واتہ: بی عہ قل و
بی ہوشن لہ (شہریعت) و یاسای خوا تی ناگہن جا بیگومان نہ مہ
پہ وشت و پیشہ ی شوین کہ وتوانی (شہیتانہ)، چونکہ شہیتان گوئی لہ
بانگی خوا نہ بی و ہلدی و نہ پواو پائہ کا ہہ روہ کو لہ فہ رمودہ یہ ک
ہاتوہ و نہ فہ رموی پیغہ مہر (ﷺ) نہ گہر بانگ درا بو نویژ (شہیتان
نہ تری) و نہ پوا بو نہ وہی بانگہ کہ نہ بیسی کاتی بانگہ کہ تہ واو بوو
دیتہ وہ ہتا (قامت) دہ کری ئینجا ہہ لدیتہ وہ،... ہند دواپی
فہ رمودہ کہ^(۱).

فایندہ یہ ک:

شیخ محمد متولی شعراوی لہ تہ فسیرہ کہ یداو لہ بن تشیک و سیبہ ری
نہ م ثایہ تہ دا نہ فہ رموی: (وَتَنَبَّأَتْ هَذِهِ الْآيَةُ أَنَّ الْأَذَانَ مَشْرُوعٌ بِالْقُرْآنِ وَفِي
ذَٰلِكَ رَدٌّ عَلَى الَّذِينَ يَقُولُونَ إِنَّ الْأَذَانَ قَدْ شَرَعَ بِالسُّنَّةِ أَوْ أَنَّ الْقُرْآنَ بِهَذِهِ
الْآيَةِ قَدْ أَقَرَّ تَشْرِيعَ الْأَذَانِ).

(ناگاداریہ کی گرنگ)

ہہ روہا (پیوایت) کراوہ لہ عہ بدوللای کوپی عہ باسہ وہ (پہ زای
خوایان لیبت) کہ نہ فہ رموی، کاتی بانگ بیژی پیغہ مہر (ﷺ) بانگی
نہ دا موسلمانان ہہ لئہ سان نویژہ کانیان نہ نجام نہ دا، جوولہ کہ کان
نہ یانگووت نہ وا ہہ لسان بو نویژ کردن یارہ بی راست نہ بنہ وہ، ئینجا کہ

(۱) نہ م فہ رمودہ یہ پیشہ وا بوخاری و موسلم ہیناویانہ،

ئەیان بینین (رکوع) و سوژدەیان ئەبرد پێ ئەکەنین و گالتەیان پێ ئەکردن^(۱) ھەروەھا زۆربەی پافەکەرانی (قورئان) ئەم (پێواوەتەیان) ھێناوە کە ئەفەرمووی: (رُويَ أَنْ نَصْرَاتِيَا بِالْمَدِينَةِ كَانَ إِذَا سَمِعَ الْمُؤَدَّنَ يَقُولُ) (أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) يَقُولُ (أَحْرَقَ اللَّهُ الْكَاذِبَ) فَدَخَلَ خَادِمُهُ ذَاتَ لَيْلَةٍ بِنَارٍ وَأَهْلُهُ نِيَامٌ فَتَطَايَرَتْ مِنْهُ شَرَارَةٌ فِي الْبَيْتِ فَأَخْرَقَتْهُ وَأَهْلَهُ جَمِيعاً^(۲)، رواه ابن جرير وابن أبي حاتم، واثه: (پێواوەت) کراوە کەوا پیاویکی (مەسیحی) ھەبوو لە مەدینەدا کاتی کە بانگ بێژ ئەیگوت (أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) ئەو (مەسیحی) یە واثە ئەو گاوە ئەیگوت مائی درۆزن بسوتی ئینجا شەویک لە شەوان کارەکرەکی ئاگرێ ئەباتە مالهەو کابرای (مەسیحیش) خەوتبوو لەگەڵ خێزانی و منالەکانی، پشکۆیەک لە ئاگرەکەدا ئەکەوی مالهەکی ئەسووتی ئینجا لە ئاکاما (مەسیحییەکە) و ھاوسەر و منالەکانی ھەمووی سووتان و یەکیکیان لێ قوتار نەبوو.

(سەرنجیکی گەرنگ)

(موفەسیرەکان) ئەفەرموون بانگ لە زمانی (عەرەبیدا) بە واتای پراگەیانندنە وەك خودا دەفەرمووی ﴿وَإِذْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ﴾ سورەتی/ الحج/ ئایەتی/ ۲۷/ واثە: بانگی خەلکی بکەو جار بەدە لەناویاندا با بێن بو

(۱) ئەم فەرموودەی عەبدوللای کۆپی ئیمام عەباس (پەزای خوایان لێبێت) ئیمام بەیھەقی لە سوننەدا ھێناویەتی.

(۲) بېروانە (تەفسیری أبی السعود) بەرگی/ ۲، لاپەرە/ ۳۵۲.

(حج)، هر وه ها له سوره تی (فصلت) دا نه فهرموویت ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ سوره تی / فصلت / نایه تی / ۲۳، واته: کی له وه که سه قسه ی جوانتره و خه لک به ره و یه ک خواناسی و بو ئیسلام کردنه په یره و بانگ خوازی ده کات، وه هر وه ها به لگه شمان نه وه یه که خوی که وره له نایه تی پیشوودا فهرموویه تی ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ واته: کاتیک ئیوه بانگ ده دن بو نویتزه وه له خه به ری (صه حیحه یین) دا هاتووه که پیغه مبه ر ﴿﴾ فهرموویه تی: (إِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُوْذَنْ لَكُمْ أَحَدُكُمْ ثُمَّ لِيُوْثَمِمْ أَكْبَرُكُمْ) ^(۱)، واته: کاتی نویتزه اته پیشه وه با یه کیک له ئیوه بانگ بدات پاشان گه وره ترینتان پیشه وایی (ئیمامه تتان) بو بکه ن، هر وه ها (سوننه تیشه) به ده نگی به رز بانگ بدریت چونکه پیغه مبه ر ﴿﴾ به (عبدالله) ی کوپی زهیدی فهرموو: (أَلْقِهْ عَلَى بِلَالٍ فَإِنَّهُ أُنْدَى صَوْتًا مِنْكَ) ^(۲)، واته: نه وه ی له خه ودا بینیوته بیلّی برّو به بیلال بلّی و بانگ بدات چونکه (بیلال) له تو ده نگی به رزو شیرینترو خوشترو پیک و پیک تره.

(پاشکو)

جا بیگومان وشه پیروژه کانی بانگ مانای زور گه وره یان هه یه وه به راستی (شعار) و دروشمی هه ره گه وره ی ئیسلامن خوی مه زن و پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ به به لاش و بی هودده و بی حکمه ت نیه نه و وشه

(۱) بپوانه (موسنه دی نیمام نه حمده)، رقم الحدیث/ ۱۵۲۹۴.

(۲) بپوانه (صحیح مسلم مع شرع النووی)، لاپه ره/ ۵/۱۴۲.

پیروزه گه ورانه یان کردوه به (شیعار) و درووشمی بانگ بو موسلمانان که نه وه (خاصیه تیکی) تاییه ته بو موسلمانانه چونکه بیگومان هیچ خاوه ناینینک به رنامه یه کی دیکه شتی وایان نییه، جا پوژی پینچ جاران نه و وشه پیروزه و گه ورانه بگوترین وه شیعارو درووشمی کۆکردنه وه ی موسلمانان بن بو شتی که گه وره ترین شته له دین و ئاینه که یاندا که پینچ نویژه فره زه کانه، جا هه روه ها هه ندی له خاوه ن نامه کان و که سانی تره وه هه ر له سه رده می پیغه مبه ری ئیسلامه وه (ﷺ) هه تاکو ئیستاکه ش پاشماوه کانیا و به کری گیراوه کانیا گالته و قه شمه ری به بانگدانی موسلمانان نه که ن که چی نه وه ی شایسته یه بو نه وان ده بویه گالته یان به (ناقوس) و به زهنگ و شاخی خویان بکردایه نه که به و (شیعاره) گه وره ی موسلمانان، دیسان خوی گه وره به پیغه مبه ر (ﷺ) پائه گه یه نی پی ی نه فره رموی له گه ل (نه هلی) کیتاب گفتوگویان له گه ل دابکه هه روه کو ده فره رمویت: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَقِيْمُوْنَ مِٔنَآ اِلَآ اَنْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَاَنْ اَكْثَرُكُمْ فٰسِقُوْنَ﴾ (۹) ای قل یا ایها الرسول لهؤلاء الفجرة المستهزئين بدینکم یا معشر اليهود والنصارى هل تعيبون علينا وتُنكروُن مِنَّا اِلَّا اِيْمَانُنَا بِاللّٰهِ وَمِمَّا جَاءَ بِهِ رَسُوْلُ اللّٰهِ؟ وَهَلْ لَكُمْ مَطْعَنٌ اَوْ عَيْبٌ عَلَيْنَا غَيْرَ هٰذَا؟ وَهٰذَا فِي الْحَقِيقَةِ لَيْسَ بِعَيْبٍ وَلَا مُذْمَمَةٍ وَاِنَّمَا هُوَ شَيْءٌ يَدْعُوْا اِلَى الْفَخْرِ وَالْاِعْتِزَالِ (وَأَنْ اَكْثَرُكُمْ فٰسِقُوْنَ) أي فسقة خارجون عن طاعة الله وَلِذٰلِكَ تَسْخَرُوْنَ مِنَّا، واته: نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) تو به و جووله که و (مه سیحیانه) بل ی نه ی خاوه ن کتیبینه چیمان لی به (عیب) ده گرن په خنه مان له سه ر چی لی ده گرن (واته بوچی

رقتان له ئیمه ده بیته وه؟ هه ره له بهر ئه وهیه که باوه پیمان به خوی تاک و ته نیا هیناوه و باوه پیمان به وه هیناوه که له خواوه بۆمان نێردراوه ته خواره وه که (قورئانه) وه به وهی که له پیش قورئان له لای خواوه هاتوه که (تهورات و ئینجیل و زه بووره)، وه باوه پیمان به موسا و عیسا هیه، جا بێگومان پێویسته ئیمه تان خوش بوی، چونکه ئه وانه نابنه هوی په خنه و پق لی بوونه وه تان بۆ ئیمه بێجگه له وهی که زۆربهی ئیوه سه رکیشه و له سنووری برپا ده رچووه ئیمه ده رنه چوین و به پێچه وانهی ئیوهین؟ واته به لام ئیوه زۆربه تان (فاسقن) و له پێگهی راست ده رچوون و له سه ر (شه رعیه تی) ئیسلام ترازاون.

خوی گه وه ده فه رموویت: ﴿قُلْ هَلْ أَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنِ لَعَنَهُ اللَّهُ وَعَصِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ (١٠) واته: پێیان بلی ئه ی محمد ئاخۆ ده تانه وی لای خوا ئاگادارتان بکه م له سزاو تۆله ی خراپتر له وه؟ واته ئیوه ئیمه به خراپ ده زانن ئایه هه والی ده رئه نجامی کارو کرده وهی له وه خراپترتان بده می که چی به سه ر ئه و که سانه داهات که یاخی بوون له به رنامه ی خواو دژایه تی پێغه مبه رانیان کرد؟

ئه وه بوو که (هه ندیکیان) به ر (نه فرین و خه شم و قهری) خوی گه وه که وتن ئه ویش کردنی به (مه یمون) و (به راز) هه ندیکشیان بوونه (طاغوت) په رست و بت په رست یا به ندایه تی (شه یتانیان) ده کرد جا بێگومان ئه وانه ده بنه نیشته جیی خراپترین شوین که دۆزه خه چونکه

نهوانه له دنیادا گومراترین و لادهر ترین کهس بوون له ږیگای پاست و درووست لایندا، پیشه‌وا (قورطبی) نه‌فهرموئ که نه‌و نایه‌ته‌ی پیشوو نازل بوو ئینجا موسلماننه‌کان گووتیان به جووله‌که‌کان ئیوه برای مه‌یمون و به‌رازن چونکه ئیوه زور دژایه‌تی پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) موسلماننه‌کان نه‌که‌ن و ئینجا نه‌وانیش سه‌ری خویان دانه‌خست و شوږ نه‌کرد هه‌روه‌کو (شاعیریش) له باره‌یانه‌وه نه‌لئ:

(فَلَعَنَ اللَّهُ عَلَى الْيَهُودِ * إِنَّ الْيَهُودَ إِخْوَةُ الْقُرُودِ)

ديسان خوای گه‌وره حال و چۆنیه‌تی (مونا فقه‌کان) واته دوو پوه‌کان دیاری ده‌کاو نه‌فهرموئ ﴿وَإِذَا جَاءَكُمْ قَالُوا آمَنَّا﴾ واته: مه‌رکه دینه لاتان نه‌و جووله‌که‌و دوو پوه‌وانه هه‌روه‌ها به‌درو ده‌لین ئیمه‌ش موسلمانین و بپرومان به‌ئایینی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیناوه ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾ واته: له‌کاتی‌کدا به‌بئ (ئیمان) و بئ بپرواییه‌وه هاتوون، هه‌ر خوشیان به‌بئ بپروایی وه‌ده‌رنه‌چن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾ (١١) واته: خوا به‌وه‌ی له‌دل و ده‌رونیاندا شار‌دیانه‌وه له‌گشت که‌سی ناگ‌ادارو زان‌اتره، ﴿وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثَرِ وَالْعُدُونِ وَأَكَلِهِمُ السُّحْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (١٢) واته: زۆرێك له‌و جووله‌كانه ده‌بینی که بۆ تاوان و ده‌ستدریژی (حه‌رام) خۆری پیش برکئ ده‌که‌ن له‌مال و سامانی (حه‌رام) به‌هه‌ر جوړێك ده‌ستیان که‌وی لایان (حه‌رام) نیه، واته: هه‌میشه‌خه‌ریکی گونا‌ه‌کردن و ده‌ستدریژی کردن نه‌که‌نه سه‌ر خه‌لکی یان مالی خه‌لك ده‌خۆن به‌ناه‌ق جا بی‌گومان نه‌و په‌وشتانه‌ش به‌پاستی خراپ‌ترین کرده‌وه نه‌یکه‌ن و نه‌نجامی نه‌ده‌ن.

پتویسته خواناس و زاناکانیان قه ده غه یان بکه ن له حه رامخواردن

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْآثَامَ وَآكُلِهِمُ السُّحْتَ﴾ أي هَلَّا يَزْجِرُهُمْ عِلْمَاؤُهُمْ وَأَحْبَارُهُمُ عَنِ الْمَعَاصِي وَالْآثَامِ وَأَكْلِهِمُ الْمَالَ الْحَرَامَ؟ وَهَذَا يَتَضَمَّنُ التَّوْبِيخَ لَهُمْ عَلَى السَّكُوتِ وَتَرْكِ النَّهْيِ عَنِ الْمَنْكَرِ وَاقَه: ئەو بەوچی خواناسه کانیان و زانا ئاینیه کانیان خراپی و ناشرینی ئەخلاق و پەوشته کانیان بۆ دەرخاخه ن به تاییه تی له ووتی تاوان و خواردنی مال و سامانی (حه رام) ناگیرنه وه؟ واته هه قه زاناو داناو پیاوه چاکه کانیان نه هیلن ئەوانه دهست بهرن بۆ ئەو جوړه گوناھو تاوانانه، جا خوای گه وره ئەفهرموو ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ (١٣) ﴿أَي لَيْسَ هَذَا الْعَمَلُ الْقَبِيحُ الَّذِي صَنَعُوهُ﴾ واته: به راستی ئەو بیدهنگی و گوئی نه دانه ی (حاخام) و پیاوه زاناکانیان کاریکی نادرووست و نارێک و خراپه و چونکه ئەو (بی شه رعی) و کاره ناهه موارانە ئەکرێ له بهرچاویانا ئەوان وهکو که پو لال بیدهنگ داکه وتوون.

(تیبینییه کی گرنگ)

ئەو ئایه ته هه رچه نده به گوێره ی پوالت له گه لّ حاخام و زانایه کانی جووله که کانه به لام له ناوه پۆکا پوی پی کراوه بۆلای هه موو زانایه کانی ئیسلام له پووی زه ویدا که راستی بناسن و له هه ق لانه دن و بی دهنگ نه بن له کاری خراپ و تاوان چونکه هه رکه سی خوا بناسی و بی دهنگ بی

له راستی و (حقیقت) دا نه بیته جیگای بق و خه شمی خوی مه زن.
 هه روه ها له لایه کی تریشه وه (نایه ته که) ئاماژه بو ئه وه نه کات که
 جووله که کان زور بایه خ به تاوان و گوناوه خراپی و نه شیای بی دهنگی
 حاخام و زاناکانیان نه دهن له به رامبه رگشت کاریکی (مونکه ر) و
 (فه ساده وه) بی دهنگن جا بیگومان عه بدوللای کوپی عه باس (په زای
 خویان لیبت) نه فهرمووی: (إِنَّ هَذِهِ آيَةٌ أَشَدُّ آيَةً وَأَخْطَرُهَا عَلَى الْعُلَمَاءِ)
واقه: به راستی ئه م نایه ته له گشت نایه ته کانی قورئان خه ته رو
 سامناکتره بو زاناکان، هه روه کو (ابن المبارکیش) له یه کی له
 (شیعه رکانیدا) نه مارهی بو ئه مه کردووه و نه فهرموویت:

(وَهَلْ أَفْسَدَ الدِّينَ إِلَّا الْمُلُوكُ * وَ أَحْبَارُ سَوَاءٍ وَرُهْبَانُهَا)^(۱)

هه ل له بو ئیستیفهامه، **واقه:** باش بزائن و تیبگن له پاشاو له ملا
 خراپه کان و له (عابیده) په به نه کان کی تر دینی تیگدا؟.

(۱) بپوانه ته فسریر البحر المحيط، له نووسینی، أبو حیان التوحیدی، بهرگی/۳،
 لاپه ره/۵۲۲، بپوانه ته فسریر: (النهر الماد - من البحر المحيط) له نووسینی هه مان
 زاناو ماموستاو لیکولینه وهی (الدكتور عمر الأسعد) بهرگی ۲، لاپه ره ۲۷۲.

هه نديك له جووله كه كان ناماقولي نه كه ن و ده لين خوا ده ستي به ستراره

جا بيگومان هه روه كو له (كتيپه) ته فسیره ميژووييه كان دا باس
کراوه (جووله كه كان) له ژيانكي زۆر خوشداوون به لام کاتي پيغه مبه ر
(ﷺ) ته شريفی هاته مه دينه و (جووله كه كان) كه زانيان نه وه
پيغه مبه ريكي ته واو راسته و ئينجا (حه ساده تيان) پي بردوو ليی ياخی
بوون نه و جا خواي گه و ره ژيانی خوشی لی که م کردنه وه، ئينجا
جووله كه كان زۆر به ناماقولي بی (نه ده بانه) گو تيان خوا له ئاستی ئيمه دا
ده ستي به ستراره و زنجير کراوه، ئينجا بو ئه م مه به سته خواي گه و ره
ده ره رموويت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ﴾ أي قال اليهود اللعناء / إنَّ
الله لبخيلٌ مُمسك لا يوسع علينا في الرزق) واقه: جووله كه كان ووتيان
ده ستي خوا به ستراره ته وه و زنجير کراوه^(۱)، به باشی بزق و پوزيان نادات
و مال و سامان (سه رف) ناکاو که هه موو که س ده وله مه ند ببی ﴿عُلَّتْ
أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا﴾ واقه: ياخوا ببه سترى ده ستي نه وان و گوچ و
شەل بی له ئاستی کردنی به خشش و چاکه له ريگه ی خوداو تووشی
نه فرين بين، ياخوا بی به ش بن له به زه یی خوا به هوی نه و شته ی
و توويانه به رامبه ر به (عظمت) و پززی خوا که خوا ده ستي به ستراره يا

(۱) موفه سیره كان نه لين: وه کوو (فه نحاسی) کوپی سووریا ی جووله که ی (جاهیل) و
نه زان له گه ل (عازهری کوپی عازهر) گووتی گو تيان زۆر به بی شهرمانه (خودا
ده ستي به ستراره و (زنجير) کراوه و/ بو یی و به خيل و چروکه هه روه ها بزق و پززی
نادات به به نده کانی خوی).

زنجیر کراوه (العیاذ بالله) ، ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ واته: نه خیر خوا به و جور نهیه که به هر دو به خشینی نه بی به لکو هر دو دهستی (قودرته) همیشه کراوه به و پاکیشراون بو به خشین، واته بیگومان نهوپه پی (پاده) به خشنده به و به خشین نه کات و پوزی و سامان نه دات چون بیه وی و مهیل بکات چونکه خوی خاوه نی همو و شته هر چونیک بیه وی ده بیه خشی^(۱)، ﴿وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ واته: نه وهی له خواوه بوته هه ناردراوه ته خواره وه له قورئان^(۲)، نه و جووله کانه زوریان پق و قین لی نه بیته وه، وه خه فه ته یان پی زیاد نه کات و هندی تر پی ی بی باوه پ نه بن و له راست نیوه له خویان بابی نه بن واته پتر سه رلیشیواو و یاخی نه بن، ﴿وَالْقَيْنَا

(۱) موفه سپره کان / نه فرموون ووشه ی (ید) واته (دهست) له گه لی شویتان له قورئان هاتوه به شیوه ی دوانه و به شیوه ی کومه له و نه مه (کنیا به) و نه وه نه مه ناگه ینی که خودا دهستی هه بی وکو ئاده میزاد چونکه هیچ شتیک به خوا ناچی وک نه و نیه، به لام مه به ست دهسه لات و توانا به کار دیت، هه روه ها زور که س ده لی دهستی (کورت) واته هه ژارو بی ماله و یان فلا نه که س دهستی بالای هه به له سه ر نه و کاره واته دهسه لاتی هه به ... هتد).

(۲) هندی له زانایانی نیسلام نه لین، له ناوه راستی سه ده ی پیشوودا زور هه ولیان دا که دهستکاری (قورئان) بکن نه گه به گورینی ته نها (ووشه به کیش) بیت بو نه و مه به شته هه زاران دانه (قورئانیان) چاپ کردوه له (نه فریقیا و ئاسیا) دا بلاویان کرده وه به لام موسلمانانی هوشیار پییان زانی کوتابیان پی هیتا، خویان لی به دوور گرت و خه لکیان لی ناگادار کرده وه).

بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿١٤﴾ أَيُ الْقَيْنَا بَيْنَ الْيَهُودِ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ فَكَلِمَتُهُمْ مُخْتَلِفَةٌ وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى لَا يَزَالُونَ مُتَبَاغِضِينَ مُتَعَادِينَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ) واته خستومانه ته نیوان کومه لانی جووله که و گاورد کاندا به رپا کرد دووژمنایه تی و دژایه تی کردنی به کتری هه ر کومه لیکیان دژی کومه له که ی تریانه ، وه جیاوازن له ووته و بیرو باوه رپاندا، واته هه رگیز دلیان هؤگری یه ک نابی و هه میشه خه ریکی دووبه ره کی و دووژمنایه تین تا پوژی (قیامت) هه روه کو خوی گه وره له سووره تی (الحشر) دا ده فه رموویت: ﴿بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَرِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾ تابه تی/ ۱۴)، واته دژایه تی ناوخوا یان دژایه تیه کی سه خته ^(۱)، وا ده زانیّت هه موو پیکه وهن به لام له کاتیکدا دله کانیان لیک جیان و یه ک ناگرن، نه وجا خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ

﴿أَيُ كُلَّمَا أَرَادُوا إِشْعَالَ حَرْبٍ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَطْفَأَ اللَّهُ﴾، واته: هه رچه نده ناگاداری شه ریشیان هه لگیرساندبی خوا بوخوای کوژاندویه تیه وه نه یتوانیه زیانت پی بگیه نن، واته پوخته ی (ته فسیره که) نه مه یه یانی هه رکاتی نه و جووله کانه بیانیه وی فرت و فیّل له پیغه مبه ر (ﷺ) و موسلمانان بکه ن (فیتنه) و ئاژاوه نه نجام بده ن و شه ر خوش بکه ن له دهره وه ناوه وه خودا ریسواییان ده کاو فرت و فیّل

(۱) هه ندی له (موفه سیره کان) فه رموویاته (مه عنای) نه م تابه تی/ نه مه یه / عه داوه تمان/ خستوته ناو به یینی خویمان و گاورد جووله که و نه م دوو کومه له (عه داوه ته یان) له ناو نه بی تا پوژی قیامت) بپوانه (ته فسیری نامی) له نووسینی (ماموستا مه لا عبدالکریمی موده ریس) ، به رگی/ ۳، لاپه ره/ ۷۰).

و پیلانیان پوچه لده کاته وه و له نه نجامدا سه رکه وتوو نابن، وه خوای
 که وره ده فه رموویت: ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
 الْمُفْسِدِينَ﴾ (٦٤) واته: بیگومان پیشه ی نه و جووله کانه هه میشه بو
 (فه سادو) ئاژاوه و بلاوکردنه وه ی خراپه یه له زه ویدا، وه به (تاکید)
 بزانن خواش خه لکی خراپه کارو گیره شیوینی خوشناوی جا خوای
 که وره ده فه رموویت: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا
 لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآدَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ (٦٥) واته: خو
 نه گه ر خاوه ن کتیب و نامه کان له جووله که و مه سیحیه کان برویان
 هیناباو وازیان له کرده وه ی خراپ و گوناوه بی (شه رعی) بیناباو وه
 بگه رینه وه سه ر فرمانه کانی خوا (هه روه ها باوه ر به خواو پیغه مبه ر
 (ﷺ) و قورئانه که بینن) هه رچی کردوویانه له خراپه و گوناوه نه وه
 چاوپوشی لی نه که ی و لییان خوش نه بین و نه یانخه یه به هه شتیک که
 جیگای پابواردن و خوشی و کامه رانیه، هه روه ها خوای که وره
 ده فه رموویت: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ
 رَبِّهِمْ﴾ (٦٦) واته: ای و لو انهم استقاموا على امر الله وعملوا بما في التوراة والانجيل
 وبما أنزل اليهم في هذا الكتاب الجليل الذي نزل على خاتم الرسل (ﷺ)،
 واته: (نه هلی کیتاب) نه وان پابه ندی (تهورات و ئینجیل) بونایه نه گه ر له
 په روه ردگارینه وه بویان هاتووه، وه به ته وای کاریان پی بکردایه و بیان
 پارستنایه و فرمانه کانی خوای که وره یان جی به جی کردبایه و هه روه ها
 برویان به (قورئان) بهینایه و به وه ی که خودا بو پیغه مبه ری ناردووه ته

خواره وه وه کو پیغه مبه ری (ئاخر زه مانه) کوتایی به هه موو
 پیغه مبه ره کان میناوه (ﷺ) ﴿لَا تَكُلُوا مِنْ قَوْعِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾
 واته: خودا ده رگای پزق و پوزی خیرو به ره که تیان لی ده کردنه وه
 هه روه ها بارانی به سهر داده باراندن و زهوی به دانه ویله و سه وزه واته وه
 بو شین ده کردن و له هه موو لایه که وه پزق و پوزیان به سهر دا نه باری
 ﴿مَنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ﴾ واته: نه مانه کومه لیکن هه ندیکیان مام ناوه ندین
 و له سهر پزگای راستن و خواپه رستن/ وه کو (عه بدوللای کوری سه لام) و
 هاوه لانی یان وه کوو نه جاشی و هاوه لانی یاوه کو سه لمانی فارسی
 (په زای خویان لی بیست) ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَلَآ مَا يَعْمَلُونَ﴾ واته:
 زۆربه یان خاوه نی بیرو یاوه پی چه وت و کرده وهی زۆر لارو خراپن، وه ک
 (که عبی کوری نه شرف) و وینه کانی).

(دوو باسی گرنگ)

یه که م: نه واته که دهستی به ستراره یان زنجیر کراوه هه ندی له
 (موفه سیره کان) فه رموویانه واته ی (فه نجاصی کوری عازو وراء) بووه،
 وه له کاتی خوی زۆر ده وله مه ند بوو، وه که لی دۆست و براده ریشی
 هه بوو له جووله که کان و ده ستیان نه پویشته له (تیجاره ت) و بازرگانی
 به تاییه تی له ناو (عه ره به کانا) ئینجا پاش نه وه چه زره ت (ﷺ) ته شریفی
 هاته مه دینه ئایینی پیروزی ئیسلامی بلآو کرده وه به شیوه یه کی وا که
 وه زعی ژیان گۆراو خه لکی چاویان کراوه یه، نه وجا مه میدانی نه و
 بازرگانیه ی پیشوو بو جووله که کان نه ماو دارایی و مالیان که م بوو،
 ئینجا (فینجاصی) جووله که به شیوه ی (عینادی) و نا په زایی له دینی

ئیسلام تووړه بوون له خوای گه وړه و نه و دروؤ ده له سانه ی هه لېه ستاو
 بؤ په روه ردگار که گوايه خوا دهستی به ستر او و زنجیر کړاوه نه و
 (ناما قولیه ی کردووه) نه و قسه ناباره بی مه عنایه ی به دهما هات و
 له بهر نه وه که کابرا له ناو جووله که کانا ناوو نیشانیکی هه بوو جا
 بیگومان قسه که (نیسبه ت) درا له هه موویان .

دووه م: - نه وه ی پاستی بیت نه و چهند ثایه ته پیروزه به ناشکرا
 ده لالت نه کهن له سهر نه وه که جووله که کان گه لیکی زور که لله په ق و
 (قه ومیکی) مادی و عادی بوون وه له ووتاری ناشرینی و کرداری نابار
 ده سبه ردارنه بوون، قه ومیکی خاوه ن عه قدو (حه سهد) بوون رکابه ری و
 (عه داوه ت) و کینه کاری له ویانا زور بوو چ له گه ل موسلمانو چ له ناو
 خویان و به عزتکیان له گه ل به عزتکیان جووله که له گه ل گاوه کانا و
 هه روه ها گه ل موشاغه به چی بوون شه په نگیزو (فیتنه) گپو به لبه له چی
 و بی ده سولات و خیر نه خواز بوون نه و جا له نه جامدا (مه قه ورو) سهرکز
 دانه که ون، وه نه م نفوزو ده سولاته نیستا هه یانه ده سولاتی خویان نییه
 به هو ی بیگا کانه وه یه که له بهر سوودی خویان نه م به رده یان داناوه
 له سهر دل و سینه ی موسلمانان و له سهر (بیت المقدس) دانیشتوون و به
 وینه ی گورگ برسی نه پوانن بؤ (نیل و فورات) بؤ مه دینه ی مونه وهره وه
 (به قه تعی) بزائن به هیزی ثایه تی ﴿وَلِنْ عُدْتُمْ عِدْنَا﴾ (سوره تی
 الاسراء: ثایه تی/ ۸)، واته: خو نه گهر بگه پینه وه بؤ پیلان گپران و
 ستم کردن نیمه ش ده گه پینه وه بؤ تو له سهندن و ته می کردنیان ئینجا
 که (شهرت) هاته جی و جه زا که ی حازره و خودای ته باره ک و ته عالا
 له سهر وه عده ی خوی نه گه پینه وه بؤ سهریان ، سهریان شوپ نه کاته وه

إنشاء الله^(۱).

نہودی له خواوه هاتووه نه بی رابگه یه ندری و خوا به لینی به پیغه مبه ره که ی داوه بیپاریزی

(موفه سپره کان) نه فهرمون خوی گه وره فهرمان نه دا به پیغه مبه ر
(ﷺ) ته ماشای نه ندازه ی که می دادپه روه ران و زوری گونا هباران نه کاو
نه ترسی و یاسای نیسلامیان پی رابگه یه نی هه روه ها خوا به لینی پی نه دا
که بیپاریزی له دهستی دوزمنانی داو جا خوی گه وره ده فهرموویت:
﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ أي بَلِّغْ يَا مُحَمَّدُ رِسَالَةَ رَبِّكَ
جميعاً) واته: نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) هه ر فهرمان و برپاریک له لایه ن
په روه ردگارته وه بۆت هاتووه که قورئانی پیروژه توش نه بی (ته بلیغی)
بکه ی به خه لکی رابگه یه نه و پییان بلی که نه وه فهرمانی خوایه و کاری
پی بکن ﴿وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ فَإِنْ كُنَّمْتَ شَيْئاً مِنْهَا
فَمَا أَدَيْتَ الْأَمَانَةَ وَلَا تَخْشَى أَحَدًا مِنَ الْكُفَّارِ أَنْ يَنَالِكَ بِسَوْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ
عَاصِمُكَ مِنْ شَرِّهِمْ) واته: نه گه ر وات نه کرد نه وا چاک بزانه که به ته واوی
(وه حی) و په یامه که ی خوی گه وره ت نه گه یاندووه نه مانه ت و
سپارده که ت جی به جی نه کردووه، جا بیگومان هه زره تی خاتوو
عائیشه ده لیت نه گه ر پیغه مبه ر (ﷺ) شتیکی له قورئان بشاردایه ته وه
نم نایه ته ی دهشارده وه، هه روه کو خوی گه وره له (سوره تی الاحزاب) دا
نه فهرموویت ﴿وَتَخَفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ

(۱) بپوانه: (ته فیسری) نامی له نووسینی ماموستا (مه لا عبدالکریمی مدرس)، له گه ن

دهستکاری، بهرگی سیته م، لاپه ره/ ۷۵).

أَحَقُّ أَنْ تَخْشَهُ ﴿ (سوره تی الاحزاب نایه تی ۳۷)، واته: بیگومان شتیکت له دل و دهروونی خوتا دهشاردهوه که خوی گه وره دهیه ویت ناشکرای بکات یانی له خه لکی ده ترسیت و به لام خوا شایسته تره که لیتی بترسی.

جا خوی گه وره ده فره مویت: ﴿ وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ ﴾ (ای یَمْنَعُكَ أَنْ يَنَالُوكَ بِسُوءٍ)، واته: خوا تو ده تپاریزی له زیانی خه لکی یانی مه ترسی و دلگران مه به هیچ که سی له وانه ناتوانی زیان به تو بگه یه نی و ئازارت بدات، دیسان حه زره تی دایه عاثیشه (ره زای خوی لیبت) نه فره مویت پیغه مبه ر ﴿ (پاسه وانی مه بوو هتا نه م نایه تی) ﴾ وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ ﴿ ی بۆهات نه و جا فره مووی خه لکینه ئیوه بچن بۆلای کاره کانتانه وه چونکه من خوی گه وره ده مباریزی ^(۱). رواه البخاری و مسلم.

مه روه ها (ئه هلی سیره) ده گپنه وه که پیغه مبه ر ﴿ (له جهنگی (دومه الجندل) گه رایه وه له شیویکدا که داری (عضای) زۆر بوو ئینجا

(۱) موفه سیره کان/ نه فره موون هتا نه و نایه ته نه هاتبوه خواره وه پیغه مبه ر ﴿ (پاسه وانی مه بووه، به لام دوی هاتنه خواره وه ی نه م نایه ته پاسه وان هه لکیرا چونکه پیغه ها (ترمذی) له دایکی نیمانداران نه گپرتنه وه/ مه روه کو نه لی نه مهش دهقی فره مووده که یه (عن عائشة رضي الله عنها) أنها قالت (كان رسول الله صلى الله عليه وسلم) يُحَرِّسُ لَيْلًا حَتَّى تَنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ ﴿ وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ ﴾ فَأَخْرَجَ (صلى الله عليه وسلم) رَأْسَهُ مِنَ الْقُبَّةِ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ انْصَرَفُوا فَقَدْ عَصَمَنِي (الله) رواه الترمذی، واته: خاتوو عاثیشه (خوا لیتی رازی بیت) ووتی پیغه مبه ری خوا ﴿ (به شهو پاسه وانی بق ده کراو (حه ره سی) مه بوو هتا نه م نایه ته هاته خواره وه ﴿ وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ ﴾ نه و جا پیغه مبه ری خوا سه ری له (قوبه که ی) ده ره میناو فره مووی نه ی خه لکینه بلاوه ی لی بکه ن و برۆنه وه مالی خوتان خوی گه وره منی پاراستوه و نه م پاریزی له دوژمناندا).

له ژیر داریکا شمشیره‌ک‌ی به لقی داریک‌ه وه کردو خ‌هوت
(سه‌حابه‌کانیش) په‌رت‌ه‌یان لی‌کرد ه‌رک‌ه‌سی بۆ سی‌به‌ری داری ئه‌پویی
ئه‌وجا (جابری کوپی عه‌بدوللا) (ره‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت) ئه‌لی‌ت: پاش
ئه‌وه‌ی حه‌زه‌ت (ﷺ) هات بۆ ل‌امان فه‌رمووی پیاویکی بی باوه‌ر^(۱)،
هات بۆ سه‌رم من له و کاته‌دا نو‌ست‌بوم یه‌ک‌سه‌ر په‌لاماری شمشیره‌ک‌ی
داو ه‌لی گرت به‌سه‌رمه‌وه‌و، پاوه‌ستاو به‌خۆم نه‌زانی ه‌تا شمشیره‌ک‌ی
به‌پووتی گرت و بانگی لی‌کردم و گووتی ئه‌وجا کی‌ پزگارت ئه‌کات
له‌ده‌ستی من؟ منیش ووتم (الله) دووباره‌ ووتی کی‌ له‌ده‌ستم پزگارت
ئه‌کات من دیسان ووتم (الله) ئینجا فه‌رمووی له‌پاش ئه‌مه
(شمشیره‌ک‌ی) کرده‌وه به‌کی‌لانه‌که‌یاو کا‌براش ئه‌وه‌تانی له‌لامان
دانیش‌ت‌وه ئیمانی هیناوه‌و هاته‌ سه‌ر ئایینی ئیسلام^(۲)، جا بیینه‌وه سه‌ر
ئایه‌ته‌ک‌ی پیش‌وو، ه‌ه‌روه‌کو خ‌وای که‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا

يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (۶۷) واته: به‌پراستی خ‌وای که‌وره کو‌مه‌لی
(کافران) هیدایه‌ت نادات، یانی خوا پ‌اینمونی تا‌ق‌می بی باوه‌ر‌ان نا‌کا که
ده‌سه‌لات به‌سه‌رت‌ودا په‌یدا ب‌که‌ن، وه پ‌یویسته‌ بزانی‌ن ئه‌م ئایه‌ته‌ی
پیش‌وو (نه‌سه) له‌وه‌دا که‌ ه‌ر (حو‌ک‌می) له (ئه‌ح‌ک‌ام) و یاسا‌کانی

(۱) (نه‌ه‌لی سیره) ئه‌ل‌ین ئه‌و پیاوه‌ ناوی (غه‌ورسی کوپی حارس) بووه له‌سه‌ر ئه‌و
پو‌وداوه‌دا ئیسلام بووه‌و پی‌غه‌مه‌ریش (ﷺ) عه‌فوی کرد.

(۲) ئه‌م فه‌رمووده‌یه (موسلم) هیناویه‌تی له (جابری کوپی عه‌بدوللاوه) (ره‌زای خ‌وای
لی‌بی‌ت).

نیسلام چ نادابی (نیعتیقادی و عه‌مه‌لی) بیّ هه‌مووی که خوا ناردووویه‌تی
 بو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌مووی به ته‌واوی گه‌یاندووه به (ئه‌صحابه‌کان)
 چونکه بیگومان هه‌زده‌ت (ﷺ) بیّ که‌م و زیاد پر به پر (شه‌ریعت) و
 به‌رنامه‌که‌ی خوای گه‌یاندووه، هه‌روه‌ها هاوه‌لانیشی کرده شاید له
 (حجّه الوداع) **واقه:** هه‌جی مائناوایی دا نزیکه‌ی (۱۵۰) هه‌زار که‌س له
 یارو یاوه‌ره‌کانی کرده شایدو هه‌موو گوئیستی بوون که فه‌رمووی
 خه‌لکینه ئیوه پرسیماری منتان لیّ ده‌کریت ئیوه چ ده‌لین ئه‌وانیش
 فه‌رموویان: (تَشْهَدُ اَنْكَ قَدْ بَلَغْتَ وَاَدَّيْتَ وَتَصَحَّتْ) ^(۱). جا ئه‌ویش په‌نجه‌ی
 پیروزی بو ئاسمان به‌رز کرده‌وه و فه‌رمووی (اَللّٰهُمَّ هَلْ بَلَغْتُ؟ اَللّٰهُمَّ هَلْ
 بَلَغْتُ) **واقه:** ئه‌ی خودا ئایا من پامگه‌یاند؟ ئه‌ی خودایه‌ ئایه من
 پامگه‌یاند؟ ^(۲)، **واقه:** ئه‌ی خودا تو شاید به که من پامگه‌یاندووه و
 (ته‌بلیغم) کرد.

(ناگادارییه‌ک)

پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست به (ته‌فسیری) ئه‌م ئایه‌ته‌ی که ئیستا که دیت
 بکه‌ین هوی دابه‌زینی چی بووه؟ جا بیگومان پیشه‌وا (طبری) له
 ته‌فسیره‌که‌یدا ^(۳)، ئه‌لّیت هوی نازل بوونی ئه‌مه بوو له (سه‌عیدی کوپی

(۱) **واقه:** ئیمه‌ شاید ئه‌ده‌ین که به راستی تو په‌یامه‌که‌ت گه‌یاند ئه‌رکی سه‌رشانی
 خوت به‌جیه‌ینا و نامۆزگاریت کرد به بیّ درتی.

(۲) ئه‌م فه‌رمووده ووتاره پیشه‌وا مسلم به دورودریژی هیناویه‌تی.

(۳) به‌روانه (جامع البیان عن تأویل آی القرآن)، له دانانی زانای به‌ناویانگ (ابن جریر
 الطبری)، به‌رگی/ ۴، لاپه‌ره/ ۲۸۱، چاپی دار الفکر.

جۈبە يىرەۋە) ئەمىش لە ئىيىنۇ عەباسەۋە (خوایان لى پازى بىت)
 ئەفەرموئىت: (رافعى كوپى حارىس و سەلامى كوپى موشكم و مالكى
 كوپى صەيف و رافعى كوپى حورەيمىل) ھاتن بۆلای پىغەمبەر (ﷺ)
 گوتيان ئەى (محمد) تۆ باۋەرت وايە، تۆ وای لەسەر ئايىنى ئىبراھىم
 پىغەمبەر (عليه السلام) ۋە باۋەرت ھەيە بەو (كتىبە) كە لەلای ئىمەيە
 كە (تەوراتە) ۋە شايدەدى ئەدەدى بەۋەدى كە ھەقەۋ لەلایەن خوداۋە
 دابەزىۋە ھاتوۋە؟ فەرموۋى بەللى باۋەرم ھەيە، ئىنجا گوتيان ئەى
 بۆچى ئىمەت خۆش ناۋى و ئىمە لای ئىۋە باش نىن و بە پىاۋ چاكامان
 دانانىي...؟ ئەۋجا پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى لەبەر ئەۋەدى ئىۋە ھەندى
 ئاياتى (تەوراتان) شاردۆتەۋە لە خەلك و (ئىنكارى) لى ئەكەن چونكە
 نىشانەى پاستى و ھەقيانەتى ئايىنى ئىسلامى تىدايەۋ ئىۋە دانى پىدا
 نانن و باۋەرى پى ناكەن، ئەۋجا بىگومان ئەۋچەند ئايەتانە نازل
 بوون لە دەرھەقياندا خۋاى گەۋرە دەفەرموئىت: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ

لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن

رَبِّكُمْ﴾ ۋاتە: ئەى پىغەمبەر (ﷺ) تۆ بەۋ خاۋەن (كتىبانە) بلى: قەت
 ۋاتە ھەرگىز ئىۋە بە خاۋەن ئايىن و خاۋەن پىگای پاست نازمىردىن تا
 بە پىي (تەورات و ئىنجىل) كار نەكەن كە موژدەيان داۋە بە ھاتنى دۋا
 پىغەمبەر (ﷺ) كە ھەزەتى (محمدە) (ﷺ) ئەمىش ئەۋەيە كە لە
 تەوراتا ئەللى (نورى كەرەمى) خودا لە كىۋەكانى (فاران) دا دەرئەكەۋى
 ۋ ھەروەھا (دنيا) پووناك ئەكاتەۋە؟، ۋە بەس كىۋەى (ھىجازە) ۋە

ههروه‌ها باسی هه‌والاتی هه‌زهرتی محمد (ﷺ) له سیفری (شیعادا) کراوه، وه ئیوه ئه‌مانه ده‌شارنه‌وه، وه هه‌روه‌ها له په‌رتوکی (ئینجیلدا) هه‌زهرتی عیسا (علیه السلام) موژده‌ی داوه به هاتنی خۆشه‌ویست^(۱)، هه‌زهرتی محمد (ﷺ) وه ئیوه دانی پیا نانین و باوه‌ری پیناکه‌ن و ئه‌یشارنه‌وه، وه هه‌روه‌ها تا باوه‌ر به قورئانیش نه‌هتین که خودای په‌روه‌ردگارتان بۆ (هیدایه‌تی) ئادامیزاد ناردوویتی یه‌ خواره‌وه، وه هه‌روه‌ها خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (٦٨) **واته:** بێگومان له‌باتی گوێپایه‌لی له‌و قورئانه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه بۆت هاتووه و نێدراوه‌ته‌ خواره‌وه ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) زۆرێک له‌ خاوه‌ن نامه‌کان زیاتر یاخی و سه‌رکه‌ش و بێ باوه‌ریان ده‌کات، زۆتر پو له‌ خراپه‌کاری ده‌که‌ن، ئه‌وجا تۆش غه‌مبار مه‌به‌، واته‌ غه‌م مه‌خۆ له‌سه‌ر لادانی ئه‌و کۆمه‌له‌ کافره به‌ده‌ختانه، ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَىٰ مِّنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (٦٩) **واته:** بێگومان ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ موسلمانان و ئه‌وانه‌ی جووله‌که‌کان و له‌گه‌ل (سویبان) و فه‌له‌کانیش

(۱) هه‌روه‌ها به‌ (پێوايه‌تیکي) تر له‌ (ئینجیلدا) به‌گیانی هه‌ق وه به‌ (فاره‌قلیپ) ناوی

سایه^(۱)، باوهریان هیناوه موسلمان بوون و هر کامیکیان برپای دامه زراوی به خواو به پۆژی دواپی هه بی و ئاکاری چاک بی و هه روه ها کرده و هی چاکیان کردوو له خراپه وازیان هینا ، ئه وانه بیگومان هیچ ترسیکیان له سه ر نییه وه له پۆژی قیامه تدا تووشی ئازارو سزا نابن هه روه ها خه فته بو ژیاپی دونیاشیان ناخۆن، چونکه ئه وه ی پییان دراوه زۆر له هی دونیا خوشره جا خوا ی گه و ره ده فه رموویت:

﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا﴾ واته:

سویند به خوا وهرمان گرت په یمانی به هیزی (ئیسرا ئیلیه کان) له ته ورات دا به وای که به پیی (ته ورات) په فتار بکه ن ، هه روه ها گه لی پیغه مبه ر بتمان بو ناردن که ئامۆزگارییان بکات و فیری ئاینی خویان

بکات ﴿كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا

وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ (۷۰) واته: هه ر جار ی به کی له و پیغه مبه رانه به

پیچه وانه ی ئاره زووی ئه وان شتیکی بو هینابتن ئه و جا به هوی لاملی و لاساری خویانه وه ده سته یه که له پیغه مبه ره کانیا ن به درۆزن داده ناو وه ده سته یه کیشیا ن هه ر به (کوشتن) شه هیدیا ن ده کردن، وه که (ئه شعیا و زه که ریا و یه حیا ی) کوپی و (سه لامی خویان لیبت) که ده سته یه دریا ن بو در یژ ده کردن ﴿وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً﴾ واته: به نو

(۱) موفه سیره کان ئه فه رموون (سایه) به و تاقمه یه ئه لێن که وا کۆمه لێک بوونه له پیش هاتنی ئیسلامدا (بت په رستیان نه ده کرد هه ر خویان ده په رست بی ئه وه ی (مه زه بیکی) دیاری یان بو خویان دانابی).

(نيسرائیلی) به کان و گومانيان برد که تووشيان نابي له لايه ن خوا به لاو سزا به هوی کوشتن و به دروختنه وهی ئه و پیغه مبه رانه چونکه به لایانه وه کاریکی ئاسایی بوو پيیان وابوو خوی گه وره تۆله يان لی ناسیتدری وه له سه ر ئه و کاره خراپه لییان ناگری ﴿فَعَمُوا وَصَمُوا﴾ ئه و جا کویر بوون له ته ماشا کردنی کاره ساتی جیهان و پوودای (عیبره تی) زه مان و هه روه ها که پبوون له بیستنی ئاموژگاری پیغه مبه ره کان ﴿ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ واته: له پاشان (ته و به يان) کرد له و تاوانه ی که کردوویانه خوداش ته و به ی لی وهرگرتن و ﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ﴾ واته: به لام زوری پینه چوو له ئایینی خودا لایاندايه وه و چاویان له ئاستی بینینی ریگای راست کویرکردو گویشیان له ئاستی بیستنی هه ق و راستیدا که پ کرد ﴿وَاللَّهُ بِصِيرٍ بَعَّا يَعْمَلُونَ﴾ (٧٦) واته: بیگومان خواش به هه موو ئه و شتانه ی ئه وان ده یکن بینایه و هه روه ها تۆله شيان لی وهرئه گری.

له دین وەرگه رانی دیانه کان و بانگه وازی عیسا (علیه السلام) بۆ یه کتا به رستی

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ واته: به راستی بێ باوه پان که سانیکی نه وتون و توویانه به راستی خوا هه مه سیحی کوپی مه ریه مه، نه وه ش بیروباوه پی نه و تا قمن له (نسطوری و مه لکانی و یه عقوبی) جا بیکومان نه وانه (کافر) بوون چونکه بێ شک خوا تا ک و ته نیایه، به لام هه زه رته ی عیسا له کاتی خۆیدا له ناو لاک و بێشکه دابو به شوین که وتوانی خوی ووت^(۱)، هه روه کو قورئان له جیگایه کی تر دا نه فه رمووی: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ (سوره تی مریم، ئایه تی ۳)، نه و جا بینه وه سه ر ئایه ته که ی سووره تی (المائده) دا که خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنَیْ اِسْرَءِیْلَ اَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ واته: له گه ل نه وه شدا عیسا ی کوپی مه ریه م (نه سیحه ت) و نامۆزگاری باشی کردوون و و ته ی هه قی نیشان داون و فه رمووی: (ئیه وه به ندایه تی خودا بکه ن و هه ر نه و به رستن چونکه هه ر نه و به روه ردگاری منیش و به روه ردگاری ئیه وه شه نابێ هاوپی و (شه ریک) بۆ خودا نه نجام بده ن، ﴿وَإِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ

(۱) هه روه کوو (موفه سپره کان) نه لێن و نه گێرپه وه (وه ی اَن اَوَّل کَلِمَةٍ نَقَلَ بِهَا عِيسَى وَهُوَ طِفْلٌ رَضِيعٌ فِي الْمَهْدِ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ) وَلَمْ يَقُلْ إِنِّي أَنَا اللَّهُ... الخ).

وَمَا وَنُهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ **واتہ:** لہ پاشان
 حہ زہتی عیسا ہہ پہ شہی لی کردن و فہ رموی (بہ راستی ہہ ر کہ سی
 (شہ ریک) و ہاوتاو ہاوہل بؤ خودا دابنیت تہ وہ بیگومان خودا بہ ہہ شتی
 لی (حہ رام) دہ کات ہہ تا ہہ تایہ جیگای ئاگری دوزخ تہ بیت، چونکہ
 ہاوتاو ہاوہل پیراردان بؤ خودا ستہ میکی زور گہ ورہیہ، جا تہ و
 ستہ مکارانہ ہیچ جورہ پشتیوانیکیان نیہ و دہ ست ناکہ ویت و کہ س
 ناتوانیت فریایان بکہ ویت و پزگاریان بکات.

(نَاگَادَارِیہِہ ك)

جا بیگومان خوی گہ ورہ بیرو بؤ چوونی تہ و کہ سانہی پوچ کردہ وہ
 کہ تہ یان گووت ہہر (عیسا) خویہ لہ مہ وپاش بیرو باوہ پی تہ و
 کہ سانہش پوچ تہ کاتہ وہ و تہ لین (عیسا) یہ کیکہ لہ سی خواو وہ ک
 قورٹان تہ فہ رموی ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثُ ثَلَاثٍ﴾
 أي أحد ثلاثة آلهة وهذا قول فرقة من النصارى يُسمون (المَلَكِيَّةَ
 والنِسْطُورِيَّةَ وَالْيَعْقُوبِيَّةَ) القائلين بالتثليث وهم يقولون إن الإلهية مُشْتَرَكَةٌ
 بَيْنَ اللَّهِ، وَعِيسَى، وَمَرْيَمَ وَكُلِّ وَاحِدٍ مِنْ هَؤُلَاءِ إِلَهٌ وَلِهَذَا أَشْتَهَرَ قَوْلُهُمْ (الْأَبُ
 وَالْإِبْنُ وَرُوحَ الْقُدُسِ) وَقَالَ بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ يَقُولُونَ (جَوْهَرٌ وَاحِدٌ وَثَلَاثَةٌ
 أَقَانِيمُ)^(١)، (وَقَالَ بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ أَيْضًا تَاللهِ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ

(١) تہ م باسہم لہ تہ فسیرہ عہرہ بیانہ وہ وہ رگرتوہ، ١- تہ فسیری قرطبی، بہرگی/٤،
 لاپہرہ/١٦٦، ٢- تفسیری بحر المحيط) بہرگی/٢ / لاپہرہ/٥٥٢، ٣- تہ فسیری
 (تہ بی سعود) بہرگی/٢ / لاپہرہ/٢٠، ٤- تفسیر ابن کثیر/ بہرگی/١ / لاپہرہ/٢٥٦.
 ٥- صفوة التفاسیر/ بہرگی/١ / لاپہرہ/٣٥٧، ٦- التفسیر الواضح، لہ نویسنی د.
 محمد محمود الحجازی، بہرگی/١، لاپہرہ/٥٤٠.

هو المسيح بن مريم وكيف لا يكفرون وقد ضلّوا ضلالاً بعيداً جداً عن العقل والدين إذ هم يقولون (إنّ الله مركّب) من ثلاثة أقانيم أي أصول (الأب، والإبن، وروح القدس) **واته:** به پاستی (کافر) بوون یانی بیّ باوه پ بوون، نه وانہی پییان وایه که خوی مه زن خاوه نی عاردو ناسمان و هه موو بوونه وهر سییه می سیّ خواکانه، که نه مه ش قسه ی (مه سیحیه کانه) ده لّین (مه سیح) کوپی خودایه (العیاذ بالله) یا ده لّین (الرّب) واته خودای په روه دگار پیک هاتوو له (جه وه ریك) و سیّ (ثوقونوم) واته: عیسا خودایه که و، مریه میش، خودایه که و، وه خودای سییه میش، نه و سیّ که سه یه، واته واپریاریان داوه که خودا بووه به (سیّ عونسرو) سیّ (نه صلّ) یه کیکیان، عیسا یه و یه کیکیان، مریه مه و، یه کیکیان خودایه، جا بیگومان هه موو تاقم واته گروهه کانی مه سیحی (کافرن) واته بیّ باوه پ، جا چ نه وانی ده لّین (مه سیح) یه کیکه له سیّ (خواکان) یان نه وانہی که ده لّین هه زره تی عیسا (إبن الله) **واته:** کوپی خوایه (العیاذ بالله) یان نه وانہی که ده لّین (مه سیح) خوئی خودایه، به لام (موفه سیره کان) نه فهرموون (نه صرانیه تازه کانیش) برپویان به سیّ خودایی هه یه که نه وانیش ده لّین (الله، عیسا، مریه م) واته هه ر سیکیان خودان^(۱)، نه مه بیروباوه پی نه و سیّ تاقمه ی تره که (ملکانیه) و

(۱) نینجا نه و (سییانه) کتن کاتیک گوتوویانه خوا (سییه می) سییه کانه. / چونکه بیگومان هه ندیکیان گوتوویانه (خوا/ مریه م/ عیسا) به لام هه ندیکیشیان گوتوویانه (خوا/ عیسا/ الروح القدس) واته گیانی پیروژ، (روح القدس) هه ندی له مه سیحیه کان نه یکه نه (جورائیل) هه ندیکیش له وان نه یکه نه خاتوو مریه مه ی دایکی عیسا) برپوانه (التفسیر الواضح العیسى بقلم (محمد علی الصابونی) لاپه ره/ ۲۷۴.

(نسطوریه) و (یه عقوبیه) له گاورو مه سیحیه کان هه روه کو له پيشه وه
 ئاماژه مان بۆکرد، وه هه روه ها له لایه کی تره وه (مه سیحیه کان) واته
 گاوره کان پێیان وایه که هه ر یه کێ له م سێیانه، یه ک (عونصرن) و، واته
 هه ر سێکیان یه ک (خودان) جا بێگومان خوای مه زن هه موو بیرو باوه رو
 بۆچونه کانی په تکرده وه وه ره مووی: ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ﴾
 أَيْ وَلَيْسَ فِي الْكُونِ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ مَوْصُوفٌ بِالْوَحْدَانِيَّةِ لَا مَثِيلَ لَهُ وَلَا نَظِيرَ،
 واته: هیچ خواجه ک نیه بێجگه له ته نیا یه ک خوا ئه ویش زاتی (الله) یه
 (جلّ جلاله) چونکه بێگومان هه ر یه ک خوا هه یه که خواجه تی ئه کات له و
 به و لاهه هیچ خواجه ک نیه شایه نی په رستن بێت مه گه ر خوای (تاک و
 ته نها) هه روه ها خاوه نی کوپو کچ نیه و ژن و مندالی نیه (هه زه تی
 عیسا) خوا نیه به لکو پیغه مبه رو به نده ی ئه وه (سه لامی خوای لیبیت)
 ئه و جا دیسان خوای گه وه (ته هدید) و هه ره شه له (مه سیحیه کان)
 ده کاو ده ره موویت: ﴿وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ﴾ وَإِنْ لَمْ يَكْفُوا
 عَنْ الْقَوْلِ بِالتَّثْلِيثِ) واته: خو ئه گه ر کو تایی به و قسانه یان نه هینن یان
 ئه گه ر واز له و بیرو باوه ره یان نه هینن، له بیروابون به سیّ خواجه
 ﴿لَيَمَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (٧٣) أَيْ لِيُصِيبَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِسَبَبِ كُفْرِهِمْ وَجُحُودِهِمْ لَوَحْدَانِيَّةِ اللَّهِ) واته:
 سویند به خوا ئه گه ر ئه و (مه سیحییانه) واز له و بیرو هه له و نه اړه وایه
 نه هینن و په شیمان نه بنه وه و، ده ست به ردار نه بن، ئه وه بێگومان
 سزایه کی پر ئازار ده چیژن، ئه و جا خوا به به زه یی و دادپه وده ری به دوا ی
 ئه و هه ره شه سه خته ی که کردی له (مه سیحیه کان) ئینجا هانیان ئه دا

له سەر گه پانه وه یان بۆ لای خوداو قاپی (په حمهت) و گه پانه وه یان بۆ

ئه خاته سەر پشت و هه روهك ئه فه رموی: ﴿ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ

وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ (٧٤) (تعجیب من إصرارهم

على الكفر أي أفلا ينتهوا عن تلك العقائد الباطلة والأقاويل المنكرة؟

وَيَسْتَغْفِرُونَ رَبَّهُمْ مِمَّا انْسَبَوْهُ إِلَيْهِ مِنَ الإلتحاد والخلول؟ / واللَّهُ يغفر لَهُمْ

وَيَرْحَمُهُمْ إِنْ تَابُوا) واقه: ئایه هه ق وانیه ئه وانه له و تاوان و گونا مه

گه وره یه په شیمان ببنه وه هه روه ها داوی لیبوردن له خوا بکه ن؟

له کاتی کدا که خوا زۆر لیبورده و میهره بانه ، له گه ل ئه و هه لانه شادا پاش

گه پانه وه و ته وبه ده یان به خشیت، ئه و جا هه روه ها خوی په روه ردگار بیرو

باوه پی راست و په وایان نیشان ئه داو له باره ی هه زه تی عیسا وه

(سه لامی خوی لیبت) هه روه کو ئه فه رموی: ﴿ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ

مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ ﴾ أي ليس المسيح (عيسى بن مريم) إلا أحد الرّسل

الكرام فهو رَسُولٌ كسائر الرّسل وهو آخرُ أنبياء بني إسرائيل وليس فيه

من (صفات) الألوهية شيء، وقد سَبَقَ قبله رسلٌ كثيرون مثل سيدنا نوح

وإبراهيمَ وموسى وغيرهم (صلواتُ الله وسلامه عليهم)، واقه: عیسا ی

کوپی مه ریه ته نیا یه کیك بوو له و پیغه مبه رانه که له پيشا گه لی

پیغه مبه ری وهك ئه و هاتن بۆ نموونه وه کو هه زه تی نوح و ئیبراهیم و

مووسا و زۆرانی تریش (سه لات و سه لامی خویان لیبت) ﴿ قَدْ خَلَتْ

مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ﴾ واقه: به راستی بهر له ویش بیست و چه ند

پیغه مبه ری بوون و تیپه رین ﴿ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ﴾ واقه: دایکی

عیسا ش ئافره تیکی نۆز راستگو بوو، ههروه ها خاوه ن باوه پویه کجار چاک بووه به لام، ﴿كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ﴾ أي الإشارة إلى أن من يأكل الطعام يحتاج إلى إخراج الفضلات (إلى التبول والتغوط) والربُّ جَلَّ وَعَلا مُنْزَهُ عن ذلك فكيف يكون عيسى وأمهُ إلهين وهما يأكلان ويبولان ويتغوطان؟ تعالى الله عما يقول الظالمون علواً كبيراً، **واته:** عيساو دايکی ههروهك خه لکی تر ئینسان بوون و برسیان بووه و خواردیان خواردوه و پیوستانیان به خۆراک بووه، نه و جا بیگومان نه گهر خودا بونایه (العیاذ بالله) چۆن خواردنیان ده خوارد؟! نه و جا خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ بُيِّنْتُ لَهُمُ الْآيَاتِ﴾ أنظر كيف نوضح لهم الآيات الباهرات **واته:** نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) تو سه رنج بده و ته ماشا بکه ئیمه چۆن پوون نه کهینه وه بو ئه وان چه ندین به لگه له سه ریه کیتهی خوا، به لام نه وان له سه ر بیرو باوه پی هه له ی خویان ده پۆن و له گوئی گرتنی و ته ی حق خویان لائه دهن و گیل نه که ن، ﴿ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي يُؤْفَكُونَ﴾ (٧٥) أي ثم أنظر كيف يُصرفون عن الحق إلى الباطل بعد هذا البيان الساطع، **واته:** دیسان ته ماشا بکه و پروانه دوا ی نه م هه مو پوونکردنه وه یه چۆن له ئاستی هه قدا لائه دهن و به دوا ی راستی ناکه ون و پشت هه لده که ن و یاخی ده بن و به رده وام درۆ هه لده به ستن.

باسيک له په تدانه وهی گاوره کان ده ربارهی به خودا زانینی عیسا

جا خوی گوره ده فهرمویت: ﴿قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ أي قل یا محمد لهؤلاء الذین عبدوا المسيح أتعبدون من لا يستطيع أن يدفع الضر عن نفسه ولا يقدر لكم على النفع والضرر؟ ومن عجز عن نفع نفسه أو دفع السوء عنها فهو عن نفع غيره أعجز/ والله جل وعلى هو السميع لإقوال العباد العليم بأحوالهم)،
واته: نهی پیغمبر (ﷺ) به گاورو مه سیحیه کان بلی تاخو که ی پاسته نیوه بیجگه له خوا که سیکی وه ک عیسا ده په رستن و ده یکن به خوا که نه و که سه ده سه لاتی نیه هیچ زیان و سوودیکتان پی بگه یه نیت؟ شتی به و جوړه بی نابی په رستنې بو بکری تا بزنان که چی ئینجیله کانی خوتان نه لاین نه و عیسایه ی که نیوه نه ی کهن به خوا له لایه ن دوژمنه کانی وه کوژدراوه و بی پیز کراوه و ه لواسراوه و نراوه ته گوره وه، که چی نه وه چوڼ نه بیته خوا؟^(۱) ﴿وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾^(۲)
واته: نه بی نه وهش بزنان که خوا به قسه و کرده وه تان ناگاداره و زانیه و هیچی لی وون نابی.

(۱) واته: هر که سی به و جوړه بی، مړو فی زیر بی به خوی خوی دانانی و (عیباده تی)

ناکاو نای په رستنې.

هاوړی دانان بو خواو زیاده‌رویی له ناییندا

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوا فِي دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ ۱۱۱ آی یا معشر الیهود والنصارى لا تتجاوزوا الحد فی دینکم وتفرطوا كما افراط اسلافکم فتقولوا عن عیسیٰ انه اله او ابن اله) واته: نهی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به (نه‌هلی کیتاب) بلای به‌تایبه‌تی به خاوه‌ن نامه‌کانی (نه‌سارا) بلای کاری ناره‌واو زیاده‌رویی له نایینی خوتان مه‌که‌ن سنوور به‌زینی مه‌که‌ن (افراط) و (ته‌فريط) مه‌که‌ن وه‌کو پیشینتان مه‌روه‌ها مه‌لین (عیسا) خوایه‌و یان کوړی خوایه^(۱)، ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوا كَثِيْرًا وَضَلُّوا

عَنْ سَوَاءِ السَّبِيْلِ﴾ ۱۱۲ ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا اَسْلَافَكُمْ وَاَنْتُمْ كَمِ الدِّیْنِ ضَلُّوا قَبْلُ مَبْحَثُ الرَّسُوْل (صلی الله علیه وسلم) وَاَضَلُّوا كَثِيْرًا مِّنَ الْخَلْقِ مِمَّنْ شَايَعَهُمْ عَلٰی كُفْرِهِمْ وَضَلَالِهِمْ وَضَلُّوا عَنِ الطَّرِيْقِ الْوَاضِعِ الْمُسْتَقِيْمِ / وَهُوَ الْاِسْلَام بِسَبَبِ اِتِّبَاعِ الْهَوَاۥ﴾، واته: به‌دوای مه‌واو ثاره‌زووی خه‌لک‌یک مه‌که‌ون که پیش نیوه پښتو بزرکردو مه‌روه‌ها خه‌لک‌یک زوریشیان له پښتو پاست و دروست ده‌رکردو لپیان بزرکردن، چونکه بپگومان نه‌وانه‌ی له پیش نیوه به‌دوای مه‌واو ثاره‌زووی خویان که‌وتن، وه به‌دوای پاستی نه‌که‌وتن پښتو بزرکرد، نیوه‌ش به‌دوایان مه‌که‌ون.

(۱) چونکه بپگومان نه‌وه بوختانیکي گه‌لک‌یک به‌خوای مه‌زنی نه‌که‌ن، خدا

خوای فه‌رموویه‌تی: ﴿لَمْ يَكِلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ﴾ ۱۱۳ واته: نه‌که‌سی لی بووه وه‌نه‌که‌سیش بووه.

(ناگاداریہ کی گرنگ)

(موفہ سیرہ کان) ئەفەر موون دەبی هەواو ئارەزووی ئادەمیزاد بە گوێرە فەرمانی خواو پیغەمبەر (ﷺ) بێت چونکە پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی : (لا یؤمن أحدکم حتّٰی یكون هواه تَبَعاً لِمَا جِئْتُ بِهِ)^(۱)، واتە: بیروباوەڕی کەستان تەواو نابێ بە خواو بە پیغەمبەر رو بە پۆژی دوازی تاکو ئارەزوتان بەو گوێرە نەبی کە من هیناومە کە (شەریعەتی) ئیسلامە، هەر وەها لە فەرمودە یەکێ تردا ئەفەر موویتی: (إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوَّ فِي الدِّينِ)^(۲)، واتە: خۆتان لە سنوور بەزاندن و تێپەراندن لە تاییندا بپاریزن چونکە ئەوانە ی پێش ئێوە بەهۆی تێپەراندن و سنوور بەزاندن فەوتان و بەھیلاک چوون).

(پاشکۆ)

جا بێگومان (مەسیحییەکان) دەریارە ی حەزەرەتی عیسا (علیه السلام) تییانپەراند، چونکە ئەو پیغەمبەری خواوو کردیان بە کوپی خوا، ئینجا سەرئەنجام تووشی (کوفر) بوون و بە (ھیلاک) چوون و فەوتان، هەر وەها جوولە کە کانیش دەریارە ی (عوزەیر) پیغەمبەر گووتیان (عوزەیر) کوپی خوا یەو هەر وەها زۆر بوختانی تریشیان هەلبەستا و گووتیان عیسا کوپی زینایەو (خوا پەنامان بی).

(۱) قال الشيخ رحمه الله حديث حسن صحيح رويناه في كتاب الحجة باسناد صحيح.

(۲) رواء مسلم برقم ۳۸۷۱.

(نه فرینی خودا له بی باوه رانی به نی ئیسرائیل)

جاییگومان وه ریگراوه له عه بدوللای کوری عه باسه وه (ره زای خوی
لَبَّيْتُ) فه رمویه تی نه فرین کراوه له و بی باوه رانه ی خوانه ناسیان
کردووه و له کاتی خۆیدا هه روه کو نه فه رمووی: ﴿لَعَنَ الَّذِينَ

كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾

واته: نه و که سانه ی له به ره ی (ئیسرائیل) له فه رمانی خوا ده رچوون
له سه ر زمان و زاری (داوود پیغه مبه رو)، عیسا پیغه مبه ری کوری مه ریم،
نه فره ت و نه عله تی خویان لی کراو، واته: دوورخرانه وه له سۆزو

رحمه تی خوی گه رده ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ (٧٨)

واته: نه و نه فرینه ی که باسکرا به هووی یاخی بوون و نافه رمانییان بوو
چونکه نه وه یش له بهر نه وه ی له به رنامه ی خودا ترازان و یاخی بوون و

هه میشه ده ستریزی ده که ن، وه خوی گه رده ده فه رمووی: ﴿

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا

يَفْعَلُونَ﴾ (٧٩) واته: بیگومان نه وانه جلّه وگیری به کتریان نه نه کرد

له هه ر کاریکی بی فره مانی خواو بی (شه رعی) که نه یانکرد، چونکه
ده سه لاندارانیا ن هه رگیز قه ده غه ی ده ستریزی ناکه ن و جلّه ی
سته مکارانیا ن ناگرن که کاتی سته م و نادر ووست و گونا هو تاوان نه نجام
ده دن سویند به خوا (خراپ) ه شتی که نه وان نه یکه ن له کردنی بی
فه رمانی خوا لانه دن له سنووری خواو ده ست دریزی نه که نه سه ر

پیغمبران ، ئہوجا لہ بہر ئہوہ ھہموو جوړہ کاریکی خراب و ناشرین
 لہ ناویاندا پیدابوبو^(۱) ﴿تَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ واتہ: تو ئہ بینی ئہی پیغمبر (ﷺ) زور کس لہو
 جوولہ کانہ ئہوپہری کینہ و دلپسیان ھہیہ لہ گہل؁ موسلمانان لہ بہر
 ئہوانہ یشہ دوستایہ تی و برادرایہ تی ئہ کس لہ گہل؁ (کافرہ کان) و
 کہ سانیکی ئہوتو باوہریان نہ ھیناوہ لہ بت پەرستان و ئہوجا ھانیان
 ئہدہن لہ دژی موسلمانان ﴿لَيْسَ مَا قَدَمْتَ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ﴾ واتہ: سویند بی؁ ئہو کردہوہیان خراپترین کردہوہیہ کہ
 بہ گویرہی ئارہزوی نہ فسی خویان کردیان و کردیانہ پیش باری

(۱) جابینگومان (نہمر بہ معروف) و نہمی لہ (مونکر) پتویستہ لہ سہر ھہموو کس
 بہ تابیہ تی موسلمانان ی خاوہن باوہپان چونکہ دہبی؁ ھہموو کس دژی کردہوہی
 خراب و بیروباوہپی خراب بہوہستی و نہبوخوی بیکات نہ ریگش بدات برای
 موسلمانانی بیکات ھہروہک پیغمبرہی خوشہویستمان (ﷺ) دہفرمووی: (إِنَّ اللَّهَ
 عَزَّ وَجَلَّ لَا يَعْذِبُ الْعَامَّةَ بِعَمَلِ الْخَاصَّةِ حَتَّى يَرَوْا الْمُنْكَرِينَ ظَهْرَانِهِمْ وَهُمْ قَادِرُونَ عَلَى
 أَنْ يُنْكِرُوهُ فَلَا يُنْكِرُوهُ ، فَإِذَا فَعَلُوهُ ذَلِكَ عَذَّبَ اللَّهُ الْخَاصَّةَ وَالْعَامَّةَ) رواہ أحمد برقم
 (۱۷۷۵۶) واتہ: خوی گہرہ خہلکی بہ گشتی سزا نادات بہوئی خہلکی تابیہت؁
 یان کز مہ لیک گوناہ دہ کس خوا ھہموو خہلکیان سزا نادات؁ تاکو خراپہ بہ ناشکرا
 لہ نیو خویندا نہ بینن؁ وہ بشتوانن (منعی) بکن و لایبہرن بہ لام لاینبہن؁ ئہوجا
 نہ گہر وایان کرد ئہو خوا ئہوانہی تابیہت کہ گوناھیان ھہبووہ و ئہوانہی بہ (عام)
 واتہ بہ گشتین ھہموویان پیکوہ (عذاب) و سزا دہدات؁ چونکہ خہلکیک لہ
 بہرامبہر خراپہ و تاواندا بہرگی نہ کاو ئہبیتہ ھاوہش خوا بمانپاریزی؁

(قیامت) ئینجا به و هویه وه که خودا (عاجز) بوو لیان و (غزه بی) لی کرتن و تووړه بوو لیان ﴿وَفِي الْمَكَاظِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ (۸۰) واته: له (عزاب) و سزاشدا به هتا هتایی له پوڅی قیامتدا ده میښه وه، جا بیگومان خوی گه وړه ده فہرموویت: ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ﴾ واته: نه گہر (نہ ملی کتاب) ئیمانیاں بهینایه یا گاوردو جووله که کان باوه پریان هه بوايه به خواو به پیغه مبه رو نه وه ی بوی هه نیرداو ته خواره وه که قورئانی پیروزه ﴿مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ واته: نه وه بی باوه پو بت په رست و دوو پووه کانیاں نه ده کرده دوست و هاوپی ی خویان، ﴿وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ﴾ (۸۱) واته: به لام زور که س له خاوه ن نامه کان ده رچوون له باز نه ی باوه پرهینان چونکه بیگومان مه به ستیان به باوه پ به خواو به ئایینی ئیسلام نیه جگه له سوودو قازانج و بازرگانی باوه پریان به هیچ شتی تر نییه و نینه چونکه بیگومان نه وان گه لیکی (مادینه).

(ناگادارييهك)

به يارمه تي خواي مه زن كو تايي به نووسيني (جزئي شه شه م) هات
له پيگه وتي ۲۰۱۶/۳/۴ زاييني به رامبه ر ۲۴/جمادي الاول/ ۱۴۳۷
كوچي جا نه گهر خوا حه ز بكات (إن شاء الله) دهست به جزمي ۷
نه كه ين .

ئه م جزمه پيگ هاتوه له به شيك له سووره تي (المائدة) كه له
نايه تي/ ۸۲ /وه وه دهست پي نه كات تا دوايي سووره ته كه، وه
مه روه ها به شيك له سووره تي الانعام له سه ره تا وه تا نه كاته
نايه تي/ ۱۱۰ .

جزئی حدوتهم

(جووله که و بی باوه ران دوژمنداریه کی کوشنده ده کهن به رامبر به پیغه مبرو موسلمانان)

(موفه سیره کان) نه فرمون هوی هاتنه خواره وهی نه م نایه ته چند (پروایه تیکیان) هیئاوه وه باسکردوه به لام نیمه دوو (پروایه ت) نه خینه به رچاوی خوینواره نازیزه کان:

۱- سه عیدی کوپی جوبهیر (ره زای خوی لیبت) ئه لی نه م نایه ته دابه زی له سه ر شانديک که (نه جاشی) ناردی بۆلای پیغه مبر (ﷺ) تا قسه کانی پیغه مبر (ﷺ) بیستن و ره وشته کانی بینن کاتیک که چاوی پیکه وت قورئانی به سه ردا خویندن موسلمان بوون و ده ستیان به گریان کردوو ملیان که چ کرد نه و جا له پاشان که پانه وه بۆلای نه جاشی و نه وه یان بۆ گتیرایه وه، ئیتر نه ویش له پاشان موسلمان بوو^(۱).

۲- هه روه ها (پروایه ت) کراوه که (جه عفری کوپی نه بو تالب) و هاوه له کانی له وولاتی حه به شه وه هاتنه وه بۆ (مه دینه ی منه وه ره) له گه ل حه فتا ژن و پیاو که هه موو به رگی خوریان له به ردا بوو شه شت و دوو که سیان له (حبه شه) بوون و هه شت که سیان خه لکی شام بوون

(۱) پروانه ته فسیری (الطبری) به رگی ۱۰ لایه ره/ ۵۰۰.

ئەمانە ناۋەكانیانە: (بەھەیرای پراھیب و ، ئیدرس و ، ئەشرەف و ،
ئەبرەھە و ، ئەماسە و ، قەسم و ، دورەیدە و ، ئەیمەن) ئەوجا كە گەشتە
خزمەت پېغەمبەر (ﷺ) سورەتى مەریەمى خۆیندەو بەسەریانا، هەتا
كۆتایی ئینجا ئەمانیش كە قورئانەكەیان بیست، ئینجا دەستیان بە
گریان کردو ووتیان (ماشاء الله) ئەم قورئانە زۆر لەو (کیتابە) ئەچى كە
(نازل) بووبو بۆ سەر حەزرىتى عیسا (علیه السلام) ئەوجا ئەو ئایەتە
هاتە خواری وەكو خۆای گەورە دەفەرموویت: ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ
عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ اللّٰمُ لِلْقَسَمِ اَي قَسَمًا
لَتَجِدَنَّ يَا مُحَمَّدَ (اليهودَ وَالْمُشْرِكِينَ) أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلْمُؤْمِنِينَ) واتە:
لامەكە سویندى (قەسەمە) و یانى سویند بى ئەى پېغەمبەرى
خۆشەویست تۆ دەزانى كە بەھیزترینى ئادامیزاد لە دزایەتى موسلمانان
و ئیمانداران/ جوولەكەكان و (كافەرە) بىت پەرسەتەكان و/
موشرىكەكان^(۱)، ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي﴾^(۲)، واتە: سویند بى تۆ ئەبینى نزىكترین
كەس بۆ خۆشەویستنى موسلمانان ئەو كەسانەن كە دەلێن ئێمە

(۱) چونكە بىگومان ئەوانە زۆر بەتێن دوژمنایەتى موسلمانان ئەكەن.

(۲) بەلام دەبینى ئەوانەى كە خۆیان بە (نەصرانى) دادەنێن سۆزو خۆشەویستیان هەبە

بۆ ئیمانداران.

مه سيحين واته نه صرانين^(۱) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَتِيلِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (۸۲) قال ابن عباس (رضي الله عنه) نزلت هذه الآيات في النجاشي وأصحابه (نصاري الحبشة) وكان النجاشي (ملك الحبشة) نصرانياً فاسلم هو وأصحابه وذلك حين هاجر المسلمون إلى أرض الحبشة فلما سمع الأحرار والرهبان آيات القرآن بكوا حتى أخضلت لحاهم بالدموع خشية من الله تعالى وإيماناً بكتابه^(۲)، واته: بریکیان قه شه و زانان و قه شه ی دیندارن و به شوین راستیدا ده گه پین و هه ندیکیان خواپه رست و په بهن و گو شه گیرن و خو یان یه کلا کردوته وه بو خوا په رستی چونکه هه ردهم (ئینجیل ده خویننه وه) ده زانن چ راستیه کی تیدایه، ئه وان له خوشیه کانی (دنیا) دورکه وتونه ته وه وه له ناستی (حق) و راستیدا لووت به رزی ناکن، بویه ئه و (مه سیحییانه ی) ئه وکات نه که وتنه ژیر دژایه تی موسلمانان، بو نمونه وه کو پاشای (حه به شه نه جاشی) و شوین که وتوانی هه روه ها قه شه و په به نه کانیش خاوه ن باوه پری ته واو بوون و دژی ثایینی ئیسلام نه بوون، موسلمانانه کان که کوچیان کرد بو لایان زور پزیران لی نان و هه موویان چه پاله داو حه واندنیانه وه.

(۱) ئه و تاقعه به راستی خو یان به گوره دانه ئه نا له ناستی ئیسلامدا کاتی پاستیان بو ده رکه وتایه وه ریان نه گرت، وه ک هاوپی گو ییان له دانیشتوان نه گرت و وینه ی (نه جاشی پاشای حه به شه و زاناکانیان و خواپه رسته کانیان) به پیچه وانه ی جوله که کان و موشریکه کانی تر.

(۲) خویننه واره نازیزه کانم/ ته رجه مه ی ئه م فرموده ی (ابن عباس) م نه کردووه چونکه له پافه ی نایه ته که مانا و اتا کانی به ناستی نه زانری.

(تبیینی)

ئەوێ پاستی بێت خەلکێکی زۆر و تێگەشتوونە ئەم ئایەتە
 قورئان کە ئەفەرموویت: ﴿وَلْتَجِدَبْ أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
 الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي﴾ ئەمە وەسفی سەرەتایی (نەصارای)
 ئیستایە، هەر وەها دەشکرێ بکریته براو دوستی موسلمانان، چونکە
 بەلای ئەوانە وە مەسیحیەکان وەك جوولە کە دژایەتی موسلمانان ناکەن،
 جا بێگومان دیارە ئەمە پراو بۆچونێکی لاواز و هەلە و ناتەواوە، چونکە
 قورئان زۆر بە توندی ئاگادارمان دەکاتە وە کە هەرگیز جوولە کە و کافرە
 بت پەرستەکان نەکەینە دوست و یارمەتیدەری خۆمان هەر وەکو خوای
 گەورە دەفەرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ
 بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ سۆرەتی (المائیدە)، ئایەتی/ ۵۱، هەر وەها لە
 سۆرەتی (البقرە) یەشدا ئەفەرموویت: (وَلَنْ تَرْضَى الْيَهُودَ وَلَا النَّصَارَى
 حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ)، ئایەتی/ ۱۲۰، وە زۆر ئایەتی تریش ئەوجا بێگومان
 ئەو (ئایەتەش) کە خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿وَلْتَجِدَبْ أَقْرَبَهُمْ
 مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەمەش سەبارەت بە کۆمەڵێکی تاییبەت
 (نەصارای) حەبەشە هاتوووە، واتە ئەوانە کە نەجاشی پاشای
 (حەبەشە) ناردیە لای پیغەمبەر (ﷺ) ئەوجا هەرکە گەشتنە خزمەتی
 ئەویش هەندێ قورئانی بەسەردا خویندنە وە، ئەوانیش یەکسەر باوەریان
 بە ئایینی ئیسلام کردو وە بە کۆل دەستیان کرد بە گریان و، وە لە
 ئایەتە کە ی دوایدا ئەو ئەسەلمینی و ئاشکرای ئەکا و دانی پێ ئەنی، جا

بینہ وہ سر نایہ تہ کہ، کہ خوی گہ ورہ دہ فہ رموویت: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا

أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ

يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ واتہ: ہر کہ گویان لہ و

قورئانہ دہ بی کہ بؤ پیغہ مہر (ﷺ) نازل بووہ تو ئہ بینی چاوہ کانیاں

فرمیسک ئہ پڑن چونکہ لہ ناستی راستی و (حہ قیقہ ت) چاک

تیگہ یشتون و ئہ و جا راستیہ کانیاں بویان دہر کہ وتووہ و ناسیویانہ کہ

ئہ و نایینہ حہ قہ، ئینجا ئہ لئن پہ روہ ردگارا ئیمانمان هینا بہ توو بہ

پہ ہبہ رانی تو ئہ و جا بہ (شاہیدمان) دابنی ئیمہ (شاہیدی) ئہ دہین کہ

ئہ و نایینہ و ئہ و (قورئانہ) راستہ و ہ قہ و لہ لایہ ن تووہ ہاتووہ^(۱)، ئہ و جا

جہ خت لہ سہر فہ رموودہ و وتہ کہ ی پیشوویان دہ کہ نہ و و دہ لئن

﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ﴾ واتہ: چ شتیگہ ریگہ

بگری لہ ئیمہ باوہ پ نہ کہین بہ خواو بہ و شتہ ی ہاتووہ بؤ لای ئیمہ لہ

راستی قورئان و پیغہ مہ رایہ تی (محمد) دوی ئہ و ہ ی عیسا پوونی

کردہ وہ ئہ و موژدہ پیدراوہ لہ لایہ ن عیساوہ ئہ و محمدہ یہ

﴿وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ﴾ واتہ: (ﷺ)

(۱) موفہ سیرہ کان ئہ فہ رموون ئہ م نایہ تہ ﴿وَإِذَا سَمِعُوا..... ہند﴾ لہ بارہ ی نہ جاشی

خوی و ہاوہ لہ کانیہ و ہ ہاتہ خورائی چونکہ ئہ و دہ مہ ی کہ حہ زردہ تی جہ عفری

کوی ئہ بی تالب، لہ حہ بہ شہ و ہ قورئانی بؤ دہ خویندن نہ وانیش کہ گویان لہ

قورئانہ کہ بوو تیر گریان و فرمیسکیان ہاتہ خوارہ و ہ.

نومیدیمان وایہ پەرور دگارمان بمانخاته ناو به هشت له گه ل پیاو چاکان
 نه وانه ی به هو ی کرده وه ی باشیان خوی میهره بان له گه لی کردونه وه
 پیغه مبه ران و شهیدان و پیاو چاکان^(۱)، نه و جا دیسان خوی گه وره
 نه جرو پاداشتی باشیان بو نه م بیرو باوه رپه یان دیاری ده کاو ده فهرموی:

﴿ فَأَنْبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴾^(۸۵) **واته:** بیگومان خوی گه وره
 پاداشتیان ده داته وه به هو ی نه وه ی که گوتیان و له دلکی پاک و
 بروداران وه هه لقولاه هه روه ها پاداشتیان نه داته وه به به هشتانی که
 پووباره کانی دین و ده چن به ژیر دره خته کانیدا جاری و رپه وانه هاوپی
 له گه ل ژیا نی هه می شه یی و نه پراوه دا ئینجا هه ر به و شیوه یه ش خوی
 گه وره پاداشتی چاکه خوازان ده داته وه، ﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾^(۸۶) **واته:** نه و که سانه ی که باوه رپان
 به فهرمانی خواو پیغه مبه ر نه هینا وه قورئانیان به درو زانی نه و که سانه
 هاوپی ی دوزه خن و لی جیا نابنه وه **واته:** هه رگیز لی ی نایه نه
 دهره وه، چونکه نه وانه که باوه رپان نه هینا به ئاره زوی خویان
 دوزه خیان کرده هاوپی بوخویان.

(۱) یان نومیدیان هه یه که پەرور دگارمان بمانخاته به هشت له گه ل پیاو چاکاندا، واته
 نومته ی نه م پیغه مبه ره (ع.ک).

(باسیک لہ بارہی گۆشہ گیری رہبانیہ ت لہ ئیسلامدانیہ)

(موفہ سیرہ کان) ئہ فہ رموو و ئہ گپنہ وہ لہ (عہ بدوللای کوی
عہ باسہ وہ) (رہ زای خوی لیبت) کہ وا فہ رمویہ تی ئہ و ئایہ تہ (نازل
بو) دہ بارہی ہندی لہ هاوہ لانی پیغہ مہر (ﷺ) ئینجا ئہ و کومہ لہ
ئہ صاحبہ یہ^(۱)، ووتیان ئیمہ زن ناہین و واز لہ ئارہ زوی دنیا دہ ہینین
و وہ کو (رہ بہ نہ کان) بہرگی دنیا نہ ویستی لہ بہر ئہ کہین و وہ لہ /
پیوایہ تی / ئیمامی بوخاری دا / ہندی گوتیان ئیمہ خومان دہ خہ سینین
و گۆشتخوردن لہ خو (حہ رام) دہ کہین ہر وہا خومان دہ کہینہ
گہ پیدہ و (سہ یاح) گۆشہ گپو رہ بہن ئہ و جا پیغہ مہر (ﷺ) فہ رموی (لا
رُہبانیۃ فی الإسلام) وہ لہ (پیوایہ تیکی) تردا کہ حہ زرت (ﷺ) بہ مہی
زانی لہ دوا ناردن و فہ رموی (من زانیومہ ئیوہ ہندی بریارتان داوہ
لہ لای خوتانہ وہ ئہ وانیش گوتیان بہ لی ، پیغہ مہریش (ﷺ) فہ رموی:
(لَکِنِّي أَصُومُ وَأُفْطِرُ وَأُصَلِّي وَأَنَامُ وَأَنكِحُ النِّسَاءَ فَمَنْ أَخَذَ بِسُنَّتِي فَهُوَ
مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَأْخُذْ بِسُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي) رواہ مسلم، وا تہ: بہ لام من پڈو
دہ گرم و پڈووش دہ شکینم و نوپڈ دہ کہم و دہ خہوم و ژنیش دینم و
مارہ دہ کہم، وہ فہ رموی ہر کہہ سیک پابہند بیت بہ سونہ تی منہ وہ

(۱) ئہ صاحبہ کان / لہ مالی (عوسمانی کوی مہظعون)، دا کوبونہ وہ کہ ئہ مانہ بوون
حہ زرتہ تی (ئہ بو بہ کرو علی کوی ئہ بو تالب و عہ بدوللای کوی مہ سعوبو
عہ بدوللای کوی عومرو ئہ بو زہری غہ فاری و میقداد و سالم و سہ لمانی فارسی و
زڈرانی تریش... ہند...

ئەو لە منە وە ھەر کە سیکیش پابەند نەبێت بە سوننەتی منە وە ئەو (لە من نیە)، ئەوجا خوا ئەو ئایەتە ی ھەناردە خواری وە^(۱)، فەرمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ﴾ (أَي يَا مَعْشَرَ

المُؤْمِنِينَ لَا تَحْرِمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَا لَدَّ وَطَآبَ عَنِ الْمَا كُلِّ وَالْمَشَارِبِ

وَلَا تَمْنَعُوهَا مِنَ الْأُسْتِمْتَاعِ بِمَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ مِنَ النَّسَاءِ) وَاقە: ئەو

کە سانە ی باوە پێتان ھێناوە بە و شتە چاکانە ی کە خوا بۆی ھە لال

کردوونە بێخۆن و لەخۆتان ی قەدەغە مە کەن و مە لێن (ھەرامە) چونکە

ھەرام کردن و ھە لال کردن لە دەست خۆدایە و نابێ کەس لە خۆیە وە بلی

، ئەو ھە لالە و ئەو (ھەرامە) بە تاییەت ئەو خۆشی و لەزەتە ی کە

خوای گەورە پێتان ی بە خەشیە وە و رەوای کردووە بۆتان لە بارە ی

ئافرەتانە وە. ﴿وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (۸۷)

(وَلَا تَجَاوَزْ وَالْحُدُودَ الَّتِي أَبَاحَهَا اللَّهُ لَكُمْ إِلَى ارْتِكَابِ الْحَرَامِ الْمَحْظُورِ فَإِنَّ اللَّهَ

تَعَالَى لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ الْمَجَاوِزِينَ حُدُودَ اللَّهِ) وَاقە: بە لام لامە دەن لە

ئەندازە لە م ھە لالانە ھە تا بکە و نە (ھەرام) ھە روە کو ئەو ھەندە بخۆن تا

نە خۆش بکە و ن، یان ئەو ھەندە رابوین لە گە ل خێزانە کانتان تا تووشی

دەردو نە خۆشی ببن، وَاقە: بە راستی خوا ئەو کە سانە ی خۆش ناوی کە

لە سنوور دە رێچن و خواری پاك و خۆش نە خۆن یان زیادە خواری

(۱) بېوانە تەفسیری/ جامع البيان/ المشهور بـ(تفسير الطبري) بەرگی/ ۱۰/ لا پەرە/ ۵۱۷/

و ھە روە ما/ زۆریە ی زانایانی ھە دیسیش (ریوایە تیان) کردووە و ھێناویانە.

بکن^(۱)، جا خوی گه وره ده فہرموویت: ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ (آی وکلوا مما أحل الله لكم وطاب من أنواع المأكَل والمشارب وأستمعوا بجميع المباح الذي رزقكم الله إياه بشرط أن يكون من كسب حلال وبوجه مشروح وخافوا ربكم الذي تؤمنون ببقائه) واتہ: له و پڼق و پوزیهی خودا پیی داون پیی به خشین به حالئی بیخون و له خوتانی (حرام) و قه دهغه مه کهن، وه خوتان له سنوور به زاندن و بی فہرمانی ئه و خویه بیاریزن که ئیوه باوه پتان پیی هیئاوهو، ئیمانتان هیه پیی.

(باسیک له سویندی له غوو که فاره ته کانیان)

(موفه سیره کان) ئه فہرموون کاتی ئه و دوو ئایه ته ی پيشوو هاته خواره وه بو خواردنی خواره مه نی پاک و پابواردن له گه ل ژنه کانیان ئینجا (نه صحابه کانی) پیغه مبه ر (ﷺ) ووتیان ئه ی پیغه مبه ری خودا چ شتی بکه ین ده رباره ی ئه و سوینده ی خواردوومانه نه چینه لای ژنه کانمان و خواردن و خواردنه وه ی خوش و پاک به تام نه خوین ئه و جا دواپی خوی گه وره وه لای دانه وه و فہرمووی ﴿لَا يُوَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ﴾ أي لا يواخذكم بما يسبق اليه اللسان من غير قصد الحلف كقولكم (لا والله وبلى والله... الخ) واته خوا لیتان ناگری و له

(۱) جا به پاستی (بزانن) خوا ده سندریتی که ران و سنوور به زینانی خوش ناویتی.

سوینده کانتاندا به سویندی که نیازی دلی له گه لدا نه بی و ، واته هر به زوبانه و له ناو دل دانه مه زراوه و، زه مان هه لکه وی وک بلیت، (نا والله - به لی والله) یان ئه لی والله له فلان شوینه بووم، یان ده لی: والله چوومه فلان شوین، والله فلان له وی نه بوو، والله فلان نه هاته وه، والله نانم نه خوارد، والله ده تکزیم، والله ئه وه ناکه م... هتد)، چونکه بیگومان خوی گه وره ده فهرموویت: ئه و جوړه سویندانه سه رزاره کین هر قسه یه و برپاری ناو دلی له گه ل نیه خوا لیتان ناگری و پی ی تاوانبار نابن، ﴿وَلٰكِنْ يُؤٰخِذْکُمْ بِمَا عَقَدْتُمْ الْاٰیْمٰنَ﴾ ۱۰۱ اي ولكن يؤاخذکم بما وثقتم الايمان عليه بالقصد والنية اذا حنثتم واته: به لام به و سویندانه ده تانگری و سزاتان ده دا که به دل گریبان ده دن و سویندی ته واو ئه خون به دل و به زوبان و له ناخی دلتنه وه، وه ناشیانبه نه سهر، ئینجا ئه بی ئه م جوړه سویندانه (که فاره تی) بو بدن و هه روه کو خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿فَكَفَّرْنَاهُ بِطَعَامٍ عَشْرَةَ مَسْكِيْنَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعَمُوْنَ اٰهْلِيْكُمْ اَوْ كَسَوْتُهُمْ اَوْ خَرَّيْرُ رَقَبَةٍ﴾ ۱۰۲ واته: ئه گه ر ئه و جوړه سوینده بشکیندریت وه فای پی نه کریت ئه بی (که فاره ت) و هو ی پی سرپینه وه ی شکاندنی ئه و سویندانه به م شیوه یه ئه نجامی بداو یه کیک له م سی کاره بکات:

۱- خواردن بداته (۱۰) ده هه ژار له و خواردنه ناوه ندیانه ی که ده بداته مال و مندالی خوی.

۲- یان (۱۰) ده که سی هه ژار بهرگ و پوشته بکات.

۳- یاخود (عہدئ) واتہ بہندہ یئ نازاد بکات، بہ لام نہ مړوکه ئہ مہ نہ ماوہ، خہ لک ہہ موو نازادہ و ئہ و جا خوای گہ ورہ دہ فہ رموویت: ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾ واتہ: ہہر کہہ سیئک ئہ وانہ ی نہ بوو دہ بیئ سیئ پوژان بہ پوژوو بیئ^(۱)، ئینجا ئہ مانہ ی کہہ باسکران تو لہ ی سویندہ کانتانہ تا کو تاوانہ کہ ی لہ سہرتان لابکہ ویئ و گوناہکار نہ بن ﴿وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ واتہ: پاریزگاری سویندہ کانتان بکہن، یان پاریزگاری بکہن بہم جوړہ کہہ سویندہ کہ تان لیئ کہوت کہہ فارته کہ ی بدہن، ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (۸۱) واتہ: نا بہم شیوہ یہ خوای گہ ورہ سنوورو ئایہ تہ کانی خویتان بؤ پوون ئہ کاتہ وہ، بؤ ئہ وہ ی سوپاسی ئہ و زاتہ بکہن لہ سہر نازو نیعمت و ئاسانکاریہ کان.

(چہ ند تیبینیہ ک)

زانایان ئہ فہ رموون، سویند سیئ جوړی ہہ یہ:

۱- ئہ و سویندہ یہ کہہ لہ غوہ و (باتلہ) ئہ میس ئہ وہ یہ (کہہ فارہ تی) بؤ نادریئ و جا بؤ نمونہ ہہ روہ کو لہ پیشہ وہ باسماں کرد بلئی (واللہ ... نہ وہ اللہ ... ہتد) ئہ و جا لہ بہر ئہ وہ کہہ ئہم جوړہ سویندانہ لہ ناخی دلہ وہ نہ بووہ و نہ یگوتووہ ئہ مہ نہ گوناہیان ہہ یہ و نہ (کہہ فارہ ت)،

(۱) یہ کہہ لدوای یہ کہہ، بہ لام (شافیعیہ کان) ئہ لئین مہرج نیہ بہ شوین یہ کدا بن و بہ لکو پہ وایہ ہہر بہ یں نابہ یینیش بیئت، (والحاصل) سیئ پوژہ کہہ تہ و او بکات..

واقه: نه توله.

۲- نه فهرموون: سویندی به درو (غه مووس) واته به درو سویند خواردن به نه نقه ست نه و جوړه شیان له بهر نه وهی گونا هو تاوانه که ی زور گه وره یه (که فاره تی) نیه مه گه ر هه ر ته نها (ته وبه) لای بباو په شیمان بیته وه له و کاره خراپه.

۳- سویندیکه (که فاره تی) بو دهری، نه میش نه وه یه که که سیك به دهستی نه نقه ست واته سویند نه خوا بو کردنی کاریک یان بو نه کردنی نه و جا له پاشان سوینده که ی لی نه که وی و نه شکینی دیاره نه م جوړه سوینده یان تاوانه که ی زور گه وره یه و مه زنه چونکه سویندی (غه مووس) یه کیکه له تاوانه گه وره کان^(۱)، ئینجا پیویسته خو منی لی بپاریزین و لی لاده ی چونکه پیغه مبه ریش (ﷺ) نه فهرمووی: (الکبائر، الإشرار بالله، وعقوق الوالدین، وقتل النفس والیمین الغموس، وفي رواية قال الیمین الغموس) قلت وما الیمین الغموس؟ قال التي ينقطع بها مال إمرئ مسلم هو فيها كاذب^(۲)، واقه: تاوانه گه وره کان هاو به ش دانانه بو خودا وه نازاردانی دایک و باوک، و کوشتنی که سی به ناهق وه سویند خواردنی به درو نادروست، وه له (پروایه تیکی) تردا نه فهرمووی (سویندی

(۱) پروانه: په رتوکی (تاوانه گه وره کان) له نوو سینی (عبدالرحمن مه لا طه عبدالعزیز)، لاپره/۱۲۰.

(۲) أخرجه البخاري (عن عبدالله بن عمر)، برقم/۶۶۷۰.

الغموس) ۛو سوڻنده ڪه به ۛنهقهست درؤى تيا دهڪات^(۱)، ڀان ۛنهفهرموؤ ۛهر ڪه سؤ سوڻند بخوات به درؤو پاستيش نهڪات بؤ ۛنهوہى مالى موسلمانئڪ به ناههق بخوات و ببات.

(باسئڪ له بارهى عارهق خواردنهوهو قوماربازى)

(موفه سیره ڪان) ۛنهفهرموون له پاش ۛنهوہى پهروهردگار فهرمانى دا به خواردنى ۛنهو شتانهى ڪه پاك و (حه لالڻ) چونكه نارهق و قومار وئنه ڀان له چهرخى (جاهليہت) واته نهفاميدا به پاك و خاؤئنى و هه لالڻ دائه نران جا بيگومان (حه لالڻ) ۛنهوہيه ڪه خوا (حه لالئى) ڪردبؤ (حه راميش) ۛنهوہيه ڪه خوا (حه رامى) ڪردبؤ ئنجا به و باوو پريارى ئاده ميزاد هيچ (حه پامئ) هه لالڻ نابؤ وه هيچ هه لائئڪيش (حه رام) نابؤ ۛنهوجا ههروههه بيگومان خواى گهوره ۛنهوانهئ (حه رام) ڪردووهو ههروههه هيچ ريگهيه ڪى نه هئشتووه^(۲)، بؤ هه لالڻ ڪردنيان ههروههه دهفهرموؤ:

(۱) سوڻندى (الغموس) ۛنهو سوڻنده ڪه به ۛنهقهست درؤى تئدا بڪات و بؤيهش ناوبراوه به (غموس) واته نوقمى تاوانى دهڪات ڀان خاوهنه ڪهى نوقمى ناو ناگر دهڪات).

(۲) پئشهوا (بوخارى) له ۛنهنهسى ڪوپى مالئكهوه (پهزائى خواى لئبيئت) دهلئت (شه پاب) گئڙ بووه له مالى (طه لحه) ، ئنجا نايهتى (حه رام) ڪردنى (شه پاب) هاته خوارئ ئنجا بانگدهر له (مهدينه) جاپى داو (طه لحه) پئى گوؤم بجؤده درئ بزانه ۛنهو بانگ و جاپدانه چى به؟ ڪه چوموه دهرهوه گوؤم پاگرت جاپچى ده بيگووت (شه پاب) واته مهئ (حه رام) ڪراوه ۛنهوجا (طه لحه) ووتى بڙؤ ۛنهو ڪوپه شه پابه بڙؤ وه منيش چوم شه پابه ڪه م پئشت سوپاس بؤ خوا).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ﴾^(۱)، (ای
 اِعلمُوا یا معشر المؤمنین اَنَّ الخمرَ والقمارَ والأنصابَ أي الأصنام
 المنصوبۃ للعبادة والأزلام أي القِداح الّتی کانَ أهل الجاهلیۃ یستقسمون
 بها کل هذه المذكورات نَجَسٌ وَقَدْ) **واته:** ئه ی ئه و که سانه ی باوه پرتان
 هیناوه و موسلمان بوون، ئه و جا بیگومان ئه و شه پابه ی ده یخونه وه و
 هه موو شتیك که سه رخوشتان بکات، وه کو (قومار) به هه موو
 جوړه کانیه وه، ئه و به ردانه ی که کراون به بت بو پهرستن و سه ربړینی
 چوارپی و مالاتیان له لا ئه کری به قوربانی ئه و پارچه دارانه ی که له
 شیوه ی تیر دابوون له سه رده می نه فامی دا پیی دابه ش ده کردن و
 به ختی خویان پیی تا قی ده کرده وه، جا بیگومان ئه وانه ی باسکران
 هه موویان پیسن نابی توخنیان بکه ون چونکه خوای که و ره
 ده فه رموویت: ﴿مَنْ عَمِلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَبَاهُ لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ﴾^(۱۰) **واته:**
 له کارو کرده وه ی شه یتانن و ئه یان پارا ینیتته وه بو ئیوه، دواپی ئیوه
 دوور بکه ونه وه له و شته پیسه و نزیکیان مه که ونه وه، بو ئه وه ی ئیوه له
 دنیا و قیامه تا پزگارو به خته وه ر بن ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ
 بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ **واته:** به پاستی شه یتان
 ده یه وی له پیگه ی (قومارو عه ره قه وه) دوژمنایه تی و بق و قینه بخاته
 نیوانتان، ﴿وَيُضِلُّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾^(۱۱) **واته:**

(۱) ای قَدْ رِجْسٌ/ واته پیسن و ناوه گدن و خوی لی بیارنن).

شەیتان ئەبەوئى لە یادی خواو لە نوێژکردن پێتان لى بگرئ و ئایە ئیوہ دەست لەو کارانە بەردەدەن؟ واتە دەبئ لەو شتانە دەست ھەلبگرن کە خوا (حەرامى) کردوون. ئینجا ھەزەرەتى عومەر (خوای لى رازى بى) ھەروەکو لەفەرموودە مشھوورە کەیداو ئەفەرمووئ: (ولہذا قال عُمَرُ لَمَّا سَمِعَ الْآیَةَ أَنْتِیہِنَا رَبَّنَا ائْتِہِنَا)

(ناگادارییەکی گەرنگ)

پیشەوا (أحمد) لە موسنەدا (پێوایەتى) کردووہ لە ئەبو ھورەیرەوہ (پەزای خوای لیبیت) ئەفەرمووئ: (عەرەق) واتە مەى سئ جار (حەرام) کراوہ ئەو کاتەى کە پێغەمبەر (ﷺ) تەشریفى ھاتە مەدینە خەلکە کە بە زۆرى مەشروبەت و مەیان دەخواردوہ وە سەرگەرمى قوماریازی بوون و ئەیان کردو پارە کەیان ئەخوارد، ئینجا پەرسىاریان لە پێغەمبەر (ﷺ) کرد ئەوجا لەم بارەىیوہ خودا ئەم ئایەتەى ھەناردە خواریوہ کە ئەفەرمووئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ (سورەتى البقرە، ئایەتى/۲۱۹)، واتە: لەبارەى عەرەق و قومارەوہ پەرسىارت لى دەکەن تۆ بلى ئەى (محمد) تاوانیان گەورەىو بو خەلکیش سودیان ھەى، ئینجا خەلکى گوتیان ھىشتان (حەرام) نەکراوہ لیمان ھەرچەندە خوای گەورە فەرموویەتى ﴿فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ بەلام ئەوان ھەر لەسەر ئارەق خواردن بەردەوام بوون ھەتا پۆژیک لەو پۆژانە پیاویک مەى خواردبووہ و سەرخۆش بوو پیش نوێژى دەکرد و لە پیش نوێژى کەیدا قورئانە کەى شیواندو تیکەل و

پیکه‌لی کرد، ئه‌وجا تائیه‌تیک له‌وه توندتر هات و فه‌رموی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ (سوره‌تی/ النساء/ تائیه‌تی/ ٤٣)، واته ئه‌ی کۆمه‌لی خاوه‌ن باوه‌پان به‌سه‌رخۆشی نزیک‌ی نیویژ مه‌بنه‌وه هه‌تا تێ ده‌گه‌ن چێ ده‌لێن، پاش ئه‌م تائیه‌ته‌ش خه‌لکه‌که هه‌ر ده‌یانخواره‌وه، به‌لام هه‌ولیان ده‌دا نه‌که‌وێته کاتی نوێژه‌کانه‌وه، دیسان خوای گه‌وره تائیه‌تیک‌ی سه‌خت‌تری ناردووه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ئینجا ووتیان کۆتاییمان پێ هێنا په‌روه‌ردگارمان^(١).

(پاشکۆ)

هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی تائیه‌ته‌کان ئه‌مه‌بوو که‌وا له‌حه‌زه‌تی عومه‌ر (په‌زای خوای لیبیت) ئه‌گێڕنه‌وه که‌وا فه‌رموویه‌تی خوايه‌گیان (مه‌سه‌له‌ی) عه‌ره‌قمان بۆ پوون بکه‌ره‌وه، ئه‌وه‌بوو تائیه‌تی (٢١٩) ی سوره‌تی (البقره) هاته‌خواری و ده‌رباره‌ی، ئینجا ماوه‌یه‌کی تر فه‌رموی خوايه‌گیان مه‌سه‌له‌ی عه‌ره‌قمان زیاتر بۆ پوون بکه‌ره‌وه ئینجا تائیه‌تی (٤٤) ی سوه‌تی (النساء) نازل بوو ئه‌وجا بانگیان داو قامه‌ت ده‌کرا دواتر ئه‌وه‌ی سه‌رخۆشه‌ نه‌یه‌ت بۆ نوێژ، به‌لام هه‌زه‌تی عومه‌ر

(١) چونکه بێگومان که‌وابوو (هه‌رام) بوونی (مه‌شریبا و) قوما/ به‌سی قوناغ دا تێبه‌پیوه/ مه‌روه‌کو له‌پیشه‌وه ئاماژه‌مان پێک‌کرد.

(پره‌زای خَواي لَيِّبَت) جاری‌کی تر فہرمووی خواہہ گیان زیاتر مہ سہ لہ ی
 عہرہ قمان بَو پوون بکہرہ وہ، ئیتر ئہ وہ بوو ئایہ تی (۹۰-۹۱) لہ
 سوورہ تی (المائدة) ہاتہ خوارِی، کہ خَواي گہرہ بہ یہ کجاری عہرہ ق و
 قومارو بت و پہیکہرو ہہ موو شتیکی نادر ووستی (حہرام) و قہ دہ غہ کرد
 ئینجا کاتی خویندرایہ وہ بہ سہر ئیمانداران دا ہہ موویان گوتیان (إِنْتَهَيْنَا
 يَارَبُّ) ئیتر وازمان لَیْہِینا وہ، ئہ و جا بہ سہ دان گوزہ و کوپہ ی عہرہ قیان
 رشتہ سہر (شہ قامہ کان) و خہ لکہ کہ بہ تہ واوی وازیان ہینا، ئہ و جا خَواي
 گہرہ جہخت لہ سہر (حہرامی شہراب و/ قومار) دہ کاتہ وہ و، ہہ رہ ہا
 ہہ پہ شہ ی توند ئہ کاتہ سہر ئادہ می زاد و ئہ فہرمووی: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا﴾ و اتہ: ئہ بی بہ ہر دہ وامی گویراپاہ لَی خوا بن
 و ہہ رہ ہا بہ فہرمانی پیغہ مہر (ﷺ) بن و وہ خوتان دور بگرن لہ
 قہ دہ غہ کراوہ کان ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ
 ۹۲﴾ ئہ و جا لہ پاشان ئہ گہر لہ قسم دہرچوون، و پووتان لہ
 ناموزگاریہ کانم و ہر گپرا، دہ بی بزائن کہ پیغہ مہر (ﷺ) جگہ لہ
 پاگہ یاندنی (وہ حی) و پہ یامی خوا ہیچی تری لہ سہر نیبہ جا بیگومان
 سزاو تولہش ہہر بہ دہستی خواہہ.

(باسیکی گرنگ)

ئیین و جہریر لہ عہدوللای کوپی عہباسہ وہ (خوا لَیْیان پازی بیت)
 ئہ گپرتہ وہ و دہ لَیت کاتی ئایہ تی (حہرامکردنی) مہ شرویات و مہ ی ہاتہ
 خوارِی (ئہ صاحبہ کانی) پیغہ مہر (ﷺ) ووتیان ئہ ی پیغہ مہری خوا

(۳) باشه نه وانه مان که (مه شرویات) واته عارهق خور بوون و نیستاکهش مردوون چی بکن؟ نه و جا بؤ وه لامی نه و پرسیاره نه م نایه ته نازل بوو: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا﴾ واته: نه و که سانه ی باوه پی ته واویان هه بوو، موسلمان بوون و کرده وه ی چاکیان کردوه (عه ره قیشیان) واته مهیشیان خورادبوو هیچ گوناھو تاوانیکیان له سهر نییه که پیش قه ده غه کردن مردن، ﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا وَّءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ واته: به مه رجی نیستا خو بپاریزن و باوه پیان هه بی و کرده وه ی چاک نه نجام بدهن ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا وَّءَامَنُوا﴾ واته: پاش نه وه ده وام بکن له سهر ته قواو خو پاریزی و ئیمان له به ینی خویان و خه لکدا ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا وَّءَامَنُوا﴾ واته پاش نه وه یش ته قوا ی خودا بکن و کرده وه ی چاک له به ینی خویان و خودا جا بیگومان مامؤستا (مه لا عبدالکریمی مدرس) له ته فسیره که یدا^(۱) نه فه رمووی: واته ئیمان و ته قواو کرده وه ی چاکه (یه که م) پله واله لای نه فسی خو یا (دووه م) پله و له به ینی خو ی و خه لکدا (سیه م) پله له به ینی خو یان و خودای ته عالا دایه، هه روه ها هه ندی له (زانایان) فه رموویانه: ته قواو ئیمانی پله ی یه که م بؤ نه و زه مانه پیشووه یه که شهراب (هرام) نه کراوه و (قومان) باو بووه له ناویاندا، وه پله ی دووه م بؤ زه مان ی پاشتره که

(۱) بپوانه (ته فسیری نامی) بؤ قورنانی پیرۆز، له دانانی (مامؤستا مه لا عبدالکریمی

مدرس)، بهرگی/۳، لاپه ره/۹۶.

ٲوانه ٲه رامڪرون وه ٲلهی سٲهه ٲو دهوام و ماناوهیه لهسه ر ٲو

ٲاله ٲاشه هه ٲا ٲه مرئ، ﴿وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۹۳) واته: به ٲاسٲی

خوای گه وره ٲیاو ٲاکان و ٲاکه که رانی خوٲ دهوی، جا بیگومان له بهر
گرنکی ته قواو ٲیمان ٲوو که ٲه ونده جاره خوای گه وره له ٲایه ته که دا

هه ردو کیانی دو ٲات کرده وه، فه رموده ی خوای مه زن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا لِيَبْلُوَكُمْ اللّٰهُ بِشَیْءٍ مِّنَ الصَّیْدِ تَنَالُهُ اَیْدِیْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَن

يَخَافُهُ بِالْغَیْبِ ؕ فَمَنۢ اَعْتَدَىۢ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ اَلِیْمٌ﴾ (۹۴) زور به ی

(موفه سیره کان) وا ده گٲرنه وه که ٲیغه مبه ری خوٲه ویستمان (ﷺ)

له گه ل کومه ٲیک له ٲه صٲابه کانیدا له سالی هه وه می کو ٲیدا

ته شریفیان ٲوویان کرده مه که ٲو ٲه نجامدانی (عومره) له

(خوده بیبه) دا له ٲیگادا ژماره یه کی زور له هه یوانی کیوی و ٲالنده و

ته یرو توار به ٲیو خیوه ته کانیداندا ٲه گه ٲان و ٲه سو ٲان به جو ری تیرو

ٲمیان ٲی ٲه گه یشت و وه نی ٲیر کردنیان ٲاسان ٲوو ٲه گه ر

بیانکوشتبایه، ٲه و جا به ٲونه ی ٲه وه ٲه ٲایه ته هاته خواره وه،

فه رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوَكُمْ اللّٰهُ بِشَیْءٍ مِّنَ الصَّیْدِ تَنَالُهُ

اَیْدِیْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنۢ يَخَافُهُ بِالْغَیْبِ ؕ واته: ٲه ی ٲه و که سانه ی

ٲاوه ٲتان هیٲاوه به خواو به ٲیغه مبه ر (ﷺ) ٲاش بزائن که خوا ٲاقیتان

ده کاته وه به وه ی که ٲاویکتان ٲو ٲیک ٲه خات که به ده ست بیگرن یا به

ٲم و تیر لیی ٲه دهن و ٲه یگرن، ٲه مه ش بزائن که خوا ٲه یه وی بزانی کی

باوه پی به خوا به تینه و لیئی نه ترسی و فرمانه کانی به جی نه هیئی و کی گوی ناداته فرمانه کانی خوا هه روه ها به جی نا هیئی و له خوا ده ترسی و ده ست بۆ هیچ کام له و گیاندارانه نابات له بهر نه وه ی له ئیحرامدایه ، ﴿فَمَنْ أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۹۷) **واته:** هه که سی پاش نه و (نه هییه) واته ده ستریزی بکات بۆیان یان بۆ نه و گیاندارانه نه وه سزایه کی سهخت و به نازاری بۆ هه یه له پۆژی قیامه تدا.

(نیچیر کوشتن له بن ئیحرامدا هه راهه و قه ده غه یه)

خوای که وره ده فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ **واته:** نه ی نه و که سانه ی باوه پتان هیئاوه هه تا له (ئیحرامدان) هیچ جوړه نیچیریکی کیوی مه کوژن^(۱)، نه و جا چ گوشت بخوری یان نه خوری ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾ **واته:** هه که سی له ئیوه نیچیریکی کوشتبی به (عه مدهن) **واته:** به نه نقه ست و بزانی له ئیحرامدایه و قه ده غه یه کوشتنی نیچیر، ئینجا دواپی پیویسته له سه ر نه و که سه تۆله و پاداشتی وینه ی شتی بی کوشتبی له چوار پیکان وه کو (و شترو مه پو بز و مانگا و) شتی تر... وه ده بیئت دوو که سی پاستگو شایه تی بدهن که نه و گیانداره ی سه ری ده بریئت وه کو نه و گیانده ره یه که کوشتویه تی فورسه و به قیمهت

(۱) جگه له وانیه که دروسته بکوژین وه کو (سه کی هارو کورگ و نه و پینچ فه واسیقه ی) له (حه دیس) ناویان هاتوه و پنگا به کوشتنیان دراوه، (وه کو مارو، دووپشک و، کولاره و، قه له پره ش و، مشک و) ... نه وه ی زیانبه خس بی.

هاوسه نگی به کن، ﴿هَذَا بَلَّغَ الْكَمْبَةِ﴾ واته: نهو (که فاره ته) بهینتیه
 هه ریمی که عبه ی پیروز، و هه ر له ویش سه ری بیری و بیداته هه ژاران و
 موسته هه قان ﴿أَوْ كَفَّرَهُ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾ واته: یان که فاره تی بدا که
 بریتیه له نرخ ی نهو (هه یوانه) به خوارده مه نی و بیدا به هه ژاران، یان
 هه ژاری مشتی خوراک، ﴿أَوْ عَدَلَ ذَلِكَ صِيَامًا﴾ واته: یان به نه ندازه ی
 نهو نیچیره چهنه پوژئی به پوژوو بن وه به م شیوه یه له باتی هه موو مشتی
 پوژئی به پوژوو بی، ﴿لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهٖ﴾ واته: تا توله ی نهو
 سه ریچییه ی خوی بجیژی ﴿عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ﴾ واته: بیگومان خودا
 خوش بووه له وه ی که پیش پرس پیکردن که پیغه مبه ر (ﷺ) له کاتی
 (نیجرام) دا نیچیرتان کوشتون نه وه خوی میهره بان له سه ر نهو
 کاره تان سزاتان نادات^(۱)، ﴿وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ﴾ واته: هه ر
 که سیک بجیته وه سه ر باری نیچیر کوشتن دوی حه رام بوونی خوا توله ی
 لی ده کاته وه و له بهر نه وه ی (حوکم) و یاسای شکاندووه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ
 ذُو انْفِقَامٍ﴾ ۱۰ واته: به راستی خوا زور به ده سه لات و توله سینه و
 سه زای گرانی نه دا له پاشه پوژداو خوا زور به هیزو (غالبه)، خاوه ن
 توله کردنه وه یه له و که سانه ی به رده وامن له سه ر گونا هکردن

(۱) هه روه ها (پروایه ت) کراوه له عومره ی (حوده یبیه) دا که ره کتویه ک ده رکوت نه و جا
 (أبو اليسرى) به و په ی که له لای بوو لیداو کوشتی ئینجا له باره یه وه نه م نایه ت
 (نازل بوو) به لام له پاشان (أبو اليسر) عه فوو کراو خوا لیتی خوش بوو.

دروست و په‌وايه راوی ده‌ريا نه‌گه‌رچی له‌بن ئیحرامیشدا بن؟

جا خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ،
مَتَعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ﴾ ﴿١٦﴾ أَيُّ أَحِلَّ لَكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ صَيْدَ الْبَحْرِ سَوَاءَ كُنْتُمْ
مُحْرَمِينَ أَوْ غَيْرَ مُحْرَمِينَ، وَمَا يُطْعَمُ مِنْ صَيْدِهِ كَالسَّمَكِ وَغَيْرِهِ مَنْفَعَةً وَقَوَاتًا
لَكُمْ وَزَادًا لِلْمُسَافِرِينَ يَتَزَوَّدُ مِنْهُ فِي أَسْفَارِهِمْ) واته: (حه‌لال) و په‌وايه ئه‌ی
خه‌لکینه بۆ ئیوه نیچیری ده‌ریا یانی پاوکردنی گیان له‌به‌رانی ده‌ریا
بۆتان (حه‌لاله) و ئیتر له ئیحرامدا بن یان نا ئه‌و (ته‌عام) و خوراکه یان ئه‌
گیانله‌به‌رانه ماسی بیت یان هه‌ر گیان له‌به‌ریکی تربی له‌سه‌ر شیوه‌و
شکلی ماسی بی په‌وايه بۆ ئیوه تا ببیته پزق و پۆزی و بزئوی ئیوه‌و،
پییواران و هه‌موو کاتی که‌لکی لی وه‌ریگرن ﴿وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا
دُمْتُمْ حُرُمًا﴾ (أَيُّ وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ مُحْرَمِينَ) واته:
قه‌ده‌غیه و حه‌رام کراوه له‌سه‌رتان نیچیری کیوی و وشکایی تا له
ئیحرامدا بن وه‌ ئه‌فه‌رمووی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾
﴿١٦﴾ أَيُّ خَافُوا اللَّهَ الَّذِي تَبْعُونَ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَجَازِيكُمْ عَلَى
أَعْمَالِكُمْ) واته: بترسن و خۆتان بپاریزن له‌و خوایه‌ی که‌ هه‌ر بۆلای ئه‌و
کوئه‌ کرینه‌وه‌و ئه‌گه‌رینه‌وه‌و (حیساب) و لیپرسینه‌وه‌تان له‌گه‌ل ئه‌کا
له‌چاکه‌و له‌خراپه‌دا.

پله و پایی که عبهی پیروزو مانگه کانی (اشهر الحرام)

ئه وجا هه روه ها خوی گه وره پله و پایه ی که عبه و مانگه کانی که به (اشهر الحرام) به ناوبانگن و شه پرکردنیان لی حرامه و قه ده غه یه له

ثایینی پیروزی ئیسلامدا ، ئینجا خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿جَعَلَ

اللَّهُ الْكُفْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ﴾ واته: خوی گه وره خوی

برپاری داوه که (بیت الحرام) ببیته هوی هه ستانه وه و بوژاندنه وه خه لکی

ئیماندار چونکه کردویه تیه شوینیکی هیمن و دلنایایی و جیگای

به جیهینانی کاری ثایینی و کاری ژیان که له و شوینه پیروزه ترس

نامینی و خوا په رستی و بازرگانی لی ئه کهن، هه روه ها حه جابه کانیش

پووی تی ئه کهن و به رامبه ری پائه وه ستن و نویرتی لی ئه کهن و له خوا

ئه پارینه وه، چونکه پووگه ی هه مو ئیسلامه و ﴿وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ

وَالْقَلْبِدَ﴾ واته: خوی په روه ردگار ئه و مانگانه ی که شه پرکردنیان تیدا

(حرامه) و قه ده غه یه که مانگی (ذو القیعدة، و ذو الحجة، محرم، و

رجب)ن خوا کردونیه هوی دلنایایی و هیمنایی که س له و مانگانه

ده ستریزی ناکاته سه ر که س، هه روه ها کاری ژیانیا ن به چاکی ده پروات

واته: ئه و چوار پییانه کراوه ته ملیان نیشانه یه ک که بو (که عبه)

ئه بردری، یانی ئه و ووشرانشه که گه ردنبه ند ده کریته ملیان و ئاماده

ده کرین بو خوا ﴿ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي

الْأَرْضِ﴾ واته: ئه وه ش بو ئه وه یه که چاک بزنان و دلنیا بن که خوی

گه وره ناگاداری هه موو شتی که له ئاسمانه کان و ناگاداری هه موو شتی که
 له زهوی دا، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (۹۷) واته: به پرستی خوی
 گه وره به هه موو شتی که زانایه و ناگاداره و هیچی لی وون نابی،
 ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۹۸) واته:
 چاک بزانی خوا سزای زور به تینه و به نیسبت (کافر) و سه ریچی
 که رانه وه توله سینه ریکی زور به زه بره، وه به نیسبت خاوهن باوه پان
 گونا ه پۆشه و دلوفان و میهره بانه به رامبه ره و گونا هانی له پیشدا
 کردوویانه، دوی په شیمان بوونه وه و (ته و به) کردنیان له ووتانه ﴿مَا
 عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلَعُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ (۹۹) واته:
 پیغه مبه ر (ﷺ) چی له سه ره جگه له گه یاندنی ئایینی خوداو پیشاندانی
 ریگی راست بو ئاده میزاد هه روه ها بزانی پیغه مبه ر (ﷺ) به پرسیاریش
 نیه له کاری ئیوه به لکو ئه مانه له ده ست خوییه چونکه بیگومان
 پیغه مبه ر (ﷺ) ته نیا راگه یاندنی فره مانی خوی له ده سه ته پییان
 رابگه یه نی هه رچی ئیوه بیکن به ئاشکراو به نهینی خوی گه وره
 هه مووی ده زانی و ناگاداره.

(پرسیار بی که لك مه کهن)

مه روه ها (واحیدی) ریوایه تی کردووه له جابره وه (ره زای خوی لیبت) له پاش نه وه ی که خودا عه ره قی قه ده غه کرد ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) پوژیک باسی زهره رو زیانی (عاره قی) کرد جا نه عرابیه ک عه رزی پیغه مبه ر (ﷺ) کردو گووتی نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) من به هوی بازگانیه وه به زوری مامه له ی (عاره قم) کردووه مه روه ها مالکی زورم له و پیگه یه وه ده ست که وتووه، ئایه سوودو که لکی هیه بوم نه گه ر نه و ماله له پیگه ی خودادا سه رف بکه م^(۱)، پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رموی له وه لامی نه و نه عرابیه دا نه خیر خودا ته نها و به س شتی پاک وه نه گری ئینجا نه م ئایه ته دابه زی وه هندی (موفه سیری) تر نه لئین نه م ئایه ته هاته خواری به هوی نه وه وه له کاتیکدا که موسلمانان ویستیان ده ست دریزی بکه نه سه ر (حه جاجه کانی) یه مامه دا له زه مانی (کوفر) و بی باوه پیدا هاتبونه (حه ج) و مالی خواو ویستیان بیانکوژن و ماله که یان لی بسینن به زور ئینجا خوی گه وره نه م ئایه ته ی نازل کردو (نه ی) کرد له م کاره نامه مواره، نه و جا خوی گه وره فه رموی: ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ﴾^۲ واته: نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) پییان

(۱) له (ریوایه تیکی) تردا کابرای نه عرابی پرسی له پیغه مبه ر (ﷺ) من دارایی زورم کوکرده وه به بازگان ی کرین و فروشتنی ئاره ق ئایه له به رستنی خودا به کاری بینم سوود به خش نه ی، پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رموی: نه گه ر حه ج و جه نکیشی پی بکه ی له به ر خوا سوودو قازانجی باله میشوله یه کی نه .

بلی شتی پاک و پیس (وهك يهك نین) و نابن به یهك له هیج بابه تیكددا
 هرچه نده ئه و ماله پیسه یان ئه و شته پیسه بتخاته (تهعه جوب) و
 سه رسامیه وه له بهر زوری یا هرچه نده بتخاته شادومانیه وه له بهر
 زوری، چونکه بیگومان پیشینان گوتوو یانه (تاقه دیناریکی حه لال و
 زه لال) باشته له (۱۰) ده دیناری (حرام) وه ههروه ها فهرموویانه تاقه
 نوژیکی به (خشوع) و (خضوع) باشته له (ده) نوژیکی بی (خشوع و
 خضوع... هتد)، جا خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَى

الْأَلْبَسِ لَكُمْ تَفْلِحُوا﴾ (۱۰۰) واته: که وابوو گشتان له خوا
 بترسن و پوو له خوا بکن و کاری چاک ئه نجام بدهن و خۆتان بپارێزن
 له (حرام) و قه ده غه کراوه کان ئه ی ئه و که سانه ی خاوهن هۆش و عه قلن
 به لکو بۆ ئه وه ی پزگارتان ببی له ئازاری هه ردوو جیهان.
 (پاشکو)

(موفه سیره کان) له بن سیبهری ئه م ئایه ته پیرۆزه دا هه ندی
 ئامۆزگاریان خستۆته بهرچاوی موسلمانان و ئه فهرموون ههروه کو
 (ئایه ته که) له پیشه وه دا ئاماژه ی بۆ کردووه و ئه فهرمووی: (ئهی
 خاوهن باوه پان ئیوه خۆتان له خراپه و مال و سامانی (حرام) به دور
 بگرن و خۆتان بپارێزن وه به ته واوی له خوا بترسن و تاکو له ژیا نتان
 سه رکه وتوو بن و بگه نه په زامه ندی خوا، ئه مه ش بۆ ئه وه یه که مرۆف
 جیاوازی بکات له نێوان چاکه و خراپه و، حه لال و حه رام و پیاو چاکان و
 پیاو خراپان ههروه کو خوی گه وره ش له ئایه ته که ی پیشوو پوونی

کرده وه فه رموی مالیکی که می (حه لال) چاکتره و پاشترو به به ره که ت
تره له مالیکی زوری پیس و حه رام، هه روه کو حه زرت (ﷺ)
ده فه رموی: (مَا قَلَّ وَكَفَى خَيْرٌ مِّمَّا كَثُرَ وَالْهَى) رواه أحمد، واته: نه وه ی
که مه و پیویستی جی به جی ده کات چاکتره له وه ی زور سه رقالت ده کات،
یان نه گه ر مال و سامانت زور بوو (مه شغوولت) ده کات له خواپه رستی
و، هه روه کوو له (شه رحی) فه رموده که واه نه لی.

(شتی نادیار زوری لی مه کوئنه وه و پرسپاری بی فائیده له پیغه مبه ر (ﷺ) مه که ن)

(موفه سپره کان) نه فه رموون هه ندی له هاوپییه کانی پیغه مبه ر (ﷺ)
پرسپاری زوریان له پیغه مبه ر (ﷺ) نه کرد هه ر به کیان له بابه تیکه وه
به جوئی پیغه مبه ریان ماندوو نه کرد، چونکه نه گه ر وه لامی هه ندی شتی
بدانایه وه، واه بو توشی (عه یب) و عارو شوریه یی بوونایه و، ئینجا
پیغه مبه ر (ﷺ) هه ندی جار خوی کر ده کردو چونکه نه و پرسپاران
زوریشیان پیویستیان به وه لامدانه وه نه بوو، چونکه بیگومان خوی
که وره له پیش ترا فه رموی ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ واته: نه رکی
سه رشان پیغه مبه ر (ﷺ) ته بلیغ و پاگه یاندنه و به س، هه روه کو خوی
که وره له م باره یه وه ده فه رموی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَن
أَشْيَاءَ إِن بُدَّ لَكُمْ سؤُوكُمْ﴾ (أي لا تسألوا الرسول عن أمور لا حاجة
لکم بها إن ظهرت لکم ساءتکم) واته: نه ی نه و که سانه ی باوه پتان به

خواو به پیغه مبهری خوا (ﷺ) میناوه له و شتانه له پیغه مبهر (ﷺ) مه پرسن ، چونکه نه گهر بوتان پوښ بکړیته وه غه مبارو ناپه حهت ده بن چونکه شوره یی و نازاری تیدایه بو ئیوه ﴿وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ﴾ واته: نه گهر ئیوه پرسیری لی بکه ن له و کاته دا که قورئان بنیردریته خواره وه، وه لایمی نه و شتانه تان بو دهر نه که وی، که واته ئیوه نازاری خوتان مه دهن بو پرسیری هیچ شتی ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ (۱۰۱) واته: خوا له پرسیاره پیښووه کانتان خوش بووه و له گوناوه کانتان خوش نه بی، چونکه لیږورده یه، به مه رجیک دوا یی مه چنه وه بولای نه و پرسیارانه، چونکه خدا خاوه ن حلیم و که پره مه، واته (خوا ی مه زن) له سه رخوو به (ته حه مووله) و زور به حه و سه له یه.

(باسیکی گرنګ)

خوینه وارانې نازیزم / جه ماوهری زانایانی ئیسلام / نه فهرموون پرسیار کردن بو پوونکردنه وه ی (حوکمی) شهرعی و (موجهل) و مانای ناشکرای له قورئاندا درووسته و پره وایه، وه کو پرسیار کردن له باره ی فیږبوونی (پوکنه کانی) ئاینی ئیسلام و یا (شهرت) و مهرج و نادابه کانی نویژو پوژوو و زه کات و حه ج و پیویسته کانی به هه موو شیوه یه که وه

دروسته و په وایه و گومانی تیدا نیه^(۱)، یان بۆ نمونه وه کو پرسیار کردن و داواکردنی هاتنه خواره وهی ئایه ته که ی سورته ی به قهره و ئه م جوړه شتانه دروسته و په وایه له ئایینی پیروزی ئیسلامدا، به لام نه ک پرسیار کردن له شتیځ که (سوود به خش) نه بی یان پرسیار کردن له باره ی (حوکمی) مه سه له یه ک که قه ده غه و حه رام نه کرابی یا خود نه کراوه به ئه رک به سهر شانی موسلمانانه وه، وه یان ئه و شته وانیه پرسپاری لی بکری واجب و پتویست نیه پرسپاری لی بکری یان بیگومان که پرسپار کردنه که ئه بیته باریکی گران و قورس له سهر شانی موسلماناندا، ئه و جا به راستی ئه و جوړه پرسپار کردنانه قه ده غه یه و (حه رامه) له شهریعتی ئیسلامدا، جا بۆ نمونه هه روه کو ئه گپرنه وه له عه بدوللای کوپی عه باسه وه (خوایان لی پازی بیت) ئه لی به کیځ له پیغه مبهری (ﷺ) پرسپاری من کوپی کلیم (چونکه له و کاته ئه یان گووت کوپی به کیځی تره) ئینجا پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی (أَنْتُ إِبْنُ حُذَافَةَ) واقه: تو کوپی حوزافه ی، ئه و جا دایکی (عبدالله) که ئه و قسه یه ی بیسته وه به عه بدوللای گووت (پۆله له تو م سهرشیت تر نه دیوه) که ئه و پرسپاره ت

(۱) به لکو ته نیا پرسپاری یاسای ئایینی پیروزی ئیسلام و خوا به رستی و خواردن و خواردنه وه و ئه و کارانه ی که په یوه ندیان به کاروباری (ژیا نه وه) هه یه بیکه ن، بۆیه خوا ئه فهرمووی ئه ی ئه وانه ی باوه پتان به خوا به پیغه مبهرو فهرمانه کانیا ن هیتاوه و موسلمانن پرسپاری ئه و جوړه شتانه مه که ن که ئه گه راستی ئه و شته تان بۆ ده رکوه ی تووشی ناخوشی و نا په حه تی خراب ده بن، هه روه کو له پیغه وه ئایه ته که (ته فسیر) کراوه.

کردوه ئایه تو له دایکت دلتیا بووی که کرده وه یه کی وای نه کردبی که (ژنانی پیش ئیسلام) ئه یانکرد؟ ئینجا ئه و کاته تو له ناو خه لک سه ر شوپو ریسوا ده بووی، یان زۆربه ی (عوله مایانی / حه دیس) ده گیرنه وه کاتی که پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: (یا أیها الناس إن الله قد کتب علیکم الحجَّ فحُجُّوا) واته: ئه ی خه لکینه خوای گه وره (حه جی) له سه ر ئیوه (فه رن) کردوه ئیوه ش (حه ج) بکه ن، ئه و جا پیاویک گووتی (یا رسول الله) ئایه هه موو سالتیک؟ پیغه مبه ریش (ﷺ) بیده نگ بوو، هاتا کابرا (سیّ جار) پرسیاره که ی کرده وه ئه وسا فه رمووی: (وازم لی بهینن و ئه وهنده پرسیار مه که ن چونکه خه لکانی پیش ئیوه بویه تیاچوون به ووی پرسیارکردنی زۆریان له پیغه مبه ره کانیان و سه رپیچیان کرد من کاتی فه رمانی شتیکم پیدان چهنده تان توانی ئه نجامی بدن به لام ئه گه ر قه ده غه ی شتیکم لی کردن وازی لی بهینن، جا خوای گه وره ئه فه رمووی:

﴿ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴾ ۱۰۲ واته: به راستی خه لکانیک پیش ئیوه پرسیاریان له و جوړه شتانه له پیغه مبه ره کانیان کرد که وه لام درانه وه (کافر) بوون، واته بی باوه پ بوون و له پئی ده رچوون و په فتاریان پئی نه کرد، ئه و جا بو نمونه گه له که ی صالح پیغه مبه ر (ﷺ) داوای ووشتریکیان کرد له (به ردیک) بۆیان بیه ده ره وه، وه له پاشان به و (موعجیزه ی) خوا دابووی به صالح پیغه مبه ر بۆیان کراو به لام له ئه نجامدا (حوشتره که یان) گوشت و باوه ریان پئی نه کرد هه روه ها وه کو (موفه سیره کان) ئه فه رموون (به نی ئیسرائیلیه کان) داوای پاشایان کرد که خودا پاشایه کیان بو دیاری بکات

ئەوجا كە پاشايان بۆ ديار كراو پىنى پازى نەببون هەتا فەرزو پىويست
 كرا لەسەريان وە هەروەها (قەومى) عيسا پىنغەمبەر (ﷺ) داواى خەوان
 و (مائىدەيان) كرد و ئىنجا بە (موعجىزە) بۆيان هاتە خوارەو وە كەچى
 پاش هاتنە خوارەو بوو بە ھۆى (فیتنەو) ئاشووب وە لەناو خۆدا بوو
 بە ھەرايان و تىكچوون، ئىنجا ئىوھش لەسەر ئەم جۆرە پرسىيارە دەوام
 بكن تووشى ناپرەحەتى و (فیتنە) دەبن.

(باسىك لەبارەى مانای بەھىرەو سائىبەو وەصیلەو حام)

جا خواى گەرە دەفەرموویت: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا
 وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ﴾ قَالَ الْمَفْسِرُونَ كَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ أُنْتُخِبَتِ النَّاَقَةُ
 خَمْسَةُ أَبْطُنٍ آخَرُهَا ذَكَرٌ بَحَرُوا أَذْنُهَا أَيْ شَقَوُهَا وَحَرَّمُوا رُكُوبَهَا (وہي
 البحيرة) وكان الرجل يقول إذا قَدِمْتُ مِنْ سَفَرِي أَوْ بَرِئْتُ مِنْ مَرَضِي
 فَنَاقَتِي (سائبة) وَجَعَلَهَا (كالبحيرة) في تحريم الإنتفاع بها وإذا ولدت الشاةُ
 أُنْثَى فَهِيَ لَهُمْ وَإِنْ وَلَدَتْ ذَكَرًا فَهُوَ لِأَهْلِيهِمْ وَإِنْ وَلَدَتْ ذَكَرًا وَأُنْثَى قَالُوا
 وَصِلَتْ أَخَاهَا وَهِيَ (الوصيلة) وإذا أُنْتُخِبَتْ مِنْ صُلْبِ الْفَحْلِ عَشْرَةُ أَبْطُنٍ
 قَالُوا قَدْ حُمِيَ ظَهْرُهُ وَهُوَ (الحام) فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ أَبْطُلَ هَذِهِ الْعَادَاتُ
 كُلُّهَا فَلَا (بحيرة وَلَا سائبة وَلَا وصيلة وَلَا حام) ، واقه: (موفەسىرەكان)
 ئەفەرموون خواى مەزن ئەم كەردەوانە كە (جاهىلىيەكان) پىش ناردنى
 ئىسلام ئەيانكرد ئەو شتانە لە ئاينى پىروژا بىيار نەدراو وەكو (بحيرة)

واته نهو (حوشتره) كه گوچكه كهى ده قلیشیننه وه، کاتیک كه پینچ
 سكه كه كاو ناخیره كه یان نیر بوايه، به په لایان نه كردو هیچ سودیکیان لی
 وهرنه نه گرت، ده بوايه هیچ كه سى سواری نه بوايه و كه س شیره كهى
 نه دوشى بوايه و باریشیان نه كرد بایه هه روه ها نه یانده هیشت كه س باری
 لی بنی به مه یان ده گوت (به حیره) دووهم (سائبه) نه وه بوو كه سیك
 نه یوت (نه گهر له و نه خوشیه چاك بوومه وه یان له و (سه فهره مدا) پرزگارم
 بى و بگه ریمه وه، مهرج بیت نه و وشتره م (سائیه) بى و یان بوخوى
 به په لای بى و نابى هیچ سودیکى لی وهر بگری یان (سائیه) به حوشترى
 نه لاین نه زانه كان به په لایان نه كرد و بوخوى بله وه پى نه و جا هه ركاتی
 (ده) به چكه ی بواى هه موویان مى بونایه نه یان كرد به به شى
 (به كانیان)، ئینجا ده بواى هیچ كه س باری نه كردایه و سواری نه بو بى و
 سودیشى لی وهرنه گرتایه، (وصيله) ش به هه موو وشترىك نه لاین ده ست
 بكات به (نووسكه) نووسك یان (وه سیله) به مه پى یا بزنى نه لاین به
 جارى دوو به چكه ی نیرو مى ببوايه، (عه ره به جاهلیه كان) عاده تیان
 وابوو، نه گهر به ته نها به چكه ی نیره ی ببوايه نه یان كرد به به شى
 خواكانیان به لام نه گهر به چكه ی میینه ی ببوايه نه یان كرد به به شى
 خویان به لام نه گهر به به كجار دوو به چكه ی ببوايه به كیکیان نیرو نه وى
 تریان مى بوايه نیره كه یان سه ره بپى و نه یان گوت نه مه (لكاوه) به
 برای خویه وه (حام) یش واته به و (فه حله) حوشتره نه لاین كه به هیزه و
 نیره (عه ره به جاهلیه كان) عاده ت و ده ستوریان وابوو كه نه و (حوشتره)
 ماده م له پشتی نه و حوشتره (۱۰) ده سه ر حوشترى لی په یدا ببوايه،

ئینجا سەریان نەئەبڕی و وازیان لێ ئەهێناو لە ئاوو لەو پگا نەیان ئەگیرایەو، ئەین ووت ئەمە پارێزراوی پشتی خۆیەتی ناو ئەبرا بە (حامی) واتە خۆ پاراستوو لەسەربرین، ئینجا کاتی که ئایینی پیروزی ئیسلام هات ئەمانە ی هەموو پەت کردەو بە پوچ و بەتالی دانان و، ئەوانە پەییوەندییان بە (ئاینەو نیهو)، ئەم چوار جۆرە ووشترە ناوبراو (بەحیرەو، سائیبهو، وەسیلهو، حام)، ئەمانە هەمووی یاساو زەمانی (جاهلیەت) بوون، هەروەها بە شەریعەتی ئیسلام گۆشتیان بخۆن و حەلالن و گومانی تێدا نیە و سودی تریشیان لێ وەرەگرن

﴿وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُلُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَآكَرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ (١٠٣)

واتە: بەلام ئەوانە ی که (کافرو) بێ باوەر بوون درۆیان بە دەم خوداوە دەکردو دەیانگۆت ئەمانە فەرمانی خوا ی لەسەرە، واتە زۆریەشیان نەزان و بێ ئەقل و نەفام و ناتێگە یشتوون ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ﴾ واتە: ئەگەر بەوانە بگوتریت ، وەرن پوو بکەن ئەو ی که خودا ناردویەتیە خوارەو که قورئانی پیروژە، وە گوی بگرن بۆ فەرمايشته کانی پیغەمبەر (ﷺ) هەتا پێتان بۆ پوون ئەبێتەو

﴿قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ واتە: دەلێن ئێمە هەر ئەو ئاینەمان بەسە که لە باوو باپیرانمانەو دەستمان کهوتوو ، وە هەر تەنها لەویش پەیرەوی ئەکەین ﴿أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (١٠٤) واتە: بۆچی نازانن که باوک و باپیریان هیچیان

نه زاینوه، وه پټیان دهرنه کردوه تاکو به دویان بکه ون، واته باوک و باپیریان له (شهریعت) و حهق تینه ده گیشتن و نه شیان دهرانی و پټیگه ی راستیان نه ده دۆزیه وه که وا چۆن شوینیان ده که ون که سټیک له وانه (نه فام) و (گومرا) نه بیټ شوینیان ناکه ویت.

(فه رمان به چاکه و نه هی له خراپه وه بزانی هه موو شتیک به ده ست خواجه)

خوای که وره ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ واته: نه ی نه و که سانه ی که باوه پتان هیناوه ئیوه خۆتان له پټیگای تاوان و خراپه کاری دوور بخه نه وه نه که ر ئیوه به راستی خواناسی و خواپه رستی بگرته بهر چونکه نه وانه ی که گومرا و پټیگه ی خوارو چه وتیان گرتوه ته بهر زهره رو زیان به ئیوه ناگه یه نن و وه بیگومان پټویسته له سه رتان ئیوه که خۆتان بپاریزن له هه موو بیرو باوه پټیکی (کوفر) و ناپه سه ندو خراپ، ئینجا مادام ئیوه حالتان نه وها بوو ئیتر (کوفر) و بی دینی خه لکی زیان نادا له ئیوه، وه هه روه ها نه وانه که (جزیه) نه دهن و له سه ر (کوفر) ده میننه وه و خۆیان زیان و زهره ر نه که ن نه ک ئیوه، وه هه روه ها تانه و ته شه ره ی نه و خه لکانه ی که گومرا بوون ناتوانن زیانتان پی بگه یه نن هه رچه نده پیلان بگین چونکه نه وان ده یانه وی ئیوه له سه ر ئایینی پرپوچی زه مانی (جاهلیه ت) بپدن ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ﴾

تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ **واټه:** بېگومان باش بزانن که ئیوه له پوږی دوايیدا هر بولای خودا ده که پښه وه، وه نه وه ی ده یکه له چا که و خراپه دا هه مووی ده خاته به رچاوتان و ناشکرای ده کات.

(ناگاداریه کی گرنگ)

(عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ (رضي الله عنه) خَطَبَنَا أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رضي الله عنه) فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَقْرَأُونَ هَذِهِ آيَةَ وَتَتَأَوَّلُونَ عَلَى غَيْرِ تَأْوِيلِهَا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ (إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْتَمَهُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ) ^(١)، **واټه:** قه یسی کوږی حازم (په زای خوای لیبیت) ده لیت بیستم و گویم لی بوو چه زده تی نه بو به کری سدیق (په زای خوای لیبیت) نه و کاته ی خه لیفه و جینشینی موسلمانان بوو ووتاری بو داین و فهرمووی (نه ی خه لکینه) نه م نایه ته ده خویننه وه، ماناکه ی به هه له لیک ده ده نه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ نه مه له پېشه وه رافه کراوه.... هتد، **واټه:** بېگومان من گویم له پښه مبهری خوا بووه (ﷺ) نه یفه رموو هر کاتیک خه لک زولم و سته مکاریان بینی ده ستیان نه گرت بېگپښه وه له و (سته م) و زولم و غه دره، نه وه بېگومان زور نزیکه خوا له لایه ن خویه وه سزایه ک بنیرئ بو هه موویان.

(١) رواه أبو داود/ والترمذي/ وابن ماجه/ وصَحَّحَهُم.

(پاشکۆ)

هه ندى له زايان نه فهرموون مه به ستي نايه ته كه ي پيشوو نه مه يه
هه روه كو (ته فسيري) زاد المسيردا^(۱)، نه لئت و نه گيرنه وه له عه بدوللاي
كوپي عه باسه وه^(۲)، (په زاي خواي ليبيت) نه فهرمووي پيغه مبه ر (ﷺ)
نامه ي نووسي بو لاي خه لكى هه جه ر^(۳)، له وكاته دا (مونزيري كوپي
ساوي) پاشاو گه وره يان بوو ئينجا بوي نووسين با بيتن موسلمان ببن و
نه وجا كاتي نه و نامه يه گه ييه (مونزير) نيشاني (قوم) و ميلله ته كه ي دا
له (عه ره ب و جووله كه و مه سيحي و سائييه و مه جووس) دا هه موويان
دانيان نا به (جزيه) دان واته سه رانه چونكه نه يان ده ويست كه
موسلمان ببن و بيتنه سه ر ديني مُحَمَّد (ﷺ) نه وجا هه زره ت (ﷺ) بوي
نووسين و فهرمووي (أما العرب فلا تقبل منهم إلا الإسلام أو السيف، وأما
أهل الكتاب والمجوس فأقبل منهم الجزية) واته: فهرمووي نه وه ي راستي

(۱) له هه ندى زاناياني ناييني نه فهرموون نه م نايه ته مه به ستي نه وه نيه كه نه گه ر
بوخوت نوژنو پوژي خوت بگري له مالي خوت دابنيشي و هه قت به سه ر خه لكه وه
نه بي، نه گه ر له ناو كۆمه لدا كاري خراپ كراو هه ولي لابرديان نه دا، له وانه يه سزاي
خوا هه ر هه موويان بگريته وه، جا نامۆزگاري و هه ولدان سوودي نه به خشي، نه وكاته
مروؤ لۆمه ي له سه ر لاده چيت چونكه نه ركي سه رشاني خوي به جي هيناوه.

(۲) بپوانه ته فسيري (زاد المسير في علم التفسير)، له نووسيني (أبي الفرج عبدالرحمن
بن علي ابن الجوزي)، به رگي/ ۱، لاپه ره/ ۵۹۴.

(۳) هه جه ر/ شارتيكي زۆر ناودارو مه شهوره / له وولاتي به حريه ن دا، بپوانه په رتوكي
لسان العرب، ماده/ هجر/ له نووسيني (ابن منظور الافريقي)، به رگي/ ۱۵،
لاپه ره/ ۳۸.

بیت گہل و میلہ تی (عہ رب) جزیہ و سہرانہ یان لیّ قہ بولّ ناکریّ مہ گہر
 ئیسلا م بین و بہ لّام ئہ وانہ یان کہ (ئہ ہلی کیتاب) و (مہ جوس) و ئاگر
 پەرستن ئہ مہ ئہ وانہ (جزیہ و) سہرانہ یان لیّ و ہر بگرہ و ئینجا کاتیّ ئہ م
 نامہ یہ گہ یشتہ و ہ پییان عہ ربہ کان گشتیان بوون بہ موسلمان بہ لّام
 (ئہ ہلی کیتاب) و (مہ جووسہ کان) جزیہ و / سہرانہ یان / دا، بہ لّام
 (عہ رب) و مونا فیق و / دوو پووہ کان / کوتیان ئیمہ سہرمان سوپرماوہ لہ
 (محمد) کہ خودا ہہ ناردوویہ تی بۆ ئہ و ہ ی کہ جہنگ و شہر بکا لہ گہ لّ
 مہ موو (کافرہ کان) و بیّ باوہ پان مہ تا موسلمان ئہ بن و بہ لّام ئہ مڑو کہ
 (جزیہ و) سہرانہ و ہر ئہ گریّ لہ (ئہ ہلی کیتاب) و خہ لکی (مہ جہرو)،
 دہ و رو بہ ریدا و ئینجا بہ م بۆنہ یہ و ہ ئہ م ئایہ تہ دابہ زی و ہاتہ خوارہ و ہ
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ الآية﴾

(باسیک لہ شایہ ت گرتن و وەصیہ ت کردن)

بہر لہ و ہ ی گیانی دہرچیّ

زۆربہ ی (موفہ سیرہ کان) ئہ گپرنہ و ہ دوو پیای (مہ سیحی) واتہ : گاورد
 بہ ناوی (تہ میمی کوپی ئہ و سی داری و عہ دی کوپی بہ داء)، بازرگانیان
 ئہ کرد لہ نیوان (مہ دینہ و شامدا) چووہ دہرہ و ہ ئہ و جا مہ روہا لہ گہ لّ
 ئہ وان بۆ بازرگانی ئہ چوو بہ ناوی (بودہ یلیّ کوپی ئہ بو مہ ریہ می
 سہ ممی) کہ موسلمان بوو ئینجا لہ پتگادا (بودہ یل) نہ خوش کہوت و
 (حالہ تی) مردن ہاتہ سہری، ئہ ویش (وہ صیہ ت) نامہ یہ کی نووسی و لہ
 پارچہ کاغہ زیّک و هاویشتیہ ناو شتومہ کہ کانی و ہ بانگی ئہ و دوو
 کہ سہ ی کرد کہ ہہ ردو وکیان (مہ سیحی) بوون واتہ گاورد بوون موسلمان

نہ بو بوون یہ کیکیان ناوی (تہ میمی داری) بوو ئے ویتریان ناوی (عہدی کوپی بہ دا) بوو، ہر وہا پارسپاردن کہ شتوومہ کہ کانی بو بیہ نہ و، مال و بیدہ نہ وہ، مال و منالہ کانی، لہ (مہ دینہ) بوون، بہ لام لہ ناو شتوومہ کہ کانی (جامیکی) ئاو خواردنہ وہی تیدابوو بہ (زیو زیو نہ قش کرابوو)، ئینجا لہ دواوی مردنی بودہ یل (پہ حمہ تی خوی لیبت) ئے وانیش ہر دوو پیاوہ گاوردہ کہ جامہ کہ یان دہرہ ئناو بہ ہزار دینار فروشتیان و لہ بہینی خویاندا بہ شیان کردو پارچہ نوسراویکیان لہ ناودا دوزیہ وہ، ئینجا لہ پاشان چوونہ لای ئے و دوو کابرایہ پییان گووتن کوا ئے و (جامہی) لہ ناو شتوومہ کہ کان بوو؟ گوتیان ئیمہ نہ مان دیوہ و، تیددا نہ بووہ، دیارہ بودہ یل خوی فروشتویہ تی ئے و جا پاش ماوہیہ ک مندا لہ کانی بودہ یل جامہ کہ یان دیتہ وہ لہ و کاتہی لہ بازار ئے فروشرا، ئینجا مندا لہ کانی پرسپاریان لی کردن ئے و جامہ تان لہ کوئی بوو...؟ ئے وانیش گوتیان ئیمہ لہ (تہ میم و عہدیمان) کرپوہ، ئے و جا منالہ کانی (بودہ یل) چوونہ خزمہت پیغہ مہر (ﷺ) ئے م پووداوہ یان بو گتیراپاہ وہ، کہ ئے و دووانہ (خیانہ تیان) لہ پاسپاردہ و (وہ صیہ تہ کہ) کردوہ چونکہ شکاتی خویان بردہ لای پیغہ مہر (ﷺ) وہ ئے م ئایہ تہ نازل بوو کہ لہ دوایددا باسی ئے کہین، ئے و جا پیغہ مہریش (ﷺ) بانگی (تہ میم و عہدی) کرد لہ دواوی نویژی (عہسربوو) لیپرسین و (تہ میم) ئیعترافی کرد و پیی لینا، چونکہ موسلمان بوو بوو^(۱)، وہ باسہ کہی بہ

(۱) ہندی لہ (سیرت نووسان) ئے لین (تہ میمی داری) کہ ئے و پووداوہی بہ سہرہات و خوی گوردہ ئے مہی ناشکرا کردو ئینجا ئے ویش (بہ یعہ تی) بہ پیغہ مہر (ﷺ) کردو موسلمان بوو، ئے و جا دہیگوت سوئند بہ خواو بہ پیغہ مہر (ﷺ) راستی فرمو من جامہ کہ م دہرہ ئناو و ہلم گرت و.... ہند.

ته و او بی پیغمبر (ﷺ) گیرایه وه (پینج سهد دیناره که ی دایه وه و بو منداله کانی (بوده یل) و نه وی تریشی له عه دی وه رگرتیه وه^(۱)، هه روه کو قورئان نامازهی بو ده کات و نه فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ ۖ وَاتَّهِ: نه ی نه وانه ی ئیمان و باوه پتان هیناوه، هه ر کاتیک یه کیکتان مردن و مهرگی نزیک بوو، ویستی (وه سیهت) بکا ده بی له کاتی وه سیه ته که ی دا دوو که سی (عادل و) دادگه ر له خوتان بکاته (شایه د) له ئیوه و موسلمانان ﴿أَوْ آخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرِيْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصْبَحْتُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ^۲﴾ واته: نه گه ر چه ند (سه فه رو) مهرگتان هاته سه رو موسلمانیشان ده ست نه که وت ده توانن دوو که سی تر له غه یری خوتان بکه نه (شایه د) واته نه گه ر دوو که سی موسلمانیش ده ست نه که وت با دوو که سی تر بکاته (شاهید)، یانی پاش نه وه که نه و دوو که سه کران به جیگای باوه پ بو کابرای مردوو و وه صیه تی بو کردن و مرد ﴿تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ ۖ وَاتَّهِ: له پاش نویژی (عه سر) نه و دوو شایه ده رابگرن نه گه ر گومانتان له شایه دیه که یان کرد با سویند به خوا بخون، واته: نه گه ر ئیوه گومانتان په یدا کرد له و دوو که سه که راست ناکه ن له و شته ی نه ی گیرنه وه له و سپارده یه، ﴿لَا تَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا

(۱) نه م فه رموده یه پیشه و (بوخاری و نه بو داود و ترمزی و دار قطنی و واحیدی)

هیناویانه ، بپوانه ته فسیری (ابن کثیر) ، به رگی ۲/، لاپه ره /۵۸۴.

إِذَا لَمِنَ الْأَثِيمِينَ ﴿١٦﴾ **واته:** نئمه درو ناکهین و راست نه لئین بو

خاتری نرخیکی که م شایه دی دانا پوشین و لی وه سکت ناکهین و نایکوپین له سوودی نه م جیهانه و با نه و که سه سویندی بو نه خون خزمه نزیکى نئمه بی، وه شایه تی خوایش نه شارینه وه نه گهینه تاوانبارو

گونا هبار ده بین، ﴿فَإِنْ عُرِ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَتَاخَرَانِ يَقُومَانِ

مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلَيْنِ﴾ نینجا پاش شه هاده تی

نه و دوو که سه نه گه ربوتان دهرکه وت که نه و (شاهیده) تاوانبار بوون و

به و شایه تیه گونا هبار بوون، واته درویان کردوه نینجا دوو که سی تر

راوه ستینن له جیکه ی نه و دوو شایه ته تاوانبارانه که (شه هاده تیان)

له سه ردان له م تاقمه که هق که وته سه ریان که نزیکترن به مردوه که،

﴿فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهِدَتِيهِمَا وَمَا أَعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا

لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ **واته:** سویند بخون و برؤن و بلین شایه تی نئمه

راستره له شایه تی نه و دوو که سه چونکه نه و دوو شایه تانه ی پیشوو

درویان کرد، نه و جا بیگومان سویند به خوا نه م شایه تیه ی نئمه له

شایه تیه که ی نه وان راسترو ه قتره، چونکه نئمه له هه قیش لامانداه،

ده نا نئمه له سته مکاران ده بین، نه و جا بیگومان پاش سویند خواردنه که

(ماله که) ده دریته وه به میراتبه رانی مردوه که، ﴿ذَلِكَ أَدْفَىٰ أَنْ يَأْتُوا

بِالشَّهَدَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَنٌ بَعْدَ أَيْمَنِهِمْ﴾ **واته:** بیگومان

نه وه باشته و نزیکتره به وه که نه و دوو شایه ته وه ک خوی شایه تیه

که بدهن و خیانه تی تیا نه که ن، وه یان بترسن که به سویندی نه وانی

دیکه سوینده کانی نه مان رهت بکرینه وه ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا

يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾ **ۋاتە:** ئۆيۈھ لەخۇا بترسن و سوئندى درۆ مەخۇن و شايتە تى بەپاستى بدەن و فەرمانەكانى خۇا ببىسن و چاكەيان وەربگرن و، چونكە بەپاستى خۇا پېنمويىنى كۆمەلېك ناكات كە سەرىپچى بكن و دەرچن لە سنوورو پېنگەى خۇدا.

(چەند ئاگاداربېيەك)

۱- زانا (موفەسىرەكان) ئەفەرموون: (ھوكمى) ئەم ئايەتەدا ئەم ياسايانەى لى وەرئەگرن، وەسىەتكردن (سوننەتە) چ لەمالەوہ بى و چ لەسەفەردابى.

۲- ئەگەر لە جېگايەك موسلمان دەست نەكەوت بكرى بە شايتە لەسەر وەسىەتنامەيەك ئەوہ دەتوانرى (جۈولەكەو مەسىحى و ئاگرپەرستىش) بكرىنە شايتە.

۳- ھەندى لە زانايان ئەفەرموون بەشايتە دگرتنى موسلمانان لەسەر وەسىەت كرىن (واجبە) واتە پېويستە.

۴- سوئندى خەلكى پاش نوئىژى (عەسر) لەبەر گرنگى دان بە سوئندەكەيە.

۵- ئەگەر (حاكم) واتە دادوہر لە شايتەدەكان دوو دل بوو ، ئەوجا دەتوانى سوئندىيان بدات.

(هه موو پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سه ر بیت) پرسیاری گه له که یان لی ده کریت)

له پاش نه وهی خوی گه وره نه مرو فره رمانی کرد به ئاده میزاد به ته قواو له خواترسان به تایبه تی له گوړین و شاردنه وهی وه سیه تکرندی موسلمانان و، هه روه ها هه پره شهی توندی له ئاده میزاد کردوه که نه وانه ی خیانت له وه سیه تکرندی موسلمانان نه که ن و دواپی باسی نه و شتانه نه کا که پویه نندیان به خواوه هه بی به ته نها یا باسی پیغه مبه ران (سه لات و سه لامی خویان لی بی) و شی نه کاته وه یا باسی پوودای پوژی دواپی نه کا بو نه وهی گوئی گران ته می خوار بن فره مانه کانی خوا وه ربگرن هه روه ها پوژیکی سامناکیان له پیشه و که نه ویش پوژی قیامه ته و هه موو نه یینییه ک دیته به رچاوی و هیچیان لی وون نابی و، هه موو پیغه مبه ره کان نه کات به شایدوو کویان نه کاته وه، ئینجا هه روه کو نه فره رمووی: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾
أي اذكروا أيها الناس ذلك اليوم الرهيب يوم القيامة حين يجمع الله الرسل ، أي مالذي أجابتكم به أممكم؟ واقه: پوژیک خودا هه موو پیغه مبه ره کانی خوئی کو ده کاته وه و، ئینجا لییان ده پرسئی و نه فره رمووی نه ری چ ولامیکتان درایه وه له لایه ن نه و گه لانه وه که نیردران بو لایان کاتی بانگتان ده کردن بو پیی راست، ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا بِكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾ (۱۹) أي لا علم لنا إلا ما علمتنا وهذا من باب التأدب مع الرب جل جلاله أي لا علم! بالنسبة إلى علمك المحيط بكل

شيء) واته: بیگومان نه وهی راستی بیت له بهر شهرم و نه ده بی خویان به رامبه به په روه ردگاریان و خوی خویان و، له بهر سه ختی نه و پوژده دا نه لاین خوابه نیمه هیچ زانیاریه کمان نیه له و باره یه وه له بهر (عیلم) و زانستی تو که ده وره ی داوه به هه موو شتی، چونکه بیگومان ته نها هه نه تو ی که به ته واوی له حالی گشت په نهان و نادیاریه کان به ئاگایی واته به رامبه به ئاگاداری تو که هه موو شتیکی داگرتووه، نیمه هیچ شتیکی نازنین.

(وه بیر هیئانه وهی موعجیزه کانی حه زره تی عیسا (علیه السلام))

خوی گه وره باسی نه و چاکه و به هرانه ی خوی ده کات که داویه تی به به نده و پیغه مبه ری خوی که حه زره تی عیسا ی کوپی مه ریهم (سه لات و سه لامی خوی لی بیت) وه هه روه ها بیگومان خوی گه وره (منه ت) ده کات به سه رییه وه به هو ی نه و هه موو (موعجیزه) گرنگانه وه که خوی په روه ردگار به خشویه تی به حه زره تی عیسا دا^(۱)، هه روه کو نه فهرمووی:

﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدَتِكَ﴾

(۱) چونکه بیگومان لیژده نه م ئایه ته پوو نه کاته حه زره تی (عیسا) پیغه مبه ر (علیه السلام) چونکه به راستی ژماره یه کی زرد له شوینکه و توانی له سه رده می ژانی خویدا ئیمانان پی نه هیئاوه، هه ندیکیش باوه ریان پی نه کردووه، وه هه ندیکی تریش له وانه ی که باوه ریان پی هیئاوه و به لام له (سنور) ده رچوون و حه زره تی عیسا یان به کوپی خودا داناهه (العیاذ بالله) هه روه کو له پی شه وهش به تیرو ته سه لی نه و باسه مان کردووه.

واقعہ: نہی پیغمبر (ﷺ) باسی ٹھو کاتہ بکہ کہ خوی بہ دہ سہ لات
 مہ موو پیغمبر ہر کان لہ گہ ل گہ لہ کانیاں کو ٹھو کاتہ وہو، وہ بہ تابیہ تی
 پوو لہ حہ زہ تی (عیسا) ٹھوکات و ٹھو فہ رموو ٹھو (عیسای کوپی
 مہ ریم)، باسی ٹھو چاکہ و بہ ہری من بکہ بہ سہر خوتو دایکتہ وہ
﴿إِذْ أَيْدَتْكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ (أَي حِينَ قَوَّيْتُكَ أَسْنَدْتُكَ بِالرُّوحِ
 الطَّاهِرَةِ الْمُقَدَّسَةِ - جبریل علیہ السلام -) **واقعہ:** پشتیوانم لی کردی و
 لایہ نگریم کردی و یانی (جو برئایلم) کردہ پالپشت و لایہ نگرت، واتہ
 پشتم گرتی پالپشت بووم و بہ ہیتم کردی بہ هوئی (روح القدس) وہ **واقعہ:**
 گیانی پاک یان پیروز کہ مہ بہ ست پی ی حہ زہ تی جو برہ ٹیلہ (علیہ
 السلام) مہ روہا زور بہی (موفہ سیرہ کان) لہ سہر ٹھمن **﴿تُكَلِّمُ النَّاسَ
 فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾** **﴿أَي تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا وَفِي الْكُهُولَةِ نَبِيًّا﴾**
واقعہ: مہ روہا کاتی کہ ساوا بوویت لہ ناو لانکہ و بی شکہ دا یان لہ کوشی
 دایکتدا و لہ تہ مہ نی کاملیشدا زمان پاراویت و گفتوگوٹ بو خہ لکی
 دہ کردو، ٹھوکاتہ کہ پیغمبر رایہ تیت پی بہ خشرا بوو، **واقعہ:** مہر بہ
 مندالی بانگی خہ لکت دہ کرد بولای خودا، جا بیگومان دواندنی خہ لکی
 لہ گہ ورہ بییدا کاریکی سہ رسوپیٹنہر نیہ، بہ لام بہ گچکہ بی کاریکی
 سہ رسوپیٹنہرہ، **﴿وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
 وَالْإِنْجِيلَ﴾** **﴿أَي أَذْكَرَ نِعْمَتِي عَلَيْكَ حِينَ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَمِ
 الْعِلْمَ النَّافِعَ، مَعَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ مَحْفُوظَةِ فِي صَدْرِكَ تَعْرِفَ مَعَانِيهَا﴾**

وَأَسْرَارَهَا وَهَذَا الْعِلْمُ الرَّبَّانِي (وَاقِه: يادی نه و نازو نیعمه ته بکه ره وه که
 فیّری نووسین و خویندنه وه م کردی واته نه مه یشت له بیر بیّت (نه ی
 عیسا) که من تۆم فیّری (حیکمه ت) و زانست و نووسین و وورده کاری و
 (ته ورات و ئینجیلیم) کردی به تاییه تی له سینه ت کۆم کردۆته وه و له گه ل
 ماناو نه ئینییه کانیه وه وه کو ئه ویش زانستیکی پهروه ردگاریه وه هروه ها
 چاکه و خراپه لیک جیا بکه یته وه وه موو کاریک له شوین خوی بکه ی به
 عاقل و ژیرانه، ﴿وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا
 فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ أَيِ واذکر ایضاً حِينَ کُنْتَ تَصَوِّرُ مِنَ الطِّينِ هَيْئَةً
 مُمَاطِلَةً لِهَيْئَةِ الطَّيْرِ (بِإِذْنِي) أَيِ بِأَمْرِي وَإِرَادَتِي فَتَنْفُخُ فِي هَذِهِ الصُّورَةِ
 فَتَصْبِحُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ، وَاقِه: باسی نه و موعجیزه یه گه وده یه بکه که
 په له وه پو بالنده ت له قور درووست ده کردو فووت لی نه کرد به ئیزن و
 فه رمانی من ده بوو به بالنده یه کی خاوه ن گیان له به رو ده فپی
 ﴿وَتَبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي﴾ أَيِ
 تَشْفِي الْأَعْمَى الَّذِي لَا يُبْصِرُ وَالْأَبْرَصَ أَسْتَعْصِي شِفَاؤُهُ بِأَمْرِي وَمَشِيتُنِي
 وَتَحْيِ الْمَوْتَى بِأَمْرِي وَمَشِيتُنِي) وَاقِه: دیسان مروّفی چاو کوپرو مروّفی
 زگماک و له گه ل به له که ت به ئیزن و فه رمانی من چاکت نه کرده وه
 (چونکه چاک بوونه وه یان نه بوو) هروه ها باسی نه وه ش بکه که چاکه ی
 من به سه رته وه کاتی که مردوانت ده رته هیئا له گۆره کان به ئیزن و
 فه رمانی من بوو مردوه کانت زیندوو نه کرده وه.

(تبیہ مہم)

قال المفسرون وكرر لفظ (بأذني) مع كل معجزة رداً على من نسب الربوبية إلى (عيسى) ولبیان أن تلك الخوارق من جهته سبحانه وتعالى، أظهرها على يديه معجزة له) واته: ناگاداریبہ کی گرنک، (موفہ سہ یرو رافہ کہ ران) ئەفہ رموون (حیکمەت) لە دوپات و تیکرار کردنە وە ی ووشە ی (بأذني) سی جار/ لە م ئایە تە دا لە گە ل هە رسی (موعجیزە و) بە هە رە کان کہ داویە تی بە حە زرە تی عیسا (علیه السلام) نیشانە ی ئە وە یە کہ دروست کردن و زیندوو بوونە وە و پزگار کردن هەر بە دەستی (خوایە) تە نها ، چونکہ بیگومان تا کو خە لک بزانی و بیر بکە نە وە کہ حە زرە تی عیسا بە خۆ ی هیچی لە دەست نای پێ نا کرێ لە غەیری ئیزنی خوا نە بی وە خە لک بە خۆ ی تی نە گە ن بە لکو ئە و کردە وانه هە مووی لە توانای ئادە میزاد بە دەر بوون و هە روە ها تا کو خە لک بزانی ئە وانه هە موو (موعجیزە ن) و لە سەر دەستی ئە و خوایە مە زنە بۆ ی ئە پە خسینی.

(پاشکو)

(پروایەت) کراو و ئە گێر نە وە کە و حە زرە تی عیسا (علیه السلام) بە فەرمانی خوا مردووی زیندوو کردۆتە وە ، ئی و ا هە بوو چە ند هە زار سال مردوو و حە زرە تی عیسا (علیه السلام) چۆ تە سەر گۆرە کە ی و فەرموویە تی (فلان کە س) من عیسا ی کوپی مە ریه م پێغە مبە ری خوا م، تو کێ ی؟ ئینجا مردوو کە بە قسە کە وتو و گوتویە تی منیش فلان کە سم گوتویە تی دە بە ئیزن و فەرمانی خوا زیندوو ببە وە ئینجا زیندو بۆ تە وە و دە ریه ئنا وە و قسە ی کردوو و ، پرسایریان لی کردوو ئە و جا

دوایی فہرموویہ تی بہ ئیزن و فہرمانی خودا بچوۋہ شوینی خوت و
 ئہویش واتہ مردوۋہ کہی پیشوو چووہ تہ وہ شوینی خوی، وہ خوی
 گہ ورہ دہ فہرموویت: ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ
 جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ آی واذکر حین منعت الیہود من قتلک لما هموا
 وعزموا علی ألفتک بک حین جئتهم بالحجج والمعجزات، واتہ: باسی
 چاکہ ی من بکہ بہ سہرتہ وہ کاتی کہ بہرگری جوولہ کہ کانم کرد لہ تو کہ
 ویستیان لہ ناوت بہرن و بتکوژن و کاتی تو چوویت بو لایان بہ وہ مو
 (موعجزہ و) بہ لگہ ناشکراو پوونانہت بو ہینان بہ چہ ندین کاری بہ وہ مو
 کہ س نہ کراو تو نیشانہت دان بہ ئیزن و فہرمانی خودا، ﴿فَقَالَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ ﴿١١﴾ آی قال الذین جحدوا نبوتک
 ولم یؤمنوا بک ما ہذہ الخوارق إلا سحر ظاہر واضح واتہ: ئہوانہ ی کافر
 بوون و بہ تاییہ تی جوولہ کہ کان کہ بی باوہر بوون وتیان ئہ مہ ہیچ نیہ
 جگہ لہ وہی (سیحریکی) واتہ جادیہ کی بوون و ناشکرایہ، ﴿وَإِذْ
 أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرِسُولِي﴾ (وہذا ایضاً من
 الإمتنان علی عیسا آی واذکر حین أمرت الخواریج وقذفت فی قلوبہم أن
 صدقوا بی وبرسولی عیسی بن مریم) واتہ: باسی چاکہ ی من بکہ وہ
 مہ روہا یادی ئہ و نازو نیعمہ تہ بکہ وہ کہ (ئیلہام) خستہ دلی
 (حہ واریہ کانہ وہ) کہ ئیمان بینن بہ خودایہ تی خوم و پیغہ مہ رایہ تی
 عیسا (علیہ السلام) واتہ: پشتیوانی لی بکن و باوہرتان پی ہیہ بیت وہ

هه روه ها دیسان خوی گه وره (منهت) نه کا له سهر عیسا پیغه مبه ر (علیه السلام) کاتی که خسته دلی هاوه له تایبه تیه کانت که به دل پاک بوون له گه لت وه به راستی باوه ر به خواو به پیغه مبه ره که یان بینن که عیسا کوی مریه مه، ﴿قَالُوا ءَامَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٣٣﴾ ای قال الحَوَارِيُّونَ صَدَّقْنَا يَا رَبِّ بِمَا أَمَرْتَنَا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُخْلِصُونَ فِي هَذَا الْإِيمَانِ خَاضِعُونَ لِأَمْرِ الرَّحْمَنِ وَاتِه هَوِیْ نِیاز پاکه کانی حه زه تی عیسا (علیه السلام) ووتیان نیمه ئیمان و باوه رمان هیئاوه به خوایه تی تو و، به پیغه مبه رایه تی عیساو تو نه ی خوایه شایه تی بده به راستی نیمه موسلمانین و فرمانبه رداری تو و ملکه چی فرمانه کانی توین و نیازمان چاکه و دلسوزی توین خویشمان شایه تی بو یه کتری نه دهن.

(باسیک له هاتنه خواره وهی (سفره) واته خوان بو قهومه که ی عیسا (علیه السلام)

(موفه سیره کان) نه لئین له و ئایه تانه ی پیشوودا خوی گه وره (۸) (موعجیزه ی) به خشی به حه زه تی عیسا (سه لامی خوی لیبت) که له پیشه وه باسکران و ئیستاکه ش دیته سهر باسکردنی موعجیزه ی نویه م له سهر راستی په یامی حه زه تی عیسا و پیغه مبه رایه تیه که ی چونکه حه واریه کان و هندی له خاوه ن باوه رانی قهومه که ی حه زه تی عیسا دواپی وستیان به رده وام بن له سهر باوه رو نه که ونه گومانه وه له گه ل نه ویشدا ووتیان به راستی باوه ریان هیئاوو به حه زه تی عیسا و داویان کرد که سوفره و خوانیکه ی پر له خواره مهنی له ئاسمانه وه بیته

خواره وه، وهكو (طعامي)، به ههشت بۆيان نازل بۆي و بۆ ئه وهی دلیان به به کجاری سه برو ئارام بگری وینهی چه زره تی ئیبراهیم پیغه مبه ر (سه لامی خوای لیبت) داوای کرد له خوا چون مردوو زیندوو نه که یته وه؟ بۆ ئه وهی دلی سه برو ئارام په یدا بکاو بۆ پوون کردنه وهی نه و مه به سته و داخوای هاوپیکانی چه زره تی عیساو هه روه کو قورئان بۆمان نه گپرتنه وه نه فه رمووی، ﴿إِذْ قَالَ الْخَوَارِیُّونَ یَعِیْسَى ابْنَ

مَرْیَمَ هَلْ یَسْتَطِیْعُ رَبُّكَ أَنْ یُنْزِلَ عَلَیْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ﴾ ای واذکر حینَ قَالَ الْخَوَارِیُّونَ یَا عِیْسَى هَلْ یَقْدِرُ رَبُّكَ عَلَی أَنْزَالِ مَائِدَةٍ مِنَ السَّمَاءِ عَلَیْنَا؟ واته: بیر بکه وه که (چه واریه کان) به عیسیایان ووت ئایه خودای تو ده توانیت سفره یه کمان یانی خوانیکمان له ئاسمانه وه بۆ بنیڕیتنه خواره وه پر له خواره مه نی بی؟^(۱) ﴿قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ

کُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿۱۱۳﴾ ای إتقوا الله فی أمثال هذه الأسئلة إِنْ کُنْتُمْ مصدقین بکمال قدرته تعالی واته: چه زره تی عیساش گووتی نه که ر ئیوه ئیمان و باوه ری ته و اوتان هه یه و له خوا بترسن نه و قسه یه مه که ن، ﴿قَالُوا نُرِیدُ أَنْ نَأْکُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا

(۱) مه به ستیان داواکردنی هاتنی نه و سفره یه بوو نه که گومانیان له توانای خودا هه بیته، نه مه وه کو نه وه یه پیاویکی هه ژار به پیاویکی ده وله مه ندی خیر خواز بلی ئایه ده توانیت یارمه تیم بده یته؟ چونکه بیگومان مه به سته له و پرسیاره نه وه یه که بلی یارمه تیه کم بده و، بپوانه (تهفسیری گولشه ن)، له نووسینی ماموستا (نظام الدین عبدالحمید)، به رگی/یه که م، لاپه ره/ ۲۸۷.

وَتَكُونُ عَلَيْهِمَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾ أَي قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَرِيدُ بِسُؤَالِنَا الْمَائِدَةَ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا تَبْرُكاً وَتَسْكُنَ نَفْسُنَا بِزِيَادَةِ الْيَقِينِ وَنَعْلَمَ عِلْماً يَقِيناً إِنَّكَ قَدْ صَدَقْتَنَا فِي دَعْوَى النُّبُوَّةِ وَنَكُونُ مِنَ الشَّاهِدِينَ عِنْدَ مَنْ لَمْ يَحْضُرْهَا لِيَزِدَادَ الْمُؤْمِنُونَ بِشَهَادَتِنَا إِيمَاناً، وَاقِه: حه وارهه كانيش گوتيان نيمه نه مانه وي لي بخوين و به ته به پوك، وه هه روهه ده مانه وي دلنيابين و برومان به هيژ بي هه روهه يه قين و زانياريمان بو زياد ببي، له سهر تواناو ده سه لاتي خوداو راستي (پيغه مبه رايه تي) تو هيچ شك و گومانمان نه ميني و اته: نيمه ش شايه تي ده ده ين كه نه و سه فره و خوانه نيشانه يه كه له دايه ن خوداو به لگه شه له سهر پيغه مبه ريت و راستي نه و په يامه ي كه پي هاتوي نه و جا كه حه زره تي عيسا (سه لامی خوي لي بيت) زاني نياز كه يان باشه و مبه ستيان تافي كردنه وه و ته جره به كردن نبيه، نينجا جه نابي پارايه وه له خوي مه زن و نه م دوعاو نزايه ي كرد هه روه كو قورئان نه فره رموي: ﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ﴾ وَاقِه: عيساي كوي ميره م له بهر خوا پارايه وه و گوتي نه ي په روه ردگاري نيمه بنيره خواره وه به سهر نيمه دا سفره و خوانيكي له هه موو جوړه خواره مبه نيه ك له ناسمانه وه بو مان نازل بكو ﴿تَكُونُ لَنَا عِيداً لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ﴾ (اي يكون يوم فرح وسرور لنا ولمن يأتي بعدنا أي ودلالة وحجة شاهدة على صدق

رسولڪ)، واته: پڙي هاتنه خواره وهی ٿو سه فرهو خوانه ببي به پڙي
 جهڙن و شادي خوشي بڻ ٿيمه ي خاوهن باوه پو خدا په رست^(۱)، واته:
 بڻ ٿوانه ي ٿيستانمان و ٿوانه ي داهاتوومان، هه روهه ببيته نيشانه يه كي
 ناشڪرا كه ده لالت بڪات له گه وره ي و توانايي توو ببيته (موعجزه) بڻ
 ٿيسپاتي راستي من له ٿيديعاي پيغه مبهرايه تيدا ﴿وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ
 الرَّزَاقِينَ﴾ (اي وارزقنا يا الله فَإِنَّكَ خَيْرُ مَنْ يَعْطِي وَيَرْزُقُ)، واته:
 په روهه رديگار له پڙي و پڙي هه مه جور به هره مه ندمان بكه چونكه هه
 ٿه ٿوي چاڪتريني پڙيده ران ﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ﴾ (اي اجاب
 الله دُعَاءَهُ فَقَالَ إِنِّي سَأُنْزِلُ عَلَيْكُمْ هَذِهِ الْمَائِدَةَ مِنَ السَّمَاءِ)^(۲)، واته: خوا
 دوعاي هه زره تي عيساي (عليه السلام) قه بول ڪردو فه رموي باشه وامن ٿه و
 سه فرهو خوانه يه تان بڻ ده نيترمه خواره وه بڻ ٿيوه له ٿاسمانه وه ﴿فَمَنْ
 يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾^(۱۱۵)
 اي مَنْ كَفَرَ بَعْدَ تِلْكَ الْآيَةِ الْبَاهِرَةِ فَسَوْفَ أُعَذِّبُهُ عَذَابًا شَدِيدًا لَا أُعَذِّبُ مِثْلَ
 ذَلِكَ التَّعْذِيبِ أَحَدًا مِنَ الْبَشَرِ واته: هه ركه سيڪ له ٿيوه دوي هاتنه
 خواره وهی ٿه سفرهو خوانه (ڪافر) بي واته: بي بيوا بي و بپوا به تڪ و

(۱) هه ندي له (زانايان) ده ٿين پڙي هاتنه خواره وهی (سفرهو) خوانه كه پڙي به ڪشه مه بووه،
 بڙيه ٿيستا (فه له و مه سيحيه ڪان) پڙي به ڪشه مه ده ڪنه پڙي (جهڙن) و پشودان.

(۲) زاناو (موفه سيره ڪان) ٿه ٿين (فيطنه) خوي په روهه رديگار وه لامي دانه وه و (سفرهو)
 خوانه ڪهي بڻ ناردن.

ته نيایي خوا نه کاو یان بی باوهر بیت به پیغه مبه ره که م عیسا (ﷺ) نه و
من سزایه کی توندی وای نه دهم که تا نیستا له ناو خه لکی جیهاندا سزای
هیچ که سیکم نه وها نه دایي چونکه دواي بینینی نه و به لکه پون و
ناشکرایانه ی که بوم ناردوون به چاوی خو یان بینیان و گومانیان و
بیانوویه کیان نامیتي بو نه وای به (کافری) بمیننه وه یان گالته به
(موعجزه ی) پیغه مبه ره که م بکه ن.

(چه ند تیبینییه کی گرنگ)

۱- هندی له (موفه سیره کان) نه فهرموون (نه و حه واریانیه ی) ^(۱)
حه زده تی عیسا (ﷺ) هندی له زانایان نه لین (پیغه مبه ر بوون) خودای
مه زن فهرمانی پی کردوون باوهر بکه ن به خوای گه وده و حه زده تی
عیسا (ﷺ) به مه به ست گویره ی نه م قسه یه نایه تی قورئان ناماژه ی بو
نه کاو نه فهرمویت ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّنَ﴾ له سه رواته ی
(مه شهوړ) به مانای (وه حی) به .

۲- هره وها هندی کی تریش له زانایان نه لین پیغه مبه ر نه بوونه و به
مه به ست و به گویره ی نه م فهرمايشته (أوحیت) به واتای (ألهمت) نه بی
بو نمونه وه کو نه فهرموي ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ﴾ یان ﴿وَأَوْحَىٰ
رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾ وه نه م ووته یه / پاستره و / دلگیر تره / وه هندی کی تره /
له زانایانی (ته فسر) نه فهرموون (نه م حه واریانه) چ پیغه مبه ر بوون و چ

(۱) الحواریین: به واتای هاوہ لیکي تاییه ت دئ و یان به فہقی نه گووتري، یان
(جه ماعه تی) حه زده تی عیسا نه گووتري.

له پیاوچا کانی (نوممت) بووین ئەم داوایه له حەزەتی (عیسا) دەکەن
 به فرموده‌ی ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ ئەمە ناگونجی بوو خواوەن
 باوەپان چونکی (شک) و گومان له ئیستاعه‌ی خودادا (کوفر)ە، به لام
 رسته‌ی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ له گەڵ ئەوەدا ناگونجی که پیغه‌مبەر
 بووین یا پیاو چاک بووین. به لام هه‌روه‌ها ئایه‌تی ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ﴾
 ئەوجا به‌گوێره‌ی ئەوه‌ی که (هه‌وارییه‌کان) پیغه‌مبەر بوون ئینجا
 (تەسەر) ناکرێ که (کافرو) بێ باوەر بین و جا بێگومان وه‌لامه‌کان به‌م
 جۆره‌ن:

یه‌که‌م: - پرسیا‌ری ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ به‌مانای (حه‌قیقی) نیه‌و
 به‌لکو له‌سه‌ر مانای مه‌جازیه و به‌واتای ئەوه‌یه (هَلْ يَطْمَنُ رَبُّكَ قُلُوبَنَا بَأَنْ
 يَنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ؟)، چونکی ئەو پرسیا‌ره داواکردنی
 (نیطمننای) دله‌و چی ترنا.

دووه‌م: - (موفه‌سیره‌کان) ئەلێن (یستطیع) به‌واتای (یفعل) به‌کاره‌ینراوه
 نه‌ک به‌واتای (یقتدر) وه‌هه‌روه‌ها شک و گومان له توانای خودادا
 (کوفر)ه نه‌ک گومان کردنی کاری له کاران.

سیه‌ه‌م: - هه‌روا (یستطیع) له‌سه‌ر واتای (یستحب) که به‌رامبه‌ری
 (یستکره) به‌کار ده‌بردرێ به‌واتای (هَلْ يُحِبُّ رَبُّكَ أَنْ يَنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً
 مِنَ السَّمَاءِ...؟).

چواره‌م: - ئەو پرسیا‌ره‌ی (هه‌وارییه‌انه) له‌لایه‌نی خۆیانه‌وه نه‌بووه به‌لکو

لہ لایہ نی کومہ لیکے زوری بہ نی (ئیسرائیل) بووہ کہ داویان لہ
(حہ واریہ کان) کردووہ ئەم (موعجیزہ) گرنگہ یان پی نشان بدا.
(پاشکو)

جا لیرہ دا پرسیاریکی تر دیتہ پیشہ وہ ئایا ئەو (مائیدہ یہ) واتہ ئەو
(سہ فرہ) و خوانہ چی بووہ ^(۱) چ خواردنیک بووہ؟ ہندیک لہ زانایان
ئەفہرموون نان و گوشت بووہ، وہ ہندیکی تر ئەلین (نان) و گوشتی
ماسی بووہ، زوری لہ سەر ئەمەن ہر وہ کو ئیمامی ترمذی
فہرموودہ یہ کی ہیناوہ و پئیوایہ تی کردووہ لہ (حہ دیسہ دا) حہ زرہ ت
(ﷺ) فہرموویہ تی (أُنْزِلَتِ الْمَائِدَةُ مِنَ السَّمَاءِ خُبْرًا وَلَحْمًا وَأَمْرًا لَا يَذْخَرُوا
لِغَدٍ وَلَا يَخُونُوا فَخَانُوا وَادْخَرُوا وَرَفَعُوا لِغَدٍ فَمَسَحُوا قَرْدَةً وَخَنَازِيرَ) ^(۲) واتہ
(سفرہو) خوانہ کہ لہ ئاسمانہ وہ نیردرایہ خوارے (نان و گوشتی) لہ سەر
بووہ، ئینجا فہرمانیان پیکراوہ پوژ بہ پوژ بیخون و ہیچی گل
نہدہ نہ وہو ہلگیرن بۆ پوژی دواتر بہ لام ئەوان لہ بہر چاو تہنگیان و
(خیانہ ت) و گزیان لییان ہلگرت و بۆ پوژی دواتر ئینجا خوائ گہ ورہ
(غہ زہ بی) لی گرتن و کردنی بہ (مہیمون و بہ راز)، ہر وہ ہاش
عہ بدوللای کوپی عومەر (خوایان لی پازی بیت) ئەفہرمووی:
(کوشندہ ترین سزای پوژی قیامت بۆ دوو پووہ کانہ و دواتر ئەوانہ ی
(کافر) بوون لہ تاقمی داواکە ی (سوفرہو) خوان و جوولہ کہ کان.

(۱) ئەم سوورہ تہ ئیستاکہ وا لہ بەردہ ستمانہ و پافہ ی ئەکەین بہ ناوی (المائدہ یہ) و یان
سوورہ تی مائیدہ یہ.

(۲) أخرجه الامام الترمذي، في باب التفسير.

**(عیسا پیغہ مبر (ﷺ) حاشا دہکا له شیرک و هه وال
دانان بو خوای مهزن وه پاکسازی خوئی و دایکی
راده گه یه نی له و ناماقولیییهی که فه له و مه سیحیی
یه کان ده یلین و ئیدعای ده کهن)**

له پاش ئه وهی خوای گه وره نازو نیعمه ته کانی خوئی بو عیسا پیغہ مبر (سه لامی خوای لیبت) ژماردن چونکه بیگومان هر یه کی له و نیعمه تانه (موعجزه یه کیشن) بو چه زره تی عیسا و نیشانه ی به ندایه تی و پیغہ مبریتی بوون، ئینجا له پوژی قیامه تدا به ئاماده بوونی ئه وانه ی که خوئی و دایکیان کردبووه دوو خودا بیجگه له خوای گه وره و ده یانپه رست و (عیباده تیان) ئه کرد، وه هه روه ها خوای گه وره پرسیاریک ئاراسته ی چه زره تی عیسا (ﷺ) ئه کاو بو سه زره نشت کردن و ناپه زایی ده برپین له میلله ته که ی که ئه و هه موو درۆ بوختانه یان ئه نجامداو، ئینجا لیژده دا خودا پرسیار له چه زره تی عیسا (ﷺ) ئه کات نه ک بو ئه وه بی خوا خوئی بزانی به لکو بی گومان خوئی ئه زانی به لام ئه یه وی که چه زره تی عیسا (ﷺ) بو خه لکی پوون بکاته وه و ده ربیخات.

ئه وجا بیگومان پرسیاره که به شیوه ی پابردووه که هیشتا ئه و پوژه دانه ها تووه، که پوژی قیامه ته، ئه مه ش له بهر ئه وه یه چونکه پوژی (قیامه ت) هر دیت هیچ شک و گومانی تیدا نییه هه روه ها هیچ هیژیک نییه به ربه ستی بکات بویه خوا وینه ی ئه و پوژه دینیته به رچاوی ئیمه و، ئه وجا لیژده دا خوای گه وره پووی میهره بانی خوئی ده کاته عیسا پیغہ مبره (ﷺ) و پیی ده فه رمووی: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ

مَرْيَمَ ﴿١﴾ ، وَاَقِه: ئه‌ی پێغه‌مبەر ئه‌و پۆژه بۆ (قه‌ومه‌که‌ت) باس بکه‌ یان تۆ بیری ئه‌و کاته بکه‌ره‌وه‌، وه‌ خوا فه‌رموی به‌ عیسا‌ی کۆپی مه‌ریه‌م ﴿٢﴾ اَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَاُمِّي اِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ﴿٣﴾ والمعنى اذْكَرُ لِلنَّاسِ يَوْمَ يُخَاطَبُ اللّٰهُ عَبْدَهُ وَرَسُولُهُ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ فِي الْآخِرَةِ تَوْبِيخًا لِلْكَفَرَةِ وَتَبْكِيَةً لَهُمْ قَائِلًا يَا عِيسَى اَنْتَ دَعَوْتَ النَّاسَ اِلَى عِبَادَتِكَ وَالْاَعْتِقَادِ بِالْوَهْمِيتِكَ وَالْوَهْمِيةُ اُمْكُ؟! ﴿٤﴾ وَاَقِه: ئه‌رى تۆ به‌و خه‌لكه‌ت گوتوه‌وه‌ كه‌ له‌ جیاى خواى تاك و ته‌نیا خۆت و داىكت بکه‌ن دوو خودا؟!.

يانى ئایه‌ تۆ وتوته‌ به‌ ئاده‌میزاد له‌ باتى (ته‌وحید) و یه‌کتابه‌رستى یه‌وه‌ ببنه‌ (موشریک) و هاوبه‌ش په‌یداکه‌ر بۆ خودا و ئه‌وجا له‌ ته‌ك خودادا خودایه‌کى تر یان چه‌ند خوایه‌ک دروست بکه‌ن و ئه‌نجامى بده‌ن، هه‌ندى له‌ (موفه‌سیره‌كان) ئه‌فه‌رموون خواى په‌روه‌ردگار بۆیه‌ ئاوه‌ای فه‌رموه‌ تاكو ئه‌و كه‌سانه‌ به‌ درۆزن بپنیه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ كه‌ عیسا‌و مه‌ریه‌مى داىكى به‌خوا ئه‌زانن (العیاذ بالله‌) ﴿٥﴾ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُوْنُ لِيْ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ

(١) موفه‌سیره‌كان ئه‌لین: لی‌ره‌دا خوا په‌رسیا‌ر له‌ عیسا‌ (الطیلس) ئه‌كات نه‌ك بۆ ئه‌وه‌ی خوا خۆی نه‌زانى به‌لكو خۆی ئاگاداره‌و ئه‌زانى ئه‌یه‌وى خه‌لكه‌كه‌ ئاگادار بکاته‌وه‌و پێی بزائن.

(٢) جا ئه‌و بانگ‌کردنه‌ی چه‌زه‌تى عیسا‌ له‌لای خواى گه‌وره‌ زانا‌یان جیاوازن بۆ کاتى ئه‌و بانگ‌کردنه‌ ، هه‌ندى له‌ (موفه‌سیره‌كان) ئه‌لین ئه‌مه‌ پۆزى دوا‌ییدا ده‌بى‌ هه‌ندیكى تر ئه‌لین به‌لایانه‌وه‌ وایه‌ له‌ وکاته‌دا بووه‌ خوا كه‌ چه‌زه‌تى عیسا‌ به‌رز کردۆته‌وه‌ بۆ ئاسمان له‌ ده‌ستى (کافره‌كان) په‌زگارى کردوه‌و ئینجا ئه‌و کاته‌ پێی فه‌رموو.

لِي يَحَقَّ ﴿٤٠﴾ أَي أَنْزَلَكَ عَمَّا لَا يَلِيْقُ بِكَ يَا رَبِّ فَمَا يَنْبَغِي لِي أَنْ أَقُولَ قَوْلًا لَا يَحَقُّ لِي أَنْ أَقُولَهُ ، **واته:** حەزەرتی عیسا وتی پاک و خاوتینی بو تۆیه لەوێ جگە لەتۆ خواى تر هەبێ (ئەوێ دراوێتە پال من بوختان و درۆیه) یان نابێ و ناگونجێ بۆمن شتێ بڵێم کە بەهیچ پەنگی هەق نەبێ بۆمن، واتە هەرگیز بۆمن ناشێ شتیکی ناپاست و نەشیاری وا بەرامبەر بەتۆ بڵێم ﴿٤١﴾ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُمْ فَقَدْ عَلِمْتُمْ ﴿٤٢﴾ أَي إِنْ كَانَ ذَلِكَ صَدْرَ مِنِّي فَإِنَّكَ لَا تَخْفَى عَلَيْكُمْ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْعَالِمُ بِأَنِّي لَمْ أَقُلْهُ **واته:** ئەگەر ئەو قسە یەم بەو خەلکە گوێبێ ئەوێ خۆت ئەیزانی، چونکە بەپاستی خۆت ئەیزانی کە نەموتووە، وە ئەگەر ووتبێت خۆت زانیوتە، ﴿٤٣﴾ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٤﴾ أَي فَأَنْتَ سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ مَا أَخْفَاهُ فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا تَخْفَاهُ مِنْ مَعْلُومَاتِكَ وَأَنْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِ بِالْخَفَايَا وَالنَّوَايَا وَعِلْمُكَ مُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ **واته:** ئەوێ لە دەروونی مندا یە تۆ پێی ئەزانی بەلام من دەبارە ی ئەوێ لە (نەفس) و زاتی تۆدایە شتیکی ئەوتۆ نازانم و شاراوێتەوێ ديارینە هەر خۆت ئەیزانی و لای خۆتە، واتە بەپاستی هەر زاتی تۆ تەواو زاناو بە ئاگایە بەهەموو نەینێ و شاراوێ پەنھانەکان).

ئەوجا خواى مەزن قسە ی حەزەرتی عیسایمان (ﷺ) بو ئەگێرتەوێ کە چی بە قەومەکە ی گوتووە، هەر وەها فەرمانی بەچی پێ کردوون ئینجا ئەو (حەقیقەت) و پاستی ی پائەگە یەنێ و ناشکرای ئەکات، هەر وەکو ئەفەرمووی: ﴿٤٥﴾ مَا قُلْتُ هُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ **واته:** چیت فەرمان پێکردووم منیش هەر ئەوێم پێ گوتوون و پێیان بڵێم ﴿٤٦﴾

اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ﴿١٧٧﴾ **واته:** پیم ووتوون ته‌ن‌ها خودا بپه‌رستن نه‌و خودایه‌ی په‌روه‌ردگاری منیش و ئیوه‌شه، نه‌وجا‌ه‌زده‌تی عیسا (سه‌لامی‌خوا‌ی لیبت) خوی بی‌به‌ش نه‌کات له‌هر خراپه‌و تاوانیک که له‌پاش‌ده‌رچوونی خوی نه‌وان کردیبتیان ئیجا‌خوا‌ی مه‌زن له‌سه‌ر زوبانی نه‌ودا نه‌گیریته‌وه و نه‌فرمو‌ی: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ﴾ **ای کنت شاهدی علی اعمالهم حین کنت بین اظہرهم) واته:** مه‌تا خوم له‌ناویان نه‌ژیام و به‌سه‌ریانه‌وه چاودیرو‌ئاگادار بووم به‌پی‌فرمانه‌کانی خوا‌رینم‌وینیم کردوون ﴿فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ اَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ﴾ **ای فلما قبضتني إليك بالرفع إلى السماء کنت یا الله الحفیظ لأعمالهم والشاهد علی أفعالهم) واته:** کاتی که تو منت وه‌رگرت و به‌رزت کردمه‌وه بو‌ئاسمان هه‌رتو چاودیرو‌ئاگادار بوویت به‌خویان و به‌سه‌رهاتیان به‌بیرو‌باوه‌رو هه‌لسوکه‌وتیان ﴿وَأَنْتَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ **ای و أنت المطلع علی کلّ شیء لا یخفی علیک شیء) چونکه بیگومان زاتی تو (شایه‌ته) به‌سه‌ر هه‌موو شتیکه‌وه ، واته:** تو‌ئاگاداری به‌سه‌ر هه‌موو شتیکه‌وه هیه شتیکت لی‌بزر نابی، ﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ﴾ **(ای إن تعذبهم فإنهم عبيدک و قد استحقوا ذلك حيث عبدوا غیرک) واته:** نه‌گه‌ر تو‌سزایان بده‌یت نه‌وه بیگومان به‌نده‌ی خو‌تن که‌سیش بو‌ی نییه هیه ئاخاوتنیک بکات و هیه بلیت ﴿وإن تغفر لهم فإنك أنت العزيز الحكيم﴾ **(وإن تغفر لمن تاب منهم فإنك أنت**

القویُّ القادرُ تَفَعَّلَ ماتِشَاءُ ولا إعتراضَ عَلَیْكَ فی فِعْلِكَ وَأَنْتَ الحَکِیمُ الذی لَا یَفْعَلُ إِلَّا مَا فیهِ حِکْمَةٌ ومصلحَةٌ) واته: نه گهر لیثیان ببوریت نه وه خۆت چاکتر ده زانی چونکه خاوه نی لوتف و کهره می خۆتی، هه روه ها خۆشت ده سه لاتدارو کار جوانی^(۱). چونکه بیگومان که س ناتوانیت بلای بۆ وات کرد هه روه ها ته واو دانایت له هه موو روویه که وه ئیش و کارت پره له (حیکمه ت) و مه سه له حه تی به شه ری ه ت.

(جا بیگومان هه ر راستیه به که لکی ئینسان دیت)

کاتی که حه زره تی عیسا (سه لامی خوای لیبت) پۆنی کرده وه نه وه کاره پوچه ی گاورد کانی له سه ری بوون له (شهریک) و هاویه ش دانان بۆ خوای گه وره نه فه رمووی: ﴿قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ﴾ أي يَوْمُ الْقِيَامَةِ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ فِي الدُّنْيَا صِدْقُهُمْ لِأَنَّهُ يَوْمُ الْجَزَاءِ) واته: خوا نه فه رمووی نه وه نه م پۆژه یه^(۲) که نه وانیه ی راستگو بوون کرده وه ی چاکیان کردو به فه رمانی خوای گه وره هه لسان به که لکیان دی و سوودی لی وهرده گرن، واته: نه مه پۆژیکه که نه وانیه ی له جیهاندا راستیان کردو هه ر به راستی له جیهان ده رچوون، به راستی نه وانیه به هره مه ند نه بن به راست کردنه که ی جیهانیان نه گهن به پاداشت و به روبومی سه ره نجامی راستی یه که یان نه و جا له پاشان خوای گه وره ده ست نیشانی نه کات به وه ی که نه فه رمووی: ﴿لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ

(۱) وه له فه رموده یه کی (صحیح) دا هاتوو که پیغه مبه ر (ﷺ) شه ویک هه تا به یانی هه ر نه م نایه ته ی ده وتوو، واته دوویاره ی نه کرده وه.

(۲) مه به ست پۆژی (قیامه ته)، چونکه بیگومان پۆژ (قیامه ت) هه موو شتیک دیت به رچاو و گوپی له چاکو خراپه دا.

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿١٣٠﴾ أَي لَهْم جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ وَأَشجارُهَا الْأَنْهَارُ مَا كَثِينَ فِيهَا لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا أَبَدًا، وَاتَّه: بَوُّهُ وَپاست گویانه هیه چه ندین به هشت نه چی به ژیر دره خته کانیه وه چه ندین پروباری ناوی زوالی شیرین و به تام به رده وامن هه تا هه تایه تیایاندا ده مینینه وه، ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (١٣١) ﴿١٣٢﴾ أَي نَالُوا رِضْوَانِ اللَّهِ لِيَصْدَقَ لَهُمْ وَرَضُوا عَنْ اللَّهِ فِيمَا أَثَابَهُمْ وَجَازَاهُمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ (جَنَّاتُ النَّعِيمِ)، وَاتَّه: به پاستی خوا لییان پازی یه و نه وانیش له خوا پازین چونکه په زامه ندی خودا له هه موو شتیک گه ورتره، نا نه مه یه سه رفرازی و به ختیاړی گه وره چونکه بی گومان هه نه مه ش سه رکه وتن و سه رفرازی و پایه کی زور گه وره یه.

(ناگاداریه کی گرنګ)

جا بیگومان له کوتایی باسه که و سوره ته که دا نایه تیک نه هیئی که زور پیک و پیکه له گهل هه موو باس و مه به سته کانی سوره ته که دا به تاییه تی خوی مه زن شتیک دینیتته وه پیشه وه که زور گونجاوه له گهل ئیدعاو درو ده له سه ی (مه سیحی یه کان) که نه ویش به خودا زانینی عیسیاه (العیاذ بالله) به شیوه یه کی ناراسته وخو به رپه رچی پروپاگهنده و ئیدعیایه که یان بداته وه نه و جا له کوتایی سوره ته که دا خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ﴾ (١٣٣) وَاتَّه: نه وه ی له ناسمان و زه ویدا هه مووی (مولکی) خوابه که سی له گهل به شدرا نییه و واته هه موو شتیک هه نه و درووستی کردووه بویه نه پیویستی به ژن

هیه نه مندال نه (عیساش) خوییه و نه کوپی خوییه ^(۱) قال العلامة القرطبي في تفسيره ^(۲) يَقُولُ مَا نَصَّهُ (جَاءَ هَذَا عَقِبَ مَا جَرَى مِنْ دَعْوَى النَّصَّارَى فِي عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ) أَنَّهُ إِلَهُ أَوْ ابْنُ إِلَهٍ، فَأَخْبَرَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى (أَنَّ مُلْكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) لَهُ دُونَ عِيسَى وَدُونَ سَائِرِ الْمَخْلُوقِينَ، ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿١٢٠﴾ واته: به پاستی خوی گه وره ده سولات و توانای به سهر هموو شتیکا هیه چونکه هر شتیکی خدا ده سولاتی به سهردا هه بی نه وه دروستکراوی نه وه به ویست و (نیرادهی) نه و هاتوته دی.

(سهرنجیکی گرنک)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنه) قَالَ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) تَلَا قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي إِبْرَاهِيمَ ﴿رَبِّ إِنِّي أَخْلَلْتُ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ يَبْعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وَقَوْلَ عِيسَى ﴿إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَقَالَ (اللَّهُمَّ أُمْنِي أُمْنِي وَبِكِي فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَا جَبْرِيلُ أَذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ (ﷺ) وَرَبِّكَ أَعْلَمُ، فَأَسْأَلُهُ مَا يَبْكِيكَ؟ فَأَتَاهُ جَبْرِيلُ (عليه السلام) فَسَأَلَهُ فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِمَا قَالَ

(۱) جا بیگومان هیچ که سیتک وه کو خودا نیه، نه عیساو نه غهیری عیسا نه وه همووی دروستکردووه و خاوهنی هموویتهی، وه هر خوی گه ورهش به سهر هموو شتیکا خاوهن ده سولات و به توانایه هه روه ها جتی سهرنجه له م چند نایه تدا خودا چوار جار ناوی حه زده تی (عیسای کوپی مریه م) ی هیناوه تا به جوانی هه لو گومپایی دیانه کان ده ربکه ویت که ده لئین (عیسا) کوپی خوییه (العیان بالله) بپوانه / ته فیسیری گولشنه / له نووسینی / ماموستا (نظام الدین عبدالحمید)، له گه له ده دستکاری، بهرگی / ۱، لاپه ره / ۲۸۸.

(۲) بپوانه ته فیسیری قرطبی، بهرگی / ۴، لاپه ره / ۲۵۹.

وَهُوَ أَعْلَمُ فَقَالَ اللَّهُ يَا جِبْرِيلُ أَذْهَبَ فَقُلْ لَهُ إِنَّا سَنَرْضِيكَ فِي أَمْتِكَ
وَلَا تَسْؤُهُ^(۱)، **واته:** ریوایت کراوه له عه بدوللای کوری عه مره وه
(پره زای خوای لیبیت) ئەلێ ئەوهی راستی بیت که پیغه مبهەر (ﷺ) ئەم
فهرمودهی چه زره تی ئیبراهیمی (سهلامی خوای لیبیت) خوینده وه که
خوای گه وره فهرموویه تی (واته پهروه ردگارم ئەو بت و سه نه مانه
خه لکی زۆریان له پێ لاداو ترازاند ئینجا هه ر که سێک شوینی من بکهوی
ئەوه له منه وه هه ر که سیکیش لیم یاخی بووبی بی فهرمانی کردم، وه
ئەوه تۆش لیبورهی و دلوفانی وه ئەم فهرمودهی (عیساش) که
ئەفهرمووی (ئه گه ر عه زابیان ئەدهی ئەوا بهندهی خۆتن و ئەتوانی به
ئاره زووی خۆت له گه لیان بجولیته وه و سزایان بدهیت ئەوه ته نها خۆتی
به ده سه لات و کارجوانه هه روه ها هه موو شتی له جیگای شیاوی خویا
دائه نی له سزادان و لی خۆش بوون، ئەوجا له پاش ئەم دوو ئایه ته
چه زره ت (ﷺ) دهستی پیروزی بهرز کرده وه وه فهرمووی (ئهی خودایه
ئومه ته که م، ئهی خودایه ئومه ته که م، ئهی خودایه ئومه ته که م) و ئینجا
دهستی کرد به گریان و جا خوای گه وره له پاشان فهرمووی ئهی
(جوبره ئیل) بچۆ بۆلای محمد و (ﷺ) پێی بفهرموو رابگه ینه و، واته
پهروه ردگاری هه موو خه لکی باشت ده زانی ئەوجا لێی بپرسه بۆچی
دهگرییت؟ جا چه زره تی (جوبره ئیل) هات بۆلای (سهلامی خوای لیبیت)
و لێی پرسى پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی له (خه می ئومه ته که م که
ئەوهی گوت بۆی باس کرد ئینجا خوای گه وره فهرمووی بچۆ بۆلای
(محمد) و پێی رابگه یه نه و پێی بلێ له مه ودوا به که یفی ئەو پازی ده که ی

(۱) رواه الامام مسلم في صحيحه، بهرگی، ۱/، لاپه ره/ ۱۹۲.

له باره‌ی (ئومه ته که یه وه)، به هیچ شیوه یه ک دلگرانی ناکه‌ین).
(باشکۆ)

قَالَ ابْنُ وَهْبٍ سَمِعْتُ (حُيَّيَّ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ) يَحَدِّثُ عَنْ أَبِي (عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُبَلِيِّ) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ (آخِرُ سُورَةٍ أُنْزِلَتْ سُورَةُ الْمَائِدَةِ^(١))، وَاتَّه: ثَبِينٌ وَوَهَّابٌ دَهْلِيٌّ گَوِيَمَ لَهُ (حَوِيَه‌ی کَوِی‌ی عه بدوللا) بوو ده‌ی گِیَرايه وه له ئه‌بی عه بدولره حماني حه‌بلیه وه له عه بدوللا‌ی کَوِی‌ی عه مره وه (په‌زای خَوای لَبِیَّت) که فه‌رموویه تی (دوا سورته که دابه‌زیوه سورته‌ی مائیده‌یه).

ره‌حه‌مه‌ت له وه که سه‌ی گوتوویه تی:

(سوره‌ی مائیده سفره‌ی ره‌حه‌مه‌ت * خوانیکی گه‌وره‌ی به‌بی زه‌حه‌مه‌ت)

(په‌سه‌ره له میوه‌ی په‌له نیعه‌مه‌ت * چی موسلمانانه له‌وی ده‌عه‌مه‌ت)

له کۆتایی دا ده‌لیم (حه‌مدو) شوکرانه‌ی خَوای مه‌زن ئه‌که‌م که یارمه‌تی دام بو ته‌واو کردنی سورته‌ی (مائیده) له په‌یکه‌وتی سالی / ۲۰۱۶ / ای زاینی / به‌رامبه‌ره / ۱۴۳۸ ی / کۆچی / له به‌رواری / ۲۰۱۶ / ۴ / ۴ / زاینی / له سه‌ره‌ده‌ستی / ئه‌و گوناح باره / کۆتایی پی‌هات و / وه له دوا خاتیمه‌ی / کۆتاییدا ئه‌لیم / ئه‌پاریمه‌وه له خَوای په‌روه‌ردگار و به‌به‌زه‌یی و داوا ئه‌که‌م و ئه‌لیم (وَأَنَا الْخَادِمُ لِلْقُرْآنِ الْكَرِيمِ وَتَفْسِيرِهِ الْعَظِيمِ، عَبْدُ الرَّحْمَنِ مَلَا طَهْ عَبْدِ الْعَزِيزِ الدَّزَهِيّ الْهَرَمْزِيَّارِي الْكُرْدِي، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ

(١) به‌وانه، (تفسیر القرآن العظیم) له دانانی پێشه‌وا (الحافظ ابن کثیر الدمشقی)،

تحقیق / عبدالرزاق المهدي / به‌رگی / ۲، لاپه‌ره / ۵۹۶.

ولوالديه ولسائر المسلمين والمسلمات وآخر دَعَوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ).

وه هه روه ها ئه پاريمه وه له بهر خواي مه زن و گه ورده و/ ئه ليم خوايه
كيان/ له گوناھي خوم و دايكم و باوكم خوش ببه و ، وه له تاقه برايە كه م
(مه لا عبدالله الغزالي وفقه الله المَلِكُ العالي) ئه وه فه رمووده ي ماموستا
عه بدولكه ريمي موده رسه (ره حمه تي خواي ليبيت) وه هه روه ها گشت
خرم و كه س و خویش و دوست و برادرانم و، باقى ئه و زانايانه ي
(خرمه تي ئايني پيرؤزيان كردووه و) وه به تاييه تي ئه وانه كه وا ووتيه كه م
له لا خویندوه و، يا بيستوه و، يا لييان فيره قسه يه كي به سوود و، به كه لك،
بووينه و، يان ئه و كه سانه ي كه ئه و ته فسیره يان په سەند كردووه و، يان
يارمه تيان داوه و بۆ چاپكردنى، يان ئه وانه ي له دوايى پاك نووسيني
(تعزید) و (ته نضيديان) كردووه و يا (ته صوير) و (ته صميميان)
كردووه و، ئه گه ر به بری (پاره ش) بى يا خيرخوازي بيت خوا (ئه جرو)
پاداشتيان بداته وه يا ئه وه ي چاپى ئه كا و (مه سره في) بكيشنى و
يارمه تي ئه داو، يا كارمهنده و به چاپى ئه گه يه نى وه له دوايشدا ئه و
به ريزانه ي كه (موطاله عه) ي ئه كه ن و ئه يخويننه وه، هه روه ها سوود و
كه لكى لى

وەرئەگرن^(١)، عەمەل و کاری پێ ئەکەن و لە دواى خۆبەدەندەوهى
(دوعاى) خێرمان بۆ ئەکەن و ئەگەر کەم و کۆپەکیان بەدى کرد بە
خێرى خۆیان چاکى ئەکەنەوه و چاوپۆشى لى ئەکەن و هەروەکو
شاعیرێک لەم بارەیهوه ئەلێ : ئەفەرموویت :

لە کۆتاییدا ئە لایم :

(أَمُوت وَيَبْقَى كَلِمًا كَتَبْتُهُ * فَيَالَيْتَ مَنْ يَقْرَأُ كِتَابِي دَاعِيَا)
(لَعَلَّ إِلَهِي يَغْفِرَ عَنِّي بِفَضْلِهِ * وَيَغْفِرَ زَلَاتِي وَسُوءَ فَعَالِيَا)

(سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

(١) چونکه بێگومان (ئەوه) تەفسیری قورئانە و (کەلام) و ووتەى خودای مەزنە و هێندە
پێرژە جارى وا بووه کە ئایەتەك دابەزیوه و هەزەرتى جوهرەئیل (عليه السلام) بۆ
پێغه مەبرى (ﷺ) خۆشەویستى هێناوه و بە فرمانى خودا (٧٠) هەزار فریشتە
لەگەلى دابەزیوه، ئەوه نەوه کو (گۆفاری جەریده یەكە) کە بێخوێنێتەوه و فری
بده یە کون و قوژینێک یان خوانە خواستە بن پێیان و هیچ نرخیکی بۆ دابنێ و جا
بێگومان ئەوه (قورئانە و تەفسیری قورئانە) و پێویستە زۆر پۆزو ئیحترامى بۆ
دابنێ، و هەروەها لەسەرچاوى خۆمانى دابنێن و ئیتر (ئەجەن) و پاداشتی خۆای
کە وەرەش مسۆگەرە بۆ ئەم جۆرە کەسانە یە .

ههندی لهو ته فسیرانه ی که له کوڼو تازه دا سوودیان لی وهرگیراوه

خوینه واره نازیزه کانم بهر له وهی دهست به نووسینی سهرچاوه گرنگه کان بکهین که رافه ی قورئانمان لی وهرگرتوون ئه و فهرموده یه ی پیشه و (سیووتی) ده خهینه بهرچاو له کتیبی (الإتقاندا) ^(۱) باسی کردوه و ئه لیت (إشتهر بالتفسير من الصحابة عشرة وهم (الخلفاء الأربعة) سيدنا (ابوبكر الصديق وعمر بن الخطاب/ وعثمان بن عفان/ وعلي بن أبي طالب (رضوان الله عليهم أجمعين). وابن مسعود/ وأبن عباس/ وأبي بن كعب/ وزيد بن ثابت وأبو موسى الأشعري وعبدالله بن الزبير ^(۲) واته ئه وانه ی ناودار و (مهشهورن) له هه والانی پیغه مبه (د.خ) که زۆر ناگاداری ته فسیر و واتاکانی قورئان بوونه ئه م چوار جی نشینه به پیزانن و که (ده) کهس بوونه و حه زده تی (ئه بویه کر سدیق) و عومهری کوپی خه تاب و عوسمانی کوپی عه ففان و عه لی کوپی ئه بی تالیپ و ئیبن عه بباس و ئیبن مه سهوود و ئوبه ی کوپی که عب و زهیدی کوپی سابت و ئه بو مووسای ئه شعهری و عه بدوللای کوپی زویه ر بوونه و به لام پیشه وای (سیووتی) ئه فهرموئ: له دواپی هه والانی پیغه مبه (د.خ) که چینی پاش ئه وان هاتوونه و یانی (تابیعه کان) وه کو (موجاهیدی کوپی

(۱) برونه په رتوکی (الاتقان - فی علوم القرآن) له نووسینی (الحافظ جلال الدین عبدالرحمن السیوطی) لاپه ره / ۱۸۸.

(۲) جگه له مانه ی پیشه وهش له یار و یاوه ران (موففسیری - قورئان) بوونه و وه کو (ئه بو هورهیره و/ ئه نه سی کوپی مالیک و عه بدوللای کوپی عومهر و جابیری کوپی عه بدوللا و... هتد.

جوبه ير و^(۱) عه تاي کوپي ره باح و^(۲) شيخ حه سني به صري^(۳) سه عيدي کوپي جوبه ير و^(۴) هه روه ها سه عيدي کوپي موسه يب و عيکره مه ي به نده ي ثيب و عه بباس و^(۵) هه روه ها (ئه بولعاليه) و ره بيغي کوپي ئه نه س و قه تاده و زه حاکی کوپي موزاحيم و هه روه ها (روه يغي کوپي مه هران) و (موحه ممه دي کوپي که عب) و زه يدي کوپي ئه سلّم و عه بدولره حماني کوپي زه يد و (ئه بوو مالیک) و وه هه روه ها چيني دوايي ئه وانيش وه کو سفيايی کوپي (عويه ينه) و (وه کيغي کوپي جه پراح) و شوعبه ي کوپي حوجاج و (يه زيدي کوپي هاروون) و عه بدوالرزاق و (اسحاق) ي کوپي راهويّه و (ابن) و ئه بي شه يبه و هه روه ها به ده يان زانا و (تابيغي) تريش (ره حمه تي خوايان لي بيت).

(۱) مجاهيد کوپي جه بهر (خوا لي رازي بيت) کونيّه ي (أبو الحجاج) بووه و له قه بي (المکی المخزومي) بووه و ئه م زاته کۆچي دوايي کردووه له کاتي (سه جده) دا و له مککه له سالي ۱۰۲ک، زانايه کي زؤر به هيمه ت بووه.

(۲) عه تايي کوپي ئه بي ره باح له (تابيغي) بووه و له سالي ۱۱۴ کۆچي کردووه و (خوا لي رازي بيت)، به زؤر زانايان زانستيان لي وه رگرتووه.

(۳) شيخ حه سني (به صري) يه کتيک بووه له (تابيغي) به خزمت ۷۰ ئه صحابه ي پتفه مبه ر (د.خ) گه يشتووه جا کۆچي دووه له سالي ۱۱۰ک، وه ته فسیره که ي له کتیب خانه ي ئيمه دا (مه وجوده).

(۴) سه عيدي کوپي (جوبه ير) که له سالي ۹۵ ي کۆچي به ده ستي (حه جاج) شه هيد کراوه (ره حمه تي خوي لي بيت).

(۵) چونکه بيگومان ئه م زاته ناودار بووه به (حیبر الأمة) يان به ته رجهمان (القرآن) هه روه کو حه زره ت (د.خ) پتي فه رمووّه: (نعم ترجمان القرآن أنت) وه هه روه ها (دوعاي) بز کردووه و فه رمويه تي پتي: (اللهم فقه في الدين وعلمه التأويل) أي التفسير رواه أحمد.

نه وانهی له دواى نه صحابه كانی پټغه مېر و (د.خ) تابعیه كان هاتن نه مانه
بوون كه ته فسیریان نووسی و (رافه یان) كرد نه مه ش سرچاوه گرنگه كانیان
و كه له خواره وهن، به لام هندی له زانایانی (ته فسیر) ته فسیره كانیان كړدوه
به (دوو به شه وه):

یه كه م (ته فسیر به نه سهر) وهكو نه م به ریزانه ن:

- ۱- ته فسیری (ثین) و عه بباس^(۱).
- ۲- ته فسیری (مجاهید) كه زوره ی له ثین و عه بباسی و هرگرتووه
(ته فسیره كه ی) دوو جزئی مه زن و گه وره یه چند جار چاپكراوه.
- ۳- ته فسیری (عبدالرزاق) مه شهوور به نه بوبه كری یه مانی بووه و
مه روه ها به (صه نعانیش) ناوی دهر كړدوه له سالی ۲۱۱ ی كزچی وه فاتی
كړدوه (ره حمه تی خوی لی بیت).
- ۴- ثین و جهریری (الطبری) ته فسیره كه ی به ناوی (جامع البیان عن
تاویل آی القرآن) دا و^(۲) نه م زاته مه شهوور و ناوداره به (شیخ المفسرون)
نیمامی سیووتی له باره یه وه نه لی (وكتابه أجل التفسیر وأعظمها) نه م زاته
له سالی (۳۱۰) كزچی وه فاتی كړدوه و (ره زا و ره حمه تی خوی لی بیت).

(۱) مه روه كو له پټشه وه ناماژه مان بؤ كرد كه (عبدالله) ی كوپي نیمام عه بباس
به گه وره ترین زانای ته فسیری (قورشان) داده نری له (نه صحابه كانی) پټغه مېر
(د.خ) چونكه زوره ی پاشینان واته (تابعین) ته فسیریان له و زاته و هرگرتووه و
بیستوه.

(۲) ته فسیری پټشه و ته به ری پټك هاتووه له (۱۵) به رگی گه وره به ده یان جار
چاپكراوه و لیکولینه وه ی له گه ل كراوه.

- ۵- ټه بی له یسی (السّم قندی) ته فسیره که ی به ناوی (بحر العلوم) ه ټه م زاته له سالی ۳۷۵ کۆچی دوايي کردووه.
- ۶- ته فسیر (ابن ابي زمینین) له ته فسیری (به حیای) کوړی سه لامي وهرگرتووه و له سالی ۱۹۹ ک وه فاتی کردووه.
- ۷- ته فسیری (الهداية إلى بلوغ النهاية) له نووسیني ټه بی (محمد المکی) کوړی ټه بی (تالیبی - قه یسی) ټه م زاته له سالی ۴۳۷ وه فاتی کردووه و ته فسیره که ی پیک هاتووه له ۱۳ به رگی گه وړه له کوټبخانه ی ټیمه دا (مه وجوده) و سوپاس بۆ خودای مه زن.
- ۸- ته فسیری (ټه بی ئیسحاق ناودار و (مه شهوور) به (الکشف والبيان في تفسير القرآن)^(۱) ټه م ته فسیره (مه شهووره) به ته فسیری (الثعلبی) له دانانی پيشه وا (ټه حمه دی کوړی محه مده دی کوړی ئیبراهیمی سه عله بی / ټه م زاته له سالی ۴۲۷ کۆچی وه فاتی کردووه (ره حمه تی خوی لی بیت).
- ۹- البحر المحيط والنهر الماد - وهما (لأبي حيان التوحیدي) ئیستا که چاپکراوه و کراوه ته وه (۲۰) به رگ.
- ۱۰- ته فسیری (السمعانی) له نووسیني (ټه بی موزه فهر) مه نصوری کوړی (عبدالجباري التیمی) مه شهوور به (المزوری) جا ټه م زاته له سالی ۴۸۹ هجری واته کۆچی وه فاتی کردووه.

(۱) ته فسیر (الکشف والبيان في تفسير القرآن) له کتبخانه ی ټیمه دا (مه وجوده) و هیه و ته فسیره ش پیکهاتووه له شه ش به رگی گه وړه و به لام به م دوايیدا (چاپکراوه) لیکولینه وه ی له گه ل کراوه و بووه ته ۲۸ به رگی گه وړه و مه زن.

دووم (ته به قه) و چینی دوايي (تابعين) كه ته فسيريان داناوه و نه مانه

- ۱- ته فسيري ئين عويه بينه.
- ۲- ته فسيري ئه بي حاتم.
- ۳- ته فسير العز بن عبدالسلام.
- ۴- ته فسير ابن عره بي.
- ۵- ته فسير ابن ماجه.
- ۶- ته فسير الحاكم.
- ۷- ئين و مه رده و هيه.
- ۸- ته فسير (ئبوو الشيخ بن حيان).
- ۹- ته فسير (ابن المنذر).
- ۱۰- ته فسير (ئين و عطيه) ئه نده لوسي^(۱).
- ۱۱- ته فسير (ئين ئه بي شيه).
- ۱۲- ته فسير (البغوي المسمى (معالم التنزيل) للامام أبي محمد الحسين بن مسعود الفراء البغوي).
- ۱۳- تفسير القرآن العظيم (تفسير ابن كثير)، ئه مەيش ته فسيريكي نور مشهورو ناوداره.
- ۱۴- الدر المنپور- في التفسير المأثور- لجلال الدين عبدالرحمن السيوطي.
- ۱۵- زاد المسير في علم التفسير- للحافظ أبي الفرج عبدالرحمن بن علي ابن الجوزي.
- ۱۶- فتح القدير الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسير له داناني (محمد بن علي بن محمد الشوكاني).

(۱) پيشه و (قورطبي) به زوري له ته فسيره كه يدا له (ئين و عطيه) وه رگرتوه.

باسینک له ناوی نه و ته فسیرانده کړوا (عیلمینه) یان (نحوینه) یا
(به لاغینه) یا (منطقینه)

۱۷- الکشاف عن حقائق التنزیل و عیون الأقاویل فی وجوه التأویل للعلامة
(جابر الله محمود عمر الزمخشري).

۱۸- تفسیر البیضاوي المسمى (أنوار التنزیل وأسرار التأویل) للعلامة
(القاضي البیضاوي).

۱۹- تفسیر الجلالین / الجلال المحلی والجلال السيوطي .

۲۰- تفسیر الامام النسفي مدارك التنزیل وحقائق التأویل - للعلامة النسفي .

۲۱- التحرير والتنوير - للعلامة (محمد طاهر عاشور).

۲۲- التفسیر الكبير - المسمى (مفاتيح الغیب) له دانانی پیښهوا (فخرالدين
الرازي).

۲۳- التفسیر البسيط / له دانانی أبي الحسن علي بن أحمد بن محمد
الواحدی ^(۱) .

۲۴- حاشية القنوي له دانانی (عصام الدين اسماعيل بن محمد) المتوفى
(۱۱۹۵هـ) نه م ته فسیره ش پیک هاتووه له (۲۰) به رگداو - دار الكتب العلمية،
به چاپی که یاندوه .

۲۵- حاشية محي الدين شيخ زاده / على تفسیر قاضي البیضاوي .

۲۶- إرشاد العقل السليم إلى مزايا الكتاب الكريم / لأبي سعودی الكردي .

۲۷- حاشية الصاوي علي تفسیر الجلالین / للعلامة الصاوي به لای زوربه ی
زانایان ته فسیریکی زورنایابه .

۲۸- تفسیر المراغي / له دانانی الشيخ أحمد مصطفى المراغي .

(۱) نه م ته فسیره (۲۴) به رگه و ته فسیریکی زور گرنگه .

- ۲۹- السراج المنیر فی الاعانة علی معرفة بعض معانی کلام ربنا الحکیم الخبیر/ للعلامة الخطیب الشریینی.
- ۳۰- (اللباب فی علوم الکتاب) للعلامة المفسر أبی حفص عمر بن علی أبی عادل الدمشقی^(۱).
- ۳۱- الأساس فی التفسیر للعلامة سعید حوی.
- ۳۲- الفتوحات الإلهیة بتوضیح تفسیر الجلالین لدقائق الخفیة/ للشیخ عمر العجلی الشافعی الشهیر بالجمال.
- ۳۳- تفسیر الخازن/ المسمى (لباب التأویل فی معانی التنزیل للشیخ علاء الدین علی إبراهیم البغدادی/ المعروف بالخازن).
- ۳۴- روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم والسبع المثانی/ للعلامة الألوسی البغدادی.
- ۳۵- تفسیر (الحدائق الروح والریحان فی روابی علوم القرآن) له نووسینی (محمد امین بن عبدالله الأرمی الهروی الشافعی المکی)^(۲).
- ۳۶- التسهیل لعلوم التنزیل العلامة أبی القاسم محمد بن أحمد بن جزی الکلی.
- ۳۷- تفسیر أبی عرفة لأبی عبدالله بن محمد بن عرفة الوریغمی.

(۱) ثم تفسیرهش (اللباب) فی علوم الکتاب) به راستی تفسیریکی به (فائیدهیه) و (۲۰) به رگی ته واره وقر تفسیریکی نایابه و مه رغویه.

(۲) ثم تفسیره پیرۆزه به راستی تفسیره و نه ک گمهیه و زقریهی (عیلمه کان) و فه ننی تفسیری تیدایه و زقریش فره وانه له باره ی هه موو (عیلمه کانه) وهیه/ له باره ی (قه باره وه) سی و چوار به رگه و (۳۴) به چاپیکی جوان پاراوه ته وه و که (دارالکتب العلمیه).

تہ فسرانہی بہ زوری (فیقہینہ) و یا شہریعتینہ

۳۸- التفسیر المنیر فی العقیدۃ والشریعۃ والمنہج لہ دانانی الأستاذ الدكتور وہبۃ الزحیلی.

۳۹- الوسیط فی تفسیر القرآن المجید / للعلامة الواحیدی النیسابوری.

۴۰- أضواء البیان فی إیضاح القرآن بالقرآن للعلامة محمد امین بن مختار الشنقیطی.

۴۱- التفسیر الکبیر تفسیر القرآن العظیم / لنووسینی الحافظ سلیمان بن أحمد آیوب الطبرانی.

۴۲- تفسیر ابن برجان - المسمى (تنبيه الأفهام) لہ دانانی عبدالسلام بن عبدالرحمن بن ابن برجان اللخمی الأشبیلی.

۴۳- من روائع التفسیر (النکت والعیون) تألیف أبی الحسن علی بن محمد الماوردی.

۴۴- تفسیر الکبیر لأبی حاتم الرازی.

۴۵- الجامع الأحکام القرآن الکریم (تفسیر القرطبی) لأبی عبدالله محمد بن أحمد الأنصاری.

تہ فسرہ کانی تہ ہلی تہ صہ ووف

۴۶- تفسیر روح البیان للعلامة إسماعیل حقی البروسی.

۴۷- لطائف الإشارات تفسیر صوفی للشیخ الأستاذ عبدالکریم القشیری.

۴۸- التفسیر المظہری لہ دانانی (القاضی محمد ثناء اللہ العثماني النقشبندی).

۴۹- حقائق القرآن / للعلامة لأبی عبدالرحمن السُّلَمي.

۵۰- تفسیر الجیلانی - الفوٹ الربانی والامام الصمدنی تألیف الشیخ عبدالقادر الجیلانی (قدس سرہ).

- ٥١- تفسير البكري تأليف الشيخ الإسلام محمد بن عبدالرحمن البكري.
- ٥٢- تفسير عرائيس البيان في حقائق القرآن / له نووسيني (محمد صدرالدين روزبهان بن أبي نصر البقلي).
- ٥٣- البحر المديد في تفسير القرآن المجيد للعلامة أبي العباس أحمد بن محمد المهدي ابن عجيبة الحسني.
- ٥٤- تفسير القرآن العظيم للعلامة التستري.
- ٥٥- تفسير الملا على القاري المسمى أنوار القرآن والأسرار الفرقان / تأليف نورالدين بن سلطان الهرري.
- ٥٦- تفسير المراح لبيد للنووي الجاوي.
- (برئ له تهفسيره (عصريه كاني) (لهو سهرددهه)
- ٥٧- الجواهر في تفسير القرآن الكريم المشتمل على عجائب بدائع المكونات وغرائب الآيات الباهرات له داناني الأستاذ الحكيم جوهرى طنطاوي.
- ٥٨- تفسير القرآن الحكيم - الشهر المنار تأليف العلامة محمد رشيد رضا.
- ٥٩- مواهب الرحمن في تفسير القرآن / تأليف الشيخ عبدالكريم محمد المدرس.
- ٦٠- تفسير النابلسي / تدبر آيات الله في النفس والكون والحياة / تأليف الدكتور (محمد راتب النابلسي).
- ٦١- التفسير الواضح / للشيخ محمد محمود الجازي.
- ٦٢- صفوة التفاسير / له نووسيني محمد على الصابوني.
- ٦٣- التفسير الواضح الميسر / نفس المؤلف.
- ٦٤- خواطر الإمام / تأليف الشيخ محمد متولى الشعراوي.
- ٦٥- تفسير في ظلال القرآن له داناني شهيد سيد قطب.

٦٦- تفسیر القاسمی المسمى (محاسن التأویل) له نووسینی جمال الدین القاسمی.

٦٧- ههروهه (تفسیری) شیخ (محمد عبده) مشهورو به (مجددی - مصري)^(١).

٦٨- أوضح المعاني في تهذيب تفسير روح المعاني، تأليف الدكتور محسن عبدالحميد، (٥) بهرگ.

٦٩- تفسير الباليساني المعروف في احسن البيان له دانانی الشیخ محمد ابن الشیخ طه البالیسانی، (٧) بهرگ.

٧٠- (الکنز الثمین، في تفسير ابن عثمان) دانراوی العلامه محمد بن صالح (العثمان) (١٤) بهرگ.

نهمهش ناوی هه ندی له تهفسیره کوردیه کان

١- تهفسیری نامی بۆ قورئانی پیروژ/ له دانانی مامۆستا مهلا عبدالکریمی مدهرس.

٢- تهفسیری ژبان له نووسینی مامۆستا حسین الشیخ سعدی فیض الله.

٣- تهفسیری کوردی له کهلامی خوداوهندی له دانانی مهلا گهوره مهشهور به مهلائی گهوره بی کوئی.

٤- تهفسیر شیخ محمدی خال پینج بهرگی چاپکراوه.

(١) سهراوه کان:

١- الأتقان في علوم القرآن/ له دانانی جلال الدین عبدالرحمن السيوطي.

٢- طبقات المفسرين لداودي.

٣- التفسير والمفسرون/ تأليف الدكتور محمد حسين الذهبي.

٤- بپوانه (الأعلام - للزركلي) وهه ندی سهراوه ی تریش.

- ۵- تہ فسیری قورئانی پیروژ لہ دانانی مامؤستا مہلا عوسمان عبدالعزیز
مہلہ بجہیی.
- ۶- تہ فسیری قورئانی پیروژ بہ زبانی کوردان لہ نووسینی مامؤستا
عبدالعزیز علاء الدین مستہ فا کوی.
- ۷- تہ فسیری رەوشەن/ بورہان محمد امین.
- ۸- تہ فسیری پامان لہ مانا و مہ بہستی قورئان/ لہ نووسینی ئەحمەد کاکە
مەحمود.
- ۹- تہ فسیری گولشەن/ لہ دانانی (نظام الدین عبدالحمید).
- ۱۰- تہ فسیری پەوان بۆ تیگەیشتنی قورئان لہ نووسینی مہلا مەحمودی
گەلالہیی.
- ۱۱- تہ فسیری (ابن کثیر) بہ کوردی لہ نووسینی حاجی عبداللہ بریسی.
- ۱۲- تہ فسیری دیار لہ نووسین و ئامادەکردنی مامؤستا (عومەر ئەمین
عەلی).
- ۱۳- تہ فسیری زەمنا کۆیی لہ نووسینی مہلا سەعید زەمناکۆیی.
- ۱۴- تہ فسیری تەوحیدی تہ فسیری قورئان بہ قورئان لہ نووسینی مامؤستا
عبدالقادر تەوحیدی.
- ۱۵- تہ فسیری ئاسان لہ نووسینی مامؤستا برہام محمدامین.
- ۱۶- تہ فسیری قورئانی پیروژ بہ زمانی بادینی لہ نووسینی مامؤستا مہلا
حسین قابووسی شنگاری لیکۆلینەوہو بہ چاپگەیانندی بہرێز شیخ جیہاد
بارزانی.
- ۱۷- تہ فسیری قورئانی پیروژ لہ دانانی مام ہزار موکریان.
- ۱۸- تہ فسیری (مفرەداتی - قورئان) لہ نووسینی بہرێز (محمد صالح)
بامۆکی.

ناوەرۆك

لاپەرە	بابەت
۱۳	تەواوگەری جزئی سینیەم
۱۳	سورەتی (نالی عیمران) مەدەنییەو (۲۰۰) نایەتە (سورە ال عمران / مدنیة وایاتھا ماآا آیة)
۱۶	(باسیک له (تەوھید) واتە یەکتاپەرستی و نازلکردنی قورئان)
۲۱	باسیک له ئایەتە (موحکەم) و (موتەشابیه) کانی قورئانی پیرۆز
۲۳	(باسیک له ھۆی نازلیوونی ئایەتەکان)
۳۱	(مال و منال بە ھانات نایی له دواپڑا)
۳۳	بى باوەرپان ھەقە لە پۆڑی (بەدر) دا پەند وەرێگرن
۳۶	(بەزەرق و بەرقی خۆیشی و ژینی دنیا ھەلمەفریوین)
۴۱	ھەندى له (صیقاتە) ئیماندارە بەرپزەکان
۴۱	(شایەتیدان لەسەر ناسینی خودای تاک و تەنیا)
۴۵	جوولەکە زۆر لە پیغەمبەران و پیاو چاکانیان شەھید کردووە
۴۷	باسی زەمى ئەھلى کیتاب لەسەر رازی نەبوونیان بە بەرنامەى خودا
۴۹	چۆن سوپاس و شوکرانەى خوا ئەنجام بدەین؟
۵۲	(موشریک و بى باوەرپان مەکنە دۆست و ھاوڕێ
۵۴	ھەموو کەسێ کردووەى خۆی ئەبیینى لە قیامەتدا)
۵۵	(خۆشەویستی خودا لە شوین کەوتنى پیغەمبەرەکەیتى)
۵۷	(باسیکی گرنگ لە ھەلبژاردنی پیغەمبەران و نەوەکانیان)
۶۰	چەند مەسەلەیکى گرنگ لەبارەى سى کەس لە پیغەمبەرەنەو
۶۳	پوختەیک لە بەسەرھاتى لەدایک بوونی مەریەم
۶۶	باسیک لە بەھرەو کەرەمەتى مەریەم و ریزو قەدرى لەلای خوداوە
۶۹	باسیک لە پارانەوێ زەکەرەیاو مژدە پێدانى بە ھەزەرەتى یەحیا
۷۳	باسیک لە ریزنانى خاتوو مەریەم لەلایەن خوداوە
۷۵	مژدە دان بە خاتوو مەریەم کە خاوى گەرە عیسای پى ئەبەخشی
۷۷	ئىجاد کردنى عیسا (سەلامى خاوى لى بى) بى باوک
۸۰	موعجیزەکانى ھەزەرەتى عیسا (ﷺ)

لا پەرە	بابەت
۸۲	باسیڭ له حەواریه کانی حەزەرەتی عیسا (ﷺ)
۸۴	جووله که کان پیلان ئەگێڕن بۆ لە ناو بردنی عیسا (ﷺ)
۸۸	خوا عیسا ی نەجات دا بە دەستی پیلانگێڕاندا
۹۱	بێ گومان خەلقى ئادەم و عیسا لە یەک دەچێ
۹۳	باسیڭ له بانگکردن بۆ موبامه له کردن دەر باره ی عیسا (ﷺ)
۹۷	ئەو هی راستی بیت خواپەرستی بە تەنیا لە لای هەمووان ئاشکرایه
۹۸	باسیڭ له کێشه نانهوی ئەهلی کیتاب له باره ی دینی ئیبراهیم (ﷺ)
۱۰۱	خاوەن نامەکان دەیانەوی ئێوه له دین وەرگێڕن و گومرا بکەن
۱۰۴	باسیڭ له خاوەن نامەکان و هەلگرتنی ئەمانەت واتە سپاردە
۱۰۶	هەر کەسیڭ پەیمان شکێن بێ له دواڕۆژا بێ بەشە
۱۰۸	جووله که به زمان نامەکان و کتیبی خوا دەگۆڕن
۱۰۹	هیچ پێغه مبه رێک نەهاتووە بۆ پمپەرستن
۱۱۲	باسیڭ له وەرگرتنی پەیمان له گشت پێغه مبه ران
۱۱۵	هەر کەسی له ئیسلام بە دەربێ هیچ دینی قبول نییه
۱۱۶	باسیڭی گرنگ له باره ی بیرو باوه ری پێغه مبه رانه وه (ﷺ)
۱۱۷	خودا هیچ کەسی شارەزا ناکات دوا ی بپواهی تان ئینجا بووبێتە وه بێ باوه ی مه گەر تەو به یه کی راستە قینه بکات
۱۲۴	باسیڭ له به خشیینی خۆشویستنی مال و سامان
۱۲۷	سەرەنای دەستپێکردنی جزئی چوارەم
۱۲۷	جووله که کان پرسیار له پێغه مبه ر (ﷺ) ده که ن له باره ی خواره ده مه نیه وه
۱۳۰	یه که مین مال له سه ر پووی زه وی دا بۆ خواپەرستی دروستکراوه و که عبه ی پیرۆز بووه
۱۳۵	باسیڭ له شوێنه واری مه قامی حەزەرەتی ئیبراهیم (ﷺ)
۱۳۷	حه ره می مالی خودا شوینیکی بێ ترس بووه
۱۳۸	باسی واجب و فەرز بوونی حەجی مالی خوا

لا پەرە	بابەت
۱۳۹	حەج پېیویست کراوہ لەسەر ئیماندار سائی یە کجار
۱۴۰	مانای (الاستطاعة) واتا توانا
۱۴۲	ئەھلی کیتاب لایانداوہ لە ئایینی ئیسلام
۱۴۳	موسلمانان نابیی بە قسە ی ئەھلی کیتاب ھەلبەخە لەتین
۱۵۰	فەرماندان بە دەس گرتن بە دینی خواوہ بە بی جیاوازی
۱۵۵	پېیویستە کۆمەلای ھەبن فەرمان بە چاکە و نەھ ی لە خراپە بکەن
۱۵۶	پەرت و بلاو مەبنەوہ و لیک جیا جیایی
۱۵۸	ئیماندارانی ئەم ئایینە لە ھەمووان چاکتر و بەرێز ترن
۱۶۴	رێزو حورمەتی ئەوانە ی موسلمان بوون لە خاوەن نامە و کتیب
۱۶۶	وینە یەک لە و شتانە ی کە بی باوہ ران ئەیبە خشن
۱۶۸	جگە لە موسلمانان کەس مەکەنە دۆست و برادەری خۆتان
۱۷۲	باسی جەنگی ئوحد
۱۷۴	راویژکردنی پیغەمبەر (ﷺ) بە موسلمانان
۱۷۸	شەپ دەستی پێ کرد
۱۸۶	بەدرتان لەبەر نەچیتەوہ کە ژمارەتان زۆر کەم بوو خواش سەری خستن
۱۸۸	باسیک لە یارمەتیدان بە فریشتەکان
۱۹۸	سوو خواردن (رییا) حەرەمە و قەدەغە یە
۱۹۹	پەلە بکەن بۆ کاری چاکە و بە دەستھێنانی بە ھەشتیکی فراوان
۲۰۱	ھەندی لە سیفاتی بە ھەشتیە پارێزکارەکان
۲۰۴	جەنگی ئوحد زۆر عیبرەت و حیکمەتی لی وەرئەگیری
۲۰۸	بە ھەشت بی ئەمەل نابیی
۲۱۱	دەنگ و باسی کۆژرانی پیغەمبەر (ﷺ) لە جەنگی ئوحد دا بلاو بوەوہ
۲۱۹	بە فەرمانی خوا نەبی هیچ کەسێک نامری
۲۲۲	بە گوئی درۆ دەلەسە ی خوانە ناسان مەکەن
۲۲۵	ھەرکاتیک پووتان لە تالان تەماح کرد ئیوہ فەشەل دەھێنن

لا پاره	بابه
۲۲۹	شپوهی هندی له و موسلمانانہی له تیکشکانه کهي جهنگی ئو خود دا تووشی بوون
۲۳۲	چهند فەرموده يک له باره ی ئه نساړ و کۆچه ریبه کانه وه که بهرگریان له چه زړهت (ﷺ) کردوه
۲۳۵	نازاردانی چه زړهت (ﷺ) له لایه ن کافره کانه وه، واته بی باورانه وه
۲۳۹	باسیټک له دابه زینی خه ولی که و تن بۆ سه ر موسلمانان کانی ئو خود دا
۲۴۳	هندی له موسلمانان کان له جهنگی ئو خودا رایان کرد، دوايي خودا عه فویيانی کرد
۲۴۶	باسیټکی گرنگ له نهرم و نیانی چه زړهت (ﷺ)
۲۴۸	باسی پشت به خوا به ستن دواي پاويز کردن
۲۴۹	باسیټکی گرنگ له باره ی نهرم و نیانی و پاويز کردن چه زړهت (ﷺ)
۲۵۲	پیغه مبه ران (سه لامي خوايان لیبیت) خه یانه ت له گه ل که س ناکن چ جای له غه نیمه ت
۲۵۵	مروقی ئه مین و خیانه تکار وه ک یه ک نین
۲۵۶	په وانه کردن پیغه مبه ر (ﷺ) شه ر فینکی زور گه وره یه بۆ هه ردو و جیهان
۲۶۱	باسیټک له حیکمه ته کانی تیکشکانه کهي جهنگی ئو خود
۲۶۵	پله و پایه ی شه هید لای خودای مه زن
۲۷۲	باسی غه زای (حمراء الأسد)
۲۷۳	قه سه م به خوا ئه گه ر به ته نیاش بم پاو یان ئه نیم
۲۷۷	باسیټک له سه ره خووشی و دلدانه وه ی چه زړهت (ﷺ)
۲۸۱	باسیټک له زه می به خیلی و پروژدی و هه ره شه کردن له سه ری
۲۸۳	خوا هه ره شه له بت په رستان و بی باوه ره کان ئه کات
۲۸۸	قورئان وه لامي چهند که سانیټک له جووله که کان ئه داته وه
۲۹۰	هه موو گیان له به ریټک ئه بی بمری و تامی مردن بکات
۲۹۲	خاوه ن باوه ران تووشی به لا ده بن و تاقی ده کرینه وه
۲۹۴	خاوه ن نامه کان هق و راستی ده شارنه وه

لاپه ره	بابه ت
۳۰۳	دل دانه مەزى و دانه مەركى به يادى خودا
۳۰۶	په روه ردگار وه لامى خاوهن باوه پان و دل وشياران نه دانه وه
۳۰۸	چەند ناگادارييه كى گرنگ له پىننمايه كانى ئايه تى (۱۹۰-۱۹۵)
۳۱۱	به گه پو قري بى باوه پاندا هه لمه قريوين و مه خه له تين
۳۱۴	هه ندى له نه هلى كىتاب ئيمانداريان تىدايه
۳۱۷	فه رمان دان به سه برو خوڤاگرى له به ره كانى جهنگدا
۳۲۲	سوره تى به قه ره و ئالى عيمران كه سى به ره وانى بيخوينى نه بى چ خيرىكى هه بى؟
۳۲۷	سورة النساء وهي مدنية وآياتها (۱۷۶) نزلت بعد سورة الممتحنة
۳۳۵	ئاگادارى مال و سامانى هه تىوان بن به ناهه ق مه يخون
۳۳۷	باسىك له ماره كردنى كىزى هه تىو به ماره ييه كى كه م
۳۳۹	په وايه بو پياو هه تا چوار ژن به ينى
۳۴۳	نه گه ر دادپه روه رى له نىوانياندا نه بوو يه ك ژن به سه
۳۵۱	پىويسته و ده بى ماره يى به ژنان بدرى
۳۵۲	مال و داراييتان مه دهنه ده ست سه فيهه كان
۳۵۴	هوى هاتنه خواره وهى نه م ئايه ته
۳۵۵	دروسته ده ست كورت مالى هه تىو بخوات به پى ئه وهى كه به خيوى ده كات
۳۵۶	باسىك له مافى ميراتگرتن له مالى ميرات داو، وه مافى هه تىوان و خزمانى تريش كه خوا ديارى كردوه
۳۵۷	دروست نيه سته م له مندا لان بكري
۳۵۹	خوای گه و ره هه ره شه له و كه سانه نه كات كه مالى هه تىوان ده خون
۳۵۹	باسىك له باره ي ميرات و ميراتگران
۳۶۱	هوى هاتنه خواره وهى نه م ئايه ته
۳۶۳	باسىك له ميراتى ژن و مىرد

لاپەرە	بابەت
۳۶۴	باسىڭ لە بارەى كە لالە
۳۶۶	باسىڭ لە ھەرەشەى لە سنوور دەرچوون لە مىراتگریدا
۳۶۷	باسىڭ لە سزای داوین پىسى ژنان
۳۷۱	باسىڭ لە مەرجهكانى تەوبەكردن و پەشىمان بوونەو
۳۷۳	بە خورتى و تۆبى ژنان مەكەنە مالە مىرات
۳۷۷	ئەگەر مارەى ژنان پېر بە پىستى گۆيرەكەيەك (قنگار) بىت لىيان مەسىننەو
۳۸۰	ژنى باوكتان نەخوازن مارەيان مەكەن قەدەغەيەو ھەرامە
۳۸۲	باسى ئەو ئافرەتانەى كە درووست نىە مارە بىرئىن
۳۸۶	باسىڭ لە بارەى شېردان (رجاع)
۳۸۹	سەرەتاي دەستپىكردنى جزمى پىنچەم
۳۸۹	ژنى مىزد دار مارد ناكرى، بەلام ئافرەتى نامەھرەم مارە دەكرى
۳۹۲	باسىڭ لە سىغەكردن - نىكاح المئە (واتە (مارەكردنى كاتى)
۴۰۳	باسىڭ لە پىگەدان بە ھاوسەرگىرى كەنیزەكان ئەگەر تواناي ھاوسەرگىرى ئافرەتلىكى ئازادى نەبوو
۴۰۸	سامان و خواردنى يەكتىرى بەناھەق و ئارەوا ھەرامەو قەدەغەيە
۴۰۹	خوای گەرە ھەرەشەى كىرەو لەو كەسانەى كە خۆكۆژن
۴۱۱	پىويستە خۆ پاراستن لە تاوانە گەرەكان
۴۱۳	خيارى مەجلىس لە كپىن و فروشتندا
۴۱۸	ھەندى لەنمۇنەى تاوانى گەرە
۴۱۹	چاو مەپنە مالى يەكتىرى و ئەوەى خوا داوئەتى پىيى رازى ببە
۴۲۱	ھەموو مىراتگرىك ئەبى ماف و بەشى خۆى بدرىتى
۴۲۳	پىاوان سەرپەرشتىارن بۆ ئافرەتان
۴۲۵	ھەندى لە نىشانەكانى ئافرەتى باش
۴۲۹	فەرماندان بە خوداپەرستى و چاكەكردن لەگەل دايك و باوك و خزم و دراوسىدا

لاپەرە	بابەت
٤٣١	باسيک له واتهى كه چروك و په زيلن بهرامبەر به مال و زانسته وه
٤٣٤	خوا به ئەندازهى وورديله يهك زولم و ستم له كهس ناكات
٤٣٥	باسيک له شايه تى دانى پيغه مبه ر (ﷺ) له سهر ئوممه ته كهى له پوژى دواييدا
٤٣٨	حه رامه نوێژكردن له كاتى بيهوشى و لهش پيسيدا
٤٤١	هه لسوكه وتى جووله كه كان بهرامبەر به پيغه مبه ر (ﷺ)
٤٤٥	خوای گه وره فه رمان به خاوه ن نامه كان دهكات كه باوه ر به قورئان بهيئن
٤٤٧	خوداى گه وره له موشريك و كافراندا خو ش ناييت له وى تر هه مووى خو ش ئەبى
٤٥٠	خاوه ن نامه كان (صه نه م) و تاغووت ئەكه نه پيشه واو هه كه م
٤٥٤	جووله كه هه سوودى واته ئيره يى به پيغه مبه ر (ﷺ) ده بن
٤٥٦	باسيک له سزاي بى باوه رپان و ئەجرو پاداشتى ئيمانداران
٤٥٩	باسيکى گرينگ له باره ي ئەمانه ته وه يا كليلى كه عبه ي پيرۆزه وه
٤٦٤	ئيتاعه ي خواو پيغه مبه رانى له گه ل كاربه ده ستانى عادل
٤٦٧	نيزاع و كيشه مه به نه لاي بته پرست و تاغووته كان
٤٧١	پيوسته گوپرايه لى هه زره تى پيغه مبه ر (ﷺ) بكریت
٤٧٣	تا شهرع و ياساى خوا نه كه نه به رنامه نابنه موسلمانى راسته قينه
٤٧٥	باسيک له پابه ند بوون به فه رمانى خوداو پيغه مبه ره وه (ﷺ)
٤٧٧	هه ر كه سى گوپرايه لى خوداو پيغه مبه ره كهى بكات ئەوه له پوژى قيامه تدا له گه ل پياو چاكان دايه
٤٨١	خوای گه وره فه رمانمان پى ئەكات هوشيار بين بهرامبەر به دوورژمن
٤٨٤	جيهادو غه زاركردن ده بى بو په زامه ندى خودا بى
٤٨٥	هاندان له سه ر جيهاد كردن بو پرگار كردنى ژن و مندال و بى هيزه كان
٤٨٩	له پيشدا داواى شه ركردنيان ئەكرد ئينجا جيهاد فه رزكراو داواى دواخستنيان ئەكرد
٤٩٢	پاكردن له مردن به هه چ شيۆه يه ك ناكرى

لاړه	بابه
٤٩٥	جا بېگومان گوټپايه لى پيغه مېر (ﷺ) گوټپايه لى خوى گوره يه
٤٩٧	نو قورثانه هيچ شك و گوماني تيدانيه كه له لايه ن خوداوه دابه زيوه
٤٩٨	دروست نيه بلاو كړدنه وهى ه وال بى ليكولينه وه
٥٠٢	خوا فرمان دهكات به پيغه مېر كه ي (ﷺ) ته گهر به ته نياش بيت بچوره (جيهاد)
٥٠٥	باسيک له فرماندان به وه لامدانه وهى سه لام به چا كترين شيوه
٥٠٩	قته نابى پشت به دووړووان بيه ستن و هرگيز بروا ناهينن
٥١٤	باسيک له كوشتنى خاوه ن باوړ به نه زاني و هله
٥١٧	هر كه سى موسلمانى بكورئ به نه نقست بېگومان جيگاي دوزه خه
٥٢٥	كه چوون بؤ غه زاكردن به (زن) واته به گومان كار مه كن
٥٢٨	نه وانه ي دانيشتون و نه وانه ي ده چنه غه زه چوون وه كو يه كن؟
٥٣٠	موسلمان نابى له ناو كافران پووينيشن
٥٣٤	كوچ بكه بؤ خوا به خته وهر نه يى له دونياو له قيامه تدا
٥٣٧	باسى نوټز كور تكدنه وه له سه قه ردا
٥٤٠	باسيک له نوټزى ترس (صلاه الخوف)
٥٤٢	له دواى نوټزى ترس زيكرى خوا زور بكه ن
٥٤٧	هاندان بؤ راوانانى دووژمن و وه سستى مه كن
٥٤٩	هر كه سى به قورثان حوكم بكات قته زهره ر ناكات
٥٥٦	هر گونا حيكه كړد به زووترين كات ته و به ي لى بكه
٥٥٩	باسيک له زوړينه ي چپه و سرپه ي بى فائيده
٥٦٠	چه ند فهرموده يه كى پيغه مېر (ﷺ) له سره پوښناى نه م ثايه ته
٥٦٢	موفه سپره كان) نه لئ ن نو ثايه ته ي پيشوو چه ندين فائيده و سووډى تيدايه
٥٧١	باسيک له پاداشتى بړواداران
٥٧٢	به هه شت به هه وانته ثاره زوونابى به لكو به ثيمانى سه ليم و كارى چا كه نه يى
٥٧٥	به راستى حه زره تى ثيراهيم دؤست و خوښه ويستى خودايه

لا پهره	بابه
۵۷۷	ئاگاداری کچی هه تیوان بن و پیک خستنه وهی ژن و میردی لیک توپره بوو
۵۷۹	باسی دهریارهی نه و پیاوهی که گوی به خیزانه کهی نادات
۵۸۷	هه رچی له ئاسمانه کان و زه مینداهیه هه مووی هی خودایه
۵۹۰	فه رماندان به (عه دالت) واته دادپه روهی وه شایه تی دان به هه ق و بو په زامه ندی خوا
۵۹۳	پیویسته له سه ر ئیمانداران ئیمانیاں کامیل و ته واو که ن
۵۹۴	باسیک له بارهی دوپرووه کان و ئاکام و ئامانجیاں
۵۹۸	دوو پرووه کان چاوه پوانی نه وه ده که ن که موسلمانیه کان بزانتن سه رده که ون یا ن بن ده که ون هه تا کو بلین ئیمه لای سه رکه وتوانین
۶۰۰	دوو پرووه کان ده یانه ویت خودا بخه له تینن به لام خودا ده یانخه له تینیت
۶۰۴	بی باوه ران مه که نه دوستی خوتان
۶۰۹	سه ره نای جزئی شه شه م
۶۰۹	بو سته م لیکراو نه بی ری به قسه ی تال و تفت نادری
۶۱۱	پیویسته برپا به هه مو پیغه مبه ران بکه یت
۶۱۵	ئاژاوه و به لبه له چی و عینادی جووله که کان
۶۱۹	هه مو نه سرائیه کان برپا ده هینن به عیسا (علیه السلام) پیش مردن
۶۳۵	له بهر بی دینی و سته می جووله که کان زور شتی پاک و خاوینیان لی قه ده غه کراوه
۳۴۰	نه و پیغه مبه رانه ی خوا له قورئان ناوی هینان (۲۵) پیغه مبه رن) سه لامی خوایان لیبت
۶۴۳	له بهر چی پیغه مبه ران په وانه کراون بۆ سه ر ئوممه ته کان
۶۴۸	درووست نیه زنده پویی له مه دخی حه زره تی عیسا (علیه السلام)
۶۵۷	پیغه مبه ران و فریشته کان شانازی به ندایه تی خوا نه که ن
۶۶۰	پیویسته باوه پکردن به قورئانی پیروز
۶۶۲	که لاله به و مروقه ده وتریت که وا بمریت و هیچ مندالی نه بیت
۶۷۳	سوره تی المائدة مدنیة و آیاتها مائة وعشرون

لاپەرە	بابەت
۶۷۸	ۋەفا بە ۋادەو بەلئىن پىۋىستە جى بەجى بگەن
۶۷۸	باسىك لە ئارژەلى قەدەغەكراۋ ھەلال ۋاتە پەۋا
۶۸۱	عەدالەت ۋاتە دادگەرى لە ھەموو ۋەختىك پىۋىستە
۶۸۳	ئاگاداربىن خواردنى ئەو شتەنە ھەرامە ۋەكو گۆشتى مردار بوۋە
۶۸۸	ھەرامە ھەر شىئى لەسەر قومارى تىر دابەش بىكرى
۶۹۳	مىزگىنى پىدان بە سەركەۋتن ۋ زال بوون بەسەر دوۋىمندا
۶۹۵	باسىك لە تەۋاۋىردى ئايىنى ئىسلام
۶۹۸	لەكاتى ئاچارى ۋ بىرسىيەتدا ھەرام ۋ ھەلال دەبى
۶۹۹	باسىك لە پۈۋىردنەۋى ھەلال
۷۰۱	ھوكىمى پاكەرى گىيانەۋەرى فېركراۋ
۷۰۴	باسىك لە خواردنى ئەھلى كىتەب
۷۰۵	دروستە ژن بخۋازن لە ئەھلى كىتەب
۷۰۷	باسى دەستىۋىزگرتن
۷۱۱	باسىك لە ھوكىمەكانى غوسل ۋ تەبەموم كردن لە كاتى نەبوۋى ئاۋدا يا لەبەر نەخۇشى
۷۱۴	ئەگەر شاھىتەتەن دا بە عەدالەت ۋ دادگەرى بىدەن ئەۋە باشترىن پارىزگارە
۷۱۶	چاكەى خۋاتان لەبىر بى ۋ لە فېكرى خۋاتان مەبەنەۋە
۷۱۸	جارىكى تىرىش پەيمان شىكىنى جوۋلەكە ۋ گاۋرەكان ئەخاتە بەرچاۋ
۷۲۴	بەراستى ئەۋ قورئانە نوۋر ۋ پۈۋىناكىيە بۇ ئىمانداران
۷۲۸	باسىك لە شەرىك دانانى مەسىھىيەكان بۇ خودا (العیاذ باللہ)
۷۳۰	ۋەلام دانەۋى ئەھلى كىتاب كە دەلئىن ئىمە كۆپى خواۋ لە خۇشەۋىستانى ئەۋىن
۷۳۴	ھەزرىتى موسا ئىلىمى ھەمەتەكانى خودا ۋەبىر قەۋمەكەى دەھىنئەتەۋە
۷۳۹	باسىك لە بارەى ھەردوۋ پىاۋە سالھەكەى بەنى ئىسرائىل
۷۴۳	دوۋا پارانەۋى ھەزرىتى موسا (ئىلىمى ھەمەتەكانى خودا ۋەبىر قەۋمەكەى دەھىنئەتەۋە)
۷۴۹	قەسە قابىل ۋ ھابىل، ۋاتە سەركۈزشتەى قابى ۋ ھابىل
۷۶۰	سزاۋ تۆلەى ئەۋ كەسانەى كە دژى خواۋ پىتەمبەر خراپە ئەنجام ئەدەن

لاپىرە	بابەت
۷۶۳	فەرماندان بە لە خوا ترسان و تەقواو جىھاد كىردن
۷۷۵	باسىڭ لە توسل و پارانەو لە خوا بە خاترى پىياوچاكان
۷۷۷	قىدىيە لە كافىرو بى باوەرپان و ەرنانىگىرى
۷۷۹	سزاو تۆلەى ئىنسانى دىز
۷۸۴	ئەگەر جۈولەكەكان كاريان بە تەورات نەكرد تۆ دلتەنگ مەبە
۷۹۲	تەورات نامەى ھىدايەت و نۆرە
۷۹۶	باسىڭ لە تۆلەى چاۋو لووت و گۆى و ەرن ئەندامىكى تر
۷۹۸	باسى ھەزەرەتى عىسا عليه السلام و ئىنجىلە پىرۆزەكەى
۸۰۰	ئەى پىڭمەبەر (ﷺ) ھەر بە قورئان بىرپار بەدەو حوكم بكە
۸۰۶	باسىڭ لە داب و نەرىتى جاھلىيەت بەر لە ئىسلام مەھىنەو
۸۰۸	جۈولەكەو دىانەكان مەكەن بە دۆست
۸۱۲	پاشگەز بوونەو ە ھەلگەرانەو لە ئايىنى ئىسلام
۸۱۸	لە غەيرى خواو پىڭمەبەرەكەى و باوەرپاران نابى كەسى تر بكەنە دۆست
۸۲۰	ئەوانەى گالتەبازى بە ئايىنەكەتان دەكەن مەيانكەنە دۆست
۸۲۱	گالتەكردنى بى باوەرپان بە نوڭرۆ بانگدان
۸۲۸	پىۋىستە خواناس و زاناكانيان قەدەغەيان بكەن لە ھەرامخواردن
۸۳۰	ھەندىك لە جۈولەكەكان ناماقولى ئەكەن و دەلئىن خوا دەستى بەستراو
۸۴۴	لە دىن وەرگەرپانى دىانەكان و بانگەوازى عىسا (عليه السلام) بۆ يەكتا پەرسىتى
۸۵۰	باسىڭ لە پەتدانەو ەى گاۋرەكان دەربارەى بە خدا زانىنى عىسا
۸۵۱	ھاۋپى دانان بۆ خواو زىادەپۆيى لە ئايىندا
۸۵۳	نەفرىنى خدا لە بى باوەرپانى بەتى ئىسرائىل
۸۵۷	سەرەتاي جزئى ھەوتەم
۸۵۷	جۈولەكەو بى باوەرپان دۆرمندارىەكى كوشندە دەكەن بەرامبەر بە پىڭمەبەرەو مۇسلمانان

لاپەره	بابەت
٨٦٣	باسیك له باره‌ی گۆشه‌گیری ره‌بانیه‌ت له ئیسلامدانیه
٨٦٥	باسیك له سویندی له‌غوو كه‌فاره‌ته‌كانیان
٨٦٩	باسیك له باره‌ی عاره‌ق خواردنه‌وه‌و قوما‌ربازی
٨٧٦	نیچیر كوشتن له‌بن ئیحرامدا حه‌رامه‌و قه‌ده‌غه‌یه
٨٧٨	دروست و په‌وایه‌ پاوی ده‌ریا ئه‌گه‌رچی له‌بن ئیحرامیشداين؟
٨٧٩	پله‌و پایی كه‌عبه‌ی پیرو‌زو مانگه‌كانی (اشهر الحرام
٨٨١	پرسیار بی كه‌ك مه‌كه‌ن
٨٨٣	شتی نادیار زۆری لی مه‌كۆلنه‌وه‌ و پرسیاری بی فائیده له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) مه‌كه‌ن
٨٨٧	باسیك له باره‌ی مانای به‌حیره‌و سائیبه‌و وه‌صیله‌و حام
٨٩٠	فه‌رمان به‌ چاكه‌و نه‌هی له خراپه‌ وه‌ بزاتن هه‌موو شتیك به‌ده‌ست خوايه
٨٩٣	باسیك له شایه‌ت گرتن و وه‌صیه‌ت كردن به‌ر له‌وه‌ی گیانی ده‌رچی
٨٩٨	هه‌موو پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خوايان له‌سه‌ر بی‌ت) پرسیاری گه‌له‌كه‌یان لی ده‌كریت
٨٩٩	وه‌بیر هی‌نانه‌وه‌ی موعجیزه‌كانی حه‌زرتی عیسا (عليه السلام
٩٠٤	باسیك له هاتنه‌ خواره‌وه‌ی (سفره‌) واته‌ خوان بۆ قه‌ومه‌كه‌ی عیسا (عليه السلام)
٩١٥	جا بی‌گومان هه‌ر پاستیه‌ به‌كه‌لكی ئینسان دیت
٩٢٢	هه‌ندی له‌و ته‌فسیریانه‌ی كه‌ له‌كۆن و تازه‌دا سوودیان لی وه‌رگه‌راوه
٩٣٣	ناوەڕۆك